

Namo tassa bhagavato arahato sammāsambuddhassa

Khuddakanikāye

Suttanipāta-aṭṭhakathā

(Paṭhamo bhāgo)

Ganthārambhakathā

Uttamaṃ vandaneyyānaṃ, vanditvā ratanattayaṃ;
Yo khuddakanikāyamhi, khuddācārappahāyinā.

Desito lokanāthena, lokanissaraṇesinā;
Tassa suttanipātassa, karissāmatthavaṇṇanaṃ.

Ayaṃ suttanipāto ca, khuddakesveva ogadho;
Yasmā tasmā imassāpi, karissāmatthavaṇṇanaṃ.

Gāthāsatasamākiṇṇo, geyyabyākaraṇaṅkito;
Kasmā suttanipātoti, saṅkhamesa gatoti ce.

Suvuttato savanato, atthānaṃ suṭṭhu tāṇato;
Sūcanā sūdanā ceva, yasmā suttaṃ pavuccati.

Tathārūpāni suttāni, nipātetvā tato tato;
Samūhato ayaṃ tasmā, saṅkhamevamupāgato.

Sabbāni cāpi suttāni, pamāṇantena tādino;
Vacanāni ayaṃ tesam, nipāto ca yato tato.

Aññasāṅkhānimittānaṃ, visesānamabhāvato;
Saṅkhaṃ suttanipātoti, evameva samajjhagāti.

1. Uragavaggo

1. Uragasuttavaṇṇanā

Evam samadhigatasāṅkho ca yasmā esa vaggato uragavaggo, cūlavaggo, mahāvaggo, aṭṭhakavaggo, pārāyanavaggoti pañca vaggā honti; tesu uragavaggo ādi. Suttato uragavagge dvādasa suttāni, cūlavagge cuddasa, mahāvagge dvādasa, aṭṭhakavagge soḷasa, pārāyanavagge soḷasāti sattati suttāni. Tesam uragasuttaṃ ādi. Pariyattipamāṇato aṭṭha bhāṇavārā. Evam vaggasuttapariyattipamāṇavato panassa –

“Yo uppatitaṃ vineti kodhaṃ, viṣaṃ sappavisamaṃva osadhehi;
So bhikkhu jahāti orapāraṃ, urago jīṇṇamiva tacamaṃ purāṇa’nti. –

Ayaṃ gāthā ādi. Tasmā assā ito pabhuti atthavaṇṇanaṃ kātum idaṃ vuccati –

“Yena yattha yadā yasmā, vuttā gāthā ayam̐ imam̐;
Vidhiṃ pakāsaitvāssā, karissāmatthavaṇṇana’nti.

Kena panāyam̐ gāthā vuttā, kattha, kadā, kasmā ca vuttāti? Vuccate – yo so bhagavā catuvīsatibuddhasantike laddhabyākaraṇo yāva vessantarajātakaṃ, tāva pāramiyo pūretvā tusitabhavane uppajji, tatopi cavitvā sakyarājakule upapattiṃ gahetvā, anupubbena katamahābhinnikkhamano bodhirukkhamūle sammāsambodhiṃ abhisambujjhivā, dhammacakkaṃ pavattetvā deva-manussānaṃ hitāya dhammaṃ desesi, tena bhagavatā sayambhunā anācariyakena sammāsambuddhena vuttā. Sā ca pana āḷaviyam̐. Yadā ca bhūtagāmasikkhāpadaṃ paññattaṃ, tadā tattha upagātānaṃ dhammadesanattaṃ vuttāti. Ayamettha saṅkhepavissajjanā. Vitthārato pana dūrenidānaavidūrenidānasantikenidānavasena veditabbā. Tattha **dūrenidānaṃ** nāma dīpaṅkarato yāva paccuppannavatthukathā, **avidūrenidānaṃ** nāma tusitabhavanato yāva paccuppannavatthukathā, **santikenidānaṃ** nāma bodhimaṇḍato yāva paccuppannavatthukathāti.

Tattha yasmā avidūrenidānaṃ santikenidānaṃca dūrenidāneyeva samodhānaṃ gacchanti, tasmā dūrenidānavasenevettha vitthārato vissajjanā veditabbā. Sā panesā jātakaṭṭhakathāyam̐ vuttāti idha na vitthāritā. Tato tattha vitthāritanayeneva veditabbā. Ayam̐ pana viseso – tattha paṭhamagāthāya sāvattiyam̐ vatthu uppannaṃ, idha āḷaviyam̐. Yathāha –

“Tena samayena buddho bhagavā āḷaviyam̐ viharati aggāḷave cetiye. Tena kho pana samayena āḷavakā bhikkhū navakammaṃ karontā rukkhaṃ chindantipi chedāpentipi. Aññataropi āḷavako bhikkhu rukkhaṃ chindati. Tasmim̐ rukkhe adhivatthā devatā taṃ bhikkhuṃ etadavoca – ‘mā, bhante, attano bhavanaṃ kattukāmo mayhaṃ bhavanaṃ chindī’ti. So bhikkhu anādiyanto chindiyeva. Tassā ca devatāya dārakassa bāhuṃ ākoṭesi. Atha kho tassā devatāya etadahosi – ‘yam̐nūnāhaṃ imam̐ bhikkhuṃ idheva jīvitā voropeyya’nti. Atha kho tassā devatāya etadahosi – ‘na kho metaṃ patirūpaṃ, yāhaṃ imam̐ bhikkhuṃ idheva jīvitā voropeyyam̐, yam̐nūnāhaṃ bhagavato etamatthaṃ āroceyya’nti. Atha kho sā devatā yena bhagavā tenupasāṅkami; upasāṅkamitvā bhagavato etamatthaṃ ārocesi. ‘Sādhu, sādhu devate, sādhu kho tvam̐, devate, taṃ bhikkhuṃ jīvitā na voropesi. Sacajja tvam̐, devate, taṃ bhikkhuṃ jīvitā voropeyyāsi, bahuṅca tvam̐, devate, apuññaṃ pasaveyyāsi. Gaccha tvam̐, devate, amukasmim̐ okāse rukkho vivitto, tasmim̐ upagacchā’”ti (pāci. 89).

Evañca pana vatvā puna bhagavā tassā devatāya uppannakodhavinayanattaṃ –

“Yo ve uppatitaṃ kodhaṃ, rathaṃ bhantaṃva vāraye’”ti. (dha. pa. 222) –

Imam̐ gāthaṃ abhāsi. Tato “kathañhi nāma samaṇā sakyaputtiyā rukkhaṃ chindissantipi, chedāpessantipi, ekindriyam̐ samaṇā sakyaputtiyā jīvaṃ viheṭṭenti’”ti evaṃ manussānaṃ ujjhāyitaṃ sutvā bhikkhūhi ārocito bhagavā – “bhūtagāmapātabyatāya pācittiya’”nti (pāci. 90) imam̐ sikkhāpadaṃ paññāpetvā tattha upagātānaṃ dhammadesanattaṃ –

“Yo uppatitaṃ vineti kodhaṃ,
Visaṭam̐ sappavisam̐va osadhehi’”ti. –

Imam̐ gāthaṃ abhāsi. Evamidam̐ ekaṃyeva vatthu tīsu ṭhānesu saṅgahaṃ gataṃ – vinaye, dhammapade, suttanipātetī. Ettāvātā ca yā sā mātikā ṭhapitā –

“Yena yattha yadā yasmā, vuttā gāthā ayam̐ imam̐;
Vidhi pakāsaitvāssā, karissāmatthavaṇṇana’nti. –

Sā saṅkhepato vitthārato ca pakāsitā hoti ṭhapetvā atthavaṇṇanaṃ.

1. Ayam panettha atthavaṇṇanā. **Yoti** yo yādiso khattiyakulā vā pabbajito, brāhmaṇakulā vā pabbajito, navo vā majjhimo vā thero vā. **Uppatitanti** uddhamuddhaṃ patitaṃ gataṃ, pavattanti attho, uppannanti vuttaṃ hoti. Uppannañca nāmetaṃ vattamānabhutvāpagatokāsakatabhūmiladdhavasena anekappabhedam. Tattha sabbampi saṅkhataṃ uppādādisamaṅgi **vattamānuppannaṃ** nāma, yaṃ sandhāya ‘‘uppannā dhammā, anuppannā dhammā, uppādino dhammā’’ti (dha. sa. tikamātikā 17) vuttaṃ. Ārammaṇarasamanubhavitvā niruddhaṃ anubhutvāpagatasāṅkhātaṃ kusalākusalam, uppādādittayamanuppatvā niruddhaṃ bhutvāpagatasāṅkhātaṃ sesasaṅkhatañca **bhutvāpagatuppannaṃ** nāma. Tadetaṃ ‘‘evarūpaṃ pāpakaṃ diṭṭhigataṃ uppannaṃ hoti’’ti (ma. ni. 1.234; pāci. 417) ca, ‘‘yathā ca uppannassa satisambojjhaṅgassa bhāvanāpāripūrī hoti’’ti ca evamādīsu suttantesu daṭṭhabbaṃ. ‘‘Yānissa tāni pubbe katāni kammāni’’ti evamādinā (ma. ni. 3.248; netti. 120) nayena vuttaṃ kammaṃ atītampi samānaṃ aññassa vipākaṃ paṭibāhitvā attano vipākassokāsaṃ katvā ṭhitattā, tathā katokāsañca vipākaṃ anuppannampi evaṃ kate okāse avassamuppatito **okāsakatuppannaṃ** nāma. Tāsu tāsu bhūmīsu asamūhatamakusalam **bhūmiladdhuppannaṃ** nāma.

Ettha ca bhūmiyā bhūmiladdhassa ca nānattaṃ veditabbaṃ. Seyyathidaṃ – bhūmi nāma vipassanāya ārammaṇabhūtā tebhūmakā pañcakkhandhā. Bhūmiladdhaṃ nāma tesu uppatārahaṃ kilesajātaṃ. Tena hi sā bhūmiladdhā nāma hotīti. Tasmā ‘‘bhūmiladdha’’nti vuccati. Tañca pana na ārammaṇavasena. Ārammaṇavasena hi sabbepi atītādibhede pariññātepi ca khīṇāsavānaṃ khandhe ārabba kilesā uppajjanti mahākaccāyanauppalavaṇṇādīnaṃ khandhe ārabba soreyyasetṭhiputtanandamaṇavakādīnaṃ viya. Yadi cetam bhūmiladdhaṃ nāma siyā, tassa appaheyyato na koci bhavamūlaṃ jaheyya. Vatthivasena pana bhūmiladdhaṃ nāma veditabbaṃ. Yattha yattha hi vipassanāya aparīññātā khandhā uppajjanti, tattha tattha uppādato pabhuti tesu vaṭṭamūlaṃ kilesajātaṃ anuseti. Taṃ appahīnaṭṭhena bhūmiladdhuppannaṃ nāmāti veditabbaṃ. Tattha ca yassa khandhesu appahīnānusayitā kilesā, tassa te eva khandhā tesam kilesānaṃ vatthu, na itare khandhā. Atītakkhandhesu cassa appahīnānusayitānaṃ kilesānaṃ atītakkhandhā eva vatthu, na itare. Eseva nayo anāgatādīsu. Tathā kāmāvacarakkhandhesu appahīnānusayitānaṃ kilesānaṃ kāmāvacarakkhandhā eva vatthu, na itare. Esa nayo rūpārūpāvacaresu.

Sotāpannādīnaṃ pana yassa yassa ariyapuggalassa khandhesu taṃ taṃ vaṭṭamūlaṃ kilesajātaṃ tena tena maggena pahīnaṃ, tassa tassa te te khandhā pahīnaṃ tesam tesam vaṭṭamūlakilesānaṃ avatthuto bhūmīti saṅkhaṃ na labhanti. Puthujjanassa pana sabbaso vaṭṭamūlānaṃ kilesānaṃ appahīnattā yaṃ kiñci kariyamānaṃ kammaṃ kusalam vā akusalam vā hoti, iccassa kilesappaccayā vaṭṭam vaḍḍhati. Tassetam vaṭṭamūlaṃ rūpakkhandhe eva, na vedanākkhandhādīsu...pe... viññānakkhandhe eva vā, na rūpakkhandhādīsūti na vattabbaṃ. Kasmā? Avisesena pañcasu khandhesu anusayitattā. Kathaṃ? Pathavīrasādīmiva rukkhe. Yathā hi mahārukkhe pathavītalāṃ adhiṭṭhāya pathavīrasaṅka āporasaṅka nissāya tappaccayā mūlakhandhasākhapasākhapattapallavapalāsapupphaphalehi vaḍḍhitvā nabham pūretvā yāvakaṃpāvasānaṃ bījaparamparāya rukkhapaveṇīsantāne ṭhite ‘‘taṃ pathavīrasādi mūle eva, na khandhādīsu, phale eva vā, na mūlādīsū’’ti na vattabbaṃ. Kasmā? Avisesena sabbesveva mūlādīsū anugatattā, evaṃ. Yathā pana tasseva rukkhasa pupphaphalādīsū nibbinno koci puriso catūsū disāsū maṇḍūkakaṅṭakaṃ nāma rukkhe viṣaṃ payojeyya, atha so rukkho tena viṣasamphassena phuṭṭho pathavīrasāāporasapariyādinnena appasavanadhammataṃ āgamma puna santānaṃ nibbattetuṃ samattho na bhaveyya, evamevaṃ khandhappavattiyam nibbinno kulaputto tassa purisassa catūsū disāsū rukkhe viṣappayojanaṃ viya attano santāne catumaggabhāvanaṃ ārabhati. Athassa so khandhasantāno tena catumaggavisasamphassena sabbaso vaṭṭamūlakilesānaṃ pariyādinnattā kiriyabhāvamattamupagatakāyakammādi sabbakammappabhedo āyatim punabbhavābhiniṅṅhattadhammatamāgamma bhavantarasantānaṃ nibbattetuṃ samattho na hoti. Kevalam pana carimaviññānanirodhena nirindhano viya jātavedo anupādāno parinibbāti. Evaṃ bhūmiyā bhūmiladdhassa ca nānattaṃ veditabbaṃ.

Apica aparampi samudācārārammaṇādhiḅḅahitāvikkhambhitāsamūhatavasena catubbidhamuppannaṃ. Tattha vattamānuppannameva **samudācāruppannaṃ**. Cakkhādīnaṃ pana

āpāthagate ārammaṇe pubbabhāge anuppajjamānampi kilesajātaṃ ārammaṇassa adhiggaḥitattā eva aparabhāge avassamuppattito **ārammaṇādhiḡgaḥituppannanti** vuccati. Kalyāṇigāme piṇḍāya carato mahātissattherassa visabhāgarūpadassanena uppannakilesajātañcetta nidassanaṃ. Tassa “uppannaṃ kāmavitakka”ntiādīsu (ma. ni. 1.26; a. ni. 6.58) payogo daṭṭhabbo. Samathavipassanānaṃ aññataravasena avikkhambhitakilesajātaṃ cittasantatimanārūlhaṃ uppattinivāraḡassa hetuno abhāvā **avikkhambhituppannaṃ** nāma. Taṃ “ayampi kho, bhikkhave, ānāpānassatisamādhī bhāvito bahulīkato santo ceva paṇīto ca asecanako ca sukho ca vihāro uppannuppanne pāpake akusale dhamme ṭhānaso antaradhāpetī”tiādīsu (pārā. 165) daṭṭhabbaṃ. Samathavipassanāvasena vikkhambhitampi kilesajātaṃ ariyamaggena asamūhatattā uppattidhammataṃ anatītanti katvā **asamūhatuppannanti** vuccati. Ākāseṇa gacchantassa aṭṭhasamāpattilābhīno therassa kusumitarukkhe upavane pupphāni ocinantassa madhurassareṇa gāyato mātugāmaṇṇa gītassaraṃ sutavato uppannakilesajātañcetta nidassanaṃ. Tassa “ariyaṃ aṭṭhaṅgikaṃ maggaṃ bahulīkaronto uppannuppanne pāpake akusale dhamme antarāyeva antaradhāpetī”tiādīsu (saṃ. ni. 5.157) payogo daṭṭhabbo. Tividhampi cetāṃ ārammaṇādhiḡgaḥitāvikkhambhitāsamūhatuppannaṃ bhūmiladdheneva saṅgahaṃ gacchatīti veditabbaṃ.

Evametasmīṃ yathāvuttappabhede uppanne bhūmiladdhārammaṇādhiḡgaḥitāvikkhambhitāsamūhatuppannavasenāyaṃ kodho uppannoti veditabbo. Kasmā? Evaṃvidhassa vinetabbato. Evaṃvidhameva hi uppannaṃ yena kenaci vinayena vinetuṃ sakkā hoti. Yaṃ panetaṃ vattamānabhutvāpagatokāsakatasamudācārasaṅkhātaṃ uppannaṃ, ettha aphaḡo ca asakyo ca vāyāmo. Aphaḡo hi bhutvāpagate vāyāmo vāyāmantarenāpi tassa niruddhattā. Tathā okāsakate. Asakyo ca vattamānasamudācārūpanne kilesavodānānaṃ ekajjhamanuppattitoti.

Vinetīti ettha pana –

“Duvidho vinayo nāma, ekamekettha pañcadhā;
Tesu aṭṭhavidheneṇa, vinetīti pavuccati”.

Ayañhi saṃvaravinayo, pahānavinayoti duvidho vinayo. Ettha ca duvidhe vinaye ekameko vinayo pañcadhā bhijjati. **Saṃvaravinayopi** hi sīlasaṃvaro, satisaṃvaro, ñāṇasaṃvaro, khantisāṃvaro, vīriyasaṃvaroti pañcavidho. **Pahānavinayopi** tadaṅgappahānaṃ, vikkhambhanappahānaṃ, samucchedappahānaṃ, paṭippassadhippahānaṃ, nissaraṇappahānanti pañcavidho.

Tattha “iminā pātimokkhasaṃvarena upeto hoti samupeto”tiādīsu (vibha. 511) **sīlasaṃvaro**, “rakkhati cakkhundriyaṃ, cakkhundriye saṃvaraṃ āpajjati”tiādīsu (dī. ni. 1.213; ma. ni. 1.295; saṃ. ni. 4.239; a. ni. 3.16) **satisaṃvaro**.

“Yāni sotāni lokasmīṃ, (ajitāti bhagavā)
Sati tesāṃ nivāraṇaṃ;
Sotānaṃ saṃvaraṃ brūmi,
Paññāyete pidhīyare”ti. (su. ni. 1041) –

Ādīsu **ñāṇasaṃvaro**, “khama hoti sītassa uṇhassā”tiādīsu (ma. ni. 1.24; a. ni. 4.114) **khantisāṃvaro**, “uppannaṃ kāmavitakkaṃ nādhivāseti, pajahati, vinodetī”tiādīsu (ma. ni. 1.26; a. ni. 4.114) **vīriyasaṃvaro** veditabbo. Sabbopi cāyaṃ saṃvaro yathāsakaṃ saṃvaritabbānaṃ vinetabbānaṃ kāyavacīduccaritādīnaṃ saṃvaraṇato saṃvaro, vinayanato vinayoti vuccati. Evaṃ tāva saṃvaravinayo pañcadhā bhijjati veditabbo.

Tathā yaṃ nāmarūpaparicchedādīsu vipassanaṅgesu yāva attano aparihānavasena **pavatti**, tāva tena tena ñāṇena tassa tassa anatthasantānassa pahānaṃ. Seyyathidaṃ – nāmarūpavavatthānena sakkāyaditṭhiyā, paccayapariggahena ahetuvisamahetuditṭhīnaṃ, tasseva aparabhāgena

kañkhāvitaraṇena kathamaññābhāvassa, kalāpasammasanena “ahaṃ mamā”ti gāhassa, maggāmaggavavatthānena amagge maggasaññāya, udayadassanena ucchedadiṭṭhiyā, vayadassanena sassatadiṭṭhiyā, bhayadassanena sabhayesu abhayasaññāya, ādīnavadassanena assādasaññāya, nibbidānupassanena abhiratisaññāya, muccitukamyatāññāṇena amuccitukamyatāya, upekkhāññāṇena anupekkhāya, anulomena dhammaṭṭhitiyaṃ nibbāne ca paṭilomabhāvassa, gotrabhunā sañkhāranimittaggāhassa pahānaṃ, etaṃ **tadaṅgappahānaṃ** nāma. Yaṃ pana upacārappanābhedassa samādhino yāva attano aparihānipavatti, tāva tenābhīhatānaṃ nīvaraṇānaṃ yathāsakaṃ vitakkādipaccanīkadhammānaṃ anuppattisañkhātānaṃ pahānaṃ, etaṃ **vikkhambhanappahānaṃ** nāma. Yaṃ pana catunnaṃ ariyamaggānaṃ bhāvitattā taṃtaṃmaggavato attano santāne yathāsakaṃ “diṭṭhigatānaṃ pahānāyā”tiādīnā (dha. sa. 277) nayena vuttassa samudayapakkhikassa kilesagahanassa puna accantaappavattibhāvena samucchedaññānaṃ pahānaṃ, idaṃ **samucchedaññānaṃ** nāma. Yaṃ pana phalakkhaṇe paṭippassaddhattaṃ kilesānaṃ pahānaṃ, idaṃ **paṭippassaddhippahānaṃ** nāma. Yaṃ pana sabbasañkhātanissaraṇattā pahīnasabbasañkhātānaṃ nibbānaṃ, etaṃ **nissaraṇappahānaṃ** nāma. Sabbampi cetānaṃ pahānaṃ yasmā cāgaṭṭhena pahānaṃ, vinayanaṭṭhena vinayo, tasmā “pahānavinayo”ti vuccati, taṃtaṃpahānavato vā tassa tassa vinayassa sambhavatopetaṃ “pahānavinayo”ti vuccati. Evaṃ pahānavinayopi pañcadhā bhijjatiṭi veditabbo. Evamekekassa pañcadhā bhinnattā dasete vinayā honti.

Tesu paṭippassaddhivinayaṃ nissaraṇavinayaṃca ṭhapetvā avasesena aṭṭhavidhena vinayenesa tena tena pariyaṇena vinetīti pavuccati. Kathaṃ? Sīlasaṃvarena kāyavacīduccarītāni vinetopi hi taṃsampaṃyuttaṃ kodhaṃ vineti, satipaññāsaṃvarehi abhijjhādomanassādīni vinetopi domanassasampaṃyuttaṃ kodhaṃ vineti, khantisāṃvarena sītādīni khamantopi taṃtaṃāghātavattusambhavaṃ kodhaṃ vineti, vīriyasaṃvarena byāpādavittakkaṃ vinetopi taṃsampaṃyuttaṃ kodhaṃ vineti. Yehi dhammehi tadaṅgavikkhambhanasamucchedaññānaṃ honti, tesāṃ dhammānaṃ attani nibbattanena te te dhamme pajahantopi tadaṅgappahātānaṃ vikkhambhetānaṃ samucchinditānaṃ kodhaṃ vineti. Kāmañcettha pahānavinayena vinayo na sambhavati. Yehi pana dhammehi pahānaṃ hoti, tehi vinetopi pariyaṇato “pahānavinayena vinetī”ti vuccati. Paṭippassaddhippahānakāle pana vinetābhāvato nissaraṇappahānassa ca anuppādetābato na tehi kiñci vinetīti vuccati. Evaṃ tesu paṭippassaddhivinayaṃ nissaraṇavinayaṃca ṭhapetvā avasesena aṭṭhavidhena vinayenesa tena tena pariyaṇena vinetīti pavuccatīti. Ye vā –

“Pañcime, bhikkhave, āghātapaṭivinayā, yattha bhikkhuno uppanno āghāto sabbaso paṭivinetaṃ. Katame pañca? Yasmiṃ, bhikkhave, puggale āghāto jāyetha, mettā tasmim puggale bhāvetābba...pe... karuṇā... upekkhā... asati-amanasikāro tasmim puggale āpajjitaṃ, evaṃ tasmim puggale āghāto paṭivinetaṃ. Kammassakatā eva vā tasmim puggale adhiṭṭhātabbā kammassako ayamāyasmā...pe... dāyādo bhavissatī”ti (a. ni. 5.161) –

Evaṃ pañca āghātapaṭivinayā vuttā. Ye ca –

“Pañcime, āvuso, āghātapaṭivinayā, yattha bhikkhuno uppanno āghāto sabbaso paṭivinetaṃ. Katame pañca? Idhāvuso, ekacco puggalo aparisuddhakāyasaṃvāro hoti, parisuddhāvacaśamācāro, evarūpepi, āvuso, puggale āghāto paṭivinetaṃ”ti (a. ni. 5.162) –

Evamādināpi nayena pañca āghātapaṭivinayā vuttā. Tesu yena kenaci āghātapaṭivinayena vinetopesa vinetīti pavuccati. Apica yasmā –

“Ubhatodaṇḍakena cepi, bhikkhave, kakacena corā ocarakā aṅgamaṅgāni okkanteyyūṃ, tatrāpi yo mano padoseyya, na me so tena sāsanakaro”ti (ma. ni. 1.232) –

Evaṃ satthu ovādaṃ,

“Tasseva tena pāpiyo, yo kuddhaṃ paṭikujjhati;
Kuddhaṃ appaṭikujjhanto, saṅgāmaṃ jeti dujjayaṃ.

“Ubhinnamatthaṃ carati, attano ca parassa ca;
Paraṃ saṅkupitaṃ ñatvā, yo sato upasammati”’. (saṃ. ni. 1.188);

“Sattime, bhikkhave, dhammā sapattakantā sapattakaraṇā kodhanaṃ āgacchanti itthiṃ vā purisaṃ vā. Katame satta? Idha, bhikkhave, sapatto sapattassa evaṃ icchati – ‘aho, vatāyaṃ dubbaṇṇo assā’ ti. Taṃ kissa hetu? Na, bhikkhave, sapatto sapattassa vaṇṇavatāya nandati. Kodhanāyaṃ, bhikkhave, purisapuggalo kodhābhībhūto kodhapareto kiñcāpi so hoti sunhāto suvilitto kappitakesamassu odātavattthavasano, atha kho so dubbaṇṇova hoti kodhābhībhūto. Ayaṃ, bhikkhave, paṭhamo dhammo sapattakanto sapattakaraṇo kodhanaṃ āgacchati itthiṃ vā purisaṃ vā (a. ni. 7.64).

“Puna ca param, bhikkhave, sapatto sapattassa evaṃ icchati – ‘aho, vatāyaṃ dukkhaṃ sayeyyā’ ti...pe... ‘na pacurattho assā’ ti...pe... ‘na bhogavā assā’ ti...pe... ‘na yasavā assā’ ti...pe... ‘na mittavā assā’ ti...pe... ‘kāyassa bhedaṃ paraṃ maraṇā apāyaṃ duggatiṃ vinipātaṃ nirayaṃ upapajjeyyā’ ti. Taṃ kissa hetu? Na, bhikkhave, sapatto sapattassa sugatigamanena nandati. Kodhanāyaṃ, bhikkhave, purisapuggalo kodhābhībhūto kodhapareto kāyena duccharitaṃ carati, vācāya... manasā duccharitaṃ carati. So kāyena duccharitaṃ caritvā...pe... vācāya...pe... manasā duccharitaṃ caritvā kāyassa bhedaṃ paraṃ maraṇā...pe... nirayaṃ upapajjati kodhābhībhūto” ti (a. ni. 7.64).

“Kuddho atthaṃ na jānāti, kuddho dhammaṃ na passati...pe... (a. ni. 7.64; mahāni. 5);

“Yena kodhena kuddhāse, sattā gacchanti duggatiṃ;
Taṃ kodhaṃ sammadaññāya, pajahanti vipassino. (itivu. 4);

“Kodhaṃ jahe vippajaheyya mānaṃ, saṃyojanaṃ sabbamatikkameyya. (dha. pa. 221);

“Anatthajanano kodho, kodho cittappakopano. (a. ni. 7.64; itivu. 88);

“Ekāparādhaṃ khama bhūripaṇña, na paṇḍitā kodhabalā bhavanti” ti. (jā. 1.15.19) –

Evamādinā nayena kodhe ādīnavañca paccavekkhatopi kodho vinayaṃ upeti. Tasmā evaṃ paccavekkhitvā kodhaṃ vinentopi esa vinetīti vuccati.

Kodhanti “anattaṃ me acarīti āghāto jāyati” tiādīnā (dī. ni. 3.340; a. ni. 9.29) nayena sutte vuttānaṃ navannaṃ, “atthaṃ me na carī” ti ādīnañca tappaṭipakkhato siddhānaṃ navannamevāti aṭṭhārasannaṃ, **khāṇukaṇṭakādīnā** aṭṭhānena saddhiṃ ekūnavīsatiyā āghātavattthūnaṃ aññatarāghātavattthusambhavaṃ āghātaṃ. **Visaṭanti** vitthataṃ. **Sappavisanti** sappassa visaṃ. **Ivāti** opammavacanaṃ, i-kāra lopaṃ katvā va-icceva vuttaṃ. **Osadhehīti** agadehi. Idaṃ vuttaṃ hoti – yathā visatikicchako vejjo sappena daṭṭhaṃ sabbaṃ kāyaṃ pharitvā ṭhitaṃ visaṭaṃ sappavisam mūlakhandhatacapattapupphādīnaṃ aññatarehi nānābhesajjehi payojetvā katehi vā osadhehi khippameva vineyya, evamevaṃ yo yathāvuttenatthena uppatitaṃ cittasantānaṃ byāpetvā ṭhitaṃ kodhaṃ yathāvuttesu vinayanūpāyesu yena kenaci upāyena vineti nādhivāseti pajahati vinodeti byantīkarotīti.

So bhikkhu jahāti orapāranti so evaṃ kodhaṃ vinento bhikkhu yasmā kodho tatiyamaggena sabbaso pahīyati, tasmā orapārasaññitāni pañcorambhāgiyasamyojanāni jahātīti veditabbo. Avisesena hi pāranti tīrassa nāmaṃ, tasmā orāni ca tāni saṃsārasāgarassa pārabhūtāni cāti katvā “orapāra” nti vuccati. Atha vā “yo uppatitaṃ vineti kodhaṃ visaṭaṃ sappavisamva osadhehi”, so tatiyamaggena

sabbaso kodhaṃ vinetvā anāgāmiṃ phale t̥hito bhikkhu jahāti orapāraṃ. Tattha oranti sakattabhāvo, pāranti parattabhāvo. Oraṃ vā cha ajjhattikāni āyatanāni, pārāṃ cha bāhirāyatanāni. Tathā oraṃ manussaloko, pārāṃ devaloko. Oraṃ kāmādhātu, pārāṃ rūpārūpadhātu. Oraṃ kāmārūpabhavo, pārāṃ arūpabhavo. Oraṃ attabhāvo, pārāṃ attabhāvasukhūpakaraṇāni. Evametasmīṃ orapāre catutthamaggena chandarāgaṃ pajahanto “jahāti orapāra”nti vuccati. Ettha ca kiñcāpi anāgāmino kāmārāgassa pahīnattā idhattabhāvādīsu chandarāgo eva natthi; apica kho panassa tatiyamaggādīnaṃ viya vaṇṇappakāsanatthaṃ sabbametāṃ orapārabhedāṃ saṅgahetvā tattha chandarāgappahānena “jahāti orapāra”nti vuttaṃ.

Idāni tassatthassa vibhāvanatthāya upamaṃ āha “**urago jīṇṇamiva tacama purāṇa**”nti. Tattha urena gacchatīti **urago**, sappassetāṃ adhivacanāṃ. So duvidho – kāmārūpī ca akāmārūpī ca. Kāmārūpīpi duvidho – jalajo thalajo ca. Jalajo jale eva kāmārūpaṃ labhati, na thale, saṅkhaṃpālajātaka saṅkhaṃpālānāgarājā viya. Thalajo thale eva, na jale. So jajjarabhāvena jīṇṇaṃ, cirakālatāya purāṇaṃcāti saṅkhaṃ gataṃ. Tacama jahanto catubbidhena jahāti – sajātiyaṃ t̥hito, jigucchanto, nissāya, thāmenāti. Sajāti nāma sappajāti dīghattabhāvo. Uragā hi pañcasu t̥hānesu sajātiṃ nātivattanti – upapattiyāṃ, cutiyāṃ, vissat̥ṭhaniddokkamane, samānajātiyā methunapaṭisevane, jīṇṇatacāpanayane cāti. Sappo hi yadā tacama jahāti, tadā sajātiyaṃyeva t̥hatvā jahāti. Sajātiyaṃ t̥hitopi ca jigucchanto jahāti. Jigucchanto nāma yadā upaḍḍhat̥ṭhāne mutto hoti, upaḍḍhat̥ṭhāne amutto olambati, tadā naṃ aṭṭiyanto jahāti. Evaṃ jigucchantopi ca daṇḍantaraṃ vā mūlantaraṃ vā pāsānantaraṃ vā nissāya jahāti. Nissāya jahantopi ca thāmaṃ janetvā, ussāhaṃ katvā, vīriyena vaṅkaṃ naṅguṭṭhaṃ katvā, passasantova phaṇaṃ karitvā jahāti. Evaṃ jahitvā yena kāmāṃ pakkamati. Evamevaṃ ayampi bhikkhu orapāraṃ jahitukāmo catubbidhena jahāti – sajātiyaṃ t̥hito, jigucchanto, nissāya, thāmenāti. Sajāti nāma bhikkhuno “ariyāya jātiyā jāto”ti (ma. ni. 2.351) vacanato sīlaṃ. Tenevāha “sīle patiṭṭhāya naro sappañño”ti (saṃ. ni. 1.23; peṭako. 22). Evametissaṃ sajātiyaṃ t̥hito bhikkhu taṃ sakattabhāvādibhedāṃ orapāraṃ jīṇṇapurāṇatacamiva dukkhaṃ janentaṃ tattha tattha ādīnavadassanena jigucchanto kalyāṇamitte nissāya adhimattavāyāmasaṅkhātāṃ thāmaṃ janetvā “divasaṃ caṅkamaṇa nisajjāya āvaraṇīyehi dhammehi cittaṃ parisodhetī”ti (a. ni. 3.16; vibha. 519) vuttanayena rattindivaṃ chadhā vibhajitvā ghaṭento vāyamanto urago viya, vaṅkaṃ naṅguṭṭhaṃ pallāṅkaṃ ābhujitvā urago viya passasanto, ayampi asithilaparakkamatāya vāyamanto urago viya phaṇaṃ karitvā, ayampi ñāṇavipphāraṃ janetvā uragova tacama orapāraṃ jahāti. Jahitvā ca urago viya ohitataco yena kāmāṃ ayampi ohitabhāro anupādisesanibbānadhātudīsaṃ pakkamatīti. Tenāha bhagavā –

“Yo uppatitaṃ vineti kodhaṃ, viṣaṭaṃ sappavisamaṃva osadhehi;
So bhikkhu jahāti orapāraṃ, urago jīṇṇamiva tacama purāṇa”nti.

Evamesā bhagavatā arahattanikūṭena paṭhamagāthā desitāti.

2. Idāni dutiyagāthāya atthavaṇṇanākkamo anupatto. Tatrāpi –

“Yena yattha yadā yasmā, vuttā gāthā ayaṃ imaṃ;
Vidhiṃ pakāsavitvāssā, karissāmatthavaṇṇana”nti. –

Ayameva mātikā. Tato paraṇca sabbagāthāsu. Ativithārabhayena pana ito pabhuti mātikaṃ anikkhipitvā uppattidassananayeneva tassā tassā atthaṃ dassento atthavaṇṇanaṃ karissāmi. Seyyathidaṃ **yo rāgamudacchidā asesanti** ayaṃ dutiyagāthā.

Tassuppatti – ekaṃ samayaṃ bhagavā sāvathiyāṃ viharati jetavane anāthapiṇḍikassa ārāme. Tena kho pana samayena āyasmato sārīputtattherassa upaṭṭhāko aññataro suvaṇṇakāraputto therassa santike pabbajito. Thero tassa “daharānaṃ asubhaṃ sappāya”nti mantvā rāgavighātattaṃ asubhakammaṭṭhānaṃ adāsi. Tassa tasmīṃ āsevanamattampi cittaṃ na labhati. So “anupakāraṃ mameta”nti therassa ārocesi. Thero “daharānametaṃ sappāya”nti mantvā punapi tadevācikkhi. Evaṃ

cattāro māsā atītā, so kiñcimattampi visesaṃ na labhati. Tato naṃ thero bhagavato santikaṃ nesi. Bhagavā “avisayo, sārīputta, tuyhetassa sappāyaṃ jānituṃ, buddhaveneyyo eso”ti vatvā pabhassaravaṇṇaṃ padumaṃ iddhiyā nimminivā tassa hatthe pādāsi – “handā, bhikkhu, imaṃ vihārapacchāyāyaṃ vālikātale nālena vijjhivā ṭhapehi, abhimukhañcassa pallaṅkena nisīda ‘lohitaṃ lohita’nti āvajjento”ti. Ayaṃ kira pañca jātisatāni suvaṇṇakārova ahoṣi. Tenassa “lohitanimittam sappāya”nti ñatvā bhagavā lohitaṃ kammaṭṭhānaṃ adāsi. So tathā katvā muhutteneva yathākkamaṃ tattha cattāripi jhānāni adhigantvā anulomapaṭilomādinā nayena jhānakīlaṃ ārabhi. Atha bhagavā ‘taṃ padumaṃ milāyatū’ti adhiṭṭhāsi. So jhānā vuṭṭhito taṃ milātaṃ kāḷavaṇṇaṃ disvā “pabhassararūpaṃ jarāya parimaddita”nti aniccasaññaṃ paṭilabhi. Tato naṃ ajjhataṃpi upasaṃhari. Tato “yadaniccaṃ taṃ dukkhaṃ, yaṃ dukkhaṃ tadanattā”ti tayopi bhava āditte viya passī. Evaṃ passato cassāvidūre padumassarō atthi. Tattha dāraṃ orohitvā padumāni bhañjitvā bhañjitvā rāsiṃ karonti. Tassa tāni udake padumāni naḷavane aggijālā viya khāyimsu, pattāni patantāni papātaṃ pavisaṅgāni viya khāyimsu, thale nikkhattapadumānaṃ aggāni milātāni aggīdaḍḍhāni viya khāyimsu. Athassa tadanusārena sabbadhamme upanijjhāyato bhīyosomattāya tayo bhavā ādittamiva agāraṃ appaṭisaraṇā hutvā upaṭṭhahimsu. Tato bhagavā gandhakuṭiyāyaṃ nisinnova tassa bhikkhuno upari sarīrābhaṃ muñci. Sā cassa mukhaṃyeva ajjhotthari. Tato so “kimeta”nti āvajjento bhagavantaṃ āgantvā samīpe ṭhitamiva disvā utṭhāyāsānā añjaliṃ paṇāmesi. Athassa bhagavā sappāyaṃ viditvā dhammaṃ desento imaṃ obhāsaḅāthaṃ abhāsi “yo rāgamudacchidā asesa”nti.

Tattha rañjanavasena **rāgo**, pañcakāmaguṇarāgassetam adhivacanaṃ. **Udacchidā**ti ucchindati, bhañjati, vināseti. Atītakālikānampi hi chandasi vattamānavacanaṃ akkharacintakā icchanti. **Asesanti** sānusaṃyamaṃ. **Bhisapupphaṃva saroruhanti** sare virūḷhaṃ padumapupphaṃ viya. **Vigayhāti** ogayha, pavisitvāti attho. Sesam pubbasadisameva. Kiṃ vuttaṃ hoti? Yathā nāma ete dāraṃ saram oruyha bhisapupphaṃ saroruham chindanti, evamevaṃ yo bhikkhu imaṃ tedhātukalokasannivāsam ogayha –

“Natthi rāgasamo aggi”;

“Kāmarāgena dayhāmi, cittaṃ me paridayhati”;

“Ye rāgarattānupatanti sotam, sayam kataṃ makkaṭakova jālam”.

“Ratto kho, āvuso, rāgena abhibhūto pariyādinnacitto paṇampi hanatī”ti (a. ni. 3.56, 72) –

Evamādinayamanugantvā rāgādīnavapaccavekkhaṇena yathāvuttappakārehi sīlasamvarādīhi samvarehi savīññānakāvīññānesu vatthūsu asubhasaññāya ca thokaṃ thokaṃ rāgaṃ samucchindanto anāgāminimaggena avasesam arahattamaggena ca tato anavasesampi ucchindati pubbe vuttappakāreṇeva so bhikkhu jāhāti orapāram urago jīṇamiva tacam purāṇanti. Evamesā bhagavatā arahattanikūṭena gāthā desitā. Desanāpariyosāne ca so bhikkhu arahatte patīṭṭhitoti.

3. Yo taṇhamudacchidāti kā uppatti? Bhagavā sāvatthiyaṃ viharati. Aññataro bhikkhu gaggarāya pokkharāṇiyā tīre viharanto taṇhāvasena akusalavitakkaṃ vitakketi. Bhagavā tassajjhāsayam viditvā imaṃ obhāsaḅāthamabhāsi.

Tattha tassatīti **taṇhā**. Visayehi tittim na upetīti attho. Kāmaḅhavaḅibhavaṭaṇhānametaṃ adhivacanaṃ. **Saritanti** gataṃ pavattaṃ, yāva bhavaggā ajjhottharivā ṭhitanti vuttaṃ hoti. **Sīghasaranti** sīghagāminim, sandiṭṭhikasamparāyikaṃ ādīnavam agantvā muhutteneva paracakkavāḷampi bhavaggampi sampāpuṇituṃ samatthanti vuttaṃ hoti. Evametaṃ saritam sīghasaram sabbappakārampi taṇham –

“Uparivisālā duppūrā, icchā viṣaṭagāminī;
Ye ca taṃ anugijjhanti, te honti cakkadhārino”ti.

“Taṇhādutiyo puriso, dīghamaddhānasamsaram;
Itthabhāvaññathābhāvaṃ, saṃsāraṃ nātivattati”ti. (itivu. 15, 105; mahāni. 191; cūlani.
pārāyanānugītigāthānidessa 107);

“Ūno loko atitto taṇhādāsoti kho, mahārājā”ti (ma. ni. 2.305) ca –

Evamādīnavapaccavekkhaṇena vuttappakārehi sīlasaṃvarādīhi ca yo thokaṃ thokaṃ visosayitvā arahattamaggena asesam ucchijjati, so bhikkhu tasmimyeva khaṇe sabbappakārampi jahāti orapāranti. Desanāpariyosāne so bhikkhu arahatte patiṭṭhitoti.

4. Yo mānamudabbadhīti kā uppatti? Bhagavā sāvatthiyaṃ viharati. Aññataro bhikkhu gaṅgāya tīre viharanto gimhakāle appodake sote kataṃ naḷasetuṃ pacchā āgatena mahoghena vuyhamānaṃ disvā “aniccā saṅkhārā”ti saṃviggo aṭṭhāsi. Tassajjhāsayam viditvā bhagavā imaṃ obhāsaḡāthaṃ abhāsi.

Tattha mānoti jātiādivatthuko cetaso uṇṇāmo. So “seyyohamasmī”ti māno, “sadiso hamasmī”ti māno, “hīno hamasmī”ti mānoti evaṃ tividho hoti. Puna “seyyassa seyyohamasmīti, seyyassa sadiso, seyyassa hīno, sadisassa seyyo, sadisassa sadiso, sadisassa hīno, hīnassa seyyo, hīnassa sadiso, hīnassa hīno hamasmī”ti mānoti evaṃ navavidho hoti. Taṃ sabbappakārampi mānaṃ –

“Yena mānena mattāse, sattā gacchanti duggati”nti. (itivu. 6) –

Ādinā nayena tattha ādinavapaccavekkhaṇena vuttappakārehi sīlasaṃvarādīhi ca yo thokaṃ thokaṃ vadhento kilesānaṃ abaladubbalaṭṭā naḷasetusadisam lokuttaradhammānaṃ atibalattā mahoghasadisena arahattamaggena asesam udabbadhi, anavasesappahānavasena ucchindanto vadhetīti vuttaṃ hoti. So bhikkhu tasmimyeva khaṇe sabbappakārampi jahāti orapāranti. Desanāpariyosāne so bhikkhu arahatte patiṭṭhitoti.

5. Ti kā uppatti? Imissā gāthāya ito parānañca dvādasannaṃ ekāyeva uppatti. Ekaṃ samayaṃ bhagavā sāvatthiyaṃ viharati. Tena kho pana samayena aññataro brāhmaṇo attano dhītuyā vāreyye paccupaṭṭhite cintesi – “kenaci vasalena aparibhuttapubbehi pupphehi dārikaṃ alaṅkaritvā patikulam pesessāmī”ti. So santarabāhiraṃ sāvatthiṃ vicinanto kiñci tiṇapupphampi aparibhuttapubbaṃ nāddasa. Atha sambahule dhuttakajātike brāhmaṇadārake sannipatite disvā “ete pucchissāmi, avassaṃ sambahulesu koci jānissati”ti upasaṅkamitvā pucchi. Te taṃ brāhmaṇaṃ uppaṇḍentā āhaṃsu – “udumbarapupphaṃ nāma, brāhmaṇa, loke na kenaci paribhuttapubbaṃ. Tena dhītaraṃ alaṅkaritvā dehī”ti. So dutiyadivase kālasseva vuṭṭhāya bhattavissaggaṃ katvā aciravatiyā nadiyā tīre udumbaravanaṃ gantvā ekamekaṃ rukkhaṃ vicinanto pupphassa vaṇṭamattampi nāddasa. Atha vītivate majjhanhike dutiyatīraṃ agamāsi. Tattha ca aññataro bhikkhu aññatarasmiṃ manuññe rukkhamūle divāvihāraṃ nisinno kammaṭṭhānaṃ manasi karoti. So tattha upasaṅkamitvā amanasikarivā, sakim nisīditvā, sakim ukkuṭiko hutvā, sakim ṭhatvā, taṃ rukkhaṃ sabbasākhāviṭapapattantaresu vicinanto kilamati. Tato naṃ so bhikkhu āha – “brāhmaṇa, kiṃ maggasī”ti? “Udumbarapupphaṃ, bho”ti. “Udumbarapupphaṃ nāma, brāhmaṇa, loke natthi, musā etaṃ vacanaṃ, mā kilamā”ti. Atha bhagavā tassa bhikkhuno ajjhāsayam viditvā obhāsam muñcivā samuppannasamannāhārabahumānassa imā obhāsaḡāthāyo abhāsi “**yo nājhhagamā bhavesu sāra**”nti sabbā vattabbā.

Tattha paṭhamagāthāya tāva **nājhhagamā**ti nādhigacchi, nādhigacchati vā. **Bhavesūti** kāmarūpārūpasaññāsaññīnevasaññīnāsaññīnekavokāracatuvokārapañcavokārabhavesu. **Sāranti** niccabhāvaṃ attabhāvaṃ vā. **Vicinanti** paññāya gavesanto. **Pupphamiva udumbaresūti** yathā udumbararukkhesu pupphaṃ vicinanto esa brāhmaṇo nājhhagamā, evaṃ yo yogāvacaropi paññāya vicinanto sabbabhavesu kiñci sāraṃ nājhhagamā. So asārakaṭṭhena te dhamme aniccato anattato ca vipassanto anupubbena lokuttaradhamme adhigacchanto jahāti orapāraṃ urago jīṇṇamiva tacam purāṇanti ayamatto yojanā ca. Avasesagāthāsu panassa yojanaṃ avatvā visesatthamattameva

vakkhāma.

6. “Yassantarato na santi kopā,
Itibhavābhavatañca vītivatto”’ti. (udā. 20) –

Ettha tāva ayam ‘antarasaddo’ –

“Nadītīresu saṅghāne, sabhāsu rathiyāsu ca;
Janā saṅgamma mantenti, mañca tañca kimantara”’nti. (saṃ. ni. 1.228);

“Appamattakena visesādhigamena antarā vosānamāpādi” (a. ni. 10.84);
“Anatthajanano kodho, kodho cittappakopano;
Bhayamantarato jātaṃ, taṃ jano nāvabujjhatī”’ti. (a. ni. 7.64; itivu. 88) –

Evam kāraṇavemajjhacittādīsu sambahulesu atthesu dissati. Idha pana citte. Tato **yassantarato na santi kopā**ti tatiyamaggena samūhatattā yassa citte na santi kopāti attho. Yasmā pana **bhavoti** sampatti, **vibhavoti** vipatti. Tathā bhavoti vuddhi, vibhavoti hāni. Bhavoti sassato, vibhavoti ucchedo. Bhavoti puññaṃ, vibhavoti pāpaṃ. Vibhavo abhavoti ca atthato ekameva. Tasmā **itibhavābhavatañca vītivattoti** ettha yā esā sampattivipattivuddhihānisassatucchedapuññapāvavasena iti anekappakārā bhavābhavata vuccati. Catūhipi maggehi yathāsambhavaṃ tena tena nayena taṃ itibhavābhavatañca vītivattoti evamattho ñātabbo.

7. **Yassa vitakkā**ti ettha pana yassa bhikkhuno tayo kāmabyāpādavihiṃsāvitakkā, tayo ñātijanapadāmaravitakkā, tayo parānuddayatāpaṭisaṃyuttalābhasakkārasilokaanavaññattipaṭisaṃyuttavitakkāti ete nava vitakkā samantabhaddake vuttanayena tattha tattha ādīnavam paccavekkhitvā paṭipakkhavavattāhānena tassa tassa pahānasamatthehi tīhi heṭṭhimamaggehi ca vidhūpitā bhusaṃ dhūpitā santāpitā daḍḍhāti attho. Evam vidhūpetvā ca **ajjhataṃ suvikkappitā asesā**, niyakajjhatabhūte attano khandhasantāne ajjhatajjhattabhūte citte ca yathā na puna sambhavanti, evam arahattamaggena asesā chinnā. Chinnāñhi kappitanti vuccati. Yathāha “kappitakesamassū”’ti (saṃ. ni. 1.122; 4.365). Evamettha attho daṭṭhabbo.

8. Idāni **yo nāccasārī**ti ettha **yo nāccasārī**ti yo nātidhāvi. **Na paccasārī**ti na ohīyi. Kiṃ vuttaṃ hoti? Accāraddhavīriyena hi uddhacce patanto accāsarati, atisithilena kosajje patanto paccāsarati. Tathā bhavataṅhāya attānaṃ kilamento accāsarati, kāmataṅhāya kāmasukhamanuyuñjanto paccāsarati. Sassatadiṭṭhiyā accāsarati, ucchedadiṭṭhiyā paccāsarati. Atītaṃ anusocanto accāsarati, anāgata paṭikaṅkhanto paccāsarati. Pubbantānudiṭṭhiyā accāsarati, aparantānudiṭṭhiyā paccāsarati. Tasmā yo ete ubho ante vajjetvā majjhimam paṭipadam paṭipajjanto nāccasārī na paccasārīti evam vuttaṃ hoti. **Sabbaṃ accagamā imaṃ papañcanti** tāya ca pana arahattamaggavosānāya majjhimāya paṭipadāya sabbaṃ imaṃ vedanāsaññāvitakkappabhavaṃ taṅhāmānadiṭṭhisāṅkhātaṃ tividham papañcam accagamā atikkanto, samatikkantoti attho.

9. Tadanantaragāthāya pana **sabbaṃ vitathamidanti ñatvā loketi** ayameva viseso. Tassattho – **sabbanti** anavasesam, sakalamanūnanti vuttaṃ hoti. Evam santepi pana vipassanupagaṃ lokiyakhandhāyatanadhātupabhedam saṅkhatameva idhādhippetam. **Vitathanti** vīgatathabhāvaṃ. Niccanti vā sukhamti vā subhanti vā attāti vā yathā yathā kilesavasena bālajanehi gayhati, tathātathābhāvato vitathanti vuttaṃ hoti. **Idanti** tameva sabbaṃ paccakkhabhāvena dassento āha. **Ñatvāti** maggapaññāya jānitvā, tañca pana asammohato, na visayato. **Loketi** okāsaloke sabbaṃ khandhādibhedam dhammajātaṃ “vitathamida”’nti ñatvāti sambandho.

10-13. Idāni ito parāsu catūsu gāthāsu **vītalobho vītarāgo vītadoso vītamohoti** ete visesā. Ettha lubbhanavasena **lobho**. Sabbasaṅgāhikametaṃ paṭhamassa akusalāmūlassa adhivacanam,

visamalobhassa vā. Yo so “appekadā mātumattīsūpi lobhadhammā uppajjanti, bhaginimattīsūpi lobhadhammā uppajjanti, dhītumattīsūpi lobhadhammā uppajjanti”ti (saṃ. nī. 4.127) evaṃ vutto. Rajjanavasena **rāgo**, pañcakāmaguṇarāgassetam adhivacanam. Dussanavasena **doso**, pubbe vuttakodhassetam adhivacanam. Muyhanavasena **moho**, catūsu ariyasaccesu aññānassetam adhivacanam. Tattha yasmā ayaṃ bhikkhu lobham jigucchanto vipassanam ārabhi “kudāssu nāmāham lobham vinetvā vigatalobho vihareyya”nti, tasmā tassa lobhappahānūpāyam sabbasaṅkhārānam vitathabhāvadassanam lobhappahānānisamsaṅca orapārappahānam dassento imam gāthamāha. Esa nayo ito parāsūpi. Keci panāhu – “yathāvutteneva nayena ete dhamme jigucchitvā vipassanamāraddhassa tassa tassa bhikkhuno ekamekāva ettha gāthā vuttā”ti. Yaṃ ruccati, taṃ gahetabbaṃ. Esa nayo ito parāsu catūsu gāthāsu.

14. Ayaṃ panettha atthavaṇṇanā – appahīnaṭṭhena santāne sayantīti **anusayā** kāmarāgapaṭiḡhamānadiṭṭhivicikicchābhavarāgāvijjānam etaṃ adhivacanam. Sampayuttadhammānam attano ākārānuvidhānaṭṭhena **mūlā**; akhemaṭṭhena **akusalā**; dhammānam paṭiṭṭhābhūtātipi **mūlā**; sāvajjadukkhavipākāṭṭhena **akusalā**; ubhayampetaṃ lobhadosaṃmohānam adhivacanam. Te hi “lobho, bhikkhave, akusalaṅca akusalamūlaṅcā”tiādinā nayena evaṃ niddiṭṭhā. Evamete anusayā tena tena maggena pahīnattā yassa keci na santi, ete ca akusalamūlā tatheva **samūhatāse**, samūhatā icceva attho. Paccatabhuvacanassa hi se-kārāgamaṃ icchanti saddalakkhaṇakovidā. Aṭṭhakathācariyā pana “**seti** nipāto”ti vaṇṇayanti. Yaṃ ruccati, taṃ gahetabbaṃ. Ettha pana “kiṅcāpi so evaṃvidho bhikkhu khīṅāsavo hoti, khīṅāsavo ca neva ādiyati, na pajahati, pajahitvā ṭhito”ti vutto. Tathāpi vattamānasamīpe vattamānavacanalakkhaṇena “jahāti orapāra”nti vuccati. Atha vā anupādisesāya ca nibbānadhātuyā parinibbāyanto attano ajjhattikabhāhirāyatanaṅkhatam jahāti orapāranti veditabbo.

Tattha kilesapaṭiḡpāṭiyā maggapaṭiḡpāṭiyā cāti dvidhā anusayānam abhāvo veditabbo. Kilesapaṭiḡpāṭiyā hi kāmarāgānusayapaṭiḡhānusayānam tatiyamaggena abhāvo hoti, mānānusayassa catutthamaggena, diṭṭhānusayavicikicchānusayānam paṭhamamaggena, bhavarāgānusayāvijjānusayānam catutthamaggeneva. Maggapaṭiḡpāṭiyā pana paṭhamamaggena diṭṭhānusayavicikicchānusayānam abhāvo hoti. Dutiyamaggena kāmarāgānusayapaṭiḡhānusayānam tanubhāvo, tatiyamaggena sabbaso abhāvo, catutthamaggena mānānusayabhavarāgānusayāvijjānusayānam abhāvo hoti. Tattha yasmā na sabbe anusayā akusalamūlā; kāmarāgabharāgānusayā eva hi lobhākusalamūlena saṅgamaṃ gacchanti. Paṭiḡhānusayāvijjānusayā ca “doso akusalamūlam, moho akusalamūlam” icceva saṅkham gacchanti, diṭṭhimānavicikicchānusayā pana na kiṅci akusalamūlam honti, yasmā vā anusayābhāvavasena ca akusalamūlasamugghātavasena ca kilesappahānam paṭṭhapesi, tasmā –

“Yassānusayā na santi keci, mūlā ca akusalā samūhatāse”. –

Iti bhagavā āha.

15. Yassa **darathajāti** ettha pana paṭhamuppannā kilesā pariḡāhaṭṭhena darathā nāma, aparāparuppannā pana tehi darathehi jātatā darathajā nāma. **Oranti** sakkāyo vuccati. Yathāha – “orimam tīranti kho, bhikkhu, sakkāyassetam adhivacana”nti (saṃ. nī. 4.238). **Āgamanāyāti** uppattiyā. **Paccayāseti** paccayā eva. Kiṃ vuttam hoti? Yassa pana upādānakkhandhaggahaṅāya paccayabhūtā ariyamaggena pahīnattā, keci darathajavevacanā kilesā na santi, pubbe vuttanayeneva so bhikkhu jahāti orapāranti.

16. Yassa **vanathajāti** etthapi darathajā viya vanathajā veditabbā. Vacanatthe pana ayaṃ viseso – vanute, vanotīti vā vanaṃ yācati sevati bhajātīti attho. Taṅhāyetaṃ adhivacanam. Sā hi visayānam patthanato sevanato ca “vana”nti vuccati. Taṃ pariyuṭṭhānavasena vanaṃ tharati tanotīti vanatho, taṅhānusayassetam adhivacanam. Vanathā jātāti vanathajāti. Keci panāhu “sabbepi kilesā gahanaṭṭhena vanathoti vuccanti, aparāparuppannā pana vanathajā”ti. Ayameva cettha uragasutte attho adhippeto, itaro pana dhammapadagāthāyam. **Vinibandhāya bhavāyāti** bhavavinibandhāya. Atha vā cittassa

visayesu vinibandhāya āyatim upattiyā cāti attho. Hetuyeva **hetukappā**.

17. Yo nīvaraṇeti ettha nīvaraṇāti cittam, hitapaṭipattim vā nīvarantīti **nīvaraṇā**, paṭicchādentīti attho. **Pahāyāti** chaḍḍetvā. **Pañcāti** tesam saṅkhyāparicchedo. Īghābhāvato **anīgho**. Kathaṃkathāya tiṇṇattā **tiṇṇakathaṃkatho**. Vigatasallattā **visallo**. Kiṃ vuttam hoti? Yo bhikkhu kāmaccchandādīni pañca nīvaraṇāni samantabhaddake vuttanayena sāmāññato visesato ca nīvaraṇesu ādīnavam disvā tena tena maggena pahāya tesaṃca pahīnattā eva kilesadukkhasaṅkhātassa īghassābhāvena **anīgho**, “ahosiṃ nu kho ahaṃ atītamaddhāna”ntiādīnā (ma. ni. 1.18; saṃ. ni. 2.20) nayena pavattāya kathaṃkathāya tiṇṇattā **tiṇṇakathaṃkatho**, “tatha katame pañca sallā? Rāgasallo, dosasallo, mohasallo, mānasallo, diṭṭhisallo”ti vuttānam pañcannaṃ sallānaṃ vigatattā **visallo**. So bhikkhu pubbe vuttanayeneva jahāti orapāranti.

Atrāpi ca kilesapaṭipāṭiyā maggapaṭipāṭiyā cāti dvidhā eva nīvaraṇappahānaṃ veditabbaṃ. Kilesapaṭipāṭiyā hi kāmaccchandānīvaraṇassa byāpādanīvaraṇassa ca tatiyamaggena pahānaṃ hoti, thinamiddhanīvaraṇassa uddhaccanīvaraṇassa ca catutthamaggena. “Akatam vata me kusala”ntiādīnā (ma. ni. 3.248; netti. 120) nayena pavattassa vipaṭisārasaṅkhātassa kukkucanīvaraṇassa vicikicchānīvaraṇassa ca paṭhamamaggena. Maggapaṭipāṭiyā pana kukkucanīvaraṇassa vicikicchānīvaraṇassa ca paṭhamamaggena pahānaṃ hoti, kāmaccchandānīvaraṇassa byāpādanīvaraṇassa ca duttiyamaggena tanubhāvo hoti, tatiyena anavasesappahānaṃ. Thinamiddhanīvaraṇassa uddhaccanīvaraṇassa ca catutthamaggena pahānaṃ hotīti. Evaṃ –

“Yo nīvaraṇe pahāya pañca, anīgho tiṇṇakathaṃkatho visallo;
So bhikkhu jahāti orapāraṃ, urago jīṇṇamivattacaṃ purāṇa”nti. –

Arahattanikūṭeneva bhagavā desanaṃ niṭṭhāpesi. Desanāpariyosāne so bhikkhu arahatte patiṭṭhito. “Ekacce yena yena tesam bhikkhūnaṃ yā yā gāthā desitā, tena tena tassā tassā gāthāya pariyosāne so so bhikkhu arahatte patiṭṭhito”ti vadanti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya uragasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

2. Dhaniyasuttavaṇṇanā

18. Pakkodanoti dhaniyasuttam. Kā uppatti? Bhagavā sāvattiyam viharati. Tena समयena dhaniyo gopo mahīṭire paṭivasati. Tassāyam pubbayogo – kassapassa bhagavato pāvācane dibbamāne vīsati vassasahassāni divase divase saṅghassa vīsati salākabhattāni adāsi. So tato cuto devesu uppanno. Evaṃ devaloke ekaṃ buddhantaram khepetvā amhākaṃ bhagavato kāle videharaṭṭhamajjhe pabbataṭṭham nāma atthi tattha dhammakoraṇḍam nāma nagaram, tasmim nagare seṭṭhiputto hutvā abhinibbatto, goyūtham nissāya jīvati. Tassa hi tiṃsamattāni gosahassāni hontī, sattavīsasahassā gāvo khīram duyhanti. Gopā nāma nibaddhavāsino na hontī. Vassike cattāromāse thale vasanti, avasese aṭṭhamāse yattha tiṇḍokam sukham labbhati, tattha vasanti. Tañca nadītīram vā jātassaratīram vā hoti. Athāyampi vassakāle attano vasitagāmato nikkhamitvā gunnaṃ phāsuvihāratthāya okāsam gavesanto mahāmāhī bhijjitvā ekato kālamāhī ekato mahāmāhicceva saṅkham gantvā sandamānā puna samuddasamīpe samāgantvā pavattā. Yam okāsam antaradīpaṃ akāsi, tam pavisitvā vacchānaṃ sālāṃ attano ca nivesanaṃ māpetvā vāsam kappesi. Tassa satta puttā, satta dhītarō, satta suñisā, aneke ca kammakārā hontī. Gopā nāma **vassanimittam** jānanti. Yadā sakuṇikā kulāvakāni rukkhagge karontī, kakkaṭakā udakasamīpe dvāram pidahitvā thalasaṃpadvārena vaḷaṅjenti, tadā suvuṭṭhikā bhavissatīti gaṇhanti. Yadā pana sakuṇikā kulāvakāni nīcaṭṭhāne udakapiṭṭhe karontī, kakkaṭakā thalasaṃpadvāram pidahitvā udakasamīpadvārena vaḷaṅjenti, tadā dubbuṭṭhikā bhavissatīti gaṇhanti.

Atha so dhaniyo suvuṭṭhikanimittāni upasallakkhetvā upakaṭṭhe vassakāle antaradīpā nikkhamitvā mahāmahiyā paratīre sattasattāhampi deve vassante udakena anajjhottharaṇokāse attano vasanokāsaṃ katvā samantā parikkhipitvā, vacchasālāyo māpetvā, tattha nivāsaṃ kappesi. Athassa dāruṭiṇādisaṅgahe kate sabbesu puttadārakammakaraporisesu samāniyesu jātesu nānappakāre khajjabhojje paṭiyatte samantā catuddisā meghamaṇḍalāni uṭṭhahiṃsu. So dhenuyo duhāpetvā, vacchasālāsu vacche saṅṭhāpetvā, gunnaṃ catuddisā dhūmaṃ kārāpetvā, sabbaparijanaṃ bhojāpetvā, sabbakiccāni kārāpetvā tattha tattha dīpe ujjālāpetvā, sayam khīrena bhattaṃ bhujjivā, mahāsayane sayanto attano sirisampattiṃ disvā, tuṭṭhacitto hutvā, aparadisāya meghatthanasaddaṃ sutvā nipanno imaṃ udānaṃ udānesi “**pakkodano duddhakhīrohamasmī**”ti.

Tatrāyaṃ atthavaṇṇanā – **pakkodanoti** siddhabhatto. **Duddhakhīroti** gāvo duhitvā gahitakhīro. **Ahanti** attānaṃ nidasseti, **asmīti** attano tathābhāvaṃ. Pakkodano duddhakhīro ca ahamasmi bhavāmīti attho. **Itīti** evamāhāti attho. Niddese pana “**itīti** padasandhi, padasaṃsaggo, padapāripūri, akkharasamavāyo byañjanasiliṭṭhatā padānupubbataṃmeta’nti (cūlani. ajitamāṇavapucchāniddeśa 1) evamassa attho vaṇṇito. Sopi idameva sandhāyāti veditabbo. Yaṃ yaṃ hi padaṃ pubbapadena vuttaṃ, tassa tassa evamāhāti etamatthaṃ pakāsentoyeva itisaddo pacchimena padena metteyyo iti vā bhagavā iti vā evamādinā padasandhi hoti, nāññathā.

Dhaniyo gopoti tassa seṭṭhiputtassa nāmasamodhānaṃ. So hi yānimāni thāvarādīni pañca dhanāni, tesu ṭhapetvā dānasīlādanugāmikadhanaṃ, khettavatthu-ārāmādito thāvaradhanatopi, gavassādito jaṅgamadhanatopi hiraññasuvaṇṇādito saṃhārimadhanatopi, sippāyatanādito aṅgasamadhanatopi yaṃ taṃ lokassa pañcagorasānuppādānena bahūpakāraṃ taṃ sandhāya “natthi gosamitaṃ dhana’nti (saṃ. ni. 1.13; netti. 123) evaṃ viśesitaṃ godhanaṃ, tena samannāgatattā **dhaniyo**, gunnaṃ pālanato **gopo**. Yo hi attano gāvo pāleti, so “gopo”ti vuccati. Yo paresaṃ vetanena bhaṭo hutvā, so gopālako. Ayaṃ pana attanoyeva, tena gopoti vutto.

Anutīreti tīrassa samīpe. **Mahiyāti** mahāmahīnāmikāya nadiyā. Samānena anukūlavattinā pariḥānena saddhiṃ vāso yassa so samānavāso, ayañca tathāvidho. Tenāha “**samānavāso**”ti. **Channāti** tiṇapaṇṇacchadanehi anovassakā katā. **Kuṭīti** vasanagharassetam adhivacanaṃ. **Āhitoti** ābhato, jālito vā. **Ginīti** aggi. Tesu tesu ṭhānesu aggi “ginī”ti voharīyati. **Atha ce patthayasīti** idāni yadi icchasīti vuttaṃ hoti. **Pavassāti** siñca, pagghara, udakaṃ muñcāti attho. **Devāti** meghaṃ ālapati. Ayaṃ tāvettha padavaṇṇanā.

Ayaṃ pana atthavaṇṇanā – evamayaṃ dhaniyo gopo attano sayanaghare mahāsayane nipanno meghatthanaṃ sutvā “pakkodanohamasmī”ti bhaṇanto kāyadukkhavūpasamūpāyaṃ kāyasukkhahetuñca attano sannihitaṃ dīpeti. “Duddhakhīrohamasmī”ti bhaṇanto cittadukkhavūpasamūpāyaṃ cittasukkhahetuñca. “Anutīre mahiyā”ti nivāsaṭṭhānasampattiṃ, “samānavāso”ti tādisse kāle piyavippayogapadaṭṭhānassa sokassābhāvaṃ. “Channā kuṭī”ti kāyadukkhāpagamaṭṭhānaṃ. “Āhito ginī”ti yasmā gopālakā parikkhepadhūmadāruaggivasena tayo aggī karonti. Te ca tassa gehe sabbe katā, tasmā sabbadisāsu parikkhepaggiṃ sandhāya “āhito ginī”ti bhaṇanto vālamigāgamananivāraṇaṃ dīpeti, gunnaṃ majjhe gomayādīhi dhūmaggiṃ sandhāya ḍaṃsamakasādīhi gunnaṃ anābādhaṃ, gopālakānaṃ sayanaṭṭhāne dāruaggiṃ sandhāya gopālakānaṃ sītābādhaṭṭhānaṃ. So evaṃ dīpento attano vā gunnaṃ vā pariḥānassa vā vuṭṭhipaccayassa kassaci ābādhaṃ abhāvato pītisomanassajāto āha – “atha ce patthayasī pavassa devā”ti.

19. Evaṃ dhaniyassa imaṃ gāthaṃ bhāsamānassa assosi bhagavā dibbāya sotadhātuyā visuddhāya atikkantamānusikāya jetavanamahāvihāre gandhakuṭiyā viharanto. Sutvā ca pana buddhacakkhunā lokam volokento addasa dhaniyañca pajāpatiñcassa “ime ubhopi hetusampannā. Sace aham gantvā dhammaṃ desessāmi, ubhopi pabbajitvā arahattaṃ pāpuṇissanti. No ce gamissāmi, sve udakoghena vinassissanti”ti taṃ khaṇeyeva sāvattitho satta yojanasatāni dhaniyassa nivāsaṭṭhānaṃ ākāsenā gantvā tassa kuṭiyā upari aṭṭhāsī. Dhaniyo taṃ gāthaṃ punappunaṃ bhāsatiyeva, na niṭṭhāpeti, bhagavatī gatepi

bhāsati. Bhagavā ca taṃ sutvā “na ettakena santuṭṭhā vā vissatthā vā honti, evaṃ pana honti”ti dassetuṃ –

**“Akkodhano vigatakhilohamasmi, anutīre mahiyekarattivāso;
Vivaṭā kuṭi nibbuto gini, atha ce patthayasī pavassa devā”ti. –**

Imaṃ paṭigāthaṃ abhāsi byañjanasabhāgaṃ no atthasabhāgaṃ. Na hi “pakkodano”ti, “akkodhano”ti ca ādīni padāni atthato samenti mahāsamuddassa orimapārimatīrāni viya, byañjanaṃ panettha kiñci kiñci sametīti byañjanasabhāgāni honti. Tattha purimagāthāya sadisapadānaṃ vuttanayeneva attho veditabbo.

Visesapadānaṃ panāyaṃ padato atthato ca vaṇṇanā – **akkodhanoti** akujjhanasabhāvo. Yo hi so pubbe vuttappakāraāghātavattusambhavo kodho ekaccassa suparittopi uppajjamāno hadayaṃ santāpetvā vūpasammati, yena ca tato balavataruppanna ekacco mukhavikuṇṇanamattaṃ karoti, tato balavatarena ekacco pharusam vattukāmo hanusañcalanamattaṃ karoti, aparo tato balavatarena pharusam bhaṇati, aparo tato balavatarena daṇḍam vā satthaṃ vā gavesanto disā viloketi, aparo tato balavatarena daṇḍam vā satthaṃ vā āmasati, aparo tato balavatarena daṇḍādīni gahetvā upadhāvati, aparo tato balavatarena ekaṃ vā dve vā pahāre deti, aparo tato balavatarena api nātisālohitam jīvitā voropeti, ekacco tato balavatarena pacchā vippaṭṭisārī attānampi jīvitā voropeti sīhaḷadīpe kālagāmvāsī amacco viya. Ettāvata ca kodho paramavepullappatto hoti. So bhagavatā bodhimaṇḍeveya sabbaso pahīno ucchinnamūlo tālavatthukato, tasmā bhagavā “akkodhanohamasmi”ti āha.

Vigatakhiloti apagatakhilo. Ye hi te cittabandhabhāvena pañca cetokhilā vuttā, ye hi ca khilabhūte citte seyyathāpi nāma khile bhūmibhāge cattāro māse vassantepi deve sassāni na ruhanti, evamevaṃ saddhammassavanādikusalahetuvasse vassantepi kusalam na ruhati te ca bhagavatā bodhimaṇḍeveya sabbaso pahīnā, tasmā bhagavā “vigatakhilohamasmi”ti āha.

Ekarattiṃ vāso assāti ekarattivāso. Yathā hi dhaniyo tattha cattāro vassike māse nibaddhavāsaṃ upagato, na tathā bhagavā. Bhagavā hi taṃyeva rattim tassa atthakāmatāya tattha vāsaṃ upagato. Tasmā “ekarattivāso”ti āha. **Vivaṭāti** apanītacchadanā. **Kuṭīti** attabhāvo. Attabhāvo hi taṃ taṃ atthavasam paṭicca kāyotipi guhātīpi dehotipi sandehotipi nāvātīpi rathotipi vaṇotipi dhajotipi vammikotipi kuṭītipi kuṭīkātipi vuccati. Idha pana kaṭṭhādīni paṭicca gehanāmikā kuṭi viya aṭṭhiādīni paṭicca saṅkhyam gatattā “kuṭi”ti vutto. Yathāha –

“Seyyathāpi, āvuso, kaṭṭhañca paṭicca, valliñca paṭicca, mattikañca paṭicca, tiṇaṅca paṭicca, ākāso parivārito agāraṃtveva saṅkham gacchati; evameva kho, āvuso, aṭṭhiñca paṭicca, nhāruñca paṭicca, maṃsañca paṭicca, cammañca paṭicca, ākāso parivārito rūpantveva saṅkham gacchatī”ti (ma. ni. 1.306).

Cittamakkaṭassa nivāsato vā kuṭi. Yathāha –

“Aṭṭhikaṅkalakuṭi ce sā, makkaṭāvasatho iti;
Makkaṭo pañcadvārāya, kuṭikāya pasakkiya;
Dvārena anupariyāti, ghaṭṭayanto punappuna”nti. (theragā. 125);

Sā kuṭi yena taṇhāmānadiṭṭhichadanena sattānaṃ channattā punappunaṃ rāgādikilesavassaṃ ativassati. Yathāha –

“Channamativassati, vivaṭam nātivassati;
Tasmā channaṃ vivaretha, evaṃ taṃ nātivassatī”ti. (udā. 45; theragā. 447; pari. 339);

Ayaṃ gāthā dvīsu tñānesu vuttā khandhake theragāthāyañca. Khandhake hi “yo āpattiṃ paṭicchādeti, tassa kilesā ca punappunam āpattiyo ca ativassanti, yo pana na paṭicchādeti, tassa nātivassanti”ti imaṃ atthaṃ paṭicca vuttā. Theragāthāyaṃ “yassa rāgādicchadanam atthi, tassa puna iṭṭhārammaṇādīsu rāgādisambhavato channamativassati. Yo vā uppanne kilese adhivāseti, tasseva adhivāsita kilesacchadanacchannā attabhāvakuṭi punappunam kilesavassam ativassati. Yassa pana arahattamaggañānavātena kilesacchadanassa viddhamṣitattā vivaṭā, tassa nātivassati”ti. Ayamatto idha adhippeto. Bhagavatā hi yathāvuttam chadanam yathāvutteneva nayena viddhamṣitam, tasmā “vivaṭā kuṭi”ti āha. **Nibbutoti** upasanto. **Ginīti** aggi. Yena hi ekādasavidhena agginā sabbamidaṃ ādittam. Yathāha – “ādittam rāgagginā”ti vitthāro. So aggi bhagavato bodhimūleyeva ariyamaggasalilasekena nibbuto, tasmā “nibbuto ginī”ti āha.

Evam vadanto ca dhaniyam atuṭṭhabbena tussamānam aññāpadeseneva paribhāsati, ovaḍati, anusāsati. Kathaṃ? “Akkodhano”ti hi vadamāno, dhaniya, tvaṃ “pakkodanohamasmī”ti tuṭṭho, odanapāko ca yāvajīvam dhanaparikkhayena kattabbo, dhanaparikkhayo ca ārakkhādidukkhapadaṭṭhāno, evaṃ sante dukkheneva tuṭṭho hosi. Ahaṃ pana “akkodhanohamasmī”ti tussanto sandiṭṭhikasamparāyikadukkhābhāvena tuṭṭho homīti dīpeti. “Vigatakhilo”ti vadamāno tvaṃ “duddhakhīrohamasmī”ti tussanto akatakiccova “katakiccohamasmī”ti mantvā tuṭṭho, ahaṃ pana “vigatakhilohamasmī”ti tussanto katakiccova tuṭṭho homīti dīpeti. “Anutīre mahiyekarattivāso”ti vadamāno tvaṃ anutīre mahiyā samānavāsoti tussanto catumāsānibaddhavāsenā tuṭṭho. Nibaddhavāso ca āvāsasaṅgena hoti, so ca dukkho, evaṃ sante dukkheneva tuṭṭho hosi. Ahaṃ pana ekarattivāsoti tussanto anibaddhavāsenā tuṭṭho, anibaddhavāso ca āvāsasaṅgābhāvena hoti, āvāsasaṅgābhāvo ca sukhoti sukkheneva tuṭṭho homīti dīpeti.

“Vivaṭā kuṭi”ti vadamāno tvaṃ channā kuṭi tussanto channagehatāya tuṭṭho, gehe ca te channepi attabhāvakuṭikam kilesavassam ativassati, yena sañjanitehi catūhi mahoghehi vuyhamāno anayabyasanam pāpuṇeyyāsi, evaṃ sante atuṭṭhabbeneva tuṭṭho hosi. Ahaṃ pana “vivaṭā kuṭi”ti tussanto attabhāvakuṭiyā kilesacchadanābhāvena tuṭṭho. Evañca me vivaṭāya kuṭiyā na tam kilesavassam ativassati, yena sañjanitehi catūhi mahoghehi vuyhamāno anayabyasanam pāpuṇeyyam, evaṃ sante tuṭṭhabbeneva tuṭṭho homīti dīpeti. “Nibbuto ginī”ti vadamāno tvaṃ āhito ginīti tussanto akatūpaddavanivāraṇova katūpaddavanivāraṇosmīti mantvā tuṭṭho. Ahaṃ pana nibbuto ginīti tussanto ekādasaggipariḷhābhāvato katūpaddavanivāraṇatāyeva tuṭṭhoti dīpeti. “Atha ce patthayasī pavassa devā”ti vadamāno evaṃ vigatadukkhānam anuppattasukhānam katasabbakiccānam amhādisānam etaṃ vacanam sobhati, atha ce patthayasi, pavassa deva, na no tayi vassante vā avassante vā vuḍḍhi vā hāni vā atthi, tvaṃ pana kasmā evaṃ vadasīti dīpeti. Tasmā yaṃ vuttam “evaṃ vadanto ca dhaniya atuṭṭhabbeneva tussamānam aññāpadeseneva paribhāsati ovaḍati, anusāsati”ti, tam sammadeva vuttanti.

20. Evamimaṃ bhagavatā vuttam gātham sutvāpi dhaniyo gopo “ko ayaṃ gātham bhāsati”ti avatvā tena subhāsitena parituṭṭho punapi tathārūpaṃ sotukāmo aparampī gāthamāha “**andhakamakasā**”ti. Tattha **andhakāti** kālamakkhikānam adhivacanam, piṅgalamakkhikānantipi eke. **Makasāti** makasāyeva. **Na vijjareti** natthi. **Kaccheti** dve kacchā – nadīkaccho ca pabbatakaccho ca. Idha nadīkaccho. **Ruḷhatīneti** sañjātatiṇe. **Carantīti** bhattakiccam karonti. **Vuṭṭhimpīti** vātavuṭṭhiādikā anekā vuṭṭhiyo, tā ālavakasutte pakāsāyissāma. Idha pana vassavuṭṭhim sandhāya vuttam. **Saheyyunti** khameyyum. Sesam pākāṭameva. Ettha dhaniyo ye andhakamakasā sannipatitvā rudhire pivantā muhutteneva gāvo anayabyasanam pāpentī, tasmā vuṭṭhitamatteyeva te gopālakā paṃsunā ca sākhāhi ca mārentī, tesam abhāvena gunnam khematam, kacche ruḷhatīnacaraṇena addhānagamanaparissamābhāvam vatvā khudākīlamathābhāvañca dīpento “yathā aññesam gāvo andhakamakasasamphassehi dissamānā addhānagamanena kilantā khudāya milāyamānā ekavuṭṭhinipātampi na saheyyum, na me tathā gāvo, mayham pana gāvo vuttappakārābhāvā dvikkhattum vā tikkhattum vā vuṭṭhimpī saheyyu”nti dīpeti.

21. Tato bhagavā yasmā dhaniyo antaradīpe vasanto bhayam disvā, kullam bandhitvā, mahāmahim

taritvā, taṃ kacchaṃ āgamma “ahaṃ suṭṭhu āgato, nibbhayeva ṭhāne ṭhito”ti maññamāno evamāha, sabhaye eva ca so ṭhāne ṭhito, tasmā tassa āgamanatṭhānā attano āgamanatṭhānaṃ uttaritarañca pañītarañca vaṇṇento “**baddhāsi bhisi**”ti imaṃ gāthamabhāsi, atthasabhāgaṃ no byañjanasabhāgaṃ.

Tattha **bhisi**ti pattharivitvā puthulaṃ katvā baddhakullo vuccati loke. Ariyassa pana dhammavinaye ariyamaggasettaṃ adhivacanaṃ. Ariyamaggo hi –

“Maggo pajjo patho pantho, añjasaṃ vaṭumāyanaṃ;
Nāvā uttarasetu ca, kullo ca bhisi saṅkamo”. (cūḷani. pāṛāyanatthutigaṭhāniddeśa 101);

“Addhānaṃ pabhavo ceva, tattha tattha pakāsito”.

Imāyapi gāthāya bhagavā purimanayeneva taṃ ovadanto imaṃ atthaṃ āhāti veditabbo – dhaniya, tvaṃ kullaṃ bandhitvā, maḥiṃ taritvā, imaṃ ṭhānamāgato, punapi ca te kullo bandhitabbo eva bhavissati, nadī ca taritabbā, na cettaṃ ṭhānaṃ khemaṃ. Mayā pana ekacitte maggaṅgāni samodhānetvā ñāṇabandhanena baddhā ahoṣi bhisi. Sā ca sattatimsabodhipakkhiyadhammapariṇṇatāya ekarasabhāvūpagatattā aññamaññaṃ anativattanena puna bandhitabbappayojanābhāvena devamanussesu kenaci mocetum asakkuṇeyyatāya ca susaṅkhatā. Tāya camhi **tiṇṇo**, pubbe patthitaṃ tīrappadesaṃ gato. Gacchantopi ca na sotāpannādayo viya kañcideva padesaṃ gato. Atha kho **pāragato** sabbāsavakkhayaṃ sabbadhammāpāraṃ paramaṃ khemaṃ nibbānaṃ gato, **tiṇṇoti** vā sabbaññutaṃ patto, **pāragatoti** arahattaṃ patto. Kiṃ vineyya pāragatoti ce? **Vineyya oghaṃ**, kāmoghādicatubbidhaṃ oghaṃ taritvā atikkamma taṃ pāraṃ gatoti. Idāni ca pana me puna taritabbābhāvato **attho bhisiyā na vijjati**, tasmā mameva yuttaṃ vattum “atha ce patthayasī pavassa devā”ti.

22. Tampi sutvā dhaniyo purimanayeneva “**gopī mama assavā**”ti imaṃ gātham abhāsi. Tattha **gopī**ti bhariyaṃ niddisati. **Assavā**ti vacanakarā kiṃkārapaṭiṣāvinī. **Alolā**ti mātugāmo hi pañcahi lolatāhi lolo hoti – āhāralolatāya, alaṅkārālolatāya, parapurisalolatāya, dhanalolatāya, pādālolatāya. Tathā hi mātugāmo bhattapūvasurādibhede āhāre lolatāya antamaso pārivāsikabhattampi bhujjati, hatthotāpakampi khādāti, diguṇaṃ dhanamanuppadatvāpi suraṃ pivati. Alaṅkārālolatāya aññaṃ alaṅkāraṃ alabhamāno antamaso udakatelakenapi kese osaṇḍetvā mukhaṃ parimajjati. Parapurisalolatāya antamaso puttenapi tādise padese pakkosiyamāno paṭhamam asaddhammasena cinteti. Dhanalolatāya “haṃsarājaṃ gahetvāna suvaṇṇā parihāyatha”. Pādālolatāya āramādigamanasīlo hutvā sabbam dhanam vināseti. Tattha dhaniyo “ekāpi lolatā mayhaṃ gopiyā natthī”ti dassento **alolā**ti āha.

Dīgharattaṃ saṃvāsīyāti dīghakālaṃ saddhiṃ vasamānā komārabhāvato pabhuti ekato vaḍḍhitā. Tena parapurise na jānātīti dasseti. **Manāpā**ti evaṃ parapurise ajānantī mameva manaṃ allīyatīti dasseti. **Tassā na suṇāmi kiñci pāpanti** “itthannāmena nāma saddhiṃ imāya hasitaṃ vā lapitaṃ vā”ti evaṃ tassā na suṇāmi, kañci aticāradosanti dasseti.

23. Atha bhagavā etehi guṇehi gopiyā tuṭṭhaṃ dhaniyaṃ ovadanto purimanayeneva “**cittaṃ mama assava**”nti imaṃ gāthamabhāsi, atthasabhāgaṃ, byañjanasabhāgañca. Tattha uttānatthāneva padāni. Ayaṃ pana adhippāyo – dhaniya, tvaṃ “gopī mama assavā”ti tuṭṭho, sā pana te assavā bhavēyya vā na vā; dujjānaṃ paracittaṃ, viśesato mātugāmassa. Mātugāmañhi kucchiyā pariharantāpi rakkhitum na sakkonti, evaṃ durakkhacittatā eva na sakkā tumhādisehi itthī alolāti vā saṃvāsīyāti vā manāpāti vā nippāpāti vā jānitum. Mayhaṃ pana cittaṃ assavaṃ ovādapaṭikaraṃ mama vase vattati, nāhaṃ tassa vase vattāmi. So cassa assavabhāvo yamakapāṭihāriye channaṃ vaṇṇānaṃ aggidhārāsu ca udakadhārāsu ca pavattamānāsu sabbajanassa pākāto ahoṣi. Agginimmāne hi tejokasiṇaṃ samāpajjitabbaṃ udakanimmāne āpokasiṇaṃ, nīlādinimmāne nīlādikasiṇāni. Buddhānampi hi dve cittāni ekato nappavattanti, ekameva pana assavabhāvena evaṃ vasavatti ahoṣi. Tañca kho pana sabbakilesabandhanāpagamā **vimuttaṃ**, vimuttatā tadeva **alolaṃ**, na tava gopī. Dīpaṅkarabuddhakālato

ca pabhuti dānasīlādīhi dīgharattaṃ paribhāvitattā **saṃvāsiyaṃ**, na tava gopī. Tadettaṃ anuttarena damathena damitattā **sudantaṃ**, sudantattā attano vasena chadvāravisevanaṃ pahāya mameva adhippāyamanassa vassenānuvattanato **manāpaṃ**, na tava gopī.

Pāpaṃ pana me na vijjatīti iminā pana bhagavā tassa attano cittassa pāpābhāvaṃ dasseti, dhaniyo viya gopiyā. So cassa pāpābhāvo na kevalaṃ sammāsambuddhakāleyeva, ekūnatimsa vassāni sarāgādīkāle agāramajjhe vasantassāpi veditabbo. Tadāpi hissa agāriyabhāvānurūpaṃ viññupaṭikuṭṭhaṃ kāyaduccaritaṃ vā vacīduccaritaṃ vā manoduccaritaṃ vā na uppannapubbaṃ. Tato paraṃ māropi chabbassāni anabhisambuddhaṃ, ekaṃ vassaṃ abhisambuddhanti satta vassāni tathāgataṃ anubandhi “appeva nāma vālagganitudanamattampissa pāpasamācāraṃ passeyya”nti. So adisvāva nibbinno imaṃ gāthaṃ abhāsi –

“Satta vassāni bhagavantaṃ, anubandhiṃ padāpadaṃ;
Otāraṃ nādhigacchissaṃ, sambuddhassa satīmato”ti. (su. ni. 448);

Buddhakālepi naṃ uttaramāṇavo satta māsāni anubandhi ābhisamācārikaṃ daṭṭhukāmo. So kiñci vajjaṃ adisvāva parisuddhasamācāro bhagavāti gato. Cattāri hi tathāgataṃ arakkheyyāni. Yathāha –

“Cattārimāni, bhikkhave, tathāgataṃ arakkheyyāni. Katamāni cattāri?
Parisuddhakāyasamācāro, bhikkhave, tathāgato, natthi tathāgataṃ kāyaduccaritaṃ, yaṃ tathāgato rakkheyya ‘mā me idaṃ paro aññāsī’ti, parisuddhvacīsamācāro...pe...
parisuddhamanosamācāro...pe... parisuddhājīvo, bhikkhave, tathāgato, natthi tathāgataṃ micchājīvo, yaṃ tathāgato rakkheyya ‘mā me idaṃ paro aññāsī’”ti (a. ni. 7.58).

Evam yasmā tathāgataṃ cittassa na kevalaṃ sammāsambuddhakāle, pubbepi pāpaṃ natthi eva, tasmā āha – “pāpaṃ pana me na vijjatī”ti. Tassādhippāyo – mameva cittassa pāpaṃ na sakkā suṇituṃ, na tava gopiyā. Tasmā yadī etehi guṇehi tuṭṭhena “atha ce patthayasī pavassa devā”ti vattabbaṃ, mayāvettaṃ vattabbanti.

24. Tampi sutvā dhaniyo tatuttaripi subhāsitarasāyanaṃ pīvitukāmo attano bhujissabhāvaṃ dassento āha “**attavetanabhatohamasmi**”ti. Tattha **attavetanabhatoti** attaniyeneva ghāsacchādanena bhato, attanoyeva kammaṃ katvā jīvāmi, na parassa vetanaṃ gahetvā parassa kammaṃ karomīti dasseti. **Puttāti** dhītarō ca puttā ca, te sabbe puttātveva ekajjhaṃ vuccanti. **Samāniyāti** sannihitā avippavutṭhā. **Arogāti** nirābādā, sabbeva ūrubāhubalāti dasseti. **Tesaṃ na suṇāmi kiñci pāpanti** tesaṃ corāti vā paradārikāti vā dussīlāti vā kiñci pāpaṃ na suṇāmīti.

25. Evam vutte bhagavā purimanayeneva dhaniyaṃ ovadanto imaṃ gāthaṃ abhāsi – “**nāhaṃ bhatako**”ti. Atrāpi uttānatthāneva padāni. Ayaṃ pana adhippāyo – tvaṃ “bhujissohamasmi”ti mantvā tuṭṭho, paramatthato ca attano kammaṃ karitvā jīvantopi dāso evāsi taṇhādāsattā, bhatakavādā ca na parimuccasi. Vuttañhettaṃ “ūno loko atitto taṇhādāso”ti (ma. ni. 2.305). Paramatthato pana nāhaṃ bhatakosmi kassaci. Ahañhi kassaci parassa vā attano vā bhatako na homi. **Kim kāraṇā?** Yasmā **nibbiṭṭhena carāmi sabbaloke**. Ahañhi dīpaṅkarapādāmūlato yāva bodhi, tāva sabbaññutaññānaṃ bhatako ahoṣiṃ. Sabbaññutaṃ patto pana nibbiṭṭho nibbiso rājabhato viya. Teneva nibbiṭṭhena sabbaññubhāvena lokuttarasamādhisukhena ca jīvāmi. Tassa me idāni uttarikaraṇīyassa kataparicayassa vā bhāvato appahīnapaṭisandhikānaṃ tādīsānaṃ viya pattabbo koci **attho bhatiyā na vijjati**. “Bhāṭiyā”tipi pāṭho. Tasmā yadī bhujissatāya tuṭṭhena “atha ce patthayasī pavassa devā”ti vattabbaṃ, mayāvettaṃ vattabbanti.

26. Tampi sutvā dhaniyo atittova subhāsītāmatena attano pañcappakāragomaṇḍalaparipuṇṇabhāvaṃ dassento āha “**atthi vasā**”ti. Tattha **vasāti** adamitavuddhavadhacchakā. **Dhenupāti** dhenuṃ pivantā taruṇavacchakā, khīradāyikā vā gāvo.

Godharaṇiyoti gabbhiniyo. **Paveṇiyoti** vayappattā balībaddehi saddhiṃ methunapatthanakagāvo. **Usabhoṇi gavampattī** yo gopālakehi pāto eva nhāpetvā, bhojetvā, pañcaṅgulaṃ datvā, mālaṃ bandhitvā – “ehi, tāta, gāvo gocaraṃ pāpetvā rakkhitvā ānehi”ti pesīyati, evaṃ pesito ca tā gāvo agocaraṃ pariharitvā, gocare cāretvā, sīhabyagghādibhayā parittāyitvā āneti, tathārūpo usabhoṇi gavampati idha mayhaṃ gomaṇḍale atthīti dassesi.

27. Evaṃ vutte bhagavā tatheva dhaniyaṃ ovadanto imaṃ paccanīkagāthaṃ āha “**natthi vasā**”ti. Ettha cesa adhippāyo – idha amhākaṃ sāsane adamitaṭṭhena vuḍḍhaṭṭhena ca vasāsaṅkhātā pariyuṭṭhānā vā, taruṇavacchake sandhāya vasānaṃ mūlaṭṭhena khīradāyiniyo sandhāya paggharaṇaṭṭhena dhenupāsaṅkhātā anusayā vā, paṭisaṅdhigabbhadhāraṇaṭṭhena godharaṇisaṅkhātā puññāpuññāneñjābhisaṅkhāracetanā vā, saṃyogapatthanatṭhena paveṇisaṅkhātā patthanā taṇhā vā, ādhipaccaṭṭhena pubbaṅgamaṭṭhena seṭṭhaṭṭhena ca gavampatiusabhasaṅkhātā abhisaṅkhāraviññāṇaṃ vā natthi, svāhaṃ imāya sabbayogakkhemabhūtāya natthitāya tuṭṭho. Tvaṃ pana sokādivatthubhūtāya atthitāya tuṭṭho. Tasmā sabbayogakkhematāya tuṭṭhassa mamevetam yuttam vattum “atha ce patthayasī pavassa devā”ti.

28. Tampi sutvā dhaniyo tatuttaripi subhāsitaṃ amatarasaṃ adhigantukāmo attano gogaṇassa khilabandhanasampattim dassento āha “**khilā nikhātā**”ti. Tattha **khilā**ti gunnaṃ bandhanatthambhā. **Nikhātā**ti ākoṭetvā bhūmiyaṃ pavesitā khuddakā mahantā khaṇitvā ṭhapitā. **Asampavedhī**ti akampakā. **Dāmā**ti vacchakānaṃ bandhanatthāya katā ganthitapāsayuttā rajjubandhanavisesā. **Muñjamayā**ti muñjatiṇamayā. **Navā**ti acirakatā. **Susaṅṭhānā**ti suṭṭhu saṅṭhānā, suvaṭṭitasāṅṭhānā vā. **Na hi sakkhintī**ti neva sakkhissanti. **Dhenupāpi chettuntī** taruṇavacchakāpi chinditum.

29. Evaṃ vutte bhagavā dhaniyassa indriya-paripākakālaṃ ñatvā purimanayeneva taṃ ovadanto imaṃ catusaccadīpikaṃ gāthaṃ abhāsi “**usabhoriva chetvā**”ti. Tattha **usabhoti** gopitā gopariṇāyako goyūthapati balībaddo. Keci pana bhaṇanti “gavasatajeṭṭho usabho, sahasajetṭho vasabho, satahasajetṭho nisabho”ti. Apare “ekagāmakhette jeṭṭho usabho, dvīsu jeṭṭho vasabho, sabbattha appaṭihato nisabho”ti. Sabbepete papañcā, apica kho pana usabhoti vā vasabhoti vā nisabhoti vā sabbepete appaṭisamaṭṭhena veditabbā. Yathāha – “nisabho vata bho samaṇo gotamo”ti (saṃ. ni. 1.38). Ra-kāro padasandhikaro. **Bandhanānī**ti rajjubandhanāni kilesabandhanāni ca. **Nāgoti** hatthī. **Pūtilatanti** gaḷocīlataṃ. Yathā hi suvaṇṇavaṇṇopi kāyo pūtikāyo, vassasatikopi sunakho kukkuro, tadahujātopi siṅgālo “jarasiṅgālo”ti vuccati, evaṃ abhinavāpi gaḷocīlatā asārakattena “pūtilatā”ti vuccati. **Dālayitvā**ti chinditvā. Gabbhaṇca seyyaṇca **gabbhaseyyam**. Tattha gabbhaggahaṇena jalābujayoni, seyyaggahaṇena avasesā. Gabbhaseyyamukhena vā sabbāpi tā vuttāti veditabbā. Sesamettha padatthato uttānameva.

Ayaṃ panettha adhippāyo – dhaniya, tvaṃ bandhanena tuṭṭho, ahaṃ pana bandhanena aṭṭiyanto thāmavīriyūpeto mahāusabhoriva bandhanāni pañcuddhambhāgiyasamyojanāni catutthaariyamaggathāmavīriyena chetvā, nāgo pūtilataṃva pañcorambhāgiyasamyojanabandhanāni heṭṭhāmagattayathāmavīriyena dālayitvā, atha vā usabhoriva bandhanāni anusaye nāgo pūtilataṃva pariyuṭṭhānāni chetvā dālayitvāva ṭhito. Tasmā na puna gabbhaseyyam upessaṃ. Sohaṃ jātidukkhavatthukehi sabbadukkhahi parimutto sobhāmi – “atha ce patthayasī pavassa devā”ti vadamāno. Tasmā sace tvampi ahaṃ viya vattumicchasi, chinda tāni bandhanānīti. Ettha ca bandhanāni samudayasaccaṃ, gabbhaseyyā dukkhasaccaṃ, “na upessa”nti ettha anupagamo anupādisesavasena, “chetvā dālayitvā”ti ettha chedo padālanaṇca saupādisesavasena nirodhasaccaṃ, yena chindati padāleti ca, taṃ maggasaccanti.

Evametaṃ catusaccadīpikaṃ gāthaṃ sutvā gāthāpariyosāne dhaniyo ca pajāpati cassa dve ca dhītaroti cattāro janā sotāpattiphale patiṭṭhahimsu. Atha dhaniyo aveccappasādayogena tathāgate mūlajātāya patiṭṭhitāya saddhāya paññācakkhunā bhagavato dhammakāyaṃ disvā dhammatāya coditahadayo cintesi – “bandhanāni chindim, gabbhaseyyo ca me natthī”ti avīcim pariyantaṃ katvā

yāva bhavaggā ko añño evaṃ sīhanādaṃ nadissati aññatra bhagavatā, āgato nu kho me satthāti. Tato bhagavā chabbaṅgarasmijālavicitraṃ suvaṅṅarasasekapin̄jaraṃ viya sarīrābhaṃ dhaniyassa nivesane muñci “passa dāni yathāsukha”nti.

30. Atha dhaniyo anto pavīṭṭhacandimasūriyaṃ viya samantā pajjalitapadīpasahassasamujjalitamiva ca nivesanaṃ disvā “āgato bhagavā”ti cittaṃ uppādesi. Tasmīṃyeva ca samaye meghopi pāvassi. Tenāhu saṅgītikārā “**ninnañca thalañca pūrayanto**”ti. Tattha **ninnanti** pallalaṃ. **Thalanti** ukkūlaṃ. Evametam ukkūlavikūlaṃ sabbampi samaṃ katvā pūrayanto mahāmegho pāvassi, vassituṃ ārabhīti vuttaṃ hoti. **Tāvadevāti** yaṃ khaṇaṃ bhagavā sarīrābhaṃ muñci, dhaniyo ca “satthā me āgato”ti saddhāmayam cittaḥbhaṃ muñci, taṃ khaṇaṃ pāvassīti. Keci pana “sūriyuggamanampi tasmīṃyeva khaṇe”ti vaṇṇayanti.

31-32. Evaṃ tasmīṃ dhaniyassa saddhuppādatathāgatobhāsapharaṇasūriyuggamanakkhaṇe vassato devassa saddaṃ sutvā dhaniyo pītisomanassajāto imamatthaṃ abhāsatha “**lābhā vata no anappakā**”ti dve gāthā vattabbā.

Tattha yasmā dhaniyo saputtadāro bhagavato ariyamaggapaṭivedhena dhammakāyaṃ disvā, lokuttaracakkhunā rūpakāyaṃ disvā, lokiyacakkhunā saddhāpaṭilābhaṃ labhi. Tasmā āha – “lābhā vata no anappakā, ye mayaṃ bhagavantaṃ addasāmā”ti. Tattha **vata** iti vimhayatthe nipāto. **No** iti amhākaṃ. **Anappakāti** vipulā. Sesam uttānameva. **Saraṇaṃ taṃ upemāti** ettha pana kiñcāpi maggapāṭivedhenevassa siddhaṃ saraṇagamaṇaṃ, tattha pana nicchayaḡamaṇameva gato, idāni vācāya attasanniyyātaṃ karoti. Maggavasena vā sanniyyātanasaraṇataṃ acalasaraṇataṃ patto, taṃ paresaṃ vācāya pākaṃ karonto paṇipātasaraṇagamaṇaṃ gacchati. **Cakkhumāti** bhagavā pakatidibbapaññāsamantabuddhacakkhūhi pañcahi cakkhūhi cakkhumā. Taṃ ālapanto āha – “saraṇaṃ taṃ upema cakkhumā”ti. “**Satthā no hohi tuvaṃ mahāmuni**”ti idaṃ pana vacanaṃ sissabhāvūpagamaṇenāpi saraṇagamaṇaṃ pūretuṃ bhaṇāti, **gopī ca ahañca assavā, brahmacariyaṃ sugate carāmaseti** idaṃ samādānavasena.

Tattha **brahmacariyanti** methunaviratimaggasamaṇadhammasāsanasadārasantosānametaṃ adhivacanaṃ. “Brahmacārī”ti evamādīsu (ma. ni. 1.83) hi methunavirati brahmacariyanti vuccati. “Idaṃ kho pana me pañcasikha, brahmacariyaṃ ekantanibbidāyā”ti evamādīsu (dī. ni. 2.329) maggo. “Abhijānāmi kho panāhaṃ, sārīputta, caturaṅgasamannāgataṃ brahmacariyaṃ caritā”ti evamādīsu (ma. ni. 1.155) samaṇadhammo. “Tayidaṃ brahmacariyaṃ iddhañceva phītañcā”ti evamādīsu (dī. ni. 3.174) sāsaṇaṃ.

“Mayañca bhariyā nātikkamāma, amhe ca bhariyā nātikkamanti;

Aññatra tāhi brahmacariyaṃ carāma, tasmā hi amhaṃ daharā na mīyare”ti. (jā. 1.10.97) –

Evamādīsu sadārasantoso. Idha pana samaṇadhammabrahmacariyapubbaṅgamaṃ uparimaggabrahmacariyamadhippetam. **Sugateti** sugatassa santike. Bhagavā hi antadvayamanupaggamma suṭṭhu gatattā, sobhaṇena ca ariyamaggagamaṇena samannāgatattā, sundarañca nibbānasañkhātaṃ thānaṃ gatattā sugatoti vuccati. Samīpatthe cettha bhummavacanaṃ, tasmā sugatassa santiketi attho. **Carāmaseti** carāma. Yañhi taṃ sakkate carāmasīti vuccati, taṃ idha carāmaseti. Aṭṭhakathācariyā pana “seti nipāto”ti bhaṇanti. Teneva cettha āyācanatthaṃ sandhāya “carema se”tipi pāṭhaṃ vikappenti. Yaṃ ruccati, taṃ gahetabbaṃ.

Evaṃ dhaniyo brahmacariyacaraṇāpadesena bhagavantaṃ pabbajjaṃ yācitvā pabbajjapayojanaṃ dīpento āha “**jātimaraṇassa pāragū, dukkhassantakarā bhavāmase**”ti. **Jātimaraṇassa pāraṃ** nāma nibbānaṃ, taṃ arahattamaggena gacchāma. **Dukkhassāti** vaṭṭadukkhassa. **Antakarāti** abhāvakarā. **Bhavāmaseti** bhavāma, atha vā aho vata mayaṃ bhavēyyāmāti. “Carāmase”ti ettha vuttanayeneva taṃ veditabbaṃ. Evaṃ vatvāpi ca puna ubhopi kira bhagavantaṃ vanditvā “pabbājetha no bhagavā”ti evaṃ

pabbajjaṃ yācimsūti.

33. Atha māro pāpimā evaṃ te ubhopi vanditvā pabbajjaṃ yācante disvā – “ime mama visayaṃ atikkamitukāmā, handa nesaṃ antarāyaṃ karomī”ti āgantvā gharāvāse guṇaṃ dassento imaṃ gāthamāha “**nandati puttehi puttīmā**”ti. Tattha **nandatī**ti tussati modati. **Puttehī**ti puttehipi dhītarehipi, sahayogathe, karaṇatthe vā karaṇavacanaṃ, puttehi saha nandati, puttehi karaṇabhūtehi nandatīti vuttaṃ hoti. **Puttīmā**ti puttavā puggalo. **Itī**ti evamāha. **Māroti** vasavattibhūmiyaṃ aññataro dāmarikadevaputto. So hi saṅghānātikkamitukāmaṃ janaṃ yaṃ sakkoti, taṃ māreti. Yaṃ na sakkoti, tassapi maraṇaṃ icchati. Tena “māro”ti vuccati. **Pāpimā**ti lāmakapuggalo, pāpasamācāro vā. Saṅgītikārānametaṃ vacanaṃ, sabbagāthāsu ca īdisāni. Yathā ca puttehi puttīmā, gopiyo gohi tatheva nandati. Yassa gāvo atthi, sopi gopiyo, gohi saha, gohi vā karaṇabhūtehi tatheva nandatīti attho.

Evaṃ vatvā idāni tassatthassa sādhakakāraṇaṃ niddisati, “**upadhī hi narassa nandanā**”ti. Tattha **upadhī**ti cattāro upadhayo – kāmūpadhī, khandhūpadhī, kilesūpadhī, abhisankhārūpadhīti. Kāmā hi “yaṃ pañcakāmaguṇe paṭicca uppajjati sukhaṃ somanassaṃ, ayaṃ kāmānaṃ assādo”ti (ma. ni. 1.166) evaṃ vuttassa sukhasa adhiṭṭhānabhāvato upadhīyati ettha sukhanti iminā vacanathena upadhīti vuccanti. Khandhāpi khandhamūlakadukkhassa adhiṭṭhānabhāvato, kilesāpi apāyadukkhassa adhiṭṭhānabhāvato, abhisankhārāpi bhavadukkhassa adhiṭṭhānabhāvato. Idha pana kāmūpadhī adhippeto. So sattasankhārasena duvidho. Tattha sattapaṭibaddho padhāno, taṃ dassento “puttehi gohī”ti vatvā kāraṇamāha – “upadhī hi narassa nandanā”ti. Tassattho – yasmā ime kāmūpadhī narassa nandanā, nandayanti naraṃ pītisomanassaṃ upasaṃharantā, tasmā veditabbametaṃ “nandati puttehi puttīmā, gopiyo gohi tatheva nandati, tvañca puttīmā gopiyo ca, tasmā etehi, nanda, mā pabbajjaṃ pāṭikaṅkhi. Pabbajitassa hi ete upadhayo na santi, evaṃ sante tvaṃ dukkhassantaṃ patthentopi dukkhitova bhavissasī”ti.

Idāni tassapi atthassa sādhakakāraṇaṃ niddisati “**na hi so nandati, yo nirūpadhī**”ti. Tassattho – yasmā yassete upadhayo natthi, so piyehi nātīhi vippayutto nibbhogūpakaraṇo na nandati, tasmā tvaṃ ime upadhayo vajjetvā pabbajito dukkhitova bhavissasīti.

34. Atha bhagavā “māro ayaṃ pāpimā imesaṃ antarāyāya āgato”ti viditvā phalena phalaṃ pātentō viya tāyeva mārenābhatāya upamāya māravādaṃ bhindanto tameva gāthaṃ parivattetvā “upadhī sokavatthū”ti dassento āha “**socati puttehi puttīmā**”ti. Tattha sabbam padatthato uttānameva. Ayaṃ pana adhippāyo – mā, pāpima, evaṃ avaca “nandati puttehi puttīmā”ti. Sabbeheva hi piyehi, manāpehi nānābhāvo vinābhāvo, anatikkamanīyo ayaṃ vidhi, tesañca piyamanāpānaṃ puttadārānaṃ gavāssavaḷavahiraññasuvaṇṇādīnaṃ vinābhāvena adhimattasokasallasamappitahadayā sattā ummattakāpi hontī khittacittā, maraṇampi nigacchanti maraṇamattampi dukkhaṃ. Tasmā evaṃ gaṇha – **socati puttehi puttīmā**. Yathā ca puttehi puttīmā, **gopiyo gohi tatheva socatī**ti. Kiṃ kāraṇā? **Upadhī hi narassa socanā**. Yasmā ca upadhī hi narassa socanā, tasmā eva “**na hi so socati, yo nirūpadhī**”. Yo upadhīsu saṅgappahānena nirupadhī hoti, so santuṭṭho hoti kāyaparihārikena cīvarena, kucchiparihārikena piṇḍapātena, yena yeneva pakkamati, samādāyeva pakkamati. Seyyathāpi nāma pakkhī sakuṇo ...pe... nāparaṃ itthattāyāti pajānāti. Evaṃ sabbasokasamuggatā “na hi so socati, yo nirupadhī”ti. Iti bhagavā arahattanikūṭena desanaṃ vosāpesi. Atha vā yo nirupadhī, yo nikkilesō, so na socati. Yāvadeva hi kilesā santi, tāvadeva sabbe upadhayo sokapphalāva hontī. Kilesappahānā pana natthi sokoti. Evampi arahattanikūṭeneva desanaṃ vosāpesi. Desanāpariyosāne dhaniyo ca gopī ca ubhopi pabbajimsu. Bhagavā ākāseneva jetavanaṃ agamāsī. Te pabbajitvā arahattaṃ sacchikarimsu. Vasanaṭṭhāne ca nesaṃ gopālakā vihāraṃ kāresuṃ. So ajjāpi gopālakavihārotveva paññāyatīti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya dhaniyasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

3. Khaggavisāṇasuttavaṇṇanā

Sabbesu bhūtesūti khaggavisāṇasuttaṃ. Kā uppatti? Sabbasuttānaṃ catubbidhā uppatti – attajjhāsayato, parajjhāsayato, aṭṭhuppattito, pucchāvasito cāti. Dvayatānupassanādīnañhi attajjhāsayato uppatti, mettasuttādīnaṃ parajjhāsayato, uragasuttādīnaṃ aṭṭhuppattito, dhammikasuttādīnaṃ pucchāvasito. Tattha khaggavisāṇasuttassa avisesena pucchāvasito uppatti. Visesena pana yasmā ettha kāci gāthā tena tena paccekasambuddhena puṭṭhena vuttā, kāci apuṭṭhena attanā adhigatamagganayānurūpaṃ udānaṃyeva udānentena, tasmā kāyaci gāthāya pucchāvasito, kāyaci attajjhāsayato uppatti.

Tattha yā ayaṃ avisesena pucchāvasito uppatti, sā ādito pabhuti evaṃ veditabbā – ekaṃ samayaṃ bhagavā sāvatthiyaṃ viharati. Atha kho āyasmato ānandassa rahogatassa paṭisallīnassa evaṃ cetaso parivītakko udapādi – “buddhānaṃ patthanā ca abhinīhāro ca dissati; tathā sāvakānaṃ, paccekabuddhānaṃ na dissati; yaṃnūnāhaṃ bhagavantaṃ upasaṅkamitvā puccheyya’nti. So paṭisallānā vuṭṭhito bhagavantaṃ upasaṅkamitvā yathākkamena etamatthaṃ pucchi. Athassa bhagavā pubbayogāvaccarasuttaṃ abhāsi –

“Pañcime, ānanda, ānisaṃsā pubbayogāvaccare diṭṭheva dhamme paṭikacceva aññaṃ ārādheti. No ce diṭṭheva dhamme paṭikacceva aññaṃ ārādheti, atha maraṇakāle aññaṃ ārādheti. No ce maraṇakāle aññaṃ ārādheti, atha devaputto samāno aññaṃ ārādheti, atha buddhānaṃ sammukhībhāve khippābhiñño hoti, atha pacchime kāle paccekasambuddho hoti’nti –

Evam vatvā puna āha –

“Paccekabuddhā nāma, ānanda, abhinīhārasampannā pubbayogāvaccarā honti. Tasmā buddhapaccekabuddhasāvakānaṃ sabbesaṃ patthanā ca abhinīhāro ca icchitabbo’nti.

So āha – “buddhānaṃ, bhante, patthanā kīva ciraṃ vaṭṭatī’nti? Buddhānaṃ, ānanda, heṭṭhimaparicchena cattāri asaṅkhyeyyāni kappasatasahassaṅca, majjhimaparicchena aṭṭha asaṅkhyeyyāni kappasatasahassaṅca, uparimaparicchena soḷasa asaṅkhyeyyāni kappasatasahassaṅca. Ete ca bhedā paññādhikasaddhādhikavīriyādhikavasena nātābbā. Paññādhikānañhi saddhā mandā hoti, paññā tikkhā. Saddhādhikānaṃ paññā majjhimā hoti, saddhā balavā. Vīriyādhikānaṃ saddhāpaññā mandā, vīriyaṃ balavanti. Appatvā pana cattāri asaṅkhyeyyāni kappasatasahassaṅca divase divase vessantarādānasadisamaṃ dānaṃ dentopi tadanurūpasīlādisabbapāramidhamme ācinantopi antarā buddho bhavissatīti netamaṃ ṭhānaṃ vijjati. Kasmā? Nānaṃ gabbhaṃ na gaṇhāti, vepullaṃ nāpajjati, paripākaṃ na gacchatīti. Yathā nāma timāsacatumāsapañcamāsaccayena nipphajjanakaṃ sassamaṃ taṃ taṃ kālaṃ appatvā divase divase sahasakkhattuṃ kelāyantopi udakena siñcantopi antarā pakkhena vā māsenā vā nipphādessatīti netamaṃ ṭhānaṃ vijjati. Kasmā? Sassamaṃ gabbhaṃ na gaṇhāti, vepullaṃ nāpajjati, paripākaṃ na gacchatīti. Evamevaṃ appatvā cattāri asaṅkhyeyyāni...pe... netamaṃ ṭhānaṃ vijjatīti. Tasmā yathāvuttameva kālaṃ pāramipūraṇaṃ kātabbaṃ nānaparipākatthāya. Ettakenapi ca kālena buddhattaṃ patthayato abhinīhākarāṇe aṭṭha sampattiyo icchitabbā. Ayañhi –

“Manussattaṃ liṅgasampatti, hetu satthāradassanaṃ;
Pabbajjā guṇasampatti, adhikāro ca chandatā;
Aṭṭhadhammasamodhānā, abhinīhāro samijjhatī’nti. (bu. vaṃ. 2.59);

Abhinīhāroti ca mūlapañidhānassetamaṃ adhivacanaṃ. Tattha **manussattanti** manussajāti. Aññaṭṭha hi manussajātiyā avasesajātīsu devajātiyampi ṭhitassa pañidhi na ijjhati. Ettha ṭhitena pana buddhattaṃ patthentena dānādīni puññakammāni katvā manussattaṃyeva patthetabbaṃ. Tattha ṭhatvā pañidhi kātabbo. Evañhi samijjhati. **Liṅgasampatti**ti purisabhāvo. Mātugāmanapūmsakaubhatobyañjanakānañhi manussajātiyaṃ ṭhitānampi pañidhi na samijjhati. Tattha ṭhitena pana buddhattaṃ patthentena dānādīni

puññakammāni katvā purisabhāvoyeva patthetabbo. Tattha tathavā paṇidhi kātabbo. Evañhi samijjhati. **Hetūti** arahattassa upanissayasampatti. Yo hi tasmiṃ atabhāve vāyamanto arahattaṃ pāpuṇiṭṭuṃ samattho, tassa samijjhati, no itarassa, yathā sumedhapaṇḍitassa. So hi dīpaṅkarapādāmūle pabbajitvā tenattabhāvena arahattaṃ pāpuṇiṭṭuṃ samattho ahoṣi. **Satthāradassananti** buddhānaṃ sammukhādassanaṃ. Evañhi ijjhati, no aññathā; yathā sumedhapaṇḍitassa. So hi dīpaṅkaraṃ sammukhā disvā paṇidhesi. **Pabbajjāti** anagāriyabhāvo. So ca kho sāsane vā kammavādikiriyaṇānānaṃ aparibbājakanikāye vā vaṭṭati yathā sumedhapaṇḍitassa. So hi sumedho nāma tāpaso hutvā paṇidhesi. **Guṇasampattīti** jhānādiguṇapaṭilābho. Pabbajitassāpi hi guṇasampannasseva ijjhati, no itarassa; yathā sumedhapaṇḍitassa. So hi pañcābhīṇṇo aṭṭhasamāpaṭilābhī ca hutvā paṇidhesi. **Adhikāro**ti adhikakāro, pariccāgoti attho. Jīvitādiapariccāgañhi katvā paṇidahatoyeva ijjhati, no itarassa; yathā sumedhapaṇḍitassa. So hi –

“Akkamitvāna maṃ buddho, saha sissehi gacchatu;
Mā naṃ kalale akkamittha, hitāya me bhavissatī”ti. (bu. vaṃ. 2.53) –

Evam jīvitapariccāgaṃ katvā paṇidhesi. **Chandatāti** kattukamyatā. Sā yassa balavatī hoti, tassa ijjhati. Sā ca, sace koci vadeyya “ko cattāri asaṅkhyeyyāni satahassaṅca kappe niraye paccitvā buddhattaṃ icchatī”ti, taṃ sutvā yo “aha”nti vattuṃ ussahati, tassa balavatīti veditabbā. Tathā yadi koci vadeyya “ko sakalacakkavāḷaṃ vītaccikānaṃ aṅgārānaṃ pūraṃ akkamanto atikkamitvā buddhattaṃ icchatī, ko sakalacakkavāḷaṃ sattisūlehi ākiṇṇaṃ akkamanto atikkamitvā buddhattaṃ icchatī, ko sakalacakkavāḷaṃ samatittikaṃ udakapuṇṇaṃ uttaritvā buddhattaṃ icchatī, ko sakalacakkavāḷaṃ nirantaraṃ veḷugumbasañchannaṃ maddanto atikkamitvā buddhattaṃ icchatī”ti taṃ sutvā yo “aha”nti vattuṃ ussahati, tassa balavatīti veditabbā. Evarūpena ca kattukamyatāchandena samannāgato sumedhapaṇḍito paṇidhesīti.

Evam samiddhābhinihāro ca bodhisatto imāni aṭṭhārasa abhabbaṭṭhānāni na upeti. So hi tato pabhuti na jaccandho hoti, na jaccabadiro, na ummattako, na eḷamūgo, na piṭhasappī, na milakkhūsu uppajjati, na dāsikucchiyā nibbattati, na niyatamicchādiṭṭhiko hoti, nāssa liṅgaṃ parivattati, na pañcānantariyakammāni karoti, na kuṭṭhī hoti, na tiracchānayanoniyam vaṭṭakato pacchimattabhāvo hoti, na khuppipāsikanijjhāmatanḥikapetesu uppajjati, na kālakañcikasūresu, na avīciniraye, na lokantarikesu, kāmāvacaresu na māro hoti, rūpāvacaresu na asaṅgībhava, na suddhāvāsabhavesu uppajjati, na arūpabhavesu, na aññaṃ cakkavāḷaṃ saṅkamati.

Yā cimā ussāho ummaṅgo avatthānaṃ hitacariyā cāti catasso buddhabhūmiyo, tāhi samannāgato hoti. Tattha –

“Ussāho vīriyaṃ vuttaṃ, ummaṅgo paññā pavuccati;
Avatthānaṃ adhiṭṭhānaṃ, hitacariyā mettābhāvanā”ti. –

Veditabbā. Ye cāpi ime nekkhammajjhāsayo, pavivekajjhāsayo, alobhajjhāsayo, adosajjhāsayo, amohajjhāsayo, nissaraṇajjhāsayoti cha ajjhāsayā bodhiparipākāya samvattanti, yehi samannāgatattā nekkhammajjhāsayā ca bodhisattā kāme dosadassāvino, pavivekajjhāsayā ca bodhisattā saṅgaṇikāya dosadassāvino, alobhajjhāsayā ca bodhisattā lobhe dosadassāvino, adosajjhāsayā ca bodhisattā dose dosadassāvino, amohajjhāsayā ca bodhisattā mohe dosadassāvino, nissaraṇajjhāsayā ca bodhisattā sabbabhavesu dosadassāvinoti vuccanti, tehi ca samannāgato hoti.

Paccekabuddhānaṃ pana kīva ciraṃ patthanā vaṭṭatīti? Paccekabuddhānaṃ dve asaṅkhyeyyāni kappasatasahassaṅca. Tato oraṃ na sakkā. Pubbe vuttanayenevettha kāraṇaṃ veditabbaṃ. Ettakenāpi ca kālena paccekabuddhattaṃ patthayato abhinīhāra karaṇe pañca sampattiyo icchitabbā. Tesāñhi –

Manussattaṃ liṅgasampatti, vigatāsavadassanaṃ;

Adhikāro chandatā ete, abhinīhārakāraṇā.

Tattha **vigatāsavadassananti** buddhapaccekabuddhasāvakānaṃ yassa kassaci dassananti attho. Sesam vuttanayameva.

Atha sāvakānaṃ patthanā kittakaṃ vaṭṭatīti? Dvinnaṃ aggasāvakānaṃ ekaṃ asaṅkhyeyyaṃ kappasatasahassaṇca, asītimahāsāvakānaṃ kappasatasahassaṃ, tathā buddhassa mātāpitūnaṃ upaṭṭhākassa puttassa cāti. Tato oraṃ na sakkā. Vuttanayamevettha kāraṇaṃ. Imesaṃ pana sabbesampi adhikāro chandatāti dvaṅgasampannoyeva abhinīhāro hoti.

Evam imāya patthanāya iminā ca abhinīhārena yathāvuttappabhedaṃ kālaṃ pāramiyo pūretvā buddhā loke uppajjantā khattiyakule vā brāhmaṇakule vā uppajjanti, paccekabuddhā khattiyabrāhmaṇagahapatikulānaṃ aññatarasmim, aggasāvakaṃ pana khattiyabrāhmaṇakulesveva buddhā iva sabbabuddhā samvaṭṭamāne kappe na uppajjanti, vivaṭṭamāne kappe uppajjanti. Paccekabuddhā buddhe appatvā buddhānaṃ uppajjanakāleyeva uppajjanti. Buddhā sayaṇca bujjhanti, pare ca bodhenti. Paccekabuddhā sayameva bujjhanti, na pare bodhenti. Attharasameva paṭivijjhanti, na dhammarasaṃ. Na hi te lokuttaradhammaṃ paññattiṃ āropetvā desetum sakkonti, mūgena diṭṭhasupino viya vanacarakena nagare sāyitabyañjanaraso viya ca nesaṃ dhammābhisamayo hoti. Sabbaṃ iddhisamāpattiṃ sambhidāpabhedam pāpuṇanti, guṇavisiṭṭhatāya buddhānaṃ heṭṭhā sāvakānaṃ upari honti, aññe pabbajetvā ābhisamācārikaṃ sikkhāpentī, “cittasallekko kātabbo, vosānaṃ nāpajjitabba” nti iminā uddesena uposathaṃ karonti, ‘ajjuposatho’ ti vacanamattena vā. Uposathaṃ karontā ca gandhamādane mañjūsakarukkhamaṇe ratanamāle sannipatitvā karontīti. Evam bhagavā āyasmato ānandassa paccekabuddhānaṃ sabbākāraparipūraṃ patthanaṇca abhinīhāraṇca kathetvā, idāni imāya patthanāya iminā ca abhinīhārena samudāgate te te paccekabuddhe kathetum “**sabbesu bhūtesu nidhāya daṇḍa**” ntiadinā nayena imaṃ khaggavisāṇasuttaṃ abhāsi. Ayaṃ tāva avisesena pucchāvasito khaggavisāṇasuttassa uppatti.

35. Idāni visesena vattabbā. Tattha imissā tāva gāthāya evam uppatti veditabbā – ayaṃ kira paccekabuddho paccekabodhisattabhūmiṃ ogāhanto dve asaṅkhyeyyāni kappasatasahassaṇca pāramiyo pūretvā kassapassa bhagavato sāsane pabbajitvā āraññiko hutvā gatapaccāgatavattaṃ pūrento samaṇadhammaṃ akāsi. Etaṃ kira vattaṃ aparipūretvā paccekabodhiṃ pāpuṇantā nāma natthi. Kiṃ panetaṃ **gatapaccāgatavattaṃ** nāma? Haraṇapaccāharaṇanti. Taṃ yathā vibhūtaṃ hoti, tathā kathessāma.

Idhekacco bhikkhu harati, na paccāharati; ekacco paccāharati, na harati; ekacco pana neva harati, na paccāharati; ekacco harati ca paccāharati ca. Tattha yo bhikkhu pageva vuṭṭhāya cetiyaṅgaṇabodhiyaṅgaṇavattaṃ katvā, bodhirukkhe udakaṃ āsiñcivā, pānīyaghaṭaṃ pūretvā pānīyamāle ṭhapetvā, ācariyavattaṃ upajjhāyavattaṃ katvā, dveasīti khuddakavattāni cuddasa mahāvattāni ca samādāya vattati, so sarīraparikammaṃ katvā, senāsanam pavisitvā, yāva bhikkhācāraṇelā tāva vivittāsane vītināmetvā, velaṃ ṇatvā, nivāsetvā, kāyabandhanaṃ bandhitvā, uttarāsaṅgaṃ karitvā, saṅghāṭiṃ khandhe karitvā, pattaṃ amse ālaggetvā, kammaṭṭhānaṃ manasi karonto cetiyaṅgaṇaṃ patvā, cetiyaṇca bodhiṇca vanditvā, gāmasamīpe cīvaraṃ pārupitvā, pattamādāya gāmaṃ piṇḍāya pavisati, evam pavitṭho ca lābhī bhikkhu puñṇavā upāsakehi sakkatagarukato upaṭṭhākakule vā paṭikkamanasālāyaṃ vā paṭikkamitvā upāsakehi taṃ taṃ pañhaṃ pucchiyamāno tesam pañhavissajjana dhammadesanāvikkhepena ca taṃ manasikāraṃ chaḍḍetvā nikkhamati, vihāraṃ āgatopi bhikkhūnaṃ pañhaṃ puṭṭho katheti, dhammaṃ bhaṇati, taṃ taṃ byāpāramāpajjati, pacchābhattampi purimayāmapi majjhimayāmapi evam bhikkhūhi saddhiṃ papañcivā kāyaduṭṭhullābhībhūto pacchimayāmepe sayati, neva kammaṭṭhānaṃ manasi karoti, ayaṃ vuccati **harati, na paccāharatīti**.

Yo pana byādhibahulo hoti, bhuttāhāro paccūsasamaye na sammā pariṇamati, pageva vuṭṭhāya

yathāvuttam vattam kātuṃ na sakkoti kammaṭṭhānaṃ vā manasi kātuṃ, aññadatthu yāguṃ vā bhesajjam vā patthayamāno kālasseva pattacīvaramādāya gāmaṃ pavisati. Tattha yāguṃ vā bhesajjam vā bhattam vā laddhā bhattakiccaṃ niṭṭhāpetvā, paññattāsane nisinno kammaṭṭhānaṃ manasi katvā, viśesaṃ patvā vā appatvā vā, vihāraṃ āgantvā, teneva manasikārena viharati. Ayaṃ vuccati **paccāharati na haratīti**. Edisā ca bhikkhū yāguṃ pivitvā, vipassanaṃ ārabhitvā, buddhasāsane arahattaṃ pattā gaṇanapathaṃ vītivattā. Sīhaḷadīpeyeva tesu tesu gāmesu āsanasālāya na taṃ āsanaṃ atthi, yattha yāguṃ pivitvā arahattaṃ patto bhikkhu natthīti.

Yo pana pamādavihārī hoti nikkhattadhuro, sabbavattāni bhinditvā pañcavidhacetokhilavinibandhanabaddhacitto viharanto kammaṭṭhānāmanasikāramananuyutto gāmaṃ piṇḍāya pavisitvā ghipapañcena papañcito tucchako nikkhamati, ayaṃ vuccati **neva harati na paccāharatīti**.

Yo pana pageva vuṭṭhāya purimanayeneva sabbavattāni paripūretvā yāva bhikkhācāraṇelā, tāva pallaṅkaṃ ābhujitvā kammaṭṭhānaṃ manasi karoti. Kammaṭṭhānaṃ nāma duvidhaṃ – sabbatthakaṃ, pārihāriyaṅca. Sabbatthakaṃ nāma mettā ca maraṇassati ca. Taṃ sabbattha icchitabbato “**sabbatthaka**”nti vuccati. Mettā nāma āvāsādīsu sabbattha icchitabbā. Āvāsesu hi mettāvihārī bhikkhu sabrahmacārīnaṃ piyo hoti, tena phāsu asaṅghaṭṭho viharati. Devatāsu mettāvihārī devatāhi rakkhitagopito sukhaṃ viharati. Rājarājamahāmatādīsu mettāvihārī, tehi mamāyito sukhaṃ viharati. Gāmanigamādīsu mettāvihārī sabbattha bhikkhācariyādīsu manussehi sakkataragarukato sukhaṃ viharati. Maraṇassatibhāvanāya jīvitānikantiṃ pahāya appamatto viharati.

Yaṃ pana sadā pariharitabbaṃ caritānukūlena gahitattā dasāsubhakasiṅṅānussatīsu aññataraṃ, catudhātuvavattānameva vā, taṃ sadā pariharitabbato, rakkhitabbato, bhāvetabbato ca **pārihāriyanti** vuccati, mūlakammaṭṭhānantipi tadeva. Tattha yaṃ paṭhamam sabbatthakakammaṭṭhānaṃ manasi karitvā pacchā pārihāriyakammaṭṭhānaṃ manasi karoti, taṃ catudhātuvavattānamukhena dassessāma.

Ayañhi yathāṭṭhitam yathāpaṇihitam kāyaṃ dhātuso paccavekkhati – yaṃ imasmiṃ sarīre vīsati koṭṭhāsesu kakkhaḷam kharagataṃ, sā pathavīdhātu. Yaṃ dvādasasu ābandhanakiccakaram snehagataṃ, sā āpodhātu. Yaṃ catūsu paripācanakaram usumagataṃ, sā tejodhātu. Yaṃ pana chasu vitthambhanakaram vāyogataṃ, sā vāyodhātu. Yaṃ panettha catūhi mahābhūtehi asamphuṭṭham chiddam vivaram, sā ākāśadhātu. Taṃvijānanakam cittaṃ viññāṇadhātu. Tato uttari añño satto vā puggalo vā natthi. Kevalam suddhasaṅkhārapuñjova ayanti.

Evam ādimajjhāpariyosānato kammaṭṭhānaṃ manasi karitvā, kālam ṇatvā, uṭṭhāyāsānā nivāsetvā, pubbe vuttanayeneva gāmaṃ piṇḍāya gacchati. Gacchanto ca yathā andhaputhujjanā abhikkamādīsu “attā abhikkamati, attanā abhikkamo nibbattito”ti vā, “ahaṃ abhikkamāmi, mayā abhikkamo nibbattito”ti vā sammuyhanti, tathā asammuyhanto “abhikkamāmīti citte uppajjamāne teneva cittaena saddhiṃ cittasamuṭṭhānā sandhāraṇavāyodhātu uppajjati. Sā imam pathavīdhātūvādisannivesabhūtam kāyasammataṃ aṭṭhikasāṅghāṭṭam vippharati, tato cittakiriyaṅvāyodhātuvipphāravasena ayaṃ kāyasammato aṭṭhikasāṅghāṭṭo abhikkamati. Tassevaṃ abhikkamato ekekapāduddhāraṇe catūsu dhātūsu vāyodhātuanugatā tejodhātu adhikā uppajjati, mandā itarā. Atiharaṇavītiharaṇāpaharaṇesu pana tejodhātuanugatā vāyodhātu adhikā uppajjati, mandā itarā. Orohaṇe pana pathavīdhātuanugatā āpodhātu adhikā uppajjati, mandā itarā. Sannikkhepanasamuppiḷanesu āpodhātuanugatā pathavīdhātu adhikā uppajjati, mandā itarā. Icceṭā dhātuyo tena tena attano uppādakacittena saddhiṃ tattha tattheva bhijjanti. Tattha ko eko abhikkamati, kassa vā ekassa abhikkamana”nti evam ekekapāduddhāraṇādippakāresu ekekasmim pakāre uppanadhātuyo, tadavinibbhuttā ca sesā rūpadhammā, taṃsamuṭṭhāpakam cittaṃ, taṃsāmpayuttā ca sesā arūpadhammāti ete rūpārūpadhammā. Tato paraṃ atiharaṇavītiharaṇādīsu aññaṃ pakāram na sampāpuṇanti, tattha tattheva bhijjanti. Tasmā aniccā. Yañca aniccaṃ, taṃ dukkhaṃ. Yaṃ dukkhaṃ, tadanattāti evam sabbākāraparipūram kammaṭṭhānaṃ manasikarontova gacchati. Atthakāmā hi kulaputtā sāsane pabbajitvā dasapi vīsampi tiṃsampi cattālīsampi paññāsampi satṭhipi sattatipi

satampi ekato vasantā katikavattaṃ katvā viharanti – “āvuso, tumhe na iṇaṭṭhā, na bhayaṭṭhā, na jīvikāpakatā pabbajitā; dukkhā muccitukāmā panettha pabbajitā. Tasmā gamane uppannakilesaṃ gamaneyeva niggaṇhatha, ṭhāne nisajjāya, sayane uppannakilesaṃ gamaneyeva niggaṇhathā”ti. Te evaṃ katikavattaṃ katvā bhikkhācāraṃ gacchantā aḍḍhausabhausabhaaḍḍhagāvutagāvutantaressu pāsāṇā honti, tāya saññāya kammaṭṭhānaṃ manasikarontāva gacchanti. Sace kassaci gamane kilesa uppajjati, tattheva naṃ niggaṇhāti. Tathā asakkonto tiṭṭhati. Athassa pacchato āgacchantopi tiṭṭhati. So – “ayaṃ bhikkhu tuyhaṃ uppannavitakkaṃ jānāti, ananucchavikaṃ te eta”nti attānaṃ paṭicodetvā vipassanaṃ vaḍḍhetvā tattheva ariyabhūmiṃ okkamati. Tathā asakkonto nisīdati. Athassa pacchato āgacchantopi nisīdatīti soyeva nayo. Ariyabhūmi okkamituṃ asakkontopi taṃ kilesaṃ vikkhambhetvā kammaṭṭhānaṃ manasikarontova gacchati. Na kammaṭṭhānavippayuttena cittaena pādaṃ uddharati. Uddharati ce, paṭinivattitvā purimappadesaṃyeva eti sīhaḷadīpe **āḷindakavāsī mahāphussadevatthero** viya.

So kira ekūnavāsati vassāni gatapaccāgatavattaṃ pūrento eva vihāsi. Manussāpi sudaṃ antarāmagge kasantā ca vapantā ca maddantā ca kammāni karontā therāṃ tathā gacchantāṃ disvā – “ayaṃ thero punappaṇaṃ nivattitvā gacchati, kiṃ nu kho maggamūlho, udāhu kiñci pamuṭṭho”ti samullapanti. So taṃ anādiyitvā kammaṭṭhānayutteneva cittaena samaṇadhammaṃ karonto vīsativassabbhantare arahattaṃ pāpuṇi. Arahattappattadivase cassa caṅkamanakoṭiyaṃ adhivatthā devatā aṅgulīhi dīpaṃ ujjāletvā aṭṭhāsi. Cattāropi mahārājāno sakko ca devānamindo, brahmā ca sahapati upaṭṭhānaṃ āgamaṃsu. Tañca obhāsaṃ disvā vanavāsī mahāṭissatthero taṃ dutiyadivase pucchi “rattibhāge āyasmato santike obhāso ahoṣi, kiṃ so obhāso”ti? Thero vikkhepaṃ karonto “obhāso nāma dīpobhāsoṃ hoti, maṇiobhāsoṃ”ti evamādiṃ āha. So “paṭicchādetha tumhe”ti nibaddho “āmā”ti paṭijānitvā ārocesi.

Kāḷavallimaṇḍapavāsī mahānāgatthero viya ca. Sopi kira gatapaccāgatavattaṃ pūrento “paṭhamāṃ tāva bhagavato mahāpadhānaṃ pūjemi”ti satta vassāni ṭhānacaṅkamaṃeva adhiṭṭhāsi. Puna soḷasa vassāni gatapaccāgatavattaṃ pūretvā arahattaṃ pāpuṇi. Evaṃ kammaṭṭhānayutteneva cittaena pādaṃ uddharanto vippayuttena cittaena uddhaṭe pana paṭinivattanto gāmasamīpaṃ gantvā, “gāvī nu pabbajito nū”ti āsaṅkanīyappadesa ṭhatvā, saṅghāṭiṃ pārupitvā pattaṃ gahetvā, gāmadvāraṃ patvā, kacchakantarato udakaṃ gahetvā, gaṇḍusaṃ katvā gāmaṃ pavisati “bhikkhaṃ dātuṃ vā vandituṃ vā upagate manusse ‘dīghāyukā hothā’ti vacanamattenapi mā me kammaṭṭhānavikkhepo ahoṣī”ti sace pana “ajja, bhante, kiṃ sattamī, udāhu aṭṭhamī”ti divasaṃ pucchanti, udakaṃ gilitvā ārocesi. Sace divasapucchakā na honti, nikkhamaṇavelāyaṃ gāmadvāre niṭṭhubhitvā yaṭi.

Sīhaḷadīpeyeva **kalambatitthavihāre vassūpagatā paññāsabhikkhū** viya ca. Te kira vassūpanāyikauposathadivase katikavattaṃ akaṃsu – “arahattaṃ appatvā aññamaññaṃ nālapissāmā”ti. Gāmañca piṇḍāya pavisantā gāmadvāre udakagaṇḍusaṃ katvā pavisimsu, divase pucchite udakaṃ gilitvā ārocesuṃ, apucchite gāmadvāre niṭṭhubhitvā vihāraṃ āgamaṃsu. Tattha manussā niṭṭhubhanaṭṭhānaṃ disvā jāniṃsu “ajja eko āgato, ajja dve”ti. Evañca cintesuṃ “kiṃ nu kho ete amheheva saddhiṃ na sallapanti, udāhu aññamaññaṃpi? Yaḍi aññamaññaṃpi na sallapanti, addhā vivādajātā bhavissanti, handa nesāṃ aññamaññaṃ khamāpessāmā”ti sabbe vihāraṃ āgamaṃsu. Tattha paññāsabhikkhūsu vassaṃ upagatesu dve bhikkhū ekokāse nāddasaṃsu. Tato yo tesu cakkhumā puriso, so evamāha – “na, bho, kalahakāraṇānaṃ vasanokāso īdiso hoti, susammaṭṭhaṃ cetiyaṅgaṇaṃ bodhiyaṅgaṇaṃ, sunikkhittā sammajjaniyo, sūpaṭṭhapitaṃ pānīyaparibhojanīya”nti. Te tatova nivattā. Te bhikkhū antotemāseyeva vipassanaṃ ārabhitvā arahattaṃ patvā mahāpavāraṇāya visuddhipavāraṇaṃ pavāresuṃ.

Evaṃ kāḷavallimaṇḍapavāsī mahānāgatthero viya kalambatitthavihāre vassūpagatabhikkhū viya ca kammaṭṭhānayutteneva cittaena pādaṃ uddharanto gāmasamīpaṃ patvā, udakagaṇḍusaṃ katvā, vīthiyo sallakkhetvā, yattha surāsoṇḍadhuttādayo kalahakāraṇā caṇḍahatthiassādayo vā natthi, taṃ vīthiṃ paṭipajjati. Tattha ca piṇḍāya caramāno na turitaturito viya javena gacchati, javanapiṇḍapātikadhutaṅgaṃ nāma natthi. Visamabhūmibhāgappattaṃ pana udakabharitasakaṭamiva

niccalova hutvā gacchati. Anugharam pavittho ca dātukāmaṃ adātukāmaṃ vā sallakkhetuṃ tadanurūpaṃ kālaṃ āgamento bhikkhaṃ gahetvā, patirūpe okāse nisīditvā, kammaṭṭhānaṃ manasi karonto āhāre paṭikūlasaññaṃ upaṭṭhapetvā, akkhabbhañjanavaṇṇālepanaputtamaṃsūpamāvasena paccavekkhanto aṭṭhaṅgasamannāgataṃ āhāraṃ āhāreti, neva davāya na madāya...pe... bhuttāvī ca udakakiccaṃ katvā, muhuttaṃ bhattakilamathaṃ paṭippassambhetvā, yathā pure bhattaṃ, evaṃ pacchā bhattaṃ purimayāmaṃ pacchimayāmañca kammaṭṭhānaṃ manasi karoti. Ayaṃ vuccati **harati ceva paccāharati cāti**. Evametam haraṇapaccāharaṇaṃ gatapaccāgatavattanti vuccati.

Etaṃ pūrento yadi upanissayasampanno hoti, paṭhamavaye eva arahattaṃ pāpuṇāti. No ce paṭhamavaye pāpuṇāti, atha majjhimavaye pāpuṇāti. No ce majjhimavaye pāpuṇāti, atha maraṇasamaye pāpuṇāti. No ce maraṇasamaye pāpuṇāti, atha devaputto hutvā pāpuṇāti. No ce devaputto hutvā pāpuṇāti, atha paccekasambuddho hutvā parinibbāti. No ce paccekasambuddho hutvā parinibbāti, atha buddhānaṃ santike khippābhiñño hoti; seyyathāpi – thero bāhiyo, mahāpañño vā hoti; seyyathāpi thero sāriputto.

Ayaṃ pana paccekabodhisatto kassapassa bhagavato sāsane pabbajitvā, āraññiko hutvā, vīsati vassasahassāni etaṃ gatapaccāgatavattaṃ pūretvā, kālaṃ katvā, kāmāvacaradevaloke uppajji. Tato cavitvā bārāṇasirañño aggamaheṣiyā kucchimhi paṭisandhiṃ aggahesi. Kusalā itthiyo tadaheva gabbhasaṅṭhānaṃ jānanti, sā ca tāsamaññatarā, tasmā taṃ gabbhapatiṭṭhānaṃ rañño nivedesi. Dhammatā esā, yaṃ puññavante satte gabbhe uppanne mātugāmo gabbhaparihāraṃ labhati. Tasmā rājā tassā gabbhaparihāraṃ adāsi. Sā tato pabhuti nāccuṇhaṃ kiñci ajjhoharituṃ labhati, nātisītaṃ, nātiambilaṃ, nātiḷaṇaṃ, nātikaṭukaṃ, nātittakaṃ. Accuṇhe hi mātaraṃ ajjhohaṭe gabbhassa lohakumbhivāso viya hoti, atisīte lokantarikavāso viya, accambilalaṇakaṭukatittakesu bhuttesu satthena phāletvā ambilādīhi sittāni viya gabbhaseyyakassa aṅgāni tibbavedanāni honti. Aticaṅkamaṇaṭṭhānanisajjāsayanatopi naṃ nivārenti – “kucchigatassa sañcalanadukkhaṃ mā ahoṣī”ti. Mudukattharaṇatthātāya bhūmiyaṃ caṅkamaṇādīni mattāya kātuṃ labhati, vaṇṇagandhādisampannaṃ sādusappāyaṃ annapānaṃ labhati. Pariggahetvāva naṃ caṅkamāpentī, nisīdāpentī, vuṭṭhāpentī.

Sā evaṃ parihariyamānā gabbhapariṭṭhānāle sūtiḡharaṃ pavisitvā paccūsasamaye puttaṃ vijāyi pakkatelaṃ additamānosilāpiṇḍisadisāṃ dhaññaṃ puññaṃ lakkaṇaṃ upetaṃ. Tato naṃ pañcamādivase alaṅkatappaṭiyattaṃ rañño dassesuṃ, rājā tuṭṭho chasaṭṭhiyā dhātīhi upaṭṭhāpesi. So sabbasampattīhi vaḍḍhamāno na cirasseva viññutaṃ pāpuṇi. Taṃ soḷasavassuddesikameva samānaṃ rājā rajje abhiñci, vividhanāṭakāni cassa upaṭṭhāpesi. Abhisitto rājaputto rajjaṃ kāresi nāmena brahmadatto sakalajambudīpe vīsatiyā nagarasahassesu. Jambudīpe hi pubbe caturāsīti nagarasahassāni ahesuṃ. Tāni parihāyantāni saṭṭhi ahesuṃ, tato parihāyantāni cattālīsaṃ, sabbaparihāyanakāle pana vīsati honti. Ayañca brahmadatto sabbaparihāyanakāle uppajji. Tenassa vīsati nagarasahassāni ahesuṃ, vīsati pāsādasahassāni, vīsati hatthisahassāni, vīsati assasahassāni, vīsati rathasahassāni, vīsati pattisahassāni, vīsati itthisahassāni – orodhā ca nāṭakitthiyo ca, vīsati amaccasahassāni. So mahārajjaṃ kārayamāno eva kaṣiṇaparikkammaṃ katvā pañca abhiññāyo, aṭṭha samāpattiyō ca nibbatesi. Yasmā pana abhisittarañña nāma avassaṃ aṭṭakarāṇe nisīditabbaṃ, tasmā ekadivasaṃ pageva pātarāsaṃ bhujjivā vinicchayaṭṭhāne nisīdi. Tattha uccāsaddamahāsaddaṃ akāṃsu. So “ayaṃ saddo samāpattiyā upakkilesō”ti pāsādalaṃ abhiruhitvā “samāpattim appemi”ti nisinna nāsakkhi appetuṃ, rajjavikkhepena samāpatti parihīnā. Tato cintesi “kiṃ rajjaṃ varaṃ, udāhu samaṇadhammo”ti. Tato “rajjasukhaṃ parittaṃ anekādīnavaṃ, samaṇadhammasukhaṃ pana vipulamanekānisamsaṃ uttamapurisasevitañcā”ti ñatvā aññataraṃ amaccaṃ āṇāpesi – “imaṃ rajjaṃ dhammena samena anusāsa, mā kho adhammakāraṃ akāsi”ti sabbam niyyātetvā pāsādaṃ abhiruhitvā samāpattisukhena viharati, na koci upasaṅkamuṃ labhati aññatra mukhadhovanadantaṭṭhadāyabhattanīhārakādīhi.

Tato addhamāsamatte vītikkante mahesī pucchi “rājā uyyānagamanabaladassananāṭakādīsu katthaci na dissati, kuhiṃ gato”ti? Tassā tamatthaṃ ārocesuṃ. Sā amaccassa pāhesi “rajje paṭicchite ahampi paṭicchitā homi, etu mayā saddhiṃ saṃvāsaṃ kappetū”ti. So ubho kaṇṇe thaketvā

“asavanīyameta”nti paṭikkhipi. Sā punapi dvattikkhattuṃ pesetvā anicchamānaṃ tajjāpesi – “yadi na karosi, ṭhānāpi te cāvemi, jīvitāpi voropemī”ti. So bhīto “mātugāmo nāma daḥhanicchayo, kadāci evampi kārāpeyyā”ti ekadivasam raho gantvā tāya saddhiṃ sirisayane samvāsam kappesi. Sā puññavati sukhasamphassā. So tassā samphassarāgena ratto tattha abhikkhaṇaṃ sankitasankitova agamāsi. Anukkamena attano gharasāmiko viya nibbisanko pavisitumāraddho.

Tato rājamanussā taṃ pavattiṃ rañño ārocesuṃ. Rājā na saddahati. Dutiyampi tatiyampi ārocesuṃ. Tato nilīno sayameva disvā sabbāmacce sannipātāpetvā ārocesi. Te – “ayaṃ rājāparādhiko hatthacchedaṃ arahati, pādacchedaṃ arahati”ti yāva sūle uttāsanam, tāva sabbakammakāraṇāni niddisiṃsu. Rājā – “etassa vadhabandhanatālane mayhaṃ vihiṃsā uppajjeyya, jīvitā voropane pāṇātipāto bhavēyya, dhanaharaṇe adinnādānaṃ, alaṃ evarūpehi katehi, imaṃ mama rajjā nikkadḍhathā”ti āha. Amaccā taṃ nibbisayaṃ akaṃsu. So attano dhanasāraṇca puttadāraṇca gahetvā paravisayaṃ agamāsi. Tattha rājā sutvā “kiṃ āgatosī”ti pucchi. “Deva, icchāmi taṃ upaṭṭhātu”nti. So taṃ sampaṭicchi. Amacco katipāhaccayena laddhavissāso taṃ rājānaṃ etadavoca – “mahārāja, amakkhikamadhuṃ passāmi, taṃ khādanto natthī”ti. Rājā “kiṃ etaṃ uppaṇḍetukāmo bhaṇati”ti na suṇāti. So antaram labhitvā punapi suṭṭhutaṃ vaṇṇetvā ārocesi. Rājā “kiṃ eta”nti pucchi. “Bārāṇasirajjaṃ, devā”ti. Rājā “maṃ netvā māretukāmosī”ti āha. So “mā, deva, evaṃ avaca, yadi na saddahasi, manusse pesehī”ti. So manusse pesesi. Te gantvā gopuraṃ khaṇitvā rañño sayanaghare uṭṭhahiṃsu.

Rājā disvā “kissa āgatāthā”ti pucchi. “Corā mayam, mahārājā”ti. Rājā tesam dhanam dāpetvā “mā puna evamakathā”ti ovaditvā vissajjesi. Te āgantvā tassa rañño ārocesuṃ. So punapi dvattikkhattuṃ tatheva vīmaṃsitvā “sīlavā rājā”ti caturaṅginim senam sannayhitvā sīmantare ekaṃ nagaram upagamma tattha amaccassa pāhesi “nagaram vā me dehi yuddham vā”ti. So brahmadattassa tamattham ārocāpesi “āṇāpetu devo kiṃ yujjhāmi, udāhu nagaram demī”ti. Rājā “na yujjhitaḥḥam, nagaram datvā idhāgacchā”ti pesesi. So tathā akāsi. Paṭirājāpi taṃ nagaram gahetvā avasesanagaresupi tatheva dūtam pāhesi. Tepi amaccā tatheva brahmadattassa ārocetvā tena “na yujjhitaḥḥam, idhāgantabba”nti vuttā bārāṇasiṃ āgamaṃsu.

Tato amaccā brahmadattaṃ āhaṃsu – “mahārāja, tena saha yujjhāmā”ti. Rājā – “mama pāṇātipāto bhavissati”ti vāresi. Amaccā – “mayam, mahārāja, taṃ jīvaggāhaṃ gahetvā idheva ānessāmā”ti nānāupāyehi rājānaṃ saññāpetvā “ehi mahārājā”ti gantuṃ āraddhā. Rājā “sace sattamāraṇappaharaṇavilumpanakammaṃ na karoṭha, gacchāmi”ti bhaṇati. Amaccā “na, deva, karoma, bhayaṃ dassetvā palāpema”ti caturaṅginim senam sannayhitvā ghaṭesu dīpe pakkhipitvā rattim gacchiṃsu. Paṭirājā taṃ divasaṃ bārāṇasīsamīpe nagaram gahetvā idāni kinti rattim sannāham mocāpetvā pamatto niddam okkami saddhiṃ balakāyena. Tato amaccā bārāṇasirājānaṃ gahetvā paṭirañño khandhāvāram gantvā sabbaghaṭehi dīpe niharāpetvā ekapajjotāya senāya saddam akaṃsu. Paṭirañño amacco mahābalaṃ disvā bhīto attano rājānaṃ upasaṅkamitvā “uṭṭhehi amakkhikamadhuṃ khādāhi”ti mahāsaddam akāsi. Tathā dutiyopi, tatiyopi. Paṭirājā tena saddena paṭibujjhivā bhayaṃ santāsam āpajji. Ukkuṭṭhisatāni pavattiṃsu. So “paravacanaṃ saddahitvā amittahattham pattomhī”ti sabbarattim taṃ taṃ vipalāpitvā dutiyadivase “dhammiko rājā, uparodham na kareyya, gantvā khamāpemi”ti cintetvā rājānaṃ upasaṅkamitvā jaṇṇukehi patitṭhahitvā “khama, mahārāja, mayham aparādha”nti āha. Rājā taṃ ovaditvā “uṭṭhehi, khamāmi te”ti āha. So rañña evaṃ vuttamatteyeva paramassāsappatto ahosi, bārāṇasirañño samīpeyeva janapade rajjam labhi. Te aññamaññaṃ sahāyakā ahesuṃ.

Atha brahmadatto dvepi senā sammodamānā ekato ṭhitā disvā “mamekassa cittānurakkhaṇāya asmim janakāye khuddakamakkhikāya pivanamattampi lohitabindu na uppannam. Aho sādhu, aho suṭṭhu, sabbe sattā sukhitā hontu, averā hontu, abyāpajjhā hontū”ti mettājhānaṃ uppādetvā, tadeva pādakaṃ katvā, saṅkhāre sammāsītva, paccekabodhiññaṃ sacchikatvā, sayambhutaṃ pāpuṇi. Taṃ maggasukhena phalasukhena sukhitaṃ hatthikkhandhe nisinnaṃ amaccā paṇipātam katvā āhaṃsu –

“yānakālo, mahārāja, vijitabalakāyassa sakkāro katabbo, parājitalakāyassa bhattacharibbayo dātabbo”ti. So āha – “nāhaṃ, bhaṇe, rājā, paccekabuddho nāmāha”nti. Kiṃ devo bhaṇati, na edisā paccekabuddhā hontīti? Kīdisā, bhaṇe, paccekabuddhātī? Paccekabuddhā nāma dvaṅgulakesamassu aṭṭhaparikkhārayuttā bhavanti. So dakkhiṇahatthena sīsaṃ parāmasi, tāvadeva gihilingaṃ antaradhāyi, pabbajitaveso pāturahosi, dvaṅgulakesamassu aṭṭhaparikkhārasamannāgato vassasatikattherasadisō ahosi. So catutthajjhānaṃ samāpajjitvā hatthikkhandhato vehāsaṃ abbhuggantvā padumapupphe nisīdi. Amaccā vanditvā “kiṃ, bhante, kammaṭṭhānaṃ, kathaṃ adhigatosī”ti pucchimsu. So yato assa mettājjhānakammaṭṭhānaṃ ahosi, taṅca vipassanaṃ vipassitvā adhigato, tasmā tamatthaṃ dassento udānagāthaṅca byākaraṇagāthaṅca imaṅṅeva gāthaṃ abhāsi “**sabbesu bhūtesu nidhāya daṇḍa**”nti.

Tattha **sabbesūti** anavasesesu. **Bhūtesūti** sattesu. Ayamettha saṅkhepo, vitthāraṃ pana ratanasuttavaṇṇanāyaṃ vakkhāma. **Nidhāyāti** nikkhipitvā. **Daṇḍanti** kāyavacīmanodaṇḍaṃ, kāyaduccaritaḍḍīnametaṃ adhivacanaṃ. Kāyaduccaritaṅhi daṇḍayatīti daṇḍo, bādheti anayabyasanaṃ pāpetīti vuttaṃ hoti. Evaṃ vacīduccaritaṃ manoduccaritaṃ ca. Paharaṇadaṇḍo eva vā daṇḍo, taṃ nidhāyātipi vuttaṃ hoti. **Aviheṭṭhayanti** aviheṭṭhayanto. **Aññatarampīti** yaṃkiñci ekampi. **Tesanti** tesam sabbabhūtaṅca. **Na puttamiccheyyāti** atrajo, khetrajo, dinnako, antevāsikoti imesu catūsu puttesu yaṃ kiñci puttaṃ na iccheyya. **Kuto sahāyanti** sahāyaṃ pana iccheyyāti kuto eva etaṃ.

Ekoti pabbajjāsāṅkhātena eko, adutiyaṭṭhena eko, taṅhāpahānena eko, ekantavigatakilesoti eko, eko paccekasambodhiṃ abhisambuddhoti eko. Samaṇasahassasāpi hi majjhe vattamāno gihisaṅṅojanassa chinnatā eko – evaṃ **pabbajjāsāṅkhātena** eko. Eko tiṭṭhati, eko gacchati, eko nisīdati, eko seyyaṃ kappeti, eko iriyati vattatīti – evaṃ **adutiyaṭṭhena** eko.

“Taṅhādutiyo puriso, dīghamaddhānasamsāraṃ;
Itthabhāvaṅṅathābhāvaṃ, saṃsāraṃ nātivattati.

“Evamādīnavaṃ ṅatvā, taṅhaṃ dukkhassa sambhavaṃ;
Vītataṅho anādāno, sato bhikkhu paribbaje”ti. (itivu. 15, 105; mahāni. 191; cūḷani. pārāyanānugītigāthānidessa 107) –

Evaṃ **taṅhāpahānaṭṭhena** eko. Sabbakilesāssa pahīnā ucchinnamūlā tālavatthukatā anabhāvaṃkatā āyatim anuppādadharmāti – evaṃ **ekantavigatakilesoti** eko. Anācariyako hutvā sayambhū sāmaṅṅeva paccekasambodhiṃ abhisambuddhoti – evaṃ **eko paccekasambodhiṃ abhisambuddhoti** eko.

Careti yā imā aṭṭha cariyāyo; seyyathidaṃ – paṇidhisampannānaṃ catūsu iriyāpathesu iriyāpathacariyā, indriyesu guttadvārānaṃ ajjhattikāyatanesu āyatanacariyā, appamādavihārīnaṃ catūsu satipaṭṭhānesu saticariyā, adhicitamanuyuttānaṃ catūsu jhānesu samādhicariyā, buddhisampannānaṃ catūsu ariyasaccesu ṅānacariyā, sammā paṭipannānaṃ catūsu ariyamaggesu maggacariyā, adhigatapphalānaṃ catūsu sāmaṅṅaphalesu patticariyā, tiṇṇaṃ buddhānaṃ sabbasattesu lokatthacariyā, tattha padesato paccekabuddhasāvakananti. Yathāha – “cariyāti aṭṭha cariyāyo iriyāpathacariyā”ti (paṭi. ma. 1.197; 3.28) vitthāro. Tāhi cariyāhi samannāgato bhavēyyāti attho. Atha vā yā imā “adhimuccanto saddhāya carati, paggaṅhanto vīriyena carati, upaṭṭhahanto satiyā carati, avikkhitto samādhinā carati, pajānanto paṅṅāya carati, vijānanto viṅṅānena carati, evaṃ paṭipannassa kusalā dhammā āyatantīti āyatanacariyāya carati, evaṃ paṭipanno visesamadhigacchatīti visesacariyāya caratī”ti (paṭi. ma. 1.197; 3.29) evaṃ aparāpi aṭṭha cariyā vuttā. Tāhipi samannāgato bhavēyyāti attho. **Khaggavisāṇakappoti** ettha khaggavisāṇaṃ nāma khaggamigasiṅgaṃ. Kappasaddassa atthaṃ vitthāro maṅgalasuttavaṇṇanāyaṃ pakāsāyissāma. Idha panāyaṃ “satthukappena vata, bho, kira sāvakena saddhiṃ mantayamānā”ti (ma. ni. 1.260) evamādīsu viya paṭibhāgo veditabbo. Khaggavisāṇakappoti khaggavisāṇasadisoti vuttaṃ hoti. Ayaṃ tāvettha padato atthavaṇṇā.

Adhippāyānusandhito pana evaṃ veditabbā – yvāyaṃ vuttappakāro daṇḍo bhūtesu pavattiyamāno

ahito hoti, taṃ tesu appavattanena tappatīpakkhabhūtāya mettāya parahitūpasamhārena ca sabbesu bhūtesu nidhāya daṇḍaṃ, nihitadaṇḍattā eva ca. Yathā anihitadaṇḍā sattā bhūtāni daṇḍena vā satthena vā paṇinā vā leḍḍunā vā viheṭṭhayanti, tathā aviheṭṭhayaṃ aññatarampi tesam. Imaṃ mettākammaṭṭhānamāgamma yadeva tattha vedanāgataṃ saññāsaṅkhāraviññāgataṃ tañca tadanusāreneva tadaññāñca saṅkhāragataṃ vipassitvā imaṃ paccekabodhiṃ adhigatomhīti ayaṃ tāva adhippāyo.

Ayaṃ pana anusandhi – evaṃ vutte te amaccā āhaṃsu – ‘‘idāni, bhante, kuhiṃ gacchathā’’ti? Tato tena ‘‘pubbapaccekasambuddhā kattha vasantī’’ti āvajjetvā ñatvā ‘‘gandhamādanapabbate’’ti vutte punāhaṃsu – ‘‘amhe dāni, bhante, pajahatha, na icchathā’’ti. Atha paccekabuddho āha – ‘‘na puttamiccheyyā’’ti sabbaṃ. Tatrādhippāyo – ahaṃ idāni atrajādīsu yaṃ kiñci puttampi na iccheyyaṃ, kuto pana tumhādisaṃ sahāyaṃ? Tasmā tumhesupi yo mayā saddhiṃ gantuṃ mādiso vā hotuṃ icchati, so eko care khaggavisāṇakappo. Atha vā tehi ‘‘amhe dāni, bhante, pajahatha na icchathā’’ti vutte so paccekabuddho ‘‘na puttamiccheyya kuto sahāya’’nti vatvā attano yathāvuttenatthena ekacariyāya guṇaṃ disvā pamudito pītisomanassajāto imaṃ udānaṃ udānesi – ‘‘eko care khaggavisāṇakappo’’ti. Evaṃ vatvā pekkhamānasseva mahājanassa ākāse uppatitvā gandhamādanaṃ agamāsi.

Gandhamādano nāma himavati cūlakālapabbataṃ, mahākālapabbataṃ, nāgapaliveṭṭhanaṃ, candagabbhaṃ, sūriyagabbhaṃ, suvaṇṇapassaṃ, himavantapabbatanti satta pabbate atikkamma hoti. Tattha nandamūlakam nāma pabbhāraṃ paccekabuddhānaṃ vasanokāso. Tisso ca guhāyo – suvaṇṇaguhā, maṇiguhā, rajataguhāti. Tattha maṇiguhādvāre mañjūsako nāma rukkho yojanaṃ ubbedhena, yojanaṃ vitthārena. So yattakāni uduke vā thale vā pupphāni, sabbāni tāni pupphayati visesena paccekabuddhāgamanadivase. Tassūparito sabbaratanamālo hoti. Tattha sammajjanakavāto kacavaraṃ chaḍḍeti, samakaraṇavāto sabbaratanamayaṃ vālikam samaṃ karoti, siñcanakavāto anotattadahato ānetvā udakam siñcati, sugandhakaravāto himavantato sabbesam gandharukkhānaṃ gandhe āneti, ocinavāto pupphāni ocinitvā pāteti, santharakavāto sabbattha santharati. Sadā paññattāneva cettha āsanāni honti, yesu paccekabuddhuppādadivase uposathadivase ca sabbapaccekabuddhā sannipatitvā nisīdanti. Ayaṃ tattha pakati. Abhisambuddha-paccekabuddho tattha gantvā paññattāsane nisīdati. Tato sace tasmim kāle aññepi paccekabuddhā samvijjanti, tepi taṅkhaṇaṃ sannipatitvā paññattāsanesu nisīdanti. Nisīditvā ca kiñciveva samāpattim samāpajjitvā vuṭṭhahanti, tato saṅghatthero adhunāgatapaccekabuddhaṃ sabbesam anumodanattāya ‘‘kathamadhigata’’nti kammaṭṭhānaṃ pucchati. Tadāpi so tameva attano udānabyākaraṇagāthaṃ bhāsati. Puna bhagavāpi āyasmatā ānandena puṭṭho tameva gāthaṃ bhāsati, ānando ca saṅgītiyanti evamekekā gāthā paccekasambodhiabhisambuddhaṭṭhāne, mañjūsakamāle, ānandena pucchitakāle, saṅgītiyanti catukkhattuṃ bhāsita hotīti.

Paṭhamagāthāvaṇṇanā samattā.

36. Saṃsaggajātassāti kā uppatti? Ayampi paccekabodhisatto kassapassa bhagavato sāsane vīsati vassasahassāni purimanayeneva samaṇadhammaṃ karonto kasiṇaparikkammaṃ katvā, paṭhamajjhānaṃ nibbattetvā, nāmarūpaṃ vavatthapetvā, lakkhaṇasammasanaṃ katvā, ariyamaggaṃ anadhigamma brahmaloke nibbatti. So tato cuto bārāṇasirañño aggamaheṣiyā kuchchimhi uppajjitvā purimanayeneva vaḍḍhamāno yato pabhuti ‘‘ayaṃ itthī ayaṃ puriso’’ti visesaṃ aññāsi, tatupādāya itthīnaṃ hatthe na ramati, ucchādananhāpanamaṇḍanādimmattampi na sahati. Taṃ purisā eva posenti, thaññapāyanakāle dhātiyo kañcukaṃ paṭimuñcitvā purisavesena thaññam pāyenti. So itthīnaṃ gandham ghāyitvā saddam vā sutvā rodanti, viññutaṃ pattopi itthiyo passituṃ na icchati, tena taṃ **anithigandhot**veva sañjānimsu.

Tasmim soḷasavassuddesike jāte rājā ‘‘kulavaṃsaṃ saṅghapessāmī’’ti nānākulehi tassa anurūpā kaññāyo ānetvā aññataraṃ amaccaṃ añāpesi ‘‘kumāraṃ ramāpehī’’ti. Amacco upāyena taṃ ramāpetukāmo tassa avidūre sāṇipākāraṃ parikkhipāpetvā nāṭakāni payojāpesi. Kumāro gītavāditasaddam sutvā – ‘‘kasseso saddo’’ti āha. Amacco ‘‘taveso, deva, nāṭakithīnaṃ saddo,

puññavantānaṃ īdisāni nāṭakāni honti, abhirama, deva, mahāpuññosi tva’’nti āha. Kumāro amaccaṃ daṇḍena tāḷāpetvā nikkadḍhāpesi. So rañño ārocesi. Rājā kumārassa mātārā saha gantvā, kumāraṃ khamāpetvā, puna amaccaṃ appesi. Kumāro tehi atinippīḷiyamāno seṭṭhasuvaṇṇaṃ datvā suvaṇṇakāre āṇāpesi – “sundaraṃ itthirūpaṃ karoṭhā’’ti. Te vissakammunā nimmitasadisam sabbālaṅkāravibhūsitam itthirūpaṃ katvā dassesuṃ. Kumāro disvā vimhayena sīsaṃ cāletvā mātāpitūnaṃ pesesi “yadi īdisiṃ itthiṃ labhissāmi, gaṇhissāmī’’ti. Mātāpitāro “amhākaṃ putto mahāpuñño, avassaṃ tena saha katapuñña kāci dārikā loke uppannā bhavissatī’’ti taṃ suvaṇṇarūpaṃ rathaṃ āropetvā amaccānaṃ appesuṃ “gacchatha, īdisiṃ dārikaṃ gavesathā’’ti. Te gahetvā soḷasa mahājanapade vicarantā taṃ taṃ gāmaṃ gantvā udakatitthādīsu yattha yattha janasaṃmūhaṃ passanti, tattha tattha devataṃ viya suvaṇṇarūpaṃ ṭhapetvā nānāpupphavattālaṅkārehi pūjaṃ katvā, vitānaṃ bandhitvā, ekamantaṃ tiṭṭhanti – “yadi kenaci evarūpā diṭṭhapubbā bhavissati, so kathaṃ samuṭṭhāpessatī’’ti? Etenupāyena aññātra maddaraṭṭhā sabbe janapade āhiṇḍitvā taṃ “khuddakaraṭṭha’’nti avamaññaṃānā tattha paṭhamam agantvā nivattiṃsu.

Tato nesaṃ ahosi “maddaraṭṭhampi tāva gacchāma, mā no bārāṇasiṃ pavitṭhepi rājā puna pāhesī’’ti maddaraṭṭhe sāgalanagaraṃ agamaṃsu. Sāgalanagare ca maddavo nāma rājā. Tassa dhītā soḷasavassuddesikā abhirūpā hoti. Tassā vaṇṇadāsiyo nhānodakattāya titthaṃ gatā. Tattha amaccehi ṭhapitaṃ taṃ suvaṇṇarūpaṃ dūratova disvā “amhe udakattāya pesetvā rājaputtī sayameva āgatā’’ti bhaṇantiyo samīpaṃ gantvā “nāyaṃ sāmīnī, amhākaṃ sāmīnī ito abhirūpataṛā’’ti āhaṃsu. Amaccā taṃ sutvā rājānaṃ upasaṅkamitvā anurūpena nayena dārikaṃ yāciṃsu, sopi adāsī. Tato bārāṇasirañño pāhesuṃ “laddhā dārikā, sāmaṃ āgacchissati, udāhu amheva ānemā’’ti? So ca “mayi āgacchante janapadapīḷā bhavissati, tumheva ānethā’’ti pesesi.

Amaccā dārikaṃ gahetvā nagarā nikkhamitvā kumārassa pāhesuṃ – “laddhā suvaṇṇarūpasadisī dārikā’’ti. Kumāro sutvāva rāgena abhibhūto paṭhamajjhānā parihāyi. So dūtaparamparaṃ pesesi “sīghaṃ ānetha, sīghaṃ ānethā’’ti. Te sabbattha ekarattivāseneva bārāṇasiṃ patvā bahinagare ṭhitā rañño pāhesuṃ – “ajja pavisitabbaṃ, no’’ti? Rājā “seṭṭhakulā ānītā dārikā, maṅgalakiriyaṃ katvā mahāsakkārena pavesessāma, uyyānaṃ tāva naṃ nethā’’ti āṇāpesi. Te tathā akaṃsu. Sā accantasukhumālā yānugghātena ubbālā addhānaparissamena uppannavātarogā milātamālā viya hutvā rattimyeva kālamakāsī. Amaccā “sakkārā paribhaṭṭhamhā’’ti parideviṃsu. Rājā ca nāgarā ca “kulavaṃso vinaṭṭho’’ti parideviṃsu. Nagare mahākolāhalaṃ ahosi. Kumārassa sutamatteyeva mahāsoko udapādi. Tato kumāro sokassa mūlaṃ khaṇitumāraddho. So cintesi – “ayaṃ soko nāma na ajātassa hoti, jātassa pana hoti, tasmā jātiṃ paṭicca soko’’ti. “Jāti pana kiṃ paṭicca’’ti? Tato “bhavaṃ paṭicca jāti’’ti evaṃ pubbhāvanānubhāvena yoniso manasikaronto anulomapaṭilomapaṭiccasamuppādaṃ disvā saṅkhāre sammasanto tattheva nisinnō paccekabodhiṃ sacchākāsī. Taṃ maggaphalasukhena sukhitaṃ santindriyaṃ santamānaṃ nisinnaṃ disvā, paṇipātaṃ katvā, amaccā āhaṃsu – “mā soci, deva, mahanto jambudīpo, aññaṃ tato sundarataṛaṃ ānessāmā’’ti. So āha – “nāhaṃ socako, nissoko paccekabuddho aha’’nti. Ito paraṃ sabbam purimagāthāsadisameva ṭhapetvā gāthāvaṇṇanaṃ.

Gāthāvaṇṇanāyaṃ pana **samsaggajātassāti** jātasamsaggassa. Tattha dassana, savana, kāya, samullapana, sambhogasamsaggavasena pañcavidho samsaggo. Tattha aññaṃāññaṃ disvā cakkhuvīññānavīthivasena uppannārāgo **dassanasamsaggo** nāma. Tattha sīhaḷadīpe kāladīghavāpīgāme piṇḍāya carantaṃ kalyāṇavihāravāsīdīghabhānakadahaṃbhikkhuṃ disvā paṭibaddhacittā kenaci upāyena taṃ alabhitvā, kālakatā kuṭumbiyadhītā, tassā nivāsanacoḷakhaṇḍaṃ disvā “evarūpavattadhārinīyā nāma saddhiṃ saṃvāsaṃ nālattha’’nti hadayaṃ phāletvā kālakato. So eva ca daharo nidassanaṃ.

Parehi pana kathiyamānaṃ rūpādisampattiṃ attanā vā hasitalapitagītasaddaṃ sutvā sotaviññānavīthivasena uppanno rāgo **savanasamsaggo** nāma. Tatrāpi girigāmaṃvāsīkammāradhītāya pañcahi kumārīhi saddhiṃ padumassaraṃ gantvā, nhatvā mālaṃ āropetvā, uccāsaddena gāyantiyā ākāseṇa gacchanta saddaṃ sutvā kāmarāgena visesā parihāyitvā anayabyasanaṃ patto

pañcaggaḷaleṇavāsī tissadaharo nidassanaṃ.

Aññamaññaṃ aṅgaparāmasanena uppannarāgo **kāyasamsaggo** nāma.

Dhammagāyanadaharabhikkhu cetha nidassanaṃ. Mahāvihāre kira daharabhikkhu dhammaṃ bhāsati. Tattha mahājane āgate rājāpi agamāsi saddhiṃ antepurena. Tato rājadhītāya tassa rūpañca saddañca āgamma balavarāgo uppanno, tassa ca daharassāpi. Taṃ disvā rājā sallakkhetvā sāṇipākārena parikkhipāpesi. Te aññamaññaṃ parāmasitvā āliṅgiṃsu. Puna sāṇipākāraṃ apānetvā passantā dvepi kālakateyeva addasamsūti.

Aññamaññaṃ ālapanasamullapane uppanno rāgo pana **samullapanasamsaggo** nāma.

Bhikkhubhikkhunīhi saddhiṃ paribhogakaraṇe uppannarāgo **sambhogasamsaggo** nāma. Dvīsupi cetesu pārājikappatto bhikkhu ca bhikkhunī ca nidassanaṃ. Maricivaṭṭināmamahāvihāramahe kira duṭṭhagāmaṇi abhayamahārājā mahādānaṃ paṭiyādetvā ubhatosaṅghaṃ parivisati. Tattha uṇhayāguyā dinnāya saṅghanavakasāmaṇerī anādhārakassa saṅghanavakasāmaṇerassa dantavalayaṃ datvā samullāpaṃ akāsi. Te ubhopi upasampajjitvā saṭṭhivassā hutvā paratīraṃ gatā aññamaññaṃ samullāpena pubbasāññaṃ paṭilabhitvā tāvadeva jātasinehā sikkhāpadaṃ vītikkamitvā pārājikā ahesunti.

Evam pañcavidhe samsagge yena kenaci samsaggena jātasamsaggassa **bhavati sneho**, purimarāgapaccayā balavarāgo uppajjati. Tato **snehanvayaṃ dukkhamidaṃ pahoti** tameva snehaṃ anugacchantam sandiṭṭhikasamparāyikasokaparidevādīnānappakāraṃ dukkhamidaṃ pahoti, nibbattati, bhavati, jāyati. Apare pana “ārammaṇe cittassa vossaggo samsaggo”ti bhaṇanti. Tato sneho, snehā dukkhamidanti.

Evamatthappabhedam imaṃ aḍḍhagātham vatvā so paccekabuddho āha – “svāhaṃ yamidaṃ snehanvayaṃ sokādidukkham pahoti, tassa dukkhassa mūlam khananto paccekasambodhimadhiḡato”ti. Evam vutte te amaccā āhaṃsu – “amhehi dāni, bhante, kiṃ kātappa”nti? Tato so āha – “tumhe vā aññe vā yo imamhā dukkhā muccitukāmo, so sabbopi **ādīnavam snehajaṃ pekkhamāno, eko care khaggavisāṇakappo**”ti. Ettha ca yaṃ “snehanvayaṃ dukkhamidaṃ pahoti”ti vuttam “tadeva sandhāya ādīnavam snehajaṃ pekkhamāno”ti idaṃ vuttanti veditabbaṃ. Atha vā yathāvuttena samsaggena samsaggajātassa bhavati sneho, snehanvayaṃ dukkhamidaṃ pahoti, etaṃ yathābhūtam ādīnavam snehajaṃ pekkhamāno ahaṃ adhiḡatoti. Evam abhisambandhitvā catutthapādo pubbe vuttanayeneva udānavasena vuttopi veditabbo. Tato param sabbam purimagāthāya vuttasadisamevāti.

Samsaggagāthāvaṇṇanā samattā.

37. Mitte suhajjeti kā uppatti? Ayaṃ paccekabodhisatto purimagāthāya vuttanayeneva uppajjitvā bārāṇasiyaṃ rajjaṃ kārento paṭhamam jhānaṃ nibbattetvā “kiṃ samaṇadhammo varo, rajjaṃ vara”nti vīmaṃsitvā catunnam amaccānaṃ hatthe rajjaṃ niyyātetvā samaṇadhammaṃ karoti. Amaccā “dhammena samena karoṭhā”ti vuttāpi lañjaṃ gahetvā adhammena karonti. Te lañjaṃ gahetvā sāmike parājentā ekadā aññataraṃ rājavallabham parājesuṃ. So rañño bhattahārakena saddhiṃ pavisitvā sabbam ārocesi. Rājā dutiyadivase sayam vinicchayaṭṭhānaṃ agamāsi. Tato mahājanakāyā – “amaccā sāmike asāmike karontī”ti mahāsaddam karontā mahāyuddham viya akaṃsu. Atha rājā vinicchayaṭṭhānā vuṭṭhāya pāsādam abhiruhitvā samāpattiṃ appetuṃ nisinno tena saddena vikkhittacitto na sakkoti appetuṃ. So “kiṃ me rajjena, samaṇadhammo varo”ti rajjasukham pahāya puna samāpattiṃ nibbattetvā pubbe vuttanayeneva vipassanto paccekasambodhiṃ sacchākāsi. Kammatṭhānañca pucchito imaṃ gātham abhāsi –

“Mitte suhajje anukampamāno, hāpeti attham paṭibaddhacitto;
Etaṃ bhayaṃ santhave pekkhamāno, eko care khaggavisāṇakappo”ti.

Tattha mettāyanavasena **mittā**. Suhadayabhāvena **suhajjā**. Keci hi ekantahitakāmatāya mittāva

honti, na suhajjā. Keci gamanāgamanatthānanisajjāsamullāpādīsu hadayasukhajananena suhajjāva honti, na mittā. Keci tadubhayavasena suhajjā ceva mittā ca. Te duvidhā honti – agāriyā anagāriyā ca. Tattha agāriyā tividhā honti – upakāro, samānasukhadukkho, anukampakoti. Anagāriyā visesena atthakkhāyino eva. Te catūhi aṅgehi samannāgatā honti. Yathāha –

“Catūhi kho, gahapatiputta, thānehi upakāro mitto suhado veditabbo – pamattaṃ rakkhati, pamattassa sāpateyyaṃ rakkhati, bhītassa saraṇaṃ hoti, uppannesu kiccakaraṇīyesu taddiguṇaṃ bhogaṃ anuppadeti” (dī. ni. 3.261).

Tathā –

“Catūhi kho, gahapatiputta, thānehi samānasukhadukkho mitto suhado veditabbo – guyhamassa ācikkhati, guyhamassa parigūhati, āpadāsu na vijahati, jīvitampissa atthāya pariccattaṃ hoti” (dī. ni. 3.262).

Tathā –

“Catūhi kho, gahapatiputta, thānehi anukampako mitto suhado veditabbo – abhavenassa na nandati, bhavenassa nandati, avaṇṇaṃ bhaṇamānaṃ nivāreti, vaṇṇaṃ bhaṇamānaṃ pasaṃsati” (dī. ni. 3.264).

Tathā –

“Catūhi kho, gahapatiputta, thānehi atthakkhāyī mitto suhado veditabbo – pāpā nivāreti, kalyāṇe niveseti, assutaṃ sāveti, saggassa maggaṃ ācikkhati”ti (dī. ni. 3.263).

Tesvidha agāriyā adhippetā. Atthato pana sabbepi yujjanti. Te mitte suhajje. **Anukampamānoti** anudaya māno. Tesam sukhaṃ upasaṃharitukāmo dukkhaṃ apaharitukāmo ca.

Hāpeti atthanti diṭṭhadhammikasamparāyikaparamatthavasena tividhaṃ, tathā attatthaparathaubhayatthavasenāpi tividhaṃ. Atthaṃ laddhavināsanena aladdhānuppādanenāti dvidhāpi hāpeti vināseti. **Paṭibaddhacittoti** “ahaṃ imaṃ vinā na jīvāmi, esa me gati, esa me parāyaṇa”nti evaṃ attānaṃ nīce thāne thapentopi paṭibaddhacitto hoti. “Ime maṃ vinā na jīvanti, ahaṃ tesam gati, tesam parāyaṇa”nti evaṃ attānaṃ ucce thāne thapentopi paṭibaddhacitto hoti. Idha pana evaṃ paṭibaddhacitto adhippeto. **Etaṃ bhayanti** etaṃ atthahāpanabhayaṃ, attano samāpattihāniṃ sandhāya vuttaṃ. **Santhaveti** tividho santhavo – taṇhādiṭṭhimittasanthavavasena. Tattha atthasatappabhedāpi taṇhā taṇhāsanthavo, dvāsaṭṭhibhedāpi diṭṭhi diṭṭhisanthavo, paṭibaddhacittatāya mittānukampanā mittasanthavo. So idhādhappeto. Tena hissa samāpatti parihīnā. Tenāha – “etaṃ bhayaṃ santhave pekkhamāno ahamadhigato”ti. Sesam vuttasadisamevāti veditabbanti.

Mittasuhajjagāthāvaṇṇanā samattā.

38. Vamso visāloti kā uppatti? Pubbe kira kassapassa bhagavato sāsane tayo paccekabodhisattā pabbajitvā vīsati vassasahassāni gatapaccāgatavattaṃ pūretvā devaloke uppannā. Tato cavitvā tesam jeṭṭhako bārāṇasirājakule nibbatta, itare paccantarājakulesu. Te ubhopi kammaṭṭhānaṃ uggaṇhitvā, rajjaṃ pahāya pabbajitvā, anukkamena paccekabuddhā hutvā, nandamūlakapabbhāre vasantā ekadivasam samāpattito vuṭṭhāya “mayam kiṃ kammaṃ katvā imaṃ lokuttarasukhaṃ anuppattā”ti āvajjetvā paccavekkhamānā kassapabuddhakāle attano cariyam addasaṃsu. Tato “tatiyo kuhi”nti āvajjentā bārāṇasiyam rajjaṃ kārentam disvā tassa guṇe saritvā “so pakatiyāva appicchatādiguṇasamannāgato ahosi, ambhākaññeva ovādako vattā vacanakkhāmo pāpagarahī, handa, naṃ ārammaṇaṃ dassetvā mocessāmā”ti okāsam gavesantā tam ekadivasam sabbālaṅkāravibhūsitam

uyyānaṃ gacchantaṃ disvā ākāsenāgantvā uyyānavāre veḷugumbamūle aṭṭhaṃsu. Mahājano atitto rājadassanena rājānaṃ oloketi. Tato rājā “atthi nu kho koci mama dassane abyāvaṭo”ti olokeno paccekabuddhe addakkhi. Saha dassaneneva cassa tesu sineho uppajji.

So hatthikkhandhā oruyha santena upacārena te upasaṅkamitvā “bhante, kiṃ nāmā tumhe”ti pucchi. Te āhaṃsu “mayam, mahārāja, asajjamānā nāmā”ti. “Bhante, ‘asajjamānā’ti etassa ko attho”ti? “Alaggaṇattho, mahārāja”ti. Tato taṃ veḷugumbaṃ dassentā āhaṃsu – “seyyathāpi, mahārāja, imaṃ veḷugumbaṃ sabbaso mūlakhandhasākhānusākhāhi saṃsibbitvā ṭhitam asihattho puriso mūle chetvā āviñchanto na sakkuṇeyya uddharitum, evameva tvam anto ca bahi ca jaṭāya jaṭito āsattavisatto tattha laggo. Seyyathāpi vā panassa vemajjhagatopi ayam vaṃsakaḷīro asaṅjātasākhattā kenaci alaggo ṭhito, sakkā ca pana agge vā mūle vā chetvā uddharitum, evameva mayam katthaci asajjamānā sabbadisā gacchāmā”ti tāvadeva catutthajjhānaṃ samāpajjitvā passato eva rañño ākāsenā nandamūlakapabbhāraṃ agamaṃsu. Tato rājā cintesi – “kadā nu kho ahampi evam asajjamāno bhaveyya”nti tattheva nisīditvā vipassanto paccekabodhiṃ sacchākāsi. Purimanayeneva kammaṭṭhānaṃ pucchito imaṃ gāthaṃ abhāsi –

“Vaṃso visālova yathā visatto, puttesu dāresu ca yā apekkhā;
Vaṃsakaḷīrova asajjamāno, eko care khaggavisāṇakappo”ti.

Tattha vaṃsoti veḷu. Visāloti vitthiṇṇo. Cakāro avadhāraṇattho, evakāro vā ayam, sandhivasenettha ekāro nattho. Tassa parapadena sambandho, taṃ pacchā yojessāma. Yathāti paṭibhāge. Visattoti laggo, jaṭito saṃsibbito. Puttesu dāresu cāti puttadhītubhariyāsu. Yā apekkhāti yā taṇhā yo sneho. Vaṃsakaḷīrova asajjamānoti vaṃsakaḷīro viya alaggamāno. Kiṃ vuttaṃ hoti? Yathā vaṃso visālo visatto eva hoti, puttesu dāresu ca yā apekkhā, sāpi evam tāni vatthūni saṃsibbitvā ṭhitattā visattā eva. Svāhaṃ tāya apekkhāya apekkhavā visālo vaṃso viya visattoti evam apekkhāya ādīnavaṃ disvā taṃ apekkham maggañānena chindanto ayam vaṃsakaḷīrova rūpādīsu vā lobhādīsu vā kāmabhavādīsu vā diṭṭhādīsu vā taṇhāmānadiṭṭhivasena asajjamāno paccekabodhiṃ adhigatoti. Sesam purimanayeneva veditabbanti.

Vaṃsakaḷīragāthāvaṇṇanā samattā.

39. Migo araṇṇamhīti kā uppatti? Eko kira bhikkhu kassapassa bhagavato sāsane yogāvacaro kālam katvā, bārānasiyam seṭṭhikule uppanno aḍḍhe mahaddhane mahābhoge, so subhago ahoṣi. Tato paradāriko hutvā tattha kālakato niraye nibbato tattha paccitvā vipākāvasesena seṭṭhibhariyāya kucchimhi itthipaṭisandhiṃ aggahesi. Nirayato āgatānaṃ gattāni uṇhāni honti. Tena seṭṭhibhariyā ḍayhamānena udarena kicchena kasirena taṃ gabbhaṃ dhāretvā kālena dārikam vijāyi. Sā jātadivasato pabhuti mātāpitūnaṃ sesabandhuparijanānaṅca dessā ahoṣi. Vayappattā ca yamhi kule dinnā, tatthāpi sāmikasassusurānaṃ dessāva ahoṣi appiyā amanāpā. Atha nakkhatte ghoṣite seṭṭhiputto tāya saddhiṃ kīḷitum anicchanto vesim ānetvā kīḷati. Sā taṃ dāsīnaṃ santikā sutvā seṭṭhiputtaṃ upasaṅkamitvā nānappakārehi anunayitvā āha – “ayyaputta, itthī nāma sacepi dasannaṃ rājūnaṃ kaniṭṭhā hoti, cakkavattino vā dhītā, tathāpi sāmikassa pesanakarā hoti. Sāmike anālapante sūle āropitā viya dukkham paṭisaṃvedeti. Sace aham anuggahārahā, anuggahetabbā. No ce, vissajjetabbā, attano ñātikulaṃ gamissāmī”ti. Seṭṭhiputto – “hotu, bhadda, mā soci, kīḷanasajjā hohi, nakkhattaṃ kīḷissāmī”ti āha. Seṭṭhidhītā tāvatakenapi sallāpamattena ussāhajātā “sve nakkhattaṃ kīḷissāmī”ti bahuṃ khajjabhojjaṃ paṭiyādeti. Seṭṭhiputto dutiyadivase anārocetvāva kīḷanaṭṭhānaṃ gato. Sā “idāni pesessati, idāni pesessati”ti maggaṃ oloketi nisinnā ussūraṃ disvā manusse pesesi. Te paccāgantvā “seṭṭhiputto gato”ti ārocesum. Sā sabbam taṃ paṭiyāditaṃ ādāya yānaṃ abhiruhitvā uyyānaṃ gantum āradhā.

Atha nandamūlakapabbhāre paccekasambuddho sattame divase nirodhā vuṭṭhāya anotatte mukham dhovitvā nāgalatādantapaṇaṃ khādītva “kattha ajja bhikkham carissāmī”ti āvajjento taṃ seṭṭhidhītaraṃ disvā “imissā mayi sakkāraṃ karitvā taṃ kammaṃ parikkhayaṃ gamissati”ti ñatvā pabbhārasamīpe

saṭṭhiyojanaṃ manosilātalaṃ, tattha t̥atvā nivāsetvā pattacīvaramādāya abhiññāpādakajjhānaṃ samāpajjitvā ākāsenāgantvā tassā paṭipathe oruḥa bārāṇasībhimukho agamāsi. Taṃ disvā dāsiyo seṭṭhidhītāya ārocesuṃ. Sā yānā oruḥa sakkaccaṃ vanditvā, pattaṃ gaḥetvā, sabbarasasampanna khādaniyabhojanīyena pūretvā, padumapupphena paṭicchādetvā heṭṭhāpi padumapupphaṃ katvā, pupphakalāpaṃ hatthena gaḥetvā, paccekabuddhaṃ upasaṅkamitvā, tassa hatthe pattaṃ datvā, vanditvā, pupphakalāpahatthā patthesi “bhante, yathā idaṃ pupphaṃ, evāhaṃ yattha yattha uppajjāmi, tattha tattha mahājanassa piyā bhavēyyaṃ manāpā”ti. Evaṃ patthetvā dutiyaṃ patthesi “bhante, dukkha gabbhavāso, taṃ anupagamma padumapupphe evaṃ paṭisandhi bhavēyyā”ti. Tatiyampi patthesi “bhante, jigucchaniyo mātuḡāmo, cakkavattidhītāpi paravasāṃ gacchati, tasmā ahaṃ itthibhāvaṃ anupagamma puriso bhavēyya”nti. Catutthampi patthesi “bhante, imaṃ saṃsāradukkhaṃ atikkamma pariyoṣāne tumhehi pattaṃ amataṃ pāpuṇēyya”nti.

Evaṃ caturo paṇidhaya katvā, taṃ padumapupphakalāpaṃ pūjetvā, paccekabuddhassa pañcapaṭiṭṭhitena vanditvā “pupphasadiso eva me gandho ceva vaṇṇo ca hotū”ti imaṃ pañcamaṃ paṇidhiṃ akāsi. Tato paccekabuddho pattaṃ pupphakalāpaṇca gaḥetvā ākāse t̥atvā –

“Icchitaṃ patthitaṃ tuyhaṃ, khippameva samijjhatu;
Sabbe pūrentu saṅkappā, cando pannaraso yathā”ti. –

Imāya gāthāya seṭṭhidhītāya anumodanaṃ katvā “seṭṭhidhītā maṃ gacchantāṃ passatū”ti adhiṭṭhahitvā nandamūlakapabbhāraṃ agamāsi. Seṭṭhidhītāya taṃ disvā mahatī pīti uppannā. Bhavantare kataṃ akusalakammaṃ anokāsatāya parikkhīṇaṃ, ciñcambiladhotatambabhājanamiva suddhā jātā. Tāvadeva cassā patikule ñātikule ca sabbo jano tuṭṭho “kiṃ karomā”ti piyavacanāni paṇṇākārāni ca pesesi. Seṭṭhiputto manusse pesesi “sīghaṃ sīghaṃ ānetha seṭṭhidhītaraṃ, ahaṃ vissaritvā uyyānaṃ āgato”ti. Tato pabhuti ca naṃ ure vilittacandanaṃ viya āmuttamuttāhāraṃ viya pupphamālaṃ viya ca piyāyanto parihari.

Sā tattha yāvatāyukaṃ issariyabhogasukhaṃ anubhavitvā kālaṃ katvā purisabhāvena devaloke padumapupphe uppajji. So devaputto gacchantopi padumapupphagabbhēyeva gacchati, tiṭṭhantopi, nisīdantopi, sayantopi padumagabbhēyeva sayati. Mahāpadumadevaputtoti cassa nāmaṃ akaṃsu. Evaṃ so tena iddhānubhāvena anulomapaṭilomaṃ chadevaloke eva saṃsarati.

Tena ca samayena bārāṇasirañño vīsati itthisahassāni hontī. Rājā ekissāpi kucchīyaṃ puttaṃ na labhati. Amaccā rājānaṃ viññāpesuṃ “deva, kulavaṃsānupālako putto icchitabbo, atraḡe avijjamāne khetrājopi kulavaṃsadhara hotī”ti. Rājā “t̥hapetvā mahesiṃ avasesā nāṭakitthiyo sattāhaṃ dhammanāṭakaṃ karoṭhā”ti yathākāmaṃ bahi carāpesi, tathāpi puttaṃ nālattha. Puna amaccā āhaṃsu – “mahārāja, mahesī nāma puññaena ca paññāya ca sabbitthīnaṃ aggā, appeva nāma devo mahesiyāpi kucchīmiṃ puttaṃ labhēyyā”ti. Rājā mahesiyā etamatthaṃ ārocesi. Sā āha – “mahārāja, yā itthī saccavādinī sīlavatī, sā puttaṃ labhēyya, hirottapparāhitāya kuto putto”ti pāsādaṃ abhiruhitvā pañca sīlāni samādiyitvā punappunaṃ anumajjati. Sīlavatīyā rājadhītāya pañca sīlāni anumajjantiyā puttapatthanācette uppannamatte sakkassa āsanaṃ santappi.

Atha sakko āsanatāpakāraṇaṃ āvajjento etamatthaṃ viditvā “sīlavatīyā rājadhītāya puttavaraṃ demī”ti ākāsenāgantvā deviyā sammukhe t̥atvā “kiṃ patthesi devī”ti pucchi. “Puttaṃ, mahārājā”ti. “Dammi te, devī, puttaṃ, mā cintayī”ti vatvā devalokaṃ gantvā “atthi nu kho ettha khīṇāyuko”ti āvajjento “ayaṃ mahāpadumo uparidevaloke uppajjitūṃ ito cavatī”ti ñatvā tassa vimānaṃ gantvā “tāta mahāpaduma, manussalokaṃ gacchāhī”ti yāci. So āha – “mahārāja, mā evaṃ bhaṇi, jeguccho manussaloko”ti. “Tāta, tvaṃ manussaloke puññaṃ katvā idhūpapanna, tattheva t̥atvā pāramiyo pūretabbā, gaccha, tātā”ti. “Dukkha, mahārāja, gabbhavāso, na sakkomi tattha vasitu”nti. “Kiṃ te, tāta, gabbhavāsenā, tathā hi tvaṃ kammamakāsi, yathā padumagabbhēyeva nibbattissasi, gaccha, tātā”ti punappunaṃ vuccamāno adhivāsesi.

Tato mahāpadumo devalokā cavitvā bārāṇasirañño uyyāne silāpaṭṭapokkharāṇiyam padumagabbhe nibbato. Tañca rattim mahesī paccūsasamaye supinantena vīsatiitthisahassaparivutā uyyānam gantvā silāpaṭṭapokkharāṇiyam padumassare puttam laddhā viya ahoṣi. Sā pabhātāya rattiya silāni rakkhamānā tatheva tattha gantvā ekaṃ padumapuppham addasa. Tam neva tīre hoti na gambhīre. Saha dassaneneva cassā tattha puttasiṇeho uppajji. Sā sāmamyeva pavisitvā tam puppham aggahesi. Pupphe gahitamatteyeva pattāni vikaṣimsu. Tattha taṭṭake āsittasuvannaṇapaṭimam viya dārakam addasa. Disvāva “putto me laddho”ti saddam nicchāresi. Mahājano sādhuḥkārasahassāni muñci, rañño ca pesesi. Rājā sutvā “kattha laddho”ti pucchitvā laddhokāsañca sutvā “uyyānañca pokkharāṇiyam padumañca amhākaññeva khettam, tasmā amhākam khette jātattā khetrajo nāmāyam putto”ti vatvā nagaram paveṣetvā vīsatisahassaitthiyo dhātikiccam kāraṇesi. Yā yā kumārassa rucim ñatvā patthitapatthitam khādanīyam khādāpeti, sā sā sahasam labhati. Sakalabārāṇasī calitā, sabbo jano kumārassa paṇṇākārasahassāni pesesi. Kumāro tam tam atinetvā “imam khāda, imam bhuñjā”ti vuccamāno bhojanena ubbālho ukkaṇṭhito hutvā, gopuradvāram gantvā, lākhaguḷakena kīḷati.

Tadā aññataro paccekabuddho bārāṇasim nissāya isipatane vasati. So kālasseva vuṭṭhāya senāsanavattasarīraparikammamanasikārādīni sabbakiccāni katvā, paṭisallānā vuṭṭhito “ajja kattha bhikkham gahessāmī”ti āvajjento kumārassa sampattim disvā “esa pubbe kiṃ kammaṃ kari”ti vīmaṃsanto “mādisassa piṇḍapātam datvā, catasso patthanā patthesi tattha tisso siddhā, ekā tāva na sijjhati, tassa upāyena ārammaṇam dassamī”ti bhikkhācariyavasena kumārassa santikam agamāsi. Kumāro tam disvā “samaṇa, mā idha āgacchi, ime hi tampi ‘idam khāda, idam bhuñjā’ti vadeyyu”nti āha. So ekavacaneneva tato nivattitvā attano senāsanam pāvisi. Kumāro pariṇāmanam āha – “ayam samaṇo mayā vuttamattova nivatto, kuddho, nu, kho mamā”ti. Tato tehi “pabbajitā nāma, deva, na kodhaparāyaṇā honti, parena pasannamanena yaṃ dinnam hoti, tena yāpentī”ti vuccamānopi “kuddho eva mamāyam samaṇo, khamāpessāmi na”nti mātāpitūnam ārocetvā hatthim abhiruhitvā, mahatā rājānubhāvena isipatanam gantvā, migayūtham disvā, pucchi “kiṃ nāma ete”ti? “Ete, sāmi, migā nāmā”ti. Etesam “imam khādatha, imam bhuñjatha, imam sāyathā”ti vatvā paṭijaggantā atthīti. Natthi sāmi, yattha tiṇodakam sulabham, tattha vasantīti.

Kumāro “yathā ime arakkhiyamānāva yattha icchanti, tattha vasanti, kadā nu, kho, ahampi evam vaseyya”nti etamārammaṇam aggahesi. Paccekabuddhopi tassa āgamanam ñatvā senāsanamaggañca caṅkamañca sammajjitvā, maṭṭham katvā, ekadvikkhattam caṅkamitvā, padanikkhepaṃ dassetvā, divāvihārokāsañca paṇṇasālañca sammajjitvā, maṭṭham katvā, pavisanapadanikkhepaṃ dassetvā, nikkhamanapadanikkhepaṃ adassetvā, aññatra agamāsi. Kumāro tattha gantvā tam padesaṃ sammajjitvā maṭṭham kataṃ disvā “vasati maññe ettha so paccekabuddho”ti pariṇāmanena bhāsitaṃ sutvā āha – “pātopi so samaṇo kuddho, idāni hatthiassādīhi attano okāsam akkantaṃ disvā, suṭṭharam kujjheyya, idheva tumhe tiṭṭhathā”ti hatthikkhandhā oruyha ekakova senāsanam pavittho vattasīsenā susammaṭṭhokāse padanikkhepaṃ disvā, “ayam samaṇo ettha caṅkamanto na vaṇijjādikammaṃ cintesi, addhā attano hitameva cintesi maññe”ti pasannamānaso caṅkamaṃ āruhitvā, dūrīkataputhuvitakko gantvā, pāsāṇaphalake nisīditvā, sañjātaekaggo hutvā, paṇṇasālam pavisitvā, vipassanto paccekabodhiñāṇam adhigantvā, purimanayeneva purohitena kammaṭṭhāne pucchite gaganatale nisinnō imam gāthamāha –

“Migo araññamhi yathā abaddho, yenicchakam gacchati gocarāya;
Viññū naro seritam pekkhamāno, eko care khaggavisāṇakappo”ti.

Tattha **migoti** dve migā eṇīmigo, pasadamigo cāti. Apica sabbesaṃ āraññikānam catuppādānametaṃ adhivacanam. Idha pana pasadamigo adhippeto. **Araññamhīti** gāmañca gāmūpacārañca ṭhapetvā avasesam araññam, idham pana uyyānamadhippetam, tasmā uyyānamhīti vuttam hoti. **Yathāti** paṭibhāge. **Abaddhoti** rajjubandhanādīhi abaddho, etena vissatthacariyam dīpeti. **Yenicchakam gacchati gocarāyati** yena yena disābhāgena gantumicchati, tena tena disābhāgena gocarāya gacchati. Vuttampi cetam bhagavatā –

“Seyyathāpi, bhikkhave, āraññako migo araññe pavane caramāno vissattho gacchati, vissattho tiṭṭhati, vissattho nisīdati, vissattho seyyaṃ kappeti. Taṃ kissa hetu? Anāpāthagato, bhikkhave, luddassa; evameva kho, bhikkhave, bhikkhu vivicceva kāmehi...pe... paṭhamam jhānaṃ upasampajja viharati. Ayaṃ vuccati, bhikkhave, bhikkhu andhamakāsi māraṃ apadaṃ, vadhivā māracakkhuṃ adassanaṃ gato pāpimato”ti (ma. ni. 1.287; cūḷani. khaggavisāṇasuttaniddeśa 125) vitthāro.

Viññū naroti paṇḍitapuriso. **Seritanti** sacchandavuttitaṃ aparāyattataṃ. **Pekkhamānoti** paññācakkhunā olokayamāno. Atha vā dhammaseritaṃ puggalaseritañca. Lokuttaradhammā hi kilesavasam agamanato serino tehi samannāgatā puggalā ca, tesam bhāvaniddeso seritā. Taṃ pekkhamānoti. Kiṃ vuttaṃ hoti? “Yathā migo araññamhi abaddho yenicchakaṃ gacchati gocarāya, kadā nu kho ahampi evaṃ gaccheyya”nti iti me tumhehi ito cito ca parivāretvā ṭhitehi baddhassa yenicchakaṃ gantaṃ alabhantassa tasmim yenicchakagamanābhāvena yenicchakagamane cānisaṃsaṃ disvā anukkamena samathavipassanā pāripūriṃ agamaṃsu. Tato paccekabodhiṃ adhigatomhi. Tasmā aññopi viññū paṇḍito naro seritaṃ pekkhamāno eko care khaggavisāṇakappoti. Sesam vuttanayeneva veditabbanti.

Migaaraññagāthāvaṇṇanā samattā.

40. Āmantanā hotīti kā uppatti? Atīte kira ekavajjikabrahmadatto nāma rājā ahosi mudukajātiko. Yadā amaccā tena saha yuttaṃ vā ayuttaṃ vā manttukāmā honti, tadā naṃ pāṭiyekkaṃ pāṭiyekkaṃ ekamantaṃ nenti. Taṃ ekadivasaṃ divāseyyaṃ upagataṃ aññataro amacco “deva, mama sotabbaṃ atthī”ti ekamantaṃ gamaṇaṃ yāci. So utthāya agamāsi. Puna eko mahāupaṭṭhāne nisinnaṃ varaṃ yāci, eko hatthikkhandhe, eko assapiṭṭhiyaṃ, eko suvaṇṇarathe, eko sivikāya nisīditvā uyyānaṃ gacchantaṃ yāci. Rājā tato orohitvā ekamantaṃ agamāsi. Aparo janapadacārikaṃ gacchantaṃ yāci, tassāpi vacanaṃ sutvā hatthito oruyha ekamantaṃ agamāsi. Evaṃ so tehi nibbinno hutvā pabbaji. Amaccā issariyena vaḍḍhanti. Tesu eko gantvā rājānaṃ āha – “amukaṃ, mahārāja, janapadaṃ mayhaṃ dehi”ti. Rājā “taṃ itthannāmo bhujjati”ti bhaṇati. So rañño vacanaṃ anādiyitvā “gacchāmaṃ taṃ janapadaṃ gahetvā bhujjāmi”ti tattha gantvā, kalahaṃ katvā, puna ubhopi rañño santikaṃ āgantvā, aññamaññassa dosaṃ ārocenti. Rājā “na sakkā ime tosetu”nti tesam lobhe ādīnavaṃ disvā vipassanto paccekasambodhiṃ sacchākāsi. So purimanayeneva imaṃ udānagāthaṃ abhāsi –

“Āmantanā hoti sahāyamajjhe, vāse ṭhāne gamane cārikāya;
Anabhijjhitaṃ seritaṃ pekkhamāno, eko care khaggavisāṇakappo”ti.

Tassattho – sahāyamajjhe ṭhitassa divāseyyasaṅkhāte vāse ca, mahāupaṭṭhānaṅkhāte ṭhāne ca, uyyānagamasāṅkhāte gamane ca, janapadacārikasaṅkhātāya cārikāya ca “idaṃ me suṇa, idaṃ me dehi”tiādinā nayena tathā tathā āmantanā hoti, tasmā ahaṃ tattha nibbijjitvā yāyaṃ ariyajanasevitā anekānisaṃsā ekantasukhā, evaṃ santepi lobhābhībhūtehi sabbakāpurisehi anabhijjhitaṃ anabhipatthitaṃ pabbajjā, taṃ anabhijjhitaṃ paresaṃ avasavattanena dhammapuggalavasena ca seritaṃ pekkhamāno vipassanaṃ ārabhitvā anukkamena paccekasambodhiṃ adhigatomhīti. Sesam vuttanayamevāti.

Āmantanāgāthāvaṇṇanā samattā.

41. Khiddā ratīti kā uppatti? Bārānasiyaṃ ekaputtakabrahmadatto nāma rājā ahosi. So cassa ekaputtako piyo ahosi manāpo pāṇasamo. So sabbiriyāpathesu puttaṃ gahetvā vattati. So ekadivasaṃ uyyānaṃ gacchantaṃ taṃ ṭhapetvā gato. Kumāropi taṃ divasaṃyeva uppanna byādhinā mato. Amaccā “puttasinehena rañño hadayampi phaleyyā”ti anārocentvāva naṃ jhāpesuṃ. Rājā uyyāne surāmadena matto puttaṃ neva sari, tathā dutiyadivasepi nhānabhojanavelāsu. Atha bhuttāvī nisinna saritvā “puttaṃ me ānethā”ti āha. Tassa anurūpena vidhānena taṃ pavattiṃ ārocesuṃ. Tato sokābhībhūto nisinna evaṃ yoniso manasākāsi “imasmim sati idaṃ hoti, imassuppādā idaṃ uppajjati”ti. So evaṃ anukkamena

anulomapaṭilomaṃ paṭiccasamuppādaṃ sammasanto paccekabodhiṃ sacchākāsi. Sesam samsaggagāthāya vuttasadisameva ṭhapetvā gāthāyatthavaṇṇanaṃ.

Atthavaṇṇanāyaṃ pana **khiddāti** kīlanā. Sā duvidhā hoti – kāyikā, vācasikā ca. Tattha kāyikā nāma hatthīhipi kīlanti, assehipi, rathehipi, dhanūhipi, tharūhipīti evamādi. Vācasikā nāma gītaṃ, silokabhaṇanaṃ, mukhabherīti evamādi. **Ratīti** pañcakāmaguṇarati. **Vipulanti** yāva aṭṭhimiñjaṃ āhacca ṭhānena sakalattabhāvabyāpakam. Sesam pākaṭameva. Anusandhiyojanāpi cettha samsaggagāthāya vuttanayeneva veditabbā, tato parañca sabbanti.

Khiddāratigāthāvaṇṇanā samattā.

42. Cātuddisoti kā uppatti? Pubbe kira kassapassa bhagavato sāsane pañca paccekabodhisattā pabbajitvā vīsati vassasahassāni gatapaccāgatavattaṃ pūretvā devaloke uppannā. Tato cavitvā tesam jeṭṭhako bārāṇasiyaṃ rājā ahosi, sesā pākatikarājāno. Te cattāropi kammaṭṭhānaṃ uggaṇhitvā, rajjam pahāya pabbajitvā, anukkamena paccekabuddhā hutvā nandamūlakapabbhāre vasantā ekadivasaṃ samāpattito vuṭṭhāya vaṃsakaḷīragāthāyaṃ vuttanayeneva attano kammañca sahāyañca āvajjetvā ñatvā bārāṇasirañño upāyena ārammaṇaṃ dassetuṃ okāsaṃ gavesanti. So ca rājā tikkhattuṃ rattiyā ubbijjati, bhīto vissaraṃ karoti, mahātale dhāvati. Purohitena kālasseva vuṭṭhāya sukhasēyaṃ pucchitopi “kuto me, ācariya, sukha”nti sabbam taṃ pavattim ārocesi. Purohitopi “ayaṃ rogo na sakkā yena kenaci uddhamvirecanādinā bhesajjakammaena vinetuṃ, mayham pana khādanūpāyo uppanno”ti cintetvā “rajjahānījīvitantarāyādīnaṃ pubbanimittaṃ etaṃ mahārājā”ti rājānaṃ suṭṭhutaṃ ubbejetvā tassa vūpasamanatthaṃ “ettake ca ettake ca hatthiassarathādayo hiraññasuvaṇṇaṃ dakkhiṇaṃ datvā yañño yajitabbo”ti taṃ yaññayajane samādapesi.

Tato paccekabuddhā anekāni pañasahassāni yaññatthāya sampiṇḍiyamānāni disvā “etasmim kamme kate dubbodhaneyyo bhavissati, handa naṃ paṭikacceva gantvā pekkhāmā”ti vaṃsakaḷīragāthāyaṃ vuttanayeneva āgantvā piṇḍāya caramānā rājaṅgaṇe paṭipāṭiyā agamaṃsu. Rājā sīhapañjare ṭhito rājaṅgaṇaṃ olokayamāno te addakkhi, saha dassaneneva cassa sineho uppajji. Tato te pakkosāpetvā ākāsatale paññattāsane nisīdāpetvā sakkaccaṃ bhojetvā katabhattakicce “ke tumhe”ti pucchi. “Mayaṃ, mahārāja, cātuddisā nāmā”ti. “Bhante, cātuddisāti imassa ko attho”ti? “Catūsu disāsu katthaci kutoci bhayaṃ vā cittutrāso vā amhākaṃ natthi, mahārāja”ti. “Bhante, tumhākaṃ taṃ bhayaṃ kiṃ kārāṇā na hotī”ti? “Mayañhi, mahārāja, mettaṃ bhāvema, karuṇaṃ bhāvema, muditaṃ bhāvema, upekkhaṃ bhāvema, tena no taṃ bhayaṃ na hotī”ti vatvā uṭṭhāyāsanaṃ attano vasatiṃ agamaṃsu.

Tato rājā cintesi “ime samaṇā mettādibhāvanāya bhayaṃ na hotīti bhaṇanti, brāhmaṇā pana anekasahassapaṇavadhaṃ vaṇṇayanti, kesam nu kho vacanaṃ sacca”nti. Athassa etadahosi – “samaṇā suddhena asuddhaṃ dhovanti, brāhmaṇā pana asuddhena asuddhaṃ. Na ca sakkā asuddhena asuddhaṃ dhovituṃ, pabbajitānaṃ eva vacanaṃ sacca”nti. So “sabbe sattā sukhitā hontū”tiādinā nayena mettādayo cattāropi brahmavihāre bhāvetvā hitapharaṇacittena amacce āṇāpesi “sabbe paṇe muñcatha, sītāni pānīyāni pivantu, haritāni tiṇāni khādantu, sīto ca nesaṃ vāto upavāyatū”ti. Te tathā akaṃsu.

Tato rājā “kalyāṇamittānaṃ vacaneneva pāpakammato muttomhī”ti tattheva nisinno vipassitvā paccekasambodhiṃ sacchākāsi. Amaccehi ca bhojanavelāyaṃ “bhūñja, mahārāja, kālo”ti vutte “nāhaṃ rājā”ti purimanayeneva sabbam vatvā imaṃ udānabyākaraṇagāthaṃ abhāsi –

“Cātuddiso appaṭiḅho ca hoti, santussamāno itarītarena;
Parissayānaṃ sahitā achambhī, eko care khaggavisāṇakappo”ti.

Tattha **cātuddisoti** catūsu disāsu yathāsukhavihārī, “ekaṃ disaṃ pharivā viharatī”tiādinā (dī. ni. 3.308; a. ni. 4.125; cūḷani. khaggavisāṇasuttaniddesa 128) vā nayena brahmavihārabhāvanāpharitā

catasso disā assa santītipi cātuddiso. Tāsu disāsu katthaci satte vā saṅkhāre vā bhayena na paṭihaññatīti **appaṭiḅho**. **Santussamānoti** dvādasavidhassa santosassavasena santussako, **itarītareṇāti** uccāvacena paccayena. **Parissayānaṃ sahitā achambhīti** ettha parissayanti kāyacittāni, parihāpentī vā tesam sampattim, tāni vā paṭicca sayantīti parissayā, bāhirānaṃ sīhabyagghādīnaṃ abhantarānañca kāmaccchandādīnaṃ kāyacittupaddavānaṃ etaṃ adhivacanaṃ. Te parissaye adhivāsanakhantiyā ca vīriyādīhi dhammehi ca sahatīti **parissayānaṃ sahitā**. Thaddhabhāvakarabhayābhāvena **achambhī**. Kim vuttaṃ hoti? Yathā te cattāro samaṇā, evaṃ itarītarena paccayena santussamāno ettha paṭipattipadaṭṭhāne santose ṭhito catūsu disāsu mettādibhāvanāya cātuddiso, sattasaṅkhāresu paṭihanābhayābhāvena appaṭiḅho ca hoti. So cātuddisattā vuttappakārānaṃ parissayānaṃ sahitā, appaṭiḅhattā achambhī ca hotīti evaṃ paṭipattiguṇaṃ disvā yoniso paṭipajjitvā paccekabodhiṃ adhigatomhīti. Atha vā te samaṇā viya santussamāno itarītarena vuttanayeneva cātuddiso hotīti ñatvā evaṃ cātuddisabhāvaṃ patthayanto yoniso paṭipajjitvā adhigatomhi. Tasmā aññopi īdisaṃ ṭhānaṃ patthayamāno cātuddisatāya parissayānaṃ sahitā appaṭiḅhatāya ca achambhī hutvā eko care khaggavisāṇakappoti. Sesam vuttanayamevāti.

Cātuddisagāthāvaṇṇanā samattā.

43. Dussaṅgahāti kā uppatti? Bārāṇasirañño kira aggamaheṣī kalamakāsi. Tato vītivattesu sokadivasesu ekaṃ divasaṃ amaccā “rājūnaṃ nāma tesu tesu kiccesu aggamaheṣī avassaṃ icchitabbā, sādhu, devo, aññaṃ devim ānetū”ti yācimsu. Rājā “tena hi, bhaṇe, jānāthā”ti āha. Te pariyesantā sāmantarajje rājā mato. Tassa devī rajjaṃ anusāsati. Sā ca gabbhinī hoti. Amaccā “ayaṃ rañño anurūpā”ti ñatvā taṃ yācimsu. Sā “gabbhinī nāma manussānaṃ amanāpā hoti, sace āgametha, yāva vijāyāmi, evaṃ hotu, no ce, aññaṃ pariyesathā”ti āha. Te raññopi etamatthaṃ ārocesuṃ. Rājā “gabbhinīpi hotu ānethā”ti. Te ānesuṃ. Rājā taṃ abhisīcītvā sabbaṃ mahesībhogaṃ adāsi. Tassā parijanañca nānāvidhehi paṇṇākārehi saṅgaṇhāti. Sā kālena puttaṃ vijāyi. Tampi rājā attano jātaputtamiva sabbiriyāpathesu aṅke ca ure ca katvā viharati. Tato deviyā parijano cintesi “rājā ativiya saṅgaṇhāti kumāraṃ, ativissāsaniyāni rājahadayāni, handa naṃ paribhedemā”ti.

Tato kumāraṃ – “tvam, tāta, amhākaṃ rañño putto, na imassa rañño, mā ettha viśāsam āpajjī”ti āhaṃsu. Atha kumāro “ehi puttā”ti rañña vuccamānopi hatthe gahetvā ākaḍḍhiyamānopi pubbe viya rājānaṃ na allīyati. Rājā “kim eta”nti vīmamsanto taṃ pavattim ñatvā “are, ete mayā evaṃ saṅgahitāpi paṭikūlavuttino evā”ti nibbijitvā rajjaṃ pahāya pabbajito. “Rājā pabbajito”ti amaccaparijanāpi bahū pabbajitā, “saparijano rājā pabbajito”ti manussā paṇīte paccaye upanenti. Rājā paṇīte paccaye yathāvuḍḍhaṃ dāpeti. Tattha ye sundaraṃ labhanti, te tussanti. Itare ujjhāyanti “mayam pariveṇasammajjanādīni sabbakiccāni karontā lūkhabhattaṃ jīṇṇavatthañca labhāmā”ti. So tampi ñatvā “are, yathāvuḍḍhaṃ diyyamānēpi nāma ujjhāyanti, aho, ayaṃ parisā dussaṅgahā”ti pattacīvaram ādāya eko araññaṃ pavisitvā vipassanaṃ ārabhitvā paccekabodhiṃ sacchākāsi. Tattha āgatehi ca kammaṭṭhānaṃ pucchito imaṃ gāthaṃ abhāsi –

“Dussaṅgahā pabbajitāpi eke, atho gahaṭṭhā gharamāvasantā;
Apposukko paraputtesu hutvā, eko care khaggavisāṇakappo”ti.

Sā atthato pākaṭā eva. Ayaṃ pana yojanā – dussaṅgahā pabbajitāpi eke, ye asantosābhībūtā, tathāvidhā eva ca atho gahaṭṭhā gharamāvasantā. Etamaṃ dussaṅgahabhāvaṃ jigucchanto vipassanaṃ ārabhitvā paccekabodhiṃ adhigatomhīti. Sesam purimanayeneva veditabbanti.

Dussaṅgahagāthāvaṇṇanā samattā.

44. Oropayitvāti kā uppatti? Bārāṇasiyaṃ kira cātumāsikabrahmadatto nāma rājā gimhānaṃ paṭhame māse uyyānaṃ gato. Tattha ramaṇīye bhūmibhāge nīlaghanapattasañchanaṃ kovīlārarukkhaṃ disvā “kovīlāramūle mama sayanaṃ paññāpethā”ti vatvā uyyāne kīlītvā sāyanhasamayaṃ tattha

seyyaṃ kappesi. Puna gimhānaṃ majjhime māse uyyānaṃ gato. Tadā koviḷāro pupphito hoti, tadāpi tatheva akāsi. Puna gimhānaṃ pacchime māse gato. Tadā koviḷāro sañchinnapatto sukkharukkho viya hoti. Tadāpi so adisvāva taṃ rukkhāṃ pubbapariyayena tattheva seyyaṃ āṇāpesi. Amaccā jānantāpi “raññā āṇatta”nti bhayena tattha sayanaṃ paññāpesuṃ. So uyyāne kīḷitvā sāyanhasamayāṃ tattha seyyaṃ kappento taṃ rukkhāṃ disvā “are, ayaṃ pubbe sañchannapatto mañimayo viya abhirūpadassano ahosi. Tato mañivaṇṇasākhaṇṭare ṭhapitapavāḷāṅkurasadisehi pupphehi sassirikacārudassano ahosi. Muttādalasadisavālikākīṇṇo cassa heṭṭhā bhūmibhāgo bandhanā pamuttapupphasañchanno rattakambalasanthato viya ahosi. So nāmajja sukkharukkho viya sākhamattāvaseso ṭhito. ‘Aho, jarāya upahato koviḷāro’”ti cintetvā “anupādinnaṃpi tāva jarā haññati, kimaṅga pana upādinna”nti aniccasaññaṃ paṭilabhi. Tadanusāreṇeva sabbasañkhāre dukkhato anattato ca vipassanto “aho vatāhampi sañchinnapatto koviḷāro viya apetaḡihibyañjano bhaveyya”nti patthayamāno anupubbena tasmim̄ sayanatale dakkhiṇena passena nipannoyeva paccekabodhiṃ sacchākāsi. Tato gamanakāle amaccehi “kālo gantuṃ, mahārājā”ti vutte “nāhaṃ rājā”tiādīni vatvā purimanayeneva imaṃ gāthaṃ abhāsi –

“Oropayitvā gihibyañjanāni, sañchinnapatto yathā koviḷāro;
Chetvāna vīro ghibandhanāni, eko care khaggavisāṇakappo”ti.

Tattha **oropayitvā**ti apanetvā. **Gihibyañjanānī**

kesamassuodātavatthālaṅkāramālāgandhavilepanaitthiputtadāsīdāsīdīni. Etāni hi ghibhāvaṃ byañjayanti, tasmā “gihibyañjanāni”ti vuccanti. **Sañchinnapattoti** patitapatto. **Chetvānā**ti maggañāṇena chinditvā. **Vīroti** maggavīriyasamannāgato. **Ghibandhanānī**ti kāmabandhanāni. Kāmā hi gihīnaṃ bandhanāni. Ayaṃ tāva padattho.

Ayaṃ pana adhippāyo – “aho vatāhampi oropayitvā gihibyañjanāni sañchinnapatto yathā koviḷāro bhaveyya”nti evaṇhi cintayamāno vipassanaṃ ārabhitvā paccekabodhiṃ adhigatomhīti. Sesam purimanayeneva vedītabbanti.

Koviḷāragāthāvaṇṇanā samattā. Paṭhamo vaggo niṭṭhito.

45-46. Sace labhethāti kā uppatti? Pubbe kira kassapassa bhagavato sāsane dve paccekabodhisattā pabbajitvā vīsati vassasahassāni gatapaccāgatavattaṃ pūretvā devaloke uppannā. Tato cavitvā tesam jeṭṭhako bārāṇasirañño putto ahosi, kaniṭṭho purohitassa putto ahosi. Te ekadivasamyeva paṭisandhiṃ gahetvā ekadivasameva mātukucchito nikkhamitvā sahapam̄sukīḷitasahāyakā ahesuṃ. Purohitaputto paññāvā ahosi. So rājaputtaṃ āha – “samma, tvaṃ pituno accayena rajjaṃ labhissasi, ahaṃ purohitatṭhānaṃ, susikkhitena ca sukhaṃ rajjaṃ anusāsituṃ sakkā, ehi sippaṃ uggahessāmā”ti. Tato ubhopi pubbopacitakammā hutvā gāmanigamādīsu bhikkhaṃ caramānā paccantajanapadagāmaṃ gatā. Tañca gāmaṃ paccekabuddhā bhikkhācāravelāya pavisanti. Atha manussā paccekabuddhe disvā ussāhajātā āsanāni paññāpentī, paññaṃ khādanīyaṃ bhojanīyaṃ upanāmenti, mānenti, pūjenti. Tesam etadahosi – “amhehi sadisā uccākulikā nāma natthī, atha ca panime manussā yadi icchantī, amhākaṃ bhikkhaṃ denti, yadi ca nicchantī, na denti, imesaṃ pana pabbajitānaṃ evarūpaṃ sakkāraṃ karonti, addhā ete kiñci sippaṃ jānanti, handa nesaṃ santike sippaṃ uggāṇhāmā”ti.

Te manussesu paṭikkantesu okāsaṃ labhitvā “yaṃ, bhante, tumhe sippaṃ jānātha, taṃ amhepi sikkhāpethā”ti yāciṃsu. Paccekabuddhā “na sakkā apabbajitena sikkhitu”nti āhaṃsu. Te pabbajjaṃ yācitvā pabbajimsu. Tato nesaṃ paccekabuddhā “evaṃ vo nivāsetabbaṃ, evaṃ pārupitabba”ntiādīnā nayena ābhisamācārikaṃ ācikkhitvā “imassa sippassa ekībhāvābhīrati nipphatti, tasmā ekeneva nisīditabbaṃ, ekena caṅkamitabbaṃ, ṭhātabbaṃ, sayitabba”nti pāṭiyekkaṃ paññasālamadaṃsu. Tato te attano attano paññasālaṃ pavisitvā nisīdiṃsu. Purohitaputto nisinnakālato pabhūti cittasamādhānaṃ laddhā jhānaṃ labhi. Rājaputto muhutteneva ukkaṇṭhito tassa santikaṃ āgato. So taṃ disvā “kiṃ, sammā”ti pucchi. “Ukkaṇṭhitomhī”ti āha. “Tena hi idha nisīdā”ti. So tattha muhuttaṃ nisīditvā āha –

“imassa kira, samma, sippassa ekībhāvābhirati nipphattī”ti purohitaputto “evaṃ, samma, tena hi tvam attano nisinnokāsaṃ eva gaccha, uggahessāmi imassa sippassa nipphattī”nti āha. So gantvā punapi muhutteneva ukkaṅghito purimanayeneva tikkhattuṃ āgato.

Tato naṃ purohitaputto tatheva uyyojetvā tasmim gate cintesi “ayaṃ attano ca kammaṃ hāpeti, mama ca idhābhikkhaṇaṃ āgacchanto”ti. So paṇṇasālato nikkhamma araṇṇaṃ pavitṭho. Itaro attano paṇṇasālāyeva nisinno punapi muhutteneva ukkaṅghito hutvā tassa paṇṇasālaṃ āgantvā ito cito ca maggantopi taṃ adisvā cintesi – “yo gahaṅghakāle paṇṇākāraṃpi ādāya āgato maṃ daṅghuṃ na labhati, so nāma mayi āgate dassanampi adātukāmo pakkāmi, aho, re citta, na lajjasi, yaṃ maṃ catukkhattuṃ idhānesi, sodāni te vase na vattissāmi, aññadatthu taṃyeva mama vase vattāpessāmi”ti attano senāsaṇaṃ pavisitvā vipassanaṃ ārabhitvā paccekabodhiṃ sacchikatvā ākāseṇa nandamūlakapabbhāraṃ agamāsi. Itaropi araṇṇaṃ pavisitvā vipassanaṃ ārabhitvā paccekabodhiṃ sacchikatvā tattheva agamāsi. Te ubhopi manasilātale nisīditvā pāṭiyekkaṃ pāṭiyekkaṃ imā udānagāthāyo abhāsiṃsu –

“Sace labhetha nipakaṃ saḥāyaṃ, saddhiṃ caraṃ sādhuviḥāri dhīraṃ;
Abhibhuyya sabbāni pariṣsayāni, careyya tenattamano satīmā.

“No ce labhetha nipakaṃ saḥāyaṃ, saddhiṃ caraṃ sādhuviḥāri dhīraṃ;
Rājāva raṅghaṃ vijitaṃ pahāya, eko care mātaṅgaraññaeva nāgo”ti.

Tattha **nipakanti** pakatinipuṇaṃ paṇḍitaṃ kaṣiṇaparikkammādīsu kusalaṃ. **Sādhuviḥārinti** appanāvihāreṇa vā upacāreṇa vā samannāgataṃ. **Dhīranti** dhitisampannaṃ. Tattha nipakattena dhitisampadā vuttā. Idha pana dhitisampannamevāti attho. Dhiti nāma asithilaparakkamatā, “kāmaṃ taco ca nhāru cā”ti (ma. ni. 2.184; a. ni. 2.5; mahāni. 196) evaṃ pavattavīriyassetam adhivacanaṃ. Apica dhikatapāpotipi dhīro. **Rājāva raṅghaṃ vijitaṃ pahāyāti** yathā paṭirājā “vijitaṃ raṅghaṃ anantthāvaha”nti ñatvā rajjaṃ pahāya eko carati, evaṃ bālasahāyaṃ pahāya eko care. Atha vā **rājāva raṅghanti** yathā sutasomo rājā vijitaṃ raṅghaṃ pahāya eko cari, yathā ca mahājanako, evaṃ eko careti ayampi tassattho. Sesam vuttānusāreṇa sakkā jānitunti na vitthāritanti.

Sahāyagāthāvaṇṇanā samattā.

47. Addhā pasamsāmāti imissā gāthāya yāva ākāsatāle paññattāsane paccekabuddhānaṃ nisajjā, tāva cātuddisagāthāya uppattisadisā eva uppatti. Ayaṃ pana viseso – yathā so rājā rattiyā tikkhattuṃ ubbijji, na tathā ayaṃ, nevassa yañño paccupaṅghito ahosi. So ākāsatāle paññattesu āsanesu paccekabuddhe nisīdāpetvā “ke tumhe”ti pucchi. “Mayaṃ, mahārāja, anavajjabhojino nāmā”ti. “Bhante, ‘anavajjabhojino’ti imassa ko attho”ti? “Sundaraṃ vā asundaraṃ vā laddhā nibbikārā bhuñjāma, mahārājā”ti. Taṃ sutvā rañño etadahosi “yaṃnūnāhaṃ ime upaparikkheyyaṃ edisā vā no vā”ti. Taṃ divasaṃ kaṇḍajakena bilaṅgadutiyena parivisi. Paccekabuddhā amataṃ bhuñjantā viya nibbikārā bhuñjiṃsu. Rājā “honti nāma ekadivasaṃ paṭiññātattā nibbikārā, sve jānissāmi”ti svātanāyapi nimantesi. Tato dutiyadivasepi tathēvākāsi. Tepi tatheva paribhuñjiṃsu. Atha rājā “idāni sundaraṃ datvā vīmaṃsissāmi”ti punapi nimantevā, dve divase mahāsakkāraṃ katvā, paṇṭena ativicitrena khādanīyena bhojanīyena parivisi. Tepi tatheva nibbikārā bhuñjitvā rañño maṅgalaṃ vatvā pakkamiṃsu. Rājā acirapakkantesu tesu “anavajjabhojinova ete samaṇā, aho vatāhampi anavajjabhojī bhavye”nti cintevā mahārājaṃ pahāya pabbajjaṃ samādāya vipassanaṃ ārabhitvā, paccekabuddho hutvā, mañjūsakarukkhamaṇe paccekabuddhānaṃ majjhe attano āramaṇaṃ vibhāvento imaṃ gāthaṃ abhāsi

“Addhā pasamsāma saḥāyasampadaṃ, seṭṭhā samā sevitabbā saḥāyā;
Ete aladdhā anavajjabhojī, eko care khaggavisāṇakappo”ti.

Sā padatthato uttānā eva. Kevalaṃ pana **sahāyasampadanti** ettha asekkhehi sīlādikkhandhehi

sampannā sahāyā eva sahāyasampadāti veditabbā. Ayaṃ panettha yojanā – yāyaṃ vuttā sahāyasampadā, taṃ sahāyasampadaṃ **addhā pasamsāma**, ekamseneva thomemāti vuttaṃ hoti. Kathaṃ? **Seṭṭhā samā sevitabbā sahāyāti**. Kasmā? Attano hi silādīhi seṭṭhe sevamānassa silādayo dhammā anuppannā uppajjanti, uppannā vuddhiṃ virūḷhiṃ vepullaṃ pāpuṇanti. Same sevamānassa aññamaññaṃ samadhāraṇena kukkucassa vinodanena ca laddhā na parihāyanti. Ete pana sahāyake seṭṭhe ca same ca aladdhā kuhanādimicchājīvaṃ vajjētvā dhammena samena uppannaṃ bhojanaṃ bhujjanto tatta ca paṭighānunaṃ anuppādentā anavajjabhojī hutvā atthakāmo kulaputto eko care khaggavisāṇakappo. Ahampi hi evaṃ caranto imaṃ sampattiṃ adhigatomhīti.

Anavajjabhojigāthāvaṇṇanā samattā.

48. Disvā suvaṇṇassāti kā uppatti? Aññataro bārāṇasirājā gimhasamaye divāseyyaṃ upagato. Santike cassa vaṇṇadāsī gosītacandanam pisati. Tassā ekabāhāyaṃ ekaṃ suvaṇṇavalayaṃ, ekabāhāyaṃ dve, tāni saṅghaṭṭanti itaraṃ na saṅghaṭṭati. Rājā taṃ disvā “evameva gaṇavāse saṅghaṭṭanā, ekavāse asaṅghaṭṭanā”ti punappunaṃ taṃ dāsīṃ olokayamāno cintesi. Tena ca samayena sabbālaṅkārahūsitā devī taṃ bījāyanti ṭhitā hoti. Sā “vaṇṇadāsīyā paṭibaddhacitto maññe rājā”ti cintētvā taṃ dāsīṃ utthāpetvā sayameva pisitumāraddhā. Tassā ubhosu bāhāsu aneke suvaṇṇavalayā, te saṅghaṭṭantā mahāsaddaṃ janayimṃsu. Rājā suṭṭhutaṃ nibbinno dakkhiṇena passena nipannoyeva vipassanaṃ ārabhitvā paccekabodhiṃ sacchākāsi. Taṃ anuttarena sukkena sukhitam nipannaṃ candanahatthā devī upasaṅkamitvā “ālimpāmi, mahārājā”ti āha. Rājā – “apehi, mā ālimpāhi”ti āha. Sā “kissa, mahārājā”ti āha. So “nāham rājā”ti. Evametesam taṃ kathāsallāpaṃ sutvā amaccā upasaṅkamimṃsu. Tehipi mahārājāvādena ālapito “nāham, bhāṇe, rājā”ti āha. Sesam paṭhamagāthāya vuttasadisameva.

Ayaṃ pana gāthāvaṇṇanā – **disvāti** oloketvā. **Suvaṇṇassāti** kañcanassa “valayāni”ti pāṭhaseso. Sāvasesapāṭho hi ayaṃ attho. **Pabhassarānīti** pabhāsanasilāni, jutimantānīti vuttaṃ hoti. Sesam uttānatthameva. Ayaṃ pana yojanā – disvā bhujasmim suvaṇṇassa valayāni “gaṇavāse sati saṅghaṭṭanā, ekavāse asaṅghaṭṭanā”ti evaṃ cinto vipassanaṃ ārabhitvā paccekabodhiṃ adhigatomhīti. Sesam vuttanayamevāti.

Suvaṇṇavalayagāthāvaṇṇanā samattā.

49. Evaṃ dutiyenāti kā uppatti? Aññataro bārāṇasirājā daharova pabbajitukāmo amacce āṇāpesi “deviṃ gahetvā rajjaṃ pariharatha, ahaṃ pabbajissāmi”ti. Amaccā “na, mahārāja, arājakaṃ rajjaṃ amhehi sakkā rakkhitum, sāmantarājāno āgamma vilumpissanti, yāva ekaputtopi uppajjati, tāva āgamehi”ti saññāpesum. Muducitto rājā adhvāsesi. Atha devī gabbhaṃ gaṇhi. Rājā punapi te āṇāpesi – “devī gabbhinī, puttaṃ jātaṃ rajje abhisiñcitvā rajjaṃ pariharatha, ahaṃ pabbajissāmi”ti. Amaccā “dujjānaṃ, mahārāja, etaṃ devī puttaṃ vā vijāyissati dhītaraṃ vā, vijāyanakālaṃ tāva āgamehi”ti punapi saññāpesum. Atha sā puttaṃ vijāyī. Tadāpi rājā tatheva amacce āṇāpesi. Amaccā punapi rājānaṃ “āgamehi, mahārāja, yāva, paṭibalo hoti”ti bahūhi kāraṇehi saññāpesum. Tato kumāre paṭibale jāte amacce sannipāṭapētvā “paṭibalo ayaṃ, taṃ rajje abhisiñcitvā paṭipajjathā”ti amaccānaṃ okāsam adatvā antarāpanā kāsāyavatthādayo sabbaparikkhāre āharāpetvā antepure eva pabbajitvā mahājanako viya nikkhami. Sabbaparijano nānappakāraṃ paridevamāno rājānaṃ anubandhi.

Rājā yāva attano rajjasīmā, tāva gantvā kattaradaṇḍena lekhaṃ katvā “ayaṃ lekhaṃ nātikkamitabbā”ti āha. Mahājano lekhaṃ sīsaṃ katvā, bhūmiyaṃ nipanno paridevamāno “tuyhaṃ dāni, tāta, rañño āṇā, kiṃ karissati”ti kumāraṃ lekhaṃ atikkamāpesi. Kumāro “tāta, tāta”ti dhāvitvā rājānaṃ sampāpuṇi. Rājā kumāraṃ disvā “etaṃ mahājānaṃ pariharanto rajjaṃ kāresim, kiṃ dāni ekaṃ dāraṃ pariharitum na sakkhissa”nti kumāraṃ gahetvā araññaṃ pavittā, tatta pubbapaccekabuddhehi vasitapaṇṇasālaṃ disvā vāsaṃ kappesi saddhiṃ puttena. Tato kumāro varasayanādīsu kataparicayo tiṇasanthāraṃ vā rajjumañcake vā sayamāno rodāti. Sītavātādīhi puṭṭho samāno “sītaṃ, tāta, uṇhaṃ, tāta, makkhikā, tāta, khādanti, chātomhi, tāta, pipāsītomi, tāta”ti vadati.

Rājā taṃ saññāpentoyeva rattiṃ vītināmeti. Divāpissa piṇḍāya caritvā bhattaṃ upanāmeti, taṃ hoti missakabhattaṃ kaṅguvarakamuggādibahulaṃ. Kumāro acchādentampi taṃ jighacchāvasena bhujjāmano katipāheneva uṇhe thapitapadumaṃ viya milāyi. Paccekabodhisatto pana paṭisaṅkhānabalena nibbikāroyeva bhujjati.

Tato so kumāraṃ saññāpento āha – “nagarasmim, tāta, paṇīṭāhāro labbhati, tattha gacchāmā”ti. Kumāro “āma, tāta”ti āha. Tato naṃ purakkhatvā āgatamaggeneva nivatti. Kumāramāpi devī “na dāni rājā kumāraṃ gahetvā araṇṇe ciraṃ vasissati, katipāheneva nivattissati”ti cintetvā rañña kattaraḍḍena likhitatṭhāneyeva vatiṃ kārāpetvā vasaṃ kappesi. Tato rājā tassā vatiyā avidūre thavā “ettha te, tāta, mātā nisinnā, gacchāhi”ti pesesi. Yāva ca so taṃ thānaṃ pāpuṇāti, tāva udikkhanto aṭṭhāsi “mā heva naṃ koci viheṭṭheyyā”ti. Kumāro mātu santikaṃ dhāvanto agamāsi. Ārakkhakapurisā ca naṃ disvā deviyā ārocesuṃ. Devī vīsatinaṭakittisahasaparivutā gantvā paṭiggahesi, rañño ca pavattiṃ pucchi. Atha “pacchato āgacchati”ti sutvā manusse pesesi. Rājāpi tāvadeva sakavasatiṃ agamāsi. Manussā rājānaṃ adisvā nivattiṃsu. Tato devī nirāsava hutvā, puttaṃ gahetvā, nagaraṃ gantvā, taṃ rajje abhisiñci. Rājāpi attano vasatiṃ patvā, tattha nisinnā vipassitvā, paccekabodhiṃ sacchikatvā, mañjūsakarukkhamaṃle paccekabuddhānaṃ majjhe imaṃ udānagāthaṃ abhāsi –

“Evaṃ dutiyena saha mamassa, vācābhilāpo abhisajjanā vā;
Etaṃ bhayaṃ āyatim pekkhamāno, eko care khaggavisāṇakappo”ti.

Sā padatthato uttānā eva. Ayaṃ panettha adhippāyo – yvāyaṃ etena dutiyena kumārena sītunhādīni nivedentena saha vasena taṃ saññāpentassa mama vācābhilāpo, tasmim sinehasena abhisajjanā ca jāta, sace ahaṃ imaṃ na pariccajāmi, tato āyatimpi hessati yatheva idāni; evaṃ dutiyena saha mamassa vācābhilāpo abhisajjanā vā. Ubhayampi cetam antarāyakaraṃ visesādhigamassāti etaṃ bhayaṃ āyatim pekkhamāno taṃ chaḍḍetvā yoniso paṭipajjitvā paccekabodhiṃ adhigatomhīti. Sesam vuttanayamevāti.

Āyatibhayaḡāthāvaṇṇanā samattā.

50. Kāmā hi citrāti kā uppatti? Bārānasiyaṃ kira seṭṭhiputto daharova seṭṭhiṭṭhānaṃ labhi. Tassa tiṇṇaṃ utūnaṃ tayo pāsādā honti. So tattha sabbasampattihi devakumāro viya paricāreti. So daharova samāno “pabbajissāmi”ti mātāpitaro yāci. Te naṃ vārenti. So tatheva nibandhati. Punapi naṃ mātāpitaro “tvaṃ, tāta, sukhumālo, dukkarā pabbajjā, khuradhārāya upari caṅkamanasadiṣā”ti nānappakārehi vārenti. So tatheva nibandhati. Te cintesuṃ “sacāyaṃ pabbajati, amhākaṃ domanassaṃ hoti. Sace naṃ nivārema, etassa domanassaṃ hoti. Apica amhākaṃ domanassaṃ hotu, mā ca etassā”ti anujāniṃsu. Tato so sabbaparijanaṃ paridevamānaṃ anādiyitvā isipatanaṃ gantvā paccekabuddhānaṃ santike pabbaji. Tassa uḷārasenāsanam na pāpuṇāti, mañcake taṭṭikaṃ pattharivā sayi. So varasayane kataparicayo sabbarattiṃ atidukkhito ahoṣi. Pabhātepi sarīraparikammaṃ katvā, pattacīvaramādāya paccekabuddhehi saddhiṃ piṇḍāya pāvīsi. Tattha vuḍḍhā aggāsanañca aggapiṇḍaṅca labhanti, navakā yaṃkiñcīdeva āsanaṃ lūkhahojanañca. So tena lūkhahojanēpi atidukkhito ahoṣi. So katipāhaṃyeva kiso dubbaṇṇo hutvā nibbijji yathā taṃ aparipākagata samaṇadhamme. Tato mātāpitūnaṃ dūtaṃ pesetvā uppabbaji. So katipāhaṃyeva balaṃ gahetvā punapi pabbajitukāmo ahoṣi. Tato teneva kamena pabbajitvā punapi uppabbajitvā tatiyavāre pabbajitvā sammā paṭipanno paccekasambodhiṃ sacchikatvā imaṃ udānagāthaṃ vatvā puna paccekabuddhānaṃ majjhe imameva byākaraṇagāthaṃ abhāsi –

“Kāmā hi citrā madhurā manoramā, virūparūpena mathenti cittam;
Ādīnaṃ kāmagaṇesu disvā, eko care khaggavisāṇakappo”ti.

Tattha **kāmāti** dve kāmā vatthukāmā ca kilesakāmā ca. Tattha vatthukāmā manāpiyarūpādayo dhammā, kilesakāmā chandādayo sabbepi rāgappabhedā. Idha pana vatthukāmā adhippetā. Rūpādiānekappakārasena **citrā**. Lokassādasena **madhurā**. Bālaputhujjanānaṃ manaṃ ramentīti **manoramā**. **Virūparūpenāti** virūpena rūpena, anekavidhena sabhāvenāti vuttaṃ hoti. Te hi

rūpādivasena citrā, rūpādīsūpi nīlādivasena vividharūpā. Evaṃ tena virūparūpena tathā tathā assādaṃ dassetvā **mathenti cittaṃ** pabbajjāya abhiraṃitūṃ na dentīti. Sesamettha pākaṭameva. Nigamanampi dvīti tīhi vā padehi yojetvā purimagāthāsu vuttanayeneva veditabbanti.

Kāmagāthāvaṇṇanā samattā.

51. Īti cāti kā uppatti? Bārāṇasiyaṃ kira rañño gaṇḍo udapādi. Bālḥā vedanā vattanti. Vejja “satthakammena vinā phāsu na hotī”ti bhaṇanti. Rājā tesam abhayaṃ datvā satthakammaṃ kārāpesi. Te phāletvā, pubbalohitaṃ nīharitvā, nibbedanaṃ katvā, vaṇaṃ paṭṭena bandhiṃsu, āhārācāresu ca naṃ sammā ovadiṃsu. Rājā lūkhahojanena kisasarīro ahoṣi, gaṇḍo cassa milāyi. So phāsukasāññī hutvā siniddhāhāraṃ bhujji. Tena ca sañjātabalo visaye paṭisevi. Tassa gaṇḍo puna purimasabhāvameva sampāpuṇi. Evaṃ yāva tikkhattūṃ satthakammaṃ kārāpetvā, vejjeḥi parivajjito nibbijjivā, rajjaṃ pahāya pabbajitvā, araññaṃ pavisivā, vipassanaṃ ārabhitvā, sattahi vassehi paccekabodhiṃ sacchikatvā, imaṃ udānagāthaṃ bhāsivā nandamūlakapabbhāraṃ agamāsi.

“Īti ca gaṇḍo ca upaddavo ca, rogo ca sallaṅca bhayaṅca metaṃ;
Etaṃ bhayaṃ kāmaguṇesu disvā, eko care khaggavisāṇakappo”ti.

Tattha etīti **īti**, āgantukānaṃ akusalabhāgiyānaṃ byasanahetūnaṃ etaṃ adhivacanaṃ. Tasmā kāmaguṇāpi ete anekabyasanāvahaṭṭhena dalhasannipātaṭṭhena ca īti. Gaṇḍopi asuciṃ paggharati, uddhumātaparipakkaparibhinno hotī. Tasmā ete kilesāsucipaggharaṇato uppādarābhāṅgehi uddhumātaparipakkaparibhinnabhāvato ca **gaṇḍo**. Upaddavatīti **upaddavo**; anattaṃ janento abhibhavati; ajjhottharatīti attho, rājadaṇḍādīnametaṃ adhivacanaṃ. Tasmā kāmaguṇāpete aviditanibbānatthāvahahetutāya sabbupaddavavattutāya ca upaddavo. Yasmā panete kilesāturabhāvaṃ janentā silasankhātāmārogyaṃ, loluppaṃ vā uppādentā pākatikameva ārogyaṃ vilumpanti, tasmā iminā ārogyavilumpanaṭṭheneva **rogo**. Abbhantaramanuppaviṭṭhaṭṭhena pana antotudakaṭṭhena dunniharaṇīyaṭṭhena ca **sallaṃ**. Diṭṭhadhammikasamparāyikabhayāvahanato **bhayaṃ**. Me etanti **metaṃ**. Sesamettha pākaṭameva. Nigamanaṃ vuttanayeneva veditabbanti.

Ītigāthāvaṇṇanā samattā.

52. Sītañcāti kā uppatti? Bārāṇasiyaṃ kira sītālukabrahmadatto nāma rājā ahoṣi. So pabbajitvā araññaṅkuṭikāya viharati. Tasmiṅca padese sīte sītaṃ, uṇhe uṇhameva ca hoti abbhokāsattā padessa. Gocaragāme bhikkhā yāvadaṭṭhāya na labbhati. Pivanakapānīyampi dullabhaṃ, vātātaḍaṃsarīsapāpi bādheti. Tassa etadahosi – “ito aḍḍhayaṃjanamate sampanno padeso, tattha sabbepi ete pariṣsayā natthi. Yaṃnūnāhaṃ tattha gaccheyyaṃ; phāsukaṃ viharantena sakkā viṣesaṃ adhigantu”nti. Tassa puna ahoṣi – “pabbajitā nāma na paccayavasikā honti, evarūpaṅca cittaṃ vase vattenti, na cittassa vase vattenti, nāhaṃ gamissāmi”ti paccavekkhitvā na agamāsi. Evaṃ yāvataṭṭhāyaṃ uppānaccittaṃ paccavekkhitvā nivattesi. Tato tattheva satta vassāni vasitvā, sammā paṭipajjamāno paccekasambodhiṃ sacchikatvā, imaṃ udānagāthaṃ bhāsivā nandamūlakapabbhāraṃ agamāsi.

“Sītaṅca uṇhaṅca khudaṃ pipāsaṃ, vātātape ḍaṃsarīsape ca;
Sabbānipetāni abhisambhavivā, eko care khaggavisāṇakappo”ti.

Tattha **sītañcāti** sītaṃ nāma duvidhaṃ abbhantaradhātukkhobhapaccayaṅca, bāhiradhātukkhobhapaccayaṅca; tathā uṇhaṃ. **ḍaṃsāti** piṅgalamakkhikā. **Sarīsapāti** ye keci dīghajātikā saritvā gacchanti. Sesam pākaṭameva. Nigamanampi vuttanayeneva veditabbanti.

Sītālukagāthāvaṇṇanā samattā.

53. Nāgovāti kā uppatti? Bārāṇasiyaṃ kira aññataro rājā vīsati vassāni rajjaṃ kāretvā kālakato

niraye vīsati eva vassāni paccitvā himavantappadese hatthiyoniyam uppajjitvā sañjātakhandho padumavaṇṇasakalasarīro uḷāro yūthapati mahānāgo ahoṣi. Tassa obhaggobhaggaṃ sākḥābhaṅgaṃ hatthichāpāva khādanti. Ogāhepi naṃ hatthiniyo kaddamena limpanti, sabbam pālileyyakanāgasseva ahoṣi. So yūthā nibbijjitvā pakkami. Tato naṃ padānusārena yūtham anubandhi. Evaṃ yāvattiyam pakkanto anubaddhova. Tato cintesi – “idāni mayham nattako bārānasiyam rajjam kāreti, yaṃnūnāham attano purimajātiyā uyyānam gaccheyyam, tatra maṃ so rakkhissati”ti. Tato rattim niddāvasam gate yūthe yūtham pahāya tameva uyyānam pāvīsi. Uyyānapālo disvā rañño ārocesi. Rājā “hatthim gahessāmī”ti senāya parivāresi. Hatthī rājānam eva abhimukho gacchati. Rājā “maṃ abhimukho eti”ti khurappam sannayhitvā aṭṭhāsi. Tato hatthī “vijjheyāpi maṃ eso”ti mānusikāya vācāya “brahmadatta, mā maṃ vijjha, aham te ayyako”ti āha. Rājā “kiṃ bhaṇasi”ti sabbam pucchi. Hatthīpi rajje ca narake ca hatthiyoniyaṅca pavattim sabbam ārocesi. Rājā “sundaram, mā bhāyi, mā ca kañci bhimsāpehi”ti hatthino vaṭṭaṅca ārakkhake ca hatthibhaṅde ca upaṭṭhāpesi.

Athekadivasam rājā hatthikkhandhagato “ayam vīsati vassāni rajjam katvā niraye pakko, vipākāvasesena ca tiracchānayanoniyam uppanno, tathapi gaṇavāsasaṅghaṭṭanam asahanto idhāgato. Aho dukkho gaṇavāso, ekībhāvo eva ca pana sukho”ti cintetvā tattheva vipassanam ārabhitvā paccekabodhim sacchākāsi. Tam lokuttarasukhena sukhitam amaccā upasaṅkamitvā, paṇipātam katvā “yānakālo mahārājā”ti āhaṃsu. Tato “nāham rājā”ti vatvā purimanayeneva imam gātham abhāsi –

“Nāgo va yūthāni vivajjayitvā, sañjātakhandho padumī uḷāro;
Yathābhirantaṃ viharam araṅṅe, eko care khaggavisāṅakappo”ti.

Sā padatthato pākāṭā eva. Ayam panettha adhippāyayojanā. Sā ca kho yuttivaseneva, na anussavavaseṇa. Yathā ayam hatthī manussakantesu sīlesu dantattā adantabhūmim nāgacchatīti vā, sarīramahantatāya vā nāgo, evam kudāssu nāmāhampi ariyakantesu sīlesu dantattā adantabhūmim nāgamanena āguṃ akaraṇena puna itthattam anāgamanena ca guṇasarīramahantatāya vā nāgo bhavyeyyam. Yathā cesa yūthāni vivajjetvā ekacariyasukhena yathābhirantaṃ viharam araṅṅe eko care khaggavisāṅakappo, kudāssu nāmāhampi evam gaṇam vivajjetvā ekavihārasukhena jhānasukhena yathābhirantaṃ viharam araṅṅe attano yathā yathā sukham, tathā tathā yattakam vā icchāmi, tattakam araṅṅe nivāsam eko care khaggavisāṅakappo careyyanti attho. Yathā cesa susaṅṭhitakkhandhatāya **sañjātakhandho**, kudāssu nāmāhampi evam asekkhālakhandhamahantatāya sañjātakhandho bhavyeyyam. Yathā cesa padumasadisagattatāya vā padumakule uppannatāya vā **padumī**, kudāssu nāmāhampi evam padumasadisaujugattatāya vā ariyajātipadume uppannatāya vā padumī bhavyeyyam. Yathā cesa thāmabalajavādīhi uḷāro, kudāssu nāmāhampi evam parisuddhakāyasamācārātādīhi sīlasamādhinibbedhikapāññādīhi vā uḷāro bhavyeyanti evam cintento vipassanam ārabhitvā paccekabodhim adhiगतomhīti.

Nāgagāthāvaṇṇanā samattā.

54. Aṭṭhāna tanti kā uppatti? Bārānāsirañño kira putto daharo eva samāno pabbajitukāmo māṭāpitaro yāci. Māṭāpitaro naṃ vārenti. So vāriyamānopi nibandhatiyeva “pabbajissāmī”ti. Tato naṃ pubbe vuttasetthiputtam viya sabbam vatvā anujāṃsu. Pabbajitvā ca uyyāneyeva vasitabbanti paṭijānāpesum, so tathā akāsi. Tassa māṭā pātova vīsatisahassanāṭakithiparivutā uyyānam gantvā, puttam yāguṃ pāyevā, antarā khajjakādīni ca khādāpetvā, yāva majjhanhikasamayam tena saddhim samullapitvā, nagaram pavisati. Pitā ca majjhanhike āgantvā, tam bhojetvā attanāpi bhujjitvā, divasam tena saddhim samullapitvā, sāyanhasamayā jagganapurise ṭhapetvā nagaram pavisati. So evam rattindivam avivitto viharati. Tena kho pana samayena ādiccabandhu nāma paccekabuddho nandamūlakapabbhāre viharati. So āvajjento tam addasa – “ayam kumāro pabbajitum asakki, jaṭam chinditum na sakkoti”ti. Tato param āvajji “attano dhammatāya nibbijjissati, no”ti. Atha “dhammatāya nibbindanto aticiram bhavissati”ti ṅatvā “tassa ārammaṇam dassessāmī”ti pubbe vuttanayeneva manosilātalato āgantvā uyyāne aṭṭhāsi. Rājapuriso disvā “paccekabuddho āgato, mahārājā”ti rañño

ārocesi. Rājā “idāni me putto paccekabuddhena saddhiṃ anukkaṇṭhito vasissatī”ti pamuditamano hutvā paccekabuddhaṃ sakkaccaṃ upaṭṭhahitvā tattheva vāsaṃ yācitvā paṇṇasālādīvāvihāraṭṭhānacāṅkamādisabbaṃ kāretvā vāsesi.

So tattha vasanto ekadivasam okāsam labhitvā kumāram pucchi “kosi tva”nti? So āha “ahaṃ pabbajito”ti. “Pabbajitā nāma na edisā hontī”ti. “Atha bhante, kīdisā honti, kiṃ mayhaṃ ananucchavika”nti vutte “tvam attano ananucchavikaṃ na pekkhasi, nanu te mātā vīsatisahassaitthīhi saddhiṃ pubbaṅhasamaye āgacchantī uyyānaṃ avivittaṃ karoti, pitā mahatā balakāyena sāyanhasamaye, jagganapurisā sakalarattim; pabbajitā nāma tava sadisā na honti, ‘edisā pana hontī’”ti tatra ṭhitasseva iddhiyā himavante aññataram vihāram dassesi. So tattha paccekabuddhe ālambanabāham nissāya ṭhite ca caṅkamante ca rajanakammasūcikkammādīni karonte ca dīsvā āha – “tumhe idha, nāgacchatha, pabbajjā nāma tumhehi anuññatā”ti. “Āma, pabbajjā anuññatā, pabbajitakālato paṭṭhāya samaṇā nāma attano nissaraṇam kātuṃ icchitapatthitaṅca padesaṃ gantuṃ labhanti, ettakaṃva vaṭṭatī”ti vatvā ākāse ṭhatvā –

“Aṭṭhāna taṃ saṅgaṇikāratassa, yaṃ phassaye sāmāyikaṃ vimutti”nti. –

Imaṃ upaḍḍhagātham vatvā, dissamāneneva kāyena nandamūlakapabbhāram agamāsi. Evaṃ gate paccekabuddhe so attano paṇṇasālam pavisitvā nipajji. Ārakkhakapurisopi “sayito kumāro, idāni kuhiṃ gamissatī”ti pamatto niddam okkami. So tassa pamattabhāvam ṇatvā pattacīvaram gahetvā araṇṇam pāvīsi. Tatra ca vivitto vipassanaṃ ārabhitvā, paccekabodhiṃ sacchikatvā, paccekabuddhaṭṭhānam gato. Tatra ca “kathamadhigata”nti pucchito ādiccabandhunā vuttaṃ upaḍḍhagātham paripuṇṇam katvā abhāsi.

Tassattho – **aṭṭhāna tanti**. Aṭṭhānam taṃ, akāraṇam tanti vuttaṃ hoti, anunāsikalopo kato “ariyasaccāna dassana”ntiādīsu (khu. pā. 5.11; su. ni. 270) viya. **Saṅgaṇikāratassatī** gaṇabhīratassa. **Yanti** karaṇavacanametam “yaṃ hiriyati hiriyitabbenā”tiādīsu (dha. sa. 30) viya. **Phassayeti** adhigacche. **Sāmāyikaṃ vimuttinti** lokiyasamāpattim. Sā hi appitappitasamaye eva paccanīkehi vimuccanato “sāmāyikā vimutti”ti vuccati. Taṃ sāmāyikaṃ vimuttim. Aṭṭhānam taṃ, na taṃ kāraṇam vijjati saṅgaṇikāratassa, yena kāraṇena phassayeti etaṃ ādiccabandhussa paccekabuddhassa vaco nisamma saṅgaṇikāratim pahāya yoniso paṭipajjanto adhigatomhīti āha. Sesam vuttanayamevāti.

Aṭṭhānagāthāvaṇṇanā samattā.

Dutiyo vaggo niṭṭhito.

55. Diṭṭhivīsūkānīti kā uppatti? Bārānasiyam kira aññataro rājā rahogato cintesi – “yathā sītādīnam paṭighātakāni unḥādīni atthi, atthi nu kho evaṃ vaṭṭapaṭighātakam vinaṭṭam, no”ti. So amacce pucchi – “vivaṭṭam jānāthā”ti? Te “jānāma, mahārājā”ti āhamsu. Rājā – “kiṃ ta”nti? Tato “antavā loko”tiādīnā nayena sassatucchedam kathesum. Atha rājā “ime na jānanti, sabbe pime diṭṭhigatikā”ti sayameva tesam vilomataṅca ayuttataṅca dīsvā “vaṭṭapaṭighātakam vivaṭṭam atthi, taṃ gavesitabba”nti cintetvā rajjam pahāya pabbajitvā vipassanto paccekabodhiṃ sacchākāsi. Imaṅca udānagātham abhāsi paccekabuddhamajjhe byākaraṇagāthaṅca –

“Diṭṭhivīsūkāni upātivatto, patto niyāmaṃ paṭiladdhamaggo;
Uppannañāṇomhi anaññaneyyo, eko care khaggavisāṇakappo”ti.

Tassattho – **diṭṭhivīsūkānīti** dvāsaṭṭhidiṭṭhigatāni. Tāni hi maggasammādiṭṭhiyā visūkaṭṭhena vijjhanatṭhena vilomatṭhena ca visūkāni. Evaṃ diṭṭhiyā visūkāni, diṭṭhi eva vā visūkāni diṭṭhivīsūkāni. **Upātivattoti** dassanamaggena atikkanto. **Patto niyāmanti** avinipātadhammatāya sambodhiparāyaṇatāya ca niyatabhāvam adhigato, sammattaniyāmasāṅkhātam vā paṭhamamagganti. Ettāvata

paṭhamamaggakiccanipphatti ca tassa paṭilābho ca vutto. Idāni **paṭiladdhamaggoti** iminā sesamaggapaṭilābham dasseti. **Uppannañāṇomhīti** uppannapaccekabodhiñāṇo amhi. Etena phalaṃ dasseti. **Anaññaneyyoti** aññehi “idaṃ saccaṃ, idaṃ sacca”nti na netabbo. Etena sayambhutaṃ dīpeti, patte vā paccekabodhiñāṇe aneyyatāya abhāvā sayamvasitaṃ. Samathavipassanāya vā diṭṭhivisūkāni upātivatto, ādimaggena patto niyāmaṃ, sesehi paṭiladdhamaggo, phalañāṇena uppannañāṇo, taṃ sabbaṃ attanāva adhigatoti anaññaneyyo. Sesam vuttanayeneva veditabbanti.

Diṭṭhivisūkaḡāthāvaṇṇanā samattā.

56. Nillolupoti kā uppatti? Bārāṇasirañño kira sūdo antarabhattaṃ pacitvā upanāmesi manuññadassanaṃ sādurasam “appeva nāma me rājā dhanamanupadeyyā”ti. Taṃ rañño gandheneva bhottukāmataṃ janesi mukhe kheḷaṃ uppādentam. Paṭhamakabaḷe pana mukhe pakkhittamatte sattarasaharaṇisahassāni amateneva phuṭṭhāni ahesuṃ. Sūdo “idāni me dassati, idāni me dassati”ti cintesi. Rājāpi “sakkārāraho sūdo”ti cintesi – “rasam sāyitvā pana sakkarontaṃ maṃ pāpako kittisaddo abhuggaccheyya – “lolo ayam rājā rasagaruko””ti na kiñci abhaṇi. Evaṃ yāva bhojanapariyosānaṃ, tāva sūdopi “idāni dassati, idāni dassati”ti cintesi. Rājāpi avaṇṇabhayena na kiñci abhaṇi. Tato sūdo “natthi imassa rañño jivhāviññāṇa”nti dutiyadivase arasabhattaṃ upanāmesi. Rājā bhuñjanto “niggahāraho ajja sūdo”ti jānantopi pubbe viya paccavekkhitvā avaṇṇabhayena na kiñci abhaṇi. Tato sūdo “rājā neva sundaraṃ nāsundaraṃ jānāti”ti cintetvā sabbaṃ paribbayaṃ attanā gahetvā yaṃkiñcideva pacitvā rañño deti. Rājā “aho vata lobho, ahaṃ nāma vīsati nagarasahassāni bhuñjanto imassa lobhena bhattamattampi na labhāmi”ti nibbijitvā, rajjaṃ pahāya pabbajitvā, vipassanto paccekabodhiṃ sacchākāsi, purimanayeneva ca imaṃ gāthaṃ abhāsi –

“Nillolupo nikkhuo nippipāso, nimmakkho niddhantakasāvamoho;
Nirāsayo sabbaloke bhavitvā, eko care khaggavisāṇakappo”ti.

Tattha **nillolupoti** alolupo. Yo hi rasataṇhābhībhūto hoti, so bhusaṃ luppati punappunañca luppati, tena lolupoti vuccati. Tasmā esa taṃ paṭikkhipanto āha “nillolupo”ti. **Nikkuhoti** ettha kiñcāpi yassa tividhaṃ kuhanavatthu natthi, so nikkuhoti vuccati. Imissā pana gāthāya manuññabhojanādīsu vimhayamanāpajjanato nikkuhoti ayamadhippāyo. **Nippipāsoti** ettha pātumicchā pipāsā, tassā abhāvena nippipāso, sādurasalobhena bhottukamyatāviraḡitoti attho. **Nimmakkhoti** ettha paraguṇavināsanalakkhaṇo makkho, tassa abhāvena nimmakkho. Attano gahaṭṭhakāle sūdassa guṇamakkhanābhāvaṃ sandhāyāha. **Niddhantakasāvamohoti** ettha rāḡādayo tayo, kāyaduccaritādīni ca tīṇīti cha dhammā yathāsambhavaṃ appasannaṭṭhena sakabhāvaṃ vijahāpetvā parabhāvaṃ gaṇhāpanaṭṭhena kasaṭṭṭhena ca kasāvāti veditabbā. Yathāha –

“Tattha, katame tayo kasāvā? Rāḡakasāvo, dosakasāvo, mohakasāvo, ime tayo kasāvā.
Tattha, katame aparepi tayo kasāvā? Kāyakasāvo, vacīkasāvo, manokasāvo”ti (vibha. 924).

Tesu moḡaṃ ṭhapetvā pañcannaṃ kasāvānaṃ tesañca sabbesaṃ mūlabhūtaṃ mohassa niddhantattā niddhantakasāvamoho, tiṇṇaṃ eva vā kāyavacīmanokasāvānaṃ mohassa ca niddhantattā niddhantakasāvamoho. Itaresu nillolupātādīhi rāḡakasāvassa, nimmakkhatāya dosakasāvassa niddhantabhāvo siddho eva. **Nirāsayoti** nittaṇho. **Sabbaloketi** sakalaloke, tīsu bhavesu dvādasasu vā āyatanesu bhavavibhavataṇhāviraḡito hutvāti attho. Sesam vuttanayeneva veditabbaṃ. Atha vā tayopi pāde vatvā **eko careti** eko carituṃ sakkuṇeyyāti evampi ettha sambandho kātabboti.

Nillolupagāthāvaṇṇanā samattā.

57. Pāpaṃ sahāyanti kā uppatti? Bārāṇasiyaṃ kira aññataro rājā mahaccarājānubhāvena nagaraṃ padakkhiṇaṃ karonto manusse koṭṭhāḡārato purāṇadhaññāni bahiddhā nīharante disvā “kiṃ, bhaṇe, ida”nti amacce pucchi. “Idāni, mahārāja, navadhaññāni uppajjissanti, tesam okāsaṃ kātuṃ ime

manussā purāṇadhaññādīni chaḍḍentī”ti. Rājā – “kiṃ, bhāṇe, itthāgārabalakāyādīnaṃ vaṭṭaṃ paripuṇṇa”nti? “Āma, mahārāja, paripuṇṇanti”. “Tena hi, bhāṇe, dānasālaṃ kārāpetha, dānaṃ dassāmi, mā imāni dhaññāni anupakārāni vinassimsū”ti. Tato naṃ aññataro diṭṭhigatiko amacco “mahārāja, natthi dinna”nti ārabba yāva “bālā ca paṇḍitā ca sandhāvitvā saṃsaritvā dukkhassantaṃ karissanti”ti vatvā nivāresi. So dutiyampi tatiyampi koṭṭhāgāre vilumpante disvā tatheva āṇāpesi. Tatiyampi naṃ “mahārāja, dattupaññattaṃ yadidaṃ dāna”ntiādīni vatvā nivāresi. So “are, ahaṃ attano santakampi na labhāmi dātumaṃ, kiṃ me imehi pāpasahāyehi”ti nibbinno rajjaṃ pahāya pabbajitvā vipassanto paccekabodhiṃ sacchākāsi. Tañca pāpaṃ sahāyaṃ garahanto imaṃ udānagāthaṃ abhāsi –

“Pāpaṃ sahāyaṃ parivajjayetha, anattadassim visame nivīṭṭhaṃ;
Sayam na seve pasutaṃ pamattaṃ, eko care khaggavisāṇakappo”ti.

Tassāyaṃ saṅkhepattho – yvāyaṃ dasavatthukāya pāpadiṭṭhiyā samannāgatattā **pāpo**, paresampi anattaṃ passatīti **anattadassī**, kāyaduccaritādīmhi ca **visame nivīṭṭho**, taṃ atthakāmo kulaputto pāpaṃ sahāyaṃ parivajjayetha anattadassim visame nivīṭṭhaṃ. **Sayam na seveti** attano vasena na seve. Yadi pana paravaso hoti, kiṃ sakkā kātunti vuttaṃ hoti. **Pasutanti** pasaṭaṃ, diṭṭhivasena tattha tattha lagganti attho. **Pamattanti** kāmaguṇesu vossatthacittaṃ, kusalahāvanārahitaṃ vā. Taṃ evarūpaṃ na seve, na bhaje, na payirupāse, aññadatthu eko care khaggavisāṇakappoti.

Pāpasahāyagāthāvaṇṇanā samattā.

58. Bahussutanti kā uppatti? Pubbe kira kassapassa bhagavato sāsane aṭṭha paccekabodhisattā pabbajitvā gatapaccāgatavattaṃ pūretvā devaloke uppannāti sabbaṃ anavajjabhojigāthāya vuttasadisameva. Ayaṃ pana viseso – paccekabuddhe nisīdāpetvā rājā āha “ke tumhe”ti? Te āhaṃsu – “mayam, mahārāja, bahussutā nāmā”ti. Rājā – “ahaṃ sutabrahmadatto nāma, sutena tittim na gacchāmi, handa, nesam santike vicitranaṃ saddhammadesanaṃ sossāmi”ti attamano dakkhiṇodakaṃ datvā, parivisitvā, bhattakiccapariyosāne saṅghattherassa pattaṃ gahetvā, vanditvā, purato nisīdi “dhammakathaṃ, bhante, karothā”ti. So “sukhito hotu, mahārāja, rāgakkhayo hotū”ti vatvā uṭṭhito. Rājā “ayaṃ na bahussuto, dutiyo bahussuto bhavissati, sve dāni vicitradhammadesanaṃ sossāmi”ti svātānāya nimantesi. Evaṃ yāva sabbesaṃ paṭipāṭi gacchati, tāva nimantesi. Te sabbepi “dosakkhayo hotu, mohakkhayo, gatikkhayo, vaṭṭakkhayo, upadhikkhayo, taṇhakkhayo hotū”ti evaṃ ekekaṃ padaṃ visesetvā sesaṃ paṭhamasadisameva vatvā uṭṭhahimsu.

Tato rājā “ime ‘bahussutā maya’nti bhaṇanti, na ca tesam vicitrakathā, kimeteḥi vutta”nti tesam vacanattaṃ upaparikkhitumāraddho. Atha “rāgakkhayo hotū”ti upaparikkhanto “rāge khīṇe dosopi mohopi aññataraññatarepi kilesā khīṇā hontī”ti ñatvā attamano ahosi – “nipariyāyabahussutā ime samaṇā. Yathā hi purisena mahāpathaviṃ vā ākāsam vā aṅguliyaṃ niddisantaṃ na aṅgulimattova padeso niddiṭṭho hoti, apica, kho, pana pathavīākāsā eva niddiṭṭhā hontī, evaṃ imehi ekamekaṃ atthaṃ niddisanteḥi aparimāṇā atthā niddiṭṭhā hontī”ti. Tato so “kudāssu nāmāhampi evaṃ bahussuto bhavissāmi”ti tathārūpaṃ bahussutabhāvaṃ patthento rajjaṃ pahāya pabbajitvā, vipassanto paccekabodhiṃ sacchikatvā, imaṃ udānagāthaṃ abhāsi –

“Bahussutaṃ dhammadharaṃ bhajetha, mittam uḷāraṃ paṭibhānavantaṃ;
Aññāya atthāni vineyya kaṅkham, eko care khaggavisāṇakappo”ti.

Tatthāyaṃ saṅkhepattho – **bahussutanti** duvidho bahussuto tīsu piṭakesu atthato nikhilo pariyattibahussuto ca, maggaphalavijjābhiññānaṃ paṭividdhattā paṭivedhabahussuto ca. Āgatāgamo **dhammadhara**. Uḷārehi pana kāyavacīmanokammehi samannāgato **uḷāro**. Yuttapaṭibhāno ca muttapaṭibhāno ca yuttamuttapaṭibhāno ca **paṭibhānavā**. Pariyattiparipucchādhigamavasena vā tidhā paṭibhānavā veditabbo. Yassa hi pariyatti paṭibhāti, so pariyattipaṭibhānavā. Yassa atthañca ñāṇaṇca lakkhaṇaṇca ṭhānāṭṭhānaṇca paripucchantaṃsa paripucchā paṭibhāti, so paripucchāpaṭibhānavā. Yena

maggādayo paṭividdhā honti, so adhigamapaṭibhānavā. Taṃ evarūpaṃ **bahussutaṃ dhammadharaṃ bhajetha mittam ulāraṃ paṭibhānavantaṃ**. Tato tassānubhāvena attatthaparattahaubhayatthabhedato vā diṭṭhadhammikasamaparāyikaparamatthabhedato vā anekappakarāni **aññāya atthāni**. Tato – “ahosiṃ nu kho ahaṃ atītamaddhāna”ntiādīsu (ma. ni. 1.18; sam. ni. 2.20) kaṅkhaṭṭhānesu **vineyya kaṅkham**, vicikiccham vinetvā vināsetvā evaṃ katasabbakicco eko care khaggavisāṇakappoti.

Bahussutaḡāthāvaṇṇanā samattā.

59. Khiddaṃ ratinti kā uppatti? Bārāṇasiyaṃ vibhūsakabrahmadatto nāma rājā pātova yāguṃ vā bhattaṃ vā bhuñjitvā nānāvidhavibhūsanehi attānaṃ vibhūsāpetvā mahāādāse sakalasarīraṃ disvā yaṃ na icchati taṃ apanetvā aññena vibhūsanena vibhūsāpeti. Tassa ekadivasam evaṃ karoto bhattavelā majjhanhikasamayo patto. Atha avibhūsitova dussapaṭṭena sīsam veṭhetvā, bhuñjitvā, divāseyyaṃ upagacchi. Punapi uṭṭhahitvā tatheva karoto sūriyo atthaṅgato. Evaṃ dutiyadivasepi tatiyadivasepi. Athassa evaṃ maṇḍanappasutassa piṭṭhirogo udapādi. Tassetadahosi – “aho re, ahaṃ sabbathāmena vibhūsantopi imasmim kappake vibhūsane asantuṭṭho lobham uppādesim. Lobho ca nāmesa apāyagamanīyo dhammo, handāham, lobham niggaṇhāmī”ti rajjam pahāya pabbajitvā vipassanto paccekabodhim sacchikatvā imaṃ udānagātham abhāsi –

“Khiddaṃ ratim kāmasukhaṅca loke, analaṅkaritvā anapekkhamāno;
Vibhūsanaṭṭhānā virato saccavādī, eko care khaggavisāṇakappo”ti.

Tattha **khiddā ca rati** ca pubbe vuttāva. **Kāmasukhanti** vatthukāmasukham. Vatthukāmāpi hi sukhasa visayādibhāvena sukhanti vuccanti. Yathāha – “atthi rūpaṃ sukham sukhānupatita”nti (sam. ni. 3.60). Evametam khiddaṃ ratim kāmasukhaṅca imasmim okāsaloke **analaṅkaritvā** alanti akatvā, etaṃ tappakanti vā sārabhūtanti vā evaṃ aggahetvā. **Anapekkhamānoti** tena alaṅkaraṇena anapekkaṇasīlo, apihāluko, nittaṅho, vibhūsanaṭṭhānā virato saccavādī eko caretī. Tattha vibhūsā duvidhā – agārikavibhūsā, anagārikavibhūsā ca. Tattha agārikavibhūsā sātakaveṭhanamālāgandhādi, anagārikavibhūsā pattamaṇḍanādi. Vibhūsā eva **vibhūsanaṭṭhānam**. Tasmā vibhūsanaṭṭhānā tividhāya viratiyā **virato**. Avitathavacanato **saccavādīti** evamattho daṭṭhabbo.

Vibhūsanaṭṭhānagāthāvaṇṇanā samattā.

60. Puttaṅca dāranti kā uppatti? Bārāṇasiraṅño kira putto daharakāle eva abhisitto rajjam kāresi. So paṭhamagāthāya vuttapaccekabodhisatto viya rajjasirimanubhavanto ekadivasam cintesi – “ahaṃ rajjam kārento bahūnaṃ dukkham karomi. Kim me ekabhattatthāya iminā pāpena, handa sukhamuppādemī”ti rajjam pahāya pabbajitvā vipassanto paccekabodhim sacchikatvā imaṃ udānagātham abhāsi –

“Puttaṅca dāraṃ pitaraṅca mātaraṃ, dhanāni dhaññāni ca bandhavāni;
Hitvāna kāmāni yathodhikāni, eko care khaggavisāṇakappo”ti.

Tattha **dhanānīti** muttāmaṇiveḷuriyasāṅkhasilāpavāḷarajatajātarūpādīni ratanāni. **Dhaññānīti** sālivihiyavagodhumakaṅkuvarakakudrūsakapabhedāni satta sesāparaṇṇāni ca. **Bandhavānīti** ñātibandhugottabandhumittabandhusippabandhuvasena catubbidhe bandhave. **Yathodhikānīti** sakasakaodhivasena ṭhitāneva. Sesam vuttanayamevāti.

Puttadāragāthāvaṇṇanā samattā.

61. Saṅgo esoti kā uppatti? Bārāṇasiyaṃ kira pādaloḷabrahmadatto nāma rājā ahosi. So pātova yāguṃ vā bhattaṃ vā bhuñjitvā tīsu pāsādesu tividhanāṭakāni passati. Tividhanāṭakānīti kira pubbarājato

āgataṃ, anantararājato āgataṃ, attano kāle uṭṭhanti. So ekadivasam pātova daharanāṭakapāsādaṃ gato. Tā nāṭakitthiyo “rājānaṃ ramāpessamā”ti sakkassa devānamindassa accharāyo viya atimanoharam naccagītavāditaṃ payojesuṃ. Rājā – “anacchariyametam daharāna”nti asantuṭṭho hutvā majjhimanāṭakapāsādaṃ gato. Tāpi nāṭakitthiyo tatheva akaṃsu. So tathāpi tatheva asantuṭṭho hutvā mahānāṭakapāsādaṃ gato. Tāpi nāṭakitthiyo tatheva akaṃsu. Rājā dve tayo rājaparivaṭṭe atītānaṃ tāsam mahallakabhāvena aṭṭhikīlanasadisam naccam disvā gītañca amadhuram sutvā punadeva daharanāṭakapāsādaṃ, puna majjhimanāṭakapāsādanti evaṃ vicarivā katthaci asantuṭṭho cintesi – “imā nāṭakitthiyo sakkam devānamindaṃ accharāyo viya maṃ ramāpetukāmā sabbathāmena naccagītavāditaṃ payojesuṃ, svāhaṃ katthaci asantuṭṭho lobhameva vaḍḍhemi, lobho ca nāmesa apāyagamanīyo dhammo, handāhaṃ lobhaṃ niggaṇhāmī”ti rajjam pahāya pabbajivā vipassanto paccakabodhiṃ sacchikatvā imaṃ udānagātham abhāsi –

“Saṅgo eso parittamettha sokhyaṃ, appassādo dukkhamettha bhiyyo;
Gaḷo eso iti ñatvā matimā, eko care khaggavisāṇakappo”ti.

Tassattho – **saṅgo esoti** attano upabhogaṃ niddisati. So hi sajjanti tattha pāṇino kaddame pavitṭho hatthī viyāti **saṅgo. Parittamettha sokhyaṃ** ettha pañcakāmaguṇūpabhogakāle viparītasaññāya uppādetabbato kāmāvacaradhammapariyāpannato vā lāmakatṭhena sokhyaṃ parittaṃ, vijjupabhāya obhāsitanaccadassanasukhaṃ viya ittaraṃ, tāvakālikanti vuttaṃ hoti. **Appassādo dukkhamettha bhiyyoti** ettha ca yvāyaṃ “yaṃ kho, bhikkhave, ime pañca kāmāguṇe paṭicca uppajjati sukhaṃ somanassaṃ, ayaṃ kāmānaṃ assādo”ti (ma. ni. 1.166) vutto. So yadidaṃ “ko ca, bhikkhave, kāmānaṃ ādīnava? Idha, bhikkhave, kulaputto yena sippaṭṭhānena jīvikam kappeti, yadi muddāya, yadi gaṇanāyā”ti evamādīnā (ma. ni. 1.167) nāyenttha dukkhaṃ vuttaṃ. Taṃ upanidhāya appo udakabindumatto hoti. Atha kho dukkhameva bhiyyo bahu, catūsu samuddesu udakasadisam hoti. Tena vuttaṃ “appassādo dukkhamettha bhiyyo”ti. **Gaḷo esoti** assādaṃ dassetvā ākaḍḍhanavasena baḷiso viya eso yadidaṃ pañca kāmāguṇā. **Iti ñatvā matimā**ti evaṃ ñatvā buddhimā paṇḍito puriso sabbampetaṃ pahāya eko care khaggavisāṇakappoti.

Saṅgagāthavaṇṇanā samattā.

62. Sandālayitvānāti kā uppatti? Bārāṇasiyaṃ kira anivattabrahmadatto nāma rājā ahoṣi. So saṅgāmaṃ otiṇṇo ajīnitvā aññaṃ vā kiccaṃ āraddho anīṭṭhapetvā na nivattati, tasmā naṃ evaṃ sañjāniṃsu. So ekadivasam uyyānaṃ gacchati. Tena ca samayena vanadāho uṭṭhāsi. So aggi sukkhāni ca haritāni ca tiṇādīni dahanto anivattamāno eva gacchati. Rājā taṃ disvā tappaṭibhāganimittaṃ uppādesi. “Yathāyaṃ vanadāho, evameva ekādasavidho aggi sabbasatte dahanto anivattamānova gacchati mahādukkhaṃ uppādentō, kudāssu nāmāhampi imassa dukkhassa nivattanatthaṃ ayaṃ aggi viya ariyamaggañāgginā kilese dahanto anivattamāno gaccheyya”nti? Tato muhuttaṃ gantvā kevaṭṭe addasa nadiyaṃ macche gaṇhante. Tesam jālantaram pavitṭho eko mahāmaccho jālam bhetvā palāyi. Te “maccho jālam bhetvā gato”ti saddamakāṃsu. Rājā tampi vacanaṃ sutvā tappaṭibhāganimittaṃ uppādesi – “kudāssu nāmāhampi ariyamaggañāgginā taṇhādīṭṭhijālam bhetvā asajjamāno gaccheyya”nti. So rajjam pahāya pabbajivā vipassanaṃ ārabhitvā paccakabodhiṃ sacchākāsi, imaṃ udānagātham abhāsi –

“Sandālayitvāna saṃyojanāni, jālamva bhetvā salilambucārī;
Aggīva daḍḍhaṃ anivattamāno, eko care khaggavisāṇakappo”ti.

Tassā dutiyapāde **jālan**ti suttamayaṃ vuccati. **Ambūti** udakaṃ, tattha caratīti **ambucārī**, macchassetam adhivacanaṃ. Salile ambucārī **salilambucārī**, tasmim nadīsalile jālam bhetvā ambucārīvāti vuttaṃ hoti. Tatiyapāde **daḍḍh**anti daḍḍhaṭṭhānaṃ vuccati. Yathā aggi daḍḍhaṭṭhānaṃ puna na nivattati, na tattha bhiyyo āgacchati, evaṃ maggañāgginā daḍḍhaṃ kāmāguṇaṭṭhānaṃ anivattamāno tattha bhiyyo anāgacchantoti vuttaṃ hoti. Sesam vuttanayamevāti.

Sandālanagāthāvaṇṇanā samattā.

63. Okkhittacakkhūti kā uppatti? Bārāṇasiyaṃ kira cakkhulolabrahamdatto nāma rājā pādaloḷabrahamdatto viya nāṭakadassanamanuyutto hoti. Ayaṃ pana viseso – so asantuṭṭho tattha tattha gacchati, ayaṃ taṃ taṃ nāṭakaṃ disvā ativiya abhinanditvā nāṭakaparivattadassanena taṇhaṃ vaḍḍhento vicarati. So kira nāṭakadassanāya āgataṃ aññatarāṃ kuṭumbiyabhariyaṃ disvā rāgaṃ uppādesi. Tato saṃvegamaṃpajjitvā puna “ahaṃ imaṃ taṇhaṃ vaḍḍhento apāyaparipūrako bhavissāmi, handa naṃ niggaṇhāmi”ti pabbajitvā vipassanto paccekabodhiṃ sacchikatvā attano purimapaṭipattiṃ garahanto tappaṭipakkhagūṇadīpikaṃ imaṃ udānagāthaṃ abhāsi –

“Okkhittacakkhū na ca pādaloḷo, guttindriyo rakkhitamānasāno;
Anavassuto aparīḍayhamāno, eko care khaggavisāṇakappo”ti.

Tattha **okkhittacakkhūti** heṭṭhākhittacakkhu, satta gīvaṭṭhīni paṭipāṭiyā ṭhapetvā parivajjagahetabbadassanattaṃ yugamattaṃ pekkhamānoti vuttaṃ hoti. Na tu hanukaṭṭhīnā hadayaṭṭhiṃ saṅghaṭṭento. Evañhi okkhittacakkhūtaṃ na samaṇasārūppā hotī. **Na ca pādaloḷo**ti ekassa dutiyo, dvinnāṃ tatiyoti evaṃ gaṇamajjhaṃ pavisitukāmatāya kaṇḍūyamānapādo viya abhavanto, dīghacārikaanavaṭṭhitacārikavirato vā. **Guttindriyoti** chasu indriyesu idha viṣumvuttāvasesavasena gopitindriyo. **Rakkhitamānasānoti** mānasāṃ yeva mānasānaṃ, taṃ rakkhitamassāti rakkhitamānasāno. Yathā kilesehi na viluppati, evaṃ rakkhitacittoti vuttaṃ hoti. **Anavassutoti** imāya paṭipāṭiyā tesu tesu ārammaṇesu kilesaanvāsavavirahito. **Aparīḍayhamānoti** evaṃ anvāsavavirahāva kilesaggīhi aparīḍayhamāno. Bahiddhā vā anavassuto, ajjhattaṃ aparīḍayhamāno. Sesāṃ vuttanayamevāti.

Okkhittacakkhugāthāvaṇṇanā samattā.

64. Ohārayitvāti kā uppatti? Bārāṇasiyaṃ kira ayaṃ aññopi cātumāsikabrahamdatto nāma rājā cātumāse cātumāse uyyānakīḷaṃ gacchati. So ekadivasaṃ gimhānaṃ majjhime māse uyyānaṃ pavisanto uyyānavāre pattasañchannaṃ pupphālaṅkataviṭapaṃ pāricchattakakoviḷāraṃ disvā ekaṃ pupphaṃ gahetvā uyyānaṃ pāvīsi. Tato “raññā aggapupphaṃ gahita”nti aññataropi amacco hatthikkhandhe ṭhito eva ekaṃ pupphaṃ aggahesi. Eteneva upāyena sabbo balakāyo aggahesi. Pupphaṃ anassādentā pattampi gaṇhiṃsu. So rukkho nippattapuppho khandhamattova ahosi. Taṃ rājā sāyanhasamaye uyyānā nikkhamanto disvā “kiṃ kato ayaṃ rukkho, mama āgamanavelāyaṃ maṇivaṇṇasākhantaresu pavāḷasadisapupphālaṅkato ahosi, idāni nippattapuppho jāto”ti cinto tasevāvidūre apupphitaṃ rukkhaṃ sañchannapalāsaṃ addasa. Disvā cassa etadahosi – “ayaṃ rukkho pupphabharitasākhattā bahujanassa lobhanīyo ahosi, tena muhutteneva byasanaṃ patto, ayaṃ panañño alobhanīyattā tatheva ṭhito. Idampi rajjaṃ pupphitarukkho viya lobhanīyaṃ, bhikkhubhāvo pana apupphitarukkho viya alobhanīyo. Tasmā yāva idampi ayaṃ rukkho viya na viluppati, tāva ayamañño sañchannapatto yathā pāricchattako, evaṃ kāsāvena parisāñchannena hutvā pabbajitabba”nti. So rajjaṃ pahāya pabbajitvā vipassanto paccekabodhiṃ sacchikatvā imaṃ udānagāthaṃ abhāsi –

“Ohārayitvā gihībyañjanāni, sañchannapatto yathā pāricchatto;
Kāsāyavattho abhinikkhamitvā, eko care khaggavisāṇakappo”ti.

Tattha **kāsāyavattho abhinikkhamitvāti** imassa pādassa gehā abhinikkhamitvā kāsāyavattho hutvāti evamattho veditabbo. Sesāṃ vuttanayeneva sakkā jānitunti na vitthāritanti.

Pāricchattakagāthāvaṇṇanā samattā.

Tatiyo vaggo niṭṭhito.

65. Rasesūti kā uppatti? Aññataro kira bārāṇasirājā uyyāne amaccaputtehi parivuto

silāpaṭṭapokkharāṇiyam kīḷati. Tassa sūdo sabbamaṃsānaṃ rasam gahetvā atīva susaṅkhatam amatakappaṃ antarabhataṃ pacitvā upanāmesi. So tattha gedhamāpanno kassaci kiñci adatvā attanāva bhuñji. Udakakīḷato ca ativikāle nikkhanto sīgham sīgham bhuñji. Yehi saddhiṃ pubbe bhuñjati, na tesam kañci sari. Atha pacchā paṭisaṅkhānaṃ uppādetvā “aho, mayā pāpaṃ kataṃ, yvāham rasataṅhāya abhibhūto sabbajanaṃ visaritvā ekakova bhuñjīm. Handa rasataṅham niggaṇhāmi”ti rajjam pahāya pabbajitvā vipassanto paccekabodhiṃ sacchikatvā attano purimapaṭipattiṃ garahanto tappaṭipakkhaguṇadīpikam imaṃ udānagātham abhāsi –

“Rasesu gedham akaram alolo, anaññaposī sapadānacārī;
Kule kule appaṭibaddhacitto, eko care khaggavisāṇakappo”ti.

Tattha **rasesūti** ambilamadhuratittakakaṭukaloṇikakhārikakasāvādibhedesu sāyanīyesu. **Gedham akaranti** giddhiṃ akaronto, taṅham anuppādentoti vuttam hoti. **Aloloti** “idaṃ sāyissāmi, idaṃ sāyissāmi”ti evaṃ rasavisesesu anākulo. **Anaññaposīti** posetabbakasaddhivihārikādivirahito, kāyasandhāraṇamattena santuṭṭhoti vuttam hoti. Yathā vā pubbe uyyāne rasesu gedhakarāṇalolo hutvā aññaposī āsiṃ, evaṃ ahutvā yāya taṅhāya lolo hutvā rasesu gedham karoti. Tam taṅham hitvā āyatim taṅhāmūlakassa aññassa atabhāvassa anibbattanena anaññaposīti dasseti. Atha vā atthabhañjanakaṭṭhena aññeti kilesā vuccanti. Tesam aposanena anaññaposīti ayampettha attho. **Sapadānacārīti** avokkamacārī anupubbacārī, gharapaṭipāṭim ahaḍḍetvā adḍhakulañca daliddakulañca nirantaram piṇḍāya pavisaṃnoti attho. **Kule kule appaṭibaddhacittoti** khattiyakulādīsū yattha katthaci kilesavasena alaggacitto, candūpamo niccanavako hutvāti attho. Sesam vuttanayamevāti.

Rasagedhagāthāvaṇṇanā samattā.

66. Pahāya pañcāvaraṇānīti kā uppatti? Bārāṇasiyam kira aññataro rājā paṭhamajjhānalābhī aho. So jhānānurakkhaṇattham rajjam pahāya pabbajitvā vipassanto paccekabodhiṃ sacchikatvā attano paṭipattisampadam dīpento imaṃ udānagātham abhāsi –

“Pahāya pañcāvaraṇāni cetaso, upakkilese byapanujja sabbe;
Anissito chetva sinehadosam, eko care khaggavisāṇakappo”ti.

Tattha **āvaraṇānīti** nīvaraṇāneva. Tāni atthato uragasutte vuttāni. Tāni pana yasmā abbhādayo viya candasūriye ceto āvaranti, tasmā “āvaraṇāni cetaso”ti vuttāni. Tāni upacārena vā appanāya vā pahāya. **Upakkileseti** upagamma cittaṃ vibādhente akusale dhamme, vatthopamādīsū vutte abhijjhādayo vā. **Byapanujjāti** panuditvā vināsetvā, vipassanāmaggena pajahitvāti attho. **Sabbeti** anavasese. Evaṃ samathavipassanāsampanno paṭhamamaggena dīṭṭhinissayassa pahīnattā **anissito**. Sesamaggehi chetvā tedhātukaṃ **sinehadosam**, taṅhārāganti vuttam hoti. Sineho eva hi guṇapaṭipakkhato sinehadosoti vutto. Sesam vuttanayamevāti.

Āvaraṇagāthāvaṇṇanā samattā.

67. Vipitṭhikatvānāti kā uppatti? Bārāṇasiyam kira aññataro rājā catutthajjhānalābhī aho. So jhānānurakkhaṇattham rajjam pahāya pabbajitvā vipassanto paccekabodhiṃ sacchikatvā attano paṭipattisampadam dīpento imaṃ udānagātham abhāsi –

“Vipitṭhikatvāna sukham dukhañca, pubbeva ca somanassadomanassam;
Laddhānupekkham samatham visuddham, eko care khaggavisāṇakappo”ti.

Tattha **vipitṭhikatvānāti** pitṭhito katvā, chaḍḍetvā jahitvāti attho. **Sukham dukhañcāti** kāyikam sātāsātam. **Somanassadomanassanti** cetasikam sātāsātam. **Upekkhanti** catutthajjhānupekkham. **Samathanti** catutthajjhānasamathameva. **Visuddhanti** pañcanīvaraṇavitakkavicārapītisukhasaṅkhātehi

navahi paccanīkadhammehi vimuttattā visuddhaṃ, niddhantasuvaṇṇamiva vigaṭupakkilesanti attho.

Ayaṃ pana yojanā – vipiṭṭhikatvāna sukhaṃ dukkhañca pubbeva paṭhamajjhānupacārabhūmiyaṃveva dukkhaṃ, tatiyajjhānupacārabhūmiyaṃ sukhanti adhippāyo. Puna ādito vuttaṃ cakāraṃ parato netvā “somanassaṃ domanassañca vipiṭṭhikatvāna pubbevā”ti adhikāro. Tena somanassaṃ catutthajjhānupacāre, domanassañca dutiyajjhānupacāreyevāti dīpeti. Etāni hi etesaṃ pariyaṃyato pahānaṭṭhānāni. Nippariyaṃyato pana dukkhassa paṭhamajjhānaṃ, domanassassa dutiyajjhānaṃ, sukhasa tatiyajjhānaṃ, somanassassa catutthajjhānaṃ pahānaṭṭhānaṃ. Yathāha – “paṭhamajjhānaṃ upasampajja viharati etthuppannaṃ dukkhindriyaṃ aparisesaṃ nirujjhatī”tiādi (saṃ. ni. 5.510). Taṃ sabbam aṭṭhasāliniyā dhammasaṅgahaṭṭhakathāyaṃ (dha. sa. aṭṭha. 165) vuttaṃ. Yato pubbeva tīsu paṭhamajjhānādīsu dukkhadomanassasukhāni vipiṭṭhikatvā ettheva catutthajjhāne somanassaṃ vipiṭṭhikatvā imāya paṭipadāya laddhānupekkhaṃ samathaṃ visuddhaṃ eko caretī. Sesam sabbattha pākāmevāti.

Vipiṭṭhikatvāgāthāvaṇṇanā samattā.

68. Āraddhavīriyoti kā uppatti? Aññataro kira paccantarājā sahasayodhaparimāṇabalakāyo rajjena khuddako, paññāya mahanto ahosi. So ekadivasaṃ “kiñcāpi ahaṃ khuddako, paññavatā ca pana sakkā sakalajambudīpaṃ gahetu”nti cintevā sāmantarañño dūtaṃ pāhesi – “sattadivasaṃ bhantare me rajjaṃ vā detu yuddhaṃ vā”ti. Tato so attano amacce samodhānetvā āha – “mayā tumhe anāpucchāyeva sāhasaṃ kataṃ, amukassa rañño evaṃ pahitaṃ, kiṃ kātappa”nti? Te āhaṃsu – “sakkā, mahārāja, so dūto nivattetu”nti? “Na sakkā, gato bhavissati”ti. “Yadi evaṃ vināsitaṃhā tayā, tena hi dukkhaṃ aññassa satthena maritaṃ. Handa, mayaṃ aññamaññaṃ paharivā marāma, attānaṃ paharivā marāma, ubbandhāma, visaṃ khādāmā”ti. Evaṃ tesu ekameko maraṇameva saṃvaṇṇeti. Tato rājā – “kiṃ me, imehi, atthi, bhāṇe, mayhaṃ yodhā”ti āha. Atha “ahaṃ, mahārāja, yodho, ahaṃ, mahārāja, yodho”ti taṃ yodhasahassaṃ uṭṭhahi.

Rājā “ete upaparikkhissāmī”ti mantvā citakaṃ sajjetvā āha – “mayā, bhāṇe, idaṃ nāma sāhasaṃ kataṃ, taṃ me amaccā paṭikkosanti, sohaṃ citakaṃ pavississāmi, ko mayā saddhiṃ pavississati, kena mayhaṃ jīvitaṃ pariccatta”nti? Evaṃ vutte pañcasatā yodhā uṭṭhahiṃsu – “mayā, mahārāja, pavissāma”ti. Tato rājā apare pañcasate yodhe āha – “tumhe idāni, tātā, kiṃ karissathā”ti? Te āhaṃsu – “nāyaṃ, mahārāja, purisa kāro, itthikiriyaṃ esā, apica mahārājena paṭirañño dūto pesito, tena mayaṃ raññaṃ saddhiṃ yujjhitvā marissāma”ti. Tato rājā “pariccattaṃ tumhehi mama jīvita”nti caturaṅginīṃ senaṃ sannayhitvā tena yodhasahassena parivuto gantvā rajjasīmāya nisīdi.

Sopi paṭirājā taṃ pavattiṃ sutvā “are, so khuddakarājā mama dāsassāpi nappahoti”ti kujjhitvā sabbam balakāyaṃ ādāya yujjhituṃ nikkhami. Khuddakarājā taṃ abbhuyyātaṃ disvā balakāyaṃ āha – “tātā, tumhe na bahukā; sabbe sampiṇḍitvā, asicammaṃ gahetvā, sīghaṃ imassa rañño purato ujukaṃ eva gacchathā”ti. Te tathā akāṃsu. Atha sā senā dvidhā bhijjivā antaramadāsi. Te taṃ rājānaṃ jīvaggāhaṃ gaṇhiṃsu, aññe yodhā palāyīṃsu. Khuddakarājā “taṃ māremī”ti purato dhāvati, paṭirājā taṃ abhayaṃ yāci. Tato tassa abhayaṃ datvā, sapathaṃ kārapetvā, taṃ attano manussaṃ katvā, tena saha aññaṃ rājānaṃ abhuggantvā, tassa rajjasīmāya ṭhatvā pesesi – “rajjaṃ vā me detu yuddhaṃ vā”ti. So “ahaṃ ekayuddhampi na sahāmī”ti rajjaṃ niyyātesī. Eteneva upāyena sabbarājāno gahetvā ante bārāṇasirājānampi aggahehi.

So ekasatarājaparivuto sakalajambudīpe rajjaṃ anusāsanto cintesi – “ahaṃ pubbe khuddako ahosiṃ, somhi attano ñānasampattiyā sakalajambudīpassa issaro jāto. Taṃ kho pana me ñānaṃ lokiyavīriyasampayuttaṃ, neva nibbidāya na virāgāya saṃvattati, sādhu vatassa svāhaṃ iminā ñānena lokuttaradhammaṃ gaveseyya”nti. Tato bārāṇasirañño rajjaṃ datvā, puttadārañca sakajanapadameva pesetvā, pabbajjaṃ samādāya vipassanaṃ ārabhitvā, paccekabodhiṃ sacchikatvā attano vīriyasampattiṃ dīpento imaṃ udānagāthaṃ abhāsi –

“Āraddhaviriyo paramatthapattiyā, alīnacitto akusītavutti;
Daḷhanikkamo thāmabalūpapanno, eko care khaggavisāṇakappo”ti.

Tattha āraddhaṃ vīriyamassāti **āraddhaviriyo**. Etena attano vīriyārambhaṃ ādivīriyaṃ dasseti. Paramattho vuccati nibbānaṃ, tassa pattiyā **paramatthapattiyā**. Etena vīriyārambhena pattabbaphalaṃ dasseti. **Alīnacittoti** etena balavīriyūpatthambhānaṃ cittacetāsikānaṃ alīnataṃ dasseti. **Akusītavuttīti** etena thānaāsanacāṅkamanādīsu kāyassa anavasīdanaṃ. **Daḷhanikkamoti** etena “kāmaṃ taco ca nhāru cā”ti (ma. ni. 2.184; a. ni. 2.5; mahāni. 196) evaṃ pavattaṃ padahanavīriyaṃ dasseti, yaṃ taṃ anupubbāsikkhādīsu padahanto “kāyena ceva paramasaccaṃ sacchikaroti, paññāya ca naṃ ativijjha passati”ti vuccati. Atha vā etena maggasampayuttavīriyaṃ dasseti. Tañhi daḷhañca bhāvanāpāripūriṃ gatattā, nikkamo ca sabbaso paṭipakkhā nikkhantattā, tasmā taṃsamaṅgīpuggalopi daḷho nikkamo assāti “daḷhanikkamo”ti vuccati. **Thāmabalūpapannoti** maggakkhaṇe kāyathāmena ñāṇabalena ca upapanno, atha vā thāmabhūtena balena upapannoti thāmabalūpapanno, thiraññābalūpapannoti vuttaṃ hoti. Etena tassa vīriyassa vipassanāñāṇasampayogaṃ dīpento yoniso padahanabhāvaṃ sādheti. Pubbhāgamajjhimaukkaṭṭhavīriyavasena vā tayopi pādā yojetabbā. Sesam vuttanayamevāti.

Āraddhavīriyagāthāvaṇṇanā samattā.

69. Paṭisallānanti kā uppatti? Imissā gāthāya āvaraṇagāthāya uppattisadisā eva uppatti, natthi koci viseso. Atthavaṇṇanāyaṃ panassā **paṭisallānanti** tehi tehi sattasaṅkhārehi paṭinivattitvā sallīnaṃ ekattasevitā ekībhāvo, kāyavivekoti attho. **Jhānanti** paccanīkajhāpanato ārammaṇalakkhaṇūpanijjhānato ca cittaviveko vuccati. Tattha aṭṭhasamāpattiyō nīvaraṇādīpaccanīkajhāpanato ārammaṇūpanijjhānato ca jhānanti vuccati, vipassanāmaggaṃ phalāni sattasaññādīpaccanīkajhāpanato, lakkhaṇūpanijjhānatoyeva cettha phalāni. Idha pana ārammaṇūpanijjhānameva adhippetam. Evametam paṭisallānañca jhānañca **ariñcamāno**, ajhamāno, anissajjamāno. **Dhammesūti** vipassanūpagesu pañcakkhandhādīdhammesu. **Niccanti** satataṃ, samitaṃ, abbhokiṇṇam. **Anudhammacārīti** te dhamme ārabha pavattamānena anugataṃ vipassanādhammaṃ caramāno. Atha vā dhammāti nava lokuttaradhammā, tesam dhammānaṃ anulomo dhammoti anudhammo, vipassanāyetaṃ adhivacanaṃ. Tattha “dhammānaṃ niccaṃ anudhammacārī”ti vattabbe gāthābandhasukhatthaṃ vibhatti byattayena “dhammesū”ti vuttaṃ siyā. **Ādīnavam sammasitā bhavesūti** tāya anudhammacaritāsaṅkhātāya vipassanāya aniccākārādidosam tīsu bhavesu samanupassanto evaṃ imaṃ kāyavivekacittavivekaṃ ariñcamāno sikhāppattavipassanāsaṅkhātāya paṭipadāya adhigatoti vattabbo eko careti evaṃ yojanā veditabbā.

Paṭisallānagāthāvaṇṇanā samattā.

70. Taṇhakkhayanti kā uppatti? Aññataro kira bārāṇasirājā mahaccarājānubhāvena nagaram padakkhiṇam karoti. Tassa sarīrasobhāya āvaṭṭitahadayā sattā purato gacchantāpi nivattitvā tameva ullokenti, pacchato gacchantāpi, ubhohi passehi gacchantāpi. Pakatiyā eva hi buddhadassane puññacandasamuddarājadassane ca atitto loko. Atha aññatarā kuṭumbiyabhariyāpi uparipāsādagatā sīhapañjaram vivarivā olokayamānā aṭṭhāsī. Rājā taṃ disvā paṭibaddhacitto hutvā amaccaṃ āñāpesi – “jānāhi tāva, bhaṇe, ayaṃ itthī sasāmikā vā asāmikā vā”ti. So gantvā “sasāmikā”ti ārocesi. Atha rājā cintesi – “imā vīsatisahassanāṭakithiyo devaccharāyo viya maṃyeva ekaṃ abhiraṃenti, so dānāham etāpi atusitvā parassa itthiyā taṇham uppādesim, sā uppannā apāyameva ākaḍḍhati”ti taṇhāya ādīnavam disvā “handā naṃ niggaṇhāmī”ti rajjam pahāya pabbajitvā vipassanto paccekabodhim sacchikatvā imaṃ udānagātham abhāsī –

“Taṇhakkhayaṃ patthayamappamatto, aneḷamūgo sutavā satīmā;
Saṅkhātadhammo niyato padhānavā, eko care khaggavisāṇakappo”ti.

Tattha **taṇhakkhayanti** nibbānaṃ, evaṃ dīṭṭhādīnavāya taṇhāya eva appavattim. **Appamattoti** sātaccakārī sakkaccakārī. **Aneḷamūgoti** alālāmukho. Atha vā aneḷo ca amūgo ca, paṇḍito byattoti vuttaṃ

hoti. Hitasukhasampāpakaṃ sutamassa atthīti **sutavā** āgamasampannoti vuttaṃ hoti. **Satīmāti** cirakatādīnaṃ anussarītā. **Saṅkhātadhammoti** dhammupaparikkhāya pariññātadhammo. **Niyatoti** ariyamaggena niyāmaṃ patto. **Padhānavāti** sammappadhānavīriyasampanno. Uppaṭipāṭiyā esa pātho yojetabbo. Evametehi appamādādīhi samannāgato niyāmasampāpakena padhānena padhānavā, tena padhānena pattaniyāmatā niyato, tato arahattappattiyā saṅkhātadhammo. Arahā hi puna saṅkhātābbābhāvato “saṅkhātadhammo”ti vuccati. Yathāha “ye ca saṅkhātadhammāse, ye ca sekhā puthū idhā”ti (su. ni. 1044; cūḷani. ajitamāṇavapucchāniddeśa 7). Sesam vuttanayamevāti.

Taṇhakkhayagāthāvaṇṇanā samattā.

71. Sīho vāti kā uppatti? Aññatarassa kira bārāṇasirañño dūre uyyānaṃ hoti. So pageva vuṭṭhāya uyyānaṃ gacchanto antarāmagge yānā oruyha udakaṭṭhānaṃ upagato “mukhaṃ dhovissāmī”ti. Tasmīṇca padese sīhī potakaṃ janetvā gocarāya gatā. Rājapuriso taṃ disvā “sīhapotako devā”ti ārocesi. Rājā “sīho kira na kassaci bhāyati”ti taṃ upaparikkhituṃ bheriādīni ākoṭāpesi. Sīhapotako taṃ saddaṃ sutvāpi tatheva sayi. Rājā yāvattiyakam ākoṭāpesi, so tatiyavāre sīsaṃ ukkhipitvā sabbaṃ parisam oloketvā tatheva sayi. Atha rājā “yāvassa mātā nāgacchati, tāva gacchāmā”ti vatvā gacchanto cintesi – “taṃ divasaṃ jātopi sīhapotako na santasati na bhāyati, kudāssu nāmāhampi taṇhādīṭṭhiparītasaṃ chetvā na santaseyyaṃ na bhāyeyya”nti. So taṃ ārammaṇaṃ gahetvā, gacchanto puna kevaṭṭhehi macche gahetvā sākḥāsu bandhitvā pasārīte jāle vātaṃ alaggaṃyeva gacchamānaṃ disvā, tampi nimittaṃ aggahesi – “kudāssu nāmāhampi taṇhādīṭṭhijālaṃ mohajālaṃ vā phāletvā evaṃ asajjamāno gaccheyya”nti.

Atha uyyānaṃ gantvā silāpaṭṭapokkharāṇitīre nisīno vātabbhāhatāni padumāni onamitvā udakaṃ phusitvā vātavigame puna yathāṭṭhāne ṭhitāni udakena anupalittāni disvā tampi nimittaṃ aggahesi – “kudāssu nāmāhampi yathā etāni uduke jātāni udakena anupalittāni tiṭṭhanti, evamevaṃ loke jāto lokena anupalitto tiṭṭheyya”nti. So punappunaṃ “yathā sīhavātapadumāni, evaṃ asantasanta asajjamānena anupalittena bhavitabba”nti cintetvā, rajjaṃ pahāya pabbajitvā, vipassanto paccekabodhiṃ sacchikatvā imaṃ udānagāthaṃ abhāsi –

“Sīhova saddesu asantasanto, vātova jālamhi asajjamāno;
Padumaṃva toyena alippamāno, eko care khaggavisāṇakappo”ti.

Tattha **sīhoti** cattāro sīhā – tiṇasīho, paṇḍusīho, kāḷasīho, kesarasīhoti. Kesarasīho tesam aggamakkhāyati. Sova idha adhippeto. **Vāto** puratthimādivasena anekavidho, **padumaṃ** rattasetādivasena. Tesu yo koci vāto yaṃkiñci padumaṇca vaṭṭatiyeva. Tattha yasmā santāso attasinehena hoti, attasineho ca taṇhālepo, sopi diṭṭhisampayuttana vā diṭṭhivippayuttana vā lobhena hoti, so ca taṇhāyeva. Sajjanaṃ pana tattha upaparikkhāvīrahitasā mohena hoti, moho ca avijjā. Tattha samathena taṇhāya pahānaṃ hoti, vipassanāya, avijjāya. Tasmā samathena attasinehaṃ pahāya **sīhova saddesu** aniccādīsu **asantasanto**, vipassanāya mohaṃ pahāya **vātova jālamhi** khandhāyatanādīsu **asajjamāno**, samatheneva lobhaṃ lobhasampayuttaṃ eva diṭṭhiṇca pahāya, **padumaṃva toyena** sabbabhavabhogalobhena alippamāno. Ettha ca samathassa sīlaṃ padaṭṭhānaṃ, samatho samādhi, vipassanā paññāti. Evaṃ tesu dvīsu dhammesu siddhesu tayopi khandhā siddhā honti. Tattha sīlakkhandhena surato hoti. So sīhova saddesu āghātavatthūsu kujjhitukāmatāya na santasati. Paññākkhandhena paṭividdhasabhāvo vātova jālamhi khandhādiddhamabhede na sajjeti, samādhikkhandhena vītarāgo padumaṃva toyena rāgena na lippati. Evaṃ samathavipassanāhi sīlasamādhipaññākkhandhehi ca yathāsambhavaṃ avijjātaṇhānaṃ tiṇṇaṇca akusalamūlānaṃ pahānavasena asantasanto asajjamāno alippamāno ca veditabbo. Sesam vuttanayamevāti.

Asantasantaḡāthāvaṇṇanā samattā.

72. Sīho yathāti kā uppatti? Aññataro kira bārāṇasirājā paccantaṃ kuppitaṃ vūpasametum

gāmānugāmimaggam chaḍḍetvā, ujum aṭavimaggam gahetvā, mahatīyā senāya gacchati. Tena ca samayena aññatarasmim pabbatapāde sīho bālasūriyātapam tappamāno nipanno hoti. Tam disvā rājapuriso rañño ārocesi. Rājā “sīho kira saddena na santasatī”ti bherisaṅkhapaṇavādīhi saddam kārāpesi. Sīho tatheva nipajji. Dutiyampi kārāpesi. Sīho tatheva nipajji. Tatiyampi kārāpesi. Sīho “mama paṭisattu atthī”ti catūhi pādehi suppatiṭṭhitam patiṭṭhahitvā sīhanādam nadi. Tam sutvāva hatthārohādayo hatthiādīhi orohitvā tiṇagahanāni pavīṭṭhā, hatthiassagaṇā disāvidisā palātā. Rañño hatthīpi rājānam gahetvā vanagahanāni pothayamāno palāyi. So tam sandhāretum asakkonto rukkhāsākhāya olambitvā, pathaviṃ patitvā, ekapadikamaggena gacchanto paccekabuddhānam vasanaṭṭhānam pāpuṇitvā tattha paccekabuddhe pucchi – “api, bhante, saddamassutthā”ti? “Āma, mahārājā”ti. “Kassa saddam, bhante”ti? “Paṭhamam bherisaṅkhādīnam, pacchā sīhassā”ti. “Na bhāyittha, bhante”ti? “Na mayam, mahārāja, kassaci saddassa bhāyāmā”ti. “Sakkā pana, bhante, mayhampi edisam kātu”nti? “Sakkā, mahārāja, sace pabbajāsī”ti. “Pabbajāmi, bhante”ti. Tato nam pabbājetvā pubbe vuttanayeneva ābhisamācārikam sikkhāpesum. Sopi pubbe vuttanayeneva vipassanto paccekabodhim sacchikatvā imam udānagātham abhāsi –

“Sīho yathā dāṭhabalī pasayha, rājā migānam abhibhuyya cārī;
Sevetha pantāni senāsanāni, eko care khaggavisāṇakappo”ti.

Tattha sahanā ca hananā ca sīghajavattā ca **sīho**. Kesarasīhova idha adhippeto. Dāṭhā balamassa atthīti **dāṭhabalī**. **Pasayha abhibhuyyāti**, ubhayam **cārī**saddena saha yojetabbam **pasayhacārī abhibhuyyacārī**ti tattha pasayha niggahetvā caraṇena pasayhacārī, abhibhavitvā, santāsetvā, vasīkatvā, caraṇena abhibhuyyacārī. Svāyam kāyabalena pasayhacārī, tejasā abhibhuyyacārī. Tattha sace koci vadeyya – “kim pasayha abhibhuyya cārī”ti, tato **migānanti** sāmivacanam upayogavacanam katvā “mige pasayha abhibhuyya cārī”ti paṭivattabbam. **Pantānīti** dūrāni. **Senāsanānīti** vasanaṭṭhānāni. Sesam pubbe vuttanayeneva sakkā jānitunti na vitthāritanti.

Dāṭhabalīgāthāvaṇṇanā samattā.

73. Mettam upekkhanti kā uppatti? Aññataro kira rājā mettādijhānalābhī aho. So “jhānasukhantarāyakaram rajja”nti jhānānurakkhaṇattham rajjam pahāya pabbajitvā vipassanto paccekabodhim sacchikatvā, imam udānagātham abhāsi –

Mettam upekkham karuṇam vimuttim, āsevamāno muditañca kāle;
Sabbena lokena avirujjhamāno, eko care khaggavisāṇakappo”ti.

Tattha “sabbe sattā sukhītā hontū”tiādīnā nayena hitasukhupanayanakāmatā **mettā**. “Aho vata imamhā dukkhā vimucceyyu”ntiādīnā nayena ahitadukkhāpanayanakāmatā **karuṇā**. “Modanti vata bhonto sattā modanti sādhu sutthū”tiādīnā nayena hitasukhāvippayogakāmatā **muditā**. “Paññāyissanti sakena kammenā”ti sukhadukkhesu ajjupekkhanatā **upekkhā**. Gāthābandhasukhattham pana uppaṭipāṭiyā mettam vatvā upekkhā vuttā, muditā pacchā. **Vimuttinti** catassopi hi etā attano paccanīkadhammehi vimuttattā vimuttiyo. Tena vuttam “mettam upekkham karuṇam, vimuttim, āsevamāno muditañca kāle”ti.

Tattha **āsevamānoti** tisso tikacatukkajjhānavasena, upekkham catutthajjhānavasena bhāvayamāno. **Kāleti** mettam āsevitvā tato vuṭṭhāya karuṇam, tato vuṭṭhāya muditam, tato itarato vā nippītikajhānato vuṭṭhāya upekkham āsevamāno “kāle āsevamāno”ti vuccati, āsevitum phāsukāle vā. **Sabbena lokena avirujjhamānoti** dasasu disāsu sabbena sattalokena avirujjhamāno. Mettādīnañhi bhāvitattā sattā appaṭikūlā honti. Sattesu ca virodhabhūto paṭigho vūpasammati. Tena vuttam – “sabbena lokena avirujjhamāno”ti. Ayamettha saṅkhepo, vitthārena pana mettādīkathā aṭṭhasāliniyā dhammasaṅgahaṭṭhakathāyam (dha. sa. aṭṭha. 251) vuttā. Sesam pubbavuttasadisamevāti.

Appamaññāgāthāvaṇṇanā samattā.

74. Rāgañca dosañcāti kā uppatti? Rājagahaṃ kira upanissāya mātaṅgo nāma paccekabuddho viharati sabbapacchimo paccekabuddhānaṃ. Atha amhākaṃ bodhisatte uppanne devatāyo bodhisattassa pūjanatthāya āgacchantiyo taṃ disvā “mārisā, mārisā, buddho loke uppanno”ti bhaṇiṃsu. So nirodhā vuṭṭhahanto taṃ saddaṃ sutvā, attano ca jīvitakkhayaṃ disvā, himavante mahāpapāto nāma pabbato paccekabuddhānaṃ parinibbānaṭṭhānaṃ, tattha ākāsenā gantvā pubbe parinibbutapaccekabuddhassa aṭṭhisāṅghātaṃ papāte pakkhipitvā, silātale nisīditvā imaṃ udānagāthaṃ abhāsi –

“Rāgañca dosañca pahāya mohaṃ, sandālayitvāna saṃyojanāni;
Asantasam jīvitasāṅkhayaṃhi, eko care khaggavisāṇakappo”ti.

Tattha rāgadosamohā uragasutte vuttā. **Saṃyojanānīti** dasa saṃyojanāni. Tāni ca tena tena maggena sandālayitvā. **Asantasam jīvitasāṅkhayaṃhi**ti jīvitasāṅkhayo vuccati cuticittassa paribhedo, tasmīñca jīvitasāṅkhaye jīvitānikantiyā pahīnatā asantasanti. Ettāvataṃ sopādisesaṃ nibbānadhātuṃ attano dassetvā gāthāpariyosāne anupādisesāya nibbānadhātuyā parinibbāyīti.

Jīvitasāṅkhayaṃgāthāvaṇṇanā samattā.

75. Bhajantīti kā uppatti? Bārāṇasiyaṃ kira aññataro rājā ādigāthāya vuttappakārameva phītaṃ rajjaṃ samanūsāsati. Tassa kharo ābādho uppajji, dukkhā vedanā vattanti. Vīsatisahassitthiyo parivāretvā hatthapādasambāhanādīni karonti. Amaccā “na dānāyaṃ rājā jīvissati, handa mayaṃ attano saraṇaṃ gavesāmā”ti cintetvā aññassa rañño santikaṃ gantvā upaṭṭhānaṃ yāciṃsu. Te tattha upaṭṭhahantiyeva, na kiñci labhanti. Rājāpi ābādhaṃ vuṭṭhahitvā pucchi “itthannāmo ca itthannāmo ca kuhi”nti? Tato taṃ pavattiṃ sutvā sīsaṃ cāletvā tuṅhī ahoṣi. Tepi amaccā “rājā vuṭṭhito”ti sutvā tattha kiñci alabhamānā paramena pārijuññena samannāgatā punadeva āgantvā rājānaṃ vanditvā ekamantaṃ aṭṭhaṃsu. Tena ca raññā “kuhiṃ, tātā, tumhe gatā”ti vuttā āhaṃsu – “devaṃ dubbalaṃ disvā ājīvikabhayaenamhā asukaṃ nāma janapadaṃ gatā”ti. Rājā sīsaṃ cāletvā cintesi – “yaṃnūnāhaṃ ime vīmaṃseyyaṃ, kiṃ punapi evaṃ kareyyuṃ no”ti? So pubbe ābādhihikarogena phuṭṭho viya bālavedanaṃ attānaṃ dassento gilānālayaṃ akāsi. Itthiyo samparivāretvā pubbasadisameva sabbam akāṃsu. Tepi amaccā tatheva puna bahutaraṃ janaṃ gahetvā pakkamiṃsu. Evaṃ rājā yāvataṭṭhiyaṃ sabbam pubbasadisam akāsi. Tepi tatheva pakkamiṃsu. Tato catutthampi te āgate disvā “aho ime dukkaraṃ akāṃsu, ye maṃ byādhitāṃ pahāya anapekkhā pakkamiṃsū”ti nibbinno rajjaṃ pahāya pabbajitvā vipassanto paccekabodhiṃ sacchikatvā imaṃ udānagāthaṃ abhāsi –

“Bhajanti sevanti ca kāraṇatthā, nikkāraṇā dullabhā ajja mittā;
Attaṭṭhapaññā asucī manussā, eko care khaggavisāṇakappo”ti.

Tattha **bhajantīti** sarīrena allīyitvā payirupāsanti. **Sevantīti** añjalikammādīhi kiṃ kārapaṭṭissāvitāya ca paricaranti. Kāraṇaṃ attho etesanti **kāraṇatthā**, bhajānāya sevanāya ca nāññaṃ kāraṇamatthi, attho eva nesaṃ kāraṇaṃ, atthahetu sevanti vuttaṃ hoti. **Nikkāraṇā dullabhā ajja mittāti** “ito kiñci lacchāmā”ti evaṃ attapaṭilābhakāraṇena nikkāraṇā, kevalaṃ –

“Upakāro ca yo mitto,
Sukhe dukkhe ca yo sakhā;
Atthakkhāyī ca yo mitto,
Yo ca mittānukampako”ti. (dī. ni. 3.265) –

Evaṃ vuttena ariyena mittabhāvena samannāgatā dullabhā ajja mittā. Attani ṭhitā etesaṃ paññā, attānaṃyeva oloketi, na aññanti **attaṭṭhapaññā**. Diṭṭhatthapaññāti ayampi kira porāṇapāṭho, sampati diṭṭhiyeva atthe etesaṃ paññā, āyatim na pekkhantīti vuttaṃ hoti. **Asucīti** asucinā anariyena

kāyavacīmanokammena samannāgatā. Sesam pubbe vuttanayeneva veditabbanti.

Kāraṇatthagāthavaṇṇanā samattā.

Catuttho vaggo niṭṭhito ekādasahi gāthāhi.

Evametam ekacattālīsaḡāthāparimāṇam khaggavisāṇasuttam katthacideva vuttana yojanāyena sabbattha yathānurūpaṃ yojetvā anusandhito atthato ca veditabbaṃ. Ativittārahayena pana amhehi na sabbattha yojitanti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya khaggavisāṇasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

4. Kasibhāradvājasuttavaṇṇanā

Evam me sutanti kasibhāradvājasuttam. Kā uppatti? Bhagavā magadhesu viharanto dakkhiṇāgirismim ekanālāyam brāhmaṇagāme purebhattakiccam pacchābhattakiccanti imesu dvīsu buddhakkicesu purebhattakiccam niṭṭhāpetvā pacchābhattakiccāvasāne buddhacakkhunā lokam volokento kasibhāradvājam brāhmaṇam arahattassa upanissayasampannam disvā “tatha mayi gate yathā pavattissati, tato kathāvasāne dhammadesanam sutvā esa brāhmaṇo pabbajitvā arahattam pāpuṇissati” ti ca ñatvā, tatha gantvā, katham samuṭṭhāpetvā, imam suttam abhāsi.

Tatha siyā “katamam buddhānam purebhattakiccam, katamam pacchābhattakicca” nti? Vuccate – buddho bhagavā pāto eva utṭhāya upaṭṭhākānuggahattham sarīraphāsukatthañca mukhadhovanādisarīraparikammaṃ katvā yāva bhikkhācāraṇelā, tāva vivittāsane vītināmetvā, bhikkhācāraṇelāya nivāsetvā, kāyabandhanam bandhitvā, cīvaram pārupitvā, pattamādāya kadāci ekakova kadāci bhikkhusaṅghaparivuto gāmaṃ vā nigamaṃ vā piṇḍāya pavisati, kadāci pakatiyā, kadāci anekehi pāṭihāriyehi vattamānehi. Seyyathidaṃ – piṇḍāya pavisato lokanāthassa purato purato gantvā mudugatiyo vātā pathaviṃ sodhenti; valāhakā udakaphusitāni muñcantā magge reṇum vūpasametvā upari vitānam hutvā tiṭṭhanti. Apare vātā pupphāni upasamharitvā magge okiranti, unnatā bhūmippadesā onamanti, onatā unnamanti, pādanikkhepasamaye samāva bhūmi hoti, sukhasamphassāni rathacakkamatāni padumapupphāni vā pāde sampāṭicchanti, indakhīlassa anto ṭhapitamatte dakkhiṇapāde sarīrā chabbaṇṇarasmiyo niccharitvā suvaṇṇarasapiṇḍarāni viya citrapaṭaparikkhittāni viya ca pāsādakūṭāgārādīni karontiyo ito cito ca vidhāvanti, hatthiassavihaṅgādayo sakasakaṭṭhānesu ṭhitāyeva madhurenākārena saddam karonti, tathā bherivīṇādīni tūriyāni manussānam kāyūpagāni ca ābharaṇāni, tena saññāyena manussā jānanti “ajja bhagavā idha piṇḍāya pavittā” ti. Te sunivatthā supārutā gandhapupphādīni ādāya gharā nikkhamitvā antaravīthim paṭipajjitvā bhagavantam gandhapupphādīhi sakkaccam pūjetvā vanditvā – “amhākam, bhante, dasa bhikkhū, amhākam vīsati, amhākam bhikkhusatam dethā” ti yācitvā bhagavatopi pattam gahetvā, āsanam paññāpetvā sakkaccam piṇḍapātena paṭimānenti.

Bhagavā katabhattakicco tesam santānāni oloketvā tathā dhammam deseti, yathā keci saraṇagamane paṭiṭṭhahanti, keci pañcasu sīlesu, keci sotāpattisakadāgāmianāgāmiphalānam aññatarasmim, keci pabbajitvā aggaphale arahatteti. Evam tathā tathā janam anuggahetvā utṭhāyāsanā vihāram gacchati. Tattha maṇḍalamāle paññattavarabuddhāsane nisīdati bhikkhūnam bhattakiccapariyosānam āgamayamāno. Tato bhikkhūnam bhattakiccapariyosāne upaṭṭhāko bhagavato nivedeti. Atha bhagavā gandhakuṭim pavisati. Idam tāva **purebhattakiccam**. Yañcetha na vuttam, tam brahmāyusutte vuttanayeneva gahetabbaṃ.

Atha bhagavā evam katapurebhattakicco gandhakuṭiyā upaṭṭhāne nisīditvā, pāde pakkhāletvā,

pādapīthe thatvā, bhikkhusaṅghaṃ ovadati – “bhikkhave, appamādena sampādettha, buddhuppādo dullabho lokasmiṃ, manussapaṭilābho dullabho, saddhāsampatti dullabhā, pabbajjā dullabhā, saddhammassavanaṃ dullabhaṃ lokasmi” nti. Tato bhikkhū bhagavantaṃ vanditvā kammaṭṭhānaṃ pucchanti. Atha bhagavā bhikkhūnaṃ cariyavasena kammaṭṭhānaṃ deti. Te kammaṭṭhānaṃ uggahetvā, bhagavantaṃ abhivādetvā, attano attano vasanaṭṭhānaṃ gacchanti; keci araṇṇaṃ, keci rukkhamaṇaṃ, keci pabbatādīnaṃ aṇṇataraṃ, keci cātumahārājikabhavanaṃ...pe... keci vasavattibhavananti. Tato bhagavā gandhakuṭṭiṃ pavisitvā sace ākaṅkhati, dakkhiṇena passena sato sampajāno muhuttaṃ sīhaseyyaṃ kappeti. Atha samassāsitaḥāyo utṭhahitvā dutiyabhāge lokaṃ voloketi. Tatiyabhāge yaṃ gāmaṃ vā nigamaṃ vā upanissāya viharati, tattha jano purebhattaṃ dānaṃ datvā pacchābhattaṃ sunivattho supāruto gandhapupphādīni ādāya vihāre sannipatati. Tato bhagavā sampattaparissāya anurūpena pāṭihāriyena gantvā dhammasabhāyaṃ paṇṇattavarabuddhāsane nisajja dhammaṃ deseti kālayuttaṃ pamāṇayuttaṃ. Atha kālaṃ veditvā parisāṃ uyyojeti.

Tato sace gattāni osiñcitukāmo hoti. Atha buddhāsanaṃ utṭhāya upaṭṭhākena udakapaṭiyāditokāsaṃ gantvā, upaṭṭhākahatthato udakasāṭikaṃ gahetvā, nhānakoṭṭhakaṃ pavisati. Upaṭṭhākopi buddhāsanaṃ ānetvā gandhakuṭṭipariveṇe paṇṇāpeti. Bhagavā gattāni osiñcitvā, surattadupaṭṭaṃ nivāsetvā, kāyabandhanaṃ bandhitvā, uttarāsaṅgaṃ katvā, tattha āgantvā, nisīdati ekakova muhuttaṃ paṭisallīno. Atha bhikkhū tato tato āgamma bhagavato upaṭṭhānaṃ gacchanti. Tattha ekacce paṇṇaṃ pucchanti, ekacce kammaṭṭhānaṃ, ekacce dhammassavanaṃ yācanti. Bhagavā tesāṃ adhippāyaṃ sampādentō paṭhamāṃ yāmaṃ vītināmeti.

Majjhimayāme sakaladasasahasilokadhātudevatāyo okāsaṃ labhamānā bhagavantaṃ upasaṅkamitvā paṇṇaṃ pucchanti yathābhisaṅkhataṃ antamaso caturakkharampi. Bhagavā tāsāṃ devatānaṃ paṇṇaṃ vissajjento majjhimayāmaṃ vītināmeti. Tato pacchimayāmaṃ cattāro bhāge katvā ekaṃ bhāgaṃ caṅkamaṃ adhiṭṭhāti, dutiyabhāgaṃ gandhakuṭṭiṃ pavisitvā dakkhiṇena passena sato sampajāno sīhaseyyaṃ kappeti, tatiyabhāgaṃ phalasaṃpattiyā vītināmeti, catutthabhāgaṃ mahākaraṇāsamaṃpattiṃ pavisitvā buddhacakkhunā lokaṃ voloketi apparajakkhamahārājakkhādisattadassanattaṃ. Idaṃ **pacchābhattakiccaṃ**.

Evamimassa pacchābhattakiccassa lokavolokanasāṅkhāte catutthabhāgāvasāne buddhadhammasaṅghesu dānasīlauposathakammādīsu ca akatādhikāre katādhikāre ca anupanissayasampanne upanissayasampanne ca satte passitūṃ buddhacakkhunā lokaṃ volokento kasibhāradvājaṃ brāhmaṇaṃ arahattassa upanissayasampannaṃ disvā “tattha mayi gate kathā pavattissati, tato kathāvasāne dhammadesanaṃ sutvā esa brāhmaṇo pabbajitvā arahattaṃ pāpuṇissati” ti ca ṇatvā, tattha gantvā, kathaṃ samuṭṭhāpetvā imaṃ suttaṃ abhāsī.

Tattha **evaṃ me sutanti** āyasmatā ānandena paṭhamamahāsaṅgītikāle dhammasaṅgītiṃ karontena āyasmatā mahākassapattherena puṭṭhena paṇṇaṃ arahantasatānaṃ vuttaṃ, “ahaṃ, kho, samaṇa kasāmi ca vapāmi cā” ti kasibhāradvājena vuttaṃ, “ahampi kho brāhmaṇa kasāmi ca vapāmi cā” tiādi bhagavatā vuttaṃ. Tadetāṃ sabbampi samodhānetvā “kasibhāradvājasutta” nti vuccati.

Tattha **evanti** ayaṃ ākāranidassanāvadhāraṇattho evaṃ-saddo. Ākāratthena hi etena etamatthaṃ dīpeti – nānāyanipuṇamaṇekajjhāsayasamuṭṭhānaṃ atthabyañjanasampannaṃ vividhapāṭihāriyaṃ dhammatthadesanāpaṭivedhagamabhīraṃ sabbasattehi sakasakabhāsānurūpamupalakkhaṇiyasabhāvaṃ tassa bhagavato vacanaṃ, taṃ sabbākārena ko samattho viññātuṃ; atha, kho, “evaṃ me sutāṃ, mayāpi ekenākārena suta” nti. Nidassanattena “nāhaṃ sayambhū, na mayā idaṃ sacchikata” nti attānaṃ parimocento “evaṃ me sutāṃ, mayā evaṃ suta” nti idāni vattabbaṃ sakalasuttaṃ nidasseti. Avadhāraṇatthena “etadaggaṃ, bhikkhave, mama sāvakaṇaṃ bhikkhūnaṃ bahussutānaṃ yadidaṃ ānando, gatimantānaṃ, satimantānaṃ, dhitimantānaṃ, upaṭṭhākānaṃ yadidaṃ ānando” ti (a. ni. 1.219-223) evaṃ bhagavatā pasatthabhāvānurūpaṃ attano dhāraṇabalaṃ dassento sattānaṃ sotukamyataṃ janeti “evaṃ me sutāṃ taṅca atthato vā byañjanato vā anūnāmanadhikāṃ, evameva, na aṇṇātha

daṭṭhabba’’nti. **Me sutanti** ettha mayāsaddattho me-saddo, sotadvāraṇṇāṇattho sutasaddo. Tasmā evaṃ me sutanti evaṃ mayā sotaviññāṇapubbaṅgamāya viññāṇavīthiyā upadhāritanti vuttaṃ hoti.

Ekam samayanti ekam kālam. **Bhagavāti** bhāgyavā, bhaggavā, bhattavāti vuttaṃ hoti. **Magadhesu viharatīti** magadhā nāma janapadino rājakumārā, tesam nivāso ekopi janapado ruḥṣiddena ‘‘magadhā’’ti vuccati. Tasmim magadhesu janapade. Keci pana ‘‘yasmā cetiyarājā musāvādam bhaṇitvā bhūmim pavisanto ‘mā gadham pavisā’’ti vutto, yasmā vā taṃ rājānam maggantā bhūmim khanantā purisā ‘mā gadham karothā’’ti vuttā, tasmā magadhā’’ti evamādīhi nāyehi bahudhā papañcenti. Yaṃ ruccati, taṃ gahetabbanti. **Viharatīti** ekam iriyāpathabādhanam aparena iriyāpathena vicchinditvā aparipatantam attabhāvam harati, pavattetīti vuttaṃ hoti. Dibbabrahmaariyavihārehi vā sattānam vividham hitam haratīti viharati. Haratīti upasamharati, upaneti, janeti, uppādetīti vuttaṃ hoti. Tathā hi yadā sattā kāmesu vipaṭṭipajjanti, tadā kira bhagavā dibbena vihārena viharati tesam alobhakusalamūluppādanattham – ‘‘appeva nāma imam paṭipattim disvā ettha rucim uppādetvā kāmesu virajjeyyu’’nti. Yadā pana issariyattham sattesu vipaṭṭipajjanti, tadā brahmavihārena viharati tesam adosakusalamūluppādanattham – ‘‘appeva nāma imam paṭipattim disvā ettha rucim uppādetvā adosena dosam vūpasameyyu’’nti. Yadā pana pabbajitā dhammādhikāraṇam vivadanti, tadā ariyavihārena viharati tesam amohakusalamūluppādanattham – ‘‘appeva nāma imam paṭipattim disvā ettha rucim uppādetvā amohena moham vūpasameyyu’’nti. Iriyāpathavihārena pana na kadāci na viharati taṃ vinā attabhāvapariharaṇābhāvatoti. Ayamettha saṅkhepo, vitthāram pana maṅgalasuttavaṇṇanāyam vakkhāma.

Dakkhiṇāgirisminti yo so rājagham parivāretvā ṭhito giri, tassa dakkhiṇapasse janapado ‘‘dakkhiṇāgiri’’ti vuccati, tasmim janapadeti vuttaṃ hoti. Tattha vihāressāpi tadeva nāmam. **Ekanālayam brāhmaṇagāmeti** ekanālati tassa gāmassa nāmam. Brāhmaṇa cettha sambahulā paṭivasanti, brāhmaṇabhogo vā so, tasmā ‘‘brāhmaṇagāmo’’ti vuccati.

Tena kho pana samayenāti yaṃ samayam bhagavā aparājitaṭṭhānam ābhujitvā anuttaram sammāsambodhim abhisambujjhivā pavattitavaradhammacakko magadharatthe ekanālam brāhmaṇagāmam upanissāya dakkhiṇāgirimahāvihāre brāhmaṇassa indriyaparipākam āgamayamāno viharati, tena samayena karaṇabhūtenāti vuttaṃ hoti. **Kho panāti** idam panettha nipāadvayam padapūraṇamattam, adhikārantaradassanattham vāti daṭṭhabbam. **Kasibhāradvājassa brāhmaṇassāti** so brāhmaṇo kasiyā jīvati, bhāradvājoti cassa gottam, tasmā evam vuccati. **Pañcamattānīti** yathā – ‘‘bhojane mattaññū’’ti ettha mattasaddo pamāṇe vattati, evamidhāpi, tasmā pañcapamāṇāni anūnāni anadhikāni, pañcanaṅgalasattānīti vuttaṃ hoti. **Payuttānīti** payojitāni, balibaddānam khandhesu ṭhapetvā yuge yottehi yojitāni hontīti attho.

Vappakāleti vapanakāle, bījanikkhipakāleti vuttaṃ hoti. Tattha dve vappāni kalalavappaṇa, paṃsuvappaṇa. Paṃsuvappaṇam idha adhippetam. Taṇca kho paṭhamadvase maṅgalavappaṇam. Tatthāyam upakaraṇasampadā – tīṇi balibaddasahassāni upaṭṭhāpitāni honti, sabbesam suvaṇṇamayāni siṅgāni paṭimukkāni, rajatamayā khurā, sabbe setamālāhi sabbagandhasugandhehi pañcaṅgulikehi ca alaṅkatā paripuṇṇaṅgapaccaṅgā sabbalakkhaṇasampannā, ekacce kāḷā añjanavaṇṇāyeva, ekacce setā phalikavaṇṇā, ekacce rattā pavāḷavaṇṇā, ekacce kammāsā masāragallavaṇṇā. Pañcasatā kassakapurisā sabbe ahatasetavatthanivatthā mālālaṅkatā dakkhiṇaṃsakūtesu ṭhapitapupphacumbaṭakā haritālamanosilālaṅchanujjalitagattabhāgā dasa dasa naṅgalā ekekagumbā hutvā gacchanti. Naṅgalānam sīsaṅca yugaṅca patodā ca suvaṇṇavinaddhā. Paṭhamanaṅgale aṭṭha balibaddā yuttā, sesesu cattāro cattāro, avasesā kilantaparivattanattham ānītā. Ekekagumbe ekamekam bījasakaṭam ekeko kasati, ekeko vapati.

Brāhmaṇo pana pageva massukammam kārapetvā nhatvā sugandhagandhehi vilitto pañcasatagghanakam vattham nivāsetvā saṃsagghanakam ekamsam karitvā ekamekissā aṅguliya dve dve katvā vīsati aṅgulimuddikāyo, kaṇṇesu sīhakuṇḍalāni, sīse ca brahmaveṭhanam paṭimuñcitvā

suvaṇṇamālaṃ kaṅṭhe katvā brāhmaṇaṅaṅaparivuto kammantaṃ vosāsati. Athassa brāhmaṇī anekasatabhājanesu pāyāsaṃ pacāpetvā mahāsakaṭesu āropetvā gandhodakena nhāyitvā sabbālāṅkāravibhūsitā brāhmaṇīṅaṅaparivutā kammantaṃ agamāsi. Gehampissa sabbattha gandhehi suvilittaṃ pupphehi sukatabalikammaṃ, khettaṅca tesu tesu ṭhānesu samussitapaṭākaṃ ahoṣi. Parijanakammakārehi saha kammantaṃ oṣaṭaparisaṃ aḍḍhateyyasahassā ahoṣi. Sabbe ahatavatthanivatthā, sabbesaṅca pāyāsabhojanaṃ paṭiyattaṃ ahoṣi.

Atha brāhmaṇo yathā sāmaṃ bhuñjati, taṃ suvaṇṇapātiṃ dhovāpetvā pāyāsassa pūretvā sappimadhuphāṇitādīni abhisāṅkharitvā naṅgalabalikammaṃ kārapesi. Brāhmaṇī pañca kassakasatāni suvaṇṇarajatakaṃsatambamayāni bhājanāni gahetvā nisinnāni suvaṇṇakaṭacchumaṃ gahetvā pāyāsena parivisaṅṭhi gacchati. Brāhmaṇo pana balikammaṃ kārapetvā rattasuvaṇṇabandhūpāhanāyo ārohitvā rattasuvaṇṇadaṇḍaṃ gahetvā “idha pāyāsaṃ detha, idha sappiṃ, idha sakkhamaṃ dethā”ti vosāsamāno vicarati. Atha bhagavā gandhakuṭiyamaṃ nisinnova brāhmaṇassa parivesanaṃ vattamānaṃ ṇatvā “ayamaṃ kālo brāhmaṇaṃ dametu”nti nivāsetvā, kāyabandhanaṃ bandhitvā, saṅghāṭiṃ pārūpitvā, pattaṃ gahetvā, gandhakuṭito nikkhamaṃ yathā taṃ anuttaro purisadammasārathi. Tenāha āyasmā ānando “**atha kho bhagavā pubbaṅhasamayamaṃ nivāsetvā**”ti.

Tattha **atha** iti nipāto aññādhikāravacanārambhe **khoti** padapūraṇe. **Bhagavāti** vuttanayameva. **Pubbaṅhasamayanti** divasassa pubbaḥhāgasamayamaṃ, pubbaṅhasamayeti attho, pubbaṅhe vā samayamaṃ pubbaṅhasamayamaṃ, pubbaṅhe ekaṃ khaṇanti vuttaṃ hoti. Evaṃ accantasamyoge upayogavacanaṃ labbhati. **Nivāsetvāti** paridahitvā, vihāranivāsanaparivattanavasenaṃ veditabbaṃ. Na hi bhagavā tato pubbe anivattho āsi. **Pattacīvaramādāyati** pattaṃ hatthehi, cīvaraṃ kāyena ādiyitvā, sampāṭicchitvā dhāretvāti attho. Bhagavato kira piṇḍāya pavisitukāmassa bhamaro viya vikaṣitapadumadvayamajjhaṃ, indanīlamaṇivaṇṇaṃ selamayamaṃ pattaṃ hatthadvayamajjhaṃ āgacchati. Tasmā evamāgataṃ pattaṃ hatthehi sampāṭicchitvā cīvaraṅca parimaṇḍalaṃ pārūtaṃ kāyena dhāretvāti evamassa attho veditabbo. Yena vā tena vā hi pakārena gaṇhanto ādāya icceva vuccati yathā “samādāyeva pakkamāti”ti.

Yenāti yena maggena. **Kammantoti** kammakaraṇokāso. **Tenāti** tena maggena. **Upasaṅkamīti** gato, yena maggena kasibhāradvājassa brāhmaṇassa kammanto gammati, tena maggena gatoti vuttaṃ hoti. Atha kasmā, bhikkhū, bhagavantaṃ nānubandhiṃsūti? Vuccate – yadā bhagavā ekakova katthaci upasaṅkamitukāmo hoti, bhikkhācāraṇavāyamaṃ dvāraṃ pidahitvā antogandhakuṭiṃ pavisati. Tato bhikkhū tāya saññāya jānanti – “ajja bhagavā ekakova gāmaṃ pavisitukāmo, addhā kaṅci eva vinetabbapuggalaṃ addasā”ti. Te attano pattacīvaraṃ gahetvā, gandhakuṭiṃ padakkhiṇaṃ katvā, bhikkhācāraṃ gacchanti. Tadā ca bhagavā evamakāsi. Tasmā bhikkhū bhagavantaṃ nānubandhiṃsūti.

Tena kho pana samayenāti yena samayena bhagavā kammantaṃ upasaṅkamīti, tena samayena tassa brāhmaṇassa parivesanā vattati, bhattavissaggo vattatīti attho. Yamaṃ pubbe avocumha – “brāhmaṇī pañca kassakasatāni suvaṇṇarajatakaṃsatambamayāni bhājanāni gahetvā nisinnāni suvaṇṇakaṭacchumaṃ gahetvā pāyāsena parivisaṅṭhi gacchati”ti. Atha kho bhagavā yena parivesanā tenupasaṅkamīti. Kiṃ kāraṇāti? Brāhmaṇassa anuggahakaraṇatthamaṃ. Na hi bhagavā kapaṇapuriso viya bhottukāmatāya parivesanaṃ upasaṅkamati. Bhagavato hi dve asītisahassasaṅkhyā sakyakoliyārājāno ṇātayo, te attano sampattiyā nibaddhabhattamaṃ dātuṃ ussahanti. Na pana bhagavā bhattatthāya pabbajito, apica kho pana “anekāni asaṅkhyeyyāni pañca mahāpariccāge pariccajanto pāramiyo pūretvā mutto mocessāmi, danto damessāmi; santo samessāmi, parinibbuto parinibbāpessāmi”ti pabbajito. Tasmā attano muttattā...pe... parinibbutattā ca paraṃ mocento...pe... parinibbāpento ca loke vicaranto brāhmaṇassa anuggahakaraṇatthamaṃ yena parivesanā tenupasaṅkamīti veditabbaṃ.

Upasaṅkamitvā ekamantaṃ aṭṭhāsīti evamaṃ upasaṅkamitvā ca ekamantaṃ aṭṭhāsīti. **Ekamantanti** bhāvanapūṃsakaniddeso, ekokāsaṃ ekapassanti vuttaṃ hoti. Bhummatthe vā upayogavacanaṃ, tassa dassanūpacāre kathāsavanatṭhāne, yathā ṭhitamaṃ brāhmaṇo passati, tattha uccaṭṭhāne aṭṭhāsīti. Ṭhatvā ca suvaṇṇarasapiṇjaraṃ sahasacandasūriyobhāsātibhāsayaṃānaṃ sarīrābhaṃ muñci samantato

asītihatthaparimāṇaṃ, yāya ajjhottharitattā brāhmaṇassa
kammantasālābhittirukkhakāsitamattikāpiṇḍādayo suvaṇṇamayā viya ahesuṃ. Atha manussā pāyāsaṃ
bhuttā asītiānubyañjanaparivāradvattiṃsavalarakkhaṇapaṭimaṇḍitasarīraṃ
byāmapabhāparikkhepavibhūsitabāhuyugaḷaṃ ketumālāsamujjalitasassirikadassanaṃ jaṅgamamiva
padumassaraṃ, raṃsijālujjalitatārāgaṇamiva gaganatalaṃ, ādittamiva ca kanakagirisikharaṃ siriyā
jalamaṇaṃ sammāsambuddhaṃ ekamantaṃ ṭhitaṃ disvā hatthapāde dhovivā añjaliṃ paggayha
samparivāretvā aṭṭhaṃsu. Evaṃ tehi samparivāritaṃ addasa kho kasibhāradvājo brāhmaṇo bhagavantaṃ
piṇḍāya ṭhitaṃ. Disvāna bhagavantaṃ etadavoca “**ahaṃ kho, samaṇa, kasāmi ca vapāmi cā**”ti.

Kasmā panāyaṃ evamāha? Kiṃ samantapāsādiḷe pasādanīye uttamadamathasamathamannuppattepi
bhagavati appasādena, udāhu adḍhateyyānaṃ janasaḥassānaṃ pāyāsaṃ paṭiyādetvāpi
kaṭacchubbhikkhāya maccherenāti? Ubhayathāpi no, apica khvāssa bhagavato dassanena atittāṃ
nikkhattakammantaṃ janaṃ disvā “kammabhaṅgaṃ me kātuṃ āgato”ti anattamanatā ahoṣi. Tasmā
evamāha. Bhagavato ca lakkhaṇasampattiṃ disvā “sacāyaṃ kammante payojayissa, sakalajambudīpe
manussānaṃ sīse cūḷamaṇi viya abhaviṣṣa, ko nāmassa attho na sampajjissa, evamevaṃ alasaṭāya
kammante appayojetvā vappamaṅgalādīsu piṇḍāya caritvā bhuñjanto kāyadaḷhībahuḷo vicarati”tipissa
ahoṣi. Tenāha – “ahaṃ kho, samaṇa, kasāmi ca vapāmi ca, kasitvā ca vapitvā ca bhuñjāmi”ti. Na me
kammantā byāpajjanti, na camhi yathā tvaṃ evaṃ lakkhaṇasampannaṃ adhippāyo. **Tvampi samaṇa...
pe... bhuñjassu**, ko te attho na sampajjeyya evaṃ lakkhaṇasampannasāti adhippāyo.

Apicāyaṃ assosi – “sakyarājakule kira kumāro uppanno, so cakkavattirajjaṃ pahāya pabbajito”ti.
Tasmā “idāni ayaṃ so”ti ṇatvā “cakkavattirajjaṃ kira pahāya kilantosi”ti upārambhaṃ karonto āha
“**ahaṃ kho samaṇā**”ti. Apicāyaṃ tikkhapaṇṇo brāhmaṇo, na bhagavantaṃ avakkhipanto bhaṇati,
bhagavato pana rūpasampattiṃ disvā paññāsampattiṃ sambhāvayamāno kathāpavattanattampi
evamāha – “ahaṃ kho samaṇā”ti. Tato bhagavā veneyyavasena sadevake loke
aggakassakavappakabhāvaṃ attano dassento āha “**ahampi kho brāhmaṇā**”ti.

Atha brāhmaṇassa cintā udapādi – “ayaṃ samaṇo ‘kasāmi ca vapāmi cā’ti āha. Na cassa oḷārikāni
yuganaṅgalādīni kasibhaṇḍāni passāmi, so musā nu kho bhaṇati, no”ti bhagavantaṃ pādatalā paṭṭhāya
yāva upari kesantā sammālokayamāno āṅgavijjāya katādhikāratā dvattiṃsavalarakkhaṇasampattimassa
ṇatvā “aṭṭhānametaṃ anavakāso, yaṃ evarūpo musā bhaṇeyyā”ti tāvadeva sañjātabahumāno bhagavati
samaṇavādaṃ pahāya gottena bhagavantaṃ samudācaramāno āha “**na kho pana mayaṃ passāma
bhoto gotamassā**”ti.

Evañca pana vatvā tikkhapaṇṇo brāhmaṇo “gambhīratthaṃ sandhāya iminā etaṃ vutta”nti ṇatvā
pucchitvā tamatthaṃ ṇātukāmo bhagavantaṃ gāthāya ajjhabhāsi. Tenāha āyasmā ānando “**atha kho
kasibhāradvājo brāhmaṇo bhagavantaṃ gāthāya ajjhabhāsi**”ti. Tattha gāthāyāti
akkharapadaniyamitena vacanena. **Ajjhabhāsi**ti abhāsi.

76-77. Tattha brāhmaṇo “kasi”nti yuganaṅgalādikasisambhārasamāyogaṃ vadati. Bhagavā pana
yasmā pubbadhammasabhāgena ropetvā kathanaṃ nāma buddhānaṃ ānubhāvo, tasmā buddhānubhāvaṃ
dīpento pubbadhammasabhāgena ropento āha – “saddhā bīja”nti. Ko panettha pubbadhammasabhāgo,
nanu brāhmaṇena bhagavā yuganaṅgalādikasisambhārasamāyogaṃ pucchito atha ca pana apucchitassa
bījassa sabhāgena ropento āha – “saddhā bīja”nti, evañca sati ananusandhikāva ayaṃ kathā hotīti?
Vuccate – na buddhānaṃ ananusandhikā nāma kathā atthi, nāpi buddhā pubbadhammasabhāgaṃ
anāropetvā kathenti. Evañcettha anusandhi veditabbā – anena hi brāhmaṇena bhagavā
yuganaṅgalādikasisambhārasena kasiṃ pucchito. So tassa anukampāya “idaṃ apucchita”nti
aparihāpetvā samūlaṃ saupakāraṃ sasambhāraṃ saphalaṃ kasiṃ ṇāpetuṃ mūlato paṭṭhāya kasiṃ
dassento āha – “saddhā bīja”nti. Bījañhi kasiyā mūlaṃ tasmīṃ sati kattabbato, asati akattabbato,
tappamāṇena ca kattabbato. Bīje hi sati kasiṃ karonti, asati na karonti. Bījappamāṇena ca kusalā
kassakā khettaṃ kasanti, na ūnaṃ “mā no sassaṃ parihāyī”ti, na adhikaṃ “mā no mogho vāyāmo

ahosī’nti. Yasmā ca bījameva mūlaṃ, tasmā bhagavā mūlato paṭṭhāya kasiṃ dassento tassa brāhmaṇassa kasiyā pubbadhammassa bījassa sabhāgena attano kasiyā pubbadhammaṃ ropento āha – “saddhā bīja”nti. Evamettha pubbadhammasabhāgo vedītabbo.

Pucchitaṃyeva vatvā apucchitaṃ pacchā kiṃ na vuttanti ce? Tassa upakārabhāvato dhammasambandhasamatthabhāvato ca. Ayañhi brāhmaṇo paññavā, micchādiṭṭhikule pana jātattā saddhāviraḥito. Saddhāviraḥito ca paññavā paresaṃ saddhāya attano visaye apaṭipajjamāno visesaṃ nādhigacchati, kilesakālussiyabhāvāpagamappasādāmatlakkaṇāpi cassa dubbalā saddhā balavatiyā paññāya saha vattamānā atthasiddhiṃ na karoti, hatthinā saha ekadhure yuttaḥoṇo viya. Tasmā tassa saddhā upakārikā. Evaṃ tassa brāhmaṇassa saupakārabhāvato taṃ brāhmaṇaṃ saddhāya paṭiṭṭhāpentena pacchāpi vattabbo ayamatto pubbe vutto desanākusalatāya yathā aññatrāpi “saddhā bandhati pātheyya”nti (saṃ. ni. 1.79) ca, “saddhā dutiyā purisassa hoti”nti (saṃ. ni. 1.59) ca, “saddhīdha vittaṃ purisassa seṭṭha”nti (saṃ. ni. 1.73, 246; su. ni. 184) ca, “saddhāya tarati ogha”nti (saṃ. ni. 1.246) ca, “saddhāhattho mahānāgo”nti (a. ni. 6.43; theragā. 694) ca, “saddhesiko kho, bhikkhave, ariyasāvako ti cā”nti (a. ni. 7.67). Bījassa ca upakārikā vuṭṭhi, sā tadanantaraññeva vuccamānā samatthā hoti. Evaṃ dhammasambandhasamatthabhāvato pacchāpi vattabbo ayamatto pubbe vutto, añño ca evaṃvidho īsāyottādi.

Tattha sampasādanalakkhaṇā saddhā, okappanalakkhaṇā vā, pakhandanarasā, adhimuttipaccupaṭṭhānā, akālussiyapaccupaṭṭhānā vā, sotāpattiyaṅgapadaṭṭhānā, saddahitabbadhammapadaṭṭhānā vā, ādāsajalatalādīnaṃ pasādo viya cetaso pasādabhūtā, udakappasādakamaṇi viya udakassa, sampayuttadhammānaṃ pasādikā. **Bījanti** pañcavidhaṃ – mūlabījaṃ, khandhabījaṃ, phalubījaṃ, aggabījaṃ, bījabījameva pañcamanti. Taṃ sabbampi viruhanaṭṭhena bījaṃtveva saṅkhaṃ gacchati. Yathāha – “bījañcetaṃ viruhanaṭṭhena”nti.

Tattha yathā brāhmaṇassa kasiyā mūlabhūtaṃ bījaṃ dve kiccāni karoti, heṭṭhā mūlena paṭiṭṭhāti, upari aṅkuraṃ uṭṭhāpeti; evaṃ bhagavato kasiyā mūlabhūtā saddhā heṭṭhā sīlamūlena paṭiṭṭhāti, upari samathavipassanaṅkuraṃ uṭṭhāpeti. Yathā ca taṃ mūlena pathavīrasaṃ āporasaṃ gahetvā nālena dhaññaparipākagahaṇatthaṃ vaḍḍhati; evamayaṃ sīlamūlena samathavipassanārasaṃ gahetvā ariyamaggañālena ariyaphaladhaññaparipākagahaṇatthaṃ vaḍḍhati. Yathā ca taṃ subhūmiyaṃ paṭiṭṭhahitvā mūlaṅkurapaṇṇanākaṇḍappasavehi vaḍḍhiṃ virūḷhiṃ vepullaṃ patvā, khīraṃ janetvā, anekasāliphalabharitaṃ sālīsisaṃ nipphādeti; evamayaṃ cittasāntāne paṭiṭṭhahitvā sīlacittadiṭṭhikaṅkhāvitaraṇamaggāmaggañānadassanapaṭipadāññānadassanavisuddhīhi vaḍḍhiṃ virūḷhiṃ vepullaṃ patvā ñānadassanavisuddhikhīraṃ janetvā anekapaṭisambhidābhiññābharitaṃ arahattaphalaṃ nipphādeti. Tenāha bhagavā – “saddhā bīja”nti.

Tattha siyā “paropaññāsakusaladhammesu ekato uppajjamānesu kasmā saddhāva bījanti vuttā”nti? Vuccate – bījakiccakaraṇato. Yathā hi tesu viññāṇaṃyeva vijānanakiccaṃ karoti, evaṃ saddhā bījakiccaṃ, sā ca sabbakusalānaṃ mūlabhūtā. Yathāha –

“Saddhājāto upasaṅkamati, upasaṅkamanto payirupāsati, payirupāsanto sotaṃ odahati, ohitasoto dhammaṃ suṇāti, sutvā dhammaṃ dhāreti, dhatānaṃ dhammānaṃ atthaṃ upaparikkhati, atthaṃ upaparikkhato dhammā nijjhānaṃ khamanti, dhammanijjhānakkhantiyā sati chando jāyati, chandaḥjāto ussahati, ussāhetvā tulayati, tulayitvā padahati, pahitatto samāno kāyena ceva paramasaccaṃ sacchikaroti, paññāya ca naṃ ativijjhāpassati”nti (ma. ni. 2.183, 432).

Tapati akusale dhamme kāyañcāti **tapo**; indriyasamvaravīriyadhutaṅgaduḥkarakārikānaṃ etaṃ adhivacanaṃ. Idha pana indriyasamvarā adhippeto. **Vuṭṭhīti** vassavuṭṭhivātavuṭṭhītiādīnā anekavidhā. Idha vassavuṭṭhi adhippetā. Yathā hi brāhmaṇassa vassavuṭṭhisamanuggahitaṃ bījaṃ bījamūlakañca sassaṃ viruhati na milāyati nipphattiṃ gacchati, evaṃ bhagavato indriyasamvarasamanuggahitā saddhā saddhāmūlā ca sīlādayo dhammā viruhanti na milāyanti nipphattiṃ gacchanti. Tenāha – “tapo vuṭṭhī”nti.

“Paññā me”ti ettha ca vutto me-saddo imesupi padesu yojetabbo “saddhā me bījaṃ, tapo me vuṭṭhī”ti. Tena kiṃ dīpeti? Yathā, brāhmaṇa, tayā vapite bīje sace vuṭṭhī atthi, sādhu, no ce atthi, udakampi dātabbaṃ hoti, tathā mayā hiri-īse paññāyuganaṅgale manoyottena ekābaddhe kate vīriyabalibadde yojetvā satipācanena vijjhivā attano cittasantānakhette saddhābīje vapite vuṭṭhī-abhāvo nāma natthi. Ayaṃ pana me satataṃ samitaṃ tapo vuṭṭhīti.

Pajānāti etāya puggalo, sayaṃ vā pajānātīti **paññā**, sā kāmāvacarādibhedato anekavidhā. Idha pana saha vipassanāya maggapaññā adhippetā. **Yuganaṅgalanti** yugañca naṅgalañca. Yathā hi brāhmaṇassa yuganaṅgalaṃ, evaṃ bhagavato duvidhāpi paññā. Tattha yathā yugaṃ īsāya upanissayaṃ hoti, purato hoti, īsābaddhaṃ hoti, yottānaṃ nissayaṃ hoti, balibaddānaṃ ekato gamanaṃ dhāreti, evaṃ paññā hiripamukhānaṃ dhammānaṃ upanissayā hoti. Yathāha – “paññuttarā sabbe kusalā dhammā”ti (a. ni. 8.83) ca, “paññā hi seṭṭhā kusalā vadanti, nakkhattarājāriva tārakāna”nti (jā. 2.17.81) ca. Kusalanāṃ dhammānaṃ pubbaṅgamaṭṭhena purato ca hoti. Yathāha – “sīlaṃ hirī cāpi satañca dhammo, anvāyikā paññavato bhavanti”ti. Hirivippayogena anuppattito īsābaddhā hoti, manosāṅkhātassa samādhivyottassa nissayapaccayato yottānaṃ nissayo hoti, accāraddhātīlīnabhāvapaṭisedhanato vīriyabalibaddānaṃ ekato gamanaṃ dhāreti. Yathā ca naṅgalaṃ phālayuttaṃ kasanakāle pathavighanaṃ bhindati, mūlasantānakāni padāleti, evaṃ satiyyuttā paññā vipassanākāle dhammānaṃ santatisamūhakiccārammaṇaṅghanaṃ bhindati, sabbakilesamūlasantānakāni padāleti. Sā ca kho lokuttarāva itarā pana lokiyāpi siyā. Tenāha – “paññā me yuganaṅgala”nti.

Hirīyati etāya puggalo, sayaṃ vā hirīyati akusalappavattiṃ jigucchati **hirī**. Taggahaṇena sahacaraṇabhāvato ottappaṃ gahitaṃyeva hoti. **Īsāti** yuganaṅgalasandhārikā dāruyaṭṭhi. Yathā hi brāhmaṇassa īsā yuganaṅgalaṃ sandhāreti, evaṃ bhagavatopi hirī lokiyalokuttarapaññāsaṅkhātā yuganaṅgalaṃ sandhāreti hiriyā asati paññāya abhāvato. Yathā ca īsāpaṭibaddhaṃ yuganaṅgalaṃ kiccakaraṃ hoti acalaṃ asithilaṃ, evaṃ hiripaṭibaddhā ca paññā kiccakārī hoti acalā asithilā abbokiṇṇā ahirikena. Tenāha “hirī īsā”ti.

Munātīti **mano**, cittassettaṃ adhivacanaṃ. Idha pana manosīsenā taṃsampaṃyutto samādhī adhippeto. **Yottanti** rajjubandhanaṃ. Taṃ tividdhaṃ īsāya saha yugassa bandhanaṃ, yugena saha balibaddānaṃ bandhanaṃ, sārathinā saha balibaddānaṃ bandhananti. Tattha yathā brāhmaṇassa yottaṃ īsāyugabalibadde ekābaddhe katvā sakacicce paṭipādeti, evaṃ bhagavato samādhī sabbeva te hiripaññāvīriyadhamme ekārammaṇe avikkhepabhāvena bandhitvā sakacicce paṭipādeti. Tenāha – “mano yotta”nti.

Sarati etāya cirakatādimitthaṃ puggalo, sayaṃ vā saratīti **sati**, sā asammussanakkhaṇā. Phāletīti **phālo**. Pājeti etenāti **pājanaṃ**. Taṃ idha “pācana”nti vuccati, patodassettaṃ adhivacanaṃ. Phālo ca pācanañca **phālapācanaṃ**. Yathā hi brāhmaṇassa phālapācanaṃ, evaṃ bhagavato vipassanāyuttā maggayuttā ca sati. Tattha yathā phālo naṅgalamanurakkhati, purato cassa gacchati, evaṃ sati kusalanāṃ dhammānaṃ gatiyo samanvesamānā ārammaṇe vā upaṭṭhāpayamānā paññānaṅgalaṃ rakkhati, tathā hi “satārakkhena cetasā viharatī”tiādīsu (a. ni. 10.20) “ārakkhā”ti vuttā. Asammussanavasena cassa purato hoti. Satiparicite hi dhamme paññā pajānāti, no sammuṭṭhe. Yathā ca pācanaṃ balibaddānaṃ vijjhanabhayaṃ dassentaṃ saṃsīdanaṃ na deti, uppathagamanañca vāreti, evaṃ sati vīriyabalibaddānaṃ apāyabhayaṃ dassenti kosajjasamsīdanaṃ na deti, kāmagaṇasaṅkhāte agocare cāraṃ nivāretvā kammaṭṭhāne niyojentī uppathagamanañca vāreti. Tenāha – “sati me phālapācana”nti.

78. Kāyaguttoti tividdhena kāyasucaritena gutto. **Vacīguttoti** catubbidhena vacīsucaritena gutto. Ettāvataṃ pātīmokkhasaṃvarasīlaṃ vuttaṃ. **Āhāre udare yatoti** ettha āhāramukhena sabbapaccayānaṃ saṅgahitattā catubbidhepi paccaye yato saṃyato nirupakkilesoti attho. Iminā ājīvapārisuddhisīlaṃ vuttaṃ. **Udare yatoti** udare yato saṃyato mitabhōjī, āhāre mattaññūti vuttaṃ hoti. Iminā bhōjane mattaññūtāmukhena paccayaṭṭhesevanasīlaṃ vuttaṃ. Tena kiṃ dīpeti? Yathā tvaṃ, brāhmaṇa, bījaṃ vapitvā sassaparipālanatthaṃ kaṇṭhakavattiṃ vā rukkhavattiṃ vā pākāraparikkhepaṃ vā karosī, tena te

gomahiṃsamigagaṇā pavesaṃ alabhantā sassaṃ na vilumpanti, evamahampi saddhābījaṃ vapitvā nānappakāraḥsalasassaparipālanatthaṃ kāyavacīhāraguttimayaṃ tividhaparikkhepaṃ karomi. Tena me rāgādiakusaladhammagomahiṃsamigagaṇā pavesaṃ alabhantā nānappakāraḥsalasassaṃ na vilumpantīti.

Saccaṃ karomi niddānanti ettha dvīhi dvārehi avisaṃvādanāṃ **saccaṃ**. **Niddānanti** chedanāṃ lunanāṃ uppātanāṃ, karaṇatthe cetāṃ upayogavacanāṃ vedītabbaṃ. Ayañhi ettha attho “saccena karomi niddāna”nti. Kiṃ vuttaṃ hoti? Yathā tvaṃ bāhiraṃ kaṣiṃ kasitvā sassadūsakānaṃ tiṇānaṃ hatthena vā asitena vā niddānaṃ karosi; evamahampi ajjhattikaṃ kaṣiṃ kasitvā kusalasassadūsakānaṃ visaṃvādanatiṇānaṃ saccena niddānaṃ karomi. Nānasaccaṃ vā ettha saccanti vedītabbaṃ, yaṃ taṃ yathābhūtañānanti vuccati. Tena attasaññādīnaṃ tiṇānaṃ niddānaṃ karomīti evaṃ yojetabbaṃ. Atha vā **niddānanti** chedakaṃ lāvakaṃ, uppātakanti attho. Evaṃ sante yathā tvaṃ dāsaṃ vā kammakaraṃ vā niddānaṃ karosi, “niddehi tiṇānī”ti tiṇānaṃ chedakaṃ lāvakaṃ uppātakanti karosi; evamahampi saccanti karomīti upayogavacaneneva vattuṃ yujjati. Atha vā **saccanti** diṭṭhisaccaṃ. Tamahaṃ niddānaṃ karomi, chinditabbaṃ lunitabbaṃ uppāṭetabbaṃ karomīti evampi upayogavacaneneva vattuṃ yujjati.

Soraccaṃ me pamocananti ettha yaṃ taṃ “kāyiko avītikkamo, vācasiko avītikkamo”ti, evaṃ sīlameva “soracca”nti vuttaṃ, na taṃ idha adhippetāṃ, vuttameva etaṃ “kāyagutto”tiādīnaṃ nayena, arahattaphalaṃ pana adhippetāṃ. Tampi hi sundare nibbāne ratabhāvato “soracca”nti vuccati. **Pamocananti** yoggavissajjanaṃ. Kiṃ vuttaṃ hoti? Yathā tava pamocanaṃ punapi sāyanhe vā dutiyadvase vā anāgatasamvacchare vā yojetabbato appamocanameva hoti, na mama evaṃ. Na hi mama antarā mocanaṃ nāma atthi. Ahañhi dīpaṅkaradasabalakālato pabhuti paññānaṅgale vīriyabalibadde yojetvā cattāri asaṅkhyeyyāni kappasatasahassaṅga mahākasiṃ kasanto tāva na muñciṃ, yāva na sammāsambodhiṃ abhisambujjhi. Yadā ca me sabbaṃ taṃ kālaṃ khepetvā bodhirukkhamūle aparājītapallaṅke nisinnassa sabbaguṇaparivāraṃ arahattaphalaṃ udapādi, tadā mayā taṃ sabbussukkapaṭippassaddhippattiyā pamuttaṃ, na dāni puna yojetabbaṃ bhavissatīti. Etamatthaṃ sandhāyāha bhagavā – “soraccaṃ me pamocana”nti.

79. Vīriyaṃ me dhuradhorayhanti ettha vīriyanti “kāyiko vā, cetasiko vā vīriyārambho”tiādīnaṃ nayena vuttapadhānaṃ. Dhurāyaṃ dhorayhaṃ **dhuradhorayhaṃ**, dhuraṃ vahatīti attho. Yathā hi brāhmaṇassa dhurāyaṃ dhorayhākaḍḍhitāṃ naṅgalaṃ bhūmighanaṃ bhindati, mūlasantānakāni ca padāleti, evaṃ bhagavato vīriyākaḍḍhitāṃ paññānaṅgalaṃ yathāvuttaṃ ghaṇaṃ bhindati, kilesasantānakāni ca padāleti. Tenāha – “vīriyaṃ me dhuradhorayha”nti. Atha vā purimadhuraṃ vahantā dhurā, mūladhuraṃ vahantā dhorayhā; dhurā ca dhorayhā ca **dhuradhorayhā**. Tattha yathā brāhmaṇassa ekamekasmiṃ naṅgale catubalibaddappabhedāṃ dhuradhorayhaṃ vahantaṃ uppannānuppannatiṇāmūlaghātaṃ sassasampattiṅga sādheti, evaṃ bhagavato catusammappadhānavīriyappabhedāṃ dhuradhorayhaṃ vahantaṃ uppannānuppannākusalāmūlaghātaṃ kusalasampattiṅga sādheti. Tenāha – “vīriyaṃ me dhuradhorayha”nti.

Yogakkhemādhivāhananti ettha yogehi khemattā “yogakkhema”nti nibbānaṃ vuccati, taṃ adhikatvā vāhīyati, abhimukhaṃ vā vāhīyatīti adhivāhanaṃ. Yogakkhemassa adhivāhanaṃ yogakkhemādhivāhanaṃ. Tena kiṃ dīpeti? Yathā tava dhuradhorayhaṃ puratthimaṃ disaṃ pacchimādīsu vā aññataraṃ abhimukhaṃ vāhīyati, tathā mama dhuradhorayhaṃ nibbānābhimukhaṃ vāhīyati.

Evaṃ vāhiyamānaṅga **gacchati anivattantaṃ**. Yathā tava naṅgalaṃ vahantaṃ dhuradhorayhaṃ khettakoṭiṃ patvā puna nivattati, evaṃ anivattantaṃ dīpaṅkarakālato pabhuti gacchateva. Yasmā vā tena tena maggena pahīnā kilesā punappunaṃ pahātābbā na honti, yathā tava naṅgalena chinnāni tiṇāni punapi aparasmīṃ samaye chinditābbāni honti, tasmāpi etaṃ paṭhamamaggavasena diṭṭhekaṭṭhe kilese, dutiyavasena oḷārike, tatiyavasena anusahagata kilese, catutthavasena sabbakilese pajahantaṃ **gacchati anivattantaṃ**. Atha vā **gacchati anivattanti** nivattanarahitaṃ hutvā gacchatīti attho. Nti taṃ

dhuradhorayhaṃ. Evam pettha padacchedo veditabbo. Evaṃ gacchantañca yathā tava dhuradhorayhaṃ na taṃ ṭhānaṃ gacchati, yattha gantvā kassako asoko nissoko virajo hutvā na socati, etaṃ pana taṃ ṭhānaṃ gacchati, **yattha gantvā na socati**. Yattha satipācanena etaṃ vīriyadhuradhorayhaṃ codento gantvā mādiso kassako asoko nissoko virajo hutvā na socati, taṃ sabbasokasallasamugghātabhūtaṃ nibbānāmatasaṅkhātaṃ ṭhānaṃ gacchatīti.

80. Idāni nigamaṇaṃ karonto bhagavā imaṃ gāthamāha –

“Evamesā kasī kaṭṭhā, sā hoti amatapphalā;
Etaṃ kasim kasitvāna, sabbadukkhā pamuccatī”ti.

Tassāyaṃ saṅkhepattho – mayā brāhmaṇa **esā** saddhābījā tapovuṭṭhiyā anuggahitā **kasi**, paññāmayam yuganaṅgalaṃ, hirimayañca īsam, manomayena yottena, ekābaddham katvā, paññānaṅgale satiphālaṃ ākoṭetvā, satipācanaṃ gahetvā, kāyavacīhāraguttiyā gopetvā, saccaṃ niddānaṃ katvā, soraccaṃ pamocanaṃ vīriyaṃ dhuradhorayhaṃ yogakkhemābhimukhaṃ anivattantaṃ vāhenta **kaṭṭhā**, kasikamma pariyoṣānaṃ catubbidham sāmāññaphalaṃ pāpitā, **sā hoti amatapphalā**, sā esā kasi amatapphalā hoti. Amataṃ vuccati nibbānaṃ, nibbānānisamsā hotīti attho. Sā kho panesā kasi na mamevekassa amatapphalā hoti, apica, kho, pana yo koci khattiyo vā brāhmaṇo vā vesso vā suddo vā gahaṭṭho vā pabbajito vā etaṃ kasim kasati, so sabbopi **etaṃ kasim kasitvāna, sabbadukkhā pamuccati**, sabbasmā vaṭṭadukkhadukkhadukkhasaṅkhāradukkhavipariṇāmadukkhā pamuccatīti. Evaṃ bhagavā brāhmaṇassa arahattanikūṭeṇa nibbānapariyoṣānaṃ katvā desanaṃ niṭṭhāpesi.

Tato brāhmaṇo gambhīrattham desanaṃ sutvā “mama kasiphalaṃ bhuñjītvā aparajju eva chāto hoti, imassa pana kasi amatapphalā, tassā phalaṃ bhuñjītvā sabbadukkhā pamuccatī”ti ca viditvā pasanno pasannākāraṃ kātuṃ pāyāsaṃ dātumāraddho. Tenāha “**atha kho kasibhāradvājo**”ti. Tattha **mahatiyāti** mahatiyanti attho. **Kaṃsapātiyāti** suvaṇṇapātiyaṃ, satahassagghanake attano suvaṇṇathāle. **Vaḍḍhetvāti** chupitvā, ākiritvāti vuttaṃ hoti. **Bhagavato upanāmesīti** sappimadhuphāṇitādīhi vicitraṃ katvā, dukūlavitānena paṭicchādetvā, ukkhipitvā, sakkaccaṃ tathāgatassa abhihari. Kinti? “**Bhuñjatu bhavaṃ gotamo pāyāsaṃ, kassako bhava**”nti. Tato kassakabhāvasādhakaṃ kāraṇamāha “**yañhi...pe... kasatī**”ti, yasmā bhavaṃ...pe... kasatīti vuttaṃ hoti. Atha bhagavā “**gāthābhigītaṃ me**”ti āha.

81. Tattha **gāthābhigītaṃ** gāthāhi abhigītaṃ, gāthāyo bhāsītvā laddhanti vuttaṃ hoti. **Meti** mayā. **Abhojaneyyanti** bhuñjanārahaṃ na hoti. **Sampassanti** sammā ājīvasuddhiṃ passataṃ, samantā vā passataṃ sampassataṃ, buddhānanti vuttaṃ hoti. **Nesa dhammoti** “gāthābhigītaṃ bhuñjitabba”nti esa dhammo etaṃ cārittaṃ na hoti, tasmā **gāthābhigītaṃ panudanti buddhā** paṭikkhipanti na bhuñjantīti. Kim pana bhagavatā pāyāsatham gāthā abhigīta, yena evamāhāti? Na etadattham abhigīta, apica, kho, pana pāto paṭṭhāya khetasamīpe ṭhatvā kaṭacchubhikkhampi alabhitvā puna sakalabuddhaguṇe pakāsetvā laddham tadetaṃ naṭanaccakādīhi naccitvā gāyitvā ca laddhasadisam hoti, tena “gāthābhigīta”nti vuttaṃ. Tādisañca yasmā buddhānaṃ na kappati, tasmā “abhojaneyya”nti vuttaṃ. Appicchatānurūpañcetaṃ na hoti, tasmāpi pacchimaṃ janataṃ anukampamānena ca evaṃ vuttaṃ. Yatra ca nāma parappakāsitenāpi attano guṇena uppannaṃ lābham paṭikkhipanti seyyathāpi appiccho ghaṭikāro kumbhakāro, tatra katham koṭippattāya appicchatāya samannāgato bhagavā attanāva attano guṇappakāsanena uppannaṃ lābham sādiyissati, yato yuttameva etaṃ bhagavato vattuntī.

Ettāvatā “appasannaṃ adātukāmaṃ brāhmaṇaṃ gāthāgāyanena dātukāmaṃ katvā, samaṇo gotamo bhojanaṃ paṭiggahesi, āmisakāraṇā imassa desanā”ti imamhā lokāpavādā attānaṃ mocento desanāpārisuddhiṃ dīpetvā, idāni ājīvapārisuddhiṃ dīpento āha “**dhamme satī brāhmaṇa vuttiresā**”ti tassattho – ājīvapārisuddhidhamme vā dasavidhasucaritadhamme vā buddhānaṃ cārittadhamme vā **sati** saṃvijjānāne anupahate vattamāne **vuttiresā** ekantavodātā ākāse paṇippasāraṇakappā esanā pariyesanā jīvitavutti buddhānaṃ **brāhmaṇāti**.

82. Evaṃ vutte brāhmaṇo “pāyāsaṃ me paṭikkhipati, akappiyaṃ kiretaṃ bhojanaṃ, adhañño vatasmim, dānaṃ dātuṃ na labhāmī”ti domanassaṃ uppādetvā “appeva nāma aññaṃ paṭiggaṇheyyā”ti ca cintesi. Taṃ ñatvā bhagavā “ahaṃ bhikkhācāraṇaṃ paricchinditvā āgato – ‘ettakena kālena imaṃ brāhmaṇaṃ pasādessāmī’ti, brāhmaṇo ca domanassaṃ akāsi. Idāni tena domanassena mayi cittaṃ pakopetvā amatavaradhammaṃ paṭivijjhitaṃ na sakkhissatī”ti brāhmaṇassa pasādajananatthaṃ tena patthitamanorathaṃ pūrento āha “**aññaena ca kevalina**”nti. Tattha **kevalinanti** sabbagaṇaparipuṇṇaṃ, sabbayogavisamyaṃ vāti attho. Mahantānaṃ sīlakkhandhādīnaṃ guṇānaṃ esanato **mahesiṃ**. Parikkhīṇasabbāsavattā **khīṇāsavaṃ**. Hatthapādakukkuccamādiṃ katvā vūpasantasabbakukkuccattā **kukkuccavūpasantaṃ**. **Upaṭṭhahassūti** parivissasu paṭimānayaṃ. Evaṃ brāhmaṇena citte uppāditepi pariyaṃyameva bhaṇati, na tu bhaṇati “dehi, āharāhī”ti. Sesamettha uttānameva.

Atha brāhmaṇo “ayaṃ pāyāso bhagavato ānīto nāhaṃ arahāmi taṃ attano chandena kassaci dātu”nti cintetvā āha “**atha kassa cāha**”nti. Tato bhagavā “taṃ pāyāsaṃ ṭhapetvā tathāgataṃ tathāgatasāvakaṇca aññaṃ ajīraṇadhammo”ti ñatvā āha – “**na khvāhaṃ ta**”nti. Tattha **sadevakavacanena** pañcakāmāvacaradevaggahaṇaṃ, **samārakavacanena** chaṭṭhakāmāvacaradevaggahaṇaṃ, **sabrahmakavacanena** rūpāvacarabrahmaggaṇaṃ arūpāvacarā pana bhuñjeyyunti asambhāvaneyyā. **Sassamaṇabrāhmaṇivacanena** sāsanapaccatthikapaccāmittasamaṇabrāhmaṇaggahaṇaṃ samitapāpabāhitapāpasamaṇabrāhmaṇaggahaṇaṇca. **Pajāvacanena** sattalokaggahaṇaṃ, **sadevamanussa**vacanena sammutidevaavasesamanussaggahaṇaṃ. Evamettha tīhi vacanehi okāsaloko, dvīhi pajāvasena sattaloko gahitoti veditabbo. Esa saṅkhepo, vitthāraṃ pana ālavakasutte vaṇṇayissāma.

Kasmā pana sadevakādīsu kassaci na sammā pariṇāmaṃ gaccheyyāti? Oḷārike sukhumojāpakkhipanato. Imasmiñhi pāyāse bhagavantaṃ uddissa gahitamatteyeva devatāhi oja pakkhittā yathā sujātāya pāyāse, cundassa ca sūkaramaddave paccamāne, verañjāyaṇca bhagavatā gahitagahitālope, bhesajjakkhandhake ca kaccānassa gulhakumbhasmiṃ avasiṭṭhaguḷhe. So oḷārike sukhumojāpakkhipanato devānaṃ na pariṇamati. Devā hi sukhumasarīrā, tesam oḷāriko manussāhāro na sammā pariṇamati. Manussānampi na pariṇamati. Manussā hi oḷārikasarīrā, tesam sukhumā dibbojā na sammā pariṇamati. Tathāgatassa pana pakatiaggināva pariṇamati, sammā jīrati. Kāyabalañāṇabalappabhāvenāti eke tathāgatasāvakaṇca khīṇāsavassetam samādhibalena mattaññutāya ca pariṇamati, itaresam iddhimantānampi na pariṇamati. Acintanīyaṃ vā ettha kāraṇaṃ, buddhavisayo esoti.

Tena hi tvanti yasmā aññaṃ na passāmi, mama na kappati, mama akappantaṃ sāvakassāpi me na kappati, tasmā tvam brāhmaṇāti vuttaṃ hoti. **Appahariteti** parittaharitatīṇe, apparuḷharitatīṇe vā pāsānapitṭhisadise. **Appāṇaketi** nippāṇake, pāyāsajjhottharaṇakāraṇena maritabbapāṇarahite vā mahāudakakkhandhe. Saha tiṇanissitehi pāṇehi tiṇānaṃ pāṇakānaṇca anurakkhaṇatthāya etaṃ vuttaṃ. **Cicciṭāyati** **ciṭciṭāyatīti** evaṃ saddaṃ karoti. **Samdhūpāyatīti** samantā dhūpāyati. **Sampadhūpāyatīti** tatheva adhimattaṃ dhūpāyati. Kasmā evaṃ ahoṣīti? Bhagavato ānubhāvena, na udakassa, na pāyāsassa, na brāhmaṇassa, na aññaṃ devayakkhādīnaṃ. Bhagavā hi brāhmaṇassa dhammasamvegatthaṃ tathā adhiṭṭhāsi. **Seyyathāpi nāmāti** opammanidassanamattametam, yathā phāloti ettakameva vuttaṃ hoti. **Samvigo** cittena, **lomahaṭṭhajāto** sarīrena. Sarīre kirassa navanavutilomakūpasahassāni suvaṇṇabhittiyā āhatamaṇināgadantā viya uddhaggā ahesuṃ. Sesam pākaṭameva.

Pādesu pana nipatitvā bhagavato dhammadesanaṃ abbhanumodamāno bhagavantaṃ etadavoca “**abhikkantaṃ, bho gotama, bhikkantaṃ, bho gotamā**”ti. Abbhanumodane hi ayamidha **abhikkanta** saddo. Vitthārato panassa maṅgalasuttavaṇṇanāyaṃ atthavaṇṇanā āvi bhavissati. Yasmā ca abbhanumodanathe, tasmā sādhu sādhu bho gotamāti vuttaṃ hotīti veditabbaṃ.

“Bhaye kodhe pasamsāyaṃ, turite kotūhalacchare;
Hāse soke pasāde ca, kare āmeditaṃ budho”ti. –

Iminā ca lakkhaṇena idha pasādavasena pasamsāvasena cāyaṃ dvikkhattuṃ vuttoti veditabbo. Atha vā **abhikkantanti** abhikantaṃ atiiṭṭhaṃ, atimaṇāpaṃ, atisundaranti vuttaṃ hoti.

Tattha ekena abhikkantasaddena desanaṃ thometi, ekena attano pasādaṃ. Ayañhi ettha adhippāyo – abhikkantaṃ, bho gotama, yadidaṃ bhoto gotamassa dhammadesanā, abhikkantaṃ yadidaṃ bhoto gotamassa dhammadesanaṃ āgamma mama pasādoti. Bhagavato eva vā vacanaṃ dve dve atthe sandhāya thometi – bhoto gotamassa vacanaṃ abhikkantaṃ dosanāsanato, abhikkantaṃ guṇādhiḡamanato, tathā saddhājananato, paññājananato, sātthato, sabyañjanato, uttānapadato, gambhīratthato, kaṇṇasukhato, hadayaṅgamato, anattukkaṃsanato, aparavambhanato, karuṇāsīlato, paññāvadātato, āpātharamaṇīyato, vimaddakkhamato, suyyamānasukhato, vīmaṃsiyamānahitatoti evamādīhi yojetabbaṃ.

Tato parampi catūhi upamāhi desanaṃyeva thometi. Tattha **nikkujjanti** adhomukhaṭṭhapitaṃ, heṭṭhā mukhajātaṃ vā. **Ukkujjeyyāti** uparimukhaṃ kareyya. **Paṭicchannanti** tiṇapaṇṇādicchāditaṃ. **Vivareyyāti** ugghāṭeyya. **Mūlhassāti** disāmūlhassa. **Maggam ācikkheyyāti** hatthe gahetvā “esa maggo”ti vadeyya. **Andhakāreti** kāḷapakkhacātuddasīdḍharattaghaṇavanasaṇḍameghapaṭalehi caturaṅge tamasi. Ayaṃ tāva padattho.

Ayaṃ pana adhippāyayojanā – yathā koci nikkujjitaṃ ukkujjeyya, evaṃ saddhammavimukhaṃ asaddhammapatitaṃ maṃ asaddhammā vuṭṭhāpentena, yathā paṭicchannaṃ vivareyya; evaṃ kassapassa bhagavato sāsanaṇtaradhānā pabhuti micchādīṭṭhigahanapaṭicchannaṃ sāsanaṃ vivarantena, yathā mūlhassa maggaṃ ācikkheyya, evaṃ kummaggamicchāmaggaṇapaṭipannassa me saggamokkhamaggaṃ ācikkhantena, yathā andhakāre telapajjotaṃ dhāreyya, evaṃ mohandhakāranimuggassa me buddhādiratanarūpāni aṇpassato tappaṭicchādakamohandhakāraviddhamaṇsakadesanāpajjotadhāraṇena mayhaṃ bhotā gotamena etehi pariyāyehi desitattā anekapariyāyena dhammo pakāsito.

Atha vā ekacciyena mattenā yasmā ayaṃ dhammo dukkhadassanena asubhe “subha”nti vipallāsappahānena ca nikkujjitukkujjitasadiso, samudayadassanena dukkhe “sukha”nti vipallāsappahānena ca paṭicchannavivaraṇasadiso, nirodhadassanena anicce “nicca”nti vipallāsappahānena ca mūlhassa maggācikkhaṇasadiso, maggadassanena anattani “attā”ti vipallāsappahānena ca andhakāre pajjotasadiso, tasmā seyyathāpi nāma nikkujjitaṃ vā ukkujjeyya... pe... pajjotaṃ dhāreyya “cakkhumanto rūpāni dakkhantī”ti, evaṃ pakāsito hoti.

Yasmā panettha saddhātapakāyaguttatādīhi sīlakkhandho pakāsito hoti, paññāya paññākkhandho, hirimaṇādīhi samādhikkhandho, yogakkhemena nirodhoti evaṃ tikkhandho ariyamaggo nirodho cāti sarūpeneva dve ariyasaccāni pakāsītāni. Tattha maggo paṭipakkho samudayassa, nirodho dukkhassāti paṭipakkhena dve. Iti iminā pariyāyena cattāri saccāni pakāsītāni. Tasmā anekapariyāyena pakāsito hotīti veditabbo.

Esāhantiādīsu eso ahanti esāhaṃ. **Saraṇaṃ gacchāmīti** pādesu nipatitvā paṇipātena saraṇagamaṇena gatopi idāni vācāya samādiyanto āha. Atha vā paṇipātena buddhamyeva saraṇaṃ gatoti idāni taṃ ādiṃ katvā sese dhammasaṅghepi gantuṃ āha. **Ajjataggeti** ajjataṃ ādiṃ katvā, ajjadaggeti vā pāṭho, da-kāro padasandhikaro, ajja aggaṃ katvāti vuttaṃ hoti. Pāṇehi upetaṃ **pāṇupetaṃ**, yāva me jīvitaṃ pavattati, tāva upetaṃ, anaññasatthukaṃ tīhi saraṇagamaṇehi saraṇaṃ gataṃ maṃ bhavaṃ gotamo dhāretu jānātūti vuttaṃ hoti. Ettāvātā anena sutānurūpā paṭipatti dassitā hoti. Nikkujjitādīhi vā satthusampattiṃ dassetvā iminā “esāha”ntiādīnā sissasampatti dassitā. Tena vā paññāpaṭilābhaṃ dassetvā iminā saddhāpaṭilābho dassito. Idāni evaṃ paṭiladdhasaddhena paññavatā yaṃ kattabbaṃ, taṃ kattukāmo bhagavantaṃ yācati “**labheyyāha**”nti. Tattha bhagavato iddhiyādīhi abhippasādītacitto “bhagavāpi cakkavattirajjaṃ pahāya pabbajito, kimaṅgaṃ paṇāha”nti saddhāya pabbajjaṃ yācati, tattha paripūrākāritaṃ patthento paññāya upasampadaṃ. Sesam pākāṭameva.

Eko vūpakaṭṭhotiādīsu pana **eko** kāyavivekena, **vūpakaṭṭho** cittavivekena, **appamatto** kammaṭṭhāne satiavijahanena, **ātāpī** kāyikacetasi kavīriya saṅkhātena ātāpena, **pahitatto** kāye ca jīvite ca anapekkhatāya **viharanto** aññatarairiyāpathavihārena. **Na cirassevāti** pabbajjaṃ upādāya vuccati. **Kulaputtāti** duvidhā kulaputtā, jātikulaputtā, ācārikulaputtā ca. Ayaṃ pana ubhayathāpi kulaputto. **Agārasmāti** gharā. Agārānaṃ hitaṃ agāriyaṃ kasigorakkhādikuṭumbaposaṅkammaṃ vuccati. Natthi ettha agāriyanti **anagāriyaṃ**, pabbajjāyetaṃ adhivacanaṃ **pabbajantīti** upagacchanti upasaṅkamanti. **Tadanuttaranti** taṃ anuttaraṃ. **Brahmacariyapariyosānanti** maggabrahmacariyassa pariyosānaṃ, arahattaphalanti vuttaṃ hoti. Tassa hi atthāya kulaputtā pabbajanti. **Diṭṭheva dhammeti** tasmiṃyeva attabhāve. **Sayaṃ abhiññā sacchikatvāti** attanāyeva paññāya paccakkaṃ katvā, aparappaccayaṃ ñatvāti attho. **Upasampajja vihāsīti** pāpuṇitvā sampādetvā vā vihāsī. Evaṃ viharanto ca **khīṇā jāti... pe... abbhaññāsi**. Etenassa paccavekkhaṇabhūmiṃ dasseti.

Katamā panassa jāti khīṇā, kathaṅca naṃ abhhaññāsīti? Vuccate – na tāvassa atītā jāti khīṇā pubbeva khīṇattā, na anāgatā anāgate vāyāmābhāvato, na paccuppannā vijjamaṇattā. Yā pana maggassa abhāvitattā uppajjeyya ekacatupaṅcavokārabhavesu ekacatupaṅcakkhandhappabhedā jāti, sā maggassa bhāvitattā anuppādadhammataṃ āpajjanena khīṇā. Taṃ so maggabhāvanāya pahīnakīlese paccavekkhitvā kilesābhāve vijjamaṇampi kammaṃ āyatīṃ apaṭisandhikaṃ hotīti jānanto jānāti.

Vusitanti vuttaṃ parivuttaṃ, kataṃ caritaṃ niṭṭhāpitanti attho. **Brahmacariyanti** maggabrahmacariyaṃ. **Kataṃ karaṇīyanti** catūsu saccesu catūhi maggehi pariññāpahānasacchikiriyabhāvanāvasena soḷasavidhampi kiccaṃ niṭṭhāpitanti attho. **Nāparaṃ itthattāyāti** idāni puna itthabhāvāya evaṃ soḷasakiccabhāvāya kilesakkhayāya vā maggabhāvanā natthīti. Atha vā **itthattāyāti** itthabhāvato, imasmā evaṃpakārā idāni vattamaṇakkhandhasantānā aparāṃ khandhasantānaṃ natthi. Ime pana paṅcakkhandhā pariññātā tiṭṭhanti chinnaṃmūlako rukkhō viyāti abhhaññāsi. **Aññataroti** eko. **Arahatanti** arahantānaṃ. Mahāsāvakaṇaṃ abhantaro āyasmā bhāradvājo ahoṣīti ayaṃ kirettha adhippāyoti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya kasibhāradvājasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

5. Cundasuttavaṇṇanā

83. Pucchāmi muniṃ pahūta paññanti cundasuttaṃ. Kā uppatti? Saṅkhepato tāva attajjhāsayaparajjhāsayaaṭṭhuppattipucchāvasikabhedato catūsu uppattīsu imassa suttassa pucchāvasikā uppatti. Vitthārato pana ekaṃ samayaṃ bhagavā malle su cārikaṃ caramāno mahatā bhikkhusaṅghena saddhiṃ yena pāvā tadavasari. Tatra sudaṃ bhagavā pāvāyaṃ viharati cundassa kammāraputtassa ambavane. Ito pabhuti yāva “atha kho bhagavā pubbaṅhasamayaṃ nivāsetvā pattacīvaramādāya saddhiṃ bhikkhusaṅghena yena cundassa kammāraputtassa nivesanaṃ tenupasaṅkami; upasaṅkamitvā paññatte āsane nisīdī”ti (dī. ni. 2.189), tāva sutte āgatanayeneva vitthāretabbaṃ.

Evaṃ bhikkhusaṅghena saddhiṃ nisinne bhagavati cundo kammāraputto buddhappamukhaṃ bhikkhusaṅghaṃ parivisanto byañjana sūpādigaṇaṭṭhaṃ bhikkhūnaṃ suvaṇṇabhājanāni upanāmesi. Apaññatte sikkhāpade keci bhikkhū suvaṇṇabhājanāni paṭicchimsu keci na paṭicchimsu. Bhagavato pana ekameva bhājanaṃ attano selamayaṃ pattaṃ, dutiyabhājanaṃ buddhā na gaṇhanti. Tattha aññataro pāpabhikkhu saḥassagghanaṃ suvaṇṇabhājanaṃ attano bhojanaṭṭhāya sampattaṃ theyyacittena kuṅcikatthavikāya pakkhipi. Cundo parivisitvā hatthapādaṃ dhovitvā bhagavantaṃ namassamāno bhikkhusaṅghaṃ olokento taṃ bhikkhuṃ addasa, disvā ca pana apassamāno viya hutvā na naṃ kiñci abhaṇi bhagavati thesu ca gāravena, apica “micchādiṭṭhikānaṃ vacanapatho mā ahoṣī”ti. So “kiṃ nu kho saṃvarayuttāyeva samaṇā, udāhu bhinnasamvarā idīsāpi samaṇā”ti ñātukāmo sāyanhasamaye bhagavantaṃ upasaṅkamitvā āha “**pucchāmi muni**”nti.

Tattha **pucchāmīti** idam “tisso pucchā aditṭhajotanā pucchā”’tiādīnā (cūḷani. puṇṇakamāṇavapucchāniddeśa 12) nayena niddese vuttanayameva. **Muninti** etampi “monaṃ vuccati ṇāṇaṃ. Yā paññā pajānaṇā...pe... sammāditṭhi, tena ṇāṇena samannāgato muni, monappattoti, tīṇi moneyyāni kāyamoneyya”’ntiādīnā (mahāni. 14) nayena tattheva vuttanayameva. Ayampantetha saṅkhepo. **Pucchāmīti** okāsaṃ kārento **muninti** munimuniṃ bhagavantaṃ ālapati. **Pahūtapaññanti**ādīni thutivacaṇāni, tehi taṃ munim thunāti. Tattha **pahūtapaññanti** vipulapaññaṃ. Neyyapariyantikattā cassa vipulatā veditabbā. **Iti cundo kammāraputtoti** idam dvayaṃ dhaniyasutte vuttanayameva. Ito paraṃ pana ettakampi avatvā sabbaṃ vuttanayaṃ chaḍḍetvā avuttanayameva vaṇṇayissāma.

Buddhanti tīsu buddhesu tatiyabuddhaṃ. **Dhammassāminti** maggadhammassa janakattā puttasseva pitaraṃ attanā uppādītasippāyatanādīnaṃ viya ca ācariyaṃ dhammassa sāmim, dhammissaraṃ dhammarājaṃ dhammavasavattinti attho. Vuttampi cetam –

“So hi, brāhmaṇa, bhagavā anuppannassa maggassa uppādetā, asaṅjātassa maggassa saṅjanetā, anakkhātassa maggassa akkhātā, maggaññū, maggavidū, maggakovido. Maggānugā ca pana etarahi sāvakā viharanti pacchā samannāgatā”’ti (ma. ni. 3.79).

Vītaṇṇanti vigatakāmaḥavavibhavaṇṇaṃ. **Dvipaduttamanti** dvipadānaṃ uttamaṃ. Tattha kiñcāpi bhagavā na kevalaṃ dvipaduttamo eva, atha kho yāvataṃ sattā apadā vā dvipadā vā...pe... nevasaññīnāsaññīno vā, tesam sabbesaṃ uttamo. Atha kho ukkaṭṭhapaṇicchedavasena dvipaduttamotveva vuccati. Dvipadā hi sabbasattānaṃ ukkaṭṭhā cakkavattimahaśāvakaḥpaccekabuddhānaṃ tattha uppattito, tesaṅca uttamoti vutte sabbasattuttamoti vuttoyeva hoti. **Sārathīnaṃ pavaranti** saretīti **sārathi**, hatthidamakādīnametaṃ adhivacaṇaṃ. Tesaṅca bhagavā **pavaro** anuttarena damanena purisadamme dametuṃ samatthabhāvato. Yathāha –

“Hatthidamakena, bhikkhave, hatthidammo sārīto ekaṃ eva disaṃ dhāvati puratthimaṃ vā pacchimaṃ vā uttaraṃ vā dakkhiṇaṃ vā. Assadamakena, bhikkhave, assadammo...pe... godamakena, bhikkhave, godammo...pe... dakkhiṇaṃ vā. Tathāgatena hi, bhikkhave, arahatā sammāsambuddhena purisadammo sārīto aṭṭha disā vidhāvati, rūpī rūpāni passati, ayamekā disā...pe... saññāvedayitanirodhaṃ upasampajja viharati, ayaṃ aṭṭhamī disā”’ti (ma. ni. 3.312).

Katīti atthappabhedapucchā. **Loketi** sattaloke. **Samaṇāti** pucchitabbaatthanidassanaṃ. **Ingāti** yācanatthe nipāto. **Tadiṅghāti** te ingha. **Brūhīti** ācikkha kathayassūti.

84. Evaṃ vutte bhagavā cundaṃ kammāraputtaṃ “kiṃ, bhante, kusalaṃ, kiṃ akusala”’ntiādīnā (ma. ni. 3.296) nayena gihipaṇhaṃ apucchitvā samaṇapaṇhaṃ pucchantaṃ disvā āvajjento “taṃ pāpabhikkhuṃ sandhāya ayaṃ pucchati”’ti ṇatvā tassa aññatra vohāramattā assamaṇabhāvaṃ dīpento āha “**caturo samaṇā**”’ti. Tattha **caturoti** saṅkhyāparicchedo. **Samaṇāti** kadāci bhagavā titthiye samaṇavādena vadati; yathāha – “yāni tāni puthusamaṇabrāhmaṇānaṃ vatakotūhalamaṅgalāni”’ti (ma. ni. 1.407). Kadāci puthujjane; yathāha – “samaṇā samaṇāti kho, bhikkhave, jano saṅjānāti”’ti (ma. ni. 1.435). Kadāci sekkhe; yathāha – “idheva, bhikkhave, samaṇo, idha dutiyo samaṇo”’ti (ma. ni. 1.139; dī. ni. 2.214; a. ni. 4.241). Kadāci khīṇāsave; yathāha – “āsavānaṃ khayā samaṇo hoti”’ti (ma. ni. 1.438). Kadāci attānaṃyeva; yathāha – “samaṇoti kho, bhikkhave, tathāgatassetam adhivacana”’nti (a. ni. 8.85). Idha pana tīhi padehi sabbepi ariye sīlavantaṃ puthujjanaṅca, catutthena itaraṃ assamaṇampi bhaṇḍuṃ kāsāvakaṇṭhaṃ kevalaṃ vohāramattakena samaṇoti saṅgaṇhitvā “caturo samaṇā”’ti āha. **Na pañcamatthīti** imasmim dhammavinaye vohāramattakena paṭiññāmatthakenāpi pañcamo samaṇo nāma natthi.

Te te āvikaromīti te caturo samaṇe tava pākaṭe karomi. **Sakkhipuṭṭhoti** sammukhā pucchito. **Maggajinoti** maggena sabbakilese vijitāvīti attho. **Maggadesakoti** paresaṃ maggaṃ desetā. **Magge**

jīvatīti sattasu sekkhesu yo koci sekkho apariyositamaggavāsattā lokuttare, sīlavantaputhujjano ca lokiye magge jīvati nāma, sīlavantaputhujjano vā lokuttaramagganimittam jīvanatopi magge jīvatīti veditabbo. **Yo ca maggadūsi**ti yo ca dussīlo micchādīṭṭhi maggapaṭilomāya paṭipattiyā maggadūsakoti attho.

85. “Ime te caturo samaṇā”ti evaṃ bhagavatā saṅkhepena uddiṭṭhe caturo samaṇe “ayaṃ nāmettha maggajino, ayaṃ maggadesako, ayaṃ magge jīvati, ayaṃ maggadūsi”ti evaṃ paṭivijjhitaṃ asakkonto puna pucchitaṃ cundo āha “**kaṃ maggajina**”nti. Tattha **magge jīvati meti** yo so magge jīvati, tam me brūhi puṭṭhoti. Sesam pākaṭameva.

86. Idānissa bhagavā caturopi samaṇe catūhi gāthāhi niddisanto āha “**yo tiṇṇakathamkatho visallo**”ti. Tattha **tiṇṇakathamkatho visallo**ti etaṃ uragasutte vuttanayameva. Ayaṃ pana viseso. Yasmā imāya gāthāya maggajinoti buddhasamaṇo adhippeto, tasmā sabbaññutaññāṇena kathamkathāpatirūpakassa sabbadhammesu aññāṇassa tiṇṇattāpi “tiṇṇakathamkatho”ti veditabbo. Pubbe vuttanayena hi tiṇṇakathamkathāpi sotāpannādayo paccekabuddhāpariyosānā sakadāgāmivisayādīsu buddhavisayāpariyosānesu paṭihataññāppabhāvattā pariyāyena atīṇṇakathamkathāva honti. Bhagavā pana sabbappakārena tiṇṇakathamkathoti. **Nibbānābhiratoti** nibbāne abhirato, phalasaṃpattivasena sadā nibbānaninnacittoti attho. Tādiso ca bhagavā. Yathāha –

“So kho ahaṃ, aggivessana, tassā eva kathāya pariyosāne, tasmiṃyeva purimasmiṃ samādhinimittē ajjhattameva cittaṃ saṅṭhapemi, sannisādemi, ekodiṃ karomi, samādahāmi”ti (ma. nī. 1.387).

Anānugiddhoti kañci dhammaṃ taṇhāgedhena ananugijjhanto. **Lokassa sadevakassa netā**ti āsayānusayānulomena dhammaṃ desetvā pārāyanamahāsamayādīsu anekesu suttantesu aparimāṇānaṃ devamanussānaṃ saccapaṭivedhasampādanena sadevakassa lokassa netā, gamayitā, tāretā, pāraṃ sampāpetāti attho. **Tādinti** tādisaṃ yathāvuttappakāralokadhammehi nibbikāranti attho. Sesamettha pākaṭameva.

87. Evaṃ bhagavā imāya gāthāya “maggajina”nti buddhasamaṇaṃ niddisitvā idāni khīṇāsavasamaṇaṃ niddisanto āha “**paramaṃ paramantī**”ti. Tattha **paramaṃ** nāma nibbānaṃ, sabbadhammānaṃ aggaṃ uttamanti attho. **Paramanti yodha ṇatvā**ti tam paramaṃ paramamicceva yo idha sāsane ṇatvā paccavekkhaṇaṇāṇena. **Akkhāti vibhajate idheva dhammanti** nibbānadhammaṃ akkhāti, attanā paṭividhantā paresaṃ pākaṭaṃ karoti “idaṃ nibbāna”nti, maggadhammaṃ vibhajati “ime cattāro satipaṭṭhānā...pe... ariyo aṭṭhaṅgiko maggo”ti. Ubhayampi vā ugghaṭitaññūnaṃ saṅkhepadesanāya ācikkhatī, vipaṇcitaññūnaṃ vitthāradesanāya vibhajati. Evaṃ ācikkhanto vibhajanto ca “idheva sāsane ayaṃ dhammo, na ito bahiddhā”ti sīhanādaṃ nadanto akkhāti ca vibhajati ca. Tena vuttaṃ “akkhāti vibhajate idheva dhamma”nti. **Tam kaṅkhacchidaṃ munim anejanti** tam evarūpaṃ catusaccapaṭivedhena attano, desanāya ca paresaṃ kaṅkhacchedanena kaṅkhacchidaṃ, moneyyasamannāgamena munim, ejāsaṅkhātāya taṇhāya abhāvato anejaṃ **dutiyam bhikkhunamāhu maggadesinti**.

88. Evaṃ imāya gāthāya sayam anuttaraṃ maggaṃ uppādetvā desanāya anuttaro maggadesī samānopi dūtamiva lekhavācakamiva ca rañño attano sāsanaḥaram sāsanaḥotakañca “maggadesi”nti khīṇāsavasamaṇaṃ niddisitvā idāni sekkhasamaṇaṇca sīlavantaputhujjanasamaṇaṇca niddisanto āha “**yo dhammapade**”ti. Tattha padavaṇṇanā pākaṭāyeva. Ayaṃ panettha atthavaṇṇanā – yo nibbānadhammassa padattā **dhammapade**, ubho ante anupagamma desitattā āsayānurūpato vā satipaṭṭhānādīnānappakārehi desitattā **sudesite**, maggasamaṅgīpi anavasitamaggakiccattā **magge jīvati**, sīlasamyamena **saññato**, kāyādīsu sūpaṭṭhitāya cirakatādisaraṇāya vā satiyā **satimā**, aṇumattassāpi vajjassa abhāvato anavajjattā, koṭṭhāsabhāvena ca padattā sattatīmsabodhipakkhiyadhammasaṅkhātāni **anavajjapadāni** bhaṅgaññāto pabhuti bhāvanāsevanāya **sevamāno**, tam **bhikkhunaṃ tatiyaṃ**

maggajīvinti āhūti.

89. Evaṃ bhagavā imāya gāthāya “maggajīvi”nti sekkhasamaṇaṃ sīlavantaputhujjanasamaṇaṃ niddisitvā idāni taṃ bhaṇḍuṃ kāsāvakaṇṭhaṃ kevalaṃ vohāramattasamaṇaṃ niddisanto āha “**chadanaṃ katvānā**”ti. Tattha **chadanaṃ katvānā**ti patirūpaṃ karitvā, vesam gahetvā, liṅgaṃ dhāretvāti attho. **Subbatānanti** buddhapaccekabuddhasāvakaṇaṃ. Tesañhi sundarāni vatāni, tasmā te subbatāti vuccanti. **Pakkhandī**ti pakkhandako, anto pavisakoti attho. Dussīlo hi gūthapaṭicchādanatthaṃ tiṇapaṇṇādicchadanaṃ viya attano dussīlabhāvaṃ paṭicchādanatthaṃ subbatānaṃ chadanaṃ katvā “ahampi bhikkhū”ti bhikkhumajjhe pakkhandati, “ettakavassena bhikkhunā gahetabbaṃ eta”nti lābhe dīyamāne “ahaṃ ettakavasso”ti gaṇhituṃ pakkhandati, tena vuccati “chadanaṃ katvāna subbatānaṃ pakkhandī”ti. Catunnampi khattiyādikulānaṃ uppannaṃ pasādaṃ ananurūpapaṭipattiyā dūsetīti **kuladūsako. Pagabbhoti** aṭṭhaṭṭhānena kāyapāgabbhiyena, catuṭṭhānena vacīpāgabbhiyena, anekāṭṭhānena manopāgabbhiyena ca samannāgatoti attho. Ayamettha saṅkhepo, vitthāraṃ pana mettasuttavaṇṇanāyaṃ vakkhāma.

Katapaṭicchādanalakkhaṇāya māyāya samannāgatattā **māyāvī**. Sīlasaṃyamābhāvena **asaññato**. Palāpasadisattā **palāpo**. Yathā hi palāpo anto taṇḍularahitopi bahi thusena vīhi viya dissati, evamidhekacco anto sīlādiguṇasāravirahitopi bahi subbatacchadanena samaṇavesena samaṇo viya dissati. So evaṃ palāpasadisattā “palāpo”ti vuccati. Ānāpānassatisutte pana “apalāpāyaṃ, bhikkhave, parisā, nippalāpāyaṃ, bhikkhave, parisā, suddhā sāre patiṭṭhitā”ti (ma. ni. 3.146) evaṃ puthujjanakalyāṇopi “palāpo”ti vutto. Idha pana kapīlasutte ca “tato palāpe vāhetha, assamaṇe samaṇamānīne”ti (su. ni. 284) evaṃ parājītako “palāpo”ti vutto. **Patirūpena caraṃ samaggadūsi**ti taṃ subbatānaṃ chadanaṃ katvā yathā carantaṃ “āraññiko ayaṃ rukkhamaṇḍaliko, paṃsukūliko, piṇḍapātiko, appiccho, santuṭṭho”ti jano jānāti, evaṃ patirūpena yuttarūpena bāhiramaṭṭhena ācārena caranto puggalo attano lokuttaramaggassa, paresaṃ sugatimaggassa ca dūsanato “maggadūsi”ti vedītabbo.

90. Evaṃ imāya gāthāya “maggadūsi”ti dussīlaṃ vohāramattakasamaṇaṃ niddisitvā idāni tesam aññamaññaṃ abyāmissībhāvaṃ dīpento āha “**ete ca paṭivijjhi**”ti. Tassattho – ete caturo samaṇe yathāvuttana lakkhaṇena **paṭivijjhi** aññāsi sacchākāsi **yo gahaṭṭho** khattiyō vā brāhmaṇo vā añño vā koci, imesaṃ catunnaṃ samaṇānaṃ lakkhaṇassavanamattena **sutavā**, tasseva lakkhaṇassa ariyānaṃ santike sutattā **ariyasāvako**, teyeva samaṇe “ayaṇca ayaṇca evamaṇḍalakkhaṇo”ti pajānanamattena **sappañño**, yādiso ayaṃ pacchā vutto maggadūsi, itarepi **sabbe netādisāti ñatvā iti disvā** evaṃ pāpaṃ karontampi etaṃ pāpabhikkhuṃ disvā. Tatthāyaṃ yojanā – ete ca paṭivijjhi yo gahaṭṭho sutavā ariyasāvako sappañño, tassa tāya paññāya sabbe “netādisā”ti ñatvā viharato iti disvā na hāpeti saddhā, evaṃ pāpakammaṃ karontaṃ pāpabhikkhuṃ disvāpi na hāpeti, na hāyati, na nassati saddhāti.

Evaṃ imāya gāthāya tesam abyāmissībhāvaṃ dīpetvā idāni iti disvāpi “sabbe netādisā”ti jānantaṃ ariyasāvakaṃ pasamsanto āha “**kathañhi duṭṭhena**”ti. Tassa sambandho – etadeva ca yuttaṃ sutavato ariyasāvakassa, yadidaṃ ekaccaṃ pāpaṃ karontaṃ iti disvāpi sabbe “netādisā”ti jānanaṃ. Kiṃ kāraṇā? Kathañhi duṭṭhena asampaduṭṭhaṃ, suddhaṃ asuddhena samaṃ kareyyāti? Tassattho – kathañhi sutavā ariyasāvako sappañño, sīlavipattiyā duṭṭhena maggadūsinā aduṭṭhaṃ itaraṃ samaṇattayaṃ, suddhaṃ samaṇattayamevaṃ aparisuddhakāyasamācāratādīhi asuddhena pacchimena vohāramattakasamaṇena samaṃ kareyya sadisanti jāneyyāti. Suttapariyosāne upāsakassa maggo vā phalaṃ vā na kathitaṃ. Kaṅkhāmatameva hi tassa pahīnanti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya cundasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

6. Parābhavasuttavaṇṇanā

Evam me sutanti parābhavasuttaṃ. Kā uppatti? Maṅgalasuttaṃ kira sutvā devānaṃ etadahosi – “bhagavatā maṅgalasutte sattānaṃ vuḍḍhiṅca sotthiṅca kathayamānena ekamaṣṇa bhavo eva kathito, no parābhavo. Handa dāni yena sattā parihāyanti vinassanti, taṃ nesam parābhavampi pucchāmā”ti. Atha maṅgalasuttaṃ kathitadivasato dutiyadivase dasasahassacakkavālesu devatāyo parābhavasuttaṃ sotukāmā imasmiṃ ekacakkavāle sannipatitvā ekavālaggakoṭiokāsamatte dasapi vīsampi tiṃsampi cattālīsampi paññāsampi saṭṭhipi sattatipi asītipi sukhumattabhāve nimminivā sabbadevamābrahmāno siriyā ca tejena ca adhigayha virocamaṇaṃ paññattavarabuddhāsane nisinnaṃ bhagavantaṃ parivāretvā aṭṭhaṃsu. Tato sakkena devānamindena āṇatto aññataro devaputto bhagavantaṃ parābhavapaṇhaṃ pucchi. Atha bhagavā pucchāvasena imaṃ suttaṃ abhāsī.

Tattha “evam me suta”ntiādi āyasmatā ānandena vuttaṃ. “Parābhavantaṃ purisa”ntiādinā nayena ekantarikā gāthā devaputtena vuttā, “suvijāno bhavaṃ hoti”tiādinā nayena ekantarikā eva avasānagāthā ca bhagavatā vuttā, tadetaṃ sabbampi samodhānetvā “parābhavasutta”nti vuccati. Tattha “evam me suta”ntiādisu yaṃ vattabbaṃ, taṃ sabbaṃ maṅgalasuttavaṇṇanāyaṃ vakkhāma.

91. Parābhavantaṃ purisantiādisu pana **parābhavantaṃ** parihāyantaṃ vinassantaṃ. **Purisanti** yaṃkiñci sattaṃ jantaṃ. **Mayaṃ pucchāma gotamā**ti sesadevehi saddhiṃ attānaṃ nidassetvā okāsaṃ kārento so devaputto gottena bhagavantaṃ ālapati. **Bhavantaṃ puṭṭhumāgammā**ti mayaṃhi bhavantaṃ pucchissāmāti tato tato cakkavāḷā āgatāti attho. Etena ādaraṃ dasseti. **Kiṃ parābhavato mukhanti** evaṃ āgatānaṃ amhākaṃ brūhi parābhavato purisassa kiṃ mukhaṃ, kiṃ dvāraṃ, kā yoni, kiṃ kāraṇaṃ, yena mayaṃ parābhavantaṃ purisaṃ jāneyyāmāti attho. Etena “parābhavantaṃ purisa”nti ettha vuttassa parābhavato purisassa parābhavakāraṇaṃ pucchati. Parābhavakāraṇe hi ñāte tena kāraṇasāmaññena sakkā yo koci parābhavapuriso jānitunti.

92. Athassa bhagavā suṭṭhu pākāṭikaraṇatthaṃ paṭipakkhaṃ dassetvā puggalādhiṭṭhānāya desanāya parābhavamukhaṃ dipento āha “**suvijāno bhava**”nti. Tassattho – yvāyaṃ **bhavaṃ** vaḍḍhanto aparihāyanto puriso, so **suvijāno hoti**, sukkena akasirena akicchena sakkā vijānitum. Yopāyaṃ parābhavati **parābhavo**, parihāyati vinassati, yassa tumhe parābhavato purisassa mukhaṃ maṃ pucchatha, sopi **suvijāno**. Kathaṃ? Ayaṃhi **dhammakāmo bhavaṃ hoti** dasakusalakammapathadhammaṃ kāmeti, piheti, pattheti, suṇāti, paṭipajjati, so taṃ paṭipattim disvā sutvā ca jānitabbato suvijāno hoti. Itaropi **dhammadessī parābhavo**, tameva dhammaṃ dassati, na kāmeti, na piheti, na pattheti, na suṇāti, na paṭipajjati, so taṃ vipapaṭipattim disvā sutvā ca jānitabbato suvijāno hotīti. Evamettha bhagavā paṭipakkhaṃ dassento atthato dhammakāmatam bhavato mukhaṃ dassetvā dhammadessitam parābhavato mukhaṃ dasseti veditabbaṃ.

93. Atha sā devatā bhagavato bhāsitaṃ abhinandamānā āha “**iti heta**”nti. Tassattho – iti hi yathā vutto bhagavatā, tatheva etaṃ vijānāma, gaṇhāma, dhārema, **paṭhama so parābhavo** so dhammadessitālakkaṇo paṭhama parābhavo. Yāni mayaṃ parābhavamukhāni vijānitum āgatamhā, tesu idaṃ tāva ekaṃ parābhavamukhanti vuttaṃ hoti. Tattha viggaho, parābhavanti etenāti parābhavo. Kena ca parābhavanti? Yaṃ parābhavato mukhaṃ, kāraṇaṃ, tena. Byañjanamattena eva hi ettha nānākaraṇaṃ, atthato pana parābhavoti vā parābhavato mukhanti vā nānākaraṇaṃ natthi. Evamekaṃ parābhavato mukhaṃ vijānāmāti abhinanditvā tato paraṃ ñātukāmatāyāha “**dutiyaṃ bhagavā brūhi, kiṃ parābhavato mukha**”nti. Ito paraṅca **tatiyaṃ catutthantiādisu** imināva nayenattho veditabbo.

94. Byākaraṇapakkhepi ca yasmā te te sattā tehi tehi parābhavamukhehi samannāgatā, na ekoyeva sabbehi, na ca sabbe ekeneva, tasmā tesam tesam tāni tāni parābhavamukhāni dassetuṃ “**asantassa piyā honti**”tiādinā nayena puggalādhiṭṭhānāya eva desanāya nānāvidhāni parābhavamukhāni byākāsīti veditabbā.

Tatrāyaṃ saṅkhepato atthavaṇṇanā – **asanto** nāma cha satthāro, ye vā panaññepi avūpasantena kāyavacīmanokammaena samannāgatā, te asanto assapiyā honti sunakkhattādīnaṃ

acelakakorakhattiyādayo viya. **Santo** nāma buddhapaccekabuddhasāvaka. Ye vā panaññepi vūpasantena kāyavacīmanokammena samannāgatā, te **sante na kurute piyaṃ**, attano piye iṭṭhe kante manāpe na kuruteti attho. Veneyyavasena hettha vacanabhedo katoti veditabbo. Atha vā **sante na kuruteti** sante na sevati attho, yathā “rājānaṃ sevati”ti etasmiñhi atthe rājānaṃ piyaṃ kuruteti saddavidū mantenti. **Piyanti** piyamāno, tussamāno, modamānoti attho. **Asataṃ dhammo** nāma dvāsaṭṭhi diṭṭhigatāni, dasākusalakammamāpathā vā. Taṃ asataṃ dhammaṃ **roceti**, piheti, pattheti, sevati. Evametāya gāthāya asantapiyatā, santaappiyatā, asaddhammarocanañcāti tividhaṃ parābhavato mukhaṃ vuttaṃ. Etena hi samannāgato puriso parābhavati parihāyati, neva idha na huramaṃ vuḍḍhiṃ pāpuṇāti, tasmā “parābhavato mukha”nti vuccati. Vitthāraṃ panettha “asevanā ca bālānaṃ, paṇḍitānañca sevana”ti gāthāvaṇṇanāyaṃ vakkhāma.

96. Niddāsīli nāma yo gacchantopi, nisīdantopi, tiṭṭhantopi, sayānopi niddāyatiyeva. **Sabhāsīli** nāma saṅgaṇikārāmatam, bhassārāmatamanuyutto. **Anuṭṭhātā**ti vīriyatejavirahito uṭṭhānasīlo na hoti, aññehi codiyamāno gahaṭṭho vā samāno gahaṭṭhakammaṃ, pabbajito vā pabbajitakammaṃ ārabhati. **Alasoti** jātialaso, accantābhībhūto thinena ṭhitaṭṭhāne ṭhito eva hoti, nisinnaṭṭhāne nisinna eva hoti, attano ussāhena aññaṃ iriyāpathaṃ na kappeti. Atīte araññe aggimhi uṭṭhite apalāyanaalāsā cettha nidassanaṃ. Ayamettha ukkaṭṭhaparicchedo, tato lāmakaparicchedenāpi pana alaso alasotveva veditabbo. Dhajova rathassa, dhūmova aggino, kodho paññānamassati **kodhapaññāṇo**. Dosacarito khippakopī arukūpamacitto puggalo evarūpo hoti. Imāya gāthāya niddāsīlatā, sabhāsīlatā, anuṭṭhānatā, alāsātā, kodhapaññānatāti pañcavidhaṃ parābhavamukhaṃ vuttaṃ. Etena hi samannāgato neva gahaṭṭho gahaṭṭhavuḍḍhiṃ, na pabbajito pabbajitavuḍḍhiṃ pāpuṇāti, aññadatthu parihāyatiyeva parābhavatiyeva, tasmā “parābhavato mukha”nti vuccati.

98. Mātāti janikā veditabbā. **Pitāti** janakoyeva. **Jiṇṇakaṃ** sarīrasithilatāya. **Gatayobbanam** yobbanātikkamena āsītikaṃ vā nāvutikaṃ vā sayam kammāni kātumasamattham. **Pahu santoti** samattho samāno sukhaṃ jīvamāno. **Na bharatī**ti na poseti. Imāya gāthāya mātāpitūnaṃ abharaṇam, aposanaṃ, anupaṭṭhānaṃ ekaṃyeva parābhavamukhaṃ vuttaṃ. Etena hi samannāgato yaṃ taṃ –

“Tāya naṃ pāricariyāya, mātāpitūsu paṇḍitā;
Idheva naṃ pasaṃsanti, pecca sagge pamodaṭī”ti. (itivu. 106; a. ni. 4.63) –

Mātāpitubharaṇe ānisaṃsaṃ vuttaṃ. Taṃ na pāpuṇāti, aññadatthu “mātāpitaropi na bharati, kaṃ aññaṃ bharissati”ti nindañca vajjanīyatañca duggatiñca pāpuṇanto parābhavatiyeva, tasmā “parābhavato mukha”nti vuccati.

100. Pāpānaṃ bāhitattā **brāhmaṇam**, samitattā **samaṇam**. Brāhmaṇakulappabhavampi vā brāhmaṇam, pabbajjupagataṃ samaṇam, tato **aññaṃ vāpi** yaṃkiñci yācanaṃ. **Musāvādena vañcetī**ti “vada, bhante, paccayenā”ti pavāretvā yācito vā paṭijānitvā pacchā appadānena tassa taṃ āsaṃ viṣavādeti. Imāya gāthāya brāhmaṇādīnaṃ musāvādena vañcanaṃ ekaṃyeva parābhavamukhaṃ vuttaṃ. Etena hi samannāgato idha nindaṃ, samparāye duggatiṃ sugatiyampi adhippāyavipattiñca pāpuṇāti. Vuttañhetam –

“Dussīlassa sīlavipannassa pāpako kittisaddo abhuggacchatī”ti (dī. ni. 2.149; a. ni. 5.213; mahāva. 285).

Tathā –

“Catūhi, bhikkhave, dhammehi samannāgato yathābhataṃ nikkhitto evaṃ niraye. Katamehi catūhi? Musāvādī hotī”ti (a. ni. 4.82).

Tathā –

“Idha, sārīputta, ekacco samaṇaṃ vā brāhmaṇaṃ vā upasaṅkamtīvā pavāreti, ‘vada, bhante, paccayenā’ti, so yena pavāreti, taṃ na deti. So ce tato cuto itthattaṃ āgacchati. So yaṃ yadeva vaṇijjaṃ payojeti, sāssa hoti chedagāminī. Idha pana sārīputta...pe... so yena pavāreti, na taṃ yathāhippāyaṃ deti. So ce tato cuto itthattaṃ āgacchati. So yaṃ yadeva vaṇijjaṃ payojeti, sāssa na hoti yathāhippāyā’”ti (a. ni. 4.79).

Evamimāni nindādāni pāpuṇanto parābhavatiyeva, tasmā “parābhavato mukha”nti vuttaṃ.

102. Pahūtavittoti pahūtajātarūparajatamaṇiratano. **Sahiraññoti** sakahāpaṇo. **Sabhojanoti** anekasūpabyañjanabhojanasampanno. **Eko bhuñjati sādūnīti** sādūni bhojanāni attano puttānampi adatvā paṭicchannokāse bhuñjatīti eko bhuñjati sādūni. Imāya gāthāya bhojanagiddhatāya bhojanamacchariyaṃ ekamaṃyeva parābhavamukhaṃ vuttaṃ. Etena hi samannāgato nindaṃ vajjanīyaṃ duggatinti evamādāni pāpuṇanto parābhavatiyeva, tasmā “parābhavato mukha”nti vuttaṃ. Vuttanayeneva sabbamaṃ suttānusārena yojetabbaṃ, ativithārabhayena pana idāni yojanānayaṃ adassetvā atthamattameva bhaṇāma.

104. Jātitthaddho nāma yo “ahaṃ jātisampanno”ti mānaṃ janetvā tena thaddho vātapūritabhastā viya uddhumāto hutvā na kassaci onamati. Esa nayo dhanagottatthaddhesu. **Saññātiṃ atimaññetīti** attano ñātipi jātiyā atimaññati sakyā viya viṭaṭṭhaṃ. Dhanenāpi ca “kapaṇo ayaṃ daliddo”ti atimaññati, sāmīcīmatampi na karoti, tassa te ñātayō parābhavameva icchanti. Imāya gāthāya vatthuto catubbidhaṃ, lakkhaṇato ekamaṃyeva parābhavamukhaṃ vuttaṃ.

106. Itthidhuttoti itthīsu sāratto, yaṃkiñci atthi, taṃ sabbampi datvā aparāparaṃ itthiṃ saṅgaṇhāti. Tathā sabbampi attano santakaṃ nikkhipitvā surāpānapayutto **surādhutto**. Nivatthasāṭakampi nikkhipitvā jūtakīlanamanuyutto **akkhadhutto**. Etehi tīhi thānehi yaṃkiñcīpi laddhaṃ hoti, tassa vināsanato laddhaṃ laddhaṃ vināsetīti veditabbo. Evaṃvidho parābhavatiyeva, tenassetamaṃ imāya gāthāya tividhaṃ parābhavamukhaṃ vuttaṃ.

108. Sehi dārehīti attano dārehi. Yo attano dārehi asantuṭṭho hutvā **vesiyāsu padussati**, tathā **paradāresu**, so yasmā vesīnaṃ dhanappadānena paradārasevanena ca rājadaṇḍādīhi parābhavatiyeva, tenassetamaṃ imāya gāthāya duvidhaṃ parābhavamukhaṃ vuttaṃ.

110. Atītayobbanoti yobbanamaticca āsītiko vā nāvutiko vā hutvā **āneti** pariggaṇhāti. **Timbarutthaninti** timbaruphalasadisatthaniṃ taruṇadārikaṃ. **Tassā issā na supatīti** “dahaṛāya mahallakena saddhiṃ rati ca saṃvāso ca amanāpo, mā heva kho taruṇaṃ pattheyyā”ti issāya taṃ rakkhanto na supati. So yasmā kāmarāgena ca issāya ca ḍayhanto bahiddhā kammante ca appayojento parābhavatiyeva, tenassetamaṃ imāya gāthāya imaṃ issāya asupanaṃ ekamaṃyeva parābhavamukhaṃ vuttaṃ.

112. Soṇḍinti macchamaṃsādīsu lolaṃ gedhajātikaṃ. **Vikiraṇinti** tesamaṃ atthāya dhanamaṃ paṃsukaṃ viya vikiritvā nāsanasilāma. **Purisaṃ vāpi tādisanti** puriso vāpi yo evarūpo hoti, taṃ yo issariyasmīṃ **ṭhapeti**, lañchanamuddikādāni datvā gharāvāse kammante vā vaṇijjādivohāresu vā tadeva vāvaṭaṃ kāreti. So yasmā tassa dosena dhanakkhayaṃ pāpuṇanto parābhavatiyeva, tenassetamaṃ imāya gāthāya tathāvidhassa issariyasmīṃ ṭhapanamaṃ ekamaṃyeva parābhavamukhaṃ vuttaṃ.

114. Appabhogo nāma sannicitānaṃca bhogānaṃ āyamukhassa ca abhāvato. **Mahātaṇhoti** mahatiyā bhogataṇhāya samannāgato, yaṃ laddhaṃ, tena asantuṭṭho. **Khattiye jāyate kuleti** khattiyānaṃ kule jāyati. **So ca rajjamaṃ patthayati** so etāya mahātaṇhatāya anupāyena uppaṭipāṭiyā attano dāyajjabhūtaṃ alabbhaneyyamaṃ vā parasantakaṃ rajjamaṃ pattheti, so evamaṃ patthento yasmā tampi appakamaṃ bhogaṃ yodhājīvādīnaṃ datvā rajjamaṃ apāpuṇanto parābhavatiyeva, tenassetamaṃ imāya gāthāya rajjapatthanaṃ ekamaṃyeva parābhavamukhaṃ vuttaṃ.

115. Ito param yadi sã devatã “terasamaṃ bhagavã brũhi...pe... satasahassimaṃ bhagavã brũhĩ”ti puccheyya, tãpi bhagavã katheyya. Yasmã pana sã devatã “kiṃ imehi pucchitehi, ekamettha vuḍḍhikaraṃ natthĩ”ti tãni parãbhavamukhãni asuyyamãnã ettakampi pucchitvã vippaṭisãri hutvã tuṅhĩ ahosi, tasmã bhagavã tassãsayamaṃ viditvã desanaṃ niṭṭhãpento imaṃ gãthamaṃ abhãsi “**ete parãbhave loke**”ti.

Tattha **paṇḍitoti** parivĩmaṃsãya samannãgato. **Samavekkhiyãti** paññãcakkhunã upaparikkhitvã. **Ariyoti** na maggena, na phalena, apica kho, pana etasmiṃ parãbhavasaṅkhãte anaye na iriyatĩti ariyo. Yena dassanena yãya paññãya parãbhave disvã vivajjeti, tena sampannattã **dassanasampanno. Sa lokamaṃ bhajate sivantĩ** so evarũpo sivaṃ khemamuttamamanupaddavaṃ devalokamaṃ bhajati, allĩyati, upagacchatĩti vuttamaṃ hoti. Desanãpariyosãne parãbhavamukhãni sutvã uppannasamaṃvegãnurũpaṃ yoniso padahitvã sotãpattisakadãgãmiaṇãgãmiṃphalãni pattã devatã gaṇanaṃ vĩtivattã. Yathãha –

“Mahãsamayasutte ca, atho maṅgalasuttake;
Samacitte rãhulovãde, dhammacakke parãbhave.

“Devatãsamitĩ tattha, appameyyã asaṅkhiyã;
Dhammãbhisamayo cettha, gaṇanãto asaṅkhiyo”ti.

Paramatthajotikãya khuddaka-aṭṭhakathãya

Suttanipãta-aṭṭhakathãya parãbhavasuttavaṇṇanã niṭṭhitã.

7. Aggikabhãradvãjasuttavaṇṇanã

Evamaṃ me sutanti aggikabhãradvãjasuttaṃ, “vasalasutta”ntipi vuccati. Kã uppatti? Bhagavã sãvatthiyaṃ viharati jetavane anãthapiṇḍikassa arãme. Kasibhãradvãjasutte vuttanayena pacchãbhattakiccãvasãne buddhacakkhunã lokamaṃ volokento aggikabhãradvãjamaṃ brãhmaṇamaṃ saraṇasikkhãpadãnaṃ upanissayasampannaṃ disvã “tattha mayi gate kathã pavattissati, tato kathãvasãne dhammadesanaṃ sutvã esa brãhmaṇo saraṇamaṃ gantvã sikkhãpadãni samãdiyissati”ti ñãtvã, tattha gantvã, pavattãya kathãya brãhmaṇena dhammadesanaṃ yãcito imaṃ suttaṃ abhãsi. Tattha “evamaṃ me suta”ntiãdiṃ maṅgalasuttavaṇṇanãyaṃ vaṇṇayissãma, “atha kho bhagavã pubbaṇhasamaya”ntiãdi kasibhãradvãjasutte vuttanayeneva veditabbaṃ.

Tena kho pana samayena aggikabhãradvãjassãti yaṃ yaṃ avuttapubbaṃ, taṃ tadeva vaṇṇayissãma. Seyyathidaṃ – so hi brãhmaṇo aggimũ juhati paricaratĩti katvã aggikoti nãmena pãkaṭo ahosi, bhãradvãjotĩ gottena. Tasmã vuttaṃ “aggikabhãradvãjassã”ti. **Nivesaneti** ghare. Tassa kira brãhmaṇassa nivesanadvãre antaravĩthiyaṃ aggihutasãlã ahosi. Tato “nivesanadvãre”ti vattabbe tassapi padesassa nivesaneyeva pariãpannattã “nivesane”ti vuttaṃ. Samĩpatthe vã bhummavacanaṃ, nivesanasamĩpeti attho. **Aggi pajjalito hotĩti** aggyãdhãne ðhito aggyi katabbhuddharaṇo samidhãpakkhepaṃ bĩjanavãtañca labhitvã jalito uddhamaṃ samuggataccisamãkulo hoti. **ãhuti paggahitãti** sasĩsaṃ nhãyitvã mahatã sakkãrena pãyãsasappimadhuphãñitãdĩni abhisãñkhatãni hontĩti attho. Yañhi kiñci aggyimhi juhitaṃ, taṃ sabbamaṃ “ãhuti”ti vuccati. **Sapadãnanti** anughamaṃ. Bhagavã hi sabbajanaṃnuggahatthãya ãhãrasantuṭṭhiyã ca uccanĩcakulaṃ avokkamma piṇḍãya carati. Tena vuttaṃ “sapadãnaṃ piṇḍãya caramãno”ti.

Atha kimatthamaṃ sabbãkãrasampannaṃ samantapãsãdikamaṃ bhagavantaṃ disvã brãhmaṇassa cittaṃ nappasĩdati? Kasmã ca evamaṃ pharusena vacanena bhagavantaṃ samudãcaratĩti? Vuccate – ayaṃ kira brãhmaṇo “maṅgalakiccesu samaṇadassanaṃ avamaṅgala”nti evamaṃdiṭṭhiko, tato “mahãbrahmuno bhũñjanavelãya kãlakãññĩ muṇḍakasamaṇako mama nivesanaṃ upasaṅkamati”ti mantvã cittaṃ nappasãdesi, aññadatthu dosavasamaṃyeva agamãsi. Atha kuddho anattamaṃ anattamanavãcaṃ

nicchāresi “**tatreva muṇḍakā**”tiādi. Tatrāpi ca yasmā “muṇḍo asuddho hotī”ti brāhmaṇānaṃ diṭṭhi, tasmā “ayaṃ asuddho, tena devabrāhmaṇapūjako na hotī”ti jigucchanto “muṇḍakā”ti āha. Muṇḍakattā vā ucchiṭṭho esa, na imaṃ padesaṃ arahati āgacchituntī samaṇo hutvāpi īdisaṃ kāyakilesaṃ na vaṇṇetīti ca samaṇabhāvaṃ jigucchanto “**samaṇakā**”ti āha. Na kevalaṃ dosavaseneva, vasale vā pabbājetvā tehi saddhiṃ ekato sambhogaparibhogakaraṇena patito ayaṃ vasalatopi pāparotī jigucchanto “**vasalakā**”ti āha – “vasalajātikānaṃ vā āhutidassanamattasavanena pāpaṃ hotī”ti maññamānopi evamāha.

Bhagavā tathā vuttopi vippasanneneva mukhavaṇṇena madhurena sarena brāhmaṇassa upari anukampāsītalena cittena attano sabbasattehi asādhāraṇatādibhāvaṃ pakāsento āha “**jānāsi pana, tvaṃ brāhmaṇā**”ti. Atha brāhmaṇo bhagavato mukhappasādasūcītaṃ tādibhāvaṃ ñatvā anukampāsītalena cittena nicchāritaṃ madhurassaraṃ sutvā amateneva abhisittahadayo attamano vippasannindriyo nihata māno hutvā taṃ jātisabhāvaṃ visauggirasadisāṃ samudācāravacanaṃ pahāya “nūna yamaṃ hīnajaccaṃ vasalanti paccemi, na so paramatthato vasalo, na ca hīnajaccatā eva vasalakaraṇo dhammo”ti maññamāno “**na khvāhaṃ, bho gotamā**”ti āha. Dhammatā hesā, yaṃ hetusampanno paccayālābhena pharusopi samāno laddhamatte paccaye muduko hotīti.

Tattha **sādhūti** ayaṃ saddo āyācanasampaṭicchanasampahaṃsanasundaradalhīkammādīsu dissati. “Sādhū me, bhante, bhagavā saṃkhittena dhammaṃ desetū”tiādīsu (saṃ. ni. 4.95; a. ni. 7.83) hi āyācane. “Sādhū, bhanteti kho so bhikkhu bhagavato bhāsitaṃ abhinanditvā anumoditvā”tiādīsu (ma. ni. 3.86) sampaṭicchane. “Sādhū, sādhū, sārīputtā”tiādīsu (dī. ni. 3.349) sampahaṃsane.

“Sādhū dhammarucī rājā, sādhū paññāṇavā naro;
Sādhū mittānamaddubbho, pāpassākaraṇaṃ sukha”nti. (jā. 2.18.101) –

Ādīsu sundare. “Taṃ suṇātha, sādhukaṃ manasi karoṭhā”tiādīsu (ma. ni. 1.1) dalhīkamme. Idha pana āyācane.

Tena hīti tassādhippāyanidassanaṃ, sace ñātukāmosīti vuttaṃ hoti. Kāraṇavacanaṃ vā, tassa yasmā ñātukāmosi, tasmā, brāhmaṇa, suṇāhi, sādhukaṃ manasi karoṭhi, tathā te bhāsissāmi, yathā tvaṃ jānissasīti evaṃ parapadehi saddhiṃ sambandho veditabbo. Tatra ca **suṇāhīti** sotindriyavikkhepavāraṇaṃ, **sādhukaṃ manasi karoṭhīti** manasikāre dalhīkammaniyojanena manindriyavikkhepavāraṇaṃ. Purimañcetta byañjanavipallāsaggāhavāraṇaṃ, pacchimaṃ atthavipallāsaggāhavāraṇaṃ. Purimena ca dhammassavane niyojeti, pacchimena sutānaṃ dhammānaṃ dhāraṇatthūparikkhādīsu. Purimena ca “sabyañjano ayaṃ dhammo, tasmā savanīyo”ti dīpeti, pacchimena “sāttho, tasmā manasi kātabbo”ti. Sādhukapadaṃ vā ubhayapadehi yojetvā “yasmā ayaṃ dhammo dhammagambhīro ca desanāgambhīro ca, tasmā suṇāhi sādhukaṃ. Yasmā atthagambhīro paṭivedhagambhīro ca, tasmā sādhukaṃ manasi karoṭhī”ti etamatthaṃ dīpento āha – “suṇāhi sādhukaṃ manasi karoṭhī”ti.

Tato “evaṃ gambhīre kathamaṃ patiṭṭhaṃ labhissāmi”ti visīdantamiva taṃ brāhmaṇaṃ samussāhento āha – “bhāsissāmi”ti. Tattha “yathā tvaṃ ñassasi, tathā parimaṇḍalehi padabyañjanehi uttānena nayena bhāsissāmi”ti evamadhippāyo veditabbo. Tato ussāhajāto hutvā “**evaṃ bho**”ti **kho aggikabhāradvājo brāhmaṇo bhagavato paccassosi**, sampaṭicchī paṭiggahesīti vuttaṃ hoti, yathānusiṭṭhaṃ vā paṭipajjanena abhimukho assosīti. Athassa “**bhagavā etadavocā**”ti idāni vattabbaṃ sandhāya vuttaṃ “kodhano upanāhī”ti evamādikaṃ.

116. Tattha **kodhanoti** kujjhanasīlo. **Upanāhīti** tasseva kodhassa dalhīkammena upanāhena samannāgato. Paresaṃ guṇe makkheti puñchatīti makkhī, pāpo ca so makkhī cāti **pāpamakkhī**. **Vipannadiṭṭhīti** vinaṭṭhasammādiṭṭhi, vipannāya vā virūpaṃ gatāya dasavatthukāya micchādiṭṭhiyā samannāgato. **Māyāvīti** attani vijjamānadosapaṭicchādānalakkhaṇāya māyāya samannāgato. **Taṃ jaññā**

vasalo itīti taṃ evarūpaṃ puggalaṃ etesaṃ hīnadhammānaṃ vassanato siñcanato anvāssavanato “vasalo”ti jāneyyāti, etehi sabbehi brāhmaṇamatthake jāto. Ayañhi paramatthato vasalo eva, attano hadayatutthimattaṃ, na paranti. Evamettha bhagavā ādīpadeneva tassa brāhmaṇassa kodhaniggahaṃ katvā “kodhādīdhammo hīnapuggalo”ti puggalādhiṭṭhānāya ca desanāya kodhādīdhamme desento ekena tāva pariyāyena vasalañca vasalakaraṇe ca dhamme desesi. Evaṃ desento ca “tvaṃ aha”nti paravambhanaṃ attukkamaṇaṃ akatvā dhammeneva samena ñāyena taṃ brāhmaṇaṃ vasalabhāve, attānañca brāhmaṇabhāve ṭhapesi.

117. Idāni yāyaṃ brāhmaṇānaṃ diṭṭhi “kadāci pāṇatīpātaadinnādānādīni karontopi brāhmaṇo evā”ti. Taṃ diṭṭhiṃ paṭisedhento, ye ca sattavihiṃsādīsū akusaladhammesu tehi tehi samannāgatā ādīnavaṃ apassantā te dhamme uppādentī, tesam “hīnā ete dhammā vasalakaraṇā”ti tatha ādīnavañca dassento aparehipi pariyāyehi vasalañca vasalakaraṇe ca dhamme desetum “ekajaṃ vā dvijaṃ vā”ti evamādigāthāyo abhāsi.

Tatha **ekajoti** ṭhapetvā aṇḍajaṃ avasesayonijo. So hi ekadā eva jāyati. **Dvijoti** aṇḍajo. So hi mātukucchito aṇḍakosato cāti dvikkhattum jāyati. Taṃ ekajaṃ vā dvijaṃ vāpi. **Yodha pāṇanti** yo idha sattaṃ. **Vihimsatīti** kāyadvārikacetanāsamuṭṭhitena vā vacīdvārikacetanāsamuṭṭhitena vā payogena jīvītā voropeti. “Pāṇāni hiṃsatī”tipi pāṭho. Tatha ekajaṃ vā dvijaṃ vāti evampabhedāni yodha pāṇāni hiṃsatīti evaṃ sambandho veditabbo. **Yassa pāṇe dayā natthīti** etena manasā anukampāya abhāvaṃ āha. Sesamettha vuttanayameva. Ito parāsu ca gāthāsu, yato ettakampi avatvā ito paraṃ uttānatthāni padāni pariharantā avaṇṇitapadavaṇṇanāmattameva karissāma.

118. Hantīti hanati vināseti. **Parirundhatīti** senāya parivāretvā tiṭṭhati. **Gāmāni nigamāni cāti** ettha ca-saddena nagarānītipi vattabbaṃ. **Niggāhako samaññātoti** iminā hananaparirundhanena gāmanigamanagaraghātakoti loke vidito.

119. Gāme vā yadi vāraññeti gāmopi nigamopi nagarampi sabbova idha gāmo saddhiṃ upacārena, taṃ ṭhapetvā sesaṃ araññaṃ. Tasmīṃ gāme vā yadi vāraññe **yaṃ paresaṃ mamāyitaṃ**, yaṃ parasattānaṃ pariggahitamapariccattaṃ satto vā saṅkhāro vā. **Theyyā adinnamādetīti** tehi adinnaṃ ananūññātaṃ theyyacittena ādiyati, yena kenaci payogena yena kenaci avahārena attano gahaṇaṃ sādheti.

120. Iṇamādāyāti attano santakaṃ kiñci nikkhipitvā nikkhepaggahaṇena vā, kiñci anikkhipitvā “ettakena kālena ettakaṃ vaḍḍhiṃ dassāmī”ti vaḍḍhiggahaṇena vā, “yaṃ ito udayaṃ bhavissati, taṃ mayhaṃ mūlaṃ taveva bhavissati”ti vā “udayaṃ ubhinnaṃpi sādharmaṇa”nti vā evaṃ taṃtamāyogaggahaṇena vā iṇaṃ gahetvā. **Cujjamāno palāyati na hi te iṇamatthīti** tena iṇāyikena “dehi me iṇa”nti codiyamāno “na hi te iṇamatthi, mayā gahitanti ko sakkhī”ti evaṃ bhaṇanena ghare vasantopi palāyati.

121. Kiñcikkhakamyatāti appamattakepi kismiñcīdeva icchāya. **Panthasmiṃ vajantaṃ jananti** magge gacchantaṃ yaṃkiñci itthiṃ vā purisaṃ vā. **Hantvā kiñcikkhamādetīti** māretvā koṭṭetvā taṃ bhaṇḍakaṃ gaṇhāti.

122. Attahetūti attano jīvītakāraṇā, tathā **parahetu. Dhanahetūti** sakadhanassa vā paradhanassa vā kāraṇā. Ca-kāro sabbattha vikappanatto. **Sakkhipuṭṭhoti** yaṃ jānāsi, taṃ vadehīti pucchito. **Musā brūtīti** jānanto vā “na jānāmī”ti ajānanto vā “jānāmī”ti bhaṇāti, sāmike asāmike, asāmike ca sāmike karoti.

123. Nātīnanti sambandhīnaṃ. **Sakhīnanti** vayassānaṃ **dāresūti** parapariggahitesu. **Paṭidissatīti** paṭikūlena dissati, aticaranto dissatīti attho. **Sāhasāti** balakkārena anicchaṃ. **Sampiyanāti** tehi tesam dārehi patthiyamāno sayañca patthayamāno, ubhayasinehavasenāpīti vuttaṃ hoti.

124. Mātaraṃ pitaraṃ vāti evaṃ mettāya padaṭṭhānabhūtampi, **jiṇṇakaṃ gatayobbananti** evaṃ karuṇāya padaṭṭhānabhūtampi. **Pahu santo na bharaṭīti** atthasampanno upakaraṇasampanno hutvāpi na poseti.

125. Sasunti sassuṃ. **Hantaṭīti** pāṇinā vā leḍḍunā vā aññena vā kenaci paharati. **Rosetaṭīti** kodhamassa sañjaneti **vācāya** pharusavacanena.

126. Atthanti sandiṭṭhikasamparāyikaparamatthesu yaṃkiñci. **Pucchito santoti** puṭṭho samāno. **Anatthamanusāsataṭīti** tassa ahitameva ācikkhati. **Paṭicchannena mantetaṭīti** atthaṃ ācikkhantopi yathā so na jānāti, tathā apākaṭehi padabyañjanehi paṭicchannena vacanena manteti, ācariyamuṭṭhiṃ vā katvā dīgharattaṃ vasāpetvā sāvasesameva manteti.

127. Yo katvāti ettha mayā pubbhāge pāpicchatā vuttā. Yā sā “idhekacco kāyena duccaritaṃ caritvā, vācāya duccaritaṃ caritvā, manasā duccaritaṃ caritvā, tassa paṭicchādanahetu pāpikaṃ icchaṃ paṇidahati, mā maṃ jaññāti icchatī”ti evaṃ āgatā. Yathā aññe na jānanti, tathā karaṇena katānañca avivaraṇena paṭicchannā assa kammantāti **paṭicchannakammanto**.

128. Parakulanti ñātikulaṃ vā mittakulaṃ vā. **Āgatanti** yassa tena kule bhuttaṃ, taṃ attano gehamaḡataṃ pānabhojanādīhi **nappaṭipūjeti**, na vā deti, avabhuttaṃ vā detīti adhippāyo.

129. Yo brāhmaṇaṃ vāti parābhavasutte vuttanayameva.

130. Bhattakāle upaṭṭhiteti bhojanakāle jāte. Upaṭṭhitantipi pāṭho, bhattakāle āgatanti attho. **Roseti vācā na ca detīti** “atthakāmo me ayaṃ balakkārena maṃ puññaṃ kārāpetuṃ āgato”ti acintetvā appatirūpena pharusavacanena roseti, antamaso sammukhabhāvamattampi cassa na deti, pageva bhojananti adhippāyo.

131. Asataṃ yodha pabrūṭīti yo idha yathā nimittāni dissanti “asukadivase idañcidañca te bhavissatī”ti evaṃ asajjanānaṃ vacanaṃ pabrūṭīti. “Asanta”ntipi pāṭho, abhūṭanti attho. **Pabrūṭīti** bhaṇati “amukasmiṃ nāma gāme mayhaṃ īdiso gharavibhavo, ehi tattha gacchāma, gharaṇī me bhavissasi, idañcidañca te dassāmi”ti parabharīyaṃ paradāsīṃ vā vañcento dhutto viya. **Nijigīsānoti** nijigīsamāno maggamāno, taṃ vañcetvā yaṃkiñci gahetvā palāyitukāmoti adhippāyo.

132. Yo cattānanti yo ca attānaṃ. **Samukkamaṃseti** jātiādīhi samukkamaṃseti uccaṭṭhāne ṭhapeti. **Pare ca mavajānāṭīti** tehiyeva pare avajānāti, nīcaṃ karoti. Ma-kāro padasandhikaro. **Nihīnoti** guṇavuḍḍhito parihiṇo, adhamabhāvaṃ vā gato. **Sena mānenāti** tena ukkamaṃsanāvajānanasaṅkhātena attano mānena.

133. Rosakoti kāyavācāhi paresaṃ rosajanako. **Kadariyoti** thaddhamaccharī, yo pare paresaṃ dente aññaṃ vā puññaṃ karonte vāreti, tassetāṃ adhivacanaṃ. **Pāpicchoti** asantaḡuṇasambhāvanicchāya samannāgato. **Maccharīti** āvāsādimacchariyayutto. **Saṭhoti** asantaḡuṇappakāsanalakkhaṇena sāṭheyyena samannāgato, asammābhāsī vā akātukāmopi “karomī”tiādīvacanena. Nāssa pāpajigucchanaḡalakkhaṇā hirī, nāssa uttāsanato ubbegaḡalakkhaṇaṃ ottappanti **ahiriko anottappī**.

134. Buddhanti sammāsambuddhaṃ. **Paribhāsataṭīti** “asabbaññū”tiādīhi apavadati, **sāvakañca** “duppaṭipanno”tiādīhi. **Paribbājaṃ gahaṭṭhaṃ vāti** sāvakavisesanamevetāṃ pabbajitaṃ vā tassa sāvakaṃ, gahaṭṭhaṃ vā paccayaḡāyakanti attho. Bāhirakaṃ vā paribbājakaṃ yaṃkiñci gahaṭṭhaṃ vā abhūtena dosena paribhāsataṭīti evampettha atthaṃ icchanti porāṇā.

135. Anaraḡaṃ santoti akhīṇāsavo samāno. **Araḡaṃ paṭijānāṭīti** “aḡaṃ araḡā”ti paṭijānāti,

yathā naṃ ‘‘arahā aya’’nti jānanti, tathā vācaṃ nicchāreti, kāyena parakkamati, cittena icchati adhivāseti. **Coroti** theno. **Sabrahmake loke**ti ukkaṭṭhavasena āha – sabbaloke ti vuttaṃ hoti. Loke hi sandhicchedananillopaharaṇaekāgārikakaraṇaparipanthatitṭhanādīhi paresaṃ dhaṇaṃ vilumpantā corāti vuccanti. Sāsane pana parisasampattiādīhi paccayādīni vilumpantā. Yathāha –

‘‘Pañcime, bhikkhave, mahācorā santo saṃvijjamānā lokasmiṃ. Katame pañca? Idha, bhikkhave, ekaccassa mahācorassa evaṃ hoti ‘kudāssu nāmāhaṃ satena vā sahasena vā parivuto gāmanigamarājadhānīsu āhiṇḍissāmi hananto, ghātento, chindanto, chedāpento, pacanto pācentoti, so aparena samayena satena vā sahasena vā parivuto gāmanigamarājadhānīsu āhiṇḍati hananto...pe... pācento. Evameva kho, bhikkhave, idhekaccassa pāpabhikkhuno evaṃ hoti ‘kudāssu nāmāhaṃ satena vā...pe... rājadhānīsu cārikaṃ carissāmi sakkato, garukato, mānito, pūjito, apacito, gahaṭṭhānañceva pabbajitānañca lābhī cīvara...pe... parikkhārāna’nti. So aparena samayena satena vā sahasena vā parivuto gāmanigamarājadhānīsu cārikaṃ carati sakkato...pe... parikkhārānaṃ. Ayaṃ, bhikkhave, paṭhamo mahācoro santo saṃvijjamāno lokasmiṃ.

‘‘Puna caparaṃ, bhikkhave, idhekacco pāpabhikkhu tathāgatappaveditaṃ dhammavinayaṃ pariyāpuṇitvā attano dahati, ayaṃ, bhikkhave, dutiyo...pe... lokasmiṃ.

‘‘Puna caparaṃ, bhikkhave, idhekacco pāpabhikkhu suddhaṃ brahmacāriṃ parisuddhaṃ brahmacariyaṃ carantaṃ amūlakena abrahmacariyena anuddhaṃseti. Ayaṃ, bhikkhave, tatiyo...pe... lokasmiṃ.

‘‘Puna caparaṃ, bhikkhave, idhekacco, pāpabhikkhu yāni tāni saṅghassa garubhaṇḍāni garuparikkhārāni, seyyathidaṃ – ārāmo, ārāmatvathu, vihāro, vihāravatthu, mañco, pīṭhaṃ, bhisi, bimbohanaṃ, lohakumbhī, lohahāṇakaṃ, lohavārako, lohakaṭṭhaṃ, vāsi, pharasu, kuṭṭhārī, kudālo, nikhādanaṃ, valli, veḷu, muñjaṃ, pabbajaṃ, tiṇaṃ, mattikā, dārubhaṇḍaṃ, mattikābhaṇḍaṃ, tehi gihiṃ saṅgaṇhāti upalāpeti. Ayaṃ, bhikkhave, catuttho...pe... lokasmiṃ.

‘‘Sadevake, bhikkhave, loke...pe... sadevamanussāya ayaṃ aggo mahācoro, yo asantaṃ abhūtaṃ uttarimanussadhammaṃ ullapatī’’ti (pārā. 195).

Tattha lokiyacorā lokiyameva dhanadhaññādiṃ thenenti. Sāsane vuttacoresu paṭhamo tathārūpameva cīvarādipaccayamattaṃ, dutiyo pariattidhammaṃ, tatiyo parassa brahmacariyaṃ, catuttho saṅghikagarubhaṇḍaṃ, pañcimo jhānasamādhisamāpattimaggaphalappabhedam lokiyalokuttaraguṇadhaṇaṃ, lokiyañca cīvarādipaccayajātaṃ. Yathāha – ‘‘theyyāya vo, bhikkhave, raṭṭhapiṇḍo bhutto’’ti. Tattha yvāyaṃ pañcimo mahācoro, taṃ sandhāyāha bhagavā ‘‘coro sabrahmake loke’’ti. So hi ‘‘sadevake, bhikkhave, loke...pe... sadevamanussāya ayaṃ aggo mahācoro, yo asantaṃ abhūtaṃ uttarimanussadhammaṃ ullapatī’’ti (pārā. 195) evaṃ lokiyalokuttaradhaṇathenanato aggo mahācoroti vutto, tasmā taṃ idhāpi ‘‘sabrahmake loke’’ti iminā ukkaṭṭhaparicchedena pakāsesi.

Eso kho vasalādhmōti. Ettha **khoti** avadhāraṇattho, tena eso eva vasalādhmo. Vasalānaṃ hīno sabbapacchimakoti avadhāreti. Kasmā? Visiṭṭhavatthumhi theyyadhammavassanato, yāva taṃ paṭiññaṃ na vissajjeti, tāva avigatavasalakaraṇadhammato cāti.

Ete kho vasalāti. Idāni ye te paṭhamagāthāya āsayavipattivasena kodhanādayo pañca, pāpamakkhiṃ vā dvidhā katvā cha, dutiyagāthāya payogavipattivasena pānahimsako eko, tatiyāya payogavipattivaseneva gāmanigamaniggāhako eko, catutthāya theyyāvahārasena eko, pañcamāya iṇavañcanavasena eko, chaṭṭhāya pasayhāvahārasena panthadūsako eko, sattamāya kūṭasakkhivasena eko, aṭṭhamāya mittadubbhivasena eko, navamāya akataññivasena eko, dasamāya katanāsanavihesanavasena eko, ekādasamāya hadayavañcanavasena eko, dvādasamāya paṭicchannakammantavasena dve, terasamāya akataññivasena eko, cuddasamāya vañcanavasena eko,

pannarasamāya vihesanavasena eko, soḷasamāya vañcanavasena eko, sattarasamāya attukkaṃsanaparavambhanavasena dve, aṭṭhārasamāya payogāsavipattivasena rosakādayo satta, ekūnavīsatiṃmāya paribhāsanavasena dve, vīsatiṃmāya aggamahācoravasena ekoti evaṃ tettiṃsa catuttiṃsa vā vasalā vuttā. Te niddisanto āha “**ete kho vasalā vuttā, mayā ye te pakāsītā**”ti. Tassattho – ye te mayā pubbe “jānāsi pana tvam, brāhmaṇa, vasala”nti evaṃ saṅkhepato vasalā vuttā, te vitthārato ete kho pakāsītā. Atha vā ye te mayā puggalavasena vuttā, te dhammavasenaṃpi ete kho pakāsītā. Atha vā ete kho vasalā vuttā ariyehi kammavasena, na jātivasena, mayā ye te pakāsītā “kodhano upanāhi”tiadinā nayena.

136. Evaṃ bhagavā vasalaṃ dassetvā idāni yasmā brāhmaṇo sakāya diṭṭhiyā atīva abhiniviṭṭho hoti, tasmā taṃ diṭṭhiṃ paṭisedhento āha “**na jaccā vasalo hoti**”ti. Tassattho – paramatthato hi na jaccā vasalo hoti, na jaccā hoti brāhmaṇo, apica kho kammunā vasalo hoti, kammunā hoti brāhmaṇo, aparisuddhakammavassanato vasalo hoti, parisuddhena kammunā aparisuddhavāhanato brāhmaṇo hoti. Yasmā vā tumhe hīnaṃ vasalaṃ ukkaṭṭhaṃ brāhmaṇaṃ maññittha, tasmā hīnena kammunā vasalo hoti, ukkaṭṭhena kammunā brāhmaṇo hotīti evampi atthaṃ ñāpento evamāha.

137-139. Idāni tamevatthaṃ nidassanena sādhetuṃ “**tadamināpi jānātha**”tiādikā tisso gāthāyo āha. Tāsu dve catuppādā, ekā chappādā, tāsamaṃ attho – yaṃ mayā vuttaṃ “na jaccā vasalo hoti”tiādi, **tadamināpi jānātha, yathā medaṃ nidassanaṃ**, taṃ imināpi pakārena jānātha, yena me pakārena yena sāmaññena idaṃ nidassananti vuttaṃ hoti. Katamaṃ nidassananti ce? **Caṇḍālaputto sopāko... pe... brahmalokūpapattiyāti.**

Caṇḍālassa putto **caṇḍālaputto**. Attano khādanatthāya mate sunakhe labhitvā pacatīti **sopāko**. **Mātaṅgoti** evaṃnāmo **vissutoti** evaṃ hīnāya jātiyā ca jīvikāya ca nāmena ca pākaṭo.

Soti purimapadena sambandhitvā so mātaṅgo **yaṃ paramaṃ patto**, abbhutaṃ uttamaṃ ativisiṭṭhaṃ yaṃ kittiṃ pasamsaṃ patto. **Yaṃ sudullabhanti** yaṃ uḷākulūpapannaṃpi dullabhaṃ, hīnakulūpapannaṃ sudullabhaṃ. Evaṃ yasappattassa ca **āgacchum tassupaṭṭhānaṃ, khattiyā brāhmaṇā bahū**, tassa mātaṅgassa pāricariyatthaṃ khattiyā ca brāhmaṇā ca aññe ca bahū vessasuddādayo jambudīpamanussā yebhuyyena upaṭṭhānaṃ āgamaṃsūti attho.

Evaṃ upaṭṭhānasampanno so mātaṅgo vigatakilesarajattā **virajaṃ**, mahantehi buddhādīhi paṭipannattā **mahāpathaṃ**, brahmalokasaṅkhātaṃ devalokaṃ yāpetuṃ samatthattā devalokayānasaññitaṃ aṭṭhasamāpattiyānaṃ **abhiruyha**, tāya paṭipattiyā **kāmarāgaṃ virājetvā**, kāyassa bheda **brahmalokūpago ahu**, sā tathā hīnāpi **na naṃ jāti nivāresi brahmalokūpapattiyā**, brahmalokūpapattitoti vuttaṃ hoti.

Ayaṃ panattho evaṃ veditabbo – atīte kira mahāpuriso tena tenupāyena sattahitaṃ karonto sopākajīvike caṇḍālakule uppajji. So nāmena mātaṅgo, rūpena duddasiko hutvā bahinagare cammakuṭīkāya vasati, antonagare bhikkhaṃ caritvā jīvikaṃ kappeti. Athekadivasamaṃ tasmaṃ nagare surānakkhatte ghosite dhuttā yathāsakena parivārena kīḷanti. Aññatarāpi brāhmaṇamahāsāladhītā pannarasasoḷasavassuddesikā devakaññā viya rūpena dassanīyā pāsādikā “attano kulavaṃsānurūpaṃ kīḷissāmī”ti pahūtaṃ khajjabhojjādikīḷanasambhāraṃ sakaṭesu āropetvā sabbasetavaḷavayuttaṃ yānamāruyha mahāparivārena uyyānabhūmiṃ gacchati **diṭṭhamaṅgalikā**ti nāmena. Sā kira “dussaṇṭhitaṃ rūpaṃ avamaṅgala”nti daṭṭhuṃ na icchati, tenassā diṭṭhamaṅgalikātveva saṅkhā udapādi.

Tadā so mātaṅgo kālasseva vuṭṭhāya paṭapilotikaṃ nivāsetvā, kaṃsatāḷaṃ hatthe bandhitvā, bhājanahattho nagaraṃ pavisati, manusse disvā dūrato eva kaṃsatāḷaṃ ākoṭento. Atha diṭṭhamaṅgalikā “ussaratha, ussarathā”ti purato purato hīnajaṇaṃ apanentehi purisehi nīyamānā nagaradvāramajjhe mātaṅgaṃ disvā “ko eso”ti āha. Ahaṃ mātaṅgacaṇḍaloti. Sā “īdisaṃ disvā gatānaṃ kuto vuḍḍhī”ti

yānaṃ nivattāpesi. Manussā “yaṃ mayaṃ uyyānaṃ gantvā khajjabhojjādiṃ labheyyāma, tassa no mātaṅgena antarāyo kato”ti kupitā “ganhatha caṇḍāla”nti leḍḍūhi paharivā “mato”ti pāde gahetvā ekamante chaḍḍetvā kacavarena paṭicchādetvā agamaṃsu. So satim paṭilabhitvā utthāya manusse pucchi – “kiṃ, ayyā, dvāraṃ nāma sabbasādhāraṇaṃ, udāhu brāhmaṇānaṃyeva kata”nti? Manussā āhaṃsu – “sabbesaṃ sādharmaṇa”nti. “Evaṃ sabbasādhāraṇadvārena pavisitvā bhikkhāhārena yāpentaṃ maṃ diṭṭhamaṅgalikāya manussā imaṃ anayabyasanaṃ pāpesu”nti rathikāya rathikaṃ āhiṇḍanto manussānaṃ ārocetvā brāhmaṇassa gharadvāre nipajji – “diṭṭhamaṅgalikaṃ aladdhā na vuṭṭhahissāmī”ti.

Brāhmaṇo “gharadvāre mātaṅgo nipanno”ti sutvā “tassa kākaṇikaṃ detha, telena aṅgaṃ makkhetvā gacchatū”ti āha. So taṃ na icchati, “diṭṭhamaṅgalikaṃ aladdhā na vuṭṭhahissāmī”cceva āha. Tato brāhmaṇo “dve kākaṇikāyo detha, kākaṇikāya pūvaṃ khādatu, kākaṇikāya telena aṅgaṃ makkhetvā gacchatū”ti āha. So taṃ na icchati, tatheva vadati. Brāhmaṇo sutvā “māsakaṃ detha, pādaṃ, upaḍḍhakahāpaṇaṃ, kahāpaṇaṃ dve tīṇī”ti yāva satam āṇāpesi. So na icchati, tatheva vadati. Evaṃ yācantaṃyeva sūriyo atthaṅgato. Atha brāhmaṇī pāsādā oruyha sāṇipākāraṃ parikkhipāpetvā taṃ upasaṅkamitvā yāci – “tāta mātaṅga, diṭṭhamaṅgalikāya aparādhaṃ khama, sahasaṃ gaṇhāhi, dve tīṇī”ti yāva “satasahasam gaṇhāhi”ti āha. So tuṇhībhūto nipajjiyeva.

Evaṃ catūhapañcāhe vītivate bahumpi paṇṇākāraṃ datvā diṭṭhamaṅgalikaṃ alabhantā khattiyakumārādayo mātaṅgassa upakaṇṇake ārocāpesuṃ – “purisā nāma anekānipi saṃvaccharāni vīriyaṃ katvā icchitattaṃ pāpuṇanti, mā kho tvaṃ nibbijji, addhā dvīhatīhaccayena diṭṭhamaṅgalikaṃ lacchasi”ti. So tuṇhībhūto nipajjiyeva. Atha sattame divase samantā paṭivissakā utthahitvā “tumhe mātaṅgaṃ vā utthāpetha, dārikaṃ vā detha, mā amhe sabbe nāsayitthā”ti āhaṃsu. Tesam kira ayaṃ diṭṭhi “yassa gharadvāre evaṃ nipanno caṇḍālo marati, tassa gharena saha samantā sattasattagharavāsino caṇḍālā hontī”ti. Tato diṭṭhamaṅgalikaṃ nilapaṭapilotikaṃ nivāsāpetvā uḷūnkakaḷopikādīni datvā paridevamānaṃ tassa santikaṃ netvā “gaṇha dārikaṃ, utthāya gacchāhi”ti adāsu. Sā passe ṭhatvā “utthāhi”ti āha, so “hatthena maṃ gahetvā utthāpehi”ti āha. Sā naṃ utthāpesi. So nisīditvā āha – “mayaṃ antonagare vasituṃ na labhāma, ehi maṃ bahinagare cammakūṭiṃ nehi”ti. Sā naṃ hatthe gahetvā tattha nesi. “Piṭṭhiyaṃ āropetvā”ti jātakabhāṇakā. Netvā cassa sarīraṃ telena makkhetvā, uṇhodakena nhāpetvā, yāguṃ pacitvā adāsi. So “brāhmaṇakaññā ayaṃ mā vinassī”ti jātisambhedam akatvāva aḍḍhamāsamattaṃ balaṃ gahetvā “ahaṃ vanaṃ gacchāmi, ‘aticirāyatī’ti mā tvaṃ ukkaṇṭhi”ti vatvā gharamānusakāni ca “imaṃ mā pamajjitthā”ti āṇāpetvā gharā nikkhamma tāpasapabbajjaṃ pabbajitvā, kasiṇaparikkammaṃ katvā, katipāheneva aṭṭha samāpattiyo pañca ca abhiññāyo nibbattetvā “idānāhaṃ diṭṭhamaṅgalikāya manāpo bhavissāmī”ti ākāsenāgantvā nagaradvāre orohitvā diṭṭhamaṅgalikāya santikaṃ pesesi.

Sā sutvā “koci maññe mama ñātako pabbajito maṃ dukkhitaṃ ñatvā datṭhuṃ āgato bhavissati”ti cintayamānā gantvā, taṃ ñatvā, pādesu nipatitvā “kissa maṃ anāthaṃ tumhe akatthā”ti āha. Mahāpuriso “mā tvaṃ diṭṭhamaṅgalike dukkhinī ahosi, sakalajambudīpavāsīhi te sakkāraṃ kāressāmī”ti vatvā etadavoca – “gaccha tvaṃ ghosanaṃ karohi – ‘mahābrahmā mama sāmiko na mātaṅgo, so candavimānaṃ bhinditvā sattame divase mama santikaṃ āgamissati”ti. Sā āha – “ahaṃ, bhante, brāhmaṇamahāsāladhītā hutvā attano pāpakammaṃ imaṃ caṇḍālabhāvaṃ pattā, na sakkomi evaṃ vattu”nti. Mahāpuriso “na tvaṃ mātaṅgassa ānubhāvaṃ jānāsī”ti vatvā yathā sā saddahati, tathā anekāni pāṭihāriyāni dassetvā tatheva taṃ āṇāpetvā attano vasatiṃ agamāsi. Sā tathā akāsi.

Manussā ujjhāyanti hasanti – “kathañhi nāmāyaṃ attano pāpakammaṃ caṇḍālabhāvaṃ patvā puna taṃ mahābrahmānaṃ karissati”ti. Sā adhimānā eva hutvā divase divase ghosanti nagaraṃ āhiṇḍati “ito chaṭṭhe divase, pañcame, catutthe, tatiye, suve, ajja āgamissati”ti. Manussā tassā vissatthavācaṃ sutvā “kadāci evampi siyā”ti attano attano gharadvāresu maṇḍapaṃ kārāpetvā, sāṇipākāraṃ sajjetvā, vayappattā dārikāyo alaṅkaritvā “mahābrahmani āgate kaññādānaṃ dassāmā”ti ākāsaṃ ullokentā nisīdiṃsu. Atha mahāpuriso puṇṇamadivase gaganatalaṃ upārūḷhe cande candavimānaṃ phāletvā

passato mahājanassa mahābrahmarūpena niggacchi. Mahājano “dve candā jātā”ti atimaññi. Tato anukkamena āgataṃ disvā “saccam diṭṭhamaṅgalikā āha, mahābrahmāva ayam diṭṭhamaṅgalikaṃ dametuṃ pubbe mātaṅgavesenāgacchī”ti niṭṭham agamāsi. Evaṃ so mahājanena dissamāno diṭṭhamaṅgalikāya vasanaṭṭhāne eva otari. Sā ca tadā utunī ahosi. So tassā nābhiṃ aṅguṭṭhakena parāmasi. Tena phassena gabbho patiṭṭhāsi. Tato naṃ “gabbho te saṅghito, puttamhi jāte taṃ nissāya jīvāhi”ti vatvā passato mahājanassa puna candavimānaṃ pāvīsi.

Brāhmaṇā “diṭṭhamaṅgalikā mahābrahmuno pajāpati amhākaṃ mātā jātā”ti vatvā tato tato āgacchanti. Taṃ sakkāraṃ kātukāmānaṃ manussānaṃ sampīḷanaena nagaradvārāni anokāsāni ahesuṃ. Te diṭṭhamaṅgalikaṃ hiraññārāsīmhi ṭhapetvā, nhāpetvā, maṇḍetvā, rathaṃ āropetvā, mahāsakkārena nagaraṃ padakkhiṇaṃ kārāpetvā, nagaramajjhe maṇḍapaṃ kārāpetvā, tatra naṃ “mahābrahmuno pajāpati”ti diṭṭhatṭhāne ṭhapetvā vasāpentī “yāvassā patirūpaṃ vasanokāsaṃ karoma, tāva idheva vasatū”ti. Sā maṇḍape eva puttaṃ vijāyi. Taṃ visuddhadivase saddhiṃ puttena sasīsaṃ nhāpetvā maṇḍape jātoti dāraḥassa “**maṇḍabyakumāro**”ti nāmaṃ akaṃsu. Tato pabhuti ca naṃ brāhmaṇā “mahābrahmuno putto”ti parivāretvā caranti. Tato anekasatasahassappakārā paṇṇākārā āgacchanti, te brāhmaṇā kumārassārakkhaṃ ṭhapesuṃ, āgatā lahuṃ kumāraṃ daṭṭhuṃ na labhanti.

Kumāro anupubbena vuḍḍhimanvāya dānaṃ dātuṃ āradhho. So sālāya sampattānaṃ kapaṇaddhikānaṃ adativā brāhmaṇānaṃyeva deti. Mahāpuriso “kiṃ mama putto dānaṃ deti”ti āvajjetvā brāhmaṇānaṃyeva dānaṃ dentāṃ disvā “yathā sabbesaṃ dassati, tathā karissāmi”ti cīvaram pārupitvā pattaṃ gahetvā ākāseṇa āgamma puttassa gharadvāre aṭṭhāsi. Kumāro taṃ disvā “kuto ayam evaṃ virūpaveso vasalo āgato”ti kuddho imaṃ gāthamāha –

“Kuto nu āgacchasi dummavāsī, otallako paṃsupisācakova;
Sañkāracoḷaṃ paṭimuñca kaṇṭhe, ko re tuvaṃ hosi adakkhiṇeyyo”ti.

Brāhmaṇā “gaṇhatha gaṇhathā”ti taṃ gahetvā ākoṭetvā anayabyasanaṃ pāpesuṃ. So ākāseṇa gantvā bahinagare paccatṭhāsi. Devatā kupitā kumāraṃ gale gahetvā uddhampādaṃ adhosiraṃ ṭhapesuṃ. So akkhīhi nigatehi mukhena kheḷaṃ paggharantena gharugharupassāsī dukkhaṃ vedayati. Diṭṭhamaṅgalikā sutvā “koci āgato atthi”ti pucchi. “Āma, pabbajito āgacchī”ti. “Kuhim gato”ti? “Evaṃ gato”ti. Sā tattha gantvā “khamatha, bhante, attano dāsassā”ti yācanti tassa pādāmūle bhūmiyā nipajji. Tena ca samayena mahāpuriso piṇḍāya caritvā, yāguṃ labhitvā, taṃ pivanto tattha nisinna hoti, so avasiṭṭhaṃ thokaṃ yāguṃ diṭṭhamaṅgalikāya adāsi. “Gaccha imaṃ yāguṃ udakakumbhiyā āloletvā yesaṃ bhūtavikāro atthi, tesāṃ akkhimukhakaṇṇanāsābilesu āsiñca, sarīrañca paripphosehi, evaṃ nibbikārā bhavissanti”ti. Sā tathā akāsi. Tato kumāre pakatisarīre jāte “ehi, tāta maṇḍabya, taṃ khamāpessāmā”ti puttañca sabbe brāhmaṇe ca tassa pādāmūle nikkujjitvā nipajjāpetvā khamāpesi.

So “sabbajanassa dānaṃ dātabba”nti ovaditvā, dhammakathaṃ katvā, attano vasanaṭṭhānaṃyeva gantvā, cintesi “itthīsu pākaṭā diṭṭhamaṅgalikā damitā, purisesu pākaṭo maṇḍabyakumāro, idāni ko dametabbo”ti. Tato jātimantatāpasāṃ addasa bandhumatīnagaraṃ nissāya kumbhavatīnadītīre viharantaṃ. So “ahaṃ jātiyā visiṭṭho, aññehi paribhuttodakaṃ na paribhuñjāmi”ti uparinadiyā vasati. Mahāpuriso tassa uparibhāge vasaṃ kappetvā tassa udakaparibhogavelāyaṃ dantakaṭṭhaṃ khādītva udake pakkhipi. Tāpaso taṃ udakena vuyhamānaṃ disvā “kenidaṃ khitta”nti paṭisotaṃ gantvā mahāpurisaṃ disvā “ko etthā”ti āha. “Mātaṅgacaṇḍālo, ācariyā”ti. “Apehi, caṇḍāla, mā uparinadiyā vasi”ti. Mahāpuriso “sādhu, ācariyā”ti heṭṭhānadiyā vasati, paṭisotampi dantakaṭṭhaṃ tāpasassa santikaṃ āgacchati. Tāpaso puna gantvā “apehi, caṇḍāla, mā heṭṭhānadiyaṃ vasa, uparinadiyāyeva vasā”ti āha. Mahāpuriso “sādhu, ācariyā”ti tathā akāsi, punapi tatheva ahosi. Tāpaso punapi “tathā karoti”ti duṭṭho mahāpurisaṃ sapī “sūriyassa te uggamanavelāya sattadhā muddhā phalatū”ti. Mahāpurisopi “sādhu, ācariya, ahaṃ pana sūriyuṭṭhānaṃ na demī”ti vatvā sūriyuṭṭhānaṃ nivāresi. Tato ratti na vibhāyati, andhakāro jāto, bhītā bandhumatīvāsino tāpasassa santikaṃ gantvā “atthi nu kho, ācariya, amhākaṃ sotthibhāvo”ti pucchimsu. Te hi taṃ “arahā”ti maññanti. So tesāṃ sabbamācikkhi.

Te mahāpurisaṃ upasaṅkamtivā “sūriyaṃ, bhante, muñcathā”ti yāciṃsu. Mahāpuriso “yadi tumhākaṃ arahā āgantvā maṃ khamāpeti, muñcāmi”ti āha.

Manussā gantvā tāpasam āhaṃsu – “ehi, bhante, mātaṅgapaṇḍitaṃ khamāpehi, mā tumhākaṃ kalahakāraṇā mayaṃ nassimhā”ti. So “nāhaṃ caṇḍālaṃ khamāpemi”ti āha. Manussā “amhe tvaṃ nāsesī”ti taṃ hatthapādesu gahetvā mahāpurisassa santikaṃ nesuṃ. Mahāpuriso “mama pādāmūle kucchiyā nipajjitvā khamāpente khamāmi”ti āha. Manussā “evaṃ karohī”ti āhaṃsu. Tāpaso “nāhaṃ caṇḍālaṃ vandāmi”ti. Manussā “tava chandena na vandissasī”ti hatthapādamassugīvādīsu gahetvā mahāpurisassa pādāmūle sayāpesuṃ. So “khamāmahaṃ imassa, apicāhaṃ tassevānukampāya sūriyaṃ na muñcāmi, sūriye hi uggaṭamatte muddhā assa sattadhā phalissatī”ti āha. Manussā “idāni, bhante, kiṃ kātappa”nti āhaṃsu. Mahāpuriso “tena hi imaṃ galappamaṇe udake thapetvā mattikāpiṇḍenassa sīsaṃ paṭicchadetha, sūriyasmīhi phuṭṭho mattikāpiṇḍo sattadhā phalissati. Tasmīṃ phalite esa aññatra gacchatū”ti āha. Te tāpasam hatthapādādīsu gahetvā tathā akaṃsu. Sūriye muñcitamatte mattikāpiṇḍo sattadhā phalivā pati, tāpaso bhīto palāyi. Manussā disvā “passatha, bho, samaṇassa ānubhāva”nti dantakaṭṭhapakkhipanamādiṃ katvā sabbaṃ vitthāretvā “natthi īdiso samaṇo”ti tasmīṃ pasīdiṃsu. Tato pabhuti sakalajambudīpe khattiyabrāhmaṇādayo gahaṭṭhapabbajitā mātaṅgapaṇḍitassa upaṭṭhānaṃ agamaṃsu. So yāvātāyukaṃ thātvā kāyassa bhedaṃ brahmaloke uppajji. Tenāha bhagavā “tadamināpi jānātha...pe... brahmalokūpapattiyā”ti.

140-141. Evaṃ “na jaccā vasalo hoti, kammunā vasalo hotī”ti sādhetvā idāni “na jaccā hoti brāhmaṇo, kammunā hoti brāhmaṇo”ti etaṃ sādhetuṃ āha “**ajjhāyakakule jātā ...pe... duggatyā garahāya vā**”ti. Tattha **ajjhāyakakule jātā**ti mantajjhāyake brāhmaṇakule jātā. “Ajjhāyakakule jātā”tipi pāṭho. Mantānaṃ ajjhāyake anupakuṭṭhe ca brāhmaṇakule jātāti attho. Mantā bandhavā etesanti **mantabandhavā**. Vedabandhū vedapaṭissaraṇāti vuttaṃ hoti. **Te ca pāpesu kammesu abhiṅghamupadissareti** te evaṃ kule jātā mantabandhavā ca samānāpi yadi pāṇātipātādīsu pāpakammesu punappunaṃ upadissanti, atha **diṭṭheva dhamme gārayhā samparāye ca duggati** te evamupadissamānā imasmiṃyeva attabhāve mātāpitūhipi “nayime amhākaṃ puttā, dujjātā ete kulassa aṅgārahūtā, nikkadḍhatha ne”ti, brāhmaṇehipi “gahapatikā ete, na ete brāhmaṇā, mā nesam saddhayaññathālipākādīsu pavesam detha, mā nehi saddhiṃ sallapathā”ti, aññehipi manussehi “pāpakammantā ete, na ete brāhmaṇā”ti evaṃ gārayhā hontī. Samparāye ca nesam duggati nirayādibhedā, duggati etesaṃ paraloke hotīti attho. Samparāye vātipi pāṭho. Paraloke etesaṃ dukkhassa gati **duggati**, dukkhappattiyeva hotīti attho. **Na ne jāti nivāreti, duggatyā garahāya vā**ti sā tathā ukkaṭṭhāpi yaṃ tvaṃ sārato pacesi, jāti ete pāpakammesu padissante brāhmaṇe “samparāye ca duggatī”ti ettha vuttappakārāya duggatiyā vā, “diṭṭheva dhamme gārayhā”ti ettha vuttappakārāya garahāya vā na nivāreti.

142. Evaṃ bhagavā ajjhāyakakule jātānampi brāhmaṇānaṃ gārayhādikkammavasena diṭṭheva dhamme patitabhāvaṃ dīpento duggatigamanena ca samparāye brāhmaṇajātiyā abhāvaṃ dīpento “na jaccā hoti brāhmaṇo, kammunā hoti brāhmaṇo”ti etampi atthaṃ sādhetvā idāni duvidhampi atthaṃ nigamento āha, evaṃ brāhmaṇa –

“Na jaccā vasalo hoti, na jaccā hoti brāhmaṇo;
Kammunā vasalo hoti, kammunā hoti brāhmaṇo”ti.

Sesaṃ kasibhāradvājasutte vuttanayameva. Visesaṃ vā ettha **nikkujjitaṃ vātiādīnaṃ** evaṃ yojanā veditabbā – yathā koci nikkujjitaṃ vā ukkujjeyya, evaṃ maṃ kammavimukhaṃ jātivāde patitaṃ “jātiyā brāhmaṇavasalabhāvo hotī”ti diṭṭhito vuṭṭhāpentena, yathā paṭicchannaṃ vivareyya, evaṃ jātivādapaṭicchannaṃ kammavādaṃ vivarantena, yathā mūlhasa maggaṃ ācikkheyya, evaṃ brāhmaṇavasalabhāvassa asambhinnaṃ maggaṃ ācikkhantena, yathā andhakāre vā telapajjotaṃ dhāreyya, evaṃ mātaṅgādīniddassanapajjotadhāraṇena mayhaṃ bhotā gotamena etehi pariyāyehi pakāsītā anekapariyāyena dhammo pakāsītoti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya aggikabhāradvājasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

8. Mettasuttavaṇṇanā

Karaṇīyamatthakusalenāti mettasuttaṃ. Kā uppatti? Himavantapassato kira devatāhi ubbālhā bhikkhū bhagavato santikaṃ sāvattiṃ āgacchimsu. Tesam bhagavā parittatthāya kammaṭṭhānatthāya ca imaṃ suttaṃ abhāsi. Ayaṃ tava saṅkhepo.

Ayaṃ pana vitthāro – ekaṃ samayaṃ bhagavā sāvattiyaṃ viharati upakaṭṭhāya vassūpanāyikāya. Tena kho pana samayena sambahulā nānāverajjakā bhikkhū bhagavato santike kammaṭṭhānaṃ gahetvā tattha tattha vassaṃ upagantukāmā bhagavantaṃ upasaṅkamanti. Tatra sudaṃ bhagavā rāgacaritānaṃ saviññānakāviññānakavasena ekādasavidhaṃ asubhakammaṭṭhānaṃ, dosacaritānaṃ catubbidhaṃ mettādikammaṭṭhānaṃ, mohacaritānaṃ maraṇassatikammaṭṭhānādīni, vitakkacaritānaṃ ānāpānassatipathavīkasiṇādīni, saddhācaritānaṃ buddhānussatikammaṭṭhānādīni, buddhacaritānaṃ catudhātuvavatthanādīnīti iminā nayena caturāsītisahassappabhedacaritānukūlāni kammaṭṭhānāni katheti.

Atha kho pañcamattāni bhikkhusatāni bhagavato santike kammaṭṭhānaṃ uggahetvā sappāyasaṅgamaṃ gocaragāmaṃ pariyesamānāni anupubbena gantvā paccante himavantena saddhiṃ ekābaddhaṃ nīlakācamaṇisannibhasilātaṃ sītalaghanacchāyanīlavanasaṅḍamaṇḍitaṃ muttātalarajatapaṭṭasadisavālukākīṇabhūmibhāgaṃ sucisātasītalajalāsayaaparivāritaṃ pabbatamaddasaṃsu. Atha kho te bhikkhū tatthe karattiṃ vasitvā pabhātāya rattiyā sarīraparikammaṃ katvā tassa avidūre aññataraṃ gāmaṃ piṇḍāya pavisiṃsu. Gāmo ghananivesasanniviṭṭhakulasahassayutto, manussā cettha saddhā pasannā, te paccante pabbajitadassanassa dullabhatāya bhikkhū disvā eva pītisomanassajātā hutvā te bhikkhū bhojetvā “idheva, bhante, temāsaṃ vasathā”ti yācitvā pañcapadhānakuṭṭisatāni kārāpetvā tattha mañcapīṭhapānīyaparibhojanīyaghaṭādīni sabbūpakaraṇāni paṭiyādesuṃ.

Bhikkhū dutiyādivase aññaṃ gāmaṃ piṇḍāya pavisiṃsu. Tatthāpi manussā tatheva upaṭṭhahitvā vassāvāsaṃ yācimsu. Bhikkhū “asati antarāye”ti adhivāsetvā taṃ vanasaṅḍaṃ pavisitvā sabbarattindivaṃ āradhāvīriyā hutvā yāmagāṇḍikaṃ koṭṭetvā yonisomanasikārabahulā viharantā rukkhamūlāni upagantvā nisīdīmsu. Sīlavantānaṃ bhikkhūnaṃ tejena vihatatejā rukkhadavatā attano attano vimānā oruyha dārake gahetvā ito cito ca vicaranti. Seyyathāpi nāma rājūhi vā rājamahāmattehi vā gāmakāvāsaṃ gatehi gāmaṃvāsīnaṃ gharesu okāse gahite gharamānusakā gharā nikkhamitvā aññatra vasantā “kadā nu kho gamissanti”ti dūrato olokenti; evameva devatā attano attano vimānāni chaḍḍetvā ito cito ca vicarantiyo dūrato va olokenti – “kadā nu kho bhadantā gamissanti”ti. Tato evaṃ samacintesuṃ “paṭhamavassūpagatā bhikkhū avassaṃ temāsaṃ vasissanti. Mayaṃ pana tava ciraṃ dārake gahetvā okkamma vasitū na sakkhissāma. Handa mayaṃ bhikkhūnaṃ bhayānaṃ ārammaṇaṃ dassemā”ti. Tā rattim bhikkhūnaṃ samaṇadhammakaraṇavelāya bhimsanakāni yakkharūpāni nimminivā purato purato tiṭṭhanti, bheravasaddaṃ karonti. Bhikkhūnaṃ tāni rūpāni passantānaṃ taṃca saddaṃ suṇantānaṃ hadayaṃ phandī, dubbaṇṇā ca ahesuṃ uppaṇḍupaṇḍukajātā. Tena te cittaṃ ekaggaṃ kātuṃ nāsakkhimsu. Tesam anekaggacittānaṃ bhayena ca punappunaṃ saṃviggānaṃ sati sammussi. Tato nesaṃ mutṭhassatīnaṃ duggandhāni ārammaṇāni payojesuṃ. Tesam tena duggandhena nimmathiyamānamiva matthaluṅgaṃ ahoṣi, bālhā sīsavedanā uppajjimsu, na ca taṃ pavattim aññamaññassa ārocesuṃ.

Athekadivasaṃ saṅghattherassa upaṭṭhānakāle sabbesu sannipatitesu saṅghatthero pucchi – “tumhākaṃ, āvuso, imaṃ vanasaṅḍaṃ pavitṭhānaṃ katipāhaṃ ativiya parisuddho chavivaṇṇo ahoṣi pariyaḍāto, vipasannāni ca indriyāni etaraha panattha kisā dubbaṇṇā uppaṇḍupaṇḍukajātā, kiṃ vo idha

asappāya’nti? Tato eko bhikkhu āha – “ahaṃ, bhante, rattim īdisaṅca īdisaṅca bheravārammaṇaṃ passāmi ca suṇāmi ca, īdisaṅca gandhaṃ ghāyāmi, tena me cittaṃ na samādhiyati”ti. Eteneva upāyena sabbe taṃ pavattiṃ ārocesuṃ. Saṅghatthero āha – “bhagavatā āvuso dve vassūpanāyikā paññattā, amhākaṅca idaṃ senāsaṇaṃ asappāyaṃ, āyānāvuso bhagavato santikaṃ, gantvā aññaṃ sappāyaṃ senāsaṇaṃ pucchāma”ti. “Sādhu bhante”ti te bhikkhū therassa paṭissuṇitvā sabbe senāsaṇaṃ saṃsāmetvā pattacīvaramādāya anupalittatā kulesu kaṅci anāmantetvā eva yena sāvatthi tena cārikaṃ pakkamiṃsu. Anupubbena sāvatthim gantvā bhagavato santikaṃ agamiṃsu.

Bhagavā te bhikkhū disvā etadavoca – “na, bhikkhave, antovassaṃ cārikā caritabbāti mayā sikkhāpadaṃ paññattaṃ, kissa tumhe cārikaṃ carathā”ti. Te bhagavato sabbaṃ ārocesuṃ. Bhagavā āvajjento sakalajambudīpe antamaso catuppādapīṭhakaṭṭhānamattampi tesam sappāyaṃ senāsaṇaṃ nāddasa. Atha te bhikkhū āha – “na, bhikkhave, tumhākaṃ aññaṃ sappāyaṃ senāsaṇaṃ atthi, tattheva tumhe viharantā āsavakkhayaṃ pāpuṇeyyātha. Gacchatha, bhikkhave, tameva senāsaṇaṃ upanissāya viharatha. Sace pana devatāhi abhayaṃ icchatha, imaṃ parittaṃ uggaṇhatha, etaṅhi vo parittaṅca kammaṭṭhānaṅca bhavissati”ti imaṃ suttaṃ abhāsīti.

Apare panāhu – “gacchatha, bhikkhave, tameva senāsaṇaṃ upanissāya viharathā”ti idaṅca vatvā bhagavā āha – “apica kho āraññaṅca parihaṇaṃ nātabbaṃ. Seyyathidaṃ – sāyaṃpātaṃ karaṇavasena dve mettā, dve parittā, dve asubhā, dve maraṇassatī aṭṭha mahāsaṃvegavatthusamāvajjanaṅca. Aṭṭha mahāsaṃvegavatthūni nāma jāti jarā byādhi maraṇaṃ cattāri apāyadukkhānīti. Atha vā jātijarābyādhimaraṇāni cattāri, apāyadukkhāṃ pañcamaṃ, atīte vaṭṭamūlakaṃ dukkhaṃ, anāgate vaṭṭamūlakaṃ dukkhaṃ, paccuppanne āhārapariyeṭṭhimūlakaṃ dukkha”nti. Evaṃ bhagavā parihaṇaṃ ācikkhitvā tesam bhikkhūnaṃ mettatthaṅca parittatthaṅca vipassanāpādakajhānatthaṅca imaṃ suttaṃ abhāsīti.

143. Tattha **karaṇīyamatthakusalenā**ti imissā paṭhamagāthāya tāva ayaṃ padavaṇṇanā – **karaṇīyanti** kātabbaṃ, karaṇārahanti attho. **Atthoti** paṭipadā, yaṃ vā kiṅci attano hitaṃ, taṃ sabbaṃ araṇīyato atthoti vuccati, araṇīyato nāma upagantabbato. Atthe kusalena **atthakusalena**, atthachekenāti vuttaṃ hoti. **Yanti** aniyamitapaccattaṃ. Nti niyamitauipayogaṃ. Ubhayampi vā **yaṃ tanti** paccattavacanaṃ. **Santaṃ padanti** upayogavacanaṃ. Tattha lakkhaṇato santaṃ, pattabbato padaṃ, nibbānassetam adhivacanaṃ. **Abhisameccā**ti abhisamāgantvā. Sakkotīti **sakko**, samattho paṭibaloṭi vuttaṃ hoti. **Ujūti** ajjavayutto. Suṭṭhu ujūti **suhuju**. Sukhaṃ vaco asminti **suvaco**. **Assāti** bhaveyya. **Mudūti** maddavayutto. Na atimānīti **anatimānī**.

Ayaṃ panettha atthavaṇṇanā – **karaṇīyamatthakusalena yanta santaṃ padaṃ abhisameccā**ti. Ettha tāva atthi karaṇīyaṃ, atthi akaraṇīyaṃ. Tattha saṅkhepato sikkhattayaṃ **karaṇīyaṃ**, sīlavipatti, diṭṭhivipatti, ācāravipatti, ājīvavipattīti evamādi **akaraṇīyaṃ**. Tathā atthi atthakusalo, atthi anatthakusalo.

Tattha yo imasmim sāsane pabbajitvā na attānaṃ sammā payojeti, khaṇḍasīlo hoti, ekavīsatividhaṃ anesaṇaṃ nissāya jīvikāṃ kappeti. Seyyathidaṃ – veḷudānaṃ, pattadānaṃ, pupphadānaṃ, phaladānaṃ, dantakaṭṭhadānaṃ, mukhodakadānaṃ, sinānadānaṃ, cuṇṇadānaṃ, mattikādānaṃ, cātukamyataṃ, muggasūpyataṃ, pāribhaṭutaṃ, jaṅghapesaniyaṃ, vejjakammaṃ, dūtakammaṃ, pahiṇagamaṇaṃ, piṇḍapaṭipīṇḍadānānuppādānaṃ, vatthuvijjaṃ, nakkhattavijjaṃ, aṅgavijjanti. Chabbidhe ca agocare carati. Seyyathidaṃ – vesiyagocare vidhavāthullakumārīkapaṇḍakabhikkhunipānāgāragocareti. Saṃsaṭṭho ca viharati rājūhi rājamahāmattehi titthiyehi titthiyasāvakehi ananulomikena gihisaṃsaggena. Yāni vā pana tāni kulāni asaddhāni appasannāni anopānabhūtāni akkosakaparibhāsakāni anattakāmāni ahitaaphāsukaayogakkhemakāmāni bhikkhūnaṃ...pe... upāsikānaṃ, tathārūpāni kulāni sevati bhajati payirupāsati. Ayaṃ **anatthakusalo**.

Yo pana imasmim sāsane pabbajitvā attānaṃ sammā payojeti, anesaṇaṃ pahāya catupārisuddhisīle

patiṭṭhātukāmo saddhāsīsenā pātimokkhasaṃvaraṃ, satisīsenā indriyasaṃvaraṃ, vīriyasīsenā ājīvapārisuddhiṃ, paññāsīsenā paccayaapaṭisevanāṃ pūreti ayaṃ **atthakusalo**.

Yo vā sattāpattikkhandhasodhanavasena pātimokkhasaṃvaraṃ, chadvāre ghaṭṭitārammaṇesu abhiṃhādīnaṃ anuppattivāsena indriyasaṃvaraṃ, anesanaṃparivajjanavasena viññūpasatthabuddhabuddhasāvakaṃvaṇṇitapaccayaapaṭisevanena ca ājīvapārisuddhiṃ, yathāvuttapaccavekkhaṇavasena paccayaapaṭisevanāṃ, catuiriyaṃpathaparivattane sātthakādīnaṃ paccavekkhaṇavasena sampajaññaṅca sodheti, ayampi **atthakusalo**.

Yo vā yathā ūsodakaṃ paṭicca saṃkiliṭṭhaṃ vatthaṃ pariyodāyati, chārikaṃ paṭicca ādāso, ukkāmaṃ paṭicca jātarūpaṃ, tathā ñāṇaṃ paṭicca sīlaṃ vodāyatīti ñatvā ñāṇodakena dhovanto sīlaṃ pariyodāpeti. Yathā ca kikī sakuṇikā aṇḍaṃ, camarīmigo vāladhiṃ, ekaputtikā nārī piyaṃ ekaputtakaṃ, ekanayano puriso taṃ ekanayanaṃ rakkhati, tathā ativiya appamatto attano sīlakkhandhaṃ rakkhati, sāyaṃpātaṃ paccavekkhamāno aṇumattampi vajjaṃ na passati, ayampi **atthakusalo**.

Yo vā pana avipphaṭṭisāraṅkarasīle patiṭṭhāya kilesavikkhambhanaṃpaṭipadaṃ paggaṇhāti, taṃ paggaṇhētva kasiṇaparikkamaṃ karoti, kasiṇaparikkamaṃ katvā samāpattiyo nibbatteti, ayampi **atthakusalo**. Yo vā pana samāpattito vuṭṭhāya saṅkhāre sammasitvā arahattaṃ pāpuṇāti, ayaṃ atthakusalānaṃ aggo.

Tattha ye ime yāva avipphaṭṭisāraṅkarasīle patiṭṭhānena, yāva vā kilesavikkhambhanaṃpaṭipadāya paggaṇhēna maggaṃphalena vaṇṇitā atthakusalā, te imasmiṃ atthe **atthakusalā**ti adhippetā. Tathāvidhā ca te bhikkhū. Tena bhagavā te bhikkhū sandhāya ekapuggalādhiṭṭhānāya desanāya “karaṇīyamatthakusalenā”ti āha.

Tato “kiṃ karaṇīya”nti tesāṃ sañjātaṅkhaṇaṃ āha “**yanta santam padaṃ abhisameccā**”ti. Ayamettha adhippāyo – taṃ buddhānubuddhehi vaṇṇitaṃ santam nibbānapadaṃ paṭivedhavasena abhisamecca viharitukāmena yaṃ karaṇīyanti. Ettha ca yanti imassa gāthāpādassa ādito vuttameva karaṇīyanti. Adhikārato anuvattati taṃ santam padaṃ abhisameccāti. Ayaṃ pana yasmā sāvasesapāṭho attho, tasmā “viharitukāmenā”ti vuttanti veditabbaṃ.

Atha vā **santam padaṃ abhisameccāti** anussavādivasena lokiyapaññāya nibbānapadaṃ santanti ñatvā taṃ adhigantukāmena yantaṃ karaṇīyanti adhikārato anuvattati, taṃ karaṇīyamatthakusalenāti evampettha adhippāyo veditabbo. Atha vā “karaṇīyamatthakusalenā”ti vutte “ki”nti cintitānaṃ āha “**yanta santam padaṃ abhisameccā**”ti. Tassevaṃ adhippāyo veditabbo – lokiyapaññāya santam padaṃ abhisamecca yaṃ karaṇīyaṃ, tanti. Yaṃ kātabbaṃ, taṃ karaṇīyaṃ, karaṇārahameva tanti vuttaṃ hoti.

Kiṃ pana tanti? Kimaññaṃ siyā aññatra tadadhigamūpāyato. Kāmañcetaṃ karaṇārahattena sikkhattayadīpakena ādipadeneva vuttaṃ. Tathā hi tassa atthavaṇṇanāyaṃ avocumhā “atthi karaṇīyaṃ atthi akaraṇīyaṃ. Tattha saṅkhepato sikkhattayaṃ karaṇīya”nti. Atisaṅkhepadesitattā pana tesāṃ bhikkhūnaṃ kehici viññātaṃ, kehici na viññātaṃ. Tato yehi na viññātaṃ, tesāṃ viññāpanatthaṃ yaṃ visesato āraññakena bhikkhūnā kātabbaṃ, taṃ vitthārento “**sakko ujū ca suhujū ca, suvaco cassa mudu anatimānī**”ti imaṃ tāva upaḍḍhagāthaṃ āha.

Kiṃ vuttaṃ hoti? Santam padaṃ abhisamecca viharitukāmo lokiyapaññāya vā taṃ abhisamecca tadadhigamāya paṭipajjamāno āraññako bhikkhu dutiyacatutthapadhāniyaṅgasamannāgamena kāye ca jīvite ca anapekkho hutvā saccapaṭivedhāya paṭipajjituṃ sakko assa, tathā kasiṇaparikkamavattasamādānādīsu, attano pattacīvarapaṭisaṅkharānādīsu ca yāni tāni sabrahmacārīnaṃ uccāvacāni kiṃ karaṇīyāni, tesu aññesu ca evarūpesu sakko assa dakkho analaso samattho. Sakko hontopi ca tatiyapadhāniyaṅgasamannāgamena uju assa. Uju hontopi ca sakim ujubhāvena santosaṃ

anāpajjitvā yāvajīvaṃ punappunaṃ asithilakaraṇena suṭṭhutaṃ uju assa. Asaṭṭatāya vā uju, amāyāvītāya suhujū. Kāyavacīvaṅkappahānena vā uju, manovaṅkappahānena suhujū. Asantaḡuṇassa vā anāvīkaraṇena uju, asantaḡuṇena uppanassa lābhassa anadhivāsanena suhujū. Evaṃ ārammaṇalakkhaṇūpanijjhānehi purimadvayatatiyasikkhāhi payogāsayasuddhīhi ca uju ca suhujū ca assa.

Na kevalaṅca uju ca suhujū ca, apica pana **subbaco ca assa**. Yo hi puggalo ‘‘idaṃ na kātabba’’nti vutto ‘‘kiṃ te diṭṭhaṃ, kiṃ te suttaṃ, ko me hutvā vadasi, kiṃ upajjhāyo ācariyo sandiṭṭho sambhatto vā’’ti vadati, tuṅhībhāvena vā taṃ viheṭṭeti, sampaṭicchitvā vā na tathā karoti, so viśesādhigamassa dūre hoti. Yo pana ovadiyamāno ‘‘sādhu, bhante, suṭṭhu vuttaṃ, attano vajjaṃ nāma duddasaṃ hoti, punapi maṃ evarūpaṃ disvā vadeyyātha anukampaṃ upādāya, cirassaṃ me tumhākaṃ santikā ovādo laddho’’ti vadati, yathānusiṭṭhaṅca paṭipajjati, so viśesādhigamassa avidūre hoti. Tasmā evaṃ parassa vacanaṃ sampaṭicchitvā karonto subbaco ca assa.

Yathā ca suvaco, evaṃ **modu assa**. **Mudūti** gahaṭṭhehi dūtagamanappahiṇagamanādīsū niyuṅṅiyamāno tatta mudubhāvaṃ akatvā thaddho hutvā vattapaṭipattiyāṃ sakalabrahmacariye ca modu assa suparikammakatasuvaṇṇaṃ viya tatta tatta viniyogakkhama. Atha vā **modūti** abhākuṭiko uttānamukho sukhasambhāso paṭisanthāravutti sutitthaṃ viya sukhāvagāho assa. Na kevalaṅca modu, apica pana **anātimānī assa**, jātigottādīhi atimānavatthūhi pare nātimañṇeyya, sārīputtatthero viya caṇḍalākumārakasamena cetasā vihareyyāti.

144. Evaṃ bhagavā santaṃ padaṃ abhisamecca viharitukāmassa tadadhigamāya vā paṭipajjamānassa viśesato ārañṇakassa bhikkhuno ekaccaṃ karaṇīyaṃ vatvā puna tatuttaripi vattukāmo ‘‘**santussako cā**’’ti dutiyaṃ gāthamāha.

Tatta ‘‘santuṭṭhī ca kataññutā’’ti ettha vuttappabhedena dvādasavidhena santosena santussatīti **santussako**. Atha vā tussatīti tussako, sakena tussako, santena tussako, samena tussakoti **santussako**. Tatta **sakaṃ** nāma ‘‘piṇḍiyālopabhojanaṃ nissāyā’’ti (mahāva. 73) evaṃ upasampadamālake uddiṭṭhaṃ attanā ca sampaṭicchitaṃ catupaccayajātaṃ. Tena sundarena vā asundarena vā sakkaccaṃ vā asakkaccaṃ vā dinnena paṭiggahaṇakāle paribhogakāle ca vikāramadassetvā yāpento ‘‘sakena tussako’’ti vuccati. **Santaṃ** nāma yaṃ laddhaṃ hoti attano vijjamānaṃ, tena santeneva tussanto tato paraṃ na patthento atricchatāṃ pajahanto ‘‘santena tussako’’ti vuccati. **Samam** nāma iṭṭhāniṭṭhesu anunayapaṭighappahānaṃ. Tena samena sabbārammaṇesu tussanto ‘‘samena tussako’’ti vuccati.

Sukhena bhariyātīti **subhāro**, suposoti vuttaṃ hoti. Yo hi bhikkhu sālīmaṃsodanādīnaṃ patte pūretvā dinnepi dummukhabhāvaṃ anattamanabhāvameva ca dasseti, tesam vā sammukhāva taṃ piṇḍapātaṃ ‘‘kiṃ tumhehi dinna’’nti apasādentō sāmaṇeragahaṭṭhādīnaṃ deti, esa dubbhāro. Etaṃ disvā manussā dūratova parivajjenti ‘‘dubbhāro bhikkhu na sakkā positu’’nti. Yo pana yaṃkiñci lūkhaṃ vā paṇītaṃ vā appaṃ vā bahuṃ vā labhitvā attamano vipasannaṃ mukho hutvā yāpeti, esa subhāro. Etaṃ disvā manussā ativiya viśatthā honti – ‘‘amhākaṃ bhadanto subhāro thokathokenapi tussati, mayameva naṃ possessāmā’’ti paṭiññaṃ katvā posenti. Evarūpo idha subharoti adhippeto.

Appaṃ kiccamaṣṣāti **appakicco**, na kammārāmatābhassārāmatāsaṅgaṇīkārāmatādiānekakiccabyāvaṭo. Atha vā sakalavihāre navakammaṣaṅghabhogasaṃmaṇeraārāmikavosaṇādikiccavirahito, attano kesanaḡhacchedanapattacīvaraparīkammādiṃ katvā samaṇadhammakiccaparo hotīti vuttaṃ hoti.

Sallahukā vutti aṣṣāti **sallahukavutti**. Yathā ekacco bahubhaṇḍo bhikkhu disāpakkamanakāle bahuṃ pattacīvarapaccattharaṇatelaḡulādiṃ mahājanena sīsabhāraḡaṭṭhādīhi uccārāpetvā pakkamati, evaṃ ahutvā yo appaparikkhāro hoti, pattacīvarādiatṭhasamaṇaparikkhāramattameva pariharati, disāpakkamanakāle pakkhī sakuṇo viya samādāyeva pakkamati, evarūpo idha sallahukavuttīti adhippeto.

Santāni indriyāni assāti **santindriyo**, iṭṭhārammaṇādīsu rāgādivasena anuddhatindriyoti vuttaṃ hoti. **Nipakoti** viññū vibhāvī paññavā, sīlānurakkhaṇapaññāya cīvarādivicāraṇapaññāya āvāsādisattasappāyaparijānanapaññāya ca samannāgatoti adhippāyo.

Na pagabbhoti **appagabbho**, aṭṭhaṭṭhānena kāyapāgabbhiyena, catuṭṭhānena vacīpāgabbhiyena, anekaṭṭhānena manopāgabbhiyena ca virahitoti attho.

Aṭṭhaṭṭhānaṃ kāyapāgabbhiyaṃ (mahāni. 87) nāma saṅghagaṇapuggalabhojanasālājantāgharanhānatitthabhikkhācāramaggaantaragharapavesanesu kāyena appatirūpakaraṇaṃ. Seyyathidaṃ – idhekacco saṅghamajjhe pallatthikāya vā nisīdati, pāde pādmodahitvā vāti evamādi, tathā gaṇamajjhe, gaṇamajjheti catuparisasannipāte, tathā vuḍḍhatare puggale. Bhojanasālāyaṃ pana vuḍḍhānaṃ āsanaṃ na deti, navānaṃ āsanaṃ paṭibāhati, tathā jantāghare. Vuḍḍhe cettha anāpucchā aggijālanādīni karoti. Nhānatitthe ca yadidaṃ “daharo vuḍḍhoti pamāṇaṃ akatvā āgatapaṭipāṭiyā nhāyitabba”nti vuttaṃ, tampi anādiyanto pacchā āgantvā udakaṃ otarivā vuḍḍhe ca nave ca bādheti. Bhikkhācāramagge pana aggāsanaaggodakaaggapinḍatthaṃ vuḍḍhānaṃ purato purato yāti bāhāya bāhaṃ paharanto, antaragharappavesane vuḍḍhānaṃ paṭhamataraṃ pavisati, daharehi kāyakīḷanaṃ karotīti evamādi.

Catuṭṭhānaṃ vacīpāgabbhiyaṃ nāma saṅghagaṇapuggalaantaragharesu appatirūpavācānicchāraṇaṃ. Seyyathidaṃ – idhekacco saṅghamajjhe anāpucchā dhammaṃ bhāsati, tathā pubbe vuttappakāre gaṇe vuḍḍhatare puggale ca. Tattha manussehi pañhaṃ puṭṭho vuḍḍhataraṃ anāpucchā vissajjeti. Antaraghare pana “itthannāme kiṃ atthi, kiṃ yāgu udāhu khādanīyaṃ bhojanīyaṃ, kiṃ me dassasi, kimajja khādissāmi, kiṃ bhuñjissāmi, kiṃ pivissāmi”ti edamādiṃ bhāsati.

Anekaṭṭhānaṃ manopāgabbhiyaṃ nāma tesu tesu ṭhānesu kāyavācāhi ajjhācāraṃ anāpajjitvāpi manasā eva kāmavitakkādīnānappakāraappatirūpavitakkanaṃ.

Kulesvananugiddhoti yāni kulāni upasaṅkamati, tesu paccayataṇhāya vā ananulomiyagihisaṃsaggavasena vā ananugiddho, na sahasokī, na sahanandī, na sukhitesu sukhto, na dukkhitesu dukkhito, na uppannesu kiccakaraṇīyesu attanā vā yogamāpajjitāti vuttaṃ hoti. Imissā ca gāthāya yaṃ “suvaco cassā”ti ettha vuttaṃ “assā”ti vacanaṃ, taṃ sabbapadehi saddhiṃ “santussako ca assa, subhara ca assā”ti evaṃ yojetabbaṃ.

145. Evaṃ bhagavā santaṃ padaṃ abhisamecca viharitukāmassa tadadhigamāya vā paṭipajjitukāmassa viśesato āraññakassa bhikkhuno tatuttaripi karaṇīyaṃ ācikkhitvā idāni akaraṇīyampi ācikkhitukāmo “**na ca khuddamācare kiñci, yena viññū pare upavadeyyu**”nti imaṃ upaḍḍhagāthamāha. Tassattho – evamimaṃ karaṇīyaṃ karonto yaṃ taṃ kāyavacīmanoduccaritaṃ khuddaṃ lāmakanti vuccati, taṃ na ca khuddaṃ samācare. Asamācaranto ca na kevalaṃ oḷārikaṃ, kiṃ pana kiñci na samācare, appamattaṃ aṇumattampi na samācāreti vuttaṃ hoti.

Tato tassa samācāre sandiṭṭhikamevādīnavaṃ dasseti “**yena viññū pare upavadeyyu**”nti. Ettha ca yasmā aviññū pare appamaṇaṃ. Te hi anavajjaṃ vā sāvajjaṃ karonti, appasāvajjaṃ vā mahāsāvajjaṃ. Viññū eva pana pamāṇaṃ. Te hi anuvicca pariyoḡahetvā avaṇṇārahassa avaṇṇaṃ bhāsanti, vaṇṇārahassa ca vaṇṇaṃ bhāsanti, tasmā “viññū pare”ti vuttaṃ.

Evaṃ bhagavā imāhi aḍḍhateyyāhi gāthāhi santaṃ padaṃ abhisamecca viharitukāmassa, tadadhigamāya vā paṭipajjitukāmassa viśesato āraññakassa āraññakasīsena ca sabbesampi kammaṭṭhānaṃ gahetvā viharitukāmānaṃ karaṇīyākaraṇīyabhedam kammaṭṭhānūpacāraṃ vatvā idāni tesam bhikkhūnaṃ tassa devatābhayassa paṭighātāya parittatthaṃ vipassanāpāḍakajjhānavasena kammaṭṭhānatthaṅca “**sukhino va khemino hontū**”tiādīnā nayena mettakathaṃ kathetumāraddho.

Tattha **sukhinoti** sukhasamaṅgino. **Kheminoti** khemavanto, abhayā nirupaddavāti vuttaṃ hoti. **Sabbeti** anavasesā. **Sattāti** pāṇino. **Sukhitattāti** sukhitacittā. Ettha ca kāyikena sukkena sukhuṇo, mānasena sukhitattā, tadubhayenāpi sabbabhayūpaddavavigamena vā kheminoti veditabbā. Kasmā pana evaṃ vuttaṃ? Mettābhāvanākāradassanattaṃ. Evañhi mettā bhāvetabbā “sabbe sattā sukhuṇo hontū”ti vā, “kheminoti hontū”ti vā, “sukhitattā hontū”ti vā.

146. Evaṃ yāva upacārato appanākoṭi, tāva saṅkhepena mettābhāvaṇaṃ dassetvā idāni vitthāratopi taṃ dassetuṃ “**ye keci**”ti gāthādvayamāha. Atha vā yasmā puthuttārammaṇe paricittaṃ cittaṃ na ādikeneva ekatte saṅghāti, ārammaṇappabhedam paṇa anugantvā kamena saṅghāti, tasmā tassa tasathāvarādidukattikappabhedo ārammaṇe anugantvā anugantvā saṅghānatthampi “**ye keci**”ti gāthādvayamāha. Atha vā yasmā yassa yaṃ ārammaṇaṃ vibhūtaṃ hoti, tassa tattha cittaṃ sukhaṃ tiṭṭhati. Tasmā tesam bhikkhūnaṃ yassa yaṃ vibhūtaṃ ārammaṇaṃ, tassa tattha cittaṃ saṅghāpetukāmo tasathāvarādidukattikaārammaṇappabhedadīpakaṃ “**ye keci**”ti imaṃ gāthādvayamāha.

Ettha hi tasathāvaradukam diṭṭhādiṭṭhadukam dūrasantikadukam bhūtasambhavesidukanti cattāri dukāni, dīghādīhi ca chahi padehi majjhimapadassa tīsu, aṇukapadassa ca dvīsu tikesu atthasambhavato dīgharassamajjhimattikaṃ mahantāṇukamajjhimattikaṃ thūlāṇukamajjhimattikanti tayo tike dīpeti. Tattha **ye keci**ti anavasesavacanaṃ. Pāṇā eva bhūtā **pāṇabhūtā**. Atha vā pāṇantīti pāṇā. Etena assāsapassāsapaṭibaddhe pañcavokārasatte gaṇhāti. Bhavantīti **bhūtā**. Etena ekavokāracatuvokārasatte gaṇhāti. **Atthīti** santi, saṃvijjanti.

Evaṃ “**ye keci pāṇabhūtattī**”ti iminā vacanena dukattikehi saṅghetabbe sabbe satte ekajjhaṃ dassetvā idāni sabbepi te **tasā vā thāvarā vā anavasesā**ti iminā dukena saṅghetvā dasseti.

Tattha tasantīti **tasā**, sataṅghānaṃ sabhayānañcetaṃ adhivacanaṃ. Tiṭṭhantīti **thāvarā**, pahīnataṅghābhayānaṃ arahataṃ etaṃ adhivacanaṃ. Natthi tesam avasesanti **anavasesā**, sabbepīti vuttaṃ hoti. Yañca dutiyagāthāya ante vuttaṃ, taṃ sabbadukattikehi sambandhitabbaṃ – ye keci pāṇabhūtattīti tasā vā thāvarā vā anavasesā, imepi sabbe sattā bhavantu sukhitattā. Evaṃ yāva bhūtā vā sambhavesī vā imepi sabbe sattā bhavantu sukhitattāti.

Idāni dīgharassamajjhimāditikattayadīpakesu **dīghā vā**tiādīsu chasu padesu **dīghā**ti dīghattabhāvā nāgamacchagodhādayo. Anekabyāmasatappamāṇāpi hi mahāsamudde nāgānaṃ attabhāvā anekayojanappamāṇāpi macchagodhādīnaṃ attabhāvā honti. **Mahantā**ti mahantattabhāvā jale macchakacchapādayo, thale hatthināgādayo, amanussesu dānavādayo. Āha ca – “rāhuggaṃ attabhāvīna”nti (a. ni. 4.15). Tassa hi attabhāvo ubbedhena cattāri yojanasahassāni aṭṭha ca yojanasatāni, bāhū dvādasayojanasataparimāṇā, paññāsayojanaṃ bhamukantaraṃ, tathā aṅgulantarikā, hatthatalāni dve yojanasatāni. **Majjhimā**ti assaṅgaṃ mahiṃsasūkarādīnaṃ attabhāvā. **Rassakā**ti tāsu tāsu jātīsu vāmanādayo dīghamajjhimamehi omakappamāṇā sattā. **Aṇukā**ti maṃsacakkhussa agocarā, dibbacakkhuvīsāya udakādīsu nibbattā sukhumattabhāvā sattā, ūkādayo vā. Apica ye tāsu tāsu jātīsu mahantamajjhimamehi thūlamajjhimamehi ca omakappamāṇā sattā, te aṇukāti veditabbā. **Thūlā**ti parimaṇḍalattabhāvā macchakummasippikasambukādayo sattā.

147. Evaṃ tīhi tikehi anavasesato satte dassetvā idāni “**diṭṭhā vā yeva adiṭṭhā**”tiādīhi tīhi dukehipi te saṅghetvā dasseti.

Tattha **diṭṭhā**ti ye attano cakkhussa āpāthamāgatavasena diṭṭhapubbā. **Adiṭṭhā**ti ye parasamuddaparaselaparacakkavāḷādīsu ṭhitā. “**Yeva dūre vasanti avidūre**”ti iminā pana dukena attano attabhāvassa dūre ca avidūre ca vasante satte dasseti. Te upādāyupādāvasena veditabbā. Attano hi kāye vasantā sattā avidūre, bahikāye vasantā dūre. Tathā antoupacāre vasantā avidūre, bahiupacāre vasantā dūre. Attano vihāre gāme janapade dīpe cakkavāḷe vasantā avidūre, paracakkavāḷe vasantā dūre vasantīti vuccanti.

Bhūtāti jātā, abhinibbattā. Ye bhūtā eva, na puna bhavissantīti saṅkhyam gacchanti, tesam khīṇāsavānametaṃ adhivacanam. Sambhavamesantīti **sambhavesī**. Appahīnabhavasamyojanattā āyatimpi sambhavam esantānam sekkhaputhujjanānametaṃ adhivacanam. Atha vā catūsu yonīsu aṇḍajalābujā sattā yāva aṇḍakosam vatthikosaṅca na bhindanti, tāva sambhavesī nāma. Aṇḍakosam vatthikosaṅca bhinditvā bahi nikkhantā bhūtā nāma. Saṃsedajā opapātikā ca paṭhamacittakkhaṇe sambhavesī nāma. Dutiyacittakkhaṇato pabhuti bhūtā nāma. Yena vā iriyāpathena jāyanti, yāva tato aññam na pāpuṇanti, tāva sambhavesī nāma. Tato param bhūtāti.

148. Evaṃ bhagavā “sukhino vā”tiādīhi aḍḍhateyyāhi gāthāhi nānappakārato tesam bhikkhūnam hitasukhāgamapattanāvasena sattesu mettābhāvanam dassetvā idāni ahitadukkhānāgamapattanāvasenāpi taṃ dassento āha “**na paro param nikubbethā**”ti. Esa porāṇapāṭho, idāni pana “param hī”tipi paṭhanti, ayaṃ na sobhano.

Tattha **paroti** parajano. **Paranti** parajanam. **Na nikubbethāti** na vañceyya. **Nātimaññethāti** na atikkamitvā maññeyya. **Katthacīti** katthaci okāse, gāme vā nigame vā khette vā nātimajjhe vā pūgamajjhe vātiādi. **Nanti** etaṃ. **Kaṅcīti** yaṃ kaṅci khattiyam vā brāhmaṇam vā gahaṭṭham vā pabbajitam vā sugatam vā duggatam vātiādi. **Byārosanā paṭighasaññāti** kāyavacīvikārehi byārosanāya ca, manovikārena paṭighasaññāya ca. “Byārosanāya paṭighasaññāya”ti hi vattabbe “byārosanā paṭighasaññā”ti vuccati yathā “samma daññāya vimuttā”ti vattabbe “samma daññā vimuttā”ti, yathā ca “anupubbasiikkhāya anupubbakiriyāya anupubbapaṭipadāyā”ti vattabbe “anupubbasiikkhā anupubbakiriyā anupubbapaṭipadā”ti (a. ni. 8.19; udā. 45; cūḷava. 385). **Nāññamaññassa dukkhamiccheyyāti** aññamaññassa dukkham na iccheyya. Kiṃ vuttam hoti? Na kevalam “sukhino vā khemino vā hontū”tiādi manasikāravaseneva mettam bhāveyya. Kiṃ pana “aho vata yo koci parapuggalo yaṃ kaṅci parapuggalam vañcanādīhi nikatīhi na nikubbetha, jātiādīhi ca navahi mānavatthūhi katthaci padese yaṃ kaṅci parapuggalam nātimaññeyya, aññamaññassa ca byārosanāya vā paṭighasaññāya vā dukkham na iccheyyā”ti evampi manasi karonto bhāveyyāti.

149. Evaṃ ahitadukkhānāgamapattanāvasena atthato mettābhāvanam dassetvā idāni tameva upamāya dassento āha “**mātā yathā niyaṃ putta**”nti.

Tassattho – yathā mātā **niyaṃ puttam** attani jātam orasam puttam, taṅca **ekaputtameva āyusā anurakkhe**, tassa dukkhāgamaṭṭibāhanattham attano āyumpi cajitvā taṃ anurakkhe, **evampi sabbabhūtesu** idaṃ **mettamānasam bhāvaye**, punappunam janaye vaḍḍhaye, taṅca aparimāṇasattārammaṇavasena ekasmiṃ vā satte anavasesapharaṇavasena **aparimāṇam** bhāvayeti.

150. Evaṃ sabbākārena mettābhāvanam dassetvā idāni tasseva vaḍḍhanam dassento āha “**mettaṅca sabbalokasmi**”ti.

Tattha mijjati tāyati cāti mitto, hitajjhāsayatāya sīnyahati, ahitāgamato rakkhati cāti attho. Mittassa bhāvo **mettam**. **Sabbasminti** anavasese. **Lokasminti** sattaloke. Manasi bhavanti **mānasam**. Tañhi cittasampayuttattā evaṃ vuttam. **Bhāvayeti** vaḍḍhaye. Nāssa parimāṇanti **aparimāṇam**, appamāṇasattārammaṇatāya evaṃ vuttam. **Uddhanti** upari. Tena arūpabhavam gaṇhāti. **Adhoti** heṭṭhā. Tena kāmabhavam gaṇhāti. **Tiriyanti** vemajjham. Tena rūpabhavam gaṇhāti. **Asambādhanti** sambādhavirahitam, bhinnasīmanti vuttam hoti. Sīmā nāma paccatthiko vuccati, tasmimpi pavattanti attho. **Averanti** veravirahitam, antarantarāpi veracetanāpātubhāvavirahitanti vuttam hoti. **Asapattanti** vigatapaccatthikam. Mettāvihārī hi puggalo manussānam piyo hoti, amanussānam piyo hoti, nāssa koci paccatthiko hoti, tenassa taṃ mānasam vigatapaccatthikattā “asapatta”nti vuccati. Pariyāyavacanañhi etaṃ, yadidaṃ paccatthiko sapattoti. Ayaṃ anupadato atthavaṇṇanā.

Ayaṃ panettha adhippetatthavaṇṇanā – yadetam “evampi sabbabhūtesu mānasam bhāvaye aparimāṇa”nti vuttam. Tañcetam aparimāṇam mettam mānasam sabbalokasmiṃ bhāvaye vaḍḍhaye,

vuḍḍhiṃ, virūḷhiṃ, vepullaṃ gamaye. Kathaṃ? **Uddhaṃ adho ca tiriyañca**, uddhaṃ yāva bhavaggā, adho yāva avīcīto, tiriyaṃ yāva avasesadisā. Uddhaṃ vā āruppaṃ, adho kāmādhātuṃ, tiriyaṃ rūpadhātuṃ anavasesaṃ pharanto. Evaṃ bhāventopi ca taṃ yathā asambādhaṃ, averaṃ, asapattañca, hoti tathā sambādhaverasapattābhāvaṃ karonto bhāvaye. Yaṃ vā taṃ bhāvanāsampadaṃ pattaṃ sabbattha okāsalābhavasena asambādhaṃ. Attano paresu āghātaṭṭhāyena averaṃ, attani ca paresaṃ āghātaṭṭhāyena asapattaṃ hoti, taṃ asambādhaṃ averaṃ asapattaṃ aparimāṇaṃ mettaṃ mānaṃ uddhaṃ adho tiriyañcāti tividhāparicchede sabbalokasmiṃ bhāvaye vaḍḍhayeti.

151. Evaṃ mettābhāvanāya vaḍḍhanaṃ dassetvā idāni taṃ bhāvanāmanuyuttassa viharato iriyāpathaniyamābhāvaṃ dassento āha “**tiṭṭhaṃ caraṃ...pe... adhiṭṭheyyā**”ti.

Tassattho – evamevaṃ mettaṃ mānaṃ bhāvento so “nisīdati pallaṅkaṃ ābhujitvā, ujum kāyaṃ pañidhāyā”tiādīsu (dī. ni. 2.374; ma. ni. 1.107; vibha. 508) viya iriyāpathaniyamaṃ akatvā yathāsukhaṃ aññataraññatarairiyāpathabāddhanavinodanaṃ karonto tiṭṭhaṃ vā caraṃ vā nisinna vā sayāno vā yāvataṃ vigatamiddho assa, atha etaṃ mettābhāvanāya adhiṭṭheyya.

Atha vā evaṃ mettābhāvanāya vaḍḍhanaṃ dassetvā idāni vasībhāvaṃ dassento āha “**tiṭṭhaṃ cara**”nti. Vasippatto hi tiṭṭhaṃ vā caraṃ vā nisinna vā sayāno vā yāvataṃ iriyāpathena etaṃ mettābhāvanāya adhiṭṭhātukāmo hoti. Atha vā tiṭṭhaṃ vā caraṃ vāti na tassa ṭhānādīni antarāyakarāni honti, apica kho so yāvataṃ etaṃ mettābhāvanāya adhiṭṭhātukāmo hoti, tāvatā vitamiddho hutvā adhiṭṭhāti, natthi tassa tattha dandhāyitattaṃ. Tenāha “**tiṭṭhaṃ caraṃ nisinna va sayāno, yāvataṃ vitamiddho. Etaṃ satim adhiṭṭheyyā**”ti.

Tassāyamadhippāyo – yaṃ taṃ “mettañca sabbalokasmi, mānaṃ bhāvaye”ti vuttaṃ, taṃ tathā bhāvaye, yathā ṭhānādīsu yāvataṃ iriyāpathena, ṭhānādīni vā anādiyitvā yāvataṃ etaṃ mettābhāvanāya adhiṭṭhātukāmo assa, tāvatā vitamiddho hutvā etaṃ satim adhiṭṭheyyāti.

Evaṃ mettābhāvanāya vasībhāvaṃ dassento “etaṃ satim adhiṭṭheyyā”ti tasmim mettāvihāre niyojetvā idāni taṃ vihāraṃ thunanto āha “**brahmametaṃ vihāramidhamāhū**”ti.

Tassattho – yvāyaṃ “sukhinova khemino hontū”tiādim katvā yāva “etaṃ satim adhiṭṭheyyā”ti saṃvaṇṇito mettāvihāro, **etaṃ** catūsu dibbabrahmaariyairiyāpathavihāresu niddosattā attanopi paresampi atthakarattā ca **idha** ariyassa dhammavināyāya **brahmavihāramāhu**, seṭṭhāvihāramāhūti. Yato satataṃ samitaṃ abbokīṇaṃ tiṭṭhaṃ caraṃ nisinna vā sayāno vā yāvataṃ vitamiddho, etaṃ satim adhiṭṭheyyāti.

152. Evaṃ bhagavā tesam bhikkhūnaṃ nānappakārato mettābhāvanāya dassetvā idāni yasmā mettā sattārammaṇattā attadiṭṭhiyā āsannā hoti tasmā diṭṭhigahaṇasiddhanamukhena tesam bhikkhūnaṃ tadeva mettābhāvanāya pādakaṃ katvā ariyabhūmippattim dassento āha “**diṭṭhiñca anupaggaṃ**”ti. Imāya gāthāya desanaṃ samāpesi.

Tassattho – yvāyaṃ “brahmametaṃ vihāramidhamāhū”ti saṃvaṇṇito mettābhāvanāya, tato vuṭṭhāya ye tattha vitakkavicārādayo dhammā, te, tesañca vatthādiānūsārena rūpadhamme pariggahetvā iminā nāmarūpaparicchedena “suddhasaṅkhārapuñjayaṃ, na idha sattūpalabbhatī”ti (saṃ. ni. 1.171) evaṃ **diṭṭhiñca anupaggaṃ** anupubbena lokuttarasīlena **sīlavā** hutvā lokuttarasīlasampayutteneva sotāpattimaggasammādiṭṭhisāṅkhātena **dassanena sampanno**. Tato paraṃ yopāyaṃ vatthukāmesu gedho kilesakāmo appahīno hoti, tampi sakadāgāmiānāgāmiyaggehi tanubhāvena anavasesappahānena ca **kāmesu gedhaṃ vineyya** vināyitvā vūpasametvā **na hi jātu gabbhaseyya puna reti** ekaṃseneva puna gabbhaseyyaṃ na eti, suddhāvāsesu nibbattitvā tattheva arahattaṃ pāpuñitvā parinibbātīti.

Evaṃ bhagavā desanaṃ samāpetvā te bhikkhū āha – “gacchatha, bhikkhave, tasmimyeva

vanasaṅḍe viharatha. Imañca suttaṃ māsassa aṭṭhasu dhammassavanadivasesu gaṇḍiṃ ākoṭetvā ussāretha, dhammakathaṃ karotha, sākacchatha, anumodatha, idameva kammaṭṭhānaṃ āsevatha, bhāvettha, bahulīkarotha. Tepi vo amanussā taṃ bheravārammaṇaṃ na dassessanti, aññadatthu atthakāma hitakāma bhavissanti”ti. Te “sādhū”ti bhagavato paṭissuṇitvā uṭṭhāyāsanā bhagavantaṃ abhivādetvā, padakkhiṇaṃ katvā, tattha gantvā, tathā akaṃsu. Devatāyo ca “bhadantā amhākaṃ atthakāma hitakāma”ti pītisomanassajātā hutvā sayameva senāsaṇaṃ sammajjanti, uṇhodakaṃ paṭiyādenti, piṭṭhiparikammaṃ pādaparikammaṃ karonti, ārakkhaṃ saṃvidahanti. Te bhikkhū tatheva mettaṃ bhāvetvā tameva ca pādakaṃ katvā vipassanaṃ ārabhitvā sabbeva tasmimyeva antotemāse aggaphalaṃ arahattaṃ pāpuṇitvā mahāpavāraṇāya visuddhipavāraṇaṃ pavāresunti.

Evañhi atthakusalena tathāgatena,
Dhammissarena kathitaṃ karaṇīyamattaṃ;
Kativānubhuyya paramaṃ hadayassa santiṃ,
Santaṃ padaṃ abhisamenti samattapaññā.

Tasmā hi taṃ amatamabbhutamariyakantaṃ,
Santaṃ padaṃ abhisamecca viharitukāmo;
Viññū jano vimalasīlasamādhipaññā,
Bhedaṃ kareyya satataṃ karaṇīyamattanti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya mettasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

9. Hemavatasuttavaṇṇanā

Ajja pannarasoti hemavatasuttaṃ. Kā uppatti? Pucchāvasikā uppatti. Hemavatena hi puṭṭho bhagavā “chasu loko samuppanno”tiādīni abhāsi. Tattha “ajja pannaraso”tiādi sātāgirena vuttaṃ, “iti sātāgiro”tiādi saṅgītikārehi, “kaccimano”tiādi hemavatena, “chasu loko”tiādi bhagavatā, taṃ sabbampi samodhānetvā “hemavatasutta”nti vuccati. “Sātāgirisutta”nti ekaccehi.

Tattha yāyaṃ “ajja pannaraso”tiādi gāthā. Tassā uppatti – imasmimyeva bhaddakappe vīsativassasahassāyukesu purisesu uppajjitvā soḷasavassasahassāyukāni ṭhatvā parinibbutassa bhagavato kassapasammāsambuddhassa mahatiyā pūjāya sarīrakiccaṃ akaṃsu. Tassa dhātuyo avikiritvā suvaṇṇakkhandho viya ekagghanā hutvā aṭṭhaṃsu. Dīghāyukabuddhānañhi esā dhammatā. Appāyukabuddhā pana yasmā bahutarena janena adiṭṭhā eva parinibbāyanti, tasmā dhātupūjampi katvā “tattha tattha janā puññaṃ pasavissanti”ti anukampāya “dhātuyo vikirantū”ti adhiṭṭhahanti. Tena tesam suvaṇṇacūṇṇāni viya dhātuyo vikiranti, seyyathāpi amhākaṃ bhagavato.

Manussā tassa bhagavato ekaṃyeva dhātugharaṃ katvā cetiyaṃ patiṭṭhāpesuṃ yojanaṃ ubbedhena parikkhepena ca. Tassa ekekaḡavutantarāni cattāri dvārāni ahesuṃ. Ekaṃ dvāraṃ kikī rājā aggahesi; ekaṃ tasseva putto pathavindharo nāma; ekaṃ senāpatipamukhā amaccā; ekaṃ seṭṭhipamukhā jānapadā rattasuvaṇṇamayā ekagghanā suvaṇṇarasapaṭibhāḡā ca nānāratanamayā iṭṭhakā ahesuṃ ekekaḡ satahasagghanikā. Te haritālamanosilāhi mattikākiccaṃ surabhitelena udakakiccaṃ katvā taṃ cetiyaṃ patiṭṭhāpesuṃ.

Evam patiṭṭhite cetiye dve kulaputtā sahāyakā nikkhamitvā sammukhasāvakānaṃ therānaṃ santike pabbajimsu. Dīghāyukabuddhānañhi sammukhasāvakāyeva pabbājenti, upasampādenti, nissayaṃ denti, itare na labhanti. Tato te kulaputtā “sāsane, bhante, kati dhurānī”ti pucchimsu. Therā “dve dhurānī”ti kathesuṃ – “vāsadhuraṃ, pariyaṭṭidhurañcā”ti. Tattha pabbajitena kulaputtana ācariyupajjhāyānaṃ santike pañca vassāni vasitvā, vattapaṭivattaṃ pūretvā, pātimokkhaṃ dve tīṇi bhāṇavārasuttantāni ca

paguṇaṃ katvā, kammaṭṭhānaṃ uggahetvā, kule vā gaṇe vā nirālayena araṇṇaṃ pavisitvā, arahattasacchikiriyāya ghaṭitabbaṃ vāyamitabbaṃ, etaṃ **vāsadhuraṃ**. Attano thāmena pana ekaṃ vā nikāyaṃ pariyāpūnitvā dve vā pañca vā nikāye pariyattito ca atthato ca suvisadaṃ sāsanaṃ anuyuñjitabbaṃ, etaṃ **pariyattidhuraṃ**. Atha te kulaputtā “dvinnaṃ dhuraṇaṃ vāsadhurameva seṭṭha”nti vatvā “mayāṃ panamhā daharā, vuḍḍhakāle vāsadhuraṃ paripūressāma, pariyattidhuraṃ tāva pūremā”ti pariyattim ārabhiṃsu. Te pakatiyāva paññavanto nacirasseva sakale buddhavacane pakataññaṇo vinaye ca ativiya vinicchayakusalā ahesuṃ. Tesāṃ pariyattim nissāya parivāro uppajji, parivāraṃ nissāya lābho, ekamekassa pañcasatapañcasatā bhikkhū parivārā ahesuṃ. Te satthusāsanaṃ dīpentā vihariṃsu, puna buddhakālo viya ahoṣi.

Tadā dve bhikkhū gāmakāvāse viharanti dhammavādī ca adhammavādī ca. Adhammavādī caṇḍo hoti pharuso, mukharo, tassa ajjhācāro itarassa pākato hoti. Tato naṃ “idaṃ te, āvuso, kammaṃ sāsanaṃ appatirūpa”nti codesi. So “kiṃ te diṭṭhaṃ, kiṃ suta”nti vikkipati. Itaro “vinayadharā jānissanti”ti āha. Tato adhammavādī “sace imaṃ vatthuṃ vinayadharā vinicchinnissanti, addhā me sāsane patiṭṭhā na bhavissati”ti nātvā attano pakkhaṃ kātukāmo tāvadeva parikkhāre ādāya te dve there upasaṅkamitvā samaṇaparikkhāre datvā tesāṃ nissayena viharitumāraddho. Sabbañca nesaṃ upaṭṭhānaṃ karonto sakkaccaṃ vattapaṭivattaṃ pūretukāmo viya akāsi. Tato ekadivasāṃ upaṭṭhānaṃ gantvā vanditvā tehi vissajjijamānopi aṭṭhāsiyeva. Therā “kiñci vattabbamatthi”ti taṃ pucchiṃsu. So “āma, bhante, ekena me bhikkhunā saha ajjhācāraṃ paṭicca vivādo atthi. So yadi taṃ vatthuṃ idhāgantvā āroceti, yathāvinicchayaṃ na vinicchinitabba”nti. Therā “osaṃtaṃ vatthuṃ yathāvinicchayaṃ na vinicchinituṃ na vaṭṭati”ti āhaṃsu. So “evaṃ kariyamāne, bhante, mama sāsane patiṭṭhā natthi, mayhetāṃ pāpaṃ hotu, mā tumhe vinicchinitā”ti. Te tena nippīliyamānā sampācchiṃsu. So tesāṃ paññānaṃ gahetvā puna taṃ āvāsaṃ gantvā “sabbāṃ vinayadharānaṃ santike niṭṭhita”nti taṃ dhammavādiṃ suṭṭhutaṃ avamaññaṇto pharusena samudācarati. Dhammavādī “nissāṅko ayaṃ jāto”ti tāvadeva nikkhamitvā therānaṃ parivāraṃ bhikkhusahassaṃ upasaṅkamitvā āha – “nanu, āvuso, osaṃtaṃ vatthu yathādhammaṃ vinicchinitabbaṃ, anosarāpetvā eva vā aññaṃamaññaṃ accayaṃ desāpetvā sāmaggī kātābba. Ime pana therā neva vatthuṃ vinicchiniṃsu, na sāmaggim akāṃsu. Kiṃ nāmeta”nti? Tepi sutvā tuṅhī ahesuṃ – “nūna kiñci ācariyehi nāta”nti. Tato adhammavādī okāsaṃ labhitvā “tvāṃ pubbe ‘vinayadharā jānissanti’ti bhaṇasi. Idāni tesāṃ vinayadharānaṃ ārocehi taṃ vatthu”nti dhammavādiṃ piḷetvā “ajjatagge parājito tvāṃ, mā taṃ āvāsaṃ āgacchī”ti vatvā pakkāmi. Tato dhammavādī there upasaṅkamitvā “tumhe sāsanaṃ anapekkhitvā ‘amhe upaṭṭhesi paritosesī’ti puggalameva apekkhittha, sāsanaṃ arakkhitvā puggalaṃ rakkhittha, ajjatagge dāni tumhākaṃ vinicchayaṃ vinicchinituṃ na vaṭṭati, ajja parinibbuto kassapo bhagavā”ti mahāsaddena kanditvā “naṭṭhaṃ satthu sāsana”nti paridevamāno pakkāmi.

Atha kho te bhikkhū saṃviggamānasā “mayāṃ puggalamanurakkhantā sāsanaṃ ratanāṃ sobbhe pakkhipimhā”ti kukkuccaṃ uppādesuṃ. Te teneva kukkuccena upahatāsayatā kālaṃ katvā sagge nibbattitumasakkantā ekācariyo himavati hemavate pabbate nibbatti **hemavato yakkhoti** nāmena. Dutiyācariyo majjhimadeso sātāpabbate **sātāgiroti** nāmena. Tepi nesaṃ parivārā bhikkhū tesāmyeva anuvattitvā sagge nibbattitumasakkantā tesāṃ parivārā yakkhāva hutvā nibbattiṃsu. Tesāṃ pana paccayadāyakā gahaṭṭhā devaloke nibbatimṃsu. Hemavatasātāgirā aṭṭhavīsatiyakkhasenāpatīnamabbhantarā mahānubhāvā yakkharājāno ahesuṃ.

Yakkhasenāpatīnañca ayaṃ dhammatā – māse māse aṭṭha divasāni dhammavinicchayatthaṃ himavati manosilātale nāgavatimaṇḍape devatānaṃ sannipāto hoti, tattha sannipatitabbanti. Atha sātāgīrahemavatā tasmiṃ samāgame aññaṃamaññaṃ disvā sañjāniṃsu – “tvāṃ, samma, kuhiṃ uppanno, tvāṃ kuhi”nti attano attano uppattiṭṭhānañca pucchitvā vippaṭisārino ahesuṃ. “Naṭṭhā mayāṃ, samma, pubbe vīsati vassasahassāni samaṇadhammaṃ katvā ekaṃ pāpasahāyaṃ nissāya yakkhayoniyaṃ uppannā, amhākaṃ pana paccayadāyakā kāmāvacaradevesu nibbattā”ti. Atha sātāgiro āha – “mārisa, himavā nāma acchāriyabbhūtasammato, kiñci acchāriyaṃ disvā vā sutvā vā mamāpi āroceyyāsi”ti. Hemavatopi āha – “mārisa, majjhimadeso nāma acchāriyabbhūtasammato, kiñci acchāriyaṃ disvā vā

sutvā vā mamāpi āroceyyāsī”ti. Evaṃ tesu dvīsu sahāyesu aññamaññaṃ katikaṃ katvā, tameva uppattiṃ avivajjetvā vasamānesu ekaṃ buddhantaraṃ vītivattaṃ, mahāpathavī ekayojanatigāvutamattaṃ ussādā.

Athamhākaṃ bodhisatto dīpaṅkarapādamūle katapaṇidhāno yāva vessantarajātaṃ, tāva pāramiyo pūretvā, tusitabhavane uppajjitvā, tattha yāvatāyukaṃ ṭhatvā, dhammapadanidāne vuttanayena devatāhi āyācīto pañca mahāvilokanāni viloketvā, devatānaṃ ārocetvā, dvattiṃsāya pubbanimittesu vattamānesu idha paṭisandhiṃ aggahesi dasasahassilokadhātuṃ kampetvā. Tāni disvāpi ime rājayakkhā “iminā kāraṇena nibbattāni”ti na jāniṃsu. “Khiḍḍāpasutattā nevāddasamsū”ti eke. Esa nayo jātiyaṃ abhinikkhamane bodhiyañca. Dhammacakkappavattane pana pañcavaggiye āmantetvā bhagavati tiparivaṭṭaṃ dvādasākāraṃ varadhammacakkaṃ pavattente mahābhūmicālaṃ pubbanimittaṃ pāṭihāriyāni ca etesaṃ eko sātāgiroyeva paṭhamam addasa. Nibbattikāraṇaṃ tesam nātvā saporiso bhagavantaṃ upasaṅkamma dhammadesanaṃ assosi, na ca kiñci visesaṃ adhigacchi. Kasmā? So hi dhammaṃ suṇanto hemavataṃ anussarivā “āgato nu kho me sahāyako, no”ti parisam oloketvā taṃ apassanto “vañcīto me sahāyo, yo evaṃ vicitrapaṭibhānaṃ bhagavato dhammadesanaṃ na suṇātī”ti vikkhittacitto ahoṣi. Bhagavā ca atthaṅgatepi ca sūriye desanaṃ na niṭṭhāpesi.

Atha sātāgiro “sahāyaṃ gahetvā tena sahāgamma dhammadesanaṃ sossāmī”ti hatthiyānaassayānagaruḷayānādīni māpetvā pañcahi yakkhasatehi parivuto himavantābhimukho pāyāsī, tadā hemavatopi. Yasmā paṭisandhiyāti-abhinikkhamana-bodhiparinibbānesveva dvattiṃsa pubbanimittāni hutvāva pativigacchanti, na ciratṭhitikāni honti, dhammacakkappavattane pana tāni savisesāni hutvā, cirataraṃ ṭhatvā nirujjhanti, tasmā himavati taṃ acchariyapātubhāvaṃ disvā “yato ahaṃ jāto, na kadāci ayaṃ pabbato evaṃ abhirāmo bhūtapubbo, handa dāni mama sahāyaṃ gahetvā āgamma tena saha imaṃ pupphasiriṃ anubhavissāmī”ti tattheva majjhimadesābhimukho āgacchati. Te ubhopi rājagahassa upari samāgantvā aññamaññaṃ āgamanakāraṇaṃ pucchiṃsu. Hemavato āha – “yato ahaṃ, mārisa, jāto, nāyaṃ pabbato evaṃ akālakusumitehi rukkehi abhirāmo bhūtapubbo, tasmā etaṃ pupphasiriṃ tayā saddhiṃ anubhavissāmīti āgatomhī”ti. Sātāgiro āha – “jānāsi, pana, tvam mārisa, yena kāraṇena imaṃ akālapupphapāṭihāriyaṃ jāta”nti? “Na jānāmi, mārisā”ti. “Imaṃ, mārisa, pāṭihāriyaṃ na kevala himavanteveva, apica kho pana dasasahassilokadhātūsu nibbattaṃ, sammāsambuddho loke uppanno, ajja dhammacakkaṃ pavattesi, tena kāraṇenā”ti. Evaṃ sātāgiro hemavatassa buddhuppādaṃ kathetvā, taṃ bhagavato santikaṃ ānetukāmo imaṃ gāthamāha. Keci pana gotamake cetiye viharante bhagavati ayamevamāhāti bhaṇanti “**ajja pannaraso**”ti.

153. Tattha **ajjāti** ayaṃ rattindivo pakkhagaṇanato **pannaraso**, upavasitabbato **uposatho**. Tīsu vā uposathesu ajja pannaraso uposatho, na cātuddasī uposatho, na sāmaggīuposatho. Yasmā vā pātimokkhuddesaatṭhaṅgaupavāsapaññattidivasādīsu sambahulesu atthesu uposathasaddo vattati. “Āyāmāvuso, kappina, uposathaṃ gamissāmā”tiādīsu hi pātimokkhuddese uposathasaddo. “Evaṃ atṭhaṅgasamānāgato kho visāke uposatho upavuttho”tiādīsu (a. ni. 8.43) pāṇātipātā veramaṇīdikesu atṭhaṅgesu. “Suddhassa ve sadā phaggu, suddhassuposatho sadā”tiādīsu (ma. ni. 1.79) upavāse. “Uposatho nāma nāgarājā”tiādīsu (dī. ni. 2.246; ma. ni. 3.258) paññattiyaṃ. “Tadahuposathe pannarase sīsamañhātassā”tiādīsu (dī. ni. 3.85; ma. ni. 3.256) divase. Tasmā avasesatthaṃ paṭikkhipivā āsālhipuṇṇamadivasamaṃyeva niyāmento āha – “ajja pannaraso uposatho”ti. Pāṭipado dutiyoti evaṃ gaṇiyamāne ajja pannaraso divasoti attho.

Divi bhavāni dibbāni, dibbāni ettha atthīti **dibbā**. Kāni tāni? Rūpāni. Tañhi rattim devānaṃ dasasahassilokadhātuto sannipatitānaṃ sarīravatthābharaṇavimānappabhāhi abbhādiupakkilesavirahitāya candappabhāya ca sakalajambudīpo alaṅkato ahoṣi. Visēsālankato ca paramavisuddhidevassa bhagavato sarīrappabhāya. Tenāha “**dibbā ratti upaṭṭhitā**”ti.

Evaṃ rattiguṇavaṇṇanāpadesenāpi sahāyassa cittappasādaṃ janento buddhuppādaṃ kathetvā āha “**anomanāmaṃ satthāraṃ, handa passāma gotama**”nti. Tattha anomehi alāmakehi

sabbākāraparipūrehi guṇehi nāmaṃ assāti **anomanāmo**. Tathā hissa “bujjhita saccānīti buddho, bodhetā pajāyāti buddho”tiādīnā (mahāni. 192; cūḷani. pārāyanatthutīgāthāniddesa 97; paṭi. ma. 1.162) nayena buddhoti anomehi guṇehi nāmaṃ, “bhaggarāgoti bhagavā, bhaggadosoti bhagavā”tiādīnā (mahāni. 84) nayena ca anomehi guṇehi nāmaṃ. Esa nayo “arahaṃ sammāsambuddho vijjācaraṇasampanno”tiādīsu. Diṭṭhadhammikādīsu atthesu devamanusse anusāsati “imaṃ pajahatha, imaṃ samādāya vattathā”ti **sattā**. Apica “sattā bhagavā sattāvāho, yathā sattāvāho satte kantāraṃ tāretī”tiādīnā (mahāni. 190) niddese vuttanayenāpi sattā. Taṃ anomanāmaṃ sattāraṃ. **Handāti** byavasānatthe nipāto. **Passāmāti** tena attānaṃ saha saṅgahetvā paccuppannavacanaṃ. **Gotamanti** gotamagottaṃ. Kiṃ vuttaṃ hoti? “Sattā, na sattā”ti mā vimatiṃ akāsi, ekantabyavasito hutvā ehi passāma gotamanti.

154. Evaṃ vutte hemavato “ayaṃ sātāgiro ‘anomanāmaṃ sattāra’nti bhaṇanto tassa sabbaññutaṃ pakāseti, sabbaññuno ca dullabhā loke, sabbaññupaṭiññehi pūraṇādisadiseheva loko upadduto. So pana yadi sabbaññū, addhā tādīlakkaṇappatto bhavissati, tena taṃ evaṃ pariggaṇhissāmī”ti cintevā tādīlakkaṇaṃ pucchanto āha – “**kacci mano**”ti.

Tattha **kaccīti** pucchā. **Manoti** cittaṃ. **Supaṇihoti** suṭṭhu ṭhapito, acalo asampavedhī. Sabbesu bhūtesu **sabbabhūtesu**. **Tādinoti** tādīlakkaṇappattasseva sato. Pucchā eva vā ayaṃ “so te sattā sabbabhūtesu tādī, udāhu no”ti. **Iṭṭhe anīṭṭhe cāti** evarūpe ārammaṇe. **Saṅkappāti** vitakkā. **Vasīkatāti** vasaṃ gamitā. Kiṃ vuttaṃ hoti? Yaṃ tvam sattāraṃ vadasi, tassa te sattuno kacci tādīlakkaṇappattassa sato sabbabhūtesu mano supaṇihito, udāhu yāva calanapaccayaṃ na labhati, tāva supaṇihito viya khāyati. So vā te sattā kacci sabbabhūtesu samacittena tādī, udāhu no, ye ca kho iṭṭhānīṭṭhesu ārammaṇesu rāgadosavasena saṅkappā uppajjeyyūṃ, tyāssa kacci vasīkatā, udāhu kadāci tesampi vasena vattatīti.

155. Tato sātāgiro bhagavato sabbaññubhāve byavasitattā sabbe sabbaññugūṇe anujānanto āha “**mano cassa supaṇihito**”tiādī. Tattha **supaṇihoti** suṭṭhu ṭhapito, pathavīsamō avirujjhanatṭhena, sinerusamo suppatiṭṭhitācalanattṭhena, indakhīlasamo catubbidhamāraparavādigaṇehi akampiyatṭhena. Anacchariyañcetam, bhagavato idāni sabbākārasampannattā sabbaññubhāve ṭhitassa mano supaṇihito acalo bhavēyya. Yassa tiracchānabhūtassāpi sarāgādīkāle chaddantanāgākule uppannassa savisena sallena viddhassa acalo ahosi, vadhakepi tasmīṃ nappadussi, aññadatthu tasseva attano dante chetvā adāsi; tathā mahākāpibhūtassa mahatīyā silāya sīse pahaṭassāpi tasseva ca maggaṃ dassesi; tathā vidhuraṇḍitabhūtassa pādesu gahetvā saṭṭhiyojane kāḷapabbatāpāte pakkhittassāpi aññadatthu tasseva yakkhassattāya dhammaṃ desesi. Tasmā sammadeva āha sātāgiro – “mano cassa supaṇihito”ti.

Sabbabhūtesu tādinoti sabbasattesu tādīlakkaṇappattasseva sato mano supaṇihito, na yāva paccayaṃ na labhatīti attho. Tattha bhagavato tādīlakkaṇaṃ pañcadhā veditabbaṃ. Yathāha –

“Bhagavā pañcahākārehi tādī, iṭṭhānīṭṭhe tādī, cattāvīti tādī, muttāvīti tādī, tiṇṇāvīti tādī, tanniddesāti tādī. Kathaṃ bhagavā iṭṭhānīṭṭhe tādī? Bhagavā lābhēpi tādī”ti (mahāni. 38).

Evaṃādi sabbam niddese vuttanayeneva gahetabbaṃ. Lābhādayo ca tassa mahāatṭhakathāyaṃ vitthāritanayena veditabbā. “Pucchā eva vā ayaṃ. So te sattā sabbabhūtesu tādī, udāhu no”ti imasmimpi vikappe sabbabhūtesu samacittatāya tādī amhākaṃ sattāti attho. Ayañhi bhagavā sukhūpasamhārahāmatāya dukkhāpanayanakāmatāya ca sabbasattesu samacitto, yādiso attanī, tādiso paresu, yādiso mātari mahāmāyāya, tādiso ciñcamāṇavikāya, yādiso pitari suddhodane, tādiso suppabuddhe, yādiso putte rāhule, tādiso vadhakesu devadattadhanapālakaṅgulimālādīsu. Sadevake lokepi tādī. Tasmā sammadevāha sātāgiro – “sabbabhūtesu tādīno”ti.

Atho iṭṭhe anīṭṭhe cāti. Ettha pana evaṃ attho daṭṭhabbo – yaṃ kiñci iṭṭhaṃ vā anīṭṭhaṃ vā

ārammaṇaṃ, sabbappakārehi tattha ye rāgadosavasena saṅkappā uppajjeyyūṃ, tyāssa anuttarena maggena rāgādānaṃ pahīnattā vasīkatā, na kadāci tesam vase vattati. So hi bhagavā anāvilasaṅkappo suvimuttacitto suvimuttapaññoti. Ettha ca supaṇihitamanatāya ayonisomanasikārābhāvo vutto. Sabbabhūtesu iṭṭhāniṭṭhehi so yattha bhavēyya, taṃ sattaśāṅkhārabhedato duvidhamārammaṇaṃ vuttaṃ. Saṅkappavasībhāvena tasmim ārammaṇe tassa manasikārābhāvato kilesappahānaṃ vuttaṃ. Supaṇihitamanatāya ca manosamācārasuddhi, sabbabhūtesu tāditāya kāyasamācārasuddhi, saṅkappavasībhāvena vitakkamūlakattā vācāya vacīsamācārasuddhi. Tathā supaṇihitamanatāya lobhādisabbadosābhāvo, sabbabhūtesu tāditāya mettādiguṇasabbhāvo, saṅkappavasībhāvena paṭikūle appaṭikūlasaññitādibhedā ariyiddhi, tāya cassa sabbaññubhāvo vutto hotīti veditabbo.

156. Evaṃ hemavato pubbe manodvārasaseneva tātibhāvaṃ pucchitvā tañca paṭijānantamimaṃ sutvā dalhīkammatthaṃ idāni dvārattayavasenāpi, pubbe vā saṅkhepena kāyavacīmanodvārasuddhiṃ pucchitvā tañca paṭijānantamimaṃ sutvā dalhīkammatthameva vitthārenāpi pucchanto āha “**kacci adinna**”nti. Tattha gāthābandhasukhatthāya paṭhamaṃ adinnādānaviratiṃ pucchati. **Ārā pamādambhāti** pañcasu kāmaguṇesu cittavossaggato dūrībhāvena abrahmacariyaviratiṃ pucchati. “Ārā pamadamhā”tipi paṭhanti, ārā mātuḡāmāti vuttaṃ hoti. **Jhānaṃ na riñcatīti** iminā pana tassāyeva tividhāya kāyaduccaritaviratiyā balavabhāvaṃ pucchati. Jhānayuttassa hi virati balavatī hotīti.

157. Atha sātāgiro yasmā bhagavā na kevalaṃ etarahi, atītepi addhāne dīgharattaṃ adinnādānādīhi paṭivirato, tassā tassāyeva ca viratiyā ānubhāvena taṃ taṃ mahāpurisalakkhaṇaṃ paṭilabhi, sadevako cassa loko “adinnādānā paṭivirato samaṇo gotamo”tiādīnā nayena vaṇṇaṃ bhāsati. Tasmā vissaṭṭhāya vācāya sīhanādaṃ nadanto āha “**na so adinnaṃ ādiyati**”ti. Taṃ atthato pākaṭameva. Imissāpi gāthāya tatiyapāde “pamādambhā pamadamhā”ti dvidhā pāṭho. Catutthapāde ca **jhānaṃ na riñcatīti** jhānaṃ rittakaṃ suññakaṃ na karoti, na pariccajatīti attho veditabbo.

158. Evaṃ kāyadvāre suddhiṃ sutvā idāni vacīdvāre suddhiṃ pucchanto āha – “**kacci musā na bhaṇati**”ti. Ettha khīṇatīti khīṇo, vihiṃsati badhatīti attho. Vācāya patho byappatho, khīṇo byappatho assāti **khīṇabyappatho**. Taṃ na-kārena paṭisedhetvā pucchati “**na khīṇabyappatho**”ti, na pharusavācoti vuttaṃ hoti. “Nākhīṇabyappatho”tipi pāṭho, na akhīṇavacanoti attho. Pharusavacanañhi paresaṃ hadaye akhīyamānaṃ tiṭṭhati. Tādisavacano kacci na soti vuttaṃ hoti. Vibhūtīti vināso, vibhūtiṃ kāsati karoti vāti vibhūtikāṃ, vibhūtikameva **vebhūtikāṃ, vebhūtiyanti**tipi vuccati, pesuññassetam adhivacanaṃ. Tañhi sattānaṃ aññamaññato bhedanena vināsaṃ karoti. Sesam uttānatthameva.

159. Atha sātāgiro yasmā bhagavā na kevalaṃ etarahi, atītepi addhāne dīgharattaṃ musāvādādīhi paṭivirato, tassā tassāyeva ca viratiyā ānubhāvena taṃ taṃ mahāpurisalakkhaṇaṃ paṭilabhi, sadevako cassa loko “musāvādā paṭivirato samaṇo gotamo”ti vaṇṇaṃ bhāsati. Tasmā vissaṭṭhāya vācāya sīhanādaṃ nadanto āha, “**musā ca so na bhaṇati**”ti. Tattha **musāti** vinidhāya diṭṭhādīni paravisamvādanavacanaṃ. Taṃ so na bhaṇati. Dutiyaṃ pana paṭhamatthavasena na khīṇabyappathoti, dutiyatthavasena nākhīṇabyappathoti pāṭho. Catutthapāde **mantāti** paññā vuccati. Bhagavā yasmā tāya mantāya paricchinditvā atthameva bhāsati atthato anapetavacanaṃ, na samphaṃ. Aññānapurekkhārañhi niratthakavacanaṃ buddhānaṃ natthi. Tasmā āha – “mantā atthaṃ so bhāsati”ti. Sesamettha pākaṭameva.

160. Evaṃ vacīdvārasuddhiṃ sutvā idāni manodvārasuddhiṃ pucchanto āha “**kacci na rajjati kāmesū**”ti. Tattha **kāmāti** vatthukāmā. Tesu kilesakāmena na rajjatīti pucchanto anabhijjhālutaṃ pucchati. **Anāvilanti** pucchanto byāpādena āvilabhāvaṃ sandhāya abyāpādataṃ pucchati. **Mohaṃ atikkantoti** pucchanto yena mohena mūlho micchādīṭṭhiṃ gaṇhāti, tassātikkaṃena sammādiṭṭhitam pucchati. **Dhammesu cakkhumāti** pucchanto sabbadhammesu appaṭihatassa ñāṇacakkhuno, pañcacakkhuvīsayesu vā dhammesu pañcannampi cakkhūnaṃ vasena sabbaññutaṃ pucchati “dvārattayapārisuddhiyāpi sabbaññū na hotī”ti cintevā.

161. Atha sātāgiro yasmā bhagavā appatvāva arahattaṃ anāgāmimaggena kāmarāgabyāpādānaṃ pahīnattā neva kāmesu rajjati, na byāpādena āvilacitto, sotāpattimaggeneva ca micchādīṭṭhipaccayassa saccapaṭicchādakamohassa pahīnattā mohaṃ atikkanto, sāmañca saccāni abhisambujjhivā buddhoti vimokkhantikaṃ nāmaṃ yathāvuttāni ca cakkhūni paṭilabhi, tasmā tassa manodvārasuddhiṃ sabbaññutañca ugghosento āha “**na so rajjati kāmesū**”ti.

162. Evaṃ hemavato bhagavato dvārattayapārisuddhiṃ sabbaññutañca sutvā haṭṭho udaggo atītajātiyaṃ bāhusaccavisadāya paññāya asajjamānavacanapatho hutvā acchariyabbhutarūpe sabbaññuguṇe sotukāmo āha “**kacci vijjāya sampanno**”ti. Tattha **vijjāya sampannoti** iminā dassanasampattiṃ pucchati, **samsuddhacāraṇoti** iminā gamanasampattiṃ. Chandavasena cettha dīghaṃ katvā cākāramāha, samsuddhacāraṇoti attho. **Āsavā khīṇāti** iminā etāya dassanagamanasampattiyā pattabbāya āsavakkhayaasaññitāya paṭhamanibbānadhātuyā pattiṃ pucchati, **natthi punabbhavoti** iminā dutiyānibbānadhātupattisamatthataṃ, paccavekkhaññaṇena vā paramassāsappattiṃ ñatvā ṭhitabhāvaṃ.

163. Tato yā esā “so anekavihiṭaṃ pubbenivāsa”ntiādinā (ma. ni. 1.52) nayena bhayabheravādīsu tividhā, “so evaṃ samāhite citte...pe... āneñjappatte ñāṇadassanāya cittaṃ abhinīharatī”tiādinā (dī. ni. 1.279) nayena ambaṭṭhādīsu aṭṭhavidhā vijjā vuttā, tāya yasmā sabbāyapī sabbākārasampannāya bhagavā upeto. Yañcetaṃ “idha, mahānāma, ariyasāvako sīlasampanno hoti, indriyesu guttadvāro hoti, bhojane mattaññū hoti, jāgariyaṃ anuyutto hoti, sattahi saddhammehi samannāgato hoti, catunnaṃ jhānānaṃ ābhicetasikānaṃ dīṭṭhadhammasukhavihārānaṃ nikāmalābhī hoti”ti evaṃ uddisitvā “kathañca, mahānāma, ariyasāvako sīlasampanno hoti”tiādinā (ma. ni. 2.24) nayena sekhasutte niddiṭṭhaṃ pannarasappabhedāṃ caraṇaṃ. Tañca yasmā sabbūpakkilesappahānena bhagavato ativiya samsuddhaṃ. Yepime kāmāsavādayo cattāro āsavā, tepi yasmā sabbe saparivārā savāsanā bhagavato khīṇā. Yasmā ca imāya vijjācaraṇasampadāya khīṇāsavo hutvā tadā bhagavā “natthi dāni punabbhavo”ti paccavekkhitvā ṭhito, tasmā sātāgiro bhagavato sabbaññubhāve byavasāyena samussāhitahadayo sabbepi guṇe anujānanto āha “**vijjāya ceva sampanno**”ti.

164. Tato hemavato “sammāsambuddho bhagavā”ti bhagavati nikkañkho hutvā ākāse ṭhitoyeva bhagavantāṃ pasamsanto sātāgirañca ārādhento āha “**sampannaṃ munino citta**”nti. Tassattho – sampannaṃ munino cittaṃ, “mano cassa supañihito”ti ettha vuttatādibhāvena puññaṃ sampuññaṃ, “na so adinnaṃ ādiyati”ti ettha vuttakāyakammunā, “na so rajjati kāmesū”ti ettha vuttamanokammunā ca puññaṃ sampuññaṃ, “musā ca so na bhaṇatī”ti ettha vuttabyappathena ca vacīkammunāti vuttaṃ hoti. Evaṃ sampannacittañca anuttarāya vijjācaraṇasampadāya sampannattā vijjācaraṇasampannañca imehi guṇehi “mano cassa supañihito”tiādinā nayena dhammato naṃ pasamsasi, sabhāvato tacchato bhūtato eva naṃ pasamsasi, na kevalaṃ saddhāmattakenāti dasseti.

165-166. Tato sātāgiropi “evametaṃ, mārīsa, suṭṭhu tayā ñātañca anumoditañcā”ti adhippāyena tameva samrādhento āha – “**sampannaṃ munino...pe... dhammato anumodasi**”ti. Evañca pana vatvā puna bhagavato dassane taṃ abhithhavayamāno āha “**sampannaṃ...pe... handa passāma gotama**”nti.

167. Atha hemavato attano abhirucitaguṇehi purimajātībāhusaccabalena bhagavantāṃ abhithhunanto sātāgiraṃ āha – “**eñijaṅghaṃ...pe... ehi passāma gotama**”nti. Tassattho – eñimigasseva jaṅghā assāti **eñijaṅgho**. Buddhānañhi eñimigasseva anupubbavaṭṭā jaṅghā honti, na purato nimmaṃsā pacchato susumārakucchi viya uddhumātā. **Kisā** ca buddhā honti dīgharassasamavaṭṭitayuttaṭṭhānesu tathārūpāya āṅgapaccaṅgasampattiyā, na vaṭṭharapurisā viya thūlā. Paññāya vilikhitañca satta vā **kisā**. Ajjhattikabāhiraṃ pattaṃ vidhamaṃsanato **vīrā**. Ekāsanabhojītāya parimitabhojītāya **ca appāhārā**, na dvattimattāloparabhojītāya. Yathāha –

“Ahaṃ kho pana, udāyi, appekadā iminā pattena samatittikampi bhuñjāmi, bhiyyopi bhuñjāmi. ‘Appāhāro samaṇo gotamo appāhāratāya ca vaṇṇavādī’ti iti ce maṃ, udāyi, sāvakā

sakkareyyuṃ, garuṃ kareyyuṃ, māneyyuṃ, pūjeyyuṃ, sakkatvā, garuṃ katvā, upanissāya vihareyyuṃ. Ye te, udāyi, mama sāvakā kosakāhārāpi aḍḍhakosakāhārāpi beluvāhārāpi aḍḍhabeluvāhārāpi, na maṃ te iminā dhammena sakkareyyuṃ...pe... upanissāya vihareyyu’nti (ma. ni. 2.242).

Āhāre chandarāgābhāvena **alolupā** aṭṭhaṅgasamannāgatam āhāraṃ āhārenti moneyyasampattiya **munino**. Anagārikatāya vivekaninnamānasatāya ca **vane jhāyanti**. Tenāha hemavato yakkho “eṇijaṅghaṃ...pe... ehi passāma gotama’nti.

168. Evañca vatvā puna tassa bhagavato santike dhammaṃ sotukāmatāya “**sīhamvekacara**’nti imaṃ gāthamāha. Tassattho – **sīhamvāti** durāsadaṭṭhena khamanaṭṭhena nibbhayaṭṭhena ca kesarasīhasadisam. Yāya taṅhāya “taṅhādutiyo puriso’nti vuccati, tassā abhāvena **ekacaram**, ekissā lokadhātuyā dvinnaṃ buddhānaṃ anuppattitopi **ekacaram**. Khaggavisāṇasutte vuttanayenāpi cettha taṃ taṃ attho daṭṭhabbo. **Nāganti** punabbhavaṃ neva gantāraṃ nāgantāraṃ. Atha vā āguṃ na karotītipi **nāgo**. Balavātipi **nāgo**. Taṃ nāgaṃ. **Kāmesu anapekkhinanti** dvīsupi kāmesu chandarāgābhāvena anapekkhinaṃ. **Upasaṅkamma pucchāma, maccupāsappamocananti** taṃ evarūpaṃ mahesiṃ upasaṅkamitvā tebhūmakavaṭṭassa maccupāsassa pamocanaṃ vivaṭṭaṃ nibbānaṃ pucchāma. Yena vā upāyena dukkhasamudayaṅkhatā maccupāsā pamuccati, taṃ maccupāsappamocanaṃ pucchāmāti. Imaṃ gātham hemavato sātāgirañca sātāgiraparisañca attano parisañca sandhāya āha.

Tena kho pana samayena āsālhinakkhattaṃ ghoṣitaṃ ahosi. Atha samantato alaṅkatapaṭiyatte devanagare sirim paccanubhontī viya rājagahe kālī nāma kuraragharikā upāsikā pāsadamāruya sihapañjaraṃ vivarivā gabbhaparissamaṃ vinodentī savātappadese utuggahaṇatthaṃ ṭhitā tesam yakkhasenāpatīnaṃ taṃ buddhaguṇapaṭisaṃyuttaṃ kathaṃ ādimajjhapariyosānato assosi. Sutvā ca “evaṃ vividhaguṇasamannāgatā buddhā’nti buddhārammaṇaṃ pītiṃ uppādetvā tāya nīvaraṇāni vikkhambhetvā tattheva ṭhitā sotāpattiphale paṭiṭṭhāsi. Tato eva bhagavatā “etadaggaṃ, bhikkhave, mama sāvikaṇaṃ upāsikaṇaṃ anussavappasannānaṃ, yadidaṃ kālī upāsikā kuraragharikā’nti (a. ni. 1.267) etadagge ṭhapitā.

169. Tepi yakkhasenāpatayo sahasayakkhaparivārā majjhimayāmasamaye isipanaṃ patvā, dhammacakkappavattitapallaṅkeneva nisinnaṃ bhagavantaṃ upasaṅkamma vanditvā, imāya gāthāya bhagavantaṃ abhithavitvā okāsamakārayiṃsu “**akkhātāraṃ pavattāra**’nti. Tassattho – ṭhapetvā taṅhaṃ tebhūmake dhamme “idaṃ kho pana, bhikkhave, dukkhaṃ ariyasacca’ntiādinā (saṃ. ni. 5.1081; mahāva. 14) nayena saccānaṃ vavatthānakathāya **akkhātāraṃ**, “taṃ kho panidaṃ dukkhaṃ ariyasaccaṃ pariññeyya’nti me bhikkhave’ntiādinā nayena tesu kiccañānakatañāṇappavattanena **pavattāraṃ**. Ye vā dhammā yathā voharitabbā, tesu tathā vohārakathanena akkhātāraṃ, tesameva dhammānaṃ sattānurūpato pavattāraṃ. Ugghaṭitaññuvipaṅcitaññūnaṃ vā desanāya akkhātāraṃ, neyyānaṃ paṭipādanena pavattāraṃ. Uddesena vā akkhātāraṃ, vibhaṅgena tehi tehi pakārehi vacanato pavattāraṃ. Bodhipakkhiyānaṃ vā salakkhaṇakathanena akkhātāraṃ, sattānaṃ cittasantāne pavattanena pavattāraṃ. Saṅkhepato vā tīhi parivaṭṭehi saccānaṃ kathanena akkhātāraṃ, vitthārato pavattāraṃ. “Saddhindriyaṃ dhammo, taṃ dhammaṃ pavattetīti dhammacakka’nti (paṭi. ma. 2.40) evamādinā paṭisambhidāyena vitthāritassa dhammacakkassa pavattanato pavattāraṃ.

Sabbadhammānanti catubhūmakadhammānaṃ. **Pāragunti** chahākārehi pāraṃ gataṃ abhiññāya, pariññāya, pahānena, bhāvanāya, sacchikiriyāya, samāpattiya. So hi bhagavā sabbadhamme abhijānanto gatoti abhiññāpāragū, pañcupādānakkhandhe pariānanto gatoti pariññāpāragū, sabbakilese pajahanto gatoti pahānapāragū, cattāro magge bhāvento gatoti bhāvanāpāragū, nirodhaṃ sacchikaronto gatoti sacchikiriyāpāragū, sabbā samāpattiyo samāpajjanto gatoti samāpattipāragū. Evaṃ sabbadhammānaṃ pāraguṃ. **Buddhaṃ verabhayātīnti** aññāṇasayanato paṭibuddhattā buddhaṃ, sabbena vā saraṇavaṇṇanāyaṃ vuttanatthena buddhaṃ, pañcaverabhayānaṃ aṭītattā verabhayātītaṃ. Evaṃ bhagavantaṃ atitthavanta “mayam pucchāma gotama’nti okāsamakārayiṃsu.

170. Atha nesam yakkhānam tejena ca paññāya ca aggo hemavato yathādhippetam pucchitabham pucchanto “**kismiṃ loko**”ti imam gāthamāha. Tassādipāde **kismiṃti** bhāvenabhāvalakkhaṇe bhumnavacanam, kismiṃ uppanne loko samuppanno hotīti ayañhettha adhippāyo. Sattalokasaṅkhāraloke sandhāya pucchati. **Kismiṃ kubbati santhavanti** ahanti vā mamanti vā taṇhādittḥisanthavam kismiṃ kubbati, adhikaraṇatthe bhumnavacanam. **Kissa lokoti** upayogatthe sāmivacanam, kiṃ upādāya lokoti saṅkhyam gacchatīti ayañhettha adhippāyo. **Kismiṃ lokoti** bhāvenabhāvalakkhaṇakāraṇatthesu bhumnavacanam. Kismiṃ sati kena kāraṇena loko vihaññati pīḷiyati bādhiyatīti ayañhettha adhippāyo.

171. Atha bhagavā yasmā chasu ajjhattikabāhiresu āyatanesu uppannesu sattaloko ca dhanadhaññādivasena saṅkhāraloko ca uppanno hoti, yasmā cettha sattaloko tesveva chasu duvidhampi santhavam karoti. Cakkhāyatanaṃ vā hi “ahaṃ mama”nti gaṇhāti avasesesu vā aññataram. Yathāha – “cakkhu attāti yo vadeyya, taṃ na upapajjati”tiādi (ma. ni. 3.422). Yasmā ca etāniyeva cha upādāya duvidhopi lokoti saṅkhyam gacchati, yasmā ca tesveva chasu sati sattaloko dukkhapātubhāvena vihaññati. Yathāha –

“Hatthesu, bhikkhave, sati ādānanikkhepanam hoti, pādesu sati abhikkamapaṭikkamo hoti, pabbesu sati samiñjanapasāraṇam hoti, kucchismiṃ sati jighacchāpipāsā hoti; evameva kho, bhikkhave, cakkhusmiṃ sati cakkhusamphassapaccayā uppajjati ajjhattam sukham dukkha”ntiādi (saṃ. ni. 4.237).

Tathā tesu ādhārabhūtesu paṭihato saṅkhāraloko vihaññati. Yathāha –

“Cakkhusmiṃ anidassane sappatighe paṭihaññi vā”iti (dha. sa. 597-8) ca.

“Cakkhu, bhikkhave, paṭihaññati manāpāmanāpesu rūpesū”ti (saṃ. ni. 4.238) evamādi.

Tathā tehiyeva kāraṇabhūtehi duvidhopi loko vihaññati. Yathāha –

“Cakkhu vihaññati manāpāmanāpesu rūpesū”ti (saṃ. ni. 4.238) ca.

“Cakkhu, bhikkhave, ādittam, rūpā ādittā. Kena ādittam? Rāgagginā”ti (saṃ. ni. 4.28; mahāva. 54) evamādi.

Tasmā chaajjhattikabāhirāyatanavasena taṃ puccham vissajjento āha “**chasu loko samuppanno**”ti.

172. Atha so yakkho attanā vaṭṭavasena puṭṭhapañham bhagavatā dvādasāyatanavasena saṅkhipitvā vissajjitam na suṭṭhu upalakkhetvā tañca attham tappaṭipakkhañca nātukāmo saṅkhepeneva vaṭṭavivaṭṭam pucchanto āha “**katamaṃ ta**”nti. Tattha upādātabbaṭṭhena **upādānam**, dukkhasaccasetam adhivacanam. **Yattha loko vihaññatīti** “chasu loko vihaññati”ti evam bhagavatā yattha chabbidhe upādāne loko vihaññatīti vutto, taṃ katamaṃ upādānanti? Evam upaḍḍhagāthāya sarūpeneva dukkhasaccam pucchi. Samudayasaccam pana tassa kāraṇabhāvena gahitameva hoti. **Niyyānam pucchitoti** imāya pana upaḍḍhagāthāya maggasaccam pucchi. Maggasaccena hi ariyasāvako dukkham parijānanto, samudayaṃ pajahanto, nirodham sacchikaronto, maggam bhāvento lokamhā niyyāti, tasmā niyyānanti vuccati. **Kathanti** kena pakārena. **Dukkha pamucchatīti** “upādāna”nti vuttā vaṭṭadukkhā pamokkham pāpuṇāti. Evamettha sarūpeneva maggasaccam pucchi, nirodhasaccam pana tassa visayabhāvena gahitameva hoti.

173. Evam yakkhena sarūpena dassetvā ca adassetvā ca catusaccavasena pañham puṭṭho bhagavā teneva nayena vissajjento āha “**pañca kāmagaṇā**”ti. Tattha pañcakāmagaṇasaṅkhāttagocaraggahaṇena

taggocarāni pañcāyatanāni gahitāneva honti. Mano chaṭṭho etesanti **manochaṭṭhā**. **Paveditāti** pakāsītā. Ettha ajjhattikesu chaṭṭhassa manāyatanassa gahaṇena tassa visayabhūtaṃ dhammāyatanam gahitameva hoti. Evaṃ “katamaṃ taṃ upādāna”nti imaṃ pañhaṃ vissajjento punapi dvādasāyatanānaṃ vaseneva dukkhasaccaṃ pakāsesi. Manogahaṇena vā sattannaṃ viññāṇadhātūnaṃ gahitattā tāsū purimapañcaviññāṇadhātuggahaṇena tāsam vatthūni pañca cakkhādāni āyatanāni, manodhātumanoviññāṇadhātuggahaṇena tāsam vatthugocarabhedam dhammāyatanam gahitamevāti evampi dvādasāyatanavasena dukkhasaccaṃ pakāsesi. Lokuttaramanāyatanadharmāyatanekadeso panettha yattha loko vihaññati, taṃ sandhāya niddiṭṭhattā na saṅgayhati.

Ettha chandaṃ virājetvāti ettha dvādasāyatanabhede dukkhasacce tānevāyatanāni khandhato dhātuto nāmarūpatoti tathā tathā vavattapetvā, tilakkhaṇam āropetvā, vipassanto arahattamaggapariyosānāya vipassanāya taṇhāsankhātam **chandaṃ** sabbaso **virājetvā** vinetvā viddhamsetvāti attho. **Evaṃ dukkhā pamuccatī**ti iminā pakārena etasmā vaṭṭadukkhā pamuccatīti. Evamimāya upaḍḍhagāthāya “niyyānam pucchito brūhi, katham dukkhā pamuccatī”ti ayaṃ pañho vissajjito hoti, maggasaccañca pakāsitaṃ samudayanirodhasaccāni panettha purimanayeneva saṅgahitattā pakāsītāneva hontīti veditabbāni. Upaḍḍhagāthāya vā dukkhasaccaṃ, chandena samudayasaccaṃ, “virājetvā”ti ettha virāgena nirodhasaccaṃ, “virāgāvimuccatī”ti vacanato vā maggasaccaṃ. “Eva”nti upāyanidassanena maggasaccaṃ, dukkhanirodhanti vacanato vā. “Dukkhā pamuccatī”ti dukkhapamokkheṇa nirodhasaccanti evamettha cattāri saccāni pakāsītāni hontīti veditabbāni.

174. Evaṃ catusaccagabbhāya gāthāya lakkhaṇato niyyānam pakāsetvā puna tadeva sakena niruttābhilāpena nigamento āha “**etaṃ lokassa niyyāna**”nti. Ettha **etanti** pubbe vuttassa niddeso, **lokassāti** tedhātukalokassa. **Yathātathanti** aviparītam. **Etaṃ vo ahamakkhāmīti** sacepi maṃ sahasakkhattam puccheyyātha, etaṃ vo ahamakkhāmi, na aññam. Kasmā? Yasmā evaṃ dukkhā pamuccati, na aññathāti adhippāyo. Atha vā etena niyyānena ekadvattikkhattam nigatānampi etaṃ vo ahamakkhāmi, uparivisesādhigamāyapi etadeva ahamakkhāmīti attho. Kasmā? Yasmā evaṃ dukkhā pamuccati asesaniṣṣeṣāti arahattanikūṭeṇa desanam niṭṭhāpesi. Desanāpariyosāne dvepi yakkhasenāpatayo sotāpattiphale patiṭṭhahimsu saddhiṃ yakkhasahassena.

175. Atha hemavato pakatiyāpi dhammagaru idāni ariyabhūmiyam patiṭṭhāya suṭṭhutam atitto bhagavato vicitrapaṭibhānāya desanāya bhagavantaṃ sekkhāsekkhabhūmiṃ pucchanto “**ko sūḍha taratī**”ti gāthamabhāsi. Tattha **ko sūḍha taratī oghanti** iminā caturōgham ko taratīti sekkhabhūmiṃ pucchati avisesena. Yasmā **aṇṇavanti** na vitthatamattam nāpi gambhīramattam apica pana yaṃ vitthatatarañca gambhīratarañca, taṃ vuccati. Tādiso ca saṃsāraṇṇavo. Ayañhi samantato pariyaṇṭābhāvena vitthato, heṭṭhā patiṭṭhābhāvena upari ālambanābhāvena ca gambhīro, tasmā “ko idha taratī aṇṇavam, tasmīñca appatiṭṭhe anālambe gambhīre aṇṇave ko na sīdatī”ti asekkhabhūmiṃ pucchati.

176. Atha bhagavā yo bhikkhu jīvitahetupi vītikkamaṃ akaronto sabbadā sīlasampanno lokiyalokuttarāya ca paññāya paññavā, upacārappanāsamādhinā iriyāpathaheṭṭhimamaggaphalehi ca susamāhito, tilakkhaṇam āropetvā vipassanāya niyakajjhattacintanasīlo, sātaccakiriyāvahāya appamādasatiyā ca samannāgato. Yasmā so catutthena maggena imaṃ suduttaram ogham anavasesam taratī, tasmā sekkhabhūmiṃ vissajjento “**sabbadā sīlasampanno**”ti imaṃ tisikkhāgabbham gāthamāha. Ettha hi sīlasampadāya adhisīlasikkhā, satisamādhīhi adhicittasikkhā, ajjhattacintitāpaññāhi adhipaññāsikkhāti tisso sikkhā saupakārā sānisamsā ca vuttā. Upakāro hi sikkhānam lokiyapaññā sati ca, anisamsa sāmāññaphalāntī.

177. Evaṃ paṭhamagāthāya sekkhabhūmiṃ dassetvā idāni asekkhabhūmiṃ dassento dutiyagāthamāha. Tassattho **virato kāmasaññāyāti** yā kāci kāmasaññā, tato sabbato catutthamaggasampayuttāya samucchadaviratiyā virato. “Viratto”tipi paṭho. Tada “kāmasaññāyā”ti

bhumavacanaṃ hoti, sagāthāvagge pana “kāmasaññāsū”tipi (saṃ. ni. 1.96) pāṭho. Catūhipi maggehi dasannaṃ saṃyojanānaṃ atītattā **sabbasaṃyojanātigo**, catuttheneva vā uddhambhāgiyasabbasaṃyojanātigo, tatrataṭṭrābhinandinītaṅhāsankhātāya nandiyā tiṇṇaṅca bhavānaṃ parikkhīṇattā **nandībhavaparikkhīṇo so** tādiso khīṇāsavo bhikkhu **gambhīre** saṃsāraṇṇave **na sīdati** nandīparikkhayena saupādisesaṃ, bhavaparikkhayena ca anupādisesaṃ nibbānathalaṃ samāpajja paramassāsappattiyāti.

178. Atha hemavato sahāyaṅca yakkhaparisaṅca oloketvā pītisomanassajāto “gambhīrapañña”nti evamādīhi gāthāhi bhagavantaṃ abhithhavitvā sabbāvatiyā parisāya sahāyena ca saddhiṃ abhivādetvā, padakkhiṇaṃ katvā, attano vasaṇaṭṭhānaṃ agamāsi.

Tāsaṃ pana gāthānaṃ ayaṃ atthavaṇṇanā – **gambhīrapaññanti** gambhīrāya paññāya samannāgataṃ. Tattha paṭisambhidāyaṃ vuttanayena gambhīrapaññā veditabbā. Vuttañhi tattha “gambhīresu khandhesu ñānaṃ pavattatīti gambhīrapaññā”tiādi (paṭi. ma. 3.4). **Nipuṇatthadassinti** nipuṇehi khattiyapaṇḍitādīhi abhisankhatānaṃ paññānaṃ atthadassim atthānaṃ vā yāni nipuṇāni kāraṇāni duppaṭivijjhāni aññehi tesam dassanena nipuṇatthadassim. Rāgādikiṅcanābhāvena **akiṅcanaṃ**. Duvidhe kāme tividhe ce bhava alagganena **kāmabhava asattaṃ**. Khandhādibhedesu sabbārammaṇesu chandarāgabandhanābhāvena **sabbadhi vippamuttaṃ**. **Dibbe pathe kamamānanti** atthasamāpattibhede dibbe pathe samāpajjanavasena caṅkamantaṃ. Tattha kiṅcāpi na tāya velāya bhagavā dibbe pathe kamati, apica kho pubbe kamaṇaṃ upādāya kamaṇasattisabbhāvena tattha laddhavasībhāvatāya evaṃ vuccati. Atha vā ye te visuddhivā arahanto, tesam pathe santavihāre kamaṇenāpetam vuttaṃ. Mahantānaṃ guṇānaṃ esanena **mahesiṃ**.

179. Dutiyagāthāya aparena pariyāyena thuti āradhāti katvā puna nipuṇatthadassiggahaṇaṃ nidasseti. Atha vā nipuṇatthe dassetāranti attho. **Paññādadanti** paññapaṭilābhasaṃvattanikāya paṭipattiyā kathanena paññādāyakaṃ. **Kāmālaye asattanti** yvāyamaṅkamesu taṅhādītthivasena duvidho ālayo, tattha asattaṃ. **Sabbavidunti** sabbadhammaviduṃ, sabbaññunti vuttaṃ hoti. **Sumedhanti** tassa sabbaññubhāvassa maggabhūtāya pāramīpaññāsankhātāya medhāya samannāgataṃ. **Ariye patheti** atthāṅgike magge, phalasaṃpattiyā vā. **Kamamānanti** paññāya ajjhogāhamānaṃ maggalakkhaṇaṃ ñatvā desanato, pavisaṃmānaṃ vā khaṇe khaṇe phalasaṃpattisaṃpajjanato, catubbidhamaggabhāvanāsankhātāya kamaṇasattiyā kamitapubbaṃ vā.

180. Sudiṭṭhaṃ vata no ajjāti. Ajja amhehi sundaraṃ diṭṭhaṃ, ajja vā ambhākaṃ sundaraṃ diṭṭhaṃ, dassananti attho. **Suppabhātaṃ suhuṭṭhitanti** ajja ambhākaṃ suṭṭhu pabhātaṃ sobhanaṃ vā pabhātaṃ ahosi. Ajja ca no sundaraṃ uṭṭhitaṃ ahosi, anuparodhena sayanato uṭṭhitaṃ. Kiṃ kāraṇaṃ? **Yaṃ addasāma sambuddhaṃ**, yasmā sambuddhaṃ addasāmāti attano lābhasampattiṃ ārabba pāmojjaṃ pavedeti.

181. Iddhimantoti kammavipākajiddhiyā samannāgatā. **Yasassinoti** lābhagaparivāraggasampannā. **Saraṇaṃ yantīti** kiṅcāpi maggeneva gatā, tathāpi sotāpannabhāvaparidīpanatthaṃ pasādadassanattaṅca vācaṃ bhindati.

182. Gāmā gāmanti devagāmā devagāmaṃ. **Nagā naganti** devapabbatā devapabbataṃ. **Namassamānā sambuddhaṃ, dhammassa ca sudhammatanti** “sammāsambuddho vata bhagavā, svākkhāto vata bhagavato dhammo”tiādinā nayena buddhasubodhitaṅca dhammasudhammataṅca. “Suppaṭipanno vata bhagavato sāvakasaṅgho”tiādinā saṅgha-suppaṭipattiṅca abhithhavitvā abhithhavitvā namassamānā dhammaghosakā hutvā vicarissāmāti vuttaṃ hoti. Sesamettha uttānatthamevāti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya hemavatasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

10. Ālavakasuttavaṇṇanā

Evam me sutanti ālavakasuttaṃ. Kā uppatti? Atthavaṇṇanāyenevassa uppatti āvibhavissati. Atthavaṇṇanāya ca “evam me sutam, ekam samayaṃ bhagavā”ti etaṃ vuttatthameva. **Ālavīyaṃ viharati ālavakassa yakkhassa bhavaneti** ettha pana kā ālavī, kasmā ca bhagavā tassa yakkhassa bhavane viharatīti? Vuccate – **ālavīti** raṭṭhampi nagarampi vuccati, tadubhayampi idha vaṭṭati. Ālavīnagarassa hi samīpe viharantopi “ālavīyaṃ viharati”ti vuccati. Tassa ca nagarassa samīpe avidūre gāvutamatte taṃ bhavanam, ālavīraṭṭhe viharantopi “ālavīyaṃ viharati”ti vuccati, ālavīraṭṭhe cetam bhavanam.

Yasmā pana ālavako rājā vividhanāṭakūpabhogaṃ chaḍḍetvā corapaṭibāhanattham paṭirājanisedhanattham byāyāmakaraṇatthañca sattame sattame divase migavaṃ gacchanto ekadivasam balakāyena saddhiṃ katikaṃ akāsi – “yassa passena migo palāyati, tasseva so bhāro”ti. Atha tasseva passena migo palāyī, jvasampanno rājā dhanuṃ gahetvā pattikova tiyojanaṃ taṃ migam anubandhi. Eṇimigā ca tiyojanavegā eva honti. Atha parikkhīṇajavaṃ taṃ migam udakaṃ pavisitvā, ṭhitam vadhitvā, dvidhā chetvā, anathhikopi maṃsena “nāsakkhi migam gahetu”nti apavādamocanattam kājenādāya āgacchanto nagarassāvidūre bahalapattapalāsam mahānigrodham disvā parissamavinodanattam tassa mūlamupagato. Tasmīñca nigrodhe ālavako yakkho mahārājasantikā varam labhitvā majjhanhikasamaye tassa rukkhasa chāyāya phuṭṭhokāsam pavitṭhe paṇino khādanto paṭivasati. So taṃ disvā khādituṃ upagato. Atha rājā tena saddhiṃ katikaṃ akāsi – “muñca maṃ, aham te divase divase manussaṃ thālipākañca pesessāmi”ti. Yakkho “tvam rājūpabhogena pamatto sammussasi, aham pana bhavanam anupagatañca ananuññātañca khādituṃ na labhāmi, svāham bhavantampi jīyeyya”nti na muñci. Rājā “yam divasaṃ na pesemi, taṃ divasaṃ maṃ gahetvā khādāhi”ti attānam anujānitvā tena mutto nagarābhimukho agamāsi.

Balakāyo magge khandhāvāram bandhitvā ṭhito rājānam disvā – “kiṃ, mahārāja, ayasamattabhayā evam kilantosi”ti vadanto paccuggantvā paṭiggahesi. Rājā taṃ pavattim anārocetvā nagaram gantvā, katapātarāso nagaraguttikaṃ āmantetvā etamattham ārocesi. Nagaraguttiko – “kiṃ, deva, kālaparicchedo kato”ti āha. Rājā “na kato, bhaṇe”ti āha. “Duṭṭhu kataṃ, deva, amanussā hi paricchinnamattameva labhanti, aparicchinne pana janapadassa ābādho bhavissati. Hotu, deva, kiñcāpi evamakāsi, apposukko tvam rajjasukham anubhoi, ahamettha kātabbam karissāmi”ti. So kālasseva vuṭṭhāya bandhanāgāram gantvā ye ye vajjhā honti, te te sandhāya – “yo jīvitattiko hoti, so nikkhamatū”ti bhaṇati. Yo paṭhamam nikkhamati taṃ geham netvā, nhāpetvā, bhojetvā ca, “imaṃ thālipākaṃ yakkhassa dehi”ti peseti. Taṃ rukkhamūlam pavitṭhamattamyeva yakkho bheravaṃ atabhāvaṃ nimminivā mūlakandaṃ viya khādati. Yakkhānubhāvena kira manussānam kesādāni upādāya sakalasarīram navanītaṇḍo viya hoti. Yakkhassa bhattam gāhāpettuṃ gatapurisā taṃ disvā bhītā yathāmittam ārocesuṃ. Tato pabhuti “rājā core gahetvā yakkhassa deti”ti manussā corakammato paṭiviratā. Tato aparena samayena navacorānam abhāvena purānācorānañca parikkhayena bandhanāgārāni suññāni ahesuṃ.

Atha nagaraguttiko rañño ārocesi. Rājā attano dhanam nagararacchāsu chaḍḍāpesi – “appeva nāma koci lobhena gaṇheyyā”ti. Taṃ pādenapi na koci chupi. So core alabhanto amaccānam ārocesi. Amaccā “kulapaṭipāṭiyā ekamekaṃ jīṇṇakaṃ pesema, so pakatiyāpi maccumukhe vattati”ti āhaṃsu. Rājā “amhākaṃ pitaram, amhākaṃ pitāmahaṃ peseti”ti manussā khobham karissanti, mā vo etaṃ rucci”ti nivāresi. “Tena hi, deva, dāraṃ pesema uttānaseyyakaṃ, tathāvidhassa hi ‘mātā me pitā me’ti sineho natthi”ti āhaṃsu. Rājā anujāni. Te tathā akaṃsu. Nagare dāraṃmātaro ca dāraṃ gahetvā gabbhiniyo ca palāyitvā parajanapade dāraṃ saṃvaḍḍhetvā ānenti. Evam sabbānipi dvādasa vassāni gatāni.

Tato ekadivasam sakalanagaram vicinityvā ekampi dāraṃ alabhitvā rañño ārocesuṃ – “natthi, deva, nagare dāraṃ ṭhapetvā antepure tava puttam ālavakakumāra”nti. Rājā “yathā mama putto piyo, evam sabbalokassa, attanā pana piyataram natthi, gacchatha, tampi datvā mama jīvitam rakkhathā”ti

āha. Tena ca samayena ālavakakumārassa mātā puttam nhāpetvā, maṇḍetvā, dukūlacumbaṭake katvā, anke sayāpetvā, nisinnā hoti. Rājapurisā rañño āṇāya tattha gantvā vippalapanṭiyā tassā soḷasannañca itthisahassānaṃ saddhiṃ dhātīyā taṃ ādāya pakkamimṃsu “sve yakkhabhakkho bhavissatī”ti. Taṃ divasañca bhagavā paccūsasamaye paccuṭṭhāya jetavanamahāvihāre gandhakuṭiyam mahākaruṇāsamāpattim samāpajjitvā puna buddhacakkhunā lokam volokento addasa ālavakassa kumārassa anāgāmiṃphaluppattiyā upanissayam, yakkhassa ca sotāpattiṃphaluppattiyā upanissayam desanāpariyosāne ca caturāsītīyā pānasahassānaṃ dhammacakkhupaṭilābhassatī. Tasmā vibhātāya rattiyā purebhattakiccaṃ katvā aniṭṭhitapacchābhattakiccova kāḷapakkhauposathadivase vattamāne oggate sūriye ekakova adutiyo pattacīvaramādāya pādaganenēva sāvattitho tiṃsa yojanāni gantvā tassa yakkhassa bhavanam pavisi. Tena vuttam “ālavakassa yakkhassa bhavane”ti.

Kim pana bhagavā yasmim nigrodhe ālavakassa bhavanam, tassa mūle vihāsi, udāhu bhavaneyevāti? Vuccate – bhavaneyeva. Yatheva hi yakkhā attano bhavanam passanti, tathā bhagavāpi. So tattha gantvā bhavanadvāre aṭṭhāsi. Tadā ālavako himavante yakkhasamāgamaṃ gato hoti. Tato ālavakassa dvārapālo gadrabho nāma yakkho bhagavantam upasaṅkamitvā, vanditvā – “kim, bhante, bhagavā vikāle āgato”ti āha. “Āma, gadrabha, āgatomhi. Sace te agaru, vihareyyāmekarattim ālavakassa bhavane”ti. “Na me, bhante, garu, apica kho so yakkho kakkhaḷo pharuso, mātāpitūnampi abhivādanādīni na karoti, mā rucci bhagavato idha vāso”ti. “Jānāmi, gadrabha, tassa kakkhaḷattam, na koci mamantarāyo bhavissati, sace te agaru, vihareyyāmekaratti”nti.

Dutiyaṃpi gadrabho yakkho bhagavantam etadavoca – “aggitattakapālasadiso, bhante, ālavako, ‘mātāpitaro’ti vā ‘samaṇabrāhmaṇā’ti vā ‘dhammo’ti vā na jānāti, idhāgatānaṃ cittakkhepampi karoti, hadayampi phāleti, pādepi gahetvā parasamudde vā paracakkavāḷe vā khipatī”ti. Dutiyaṃpi bhagavā āha – “jānāmi, gadrabha, sace te agaru, vihareyyāmekaratti”nti. Tatiyaṃpi gadrabho yakkho bhagavantam etadavoca – “aggitattakapālasadiso, bhante, ālavako, ‘mātāpitaro’ti vā ‘samaṇabrāhmaṇā’ti vā ‘dhammo’ti vā na jānāti, idhāgatānaṃ cittakkhepampi karoti, hadayampi phāleti, pādepi gahetvā parasamudde vā paracakkavāḷe vā khipatī”ti. Tatiyaṃpi bhagavā āha – “jānāmi, gadrabha, sace te agaru, vihareyyāmekaratti”nti. “Na me, bhante, garu, apica kho so yakkho attano anārocetvā anujānantaṃ maṃ jīvītā voropeyya, ārocemi, bhante, tassā”ti. “Yathāsukham, gadrabha, ārocehi”ti. “Tena hi, bhante, tvameva jānāhi”ti bhagavantam abhivādetvā himavantābhimukho pakkāmi. Bhavanadvāraṃpi sayameva bhagavato vivaramadāsi. Bhagavā antobhavanam pavisitvā yattha abhilakkhitesu maṅgaladivasādīsū nisīditvā ālavako siriṃ anubhoti, tasmiṃyeva dibbaratanapallāne nisīditvā suvaṇṇābhamaṃ muñci. Taṃ disvā yakkhassa itthiyo āgantvā, bhagavantam vanditvā, samparivāretvā nisīdimṃsu. Bhagavā “pubbe tumhe dānaṃ datvā, sīlam samādiyitvā, pūjaneyyam pūjetvā, imaṃ sampattim pattā, idānipi tatheva karotha, mā aññamaññaṃ issāmacchariyābhībūtā viharathā”tiādinā nayena tasmaṃ pakiṇṇakadhammakatham kathesi. Tā ca bhagavato madhuranigghosaṃ sutvā, sādhuḷkārasahassāni datvā, bhagavantam parivāretvā nisīdimṃsuyeva. Gadrabhopi himavantam gantvā ālavakassa ārocesi – “yagghe, mārisa, jāneyyāsi, vimāne te bhagavā nisinno”ti. So gadrabhassa saññamakāsi “tuṇhī hohi, gantvā kattabbaṃ karissāmi”ti. Purisamānena kira lajjito ahoṣi, tasmā “mā koci parisamajjhe suṇeyyā”ti vāresi.

Tadā sātāgīrahemavatā bhagavantam jetavaneyeva vanditvā “yakkhasamāgamaṃ gamissāmā”ti saporivārā nānāyānehi ākāseṇa gacchanti. Ākāse ca yakkhānaṃ na sabbattha maggo atthi, ākāsaṭṭhāni vimānāni pariharitvā maggaṭṭhānēva maggo hoti. Ālavakassa pana vimānaṃ bhūmatṭham suguttaṃ pākāraparikkhittam susamvihitadvāraṭṭālakagopuram, upari kaṃsajālasañchannaṃ mañjūsasadisam tiyojanaṃ ubbedhena. Tassa upari maggo hoti. Te taṃ padesaṃmāgamaṃ gantum asamattā ahesuṃ. Buddhānañhi nisinnokāsassa uparibhāgena yāva bhavaggā, tāva koci gantum asamatto. Te “kimida”nti āvajjetvā bhagavantam disvā ākāse khittaleḍḍu viya oruyha vanditvā, dhammaṃ sutvā, padakkhiṇam katvā “yakkhasamāgamaṃ gacchāma bhagavā”ti tīṇi vatthūni pasamsantā yakkhasamāgamaṃ agamaṃsu. Ālavako te disvā “idha nisīdathā”ti paṭikkamma okāsamadāsi. Te ālavakassa nivedesuṃ “lābhā te, ālavaka, yassa te bhavane bhagavā viharati, gacchāvuso bhagavantam

payirupāsassū’’ti. Evaṃ bhagavā bhavaneyeva vihāsi, na yasmiṃ nigrodhe ālavakassa bhavanam, tassa mūleti. Tena vuttam ‘‘ekam samayaṃ bhagavā ālavīyaṃ viharati ālavakassa yakkhassa bhavane’’ti.

Atha kho ālavako...pe... bhagavantam etadavoca ‘‘**nikkhama samaṇā**’’ti. ‘‘Kasmā panāyaṃ etadavocā’’ti? Vuccate – rosetukāmatāya. Tatrevaṃ ādito pabhuti sambandho veditabbo – ayañhi yasmā assaddhassa saddhākathā dukkathā hoti dussīlādīnaṃ sīlādīkathā viya, tasmā tesam yakkhānaṃ santikā bhagavato pasamsaṃ sutvā eva aggimhi pakkhittaloṇasakkharā viya abbhantarakopena taṭataṭāyamaṇahadayo hutvā ‘‘ko so bhagavā nāma, yo mama bhavanam pavīṭṭho’’ti āha. Te āhaṃsu – ‘‘na tvaṃ, āvuso, jānāsi bhagavantam amhākaṃ satthāraṃ, yo tusitabhavane tṭhito pañca mahāvilokanāni viloketvā’’tiādīnā nayena yāva dhammacakkappavattanaṃ kathentā paṭisandhiādīnā dvattiṃsa pubbanimittāni vatvā ‘‘imānīpi tvaṃ, āvuso, acchariyāni nāddasā’’ti codesuṃ. So disvāpi kodhavasena ‘‘nāddasa’’nti āha. Āvuso ālavaka passeyyāsi vā tvaṃ, na vā, ko tayā attho passatā vā apassatā vā, kiṃ tvaṃ karissasi amhākaṃ satthuno, yo tvaṃ tam upanīdhāya calakkakudhamahāusabhasamīpe tadahujātavacchako viya, tidhāpabhinnamattavāraṇasamīpe bhīṅkapotako viya, bhāsuravilambakesaraupasobhitakkhandhassa migarañño samīpe jarasiṅgālo viya, diyaḍḍhayojanasatappavaḍḍhakāyasupaṇṇarājasamīpe chinnapakkhakākapotako viya khāyasi, gaccha yaṃ te karaṇīyaṃ, tam karohīti. Evaṃ vutte kuddho ālavako utṭhahitvā manosīlātale vāmapādena tṭhāvā ‘‘passatha dāni tumhākaṃ vā satthā mahānubhāvo, ahaṃ vā’’ti dakkhiṇapādena satṭhiyojanamattam kelāsapabbatakūṭam akkami, tam ayokūṭapahaṭo niddhantaayopiṇḍo viya papaṭikāyo muñci. So tatra tṭhāvā ‘‘ahaṃ ālavako’’ti ghesesi, sakalajambudīpaṃ saddo phari.

Cattāro kira saddā sakalajambudīpe suyīmsu – yañca puṇṇako yakkhasenāpati dhanañcayakorabyarājānaṃ jūte jinitvā apphoṭetvā ‘‘ahaṃ jini’’nti ugghosesi, yañca sakko devānamindo kassapassa bhagavato sāsane parihāyamāne vissakammaṃ devaputtam sunakham kāretvā ‘‘ahaṃ pāpabhikkhū ca pāpabhikkhuniyo ca upāsake ca upāsikāyo ca sabbeva adhammavādino khādāmī’’ti ugghosāpesi, yañca kusajātake pabhāvatihetu sattahi rājūhi nagare uparuddhe pabhāvatiṃ attanā saha hatthikkhandham āropetvā nagarā nikkhamma ‘‘ahaṃ sīhassarakusamahārājā’’ti mahāpuriso ugghosesi, yañca ālavako kelāsamuddhani tṭhāvā ‘‘ahaṃ ālavako’’ti. Tadā hi sakalajambudīpe dvāre dvāre tṭhāvā ugghositasadisam ahoṣi, tiyojanasahassavītthato ca himavāpi saṅkampi yakkhassa ānubhāvena.

So **vātamaṇḍalam** samuṭṭhāpesi – ‘‘eteneva samaṇam palāpessāmī’’ti. Te puratthimādibhedā vātā samuṭṭhahitvā aḍḍhayojanayojanadvīyojanatiyojanappamāṇāni pabbatakūṭāni padāletvā vanagaccharukkhādīni ummūletvā ālavīnagaraṃ pakkhantā jīṇṇahatthisālādīni cuṇṇentā chadaniṭṭhakā ākāse bhamentā. Bhagavā ‘‘mā kassaci uparodho hotū’’ti adhiṭṭhāsi. Te vātā dasabalam patvā cīvarakaṇṇamattampi cāletuṃ nāsakkhiṃsu. Tato **mahāvassam** samuṭṭhāpesi ‘‘udakena ajjhottharivitvā samaṇam māressāmī’’ti. Tassānubhāvena uparūpari satapaṭalasaṃpāṭalādibhedā valāhakā utṭhahitvā vassīmsu, vuṭṭhidhārāvegena pathavī chiddā ahoṣi, vanarukkhādīnaṃ upari mahogho āgantvā dasabalassa cīvare ussāvabindumattampi temetuṃ nāsakkhi. Tato **pāsānavassam** samuṭṭhāpesi, mahantāni mahantāni pabbatakūṭāni dhūmayantāni pajjalantāni ākāsenāgantvā dasabalam patvā dibbamālāguḷāni sampajjīmsu. Tato **paharaṇavassam** samuṭṭhāpesi, ekatodhārāubhatodhārā asisattikhurappādayo dhūmayantā pajjalantā ākāsenāgantvā dasabalam patvā dibbapupphāni ahesuṃ. Tato **aṅgāravassam** samuṭṭhāpesi, kiṃsukavaṇṇā aṅgārā ākāsenāgantvā dasabalassa pādāmūle dibbapupphāni hutvā vikiriṃsu. Tato **kukkulavassam** samuṭṭhāpesi, accuṇho kukkulo ākāsenāgantvā dasabalassa pādāmūle candanacuṇṇam hutvā nipati. Tato **vālukāvassam** samuṭṭhāpesi, atisukhumā vālukā dhūmayantā pajjalantā ākāsenāgantvā dasabalassa pādāmūle dibbapupphāni hutvā nipatiṃsu. Tato **kalalavassam** samuṭṭhāpesi, tam kalalavassam dhūmayantaṃ pajjalantaṃ ākāsenāgantvā dasabalassa pādāmūle dibbagandham hutvā nipati. Tato **andhakāram** samuṭṭhāpesi ‘‘bhīṃsetvā samaṇam palāpessāmī’’ti. Tam caturaṅgasamānāgatandhakārasadisam hutvā dasabalam patvā sūriyapabhāvīhatamivandhakāram antaradhāyi.

Evam yakkho imāhi navahi vātavassapāsāṇapaharaṇaṅgārakukkulavālukakalalandhakāravuṭṭhīhi bhagavantam palāpetum asakkonto nānāvidhapaharaṇahatthāya anekappakārarūpabhūtagaṇasamākulāya caturāṅginiyā senāya sayameva bhagavantam abhigato. Te bhūtagaṇā anekappakāre vikāre katvā “gaṇhatha hanathā”ti bhagavato upari āgacchantā viya honti, apica te niddhantalohapiṇḍam viya makkhikā, bhagavantam allīyitum asamatthā evam ahesum. Evam santepi yathā bodhimaṇḍe māro āgatavelāyameva nivatto, tathā anivattitvā upaḍḍharattimattam byākulamakamsu. Evam upaḍḍharattimattam anekappakāravibhimsanadassanenapi bhagavantam cāletumasakkonto ālavako cintesi – “yaṃnūnāham kenaci ajeyyam dussāvudham muñceyya”nti.

Cattāri kira āvudhāni loke seṭṭhāni – sakkassa vajirāvudham, vessavaṇassa gadāvudham, yamassa nayanāvudham, ālavakassa dussāvudhanti. Yadi hi sakko kuddho vajirāvudham sinerumatthake pahareyya aṭṭhasaṭṭhisahassādhikayojanasatasahassam sinerum vinivijjhivā heṭṭhato gaccheyya. Vessavaṇassa puthujjanakāle vissajjitagadā bahūnam yakkhasahassānam sīsam pātetvā puna hatthapāsam āgantvā tiṭṭhati. Yamena kuddhena nayanāvudhena olokitamatte anekāni kumbhaṇḍasahassāni tattakapāle tilā viya vipphurantāni vinassanti. Ālavako kuddho sace ākāse dussāvudham muñceyya, dvādasa vassāni devo na vasseyya. Sace pathaviyam muñceyya, sabbarukkhatīnādīni sussitvā dvādasavassantaram na puna ruheyyum. Sace samudde muñceyya, tattakapāle udakabindu viya sabbamudakam susseyya. Sace sinerusadisepi pabbate muñceyya, khaṇḍākhaṇḍam hutvā vikireyya. So evam mahānubhāvam dussāvudham uttarīyakatam muñcitvā aggahesi. Yebhuyyena dasasahassilokadhātudevatā vegena sannipatiṃsu – “ajja bhagavā ālavakam damessati, tattha dhammam sossāmā”ti. Yuddhadassanakāmāpi devatā sannipatiṃsu. Evam sakalampi ākāsam devatāhi puripuṇṇamahosi.

Atha ālavako bhagavato samīpe uparūpari vicarivā vatthāvudham muñci. Tam asanivicakkaṃ viya ākāse bheravasaddam karontam dhūmāyantam pajjalantam bhagavantam patvā yakkhassa mānamaddanattam pādamuñchanacoḷakam hutvā pādāmūle nipati. Ālavako tam disvā chinnavisāṇo viya usabho, uddhatadāṭho viya sappo, nittejo nimmado nipatitamānaddhajo hutvā cintesi – “dussāvudhampi samaṇam nabhibhosi, kiṃ nu kho kāraṇa”nti? Idam kāraṇam, mettāvihārayutto samaṇo, handa nam rosetvā mettāya viyojemīti. Iminā sambandhenetaṃ vuttam – “atha kho ālavako yakkho yena bhagavā...pe... nikkhama samaṇā”ti. Tatrāyamadhippāyo – kasmā mayā ananuññāto mama bhavanam pavisitvā gharasāmiko viya itthāgārassa majjhe nisinnosi, nanu ayuttametam samaṇassa yadidam adinnapaṭibhogo itthisamsaggo ca, tasmā yadi tvam samaṇadhamme ṭhito, nikkhama samaṇāti. Eke pana “etāni aññāni ca pharusavacanāni vatvā evāyam etadavocā”ti bhaṇanti.

Atha bhagavā “yasmā thaddho paṭithaddhabhāvena vinetum na sakkā, so hi paṭithaddhabhāve kariyamāne seyyathāpi caṇḍassa kukkurassa nāsāya pittam bhindeyya, so bhiyyoso mattāya caṇḍataro assa, evam thaddhataro hoti, mudunā pana so sakkā vinetu”nti ṇatvā “sādhāvuso”ti piyavacanena tassa vacanam sampaṭicchitvā nikkhami. Tena vuttam “**sādhāvusoti bhagavā nikkhamī**”ti.

Tato ālavako “suvaco vatāyam samaṇo ekavacaneneva nikkhanto, evam nāma nikkhametum sukham samaṇam akāraṇenevāham sakalarattim yuddhena abbhuyyāsi”nti muducitto hutvā puna cintesi “idānīpi na sakkā jānitum, kiṃ nu kho suvacatāya nikkhanto, udāhu kodhena, handa nam vīmaṃsāmī”ti. Tato “**pavisā samaṇā**”ti āha. Atha “suvaco”ti mudubhūtacittavavatthānakaraṇattam punapi piyavacanam vadanto **sādhāvusoti** bhagavā pāvīsi. Ālavako punappunam tameva suvacabhāvam vīmaṃsanto dutiyampi tatiyampi “**nikkhama pavisā**”ti āha. Bhagavāpi tathā akāsi. Yadi na kareyya, pakatiyāpi thaddhayakkhassa cittam thaddhataram hutvā dhammakathāya bhājanam na bhaveyya. Tasmā yathā nāma mātā rodantam puttakam yaṃ so icchati, tam datvā vā katvā vā saññāpeti, tathā bhagavā kilesarodanena rodantam yakkham saññāpetum yaṃ so bhaṇati, tam akāsi. Yathā ca dhātī thaññam apivantam dārakam kiñci datvā upalāletvā pāyeti, tathā bhagavā yakkham lokuttaradhammakhīram pāyetum tassa patthitavacanakarāṇena upalāletto evamakāsi. Yathā ca puriso lābumhi catumadhuram pūretukāmo tassabbhantaram sodheti, evam bhagavā yakkhassa citte lokuttaracatumadhuram

pūretukāmo tassa abbhantare kodhamalam sodhetum yāva tatiyaṃ nikkhamanapavesanaṃ akāsi.

Atha ālavako “suvaco ayaṃ samaṇo, ‘nikkhamā’ti vutto nikkhamati, ‘pavisā’ti vutto pavisati, yaṃnūnāhaṃ imaṃ samaṇaṃ evamevaṃ sakalarattiṃ kilametvā, pāde gahetvā, pāragaṅgāya khippeyya’nti pāpakaṃ citaṃ uppādetvā catutthavāraṃ āha – “**nikkhama samaṇā**”ti. Taṃ ñatvā bhagavā “**na khvāhaṃ ta**”nti āha. “Evaṃ vutte taduttariṃ karaṇīyaṃ pariyesamāno pañhaṃ pucchitabbaṃ maññissati, taṃ dhammakathāya mukhaṃ bhavissati”ti ñatvā “**na khvāhaṃ ta**”nti āha. Tattha **naiti** paṭikkhepe, **khoiti** avadhāraṇe. **Ahanti** attanidassanaṃ, nti hetuvacanaṃ. Tenettha “yasmā tvaṃ evaṃ cintesi, tasmā ahaṃ āvuso neva nikkhamissāmi, yaṃ te karaṇīyaṃ, taṃ karohī”ti evamattho daṭṭhabbo.

Tato ālavako yasmā pubbepi ākāsenāgamanavelāyaṃ “kiṃ nu kho, etaṃ suvaṇṇavimānaṃ, udāhu rajatamaṇivimānānaṃ aññataraṃ, handa naṃ passāmā”ti evaṃ attano vimānaṃ āgate iddhimante tāpasaparibbājake pañhaṃ pucchitvā vissajjetumasakkonte cittakkhepādīhi vihettheti. Kathaṃ? Amanussā hi bhīmsanakarūpadassanena vā hadayavatthuparimaddanena vāti dvīhākārehi cittakkhepaṃ karonti. Ayaṃ pana yasmā “iddhimanto bhīmsanakarūpadassanena na tasanti”ti ñatvā attano iddhipabhāvena sukhumattabhāvaṃ nimminivā, tesam anto pavisitvā hadayavatthum parimaddati, tato cittasanti na saṅghāti, tassā asaṅghamānāya ummattakā honti khittacittā. Evaṃ khittacittānaṃ etesaṃ urampi phāleti, pādepi ne gahetvā pāragaṅgāya khipati “māssu me puna evarūpā bhavanamāgamimsū”ti, tasmā te pañhe saritvā “yaṃnūnāhaṃ imaṃ samaṇaṃ idāni evaṃ vihettheyya’nti cintetvā āha “**pañhaṃ taṃ samaṇā**”tiādi.

Kuto panassa te pañhāti? Tassa kira mātāpitaro kassapaṃ bhagavantaṃ payirupāsivā aṭṭha pañhe savissajjane uggahesum. Te daharakāle ālavakaṃ pariyaṇapūṇapesum. So kālaccayena vissajjanaṃ sammussi. Tato “ime pañhāpi mā vinassantū”ti suvaṇṇapaṭṭe jātihiṅgulakena likhāpetvā vimāne nikkhipi. Evamete buddhapañhā buddhavisayā eva honti. Bhagavā taṃ sutvā yasmā buddhānaṃ pariccattalābhantarāyo vā jīvitantarāyo vā sabbaññutaññānābyāmapabhānaṃ paṭighāto vā na sakkā kenaci kātuṃ, tasmā taṃ loke asādhāraṇaṃ buddhānubhāvaṃ dassento āha “**na khvāhaṃ taṃ, āvuso, passāmi sadevake loke**”ti.

Tattha “sadevakavacanena pañcakāmāvacaradevaggahaṇa”ntiādinā nayena etesaṃ padānaṃ atthamattadassanena saṅkhepo vutto, na anusandhiyojanākkamena vitthāro. Svāyaṃ vuccati – **sadevakavacanena** hi ukkaṭṭhaparicchedato sabbadevesu gahitesupi yesaṃ tattha sannipatite devagaṇe vimati ahosi “māro mahānubhāvo chakāmāvacarissaro vasavattī paccanīkasāto dhammadessī kururakammanto, kiṃ nu kho, sopissa cittakkhepādīni na kareyyā”ti, tesam vimatipaṭibāhanatthaṃ “**samārake**”ti āha. Tato yesaṃ ahosi – “brahmā mahānubhāvo ekaṅguliyā ekacakkavālasahasase ālokaṃ karoti, dvīhi...pe... dasahi aṅgulīhi dasasu cakkavālasahasasesu, anuttarañca jhānasamāpattisukhaṃ paṭisaṃvedeti, kiṃ sopi na kareyyā”ti, tesam vimatipaṭibāhanatthaṃ “**sabrahmake**”ti āha. Atha yesaṃ ahosi “puthu samaṇabrāhmaṇā sāsanaṃ paccatthikā paccāmittā mantādibalasamānāgatā, kiṃ tepi na kareyyu”nti, tesam vimatipaṭibāhanatthaṃ “**sassamaṇabrāhmaṇiyā pajāyā**”ti āha. Evaṃ ukkaṭṭhaṭṭhānesu kassaci abhāvaṃ dassetvā idāni **sadevamanussāyāti** vacanena sammutideve avasesamanusse ca upādāya ukkaṭṭhaparicchedavaseneva sesasattalokepi kassaci abhāvaṃ dassesīti evamettha anusandhiyojanākkamo veditabbo.

Evaṃ bhagavā tassa bādhanacittaṃ paṭisedhetvā pañhapucchane ussāhaṃ janento āha “**apica tvam, āvuso, puccha yadākaṅkhasī**”ti. Tassattho – puccha, yadi ākaṅkhasi, na me pañhavissajjane bhāro atthi. Atha vā “puccha yaṃ ākaṅkhasi, te sabbam vissajjessāmī”ti sabbaññupavāraṇaṃ pavāresi asādhāraṇaṃ paccekabuddhaaggasāvaka mahāsāvakehi. Te hi “pucchāvuso sutvā vedissāmā”ti vadanti. Buddhā pana “pucchāvuso yadākaṅkhasī”ti (saṃ. ni. 1.237, 246) vā,

“Puccha vāsava maṃ pañhaṃ, yaṃ kiñci manasicchasi”ti vā. (dī. ni. 2.356);

“Bāvarissa ca tuyhaṃ vā, sabbesaṃ sabbasaṃsayamaṃ;
Katāvakaṣā pucchavho, yaṃ kiñci manasicchathā”ti vā. (su. ni. 1036) –

Evamādinā nayena devamanussānaṃ sabbaññupavāraṇaṃ pavārenti. Anacchariyañcetaṃ, yaṃ bhagavā buddhabhūmiṃ patvā evaṃ pavāraṇaṃ pavāreyya, yo bodhisattabhūmiyaṃ padesaññaṇe vattamānopi –

“Koṇḍañña pañhāni viyākarohi, yācanti taṃ isayo sādhurūpā;
Koṇḍañña eso manujesu dhammo, yaṃ vuddhamāgacchati esa bhāro”ti. (jā. 2.17.60) –

Evam isīhi yācito –

“Katāvakaṣā pucchantu bhonto, yaṃ kiñci pañhaṃ manasābhipatthitaṃ;
Ahañhi taṃ taṃ vo viyākarissaṃ, ñatvā sayamaṃ lokamimaṃ parañcā”ti. –

Evam sarabhaṅgakāle sambhavajātake ca sakalajambudīpe tikkhattuṃ vicarivā pañhānaṃ antakaraṃ adisvā jātiyā sattavassiko rathikāya paṃsukīlikāṃ kīlanto suciratena brāhmaṇena puṭṭho –

“Taggha te ahamakkhissaṃ, yathāpi kusalo tathā;
Rājā ca kho naṃ jānāti, yadi kāhati vā na vā”ti. (jā. 1.16.172) –

Evam sabbaññupavāraṇaṃ pavāresi. Evam bhagavatā ālavakassa sabbaññupavāraṇāya pavāritāya **atha kho ālavako yakkho bhagavantaṃ gāthāya ajjhabhāsi “kiṃ sūda vitta”**nti.

183. Tattha kinti pucchāvacaṇaṃ. **Sūti** padapūraṇamate nipāto. **Idhāti** imasmiṃ loke. **Vittanti** vidati, pītiṃ karotīti vittaṃ, dhanassetamaṃ adhvacaṇaṃ. **Suciṇṇanti** sukataṃ. **Sukhanti** kāyikacetasaṃkāṃ sātamaṃ. **Āvahātīti** āvahati, āneti, deti, appetīti vuttaṃ hoti **haveti** dalhatthe nipāto. **Sādutaranti** atisayena sādumaṃ. “Sādhutara”ntipi pāṭho. **Rasānanti** rasasaññitānaṃ dhammānaṃ. **Kathanti** kena pakārena, kathaṃjīvino jīvitaṃ **kathaṃjīvijīvitaṃ**, gāthābandhasukhatthaṃ pana sānūnāsikaṃ vuccati. “Kathaṃjīviṃ jīvata”nti vā pāṭho. Tassa jīvantānaṃ kathaṃjīvinti attho. Sesametta pākāṭameva. Evamimāya gāthāya “kiṃ su idha loke purisassa vittaṃ seṭṭhaṃ, kiṃ su suciṇṇaṃ sukhamāvahāti, kiṃ rasānaṃ sādutaraṃ, kathaṃjīvino jīvitaṃ seṭṭhamāhū”ti ime cattāro pañhe pucchi.

184. Athassa bhagavā kassapadasabalena vissajjitanayeneva vissajjento imaṃ gāthamāha “**saddhīdha vitta**”nti. Tattha yathā hiraññasuvaṇṇādi vittaṃ upabhogaaparibhogasukhaṃ āvahati, khuppiṇāpāsādidukkhaṃ paṭibāhati, dāliddiyaṃ vūpasameti, muttādiratanapaṭilābhahetu hoti, lokasanthutiṇca āvahati, evaṃ lokiyalokuttarā saddhāpi yathāsambhavaṃ lokiyalokuttaravipākasukhamāvahati, saddhādurena paṭipannānaṃ jātijarādidukkhaṃ paṭibāhati, guṇādāliddiyaṃ vūpasameti, satisambojjhaṅgādiratanapaṭilābhahetu hoti.

“Saddho sīlena sampanno, yaso bhogasamappito;
Yaṃ yaṃ padesaṃ bhajati, tattha tattheva pūjito”ti. (dha. pa. 303) –

Vacanaṭo lokasanthutiṇca āvahatīti katvā “vitta”nti vuttā. Yasmā panetaṃ saddhāvittaṃ anugāmikaṃ anaññasādhāraṇaṃ sabbasampattihetu, lokiyassa hiraññasuvaṇṇādivittassāpi nidānaṃ. Saddhoyeva hi dānādīni puññāni katvā vittaṃ adhigacchati, assaddhassa pana vittaṃ yāvadeva anathāya hoti, tasmā “seṭṭha”nti vuttaṃ. **Purisassāti** ukkaṭṭhaparicchedadesanā; tasmā na kevalaṃ purisassa, itthiādīnampi saddhāvittameva seṭṭhanti veditabbaṃ.

Dhammoti dasakusalakammaphadhammo, dānasīlabhāvanādhammo vā. **Suciṇṇoti** sukato sucarito. **Sukhamāvahātīti** soṇaseṭṭhiputtaraṭṭhapālādīnaṃ viya manussasukhaṃ, sakkādīnaṃ viya dibbasukhaṃ, pariyoṣāne ca mahāpadumādīnaṃ viya nibbānasukhaṇca āvahatīti.

Saccanti ayam saccasaddo anekesu atthesu dissati. Seyyathidaṃ – “saccaṃ bhāṇe na kujjheyyā” tiādīsu (dha. pa. 224) vācāsacce. “Sacce ʒhitā samaṇabrāhmaṇā cā” tiādīsu (jā. 2.21.433) viratisacce. “Kasmā nu saccāni vadanti nānā, pavādiyāse kusalāvādānā” tiādīsu (su. ni. 891) diṭṭhisacce. “Cattārimāni, bhikkhave, brāhmaṇasaccāni” tiādīsu (a. ni. 4.185) brāhmaṇasacce. “Ekañhi saccaṃ na dutiyamatthi” tiādīsu (su. ni. 890) paramatthasacce. “Catunnaṃ saccānaṃ kati kusalā” tiādīsu (vibha. 216) ariyasacce. Idha pana paramatthasaccaṃ nibbānaṃ, viratisaccaṃ vā abbhantaraṃ katvā vācāsaccaṃ adhippettaṃ, yassānubhāvena udakādīni vase vattenti jātijarāmarāṇapāraṃ taranti. Yathāha –

“Saccena vācenudakampi dhāvati, visampī saccena hananti paṇḍitā;
Saccena devo thanayama pavassati, sacce ʒhitā nibbutiṃ patthayanti.

“Ye kecime atthi rasā pathabyā, saccaṃ tesama sādutaraṃ rasānaṃ;
Sacce ʒhitā samaṇabrāhmaṇā ca, taranti jātimaraṇassa pāra” nti. (jā. 2.21.433);

Sādutaranti madhurataraṃ, paṇītaraṃ. **Rasānanti** ye ime “mūlaraso, khandharaso” tiādīnā (dha. sa. 628-630) nayena sāyanīyadhammā, ye cime “anujānāmi, bhikkhave, sabbaṃ phalarasaṃ (mahāva. 300) arasarūpo bhavaṃ gotamo, ye te, brāhmaṇa, rūparasā, saddarasā (a. ni. 8.11; pārā. 3), anāpatti rasarase (pāci. 607-609), ayam dhammavinayo ekaraso vimuttiraso (a. ni. 8.19; cūlava. 385), bhāgī vā bhagavā attharasassa dhammarasassa” tiādīnā (mahāni. 149; cūlani. ajitamāṇavapucchānidessa 2) nayena vācārasūpavajjā avasesabyañjanādayo dhammā “rasā” ti vuccanti, tesama rasānaṃ **saccaṃ have sādutaraṃ** saccameva sādutaraṃ, sādutaraṃ vā seṭṭhataṃ, uttamataṃ. Mūlarasādayo hi sarīraṃ upabrūhenti, saṃkilesikaṇca sukhamāvahanti. Saccarase viratisaccavācāsaccarasā samathavipassanādīhi cittamupabrūhenti, asaṃkilesikaṇca sukhamāvahanti, vimuttiraso paramatthasaccarasaparibhāvitattā sādū, attharasadhammarasā ca tadadhiḡamūpāyabhūtaṃ atthaṇca dhammaṇca nissāya pavattitoti.

Paññājīvinti ettha pana yvāyama andhekacakkhudvicakkhukesu dvicakkhupuggalo gahaṭṭho vā kammantānuṭṭhānasaraṇagamanadānasama vibhāgasīlasamādānauposathakammādigahaṭṭhapaṭipadaṃ, pabbajito vā avippaṭisāraḡarasīlasaṅkhātaṃ taduttaricittavisuddhiādibhedaṃ vā pabbajitapaṭipadaṃ paññāya ārādhetvā jīvati, tassa paññājīvino jīvitaṃ, taṃ vā paññājīviṃ jīvitaṃ seṭṭhamāhūti evamattho daṭṭhabbo.

185-6. Evaṃ bhagavatā vissajjite cattāropi pañhe sutvā attamano yakkho avasesepi cattāro pañhe pucchanto “**kathaṃ su tarati ogha**” nti gāthamāha. Athassa bhagavā purimanayeneva vissajjento “**saddhāya tarati**” ti gāthamāha. Tattha kiñcāpi yo catubbidhaṃ oghama tarati, so saṃsāraṇṇavampi tarati, vaṭṭadukkhampi acceti, kilesamalāpi parisujjhati, evama santepi pana yasmā assaddho oghataraṇama asaddahanto na pakkhandati, pañcasu kāmaguṇesu cittavossaggena pamatto tattheva sattavisattatāya saṃsāraṇṇavaṃ na tarati, kusīto dukkham viharati vokiṇṇo akusalehi dhammehi, appaṇṇo suddhimaggaṃ aḡānanto na parisujjhati, tasmā tappapaṭipakkhama dassentena bhagavatā ayam gāthā vuttā.

Evaṃ vuttāya cetāya yasmā sotāpattiyāṅgapadaṭṭhānaṃ saddhindriyama, tasmā “**saddhāya tarati ogha**” nti iminā padena diṭṭhoghataraṇama sotāpattimaggaṃ sotāpannaṇca pakāseti. Yasmā pana sotāpanno kusalānaṃ dhammānaṃ bhāvanāya sātaccakiriyaṃsaṅkhātena appamādena samannāgato dutiyamaggaṃ ārādhetvā ʒapetvā sakideva imaṃ lokaṃ āgamanamattaṃ avasesama sotāpattimaggena atiṇṇama bhavoghavatthuma saṃsāraṇṇavaṃ tarati, tasmā “**appamādena aṇṇava**” nti iminā padena bhavoghataranaṃ sakadāgāmimaggaṃ sakadāgāmiṇca pakāseti. Yasmā sakadāgāmī vīriyena tatiyamaggaṃ ārādhetvā sakadāgāmimaggena anatītaṃ kāmoghavatthuma; kāmoghasaññītaṇca kāmadukkhamacceti, tasmā “**vīriyena dukkhamacceti**” ti iminā padena kāmoghataraṇama anāgāmimaggaṃ anāgāmiṇca pakāseti. Yasmā pana anāgāmī vigatakāmapaṅkatāya parisuddhāya paññāya ekantaparissuddhama catutthamaggaṃ pañṇama ārādhetvā anāgāmimaggena appahīnaṃ avijjāsaṅkhātaṃ paramamalaṃ pajahati, tasmā “**paññāya parisujjhati**” ti iminā padena avijjoghataranaṃ arahattamaggaṃ arahantaṇca pakāseti. Imāya ca arahattanikūṭena kathitāya gāthāya

pariyosāne yakkho sotāpatti-phale patitthāsi.

187. Idāni tameva “paññāya parisujjhatī”ti ettha vuttaṃ paññāpadaṃ gahetvā attano paṭibhānena lokiyalokuttaramissakaṃ pañhaṃ pucchanto “**kathaṃ su labhate pañña**”nti imaṃ chappadagāthamāha. Tattha **kathaṃ sūti** sabbattheva atthayuttipucchā hoti. Ayañhi paññādiatthaṃ ñatvā tassa yuttiṃ pucchati “**kathaṃ kāya yuttiyā kena kāraṇena paññaṃ labhatī**”ti. Esa nayo dhanādīsu.

188. Athassa bhagavā catūhi kāraṇehi paññālābhaṃ dassento “**saddahāno**”tiādīmāha. Tassattho – yena pubbhāge kāyasucaritādibhedena, aparabhāge ca sattatimsabodhipakkhiyabhedena dhammena arahanto buddhapacceka-buddhasāvaka nibbānaṃ pattā, taṃ **saddahāno arahataṃ dhammaṃ nibbānappattiyā** lokiyalokuttaraṃ **paññaṃ labhati**. Tañca kho na saddhāmatkenaeva, yasmā pana saddhājāto upasaṅkamati, upasaṅkamanto payirupāsati, payirupāsanto sotaṃ odahati, ohitasoto dhammaṃ suṇāti, tasmā upasaṅkamanato pabhuti yāva dhammassavanena **sussūsaṃ labhati**. Ki vuttaṃ hoti – taṃ dhammaṃ saddahitvāpi ācariyupajjhāye kālena upasaṅkamitvā vattakaraṇena payirupāsitvā yadā payirupāsānāya ārādhita-cittā kiñci vattukāmā honti. Atha adhigatāya sotukāmatāya sotaṃ odahitvā suṇanto labhatīti. Evaṃ susūsampi ca sataviyappavāsena **appamatto** subhāsita-dubbhāsitaññutāya **vicakkaṇo** eva labhati, na itaro. Tenāha “**appamatto vicakkaṇo**”ti.

Evaṃ yasmā saddhāya paññālābhasaṃvattanikaṃ paṭipadaṃ paṭipajjati, sussūsāya sakkaccaṃ paññādhigamūpāyaṃ suṇāti, appamādena gahitaṃ na sammussati, vicakkaṇatāya anūnādhikaṃ aviparītañca gahetvā vitthārikaṃ karoti. Sussūsāya vā ohitasoto paññāpaṭilābhahetuṃ dhammaṃ suṇāti, appamādena sutvā dhammaṃ dhāreti, vicakkaṇatāya dhatānaṃ dhammānaṃ atthamupaparikkhati, athānupubbena paramatthasaccaṃ sacchikaroti, tasmāssa bhagavā “kathaṃ su labhate pañña”nti puṭṭho imāni cattāri kāraṇāni dassento imaṃ gāthamāha – “saddahāno...pe... vicakkaṇo”ti.

189. Idāni tato pare tayo pañhe vissajjento “patirūpakārī”ti imaṃ gāthamāha. Tattha desakālādīni ahāpetvā lokiyassa lokuttarassa vā dhanassa patirūpaṃ adhigamūpāyaṃ karotīti **patirūpakārī**. **Dhuravāti** cetasa-kavīriyavasena anikkhittadhuro. **Uṭṭhātāti** “yo ca sītañca uṇhañca, tiṇā bhiyyo na maññatī”tiādīna (theragā. 232; dī. ni. 3.253) nayena kāyikavīriyavasena uṭṭhānasampanno asithilaparakkamo. **Vindate dhananti** ekamūsikāya na cīrasseva dvesatasahassasaṅkhaṃ cūlantevāsī viya lokiyadhanañca, mahallakamahātissatthero viya lokuttaradhanañca labhati. So hi “tīhi iriyāpathehi viharissāmī”ti vattaṃ katvā thinamiddhāgamanavelāya palālacumbaṭakaṃ temetvā, sīse katvā, galappamāṇaṃ udakaṃ pavisitvā, thinamiddhaṃ paṭibāhento dvādasahi vassehi arahattaṃ pāpuṇi. **Saccenāti** vacīsaccenāpi “saccavādī bhūtavādī”ti, paramatthasaccenāpi “buddho paccakabuddho ariyasāvako”ti evaṃ kittiṃ pappoti. **Dadanti** yaṃkiñci icchitapatthitaṃ dadanto **mittāni ganthati**, sampādeti karotīti attho. Duddadaṃ vā dadaṃ ganthati, dānamukhena vā cattāripi saṅgahavatthūni gahitānīti veditabbāni. Tehi mittāni karotīti vuttaṃ hoti.

190. Evaṃ gahaṭṭhapabbajitānaṃ sādharmaṇena lokiyalokuttaramissakena nayena cattāro pañhe vissajjjetvā idāni “kathaṃ pecca na socatī”ti imaṃ pañcamāṃ pañhaṃ gahaṭṭhavasena vissajjento āha “**yassete**”ti. Tassattho – yassa “saddahāno arahata”nti ettha vuttāya sabbakalyāṇadhammupādikāya saddhāya samannāgatattā **saddhassa gharamesino** gharāvāsaṃ pañca vā kāmaguṇe esantassa gavesantassa kāmabhogino gahaṭṭhassa “saccena kittiṃ pappotī”ti ettha vuttappakāraṃ **saccaṃ**, “sussūsaṃ labhate pañña”nti ettha sussūsapaññānāmena vutto **dhammo**, “dhuravā uṭṭhātā”ti ettha dhuranāmena uṭṭhānanāmena ca vuttā **dhīti**, “dadaṃ mittāni ganthati”ti ettha vuttappakāro **cāgo** cāti ete caturo dhammā santi. **Sa ve pecca na socatīti** idhalokā paralokaṃ gantvā sa ve na socatīti.

191. Evaṃ bhagavā pañcamampi pañhaṃ vissajjjetvā taṃ yakkhaṃ codento āha – “iṅgha **aññepī**”ti. Tattha **iṅghāti** codanatthe nipāto. **Aññepīti** aññepi dhamme puthū samaṇabrāhmaṇe pucchassu, aññepi vā pūraṇādayo sabbaññupaṭiññe puthū samaṇabrāhmaṇe pucchassu. Yadi amhehi

“saccena kittim pappotī”ti ettha vuttappakārā **saccā** bhiyyo kittippattikāraṇaṃ vā, “sussūsaṃ labhate pañña”nti ettha sussūsanapaññāpadesena vuttā **damā** bhiyyo lokiyalokuttarapaññāpaṭilābhakāraṇaṃ vā. “Dadaṃ mittāni ganthatī”ti ettha vuttappakārā **cāgā** bhiyyo mittaganthanakāraṇaṃ vā, “dhuravā uṭṭhātā”ti ettha taṃ taṃ atthavasāṃ paṭicca dhuraṇāmena uṭṭhānaṇāmena ca vuttāya mahābhārasahanaṭṭhena ussoḥhībhāvappattāya vīriyasaṅkhātāya **khantiyā** bhiyyo lokiyalokuttaradhanavindanakāraṇaṃ vā, “saccaṃ dhammo dhiti cāgo”ti evaṃ vuttehi imeheva catūhi dhammehi bhiyyo asmā lokā paraṃ lokaṃ pecca asocanakāraṇaṃ vā idha vijjatīti ayamettha saddhiṃ saṅkhepayojanāya atthavaṇṇanā. Vitthārato pana ekamekaṃ padaṃ atthuddhārapaduddhāraṇānāyehi vibhajitvā veditabbā.

192. Evaṃ vutte yakkho yena saṃsayena aññe puccheyya, tassa pahīnattā “**kathaṃ nu dāni puccheyyaṃ, puthū samaṇabrāhmaṇeti** vatvā yepissa apucchanakāraṇaṃ na jānanti, tepi jānāpento “**yohaṃ ajja pajānāmi, yo attho samparāyiko**”ti āha. Tattha **ajjā**ti ajjādiṃ katvāti adhippāyo. **Pajānāmī**ti yathāvuttena pakārena jānāmi. **Yo atthoti** ettāvātā “sussūsaṃ labhate pañña”ntiadinā nayena vuttaṃ diṭṭhadhammikaṃ dasseti **samparāyikoti** iminā “yassete caturo dhammā”ti vuttaṃ pecca sokābhāvakaraṃ samparāyikaṃ. **Atthoti** ca kāraṇassetāṃ adhivacanaṃ. Ayañhi atthasaddo “sātthaṃ sabyañjana”nti evamādīsu (pārā. 1; dī. ni. 1.255) pāṭhathe vattati. “Attho me, gahapati, hiraññasuvaṇṇenā”tiādīsu (dī. ni. 2.250; ma. ni. 3.258) kiccatthe “hoti sīlavataṃ attho”tiādīsu (jā. 1.1.11) vuḍḍhimhi. “Bahujano bhajate atthahetū”tiādīsu (jā. 1.15.89) dhane. “Ubhinnaṃatthaṃ caratī”tiādīsu (jā. 1.7.66; saṃ. ni. 1.250; theragā. 443) hite. “Atthe jāte ca paṇḍita”ntiādīsu (jā. 1.1.92) kāraṇe. Idha pana kāraṇe. Tasmā yaṃ paññādilābhādīnaṃ kāraṇaṃ diṭṭhadhammikaṃ, yañca pecca sokābhāvassa kāraṇaṃ samparāyikaṃ, taṃ yohaṃ ajja bhagavatā vuttanayena sāmāmyeva pajānāmi, so kathaṃ nu dāni puccheyyaṃ puthū samaṇabrāhmaṇeti evamettha saṅkhepato attho veditabbo.

193. Evaṃ yakkho “pajānāmi yo attho samparāyiko”ti vatvā tassa ñāṇassa bhagavaṃmūlakattaṃ dassento “**atthāya vata me buddho**”ti āha. Tattha **atthāyā**ti hitāya, vuḍḍhiyā vā. **Yattha dinnāṃ mahapphalanti** “yassete caturo dhammā”ti (jā. 1.1.97) ettha vuttacāgena yattha dinnāṃ mahapphalaṃ hoti, taṃ aggadakkhiṇeyyaṃ buddhaṃ pajānāmīti attho. Keci pana “saṅghaṃ sandhāya evamāhā”ti bhaṇanti.

194. Evaṃ imāya gāthāya attano hitādhigamaṃ dassetvā idāni parahitāya paṭipattiṃ dīpento āha “**so ahaṃ vicarissāmi**”ti. Tassattho hemavatasutte vuttanayeneva veditabbo.

Evaṃimāya gāthāya pariyosānañca rattivibhāyanañca sādhuḥkārasadduṭṭhānañca ālavakakumārassa yakkhassa bhavaṇaṃ ānayaṇaṃ ekakkhaṇeyeva ahoṣi. Rājapurisā sādhuḥkārasaddaṃ sutvā “evarūpo sādhuḥkārasaddo ṭhapetvā buddhe na aññesaṃ abhuggacchatī, āgato nu kho bhagavā”ti āvajjentā bhagavato sarīrappabhaṃ disvā, pubbe viya bahi aṭṭhatvā, nibbisaṅkā antoyeva pavisitvā, addasaṃsu bhagavantaṃ yakkhassa bhavane nisinnaṃ, yakkhañca añjaliṃ paggahetvā ṭhitaṃ. Disvāna yakkhaṃ āhaṃsu – “ayaṃ te, mahāyakkha, rājakumāro balikammāya ānīto, handa naṃ khāda vā bhūñja vā, yathāpaccayaṃ vā karohī”ti. So sotāpannattā lajjito visesato ca bhagavato purato evaṃ vuccamāno, atha taṃ kumāraṃ ubhoḥi hatthehi paṭiggahetvā bhagavato upanāmesi – “ayaṃ bhante kumāro mayhaṃ pesito, imāhaṃ bhagavato dammi, hitānukampakā buddhā, paṭiggaṇhātu, bhante, bhagavā imaṃ dāraṃ imassa hitatthāya sukhatthāyā”ti. Imañca gāthamāha –

“Imaṃ kumāraṃ satapuññalakkhaṇaṃ, sabbaṅgupetaṃ paripuñṇabyañjanaṃ;
Udagacitto sumano dadāmi te, paṭiggaha lokahitāya cakkhumā”ti.

Paṭiggahesi bhagavā kumāraṃ, paṭiggaṇhanto ca yakkhassa ca kumārassa ca maṅgalakaraṇatthaṃ pādūnagāthaṃ abhāsi. Taṃ yakkho kumāraṃ saraṇaṃ gamento tikkhattuṃ catutthapādena pūreti. Seyyathidaṃ –

“Dīghāyuko hotu ayam kumāro,
Tuvañca yakkha sukhito bhavāhi;
Abyādhitā lokahitāya tiṭṭhatha,
Ayam kumāro saraṇamupeti buddham...pe... dhammam...pe... saṅgha”nti.

Bhagavā kumāraṃ rājapurisānaṃ adāsi – “imaṃ vaḍḍhetvā puna mameva dethā”ti. Evaṃ so kumāro rājapurisānaṃ hatthato yakkhassa hattham yakkhassa hatthato bhagavato hattham, bhagavato hatthato puna rājapurisānaṃ hattham gatattā nāmato “hatthako ālavako”ti jāto. Taṃ ādāya paṭinivatte rājapurise disvā kassakavanakammikādayo “kiṃ yakkho kumāraṃ atidahaṛattā na icchatī”ti bhītā pucchimsu. Rājapurisā “mā bhāyatha, khemaṃ kataṃ bhagavatā”ti sabbamārocesuṃ. Tato “sādhū sādhu”ti sakalaṃ ālavānagaraṃ ekakoḷāhalena yakkhābhimukhaṃ ahoṣi. Yakkhopi bhagavato bhikkhācārakāle anuppatte pattacīvaraṃ gahetvā upaḍḍhamaggaṃ āgantvā nivatti.

Atha bhagavā nagare piṇḍāya caritvā katabhattakicco nagaradvāre aññatarasmim vivitte rukkhamaṃle paññattavarabuddhāsane nisīdi. Tato mahājanakāyena saddhim rājā ca nāgarā ca ekato sampiṇḍitvā bhagavantaṃ upasaṅkamma vanditvā parivāretvā nisinnā “kathaṃ, bhante, evaṃ dāruṇaṃ yakkhaṃ damayitthā”ti pucchimsu. Tesam bhagavā yuddhamādiṃ katvā “evaṃ navavidhavaṃ vassi, evaṃ vibhimsanaṃ akāsi, evaṃ pañhaṃ pucchi, tassāhaṃ evaṃ vissajjesi”nti tamevālavakasuttaṃ kathesi. Kathāpariyosāne caturāsītīpāṇasahassānaṃ dhammābhisamayo ahoṣi. Tato rājā ca nāgarā ca vessavaṇamahārājassa bhavanasamīpe yakkhassa bhavanaṃ katvā pupphagandhādisakkārūpetam niccam baliṃ pavattesuṃ. Tañca kumāraṃ viññutaṃ pattam “tvam bhagavantaṃ nissāya jīvitaṃ labhi, gaccha, bhagavantaṃyeva payirupāsassu bhikkhusaṅghañcā”ti vissajjesuṃ. So bhagavantañca bhikkhusaṅghañca payirupāsamāno na cirasseva anāgāmiphale patiṭṭhāya sabbam buddhavaṇasaṃ uggahetvā pañcasataupāsakaparivāro ahoṣi. Bhagavā ca naṃ etadagge niddisi “etadaggaṃ, bhikkhave, mama sāvakaṇaṃ upāsakaṇaṃ catūhi saṅghavattūhi parisam saṅghantānaṃ yadidaṃ hatthako ālavako”ti (a. ni. 1.251).

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya ālavakasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

11. Vijayasuttavaṇṇanā

Caram vā yadi vā tiṭṭhanti nandasuttaṃ. “Vijayasuttaṃ kāyavicchandānikasutta”ntipi vuccati. Kā uppatti? Idaṃ kira suttaṃ dvīsu ṭhānesu vuttaṃ, tasmā assa duvidhā uppatti. Tattha bhagavatā anupubbena kapilavatthum anuppatvā, sākiye vinetvā nandādayo pabbājetvā, anuññātāya mātugāmassa pabbajjāya ānandattherassa bhaginī nandā, khemakasakkarañño dhītā abhirūpanandā, janapadakalyāṇī nandāti tisso nandāyo pabbajjimsu. Tena ca samayena bhagavā sāvattiyam viharati. Abhirūpanandā abhirūpā eva ahoṣi dassanīyā pāsādikā, tenevassā abhirūpanandāti nāmamaṃsu. Janapadakalyāṇī nandāpi rūpena attanā sadisaṃ na passati. Tā ubhopi rūpamadattā “bhagavā rūpaṃ vivaṇṇeti, garahati, anekapariyāyena rūpe ādīnavaṃ dasseti”ti bhagavato upaṭṭhānaṃ na gacchanti, daṭṭhumpi na icchanti. Evaṃ appasannā kasmā pabbajitāti ce? Agatiyā. Abhirūpanandāya hi vāreyyadvāseya sāmiko sakyakumāro kalamakāsi. Atha naṃ mātāpitaro akāmakam pabbājesuṃ. Janapadakalyāṇī nandāpi āyasmante nande arahattaṃ patte nirāsā hutvā “mayhaṃ sāmiko ca mātā ca mahāpajāpati aññe ca ñātakā pabbajitā, ñātīhi vinā dukkho gharāvāso”ti gharāvāse assādamalabhantī pabbajitā, na saddhāya.

Atha bhagavā tāsam ñāṇaparipākam viditvā mahāpajāpatiṃ āñāpesi “sabbāpi bhikkhuniyo paṭipāṭiyā ovādam āgacchantū”ti. Tā attano vāre sampatte aññaṃ pesenti. Tato bhagavā “sampatte vāre attanāva āgantabbaṃ, na añña pesetabbā”ti āha. Athekadivasam abhirūpanandā agamāsi. Taṃ bhagavā nimmitarūpena saṃvejetvā “aṭṭhīnaṃ nagaraṃ kata”nti imāya dhammapadagāthāya –

“Āturaṃ asuciṃ pūtiṃ, passa nande samussayaṃ;
Uggharantaṃ paggharantaṃ, bālānaṃ abhipatthitaṃ. (therīgā. 19);

“Animittañca bhāvehi, mānānusayamujjaha;
Tato mānābhisamayā, upasanta carissasī”ti. (su. ni. 344; therīgā. 20) –

Imāhi therīgāthāhi ca anupubbena arahatte patiṭṭhāpesi. Athekadivasam sāvattvivāsino purebhattam dānaṃ datvā samādinuposathā sunivatthā supārutā gandhapupphādīni ādāya dhammassavanatthāya jetavanaṃ gantvā dhammassavanapariyosāne bhagavantaṃ vanditvā nagaraṃ pavisanti. Bhikkhunisāṅghopi dhammakathaṃ sutvā bhikkhuniupassayaṃ gacchati. Tattha manussā ca bhikkhuniyo ca bhagavato vaṇṇaṃ bhāsanti. Catuppamāṇike hi lokasannivāse sammāsambuddhaṃ disvā appasīdanto nāma natthi. Rūpappamāṇikā hi puggalā bhagavato lakkhaṇakhacitamanubyañjanavicitraṃ samujjalitaketumālābyāmapabhāvinaddhamalaṅkāratthamiva lokassa samuppannaṃ rūpaṃ disvā pasīdanti, ghosappamāṇikā anekasatesu jātakesu kittighosaṃ aṭṭhaṅgasamannāgataṃ karavīkamadhuranigghosaṃ brahmassarañca sutvā, lūkhappamāṇikā pattacīvarādilūkhataṃ dukkarakārikalūkhataṃ vā disvā, dhammappamāṇikā silakkhandhādīsu yaṃkiñci dhammakkhandaṃ upaparikkhitvā. Tasmā sabbaṭṭhānesu bhagavato vaṇṇaṃ bhāsanti. Janapadakalyāṇī nandā bhikkhunipassayaṃ patvāpi anekapariyāyena bhagavato vaṇṇaṃ bhāsantānaṃ tesaṃ sutvā bhagavantaṃ upagantukāmā hutvā bhikkhuniṃ ārocesi. Bhikkhuniyo taṃ gahetvā bhagavantaṃ upasankamiṃsu.

Bhagavā paṭikacceva tassāgamaṃ viditvā kaṇṭakena kaṇṭakaṃ, āṇiyā ca āṇiṃ nīharitukāmo puriso viya rūpeneva rūpamaḍaṃ vinetuṃ attano iddhibalena pannarasasoḷasavassuddesikaṃ atidassanīyaṃ itthiṃ passe ṭhatvā bījamānaṃ abhinimmini. Nandā bhikkhuniṃ saddhiṃ upasankamitvā, bhagavantaṃ vanditvā, bhikkhunisāṅghassa antare nisīditvā, pādatalā pabhuti yāva kesaggā bhagavato rūpasampattiṃ disvā puna taṃ bhagavato passe ṭhitaṃ nimmatarūpañca disvā “aho ayaṃ itthi rūpavati”ti attano rūpamaḍaṃ jahitvā tassā rūpe abhirattabhāvā aho. Tato bhagavā taṃ itthiṃ vīsativassappamāṇaṃ katvā dassesi. Mātugāmo hi soḷasavassuddesikoyeva sobhati, na tato uddhaṃ. Atha tassā rūparihāṇiṃ disvā nandāya tasmīṃ rūpe chandarāgo tanuko aho. Tato bhagavā avijātavaṇṇaṃ, sakiṃvijātavaṇṇaṃ, majjhimitthivaṇṇaṃ, mahitthivaṇṇanti evaṃ yāva vassasatikaṃ obhagaṃ daṇḍaparāyaṇaṃ tilakāhatagattaṃ katvā, dassetvā passamānāyeva nandāya tassā maraṇaṃ uddhumātakādibhedaṃ kākādihi samparivāretvā khajjamānaṃ duggandhaṃ jegucchapaṭikūlabhāvañca dassesi. Nandāya taṃ kamaṃ disvā “evamevaṃ mamapi aññesampi sabbasādhāraṇo ayaṃ kamo”ti aniccasaññā saṅghāsi, tadanusārena ca dukkhanattasāññāpi, tayo bhavā ādittamiva agāraṃ appaṭisaraṇā hutvā upaṭṭhāsi. Atha bhagavā “kammaṭṭhāne pakkhantaṃ nandāya citta”nti nītvā tassā sappāyavasena imā gāthāyo abhāsi –

“Āturaṃ asuciṃ pūtiṃ, passa nande samussayaṃ;
Uggharantaṃ paggharantaṃ, bālānaṃ abhipatthitaṃ. (therīgā. 19);

“Yathā idaṃ tathā etaṃ, yathā etaṃ tathā idaṃ;
Dhātuso suññato passa, mā lokaṃ punarāgami;
Bhave chandaṃ virājetvā, upasanta carissasī”ti. (su. ni. 205);

Gāthāpariyosāne nandā sotāpattiṃ phale patiṭṭhāsi. Athassā bhagavā uparimaggādhigamattaṃ suññataparivāraṃ vipassanākammatṭhānaṃ kathento imaṃ suttaṃ abhāsi. Ayaṃ tāvassa ekā uppatti.

Bhagavati pana rājagahe viharante yā sā cīvarakkhandhake (mahāva. 326) vitthārato vuttasamuṭṭhānāya sālavatiyā gaṇikāya dhītā jīvākassa kaniṭṭhā sirimā nāma mātu accayena taṃ ṭhānaṃ labhitvā “akkodhena jine kodha”nti (dha. pa. 223; jā. 1.2.1) imissā gāthāya vatthumhi puṇṇakaseṭṭhiḍhīraṃ avamaññitvā, bhagavantaṃ khamāpentī dhammadeśanaṃ sutvā, sotāpannā hutvā aṭṭha niccabhattāni pavattesi. Taṃ ārabha aññātaro niccabhattiko bhikkhu rāgaṃ uppādesi.

Āhāra-kiccampi ca kātuṃ asakkonto nirāhāro nipajjīti dhammapadagāthāvattumhi vuttam. Tasmim tathānipanneveva sirimā kālam katvā yāmahavane suyāmassa devī ahosi. Atha tassā sarīrassa aggikiccam nivāretvā āmakasusāne raññā nikkhipāpitaṃ sarīraṃ dassanāya bhagavā bhikkhusaṅghaparivuto agamāsi, tampi bhikkhum ādāya, tathā nāgarā ca rājā ca. Tattha manussā bhaṇanti “pubbe sirimāya aṭṭhuttarasahassenāpi dassanaṃ dullabhaṃ, taṃ dānāja kākaṇikāyāpi daṭṭhukāmo natthi”ti. Sirimāpi devakaññā pañcahi rathasatehi parivutā tatrāgamāsi. Tatrāpi bhagavā sannipatitānaṃ dhammadesanattamaṃ imaṃ suttaṃ tassa bhikkhuno ovādatthaṃ “passa cittakataṃ bimba”nti (dha. pa. 147) imañca dhammapadagāthaṃ abhāsi. Ayamassa dutiyā uppatti.

195. Tattha **caram vāti** sakalarūpakāyassa gantabbadisābhimukhenābhinihārena gacchanto vā. **Yadi vā tiṭṭhanti** tasseva ussāpanabhāvena tiṭṭhanto vā. **Nisinno uda vā sayanti** tasseva heṭṭhimabhāgasamiñjanauparimabhāgasamussāpanabhāvena nisinno vā, tiriyaṃ pasāraṇabhāvena sayanto vā. **Samiñjeti pasāretti** tāni tāni pabbāni samiñjeti ca pasāreti ca.

Esā kāyassa iñjanāti sabbāpesā imasseva saviññānakassa kāyassa iñjanā calanā phandanā, natthettha añño koci caranto vā pasārento vā, apica kho pana “carāmi”ti citte uppajjante taṃsamuttānā vāyodhātu kāyaṃ pharati, tenassa gantabbadisābhimukho abhinihāro hoti, desantare rūpantarapātubhāvoti attho. Tena “cara”nti vuccati. Tathā “tiṭṭhāmi”ti citte uppajjante taṃsamuttānā vāyodhātu kāyaṃ pharati, tenassa samussāpanaṃ hoti, uparūpariṭṭhānena rūpapātubhāvoti attho. Tena “tiṭṭha”nti vuccati. Tathā “nisīdāmi”ti citte uppajjante taṃsamuttānā vāyodhātu kāyaṃ pharati, tenassa heṭṭhimabhāgasamiñjanañca uparimabhāgasamussāpanañca hoti, tathābhāvena rūpapātubhāvoti attho. Tena “nisinno”ti vuccati. Tathā “sayāmi”ti citte uppajjante taṃsamuttānā vāyodhātu kāyaṃ pharati, tenassa tiriyaṃ pasāraṇaṃ hoti, tathābhāvena rūpapātubhāvoti attho. Tena “saya”nti vuccati.

Evam cāyamāyasmā yo koci itthannāmo caram vā yadi vā tiṭṭham, nisinno uda vā sayam yametam tattha tattha iriyāpathe tesam tesam pabbānaṃ samiñjanappasāraṇavasena samiñjeti pasāretti vuccati. Tampi yasmā samiñjanappasāraṇacitte uppajjamāne yathāvutteneva nayena hoti, tasmā esā kāyassa iñjanā, natthettha añño koci, suññamidaṃ kenaci carantena vā pasārentena vā sattena vā puggalena vā. Kevalam pana –

“Cittanānattamāgamma, nānattam hoti vāyuno;
Vāyunānattato nānā, hoti kāyassa iñjanā”ti. –

Ayamettha paramattho.

Evametāya gāthāya bhagavā yasmā ekasmim iriyāpathe ciraviniyogena kāyapīlanaṃ hoti, tassa ca vinodanattamaṃ iriyāpathaparivattanaṃ karīyati, tasmā “caram vā”tiādīhi iriyāpathapaṭicchannaṃ dukkhalakkhaṇaṃ dīpeti, tathā caraṇakāle ṭhānādīnamabhāvato sabbametaṃ caraṇādibhedam “esā kāyassa iñjanā”ti bhaṇanto santatipaṭicchannaṃ aniccalakkhaṇaṃ. Tāya tāya sāmaggīyā pavattāya “esā kāyassa iñjanā”ti ca attapaṭikkhepena bhaṇanto attasaññāghanapaṭicchannaṃ anatalakkhaṇaṃ dīpeti.

196. Evam lakkhaṇattayadīpanena suññatakammaṭṭhānaṃ kathetvā puna saviññānakāvīññānakaasubhadassanattamaṃ “**aṭṭhinahārusamyutto**”ti ārabhi. Tassattho – yassa cesā kāyassa iñjanā, svāyaṃ kāyo visuddhimagge dvattiṃsākāraṇaṇāyamaṃ vaṇṇasaṅghānadisokāsaparicchedabhedena abyāpāranayena ca pakāsītehi saṭṭhādīkehi tīhi aṭṭhisatehi navahi nhārusatehi ca samyuttattā aṭṭhinahārusamyutto. Tattheva pakāsītena aggapādaṅgulitacādīnā tacena ca navapesisatappabhedena ca maṃsena avalittattā **tacamaṃsāvalepano** paramaduggandhājegucchaṭṭikūloti veditabbo. Kiñcettha veditabbaṃ siyā, yadi esa yā sā majjhimassa purisassa sakalasarīrato saṃkaḍḍhitā badaraṭṭhippamāṇā bhavēyya, tāya makkhikāpattasukhumacchaviyā nīlādīraṅgajātena gehabhitti viya paṭicchanno na bhavēyya, ayamā pana evam sukhumāyapi **chaviyā kāyo paṭicchanno** paññācakkhuvirahitehi bālaputhujjanehi **yathābhūtaṃ**

na dissati. Chavirāgarañjito hissa paramajegucchaṭṭikūladhammasaṅkhāto tacopi tacapaliveṭṭitam yaṃ taṃ pabhedato –

“Navapesisatā maṃsā, avalittā kaḷevare;
Nānākimikulākiṇṇaṃ, miḷhaṭṭhānaṃva pūtikā”ti. –

Evam vuttaṃ navamaṃsasatampi, maṃsāvalittā ye te –

“Navanhārusatā honti, byāmamatte kaḷevare;
Bandhanti aṭṭhisāṅghātaṃ, agāramiva valliyā”ti. –

Tepi, nhārusamuṭṭhitāni paṭipāṭiyā avatṭhitāni pūṭini duggandhāni tīṇi saṭṭhādhikāni aṭṭhisatānīpi yathābhūtaṃ na dissanti yato anādiyitvā taṃ makkhikāpattasukhumacchaviṃ. Yāni panassa chavirāgarattena tacena paliveṭṭitattā sabbalokassa apākaṭāni nānappakārāni abbhantarakuṇapāni paramāsuciduggandhajegucchanīyapaṭikūlāni, tānīpi paññācakkhunā paṭivijjhivā evaṃ passitabbo “**antapūro udarapūro...pe... pittassa ca vasāya cā**”ti.

197. Tattha antassa pūro **antapūro**. Udarassa pūro **udarapūro**. Udaranti ca udariyassetam adhivacanaṃ. Tañhi ṭhānanāmena “udara”nti vuttaṃ. **Yakanapeḷassāti** yakanapiṇḍassa. **Vatthinoti** muttassa. Ṭhānūpacārena panetaṃ “vatthi”ti vuttaṃ. **Pūroti** adhikāro, tasmā yakanapeḷassa pūro vatthino pūroti evaṃ yojetabbaṃ. Esa nayo **hadayassāti**ādīsu. Sabbāneva cetāni antādīni vaṇṇasaṅghānadisokāsaparicchedabhedenā abyāpāranayena ca visuddhimagge vuttanayavaseneva veditabbāni.

199-200. Evaṃ bhagavā “na kiñcetha ekampi gayhūpagaṃ muttāmaṇisadisam atthi, aññadatthu asuciparipūrovāyaṃ kāyo”ti abbhantarakuṇapaṃ dassetvā idāni tameva abbhantarakuṇapaṃ bahinikkhamanakūnapena pākaṭaṃ katvā dassento pubbe vuttañca saṅgaṇhitvā “**athassa navahi sotehi**”ti gāthādvayamāha.

Tattha **athāti** pariyāyantarānidassanaṃ, aparenāpi pariyāyena asucibhāvaṃ passāti vuttaṃ hoti. **Assāti** imassa kāyassa. **Navahi sotehīti** ubhoakkhicchiddakaṇṇacchiddanāsāchiddamukhavaccamaggapassāvamaḅgehi. **Asuci savatīti** sabbalokapākaṭānānappakāraparamaduggandhajegucchaasuciyeva savati, sandati, paggharati, na aññaṃ kiñci agarucandanādigandhajātaṃ vā maṇimuttādiratanajātaṃ vā. **Sabbadāti** tañca kho sabbadā rattimpi divāpi pubbaṅhepi sāyanhepi tiṭṭhatopi gacchatopīti. Kiṃ taṃ asucīti ce? “**Akkhimhā akkhigūthako**”tiādi. Etassa hi dvīhi akkhicchiddehi apanītatacamāṃsasadiso akkhigūthako, kaṇṇacchiddehi rajojallasadiso kaṇṇagūthako, nāsāchiddehi pubbasadisā siṅghāṇikā ca savati, mukhena ca vamatī. Kiṃ vamatīti ce? **Ekadā pittam**, yadā abaddhapittaṃ kuppitaṃ hoti, tadā taṃ vamatīti adhippāyo. **Semhañcāti** na kevalañca pittaṃ, yampi udarapaṭale ekapatthapūrappamānaṃ semhaṃ tiṭṭhati, tampi ekadā vamatī. Taṃ panetaṃ vaṇṇādito visuddhimagge (visuddhi. 1.203-204, 210-211) vuttanayeneva veditabbaṃ. “Semhañcā”ti ca-saddena semhañca aññañca evarūpaṃ udariyalohitādiasuciṃ vamatīti dasseti. Evaṃ sattahi dvārehi asucivamaṇaṃ dassetvā kālaññū puggalaññū parisaññū ca bhagavā taduttari dve dvārāni visesavacaneṇa anāmasitvā aparena pariyāyena sabbasmāpi kāyā asucisavanaṃ dassento āha “**kāyamhā sedajallikā**”ti. Tattha **sedajallikāti** sedo ca loṇapaṭalamalabhedā jallikā ca, tassa “savati sabbadā”ti iminā saddhiṃ sambandho.

201. Evaṃ bhagavā yathā nāma bhatte paccamāne taṇḍulamalañca udakamalañca pheṇena saddhiṃ uṭṭhahitvā ukkhalimukhaṃ makkhetvā bahi gaḷati, tathā asitapītādibhede āhāre kammajena agginā paccamāne yaṃ asitapītādimalaṃ uṭṭhahitvā “**akkhimhā akkhigūthako**”tiādinā bhedenā nikkhamantaṃ akkhīdāni makkhetvā bahi gaḷati, tassāpi vasena imassa kāyassa asucibhāvaṃ dassetvā idāni yaṃ loke uttamaṅgasammatam sīsam ativisiṭṭhabhāvato paccantā vandaneyyānampi vandanaṃ na karonti, tassāpi

nissārātāya asucitāya cassa asucibhāvaṃ dassento “**athassa susiraṃ sīsa**”nti imaṃ gāthamāha.

Tattha **susiranti** chiddaṃ. **Matthaluṅgassa pūritanti** dadhibharitaalābukaṃ viya matthaluṅgabharitaṃ. Tañca panetaṃ matthaluṅgaṃ visuddhimagge vuttanayeneva veditabbaṃ. **Subhato naṃ maññati bālo**ti tamenam evaṃ nānāvidhakuṇapabharitampi kāyaṃ duccontitacintī bālo subhato maññati, subhaṃ sucim iṭṭhaṃ kantaṃ manāpanti tīhipi taṇhādiṭṭhimānāmaññanāhi maññati. Kasmā? Yasmā **avijjāya purakkhato** catusaccapaṭicchādakena mohena purakkhato, codito, pavattito, “evaṃ ādiya, evaṃ abhinivisa evaṃ maññāhī”ti gāhitoti adhippāyo. Passa yāva anattakarā cāyaṃ avijjāti.

202. Evaṃ bhagavā saviññānakavasena asubhaṃ dassetvā idāni aviññānakavasena dassetuṃ, yasmā vā cakkavattiraññopi kāyo yathāvuttakuṇapabharitoyeva hoti, tasmā sabbappakārenapi sampattibhave asubhaṃ dassetvā idāni vipattibhave dassetuṃ “**yadā ca so mato setī**”ti gāthamāha.

Tassattho – svāyamevaṃvidho kāyo **yadā** āyuusmāviññānapagamena **mato** vātabharitabhastā viya **uddhumātako** vaṇṇaparibhedena **vinīlako susānasmim** niratthaṃva kalīngaraṃ chaḍḍitattā **apaviddho seti**, atha “na dānissa puna utthānaṃ bhavissatī”ti ekaṃsatoyeva **anapekkhā honti nātayo**. Tattha **matoti** aniccatam dasseti, **setīti** nirīhakattaṃ. Tadubhayena ca jīvitabalamadappahāne niyojēti. **Uddhumātoti** saṅghānavipattiṃ dasseti, **vinīlakoti** chavirāgavipattiṃ. Tadubhayena ca rūpamadappahāne vaṇṇapokkharataṃ paṭicca mānappahāne ca niyojēti. **Apaviddhoti** gahetabbābhāvaṃ dasseti, **susānasminti** anto adhivāsetumanaraṃ jigucchānīyabhāvaṃ. Tadubhayenapi “mama”nti gāhassa subhasaññāya ca pahāne niyojēti. **Anapekkhā honti nātayoti** paṭikiriyaṃbhāvaṃ dasseti, tena ca parivāramadappahāne niyojēti.

203. Evamimāya gāthāya aparibhinnāviññānakavasena asubhaṃ dassetvā idāni paribhinnavasenāpi dassetuṃ “**khādanti na**”nti gāthamāha. Tattha **ye caññeti** ye ca aññēpi kākakulādayo kuṇapabhakkhā paṇino santi, tepi naṃ khādantīti attho. Sesam uttānameva.

204. Evaṃ “caraṃ vā”tiādinā nayena suññatakammaṭṭhānavasena, “aṭṭhinahārusaṃyutto”tiādinā saviññānakāsubhavasena “yadā ca so mato setī”tiādinā aviññānakāsubhavasena kāyaṃ dassetvā evaṃ nicasukhattabhāvasuññē ekantaasubhe cāpi kāyasmim “subhato naṃ maññati bālo, avijjāya purakkhato”ti iminā bālassa vuttiṃ pakāsetvā avijjāmukhena ca vaṭṭaṃ dassetvā idāni tattha paṇḍitassa vuttiṃ pariññāmukhena ca vivaṭṭaṃ dassetuṃ “**sutvāna buddhavacana**”nti ārabhi.

Tattha **sutvānāti** yoniso nisāmetvā. **Buddhavacananti** kāyavicchandanakaraṃ buddhavacanaṃ. **Bhikkhūti** sekkho vā puthujjano vā. **Paññānavāti** paññānaṃ vuccati vipassanā aniccādiṭṭhāreṣu pavattattā, tāya samannāgatoti attho. **Idhāti** sāsane. **So kho naṃ parijānātīti** so imaṃ kāyaṃ tīhi pariññāhi parijānāti. Kathaṃ? Yathā nāma kusalo vāṇijo idaṇcīdaṇcīti bhaṇḍaṃ oloketvā “ettakena gahite ettako nāma udayo bhavissatī”ti tulayitvā tathā katvā puna saudayaṃ mūlaṃ gaṇhanto taṃ bhaṇḍaṃ chaḍḍeti, evamevaṃ “aṭṭhinhāruādayo ime kesalomādayo cā”ti nānacakkhunā oloketto nātāpariññāya parijānāti, “aniccā ete dhammā dukkhā anattā”ti tulayanto tīraṇāpariññāya parijānāti, evaṃ tīrayitvā ariyamaggaṃ pāpuṇanto tattha chandarāgappahānena pahānapariññāya parijānāti. Saviññānakāviññānakaasubhavasena vā passanto nātāpariññāya parijānāti, aniccādivasena passanto tīraṇāpariññāya, arahattamaggena tato chandarāgaṃ apakaḍḍhitvā taṃ pajahanto pahānapariññāya parijānāti.

Kasmā so evaṃ parijānātīti ce? **Yathābhūtañhi passati**, yasmā yathābhūtaṃ passatīti attho. “Paññānavā”tiādinā eva ca etasmim atthe siddhe yasmā buddhavacanaṃ sutvā tassa paññānavattaṃ hoti, yasmā ca sabbajanassa pākātopāyaṃ kāyo asutvā buddhavacanaṃ na sakkā parijānitum, tasmā tassa nānahetuṃ ito bāhirānaṃ evaṃ daṭṭhuṃ asamattathañca dassetuṃ “sutvāna buddhavacana”nti āha. Nandābhikkhuṃ tañca vipallatthacittaṃ bhikkhuṃ ārabha desanāpavattito aggaparisato

tappaṭipattippattānaṃ bhikkhubhāvadassanato ca “bhikkhū”ti āha.

205. Idāni “yathābhūtañhi passatī”ti ettha yathā passanto yathābhūtaṃ passati, taṃ dassetuṃ āha “**yathā idaṃ tathā etaṃ, yathā etaṃ tathā ida**”nti. Tassattho – yathā idaṃ saviññāṇakāsubhaṃ āyuusmāviññāṇānaṃ anapagamā carati, tiṭṭhati, nisīdati, sayati; tathā etaṃ etarahi susāne sayitaṃ aviññāṇakampi pubbe tesam dhammānaṃ anapagamā ahosi. Yathā ca etaṃ etarahi matasarīraṃ tesam dhammānaṃ apagamā na carati, na tiṭṭhati, na nisīdati, na seyyaṃ kappeti, tathā idaṃ saviññāṇakampi tesam dhammānaṃ apagamā bhavissati. Yathā ca idaṃ saviññāṇakaṃ etarahi na susāne mataṃ seti, na uddhumātakādibhāvamupagataṃ, tathā etaṃ etarahi matasarīraṃ pubbe ahosi. Yathā panetaṃ etarahi aviññāṇakāsubhaṃ mataṃ susāne seti, uddhumātakādibhāvañca upagataṃ, tathā idaṃ saviññāṇakampi bhavissatīti.

Tattha **yathā idaṃ tathā etanti** attanā matassa sarīrassa samānabhāvaṃ karonto bāhire dosaṃ pajahati. **Yathā etaṃ tathā idanti** matasarīrena attano samānabhāvaṃ karonto ajjhattike rāgaṃ pajahati. Yenākārena ubhayaṃ sabhaṃ karoti, taṃ pajānanto ubhayattha moham pajahati. Evaṃ yathābhūtadassanena pubbabhāgeyeva akusalamūlappahānaṃ sādhetvā, yasmā evaṃ paṭipanno bhikkhu anupubbena arahattamaggaṃ patvā sabbaṃ chandarāgaṃ virājetuṃ samattho hoti, tasmā āha “**ajjhatañca bahiddhā ca, kāye chandaṃ virājaye**”ti. Evaṃ paṭipanno bhikkhu anupubbenāti pāthaseso.

206. Evaṃ sekkhabhūmiṃ dassetvā idāni asekkhabhūmiṃ dassento āha “**chandarāgaviratto so**”ti. Tassattho – so bhikkhu arahattamaggañāṇena **paññāṇavā** maggānantaraṃ phalaṃ pāpuṇāti, atha sabbaso chandarāgassa pahīnattā “**chandarāgaviratto**”ti ca, marañābhāvena pañītaṭṭhena vā **amataṃ** sabbasaṅkhāravūpasamanato **santiṃ** taṇhāsāṅkhātāvānābhāvato **nibbānaṃ**, cavanābhāvato **accutanti** saṃvaṇṇitaṃ padamajjhagāti ca vuccati. Atha vā so bhikkhu arahattamaggañāṇena paññāṇavā maggānantaraphale ṭhito chandarāgaviratto nāma hoti, vuttappakārañca padamajjhagāti veditabbo. Tena “idamassa pahīnaṃ, idañcānena laddha”nti dīpeti.

207-208. Evaṃ saviññāṇakāviññāṇakavasena asubhakammaṭṭhānaṃ saha nipphattiyā kathetvā puna saṅkhepadesanāya evaṃ mahato ānisaṃsassa antarāyakaraṃ pamādavihāraṃ garahanto “**dvipādakoya**”nti gāthādvayamāha. Tattha kiñcāpi apādakādayopi kāyā asuciyeva, idhādhiḅkāravasena pana ukkaṭṭhaparicchedavasena vā, yasmā vā aññe asucibhūtāpi kāyā loṇambilādīhi abhisāṅkharitvā manussānaṃ bhojanepi upanīyanti, na tveva manussakāyo, tasmā asucitarabhāvamassa dassentopi “dvipādako”ti āha.

Ayanti manussakāyaṃ dasseti. **Duggandho parihīratīti** duggandho samāno pupphagandhādīhi abhisāṅkharitvā parihīrati. **Nānakuṇapaparipūro**ti kesādiānekappakārakuṇapabharito. **Vissavanto tato tatoti** pupphagandhādīhi paṭicchādetuṃ ghaṭentānampi taṃ vāyāmaṃ nipphalaṃ katvā navahi dvārehi kheḷasiṅghāṇikādīni, lomakūpehi ca sedajallikaṃ vissavantoyeva. Tattha dāni passatha – **etādisena kāyena yo** puriso vā itthī vā koci bālo **maññe unṇametave** taṇhādīṭṭhimānamaññānāhi “aha”nti vā “mama”nti vā “nicco”ti vātiādinā nayena yo unṇamituṃ maññeyya, **paraṃ vā** jātiādīhi **avajāneyya** attānaṃ ucce ṭhāne ṭhapento, **kimaññatra adassanā** ṭhapetvā ariyamaggena ariyasaccadassanābhāvaṃ kimaññaṃ tassa evaṃ unṇamāvajānanakāraṇaṃ siyāti.

Desanāpariyosāne nandā bhikkhunī saṃvegamāpādi – “aho vata re, ahaṃ bālā, yā maṃyeva ārabha evaṃ vividhadhammadesanāpavattakassa bhagavato upaṭṭhānaṃ nāgamāsi”nti. Evaṃ saṃviggā ca tameva dhammadesanaṃ samannāharitvā teneva kammaṭṭhānena katipayadivasabbhantare arahattam sacchākāsi. Dutiyatṭhānepi kira desanāpariyosāne caturāsītiyā pānasahassānaṃ dhammābhisaṃmayo ahosi, sirimā devakaññā anāgāmiphalaṃ pattā, so ca bhikkhu sotāpattiphale patiṭṭhahīti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya vijayasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

12. Munisuttavaṇṇanā

209. Santhavāto bhayaṃ jātanti munisuttaṃ. Kā uppatti? Na sabbasseva suttassa ekā uppatti, apicettha ādīto tāva catunnaṃ gāthānaṃ ayamuppatti – bhagavati kira sāvattthiyaṃ viharante gāmakāvāse aññatarā duggatitthī matapatikā puttaṃ bhikkhūsu pabbājetvā attanāpi bhikkhunīsu pabbaji. Te ubhopi sāvattthiyaṃ vassaṃ upagantvā abhiṇṇaṃ aññamaññaṃ dassanakāmā ahesuṃ. Mātā kiñci labhivā puttassa harati, puttopi mātu. Evaṃ sāyampi pātopi aññamaññaṃ samāgantvā laddhaṃ laddhaṃ saṃvibhajamānā, sammodamānā, sukhadukkaṃ puccamānā, nirāsankā ahesuṃ. Tesam evaṃ abhiṇhadassanena saṃsaggo uppajji, saṃsaggā vissāso, vissāsā otāro, rāgena otiṇṇacittānaṃ pabbajitasañña ca mātuputtasañña ca antaradhāyi. Tato mariyādavītikkamaṃ katvā asaddhammaṃ paṭiseviṃsu, ayasappattā ca vibbhamitvā agāramajjhe vasiṃsu. Bhikkhū bhagavato ārocesuṃ. “Kiṃ nu so, bhikkhave, moghapuriso maññati na mātā putte sārājati, putto vā pana mātārī”ti garahitvā “nāhaṃ, bhikkhave, aññaṃ ekarūpampi samanupassāmi”tiādinā (a. ni. 5.55) avasesasuttenapi bhikkhū saṃvejetvā “tasmātiha, bhikkhave –

“Visaṃ yathā halāhalaṃ, telaṃ pakkuthitaṃ yathā;
Tambalohavilīnaṃva, mātugāmaṃ vivajjaye”ti ca. –

Vatvā puna bhikkhūnaṃ dhammadesanattaṃ – “santhavāto bhayaṃ jāta”nti imā attupanāyikā catasso gāthā abhāsi.

Tattha **santhavo** taṇhādiṭṭhimittabhedena tividhoti pubbe vutto. Idha taṇhādiṭṭhisanthavo adhippeto. Taṃ sandhāya bhagavā āha – “passatha, bhikkhave, yathā idaṃ tassa moghapurissassa santhavāto bhayaṃ jāta”nti. Tañhi tassa abhiṇhadassanakāmatāditaṇhāya balavakilesabhayaṃ jātaṃ, yena saṇṭhātuṃ asakkonto mātari vipaṭipajji. Attānuvādādikaṃ vā mahābhayaṃ, yena sāsanaṃ chaḍḍetvā vibbhanto. **Niketāti** “rūpanimittaniketavisāravinibandhā kho, gahapati, ‘niketasārī’ti vuccatī”tiādinā (saṃ. ni. 3.3) nayena vuttā ārammaṇappabhedā. **Jāyate rajoti** rāgadosamoharajo jāyate. Kiṃ vuttaṃ hoti? Na kevalaṅca tassa santhavāto bhayaṃ jātaṃ, apica kho pana yadetam kilesānaṃ nivāsaṭṭhena sāsavārammaṇaṃ “niketa”nti vuccati, idānissa bhinnasaṃvarattā atikkantamariyādattā suṭṭhutaṃ tato nicketā jāyate rajo, yena saṃkiliṭṭhacitto anayabyasanaṃ pāpuṇissati. Atha vā passatha, bhikkhave, yathā idaṃ tassa moghapurissassa santhavāto bhayaṃ jātaṃ, yathā ca sabbaputhujjanānaṃ nicketā jāyate rajoti evampetaṃ padadvayaṃ yojetabbaṃ.

Sabbathā pana iminā purimaddhena bhagavā puthujjanadassanaṃ garahitvā attano dassanaṃ pasamsanto “**aniketa**”nti pacchimaddhamāha. Tattha yathāvuttaniketapaṭikkhepena **aniketam**, santhavapaṭikkhepena ca **asanthavam** veditabbaṃ. Ubhayampetaṃ nibbānassādhivacanaṃ. **Etam ve munidassananti** etaṃ aniketamasanthavaṃ buddhamuninā diṭṭhanti attho. Tattha **veti** vimhayatthe nipāto daṭṭhabbo. Tena ca yaṃ nāma nicketasanthavavasena mātāputtesu vipaṭipajjamānesu aniketamasanthavaṃ, etaṃ muninā diṭṭhaṃ aho abbhutaṃ ayamadhippāyo siddho hoti. Atha vā munino dassananti munidassanaṃ, dassanaṃ nāma khanti ruci, khamati ceva ruccati cāti attho.

210. Dutiyagāthāya yo jātamucchijjāti yo kismiñciveva vatthusmiṃ jātaṃ bhūtaṃ nibbattaṃ kilesaṃ yathā uppannākusalappahānaṃ hoti, tathā vāyamanto tasmim vatthusmiṃ puna anibbattanavasena ucchindivā yo anāgatopi kilesa tathārūpappaccayasamodhāne nibbattitum abhimukhībhūtattā vattamānasamīpe vattamānalakkhaṇena “jāyanto”ti vuccati, taṅca **na ropayeyya jāyantam**, yathā anuppannākusalānuppādo hoti, tathā vāyamanto na nibbatteyyāti attho. Kathaṅca na nibbatteyya? **Assa nānuppavecche**, yena paccayena so nibbatteyya taṃ nānuppaveseyya na samodhāneyya. Evaṃ sambhāravekallakaraṇena taṃ na ropayeyya jāyantam. Atha vā yasmā maggabhāvanāya atīṭapi kilesā ucchijjanti āyatim vipākābhāvena vattamānāpi na ropiyanti tadabhāvena,

anāgatāpi cittasantatiṃ nānuppavesīyanti uppattisāmatthiyavighātena, tasmā yo ariyamaggabhāvanāya jātamucchijja na ropayeyya jāyantam, anāgatampi cassa jāyantassa nānuppavecche, tamāhu ekaṃ muninaṃ carantaṃ, so ca addakkhī santipadaṃ mahesīti evampettha yojanā veditabbā. Ekantanikkilesatāya **ekaṃ**, seṭṭhaṭṭhena vā ekaṃ. **Muninanti** munim, munīsu vā ekaṃ. **Carantanti** sabbākāraparipūrāya lokatthacariyāya avasesacariyāhi ca carantaṃ. **Addakkhīti** addasa. **Soti** yo jātamucchijja aropane ananuppavesane ca samatthatāya “na ropayeyya jāyantamassa nānuppavecche”ti vutto buddhamuni. **Santipadanti** santikoṭṭhāsam, dvāsaṭṭhiditṭhigatavipassanānibbānabhedāsu tīsu sammutisanti, tadaṅgasanti, accantasantiṃ seṭṭhaṃ evaṃ anupāsante loke accantasantiṃ addasa mahesīti evamattho veditabbo.

211. Tatiyagāthāya **saṅkhāyāti** gaṇayitvā, paricchinditvā vīmaṃsitvā yathābhūtato ñatvā, dukkhapariññāya pariñānitvāti attho. **Vatthūnīti** yesu evamayam loko sajjati, tāni khandhāyanadhātubhedāni kilesaṭṭhānāni. **Pamāya bījanti** yaṃ tesam vatthūnam bījam abhisāṅkhāraviññāṇam, taṃ pamāya hiṃsitvā, bādhitvā, samucchedappahānena pajahitvāti attho. **Sinehamassa nānuppaveccheti** yena taṇhādītṭhisinehena sinehitam taṃ bījam āyatim paṭisandhivasena taṃ yathāvuttaṃ vatthusassam viruheyya, taṃ sinehamassa nānuppavecche, tappatipakkhāya maggabhāvanāya taṃ nānuppaveseyyāti attho. **Sa ve muni jātikhayantadassīti** so evarūpo buddhamuni nibbānasacchikiriyāya jātiyā ca maraṇassa ca antabhūtassa nibbānassa dītṭhattā jātikkhayantadassī **takkaṃ pahāya na upeti saṅkham**. Imāya catusaccabhāvanāya navappabhedampi akusalavitakkaṃ pahāya saupādisesanibbānadhātum patvā lokatthacariyam karonto anupubbena carimaviññāṇakkhāyā anupādisesanibbānadhātuppattiyā “devo vā manusso vā”ti na upeti saṅkham. Aparinibbuto eva vā yathā kāmavitakkādino vitakkassa appahīnattā “ayaṃ puggalo ratto”ti vā “duṭṭho”ti vā saṅkham upeti, evaṃ takkaṃ pahāya na upeti saṅkhanti evampettha attho daṭṭhabbo.

212. Catutthagāthāya **aññāyāti** aniccādinayena jānitvā. **Sabbānīti** anavasesāni, **nivesanānīti** kāmabhavādiḥ bhava. Nivasanti hi tesu sattā, tasmā “nivesanānī”ti vuccanti. **Anikāmayam aññatarampi tesanti** evaṃ dītṭhādīnavattā tesam nivesanānam ekampi apatthento so evarūpo buddhamuni maggabhāvanābalena taṇhāgedhassa vīgatattā **vītagedho**, vītagedhattā eva ca **agiddho**, na yathā eke avītagedhā eva samānā “agiddhamhā”ti paṭijānanti, evaṃ. **Nāyūhatīti** tassa tassa nivesanassa nibbattaṃ kusalam vā akusalam vā na karoti. Kiṃ kārāṇā? **Pāragato hi hoti**, yasmā evarūpo sabbanivesanānam pāram nibbānam gato hotīti attho.

Evaṃ paṭhamagāthāya puthujjanadassanam garahitvā attano dassanam pasamsanto dutiyagāthāya yehi kilesehi puthujjano anupasanto hoti, tesam abhāvena attano santipadādhigamaṃ pasamsanto tatiyagāthāya yesu vatthūsu puthujjano takkaṃ appahāya tathā tathā saṅkham upeti, tesu catusaccabhāvanāya takkaṃ pahāya attano saṅkhānupagamanam pasamsanto catutthagāthāya āyatimpi yāni nivesanāni kāmamāno puthujjano bhavataṇhāya āyūhati, tesu taṇhābhāvena attano anāyūhanam pasamsanto catūhi gāthāhi arahattanikūṭeneva ekatṭhuppattikam desanam niṭṭhāpesi.

213. Sabbābhibhūnti kā uppatti? Mahāpuriso mahābhinikkhamanam katvā anupubbena sabbaññutam patvā dhammacakkappavattanattāya bārāṇasiṃ gacchanto bodhimaṇḍassa ca gayāya ca antare upakenājīvakena samāgacchi. Tena ca “vippasannāni kho te, āvuso, indriyāni”tiādīnā (ma. ni. 1.285; mahāva. 11) nayena puṭṭho “sabbābhibhū”tiādīni āha. Upako “hupeyyāvuso”ti vatvā, sīsam okampetvā, ummaggaṃ gahetvā pakkāmi. Anukkamena ca vaṅkahārajanapade aññataram māgavikagāmaṃ pāpuṇi. Tamenam māgavikajetṭhako disvā – “aho appiccho samaṇo vatthampi na nivāseti, ayaṃ loke arahā”ti gharam netvā maṃsarasena parivisitvā bhuttāviṅca nam saputtadāro vanditvā “idheva, bhante, vasatha, aham paccayena upaṭṭhahissāmī”ti nimantetvā, vasanokāsam katvā adāsi. So tattha vasati.

Māgaviko gimhakāle udakasampanne sītale padese caritum dūram apakkantesu migesu tattha gacchanto “amhākam arahantaṃ sakkaccaṃ upaṭṭhahassū”ti chāvam nāma dhītaram āṇāpetvā agamāsi

saddhiṃ puttabhātukehi. Sā cassa dhītā dassanīyā hoti koṭṭhāsasampannā. Dutiyadivase upako gharaṃ āgato taṃ dārikaṃ sabbaṃ upacāraṃ katvā, parivisitum upagataṃ disvā, rāgena abhibhūto bhūñjitumpi asakkonto bhājanena bhattaṃ ādāya vasanaṭṭhānaṃ gantvā, bhattaṃ ekamante nikkhipitvā – “sace chāvaṃ labhāmi, jīvāmi, no ce, marāmi”ti nirāhāro sayi. Sattame divase māgaviko āgantvā dhītaraṃ upakassa pavattiṃ pucchi. Sā – “ekadivasameva āgantvā puna nāgatapubbo”ti āha. Māgaviko “āgataveseneva naṃ upasaṅkamitvā pucchissāmi”ti taṅkhaṇaṇṇeva gantvā – “kiṃ, bhante, aphāsuka”nti pāde parāmasanto pucchi. Upako nitthunanto parivattatiyeva. So “vada, bhante, yaṃ mayā sakkā kātuṃ, sabbaṃ karissāmi”ti āha. Upako – “sace chāvaṃ labhāmi, jīvāmi, no ce, idheva maraṇaṃ seyyo”ti āha. “Jānāsi pana, bhante, kiñci sippa”nti? “Na jānāmi”ti. “Na, bhante, kiñci sippaṃ ajānantena sakkā gharāvāsaṃ adhiṭṭhātu”nti? So āha – “nāhaṃ kiñci sippaṃ jānāmi, apica tumhākaṃ maṃsahārako bhavissāmi, maṃsaṅca vikkiṇissāmi”ti. Māgavikopi “amhākaṃ etadeva ruccati”ti uttarasāṭakaṃ datvā, gharaṃ ānetvā dhītaraṃ adāsi. Tesāṃ saṃvāsamanvāya putto vijāyi. Subhaddotissa nāmaṃ akāmsu. Chāvā puttatosanagītena upakaṃ uppaṇḍesi. So taṃ asahanto “bhaddo, ahaṃ anantajinassa santikaṃ gacchāmi”ti majjhimadesābhimukho pakkāmi.

Bhagavā ca tena samayena sāvattiyaṃ viharati jetavanamahāvihāre. Atha kho bhagavā paṭikacceva bhikkhū āṇāpesi – “yo, bhikkhave, anantajinoti pucchamāno āgacchati, tassa maṃ dasseyyāthā”ti. Upakopi kho anupubbeneva sāvattiyaṃ āgantvā vihāramajjhe ṭhatvā “imasmiṃ vihāre mama sahāyo anantajino nāma atthi, so kuhiṃ vasati”ti pucchi. Taṃ bhikkhū bhagavato santikaṃ nayiṃsu. Bhagavā tassānurūpaṃ dhammaṃ desesi. So desanāpariyosāne anāgāmiphale paṭiṭṭhāsi. Bhikkhū tassa pubbappavattiṃ sutvā kathaṃ samuṭṭhāpesuṃ – “bhagavā paṭhamāṃ nissirikassa naggasamaṇassa dhammaṃ desesi”ti. Bhagavā taṃ kathāsamuṭṭhānaṃ viditvā gandhakuṭito nikkhamma taṅkhaṇānurūpena pāṭihāriyena buddhāsane nisīditvā bhikkhū āmantesi – “kāya nuttha, bhikkhave, etarahi kathāya sannisinnā”ti? Te sabbaṃ kathesuṃ. Tato bhagavā – “na, bhikkhave, tathāgato ahetuappaccayā dhammaṃ deseti, nimmalā tathāgatassa dhammadesanā, na sakkā tattha dosaṃ daṭṭhuṃ. Tena, bhikkhave, dhammadesanūpanissayena upako etarahi anāgāmī jāto”ti vatvā attano desanāmalābhāvadīpikaṃ imaṃ gāthamabhāsi.

Tassattho – sāsavesu sabbakhandhāyatanadhātūsu chandarāgappahānena tehi anabhibhūtattā sayaṅca te dhamme sabbe abhibhuyya pavattattā **sabbābhikkhuṃ**. Tesaṅca aññesaṅca sabbadhammānaṃ sabbākārena viditattā **sabbaviduṃ**. Sabbadhammadesanasamatthāya sobhanāya medhāya samannāgatattā **sumedhaṃ**. Yesāṃ taṅhādīṭṭhilepānaṃ vasena sāsavakhandhādibhedesu sabbadhammesu upalimpati, tesāṃ lepānaṃ abhāvā tesu **sabbesu dhammesu anupalittaṃ**. Tesu ca sabbadhammesu chandarāgābhāvena sabbe te dhamme jahitvā ṭhitattā **sabbañjahaṃ**. Upadhivivekaninnena cittena taṅhakkhaye nibbāne visesena muttattā **taṅhakkhaye vimuttaṃ**, adhimuttanti vuttaṃ hoti. **Taṃ vāpi dhīrā muni vedayanti** tampi paṇḍitā sattā muniṃ vedayanti jānanti. Passatha yāva paṭivisiṭṭhovāyaṃ muni, tassa kuto desanāmalanti attānaṃ vibhāveti. Vibhāvanattho hi ettha vāsaddoti. Keci pana vaṇṇayanti – “upako tadā tathāgataṃ disvāpi ‘ayaṃ buddhamuni’ti na saddahī”ti evaṃ bhikkhū kathaṃ samuṭṭhāpesuṃ, tato bhagavā “saddahatu vā mā vā, dhīrā pana taṃ muniṃ vedayanti”ti dassento imaṃ gāthamabhāsīti.

214. Paññābalanti kā uppatti? Ayaṃ gāthā revatattheraṃ ārabha vuttā. Tattha “gāme vā yadi vāraṇṇe”ti imissā gāthāya vuttanayeneva revatattherassa ādito pabhuti pabbajjā, pabbajitassa khadiravane vihāro, tattha viharato visesādhigamo, bhagavato tattha gamanapaccāgamanaṅca veditabbaṃ. Paccāgate pana bhagavati yo so mahallakabhikkhu upāhanaṃ sammussitvā paṭinivatto khadirarukkhe ālaggitaṃ disvā sāvattiyaṃ anuppatto visākhāya upāsikāya “kiṃ, bhante, revatattherassa vasanokāso ramaṇīyo”ti bhikkhū pucchamānāya yehi bhikkhūhi pasāmsito, te apasādento “upāsike, ete tucchaṃ bhaṇanti, na sundaro bhūmippadeso, atilūkhakakkaḷaṃ khadiravanamevā”ti āha. So visākhāya āgantukabhattaṃ bhūñjitvā pacchābhattaṃ maṇḍalamāle sannipatite bhikkhū ujjhāpento āha – “kiṃ, āvuso, revatattherassa senāsane ramaṇīyaṃ tumhehi diṭṭha”nti. Bhagavā taṃ ṇatvā gandhakuṭito nikkhamma taṅkhaṇānurūpena pāṭihāriyena parisamajjhaṃ patvā, buddhāsane nisīditvā bhikkhū

āmantesi – “kāya nuttha, bhikkhave, etarahi kathāya sannisinnā”’ti? Te āhamsu – “revataṃ, bhante, ārabba kathā uppanā ‘evaṃ navakammiko kadā samaṇadhammaṃ karissatī”’ti. “Na, bhikkhave, revato navakammiko, arahā revato khīṇāsavo”’ti vatvā taṃ ārabba tesam bhikkhūnaṃ dhammadesanattaṃ imaṃ gāthamabhāsi.

Tassattho – dubbalakarakilesappahānasādhakena vikubbanaadhiṭṭhānappabhedenā vā paññābalena samannāgatattā **paññābalaṃ**, catupārisuddhisīlena dhutaṅgavatena ca upapannattā **silavatūpapannaṃ**, maggasamādhinā phalasaṃmādhinā iriyāpathasaṃmādhinā ca **samāhitaṃ**, upacārappanābhedenā jhānena jhāne vā ratattā **jhānarataṃ**, sativepullappattattā **satimaṃ**, rāgādisaṅgato pamuttatā **saṅgā pamuttaṃ**, pañcacetokhilacatuśavābhāvena **akhilaṃ anāsavaṃ taṃ vāpi dhīrā munim vedayanti**. Tampi evaṃ paññādiguṇasaṃyuttaṃ saṅgādidosavisāmyuttaṃ paṇḍitā sattā munim vā vedayanti. Passatha yāva paṭivisiṭṭhovāyaṃ khīṇāsavamuni, so “navakammiko”’ti vā “kadā samaṇadhammaṃ karissatī”’ti vā kathaṃ vattabbo. So hi paññābalena taṃ vihāraṃ niṭṭhāpesi, na navakammakaraṇena, katakiccova so, na idāni samaṇadhammaṃ karissatīti revatattheraṃ vibhāveti. Vibhāvanattho hi ettha vā-saddoti.

215. Ekaṃ carantanti kā uppatti? Bodhimaṇḍato pabhuti yathākkamaṃ kapilavatthuṃ anuppatte bhagavati pitāputtasamāgame vattamāne bhagavā sammodamānena raññā suddhodanena “tumhe, bhante, gahaṭṭhakāle gandhakarāṇḍake vāsītāni kāsikādīni dussāni nivāsetvā idāni kathaṃ chinnaṃ paṃsukūlāni dhārethā”’ti evamādinā vutto rājānaṃ anunayamāno –

“Yaṃ tvam tāta vade mayhaṃ, paṭṭuṇṇaṃ dukūlakāsikaṃ;
Paṃsukūlaṃ tato seyyaṃ, etaṃ me abhipatthita”’nti. –

Ādīni vatvā lokadhammehi attano avikampabhāvaṃ dassento rañño dhammadesanattaṃ imaṃ sattapadagāthamabhāsi.

Tassattho – pabbajjāsāṅkhātādīhi **ekaṃ**, iriyāpathādīhi cariyāhi **carantaṃ**. Moneyyadhammasamannāgamena **munim**. Sabbatṭhānesu pamādābhāvato **appamattaṃ**. Akkosanagarahanādibhedāya nindāya vaṇṇanathomanādibhedāya pasamsāya cāti imāsu nindāpasamsāsu paṭighānunaṃvasena **avedhamānaṃ**. Nindāpasamsā mukhena cettha aṭṭhapi lokadhammā vuttāti veditabbā. **Sihaṃva** bherisaddādīsu **saddesu** aṭṭhasu lokadhammesu pakativikārānupagamena **asantasantaṃ**, pantesu vā senāsanesu santāsābhāvena. **Vātaṃva** suttamayādibhede **jālamhi** catūhi maggehi taṇhādīṭṭhijāle **asajjamānaṃ**, aṭṭhasu vā lokadhammesu paṭighānunaṃvasena asajjamānaṃ. **Padumaṃva toyena** loka jātampi yesaṃ taṇhādīṭṭhilepānaṃ vasena sattā lokena lippanti, tesam lepānaṃ pahīnattā lokena **alippamānaṃ**, nibbānagāmimaggam uppādetvā tena maggena **netāramaññesaṃ** devamanussānaṃ. Attano pana aññena kenaci maggaṃ dassetvā anetabbattā **anaññaneyyaṃ taṃ vāpi dhīrā muni vedayanti** buddhamunim vedayantīti attānaṃ vibhāveti. Sesamettha vuttanayameva.

216. Yo ogahaṇeti kā uppatti? Bhagavato paṭhamābhisambuddhassa cattāri asaṅkhyeyyāni kappasatasahassaṅca pūritadasapāramidasaupapāramidasaparamatthapāramippabhedam abhinīhāraguṇapāramiyo pūretvā tusitabhavane abhinibbattiguṇaṃ tattha nivāsaguṇaṃ mahāvilocanaguṇaṃ gabbhavokkantiṃ gabbhavāsaṃ gabbhanikkhamaṇaṃ padavīhāraṃ disāvilocanaṃ brahmagajjanaṃ mahābhinikkhamaṇaṃ mahāpadhānaṃ abhisambodhiṃ dhammacakkappavattanaṃ catubbidhaṃ maggañānaṃ phalañānaṃ aṭṭhasu parisāsu akampanañānaṃ, dasabalañānaṃ, catuyoniparicchedakañānaṃ, pañcagatiparicchedakañānaṃ, chabbidhaṃ asādhāraṇañānaṃ, aṭṭhavidhaṃ sāvakaśādhāraṇabuddhañānaṃ, cuddasavidhaṃ buddhañānaṃ, aṭṭhārasabuddhaguṇaparicchedakañānaṃ, ekūnavīsatividhapaccavekkhaṇañānaṃ, sattaṣattavidhañānavatthu evamiccādiguṇasatasahassee nissāya pavattaṃ mahālābhasakkāraṃ asahamānehi tīthiyehi uyyojitāya ciṅcamāṇavikāya “ekaṃ dhammaṃ atītassā”’ti imissā gāthāya vatthumhi vuttanayena catuparisamajjhe bhagavato ayase uppāḍite tappaccayā bhikkhū kathaṃ

samuṭṭhāpesuṃ “evarūpepi nāma ayase uppanne na bhagavato cittassa aññathattam atthī”ti. Tam ñatvā bhagavā gandhakuṭito nikkhamma taṅkhaṇānurūpena pāṭihāriyena parisamajjham patvā, buddhāsane nisīditvā, bhikkhū āmantesi – “kāya nuttha, bhikkhave, etarahi kathāya sannisinnā”ti? Te sabbam ārocesuṃ. Tato bhagavā – “buddhā nāma, bhikkhave, aṭṭhasu lokadhammesu tādino hontī”ti vatvā tesam bhikkhūnam dhammadesanattam imam gāthamabhāsi.

Tassattho – yathā nāma ogahaṇe manussānam nhānatitthe aṅgahaṃsanattāya caturasse vā aṭṭhaṃse vā thambhe nikhāte uccakulīnāpi nīcakulīnāpi aṅgam ghaṃsanti, na tena thambhassa unnati vā onati vā hoti. Evamevaṃ **yo ogahaṇe thambhorivābhijāyati yasmiṃ pare vācāpariyantaṃ vadanti.** Kiṃ vuttaṃ hoti? Yasmiṃ vatthusmiṃ pare titthiyā vā aññe vā vaṇṇavasena uparimaṃ vā avaṇṇavasena heṭṭhimaṃ vā vācāpariyantaṃ vadanti, tasmīṃ vatthusmiṃ anunayaṃ vā paṭighaṃ vā anāpajjamāno tātibhāvena yo ogahaṇe thambhoriva bhavattī. **Taṃ vītarāgam susamāhitindriyanti** taṃ iṭṭhārammaṇe rāgābhāvena vītarāgam, anīṭṭhārammaṇe ca dosamohābhāvena susamāhitindriyaṃ, suṭṭhu vā samodhānetvā ṭhapitindriyaṃ, rakkhitindriyaṃ, gopitindriyanti vuttaṃ hoti. **Taṃ vāpi dhīrā muni vedayanti** buddhamuniṃ vedayanti, tassa katham cittassa aññathattam bhavissattī attānam vibhāveti. Sesam vuttanayameva.

217. Yo ve ṭhitattoti kā uppatti? Sāvattiyaṃ kira aññatarā seṭṭhidhītā pāsādā oruyha heṭṭhāpāsāde tantavāyasālam gantvā tasaram vaṭṭente disvā tassa ujubhāvena tappaṭibhāganimittaṃ aggahesi – “aho vata sabbe sattā kāyavacīmanovaṅkaṃ pahāya tasaram viya ujucittā bhaveyyu”nti. Sā pāsādā abhiruhitvāpi punappunaṃ tadeva nimittaṃ āvajjenti nisīdi. Evaṃ paṭipannāya cassā na cirasseva aniccalakkhaṇaṃ pākaṭaṃ ahosi, tadanusāreneva ca dukkhānattalakkhaṇānīpi. Athassā tayopi bhavā ādittā viya upaṭṭhahimsu. Tam tathā vipassamānam ñatvā bhagavā gandhakuṭiyaṃ nisinnova obhāsam muñci. Sā tam disvā “kiṃ ida”nti āvajjenti bhagavantaṃ passe nisinnamiva disvā uṭṭhāya pañjalikā aṭṭhāsi. Athassā bhagavā sappāyaṃ viditvā dhammadesanāvasena imam gāthamabhāsi.

Tassattho – yo ve ekaggacittatāya akuppavimuttitāya ca vuḍḍhihānīnam abhāvato vikkhīṇajāṭisaṃsārattā bhavantarūpagamanābhāvato ca **ṭhitatto**, pahīnakāyavacīmanovaṅkatāya agatigamanābhāvena vā **tasaramva uju**, hirottappasampannattā **jigucchati kammehi pāpakehi**, pāpakāni kammāni gūthagataṃ viya muttagataṃ viya ca jigucchati, hiriyattī vuttaṃ hoti. Yogavibhāgena hi upayogatthe karaṇavacanaṃ saddasatthe sījhati. **Vīmaṃsamāno visamaṃ samañcāti** kāyavisamādivisamaṃ kāyasamādisamañca pahānabhāvanākiccasādhanaena maggapaññāya vīmaṃsamāno upaparikkhamāno. **Taṃ vāpi khīṇāsavaṃ dhīrā muniṃ vedayantīti.** Kiṃ vuttaṃ hoti? Yathāvuttanayena maggapaññāya vīmaṃsamāno visamaṃ samañca yo ve ṭhitatto hoti, so evaṃ tasaramva uju hutvā kiñci vītikkamaṃ anāpajjanto jigucchati kammehi pāpakehi. Tam vāpi dhīrā muniṃ vedayanti. Yato īdiso hotīti khīṇāsavamuniṃ dassento arahattanikūṭena gātham desesi. Desanāpariyosāne seṭṭhidhītā sotāpattiphale paṭiṭṭhahi. Ettha ca vikappe vā samuccaye vā vāsaddo daṭṭhabbo.

218. Yo saññatattoti kā uppatti? Bhagavati kira ālavīyaṃ viharante ālavīnagare aññataro tantavāyo sattavassikaṃ dhītaraṃ āñāpesi – “amma, hiyyo avasiṭṭhatasaram na bahu, tasaram vaṭṭetvā lahuṃ tantavāyasālam āgaccheyyāsi, mā kho cirāyī”ti. Sā “sādhū”ti sampaṭicchi. So sālam gantvā tantaṃ vinento aṭṭhāsi. Tam divasañca bhagavā mahākaruṇāsamāpattito vuṭṭhāya lokaṃ volokento tassā dārikāya sotāpattiphālūpanissayaṃ desanāpariyosāne caturāsītiyā pāṇasahassānañca dhammābhisamayaṃ disvā pageva sarīrapaṭijagganaṃ katvā pattacīvaramādāya nagaram pāvīsi. Manussā bhagavantaṃ disvā – “addhā ajja koci anuggahetabbo atthi, pageva pavīṭṭho bhagavā”ti bhagavantaṃ upagacchimsu. Bhagavā yena maggena sā dārikā pitusantikaṃ gacchati, tasmīṃ aṭṭhāsi. Nagaravāsino tam padesaṃ sammajjitvā, paripphosivā, pupphūpahāraṃ katvā, vitānaṃ bandhitvā, āsanaṃ paññāpesuṃ. Nisīdi bhagavā paññatte āsane, mahājanakāyo parivāretvā aṭṭhāsi. Sā dārikā tam padesaṃ pattā mahājanaparivutaṃ bhagavantaṃ disvā pañcapaṭiṭṭhitena vandi. Tam bhagavā āmantetvā – “dārike kuto āgatāsi”ti pucchi. “Na jānāmi bhagavā”ti. “Kuhim gamissasi”ti? “Na jānāmi

bhagavā”ti. “Na jānāsī”ti? “Jānāmi bhagavā”ti. “Jānāsī”ti? “Na jānāmi bhagavā”ti.

Taṃ sutvā manussā ujjhāyanti – “passatha, bho, ayaṃ dārikā attano gharā āgatāpi bhagavatā pucchiyamānā ‘na jānāmi’ti āha, tantavāyasālaṃ gacchantī cāpi pucchiyamānā ‘na jānāmi’ti āha, ‘na jānāsī’ti vuttā ‘jānāmi’ti āha, ‘jānāsī’ti vuttā ‘na jānāmi’ti āha, sabbaṃ paccanīkameva karotī”ti. Bhagavā manussānaṃ tamatthaṃ pākaṭaṃ kātukāmo taṃ pucchi – “kiṃ mayā pucchitaṃ, kiṃ tayā vutta’nti? Sā āha – “na maṃ, bhante, koci na jānāti, gharato āgatā tantavāyasālaṃ gacchati”ti; apica maṃ tumhe paṭisandhivasena pucchatha, “kuto āgatāsī”ti, cutivasena pucchatha, “kuhiṃ gamissāsī”ti ahañca na jānāmi. “Kuto camhi āgatā; nirayā vā devalokā vā”ti, na hi jānāmi, “kuhimpī gamissāmi nirayaṃ vā devalokaṃ vā”ti, tasmā “na jānāmi”ti avacaṃ. Tato maṃ bhagavā maraṇaṃ sandhāya pucchi – “na jānāsī”ti, ahañca jānāmi. “Sabbesaṃ maraṇaṃ dhuva”nti, tenāvocaṃ “jānāmi”ti. Tato maṃ bhagavā maraṇakālaṃ sandhāya pucchi “jānāsī”ti, ahañca na jānāmi “kadā marissāmi kiṃ ajja vā udāhu sve vā”ti, tenāvocaṃ “na jānāmi”ti. Bhagavā tāya vissajjitaṃ pañhaṃ “sādhu sādhu”ti anumodi. Mahājanakāyopi “yāva paṇḍitā ayaṃ dārikā”ti sādhu kārāsahassāni adāsī. Atha bhagavā dārikāya sappāyaṃ viditvā dhammaṃ desento –

“Andhabhūto ayaṃ loko, tanukettha vipassati;
Sakuṇo jālamuttova, appo saggāya gacchati”ti. (dha. pa. 174) –

Imaṃ gāthamāha. Sā gāthāpariyosāne sotāpattiphale patiṭṭhāsī, caturāsītiyā paṇasahassānañca dhammābhisamaṃ ahoṣi.

Sā bhagavantam vanditvā pitu santikaṃ agamāsī. Pitā taṃ disvā “cirenāgatā”ti kuddho vegena tante vemaṃ pakkhipi. Taṃ nikkhamitvā dārikāya kucchim bhindi. Sā tattheva kālamakāsī. So disvā – “nāhaṃ mama dhītaraṃ paharim, apica kho imaṃ vemaṃ vegasā nikkhamitvā imissā kucchim bhindi. Jīvati nu kho nanu kho”ti vīmaṃsanto mataṃ disvā cintesi – “manussā maṃ ‘iminā dhītā māritā’ti ñatvā upakkoseyyuṃ, tena rājāpi garukaṃ daṇḍaṃ paṇeyya, handāhaṃ paṭikacceva palāyāmī”ti. So daṇḍabhayena palāyanto bhagavato santike kammaṭṭhānaṃ gahetvā araññe vasantānaṃ bhikkhūnaṃ vasanokāsaṃ pāpuṇi. Te ca bhikkhū upasaṅkamitvā pabbajjaṃ yāci. Te taṃ pabbajetvā tacapañcakakammaṭṭhānaṃ adamsu. So taṃ uggahetvā vāyamanto na cirasseva arahattaṃ pāpuṇi, te cassa ācariyupajjhāyā. Atha mahāpavāraṇāya sabbeva bhagavato santikaṃ agamaṃsu – “visuddhipavāraṇaṃ pavāressāmā”ti. Bhagavā pavāretvā vutthavasso bhikkhusaṅghaparivuto gāmanigamādīsu cārikaṃ caramāno anupubbena ālavim agamāsī. Tattha manussā bhagavantam nimantetvā dānādīni karontā taṃ bhikkhuṃ disvā “dhītaraṃ māretvā idāni kaṃ māretuṃ āgatosi”tiādīni vatvā uppaṇḍesuṃ. Bhikkhū taṃ sutvā upaṭṭhānavelāyaṃ upasaṅkamitvā bhagavato etamatthaṃ ārocesuṃ. Bhagavā – “na, bhikkhave, ayaṃ bhikkhu dhītaraṃ māresi, sā attano kamma matā”ti vatvā tassa bhikkhuno manussehi dubbijānaṃ khīṇāsavamunibhāvaṃ pakāsento bhikkhūnaṃ dhammadesanattaṃ imaṃ gāthamabhāsī.

Tassattho – yo tīsupi kammadvāresu sīlasamyamena **samyatatto** kāyena vā vācāya vā cetasā vā hiṃsādikaṃ **na karoti pāpaṃ**, tañca kho pana **daharo** vā daharavaye ṭhito, **majjhimo** vā majjhimavaye ṭhito, eteneva nayena therō vā pacchimavaye ṭhitoti kadācīpi na karoti. Kiṃ kārāṇā? **Yatatto**, yasmā anuttarāya viratiyā sabbapāpehi uparatacittoti vuttaṃ hoti.

Idāni **muni arosaneyyo na so roseti kañcīti** etesaṃ padānaṃ ayaṃ yojanā ca adhippāyo ca – so khīṇāsavamuni **arosaneyyo** “dhītumārako”ti vā “pesakāro”ti vā evamādinā nayena kāyena vā vācāya vā rosetuṃ, ghaṭṭetuṃ, bādhetuṃ araho na hoti. **Sopi hi na roseti kañci**, “nāhaṃ mama dhītaraṃ māremi, tvaṃ māresi, tumhādiso vā māretī”tiādīni vatvā kañci na roseti, na ghaṭṭeti, na bādheti, tasmā sopi na rosaneyyo. Apica kho pana “tiṭṭhatu nāgo, mā nāgaṃ ghaṭṭesi, namo karohi nāgassa”ti (ma. ni. 1.249) vuttanayena namassitabboyeva hoti. **Taṃ vāpi dhīrā muni vedayantīti** ettha pana tampi dhīrāva munim vedayantīti evaṃ padavibhāgo veditabbo. Adhippāyo cettha – taṃ “ayaṃ arosaneyyo”ti ete

bālamanussā ajānitvā rosentī. Ye pana dhīrā honti, te dhīrāva tampi munim vedayanti, ayam khīṇāsavamunīti jānantīti.

219. Yadaggatoti kā uppatti? Sāvatthiyaṃ kira pañcaggadāyako nāma brāhmaṇo ahoṣi. So nipphajjamānesu sassesu khettaggaṃ, rāsaggaṃ, koṭṭhaggaṃ, kumbhiaggaṃ, bhojanagganti imāni pañca aggāni deti. Tattha paṭhamapakkāniyeva sāli-yava-godhūma-sīsāni āharāpetvā yāgupāyāsaputhukādīni paṭiyādetvā “aggassa dātā medhāvī, aggaṃ so adhigacchatī”ti evaṃdiṭṭhiko hutvā buddhappamukhassa bhikkhusaṅghassa dānaṃ deti, idamassa **khettaggadānaṃ**. Nipphanesu pana sassesu lāyitesu madditesu ca varadhaññāni gahetvā tatheva dānaṃ deti, idamassa **rāsaggadānaṃ**. Puna tehi dhaññehi koṭṭhāgārāni pūrāpetvā paṭhamakoṭṭhāgāravivarāṇe paṭhamanīhaṭāni dhaññāni gahetvā tatheva dānaṃ deti, idamassa **koṭṭhaggadānaṃ**. Yaṃ yadeva panassa ghare randheti, tato aggaṃ anuppattapabbajitānaṃ adatvā antamaso dārakānampi na kiñci deti, idamassa **kumbhiaggadānaṃ**. Puna attano bhojanakāle paṭhamūpanītaṃ bhojanaṃ purebhattakāle saṅghassa, pacchābhattakāle sampattayācakānaṃ, tadabhāve antamaso sunakhānampi adatvā na bhujjati, idamassa **bhojanaggadānaṃ**. Evaṃ so **pañcaggadāyakotveva** abhilakkhito ahoṣi.

Athekadivasam bhagavā paccūsasamaye buddhacakkhunā lokaṃ volokento tassa brāhmaṇassa brāhmaṇiyā ca sotāpattimaggaupanissayaṃ disvā sarīrapaṭijjaggaṃ katvā atippageva gandhakuṭim pāvīsi. Bhikkhū pihitadvāraṃ gandhakuṭim disvā – “ajja bhagavā ekakova gāmaṃ pavisitukāmo”ti ñatvā bhikkhācāravelāya gandhakuṭim padakkhiṇaṃ katvā piṇḍāya pavisiṃsu. Bhagavāpi brāhmaṇassa bhojanavelāyaṃ nikkhamitvā sāvattim pāvīsi. Manussā bhagavantaṃ disvā evaṃ – “nūnajja koci satto anuggahetabbo atthi, tathā hi bhagavā ekakova pavitṭho”ti ñatvā na bhagavantaṃ upasaṅkamisṃsu nimantanatthāya. Bhagavāpi anupubbena brāhmaṇassa gharadvāraṃ sampatvā atṭhāsi. Tena ca samayena brāhmaṇo bhojanaṃ gahetvā nisinno hoti, brāhmaṇī panassa bījaniṃ gahetvā tṭhitā. Sā bhagavantaṃ disvā “sacāyaṃ brāhmaṇo passeyya, pattaṃ gahetvā sabbaṃ bhojanaṃ dadeyya, tato me puna pacitabbaṃ bhaveyyā”ti cintetvā appasādañca maccherañca uppādetvā yathā brāhmaṇo bhagavantaṃ na passati, evaṃ tālavaṇṭena paṭicchādesi. Bhagavā taṃ ñatvā sarīrabhaṃ muñci. Taṃ brāhmaṇo suvaṇṇobhāsaṃ disvā “kimeta”nti ullokento addasa bhagavantaṃ dvāre tṭhitaṃ. Brāhmaṇīpi “diṭṭhonena bhagavā”ti tāvadeva tālavaṇṭaṃ nikkhipitvā bhagavantaṃ upasaṅkamitvā pañcapaṭiṭṭhitena vandi, vanditvā cassā uṭṭhahantiyā sappāyaṃ viditvā –

“Sabbaso nāmarūpasmiṃ, yassa natthi mamāyitaṃ;
Asatā ca na socati, sa ve bhikkhūti vuccatī”ti. (dha. pa. 367) –

Imaṃ gāthamabhāsi. Sā gāthāpariyosāneyeva sotāpattiphale paṭiṭṭhāsi. Brāhmaṇopi bhagavantaṃ antogharaṃ pavesetvā, varāsane nisīdāpetvā, dakkhiṇodakaṃ datvā, attano upanītabhojanaṃ upanāmesi – “tumhe, bhante, sadevake loke aggadakkhiṇeyyā, sādhu, me taṃ bhojanaṃ attano patte paṭiṭṭhāpethā”ti. Bhagavā tassa anuggahattaṃ paṭiggahetvā paribhuñji. Katabhattakicco ca brāhmaṇassa sappāyaṃ viditvā imaṃ gāthamabhāsi.

Tassattho – yaṃ kumbhito paṭhamameva gahitattā **aggato**, addhāvasesāya kumbhiyā āgantvā tato gahitattā **majjhato**, ekadvikaṭacchumattāvasesāya kumbhiyā āgantvā tato gahitattā **sesato vā piṇḍaṃ labhetha. Paradattūpajīvīti** pabbajito. So hi udakadantapoṇaṃ tṭhapetvā avasesaṃ pareneva dattaṃ upajīvati, tasmā “paradattūpajīvī”ti vuccati. **Nālaṃ thutumaṃ nopi nipaccavādīti** aggato laddhā attānaṃ vā dāyakaṃ vā thometumpi nārahati pahīnānunayattā. Sesato laddhā “kiṃ etaṃ iminā dinna”ntiādinā nayena dāyakaṃ nipādetvā appiyavacanāni vattāpi na hoti pahīnapaṭighattā. **Taṃ vāpi dhīrā muni vedayantīti** tampi pahīnānunayapaṭighaṃ dhīrāva munim vedayantīti brāhmaṇassa arahattanikūṭena gāthaṃ desesi. Gāthāpariyosāne brāhmaṇo sotāpattiphale paṭiṭṭhahīti.

220. Munim carantanti kā uppatti? Sāvatthiyaṃ kira aññataro seṭṭhiputto utuvasena tīsu pāsādesu sabbasampattīhi paricārayamāno daharova pabbajitukāmo hutvā, mātāpitaro yācitvā, khaggavisāṇasutte

“kāmā hi citrā”ti (su. ni. 50) imissā gāthāya aṭṭhuppattiyam vuttanayeneva tikkhattum pabbajitvā ca uppabbajitvā ca catutthavāre arahattam pāpuṇi. Tam pubbapariyacena bhikkhū bhaṇanti – “samayo, āvuso, uppabbajitu”nti. So “abhabbo dānāham, āvuso, vibbhamitu”nti āha. Tam sutvā bhikkhū bhagavato ārocesum. Bhagavā “evametaṃ, bhikkhave, abhabbo so dāni vibbhamitu”nti tassa khīṇāsavamunibhāvaṃ āvikaronto imaṃ gāthamāha.

Tassattho – moneyyadhammasamannāgadena **muniṃ**, ekavihāritāya, pubbe vuttapakārāsu vā cariyāsu yāya kāyaci cariyāya **carantaṃ**, pubbe viya methunadhamme cittaṃ akatvā anuttarāya viratiyā **virataṃ methunasmā**. Dutiyaṃ sambandho – kīdisaṃ muniṃ carantaṃ virataṃ methunasmāti ce? **Yo yobbane nopanibajjhate kvaci**, yo bhadrepi yobbane vattamāne kvaci itthirūpe yathā pure, evaṃ methunarāgena na upanibajjhati. Atha vā kvaci attano vā parassa vā yobbane “yuvā tāvamhi, ayaṃ vā yuvāti paṭisevāmi tāva kāme”ti evaṃ yo rāgena na upanibajjhati ayampettha attho. Na kevalaṇca virataṃ methunasmā, apica kho pana jātimadādibhedā **madā**, kāmaguṇesu sativippavāsasaṅkhātā **pamādāpi** ca **virataṃ**, evaṃ madappamādā viratattā eva ca **vippamuttaṃ** sabbakilesabandhanehi. Yathā vā eko lokikāyapi viratiyā virato hoti, na evaṃ, kiṃ pana **vippamuttaṃ virataṃ**, sabbakilesabandhanehi vippamuttattā lokuttaraviratiyā viratantipi attho. **Tam vāpi dhīrā muni vedayanti** tampi dhīrā eva muniṃ vedayanti, tumhe pana na vedayatha, tena na evaṃ bhaṇathāti dasseti.

221. Aññāya lokanti kā uppatti? Bhagavā kapilavatthusmiṃ viharati. Tena samayena nandassa ābharāṇamaṅgalaṃ, abhisekamaṅgalaṃ, āvāhamaṅgalanti tīṇi maṅgalāni akaṃsu. Bhagavāpi tattha nimantito pañcahi bhikkhusatehi saddhiṃ tattha gantvā bhujjivā nikkhamanto nandassa hatthe pattaṃ adāsi. Tam nikkhamantaṃ disvā janapadakalyāṇī “tuvaṭṭam kho, ayyaputta, āgaccheyyāsi”ti āha. So bhagavato gāravena “handa bhagavā patta”nti vattum asakkonto vihārameva gato. Bhagavā gandhakuṭipariveṇe ṭhatvā “āhara, nanda, patta”nti gahetvā “pabbajissasi”ti āha. So bhagavato gāravena paṭikkhipitum asakkonto “pabbajāmi, bhagavā”ti āha. Tam bhagavā pabbājesi. So pana janapadakalyāṇiyā vacanaṃ punappaṇaṃ saranto ukkaṇṭhi. Bhikkhū bhagavato ārocesum. Bhagavā nandassa anabhiratiṃ vinodetukāmo “tāvatiṃsabhavanaṃ gatapubbosi, nandā”ti āha. Nando “nāham, bhante, gatapubbo”ti avoca.

Tato naṃ bhagavā attano ānubhāvena tāvatimsabhavanaṃ netvā vejyantapāsādadvāre aṭṭhāsi. Bhagavato āgamaṇaṃ viditvā sakko accharāgaṇaparivuto pāsādā orohi. Tā sabbāpi kassapassa bhagavato sāvakānaṃ pādamakkhanatelaṃ datvā kakuṭapādiniyo ahesum. Atha bhagavā nandaṃ āmantesi – “passasi no, tvaṃ nanda, imāni pañca accharāsātāni kakuṭapādāni”ti sabbam vitthāretabbaṃ. Mātugāmassa nāma nimittānubyañjanaṃ gahetabbanti sakalepi buddhavacane etaṃ natthi. Atha ca panettha bhagavā upāyakusalatāya āturassa dose uggiletvā nīharitukāmo vejjō subhojanaṃ viya nandassa rāgaṃ uggiletvā nīharitukāmo nimittānubyañjanaggahaṇaṃ anuññāsi yathā taṃ anuttaro purisadammasārathī. Tato bhagavā accharāhetu nandassa brahmacariye abhiratiṃ disvā bhikkhū āṇāpesi – “bhatakavādena nandaṃ codethā”ti. So tehi codiyamāno lajjito yoniso manasi karonto paṭipajjitvā na cirasseva arahattam sacchākāsi. Tassa caṅkamanakoṭiyam rukkhe adhipatthā devatā bhagavato etamatthaṃ ārocesi. Bhagavatopi nāṇaṃ udapādi. Bhikkhū ajānantā tathevāyasmantaṃ codenti. Bhagavā “na, bhikkhave, idāni nando evaṃ codetabbo”ti tassa khīṇāsavamunibhāvaṃ dīpento tesam bhikkhūnaṃ dhammadesanattaṃ imaṃ gāthamabhāsi.

Tassattho – dukkhasaccavattānakaraṇena khandhādilokaṃ **aññāya** jānitvā vavatthapetvā nirodhasaccasacchikiriyāya **paramatthadassim**, samudayappahānena catubbidhampi **oghaṃ**, pahīnasamudayattā rūpamadādivegasahanena cakkhādīyatana**samuddaṇca** atitariya atitaritvā atikkamitvā maggabhāvanāya, “tanniddesā tādi”ti imāya tādilikkaṇappattiyā **tādīm**. Yo vāyam kāmarāgādikilesarāsiyeva avahanaṇaṭṭhena ogho, kucchitagatipariyāyena samuddanaṭṭhena samuddo, samudayappahānena eva taṃ oghaṃ samuddaṇca atitariya atitiṇṇoghata idāni tumhehi evaṃ vuccamānepi vikāraṇāpajjanatāya tādimpī evampettha attho ca adhippāyo ca veditabbo. **Tam**

chinnagantham asitam anāsavanti idam panassa thutivacanameva, imāya catusaccabhāvanāya catunnam ganthānam chinnattā **chinnagantham**, diṭṭhiyā taṅhāya vā katthaci anissitattā **asitam**, catunnam āsavānam abhāvena **anāsavanti** vuttam hoti. **Tam vāpi dhīrā muni vedayanti** tampi dhīrāva khīṇāsavamuniṃ vedayanti tumhe pana avedayamānā evaṃ bhaṇathāti dasseti.

222. Asamā ubhoti kā uppatti? Aññataro bhikkhu kosalaratṭhe paccantagāmaṃ nissāya araññe viharati. Tasmīṃca gāme migaluddako tassa bhikkhuno vasanokāsaṃ gantvā mige bandhati. So araññaṃ pavisanto theram gāmaṃ piṇḍāya pavisantampi passati, arañña āgacchanto gāmato nikkhamantampi passati. Evaṃ abhiṇhadassanena there jātasineho ahosi. So yadā bahuṃ maṃsaṃ labhati, tadā therassāpi rasapiṇḍapātaṃ deti. Manussā ujjhāyanti – “ayaṃ bhikkhu ‘amukasmīṃ padese migā tiṭṭhanti, caranti, pāṇīyaṃ pivanti’ ti luddakassa āroceti. Tato luddako mige māreti, tena ubho saṅgama jīvikam kappenti” ti. Atha bhagavā janapadacārikaṃ caramāno taṃ janapadaṃ agamāsi. Bhikkhū gāmaṃ piṇḍāya pavisantaṃ taṃ pavattiṃ sutvā bhagavato ārocesuṃ. Bhagavā luddakena saddhiṃ samānajīvikābhāvasādhakaṃ tassa bhikkhuno khīṇāsavamunibhāvaṃ dīpento tesam bhikkhūnaṃ dhammadesanattam imam gāthamabhāsi.

Tassattho – yo ca, bhikkhave, bhikkhu, yo ca luddako, ete **asamā ubho**. Yaṃ manussā bhaṇanti “samānajīvikā” ti, taṃ micchā. Kiṃ kāraṇā? **Dūravihāravuttino**, dūre vihāro ca vutti ca nesanti dūravihāravuttino. Vihāroti vasanokāso, so ca bhikkhuno araññe, luddakassa ca gāme. Vuttiti jīvikā, sā ca bhikkhuno gāme sapadānabhikkhācariyā, luddakassa ca araññe migasakuṇamāraṇā. Puna caparam **gihī dāraposī**, so luddako tena kammaena puttadāraṃ poseti. **Amamo ca subbato**, puttadāresu taṅhādīṭṭhimamattavirahito sucivatattā sundaravatattā ca subbato so khīṇāsavabhikkhu. Puna caparam **parapānarodhāya gihī asaṇṇato**, so luddako gihī parapānarodhāya tesam pāṇānaṃ jīvitindriyupacchedāya kāyavācācittēhi asaṃyato. **Niccaṃ munī rakkhati pāṇine yato**, itaro pana khīṇāsavamuni kāyavācācittēhi niccaṃ yato saṃyato pāṇino rakkhati. Evaṃ sante te katham samānajīvikā bhavissanti?

223. Sikhī yathāti kā uppatti? Bhagavati kapilavatthusmiṃ viharante sākiyānaṃ kathā udapādi – “paṭhamakasotāpanno pacchā sotāpattiṃ pattassa dhammena vuḍḍhataro hoti, tasmā pacchā sotāpannena bhikkhunā paṭhamasotāpannassa gihino abhivādanādīni kattabbāni” ti taṃ katham aññataro piṇḍacāriko bhikkhu sutvā bhagavato ārocesi. Bhagavā “añña eva hi ayaṃ jāti, pūjaneyyavatthu liṅga” nti sandhāya “anāgāmīpi ce, bhikkhave, gihī hoti, tena tadahupabbajitassāpi sāmaṇerassa abhivādanādīni kattabbānevā” ti vatvā puna pacchā sotāpannassāpi bhikkhuno paṭhamasotāpannagahaṭṭhato atimahantaṃ visesaṃ dassento bhikkhūnaṃ dhammadesanattam imam gāthamabhāsi.

Tassattho – yvāyaṃ matthake jātāya sikhāya sabbhāvena **sikhī**, maṇidaṇḍasadisāya gīvāya **nīlagīvoti** ca mayūravahaṅgamo vuccati. So yathā haritahaṃsatambahaṃsakhīrahaṃsakāḷahaṃsapākahaṃsasuvaṇṇahaṃsesu yvāyaṃ suvaṇṇahaṃso, tassa haṃsassa javena soḷasimpi kalaṃ na upeti. Suvaṇṇahaṃso hi muhuttakena yojanasahassampi gacchati, yojanampi asamatto itaro. Dassanīyatāya pana ubhopi dassanīyā honti, evaṃ gihī paṭhamasotāpannopi kiñcāpi maggadassanena dassanīyo hoti. Atha kho so pacchā sotāpannassāpi maggadassanena tulyadassanīyabhāvassāpi bhikkhuno javena nānukaroti. Katamena javena? Uparimaggavipassanāññajavena. Gihino hi taṃ ṇāṇaṃ dandham hoti puttadārādijaṭāya jaṭitattā, bhikkhuno pana tikkham hoti tassā jaṭāya vijaṭitattā. Svāyamattho bhagavatā “munino vivittassa vanamhi jhāyato” ti iminā pādena dīpito. Ayañhi sekkhamuni bhikkhu kāyacittavivekena ca vivitto hoti, lakkhaṇārammaṇūpanijjhānena ca niccaṃ vanasmīṃ jhāyati. Kuto gihino evarūpo viveko ca jhānañcāti ayañhettha adhippāyoti?

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya munisuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

Niṭṭhito ca paṭhamo vaggo atthavaṇṇanāyato, nāmena

Uragavaggoti.

2. Cūlavaggo

1. Ratanasuttavaṇṇanā

Yānīdha bhūtānīti ratanasuttaṃ. Kā uppatti? Atīte kira vesāliyaṃ dubbhikkhādayo upaddavā uppajjimsu. Tesam vūpasamanatthāya licchavayo rājagahaṃ gantvā, yācitvā, bhagavantam vesālimānayaṃsu. Evaṃ ānīto bhagavā tesam upaddavānaṃ vūpasamanatthāya idaṃ suttamabhāsi. Ayamettha saṅkhepo. Porāṇā panassa vesālivatthuto pabhuti uppattiṃ vaṇṇayanti. Sā evaṃ veditabbā – bārāṇasirañño kira aggamaheṣiyā kucchimhi gabbho saṅṭhāsi. Sā taṃ ñatvā rañño nivedesi. Rājā gabbhāparihāraṃ adāsi. Sā sammā parihariyamānagabbhā gabbhāparipākakāle vijāyanaghaṃ pāvīsi. Puññavatīnaṃ paccūsasamaye gabbhavuṭṭhānaṃ hoti, sā ca tāsam aññatarā, tena paccūsasamaye alattakapaṭalabandhujīvakaṃ pupphasadisam maṃsapesiṃ vijāyī. Tato “aññā deviyo suvaṇṇabimbāsādise putte vijāyanti, aggamaheṣī maṃsapesinti rañño purato mama avaṇṇo uppajjeyyā”ti cintevā tena avaṇṇabhayena taṃ maṃsapesiṃ ekasmiṃ bhājane pakkhipitvā aññena paṭikujjitvā rājamuddikāya lañchetvā gaṅgāya sote pakkhipāpesi. Manussehi chaḍḍitamatte devatā ārakkhaṃ saṃvidahiṃsu. Suvaṇṇapaṭṭikañcetha jātihiṅgulakena “bārāṇasirañño aggamaheṣiyā pajā”ti likhitvā bandhiṃsu. Tato taṃ bhājanam ūmibhayādīhi anupaddutaṃ gaṅgāya sotena pāyāsi.

Tena ca samayena aññataro tāpaso gopālakulaṃ nissāya gaṅgāya tīre vasati. So pātovagaṅgaṃ otiṇṇo taṃ bhājanam āgacchantam disvā paṃsukūlasaññāya aggahesi. Tato tattha taṃ akkharapaṭṭikaṃ rājamuddikālañchanañca disvā muñcitvā taṃ maṃsapesiṃ addasa. Disvānassa etadahosi – “siyā gabbho, tathā hissa duggandhapūtibhāvo natthi”ti taṃ assamaṃ netvā suddhe okāse ṭhapesi. Atha aḍḍhamāsaccayena dve maṃsapesiyo ahesuṃ. Tāpaso disvā sādhuḥkaraṃ ṭhapesi. Tato puna addhamāsaccayena ekamekissā pesiyā hatthapādasīsānamatthāya pañca pañca piḷakā uṭṭhahiṃsu. Atha tato addhamāsaccayena ekā maṃsapesi suvaṇṇabimbāsādiso dārako; ekā dārikā ahoṣi. Tesu tāpasassa puttasiṃho uppajji, aṅguṭṭhato cassa khīraṃ nibbatti, tato pabhuti ca khīrabhattaṃ labhati. So bhattaṃ bhujitvā khīraṃ dārakānaṃ mukhe āsiñcati. Tesam yaṃ yaṃ udaraṃ pavisati, taṃ sabbaṃ maṇibhājanagataṃ viya dissati. Evaṃ nicchavī ahesuṃ. Apare pana āhu – “sibbitvā ṭhapitā viya nesam aññamaññaṃ līnā chavī ahoṣi”ti. Evaṃ te nicchavitāya vā līnacchavitāya vā **licchavī**ti paññāyimsu.

Tāpaso dārake posento ussūre gāmaṃ piṇḍāya pavisati, atidivā paṭikkamati. Tassa taṃ byāpāraṃ ñatvā gopālakā āhaṃsu – “bhante, pabbajitānaṃ dārakaposanaṃ palibodho, amhākaṃ dārake detha, mayaṃ possessāma, tumhe attano kammaṃ karoṭhā”ti. Tāpaso “sādhū”ti paṭissuṇi. Gopālakā dutiyādivase maggaṃ samaṃ katvā, pupphehi okiritvā; dhajapaṭākā ussāpetvā tūriyehi vajjamānehi assamaṃ āgatā. Tāpaso “mahāpuñña dārakā, appamādena vaḍḍhetha, vaḍḍhetvā ca aññamaññaṃ āvāhavivāhaṃ karoṭhā, pañcagorasena rājānaṃ tosetvā bhūmibhāgaṃ gahetvā nagaraṃ māpetha, tatra kumāraṃ abhisiñcathā”ti vatvā dārake adāsi. Te “sādhū”ti paṭissuṇitvā dārake netvā posesuṃ.

Dārakā vaḍḍhimanvāya kīlāntā vivādaṭṭhānesu aññe gopāladārake hatthenapi pādenapi paharanti, te rodanti. “Kissa rodathā”ti ca mātāpitūhi vuttā “ime nimmātāpitikā tāpasapositā amhe atīva paharanti”ti vadanti. Tato tesam mātāpitāro “ime dārakā aññe dārake viheṭhenti dukkhāpenti, na ime saṅgahetabbā, vajjetabbā ime”ti āhaṃsu. Tato pabhuti kira so padeso “vajji”ti vuccati yojanasataṃ parimāṇena. Atha taṃ padesaṃ gopālakā rājānaṃ tosetvā aggahesuṃ. Tattheva nagaraṃ māpetvā soḷasavassuddesikaṃ kumāraṃ abhisiñcivā rājānaṃ akaṃsu. Tāya cassa dārikāya saddhiṃ vāreyyaṃ katvā katikaṃ akaṃsu –

“na bāhirato dārikā ānetabbā, ito dārikā na kassaci dātabbā”ti. Tesam paṭhamasamvāsena dve dārakā jāta dhītā ca putto ca, evam soḷasakkhattum dve dve jāta. Tato tesam dārakānam yathākkamaṃ vaḍḍhantānaṃ āramuyyānanivāsanaṭṭhānaparivārasampattiṃ gahetum appahontaṃ taṃ nagaraṃ tikkhattum gāvutantarena gāvutantarena pākarena parikkhipiṃsu. Tassa punappunaṃ visālīkatattā **vesālī**veva nāmaṃ jātaṃ. Idaṃ **vesālīvatthu**.

Ayaṃ pana vesālī bhagavato uppannakāle iddhā vepullappattā ahoṣi. Tattha hi rājūnaṃyeva satta sahasāni satta ca satāni satta ca rājāno ahesuṃ, tathā yuvarājasenāpatibhaṇḍāgārikappabhutīnaṃ. Yathāha –

“Tena kho pana samayena vesālī iddhā ceva hoti phītā ca bahujanā ākiṇṇamanussā subhikkhā ca, satta ca pāsādasahassāni, satta ca pāsādatāni, satta ca pāsādā, satta ca kūṭāgārasahassāni, satta ca kūṭāgārasatāni, satta ca kūṭāgārāni, satta ca ārāmasahassāni, satta ca ārāmasatāni, satta ca ārāmā, satta ca pokkharāṇisahassāni, satta ca pokkharāṇisatāni, satta ca pokkharāṇiyo”ti (mahāva. 326).

Sā aparena samayena dubbhikkhā ahoṣi dubbuṭṭhikā dussassā. Paṭhamaṃ duggatamanussā maranti, te bahiddhā chaḍḍenti. Matamanussānaṃ kuṇapagandhena amanussā nagaraṃ pavisiṃsu. Tato bahutarā mīyanti, tāya paṭikūlatāya ca sattānaṃ ahivātakarogo uppajji. Iti tīhi dubbhikkhaamanussarogabhayehi upaddutāya vesāliyā nagaravāsino upasaṅkamitvā rājānamāhaṃsu – “mahārāja, imasmiṃ nagare tividhaṃ bhayamuppannaṃ, ito pubbe yāva sattamā rājakulaparivaṭṭā evarūpaṃ anuppannapubbaṃ, tumhākaṃ maññe adhammikattena etarahi uppanna”nti. Rājā sabbe santhāgāre sannipātāpetvā, “mayhaṃ adhammikabhāvaṃ vicinathā”ti āha. Te sabbaṃ paveṇiṃ vicinantā na kiñci addasaṃsu.

Tato rañño dosaṃ adisvā “idaṃ bhayaṃ amhākaṃ kathaṃ vūpasameyyā”ti cintesuṃ. Tattha ekacce cha satthāro apadisīsu – “etehi okkantamatte vūpasamissatī”ti. Ekacce āhaṃsu – “buddho kira loke uppanno, so bhagavā sabbasattahitāya dhammaṃ deseti mahiddhiko mahānubhāvo, tena okkantamatte sabbabhayāni vūpasameyyu”nti. Tena te attamaṇā hutvā “kahaṃ pana so bhagavā etarahi viharati, amhehi vā pesite āgaccheyyā”ti āhaṃsu. Athāpare āhaṃsu – “buddhā nāma anukampakā, kissa nāgaccheyyūṃ, so pana bhagavā etarahi rājagahe viharati, rājā ca bimbisāro taṃ upaṭṭhahati, kadāci so āgantum na dadeyyā”ti. “Tena hi rājānaṃ saññāpetvā ānessāmā”ti dve licchavirājāno mahatā balakāyena pahūtaṃ paṇṇākāraṃ datvā rañño santikaṃ pesesuṃ – “bimbisāraṃ saññāpetvā bhagavantaṃ ānethā”ti. Te gantvā rañño paṇṇākāraṃ datvā taṃ pavattiṃ nivedetvā “mahārāja, bhagavantaṃ amhākaṃ nagaraṃ pesehī”ti āhaṃsu. Rājā na sampāṭicchi – “tumhe eva jānāthā”ti āha. Te bhagavantaṃ upasaṅkamitvā vanditvā evamāhaṃsu – “bhante, amhākaṃ nagare tīhi bhayāni uppannāni. Sace bhagavā āgaccheyya, sotthi no bhaveyyā”ti. Bhagavā āvajjetvā “vesāliyaṃ ratanasutte vutte sā rakkhā koṭisatasahassacakkavāḷāni pharissati, suttapariyosāne caturāsītiyā pāṇasahassānaṃ dhammābhisaṃmayo bhavissatī”ti adhivāsesi. Atha rājā bimbisāro bhagavato adhivāsanaṃ sutvā “bhagavatā vesāligamaṇaṃ adhivāsita”nti nagare ghosanaṃ kārapetvā bhagavantaṃ upasaṅkamitvā āha – “kiṃ, bhante, sampāṭicchittha vesāligamaṇa”nti? “Āma, mahārājā”ti. “Tena hi, bhante, āgametha, yāva maggaṃ paṭiyādemī”ti.

Atha kho rājā bimbisāro rājagahassa ca gaṅgāya ca antarā pañcayojanaṃ bhūmiṃ samaṃ katvā, yojane yojane vihāraṃ māpetvā, bhagavato gamanakālaṃ paṭivedesi. Bhagavā pañcahi bhikkhusatehi parivuto pāyāsi. Rājā pañcayojanaṃ maggaṃ pañcavaṇṇehi pupphehi jānumattaṃ okirāpetvā dhajapaṭākāpuṇṇaghatakadaliādīni ussāpetvā bhagavato dve setacchattāni, ekekassa ca bhikkhusa ekamekaṃ ukkhipāpetvā saddhiṃ attano parivārena pupphagandhādīhi pūjaṃ karonto ekekasmim vihare bhagavantaṃ vasāpetvā mahādānāni datvā pañcahi divasehi gaṅgātīraṃ nesi. Tattha sabbalāṅkārehi nāvaṃ alāṅkaronto vesālikānaṃ sāsaṇaṃ pesesi – “āgato bhagavā, maggaṃ paṭiyādetvā sabbe bhagavato paccuggamaṇaṃ karoṭhā”ti. Te “diguṇaṃ pūjaṃ karissāmā”ti vesāliyaṃ ca gaṅgāya ca antarā tiyojanaṃ bhūmiṃ samaṃ katvā bhagavato cattāri, ekekassa ca bhikkhuno dve dve setacchattāni

sajjetvā pūjaṃ kurumānā gaṅgātīre āgantvā aṭṭhaṃsu.

Bimbisāro dve nāvāyo saṅghāṭetvā, maṇḍapaṃ katvā, pupphadāmādīhi alankarivā tattha sabbaratanamayaṃ buddhāsanāṃ paññāpesi. Bhagavā tasmim̐ nisīdi. Pañcasatā bhikkhūpi nāvāṃ abhiruhitvā yathānurūpaṃ nisīdim̐su. Rājā bhagavantaṃ anugacchanto galappamaṇaṃ udakaṃ orohitvā “yāva, bhante, bhagavā āgacchati, tāvāhaṃ idheva gaṅgātīre vasissāmī”ti vatvā nivatto. Upari devatā yāva akaniṭṭhabhavanā pūjamakaṃsu, heṭṭhā gaṅgānivāsino kambalassatarādayo nāgā pūjamakaṃsu. Evaṃ mahatiyā pūjāya bhagavā yojanamattaṃ addhānaṃ gaṅgāya gantvā vesālikānaṃ sīmantaraṃ pavitṭho.

Tato licchavirājāno tena bimbisārena katapūjāya diguṇaṃ karontā galappamaṇe udake bhagavantaṃ paccuggacchiṃsu. Teneva khaṇena tena muhuttena vijjupphāvinaddhandhakāravisaṭakūṭo gaḷagaḷāyanto catūsu disāsu mahāmegho vuṭṭhāsi. Atha bhagavatā paṭhamapāde gaṅgātīre nikkhittamate pokkharavassaṃ vassi. Ye temetukāmā, te eva tementi, atemetukāmā na tementi. Sabbattha jāṇumattaṃ ūrumattaṃ kaṭimattaṃ galappamaṇaṃ udakaṃ vahati, sabbakuṇapāni udakena gaṅgaṃ pavesitāni parisuddho bhūmibhāgo ahoṣi.

Licchavirājāno bhagavantaṃ antarā yojane yojane vāsāpetvā mahādānāni datvā tīhi divasehi diguṇaṃ pūjaṃ karontā vesāliṃ nayiṃsu. Vesāliṃ sampatte bhagavati sakko devānamindo devasaṅghapurakkhato āgacchi, mahesakkhānaṃ devānaṃ sannipātena amanussā yebhuyyena palāyiṃsu. Bhagavā nagaradvāre ṭhatvā ānandattheraṃ āmantesi – “imaṃ ānanda, ratanasuttaṃ uggahetvā balikammūpakaraṇāni gahetvā licchavikumārehi saddhiṃ vesāliyā tīsu pākāraṇaresu vicaranto parittaṃ karohī”ti ratanasuttaṃ abhāsi. Evaṃ “kena panetaṃ suttaṃ, kadā, kattha, kasmā ca vutta”nti etesaṃ pañhānaṃ vissajjanā vitthārena vesālivatthuto pabhuti porāṇehi vaṇṇiyati.

Evaṃ bhagavato vesāliṃ anuppattadivaseyeva vesālinagaradvāre tesāṃ upaddavānaṃ paṭighātatthāya vuttamidaṃ ratanasuttaṃ uggahetvā āyasmā ānando parittatthāya bhāsamāno bhagavato pattena udakaṃ ādāya sabbanagaraṃ abbhukkiranto anuvicari. “Yaṃ kiñci”ti vuttamatteyeva ca therena ye pubbe apalātā saṅkarakūṭabhittippadesādinissitā amanussā, te catūhi dvārehi palāyiṃsu, dvārāni anokāsāni ahesuṃ. Tato ekacce dvāresu okāsaṃ alabhamānā pākāraṃ bhinditvā palātā. Amanussesu gatamattesu manussānaṃ gattesu rogo vūpasanto, te nikkhamitvā sabbagandhapupphādīhi therāṃ pūjesuṃ. Mahājano nagaramajjhe santhāgāraṃ sabbagandhehi limpitvā vitānaṃ katvā sabbālaṅkārehi alaṅkaritvā tattha buddhāsanāṃ paññāpetvā bhagavantaṃ ānesi.

Bhagavā santhāgāraṃ pavisitvā paññatte āsane nisīdi. Bhikkhusaṅghopi kho rājāno manussā ca patirūpe okāse nisīdim̐su. Sakkopi devānamindo dvīsu devalokesu devaparisāya saddhiṃ upanisīdi aññe ca devā. Ānandattheropi sabbaṃ vesāliṃ anuvicaranto ārakkhaṃ katvā vesālinagaravāsīhi saddhiṃ āgantvā ekamantaṃ nisīdi. Tattha bhagavā sabbesaṃ tadeva ratanasuttaṃ abhāsīti.

224. Tattha **yānīdha bhūtānīti** paṭhamagāthāyaṃ **yānīti** yādisāni appesakkhāni vā mahesakkhāni vā. **Idhāti** imasmim̐ padese, tasmim̐ khaṇe sannipatitaṭṭhānaṃ sandhāyāha. **Bhūtānīti** kiñcāpi bhūtasaddo “bhūtasim̐ pācittiya”nti evamādīsu (pāci. 69) vijjamāne, “bhūtamidanti, bhikkhave, samanupassathā”ti evamādīsu (ma. ni. 1.401) khandhapañcake, “cattāro kho, bhikkhu, mahābhūtā hetū”ti evamādīsu (ma. ni. 3.86) catubbidhe pathavīdhātvdīrūpe, “yo ca kālaghaso bhūto”ti evamādīsu (jā. 1.2.190) khīṇāsave, “sabbeva nikkhipissanti, bhūtā loke samussaya”nti evamādīsu (dī. ni. 2.220) sabbasatte, “bhūtagāmapātabyatāyā”ti evamādīsu (pāci. 90) rukkhādike, “bhūtaṃ bhūtato sañjānātī”ti evamādīsu (ma. ni. 1.3) cātumahārājikānaṃ heṭṭhā sattanikāyaṃ upādāya vattatī. Idha pana avisesato amanussesu daṭṭhabbo.

Samāgatānīti sannipatitāni. **Bhummānīti** bhūmiyaṃ nibbattāni. **Vāti** vikappane. Tena yānīdha bhummāni vā bhūtāni samāgatānīti imamekaṃ vikappaṃ katvā puna dutiyaṃ vikappaṃ kātuṃ “**yāni vā**

antalikkhe”ti āha. Antalikkhe vā yāni bhūtāni nibbattāni, tāni sabbāni idha samāgatānīti attho. Ettha ca yāmato yāva akaniṭṭhaṃ, tāva nibbattāni bhūtāni ākāse pātubhūtavimānesu nibbattattā “antalikkhe bhūtānī”ti veditabbāni. Tato heṭṭhā sineruto pabhuṭi yāva bhūmiyaṃ rukkhalatādīsu adhivatthāni pathaviyañca nibbattāni bhūtāni, tāni sabbāni bhūmiyaṃ bhūmiपाठिबद्धेषु ca rukkhalatāpabbatādīsu nibbattattā “bhumāni bhūtānī”ti veditabbāni.

Evam bhagavā sabbāneva amanussabhūtāni “bhumāni vā yāni va antalikkhe”ti dvīhi padehi vikappetvā puna ekena padena pariggahetvā “**sabbeva bhūtā sumanā bhavantū**”ti āha. **Sabbeti** anavasesā. **Evāti** avadhāraṇe, ekampi anapanetvāti adhippāyo. **Bhūtāti** amanussā. **Sumanā bhavantūti** sukhitanā, pītisomanassajātā bhavantūti attho. **Athopīti** kiccantarassanniyojanattaṃ vākyopādāne nipātadvayaṃ. **Sakkacca suṇantu bhāsīti** atthiṃ katvā, manasi katvā, sabbacetaso samannāharitvā dibbasampattilokuttarasukhāvahaṃ mama desanaṃ suṇantu.

Evamettha bhagavā “yānidha bhūtāni samāgatānī”ti aniyamitavacanena bhūtāni pariggahetvā puna “bhumāni vā yāni va antalikkhe”ti dvidhā vikappetvā tato “sabbeva bhūtā”ti puna ekajjhaṃ katvā “sumanā bhavantū”ti iminā vacanena āsayasampattiyaṃ niyojento “sakkacca suṇantu bhāsīti”nti payogasampattiyaṃ, tathā yonisomanasikārasampattiyaṃ paratoghosaṃ sampattiyañca, tathā attasammāpaṇidhisappurissūpanissayasampattīsu samādhīpaññāhetusampattīsu ca niyojento gāthaṃ samāpesi.

225. Tasmā hi bhūtāti dutiyagāthā. Tattha **tasmāti** kāraṇavacanāṃ. **Bhūtāti** āmantanavacanāṃ. **Nisāmethāti** suṇātha. **Sabbeti** anavasesā. Kiṃ vuttaṃ hoti? Yasmā tumhe dibbaṭṭhānāni tattha upabhogaṃ sampadañca pahāya dhammassavanattaṃ idha samāgatā, na naṭanaccanādidassanattaṃ, tasmā hi bhūtā nisāmetha sabbeti. Atha vā “sumanā bhavantū sakkacca suṇantu”ti vacanena tesam sumanabhāvaṃ sakkaccaṃ sotukamyatāñca disvā āha – yasmā tumhe sumanabhāvena attasammāpaṇidhiyonisomanasikārasayasuddhīhi sakkaccaṃ sotukamyatāya sappurissūpanissayasaparatoḡhosapadaṭṭhānato payogasuddhīhi ca yuttā, tasmā hi bhūtā nisāmetha sabbeti. Atha vā yaṃ purimagāthāya ante “bhāsīti”nti vuttaṃ, taṃ kāraṇabhāvena apadisanto āha – “yasmā mama bhāsitaṃ nāma atidullabhaṃ atṭhakkhaṇaparivajjitassa khaṇassa dullabhattā, anekānisamsaṇca paññākaruṇāguṇena pavattattā, tañcāhaṃ vattukāmo ‘suṇantu bhāsīti’nti avocaṃ. Tasmā hi bhūtā nisāmetha sabbe”ti idaṃ iminā gāthāpadena vuttaṃ hoti.

Evamettha bhagavā niropento attano bhāsitanisāmane niyojetvā nisāmetabbaṃ vattumāraddho “**mettaṃ karotha mānusiyaṃ pajāya**”ti. Tassattho – yāyaṃ tīhi upaddavehi upaddutā mānusiṃ pajā, tassā mānusiyaṃ pajāya mittabhāvaṃ hitajjhāsayaṃ paccupaṭṭhāpethāti. Keci pana “mānusiyaṃ paja”nti paṭhanti, taṃ bhummatthāsambhavā na yujjati. Yampi caññe atthaṃ vaṇṇayanti, sopi na yujjati. Adhippāyo panettha – nāhaṃ buddhoti issariyabalena vadāmi, apica pana tumhākañca imissā ca mānusiyaṃ pajāya hitatthaṃ vadāmi – “mettaṃ karotha mānusiyaṃ pajāya”ti. Ettha ca –

“Ye sattasaṇḍaṃ pathaviṃ vijetvā, rājīsayo yajamānā anupariyagā;
Assamedhaṃ purisamedhaṃ, sammāpāsaṃ vājapeyyaṃ niraggaḷaṃ.

“Mettassa cittassa subhāvitassa, kalampi te nānubhavanti soḷasiṃ.

“Ekampi ce pāṇamaduttacitto, mettāyati kusālī tena hoti;
Sabbe ca paṇe manasānukampī, pahūtamariyo pakaroti puñña”nti. (a. ni. 8.1) –

Evamādīnaṃ suttānaṃ ekādasānisamsānañca vasena ye mettaṃ karonti, tesam mettā hitāti veditabbā.

“Devatānukampito poso, sadā bhadraṇi passatī”ti. (dī. ni. 2.153; udā. 76; mahāva. 286) –

Evamādīnaṃ vasena yesu karīyati, tesampi hitāti vedītabbā.

Evam ubhayesampi hitabhāvaṃ dassento “mettaṃ karotha mānusiya pajāyā” ti vatvā idāni upakāraṃpi dassento āha “**divā ca ratto ca haranti ye baliṃ, tasmā hi ne rakkhatha appamattā**” ti. Tassattho – ye manussā citta-kammakāṭṭhakammādīhipi devatā katvā cetiyarukkhādīni ca upasāṅkamitvā devatā uddissa divā baliṃ karonti, kāḷapakkhādīsu ca rattiṃ baliṃ karonti. Salākabhattādīni vā datvā ārakkhadevatā upādāya yāva brahmadevatānaṃ pattidānaniyyātanena divā baliṃ karonti, chattāropanadīpamālā sabbarattikadhammassavanādīni kārāpetvā pattidānaniyyātanena ca rattiṃ baliṃ karonti, te kathaṃ na rakkhitabbā. Yato evaṃ divā ca ratto ca tumhe uddissa karonti ye baliṃ, **tasmā hi ne rakkhatha**. Tasmā balikammakāraṇāpi te manusse rakkhatha gopayatha, ahitaṃ tesam apanetha, hitaṃ upanetha appamattā hutvā taṃ kataññubhāvaṃ hadaye katvā nīccamanussarantāti.

226. Evam devatāsu manussānaṃ upakārahāvaṃ dassetvā tesam upaddavavūpasamanatthaṃ buddhādiguṇappakāsanena ca devamanussānaṃ dhammassavanatthaṃ “**yaṃkiñci vitta**” ntiādīnā nayena saccavacaṇaṃ payujjitumāraddho. Tattha **yaṃkiñcīti** aniyamitavasena anavasesaṃ pariyādiyati yaṃkiñci tattha tattha vohārūpaṃ. **Vittanti** dhaṇaṃ. Tañhi vittiṃ janetīti vittaṃ. **Idha vāti** manussalokaṃ niddisati, **huraṃ vāti** tato paraṃ avasesalokaṃ. Tena ca ṭhapetvā manusse sabbalokaggahaṇe patte “saggesu vā” ti parato vuttattā ṭhapetvā manusse ca sagge ca avasesānaṃ nāgasupaṇṇādīnaṃ gahaṇaṃ vedītabbaṃ. Evam imehi dvīhi padehi yaṃ manussānaṃ vohārūpaṃ alaṅkāraparibhogūpaṅgaṇa jātārūparajataṃ muttāmaṇiveḷuriyapavāḷalohitaṅkamasāragallādikaṃ, yañca muttāmaṇivālukatthātāya bhūmiyā ratanaṃ mayavimānesu anekayojanasatavittathesu bhavanesu upannānaṃ nāgasupaṇṇādīnaṃ vittaṃ, taṃ niddiṭṭhaṃ hoti.

Saggesu vāti kāmāvacararūpāvacaradevalokesu. Te hi sobhanena kamma ajīyanti gammadīti saggā, suṭṭhu vā aggātipi saggā. **Yanti** yaṃ sassāmikaṃ vā assāmikaṃ vā. **Ratananti** ratiṃ nayati, vahati, janayati, vaḍḍhetīti ratanaṃ, yaṃkiñci citta-kataṃ mahaggaṃ atulaṃ dullabhadassanaṃ anomasattaparibhogaṇa, tassetam adhivacaṇaṃ. Yathāha –

“Cittikataṃ mahaggaṇa, atulaṃ dullabhadassanaṃ;
Anomasattaparibhogaṃ, ratanaṃ tena vuccatī” ti.

Pañīti uttamaṃ, seṭṭhaṃ, atappakaṃ. Evam iminā gāthāpadena yaṃ saggesu anekayojanasatappamāṇasabbaratanamayavimānesu sudhammavejayantappabhutīsu sassāmikaṃ, yañca buddhuppādavirahena apāyameva paripūrentesu sattesu suññavimānapaṭibaddhaṃ assāmikaṃ, yaṃ vā panaññampi pathavīmahāsamuddahimavantādīnissitaṃ assāmikaṃ ratanaṃ, taṃ niddiṭṭhaṃ hoti.

Na no samaṃ atthi tathāgatenāti na-iti paṭisedhe, **no-**iti avadhāraṇe. **Samanti** tulyaṃ. **Atthīti** vijjati. **Tathāgatenāti** buddhena. Kiṃ vuttaṃ hoti? Yaṃ etaṃ vittaṇca ratanaṇca pakāsitaṃ, ettha ekampi buddharatanena sadisaṃ ratanaṃ nevatthi. Yampi hi taṃ **cittikataṭṭhena ratanaṃ**, seyyathidaṃ – rañño cakkavattissa cakkaratanaṃ maṇiratanaṇca, yaṃhi uppanne mahājano na aññattha citta-kāraṃ karoti, na koci pupphagandhādīni gahetvā yakkhaṭṭhānaṃ vā bhūtaṭṭhānaṃ vā gacchati, sabbopi jano cakkaratanaṃ maṇiratanaṃ eva cittaṃ karoti pūjeti, taṃ taṃ varaṃ pattheti, patthitapatthitaṅcassa ekaccaṃ samijjhati, tampi ratanaṃ buddharatanena samaṃ natthi. Yadi hi citta-kataṭṭhena ratanaṃ, tathāgatova ratanaṃ. Tathāgate hi uppanne ye keci mahesakkhā devamanussā, na te aññatra citta-kāraṃ karonti, na kañci aññaṃ pūjenti. Tathā hi brahmā sahampati sinerumattena ratana-dāmena tathāgataṃ pūjesi, yathābalaṇca añña devā manussā ca bimbisāra-kosalārājānāthapaṇḍikādayo. Parinibbutampi ca bhagavantaṃ uddissa channavutikoṭidhanaṃ vissajjtvā asokamahārājā sakalajambudīpe caturāsīti vihārasahassāni paṭiṭṭhāpesi, ko pana vādo aññaṃ citta-kāraṇaṃ. Apica kassaññaṃ parinibbutassāpi jātibodhidhammacakkappavattana-parinibbānaṭṭhānāni paṭimāceti-yādīni vā uddissa evaṃ citta-kāragarukāro vattati yathā bhagavato. Evam citta-kataṭṭhenāpi tathāgatasamaṃ ratanaṃ natthi.

Tathā yampi taṃ **mahagghaṭṭhena ratanaṃ**, seyyathidaṃ – kāsikaṃ vatthaṃ. Yathāha – “jiṇṇampi, bhikkhave, kāsikaṃ vatthaṃ vaṇṇavantañceva hoti sukhasamphassaṇca mahagghañcā”ti, tampi buddharatanena samaṃ natthi. Yadi hi mahagghaṭṭhena ratanaṃ, tathāgato va ratanaṃ. Tathāgato hi yesaṃ paṃsukampi paṭiggaṇhāti, tesam taṃ mahapphalaṃ hoti mahānisaṃsaṃ, seyyathāpi asokassa rañño. Idamassa mahagghatāya. Evaṃ mahagghatāvacaṇe cettha dosābhāvasādhakaṃ idaṃ tāva suttapadaṃ veditabbaṃ –

“Yesaṃ kho pana so paṭiggaṇhāti
cīvarapiṇḍapātasenāsanagilānappaccayabhesajjaparikkhāraṃ, tesam taṃ mahapphalaṃ hoti
mahānisaṃsaṃ. Idamassa mahagghatāya vadāmi. Seyyathāpi taṃ, bhikkhave, kāsikaṃ vatthaṃ
mahagghaṃ, tathūpamāhaṃ, bhikkhave, imaṃ puggalaṃ vadāmi”ti (a. ni. 3.100).

Evaṃ mahagghaṭṭhenāpi tathāgatasamaṃ ratanaṃ natthi.

Tathā yampi taṃ **atulaṭṭhena ratanaṃ**. Seyyathidaṃ – rañño cakkavattissa **cakkaratanaṃ** uppajjati indanīlamanīmayanābhi sattaratanamayasaḥassāraṃ pavālamayanemi, rattasuvaṇṇamayasaṇḍhi, yassa dasannaṃ dasannaṃ arānaṃ upari ekaṃ muṇḍāraṃ hoti vātaṃ gahetvā saddakaraṇatthaṃ, yena kato saddo sukusalappatālitapañcaṅgikatūriyasaddo viya hoti. Yassa nābhiyā ubhosu passesu dve sīhamukhāni honti, abbhantaraṃ sakaṭacakkasseva susiraṃ, tassa kattā vā kāretā vā natthi, kammaṃpaccayena ututo samuṭṭhāti. Yaṃ rājā dasavidhaṃ cakkavattivattaṃ pūretvā tadahuposathe pannarase puṇṇamadivase sīsaṃnhāto uposathiko uparipāsādavaragato sīlāni sodhento nisīno puṇṇacandaṃ viya sūriyaṃ viya ca uṭṭhentaṃ passati, yassa dvādasayojanato saddo suyati, yojanato vaṇṇo dissati, yaṃ mahājanena “dutiyo maññe cando sūriyo vā uṭṭhito”ti ativiya kotūhalajātena dissamānaṃ nagarassa upari āgantvā rañño antepurassa pācīnapasse nātiuccaṃ nātinīcaṃ hutvā mahājanassa gandhapupphādīhi pūjetaṃ yuttaṭṭhāne akkhāhataṃ viya tiṭṭhati.

Tadeva anubandhamānaṃ **hatthiratanam** uppajjati, sabbaseto rattapādo sattappatiṭṭho iddhimā vehāsaṅgamo uposathakulā vā chaddantakulā vā āgacchati. Uposathakulā āgacchanto hi sabbajetṭho āgacchati, chaddantakulā sabbakaniṭṭho sikkhitasikkho damathūpeto. So dvādasayojanaṃ parisam gahetvā sakalajambudīpaṃ anusamāyāyitvā purepātārāsameva sakaṃ rājadhāniṃ āgacchati.

Tampi anubandhamānaṃ **assaratanam** uppajjati, sabbaseto rattapādo kākasīso muñjakeso valāhakassa rājakulā āgacchati. Sesamettha hatthiratanasadisameva.

Tampi anubandhamānaṃ **maṇiratanam** uppajjati. So hoti maṇi veḷuriyo subho jātimā aṭṭhaṃso suparikammaṃkato āyāmato cakkānābhisadiso, vepullapabbatā āgacchati, so caturaṅgasamannāgatepi andhakāre rañño dhajaggato yojanaṃ obhāseti, yassobhāsenā manussā “divā”ti maññamānā kammante payojenti, antamaso kunthakipillikaṃ upādāya passanti.

Tampi anubandhamānaṃ **itthiratanam** uppajjati. Pakatiaggamaḥesī vā hoti, uttarakuruto vā āgacchati maddarājakulato vā, atidīghādichadosavivajjitā atikkantā mānusaṃ vaṇṇaṃ appattā dībbaṃ vaṇṇaṃ, yassā rañño sītākāle uṇhāni gattāni honti, uṇhakāle sītāni, satadhā phoṭitātūlapicuno viya samphasso hoti, kāyato candanagandho vāyati, mukhato uppalaḡandho, pubbuṭṭhāyitādiānekagaṇasamannāgatā ca hoti.

Tampi anubandhamānaṃ **gahapatiratanam** uppajjati rañño pakatikammaṃkaro seṭṭhi, yassa cakkaratane uppannamatte dībbaṃ cakkhu pātubhavati, yena samantato yojanamatte nidhiṃ passati sassāmikampi assāmikampi. So rājānaṃ upasaṅkamtivā pavāreti “apposukka tvaṃ, deva, hohi, ahaṃ te dhanena dhanakaraṇīyaṃ karissāmi”ti.

Tampi anubandhamānaṃ **pariṇāyakaratanam** uppajjati rañño pakatiṇṇeṭṭhaputto, cakkaratane

uppannamatte atirekapaññāveyyattiyena samannāgato hoti, dvādasayojanāya parisāya cetasā cittaṃ parijānitvā niggahapaggahasamattho hoti. So rājānaṃ upasāṅkamitvā pavāreti – “apossukko tvaṃ, deva, hohi, ahaṃ te rajjaṃ anusāsissāmi”’ti. Yaṃ vā panaññāmpi evarūpaṃ atulaṭṭhena ratanaṃ, yassa na sakkā tulayitvā tīrayitvā aggho kātum “satam vā sahasam vā agghati koṭim vā”’ti. Tattha ekaratanampi buddharatanena samam natthi. Yadi hi atulaṭṭhena ratanaṃ, tathāgatova ratanaṃ. Tathāgato hi na sakkā silato vā samādhito vā paññādīnaṃ vā aññatarato kenaci tulayitvā tīrayitvā “ettakaguṇo vā iminā samo vā sappatibhāgo vā”’ti paricchinditum. Evaṃ atulaṭṭhenāpi tathāgatasamaṃ ratanaṃ natthi.

Tathā yampi taṃ **dullabhadassanaṭṭhena ratanaṃ**. Seyyathidaṃ – dullabhapātubhāvo rājā cakkavatti cakkādīni ca tassa ratanāni, tampi buddharatanena samam natthi. Yadi hi dullabhadassanaṭṭhena ratanaṃ, tathāgatova ratanaṃ, kuto cakkavattiādīnaṃ ratanattam, yāni ekasmiṃyeva kappe anekāni uppajjanti. Yasmā pana asaṅkhyeyyepi kappe tathāgatasuñño loko hoti, tasmā tathāgato eva kadāci karahaci uppajjanato dullabhadassano. Vuttaṃ cetam bhagavatā parinibbānasamaye –

“Devatā, ānanda, ujjhāyanti – ‘dūrā ca vatamha āgatā tathāgataṃ dassanāya, kadāci karahaci tathāgatā loke uppajjanti arahanto sammāsambuddhā, ajjeva rattiyā pacchime yāme tathāgatassa parinibbānaṃ bhavissati, ayañca mahesakkho bhikkhu bhagavato purato ṭhito ovārento, na mayaṃ labhāma pacchime kāle tathāgataṃ dassanāyā”’ti (dī. ni. 2.200).

Evaṃ dullabhadassanaṭṭhenāpi tathāgatasamaṃ ratanaṃ natthi.

Tathā yampi taṃ **anomasattaparibhogaṭṭhena ratanaṃ**. Seyyathidaṃ – rañño cakkavattissa cakkaratanādi. Tañhi koṭisatasahassadhanānāmpi sattabhūmikapāsādaratāle vasantānāmpi caṇḍālavenanesādarathakārapukkusādīnaṃ nīcakulikānaṃ omakapurisānaṃ supinantepi paribhogatthāya na nibbattati. Ubhato sujātassa pana rañño khattiyasseva paripūritadasavidhacakkavattivattassa paribhogatthāya nibbattanato anomasattaparibhogaṃyeva hoti, tampi buddharatanena samam natthi. Yadi hi anomasattaparibhogaṭṭhena ratanaṃ, tathāgatova ratanaṃ. Tathāgato hi loke anomasattasammatānāmpi anupanissayasampannānaṃ viparītadassanānaṃ pūraṇakassapādīnaṃ channaṃ sathārānaṃ aññesañca evarūpānaṃ supinantepi aparibhogo, upanissayasampannānaṃ pana catuppadāyapi gāthāya pariyosāne arahattamadhigantum samatthānaṃ nibbedhikaññadassanānaṃ bāhiyadārucīriyappabhutīnaṃ aññesañca mahākulappasutānaṃ mahāsāvakaṇaṃ paribhogo. Te hi taṃ dassanānuttariyasavanānuttariyapāricariyānuttariyādīni sādhentā tathā tathā paribhuñjanti. Evaṃ anomasattaparibhogaṭṭhenāpi tathāgatasamaṃ ratanaṃ natthi.

Yampi taṃ avisesato **ratijjananaṭṭhena ratanaṃ**. Seyyathidaṃ – rañño cakkavattissa cakkaratanam. Tañhi disvā rājā cakkavatti attamano hoti, evampi taṃ rañño ratim janeti. Puna caparam rājā cakkavatti vāmena hatthena suvaṇṇabhīnkāraṃ gahetvā dakkhiṇena hatthena cakkaratanam abbhukkirati “pavattatu bhavaṃ cakkaratanam, abhivijjātu bhavaṃ cakkaratana”’nti. Tato cakkaratanam pañcaṅgikaṃ viya tūriyam madhurassaram niccharantaṃ ākāseṇa puratthimam disam gacchati, anvadeva rājā cakkavatti cakkānubhāvena dvādasayojanavitthiññāya caturaṅginīyā senāya nātiuccam nātinīcam uccarukkhānaṃ heṭṭhābhāgena, nīcarukkhānaṃ uparibhāgena, rukkhesu pupphaphalapallavādipaṇṇākāraṃ gahetvā āgatānaṃ hatthato paṇṇākāraṇca gaṇhanto “ehi kho mahārājā”’tievamādinā paramanipaccakāreṇa āgate paṭirājāno “pāṇo na hantabbo”’tiadinā nayena anusāsanto gacchati. Yattha pana rājā bhuñjitukāmo vā divāseyyam vā kappetukāmo hoti, tattha cakkaratanam ākāse otarivā udakādisabbakiccakkhame same bhūmibhāge akkhāhataṃ viya tiṭṭhati. Puna rañño gamanacitte uppane purimanayeneva saddam karontam gacchati, yam sutvā dvādasayojanikāpi parisā ākāseṇa gacchati. Cakkaratanam anupubbena puratthimam samuddam ajjhogāhati, tasmim ajjhogāhante udakam yojanappamānaṃ apagantvā bhittikataṃ viya tiṭṭhati. Mahājano yathākāmaṃ satta ratanāni gaṇhāti. Puna rājā suvaṇṇabhīnkāraṃ gahetvā “ito paṭṭhāya mama

rajja’’nti udakena abbhukkiritvā nivattati. Senā purato hoti, cakkaratanam pacchato, rājā majjhe. Cakkaratanassa osakkitosakkitaṭṭhānam udakam paripūrati. Eteneva upāyena dakkhinapacchimauttarepi samudde gacchati.

Evam catuddisam anusamyāyitvā cakkaratanam tiyojanappamānam ākāsam ārohati. Tattha ṭhito rājā cakkaratanānubhāvena vijitam pañcasataparittadīpapaṭimaṇḍitam sattayojanasahassaparimaṇḍalam pubbavideham, tathā aṭṭhajojanasahassaparimaṇḍalam uttarakurum, sattayojanasahassaparimaṇḍalamyeva aparagoyānam, dasayojanasahassaparimaṇḍalam jambudīpañcāti evam catumahādīpadvisahassaparittadīpapaṭimaṇḍitam ekam cakkavālam suphullapuṇḍarikavanam viya oloketi. Evam olokayato cassa anappikā rati uppajjati. Evampi tam cakkaratanam rañño ratim janeti, tampi buddharatanasamam natthi. Yadi hi ratijananatṭhena ratanam, tathāgato va ratanam. Kim karissati etam cakkaratanam? Tathāgato hi yassā dibbāya ratiyā cakkaratanādīhi sabbehipi janitā cakkavattirati saṅkhampi kalampi kalabhāgampi na upeti, tatopi ratito uttaritarañca pañītarañca attano ovādappatīkarānam asaṅkhyeyyānampi devamanussānam paṭhamajjhānaratim, dutiyatatiyacatutthapañcamajjhānaratim, ākāsānañcāyatanaratim, viññānañcāyatanaākiñcaññāyatanevasaññānāsaññāyatānaratim, sotāpattimaggaratim, sotāpattiphalaratim, sakadāgāmianāgāmiarahattamaggaphalaratīñca janeti. Evam ratijananatṭhenāpi tathāgatasamam ratanam natthīti.

Apica ratanam nāmetam duvidham hoti saviññānakam aviññānakañca. Tattha aviññānakam cakkaratanam mañiratanam, yam vā panaññampi anindriyabaddham suvaṇṇarajatādi, saviññānakam hatthiratanādi pariñāyakaratanapariyosānam, yam vā panaññampi evarūpam indriyabaddham. Evam duvidhe cettha saviññānakaratanam aggamakkhāyati. Kasmā? Yasmā aviññānakam suvaṇṇarajatamanimuttādiratanam, saviññānakānam hatthiratanādīnam alankāratthāya upanīyati.

Saviññānakaratanampi duvidham tiracchānagataratanam, manussaratanāñca. Tattha manussaratanam aggamakkhāyati. Kasmā? Yasmā tiracchānagataratanam manussaratanassa opavayham hoti. Manussaratanampi duvidham itthiratanam, purisaratanāñca. Tattha purisaratanam aggamakkhāyati. Kasmā? Yasmā itthiratanam purisaratanassa paricārikattam āpajjati. Purisaratanampi duvidham agārikaratanam, anagārikaratanāñca. Tattha anagārikaratanam aggamakkhāyati. Kasmā? Yasmā agārikaratanesu aggo cakkavattīpi sīlādiguṇayuttam anagārikaratanam pañcapatīṭṭhitena vanditvā upaṭṭhahitvā payirupāsītivā ca dibbamānusikā sampattiyo pāpuñitvā ante nibbānasampattim pāpuṇāti.

Evam anagārikaratanampi duvidham – ariyaputhujjanavasena. Ariyaratānampi duvidham sekkhāsekkhavasena. Asekkharatanampi duvidham sukkhavipassakasamathayānikavasena, samathayānikaratanampi duvidham sāvakaṭṭhānamippattam, appattañca. Tattha sāvakaṭṭhānamippattam aggamakkhāyati. Kasmā? Guṇamahantatāya. Sāvakaṭṭhānamippattaratānampi paccekabuddharatanam aggamakkhāyati. Kasmā? Guṇamahantatāya. Sāriputtamoggallānasadisāpi hi anekasatā sāvakā ekassa paccekabuddhassa guṇānam satabhāgampi na upenti. Paccekabuddharatanampi sammāsambuddharatanam aggamakkhāyati. Kasmā? Guṇamahantatāya. Sakalampi hi jambudīpam pūretvā pallaṅkena pallaṅkam ghaṭṭentā nisinnā paccekabuddhā ekassa sammāsambuddhassa guṇānam neva saṅkham na kalam na kalabhāgam upenti. Vuttampi cetam bhagavatā – ‘yāvatā, bhikkhave, sattā apadā vā...pe... tathāgato tesam aggamakkhāyati’’tiādī (sam. ni. 5.139; a. ni. 4.34; 5.32; itivu. 90). Evam kenacipi pariyaēna tathāgatasamam ratanam natthi. Tenāha bhagavā **“na no samam atthi tathāgatenā’’**ti.

Evam bhagavā buddharatanassa aññehi ratanehi asamatam vatvā idāni tesam sattānam uppānāpaddavavūpasamanattham neva jātim na gottam na kolaputtiam na vaṇṇapokkharatādim nissāya, apica kho avīcimupādāya bhavaggapariyante loke sīlasamādhikkhandhādīhi guṇehi buddharatanassa asadisabhāvam nissāya saccavacanam payuñjati **“idampi buddhe ratanam pañītam, etena saccena suvatthi hotū’’**ti.

Tassattho – **idampi** idha vā huram vā saggesu vā yamkiñci atthi vittam vā ratanam vā, tena saddhim tehi tehi guṇehi asamattā **buddharatanam paṇītam**. Yadi etam saccam, **etena saccena** imesam paṇīnam **sotthi hotu**, sobhanānam atthitā hotu, arogatā nirupaddavatāti. Ettha ca yathā “cakkhum kho, ānanda, suññam attena vā attaniyena vā” tievamādīsu (saṃ. ni. 4.85) attabhāvena vā attaniyabhāvena vāti attho. Itarathā hi cakkhu attā vā attaniyam vāti appaṭisiddhameva siyā. Evaṃ **ratanam paṇīta**nti ratanattam paṇītam, ratanabhāvo paṇītoti ayamattho veditabbo. Itarathā hi buddho neva ratananti sijjheyya. Na hi yattha ratanam atthi, tam ratananti sijjhati. Yattha pana cittikatādiatthasaṅkhātā yena vā tena vā vidhinā sambandhagataṃ ratanattam atthi, yasmā tam ratanattamupādāya ratananti paññāpiyati, tasmā tassa ratanattassa atthitāya ratananti sijjhati. Atha vā **idampi buddhe ratananti** imināpi kāraṇena buddhova ratananti evampettha attho veditabbo. Vuttamattāya ca bhagavatā imāya gāthāya rājakulassa sotthi jātā, bhayaṃ vūpasantaṃ. Imissā gāthāya āṇā koṭisatasahassacakkavāḷesu amanussehi paṭiggahitāti.

227. Evaṃ buddhaguṇena saccam vatvā idāni nibbānadhammaguṇena vattumāraddho “**khayaṃ virāga**”nti. Tattha yasmā nibbānasacchikiriyāya rāgādayo khīṇā honti parikkhīṇā, yasmā vā tam tesam anuppādanirodhakkhayamattam, yasmā ca tam rāgādiviyuttam sampayogato ca ārammaṇato ca, yasmā vā tamhi sacchikate rāgādayo accantaṃ viratā honti vigatā viddhastā, tasmā “**khaya**”nti ca “**virāga**”nti ca vuccati. Yasmā panassa na uppādo paññāyati, na vayo na ṭhitassa aññathattam, tasmā tam na jāyati na jiyati na miyatīti katvā “**amata**”nti vuccati, uttamaṭṭhena pana atappakaṭṭhena ca **paṇīta**nti. **Yadajjhagāti** yam ajjhagā vindi, paṭilabhi, attano ñāṇabalena sacchākāsi. **Sakyamunī** sakyakulappasutattā sakyō, moneyyadhammasamannāgatattā muni, sakyō eva muni sakyamuni. **Samāhitoti** ariyamaggasamādhinā samāhitacitto. **Na tena dhammena samatthi kiñcī** tena khayādināmakena sakyamuninā adhigatena dhammena samaṃ kiñci dhammajātam natthi. Tasmā suttantarepi vuttam “yāvātā, bhikkhave, dhammā saṅkhatā vā asaṅkhatā vā, virāgo tesam dhammānam aggamakkhāyati”tiādi (a. ni. 4.34; itivu. 90).

Evaṃ bhagavā nibbānadhammassa aññehi dhammehi asamataṃ vatvā idāni tesam sattānam uppannapaddavavūpasamanattham khayavirāgāmatapaṇītatāguṇehi nibbānadhammaratanassa asadisabhāvam nissāya saccavacanaṃ payuñjati “**idampi dhamme ratanam paṇītam etena saccena suvatthi hotū**”ti. Tassattho purimagāthāya vuttanayeneva veditabbo. Imissāpi gāthāya āṇā koṭisatasahassacakkavāḷesu amanussehi paṭiggahitāti.

228. Evaṃ nibbānadhammaguṇena saccam vatvā idāni maggadhammaguṇena vattumāraddho “**yam buddhaseṭṭho**”ti. Tattha “bujjhītā saccānī”tiādinā (mahāni. 192; cūḷani. pārāyanatthutigāthānidessa 97; paṭi. ma. 1.162) nayena buddho, uttamo pasamsanīyo cāti seṭṭho, buddho ca so seṭṭho cāti **buddhaseṭṭho**. Anubuddhapaccekabuddhasaṅkhātesu vā buddhesu seṭṭhoti buddhaseṭṭho. So buddhaseṭṭho **yam parivaṇṇayī**, “atthaṅgiko ca maggānam, kHEMAṃ nibbānappattiyā”ti (ma. ni. 2.215) ca “ariyam vo, bhikkhave, sammāsamādhim desessāmi saupanisam saparikkhāra”nti (ma. ni. 3.136) ca evamādinā nayena tattha tattha pasamsi pakāsaya. **Sucinti** kilesamalasamucchedakaraṇato accantavodānam. **Samādhimānantarikaññamāhūti** yañca attano pavattisamanantaram niyameneva phaladānato “ānantarikasamādhī”ti āhu. Na hi maggasamādhīñhi uppanne tassa phaluppattinisedhako koci antarāyo atthi. Yathāha –

“Ayañca puggalo sotāpattiphalasacchikiriyāya paṭipanno assa, kappassa ca uḍḍayhanavelā assa, neva tāva kappo uḍḍayheyya, yāvāyam puggalo na sotāpattiphalam sacchikaroti, ayam vuccati puggalo ṭhitakappī. Sabbepi maggasamaṅgino puggalā ṭhitakappino”ti (pu. pa. 17).

Samādhinā tena samo na vijjatīti tena buddhaseṭṭhaparivaṇṇitena sucinā ānantarikasamādhinā samo rūpāvacarasamādhī vā arūpāvacarasamādhī vā koci na vijjatīti. Kasmā? Tesam bhāvitattā tattha tattha brahmaloke uppannassāpi puna nirayādīsu uppattisambhavato, imassa ca arahattasamādhissa bhāvitattā ariyapuggalassa sabbuppattisamugghātasambhavato. Tasmā suttantarepi vuttam “yāvātā,

bhikkhave, dhammā saṅkhatā, ariyo aṭṭhaṅgiko maggo tesam aggamakkhāyatī’ tiādi (a. ni. 4.34; itivu. 90).

Evam bhagavā ānantarikasamādhissa aññehi samādhīhi asamataṃ vatvā idāni purimanayeneva maggadhammaratanassa asadisabhāvaṃ nissāya saccavacanaṃ payuñjati “**idampi dhamme...pe... hotū**” ti. Tassattho pubbe vuttanayeneva veditabbo. Imissāpi gāthāya āṇā koṭisatasahassacakkavāḷesu amanussehi paṭiggahitāti.

229. Evam maggadhammaguṇenāpi saccam vatvā idāni saṅhaguṇenāpi vattumāraddho “**ye puggalā**” ti. Tattha yeti aniyamtvā uddeso. **Puggalā**ti sattā. **Aṭṭhā**ti tesam gaṇanaparicchedo. Te hi cattāro ca paṭipannā cattāro ca phale ṭhitāti aṭṭha honti. **Satam pasatthā**ti sappurisehi buddhapaccekabuddhasāvakehi aññehi ca devamanussehi pasatthā. Kasmā? Sahajātasīlādiguṇayogā. Tesañhi campakavakulakusumādīnaṃ sahajātavaṇṇagandhādayo viya sahajātasīlasamādhīdayo guṇā. Tena te vaṇṇagandhādisampannāni viya pupphāni devamanussānaṃ satam piyā manāpā pasamsanīyā ca honti. Tena vuttam “ye puggalā aṭṭhasatam pasatthā” ti.

Atha vā yeti aniyamtvā uddeso. **Puggalā**ti sattā. **Aṭṭhasatanti** tesam gaṇanaparicchedo. Te hi ekabījī kolaṃkolo sattakkhattuparamoti tayo sotāpannā, kāmarūpārūpabhavesu adhigatapphalā tayo sakadāgāmino, te sabbehi catunnaṃ paṭipadānaṃ vasena catuvīsati, antarāparinibbāyī, upahaccaparinibbāyī, sasāṅkhāraparinibbāyī, asaṅkhāraparinibbāyī, uddhaṃsoto akaniṭṭhagāmīti, aviheṣu pañca, tathā atappasudassasudassīsu. Akaniṭṭhesu pana uddhaṃsotavajjā cattāroti catuvīsati anāgāmino, sukkhavipassako samathayānikoti dve arahanto, cattāro maggaṭṭhāti catupaññāsa. Te sabbehi saddhādthurapaññādthurānaṃ vasena diguṇā hutvā aṭṭhasatam honti. Sesam vuttanayameva.

Cattāri etāni yugāni hontīti te sabbehi aṭṭha vā aṭṭhasatam vāti vitthārasena uddiṭṭhapuggalā, saṅkhepavasena sotāpattimaggaṭṭho phalaṭṭhoti ekaṃ yugaṃ, evam yāva arahattamaggaṭṭho phalaṭṭhoti ekaṃ yuganti cattāri yugāni honti. **Te dakkhiṇeyyā**ti ettha **teti** pubbe aniyamtvā uddiṭṭhānaṃ niyamtvā niddeso. Ye puggalā vitthārasena aṭṭha vā aṭṭhasatam vā, saṅkhepavasena cattāri yugāni hontīti vuttā, sabbehi te dakkhiṇam arahantīti dakkhiṇeyyā. Dakkhiṇā nāma kammaṇca kammavipākaṇca saddahitvā “esa me idaṃ vejjakammaṃ vā jaṅghapesanikaṃ vā karissatī” ti evamādīni anapekkhitvā dīyamāno deyyadhammo, tam arahanti nāma sīlādiguṇayuttā puggalā. Ime ca tādisā, tena vuccanti te “dakkhiṇeyyā” ti.

Sugatassa sāvakāti bhagavā sobhanena gamanena yuttattā, sobhanaṇca ṭhānaṃ gatattā, suṭṭhu ca gatattā suṭṭhu eva ca gadattā sugato, tassa sugatassa. Sabbehi te vacanaṃ suṇantīti sāvakā. Kāmaṇca aññepi suṇanti, na pana sutvā kattabbakiccaṃ karonti. Ime pana sutvā kattabbam dhammānudhammapaṭipattim katvā maggaphalāni pattā, tasmā “sāvakā” ti vuccanti. **Etesu dinnāni mahapphalānī**ti etesu sugatasāvakesu appakānīpi dānāni dinnāni paṭiggāhakato dakkhiṇāvisuddhibhāvaṃ upagatattā mahapphalāni honti. Tasmā suttantarepi vuttam –

“Yāvata, bhikkhave, saṅghā vā gaṇā vā, tathāgatasāvakasaṅgho tesam aggamakkhāyati, yadidaṃ cattāri purisayugāni aṭṭha purisapuggalā, esa bhagavato sāvakasaṅgho...pe... aggo vipāko hotī” ti (a. ni. 4.34; 5.32; itivu. 90).

Evam bhagavā sabbesampi maggaṭṭhaphalaṭṭhānaṃ vasena saṅgharatanassa guṇam vatvā idāni tameva guṇam nissāya saccavacanaṃ payuñjati “**idampi saṅghe**” ti. Tassattho pubbe vuttanayeneva veditabbo. Imissāpi gāthāya āṇā koṭisatasahassacakkavāḷesu amanussehi paṭiggahitāti.

230. Evam maggaṭṭhaphalaṭṭhānaṃ vasena saṅhaguṇena saccam vatvā idāni tato ekacciyaṇam phalasaṃpattisukhamanubhavantānaṃ khīṇāsavapuggalānaṃyeva guṇena vattumāraddho “**ye suppayuttā**” ti. Tattha yeti aniyamituddesavacanaṃ. **Suppayuttā**ti suṭṭhu payuttā, anekavihitam

anesanaṃ pahāya suddhājīvitam nissāya vipassanāya attānaṃ payuñjitumāraddhāti attho. Atha vā **suppayuttā**ti parisuddhakāyavacīpayogasamannāgatā. Tena tesam sīlakkhandham dasseti. **Manasā dalhena**ti dalhena manasā, thirasamādhuyuttana cetasāti attho. Tena tesam samādhikkhandham dasseti. **Nikkāminoti** kāye ca jīvite ca anapekkhā hutvā paññādhurena vīriyena sabbakilesehi katanikkamanā. Tena tesam vīriyasampannaṃ paññākkhandham dasseti.

Gotamasāsanamhīti gottato gotamassa tathāgatasseva sāsanamhi. Tena ito bahiddhā nānappakārampi amaratapaṃ karontānaṃ suppayogādiguṇābhāvato kilesehi nikkamanābhāvaṃ dīpeti. **Teti** pubbe uddiṭṭhānaṃ niddesavacanaṃ. **Pattipattā**ti ettha pattabbāti patti, pattabbā nāma pattum arahā, yaṃ patvā accantayogakkhemino honti, arahattaphalassetam adhivacanaṃ, tam pattim pattāti pattipattā. **Amatanti** nibbānaṃ. **Vigayhāti** ārammaṇavasena vigāhitvā. **Laddhāti** labhitvā. **Mudhāti** abyayena kākaṇikamattampi byayaṃ akatvā. **Nibbutinti** paṭippassaddhakilesadaratham phalasaṃpattim. **Bhuñjamānāti** anubhavamānā. Kiṃ vuttaṃ hoti? Ye imasmiṃ gotamasāsanamhi sīlasampannattā suppayuttā, samādhisampannattā manasā dalhena, paññāsampannattā nikkāmino, te imāya sammāpaṭipadāya amataṃ vigayha mudhā laddhā phalasaṃpattisaññitaṃ nibbutim bhuñjamānā pattipattā nāma hontīti.

Evam bhagavā phalasaṃpattisukhamanubhavantānaṃ khīṇāsavapuggalānaṃyeva vasena saṅgharatanassa guṇam vatvā idāni tameva guṇam nissāya saccavacanaṃ payuñjati **“idampi saṅhe”**ti. Tassattho pubbe vuttanayeneva veditabbo. Imissāpi gāthāya āṇā koṭisatasahassacakkavāḷesu amanussehi paṭiggahitāti.

231. Evam khīṇāsavapuggalānaṃ guṇena saṅghādhiṭṭhānaṃ saccam vatvā idāni bahujanapaccakkhena sotāpannasseva guṇena vattumāraddho **“yathindakhīlo”**ti. Tattha **yathāti** upamāvacanaṃ. **Indakhīloti** nagaradvāranivāraṇattham ummārabbhantare aṭṭha vā dasa vā hatthe pathaviṃ khaṇitvā ākoṭitassa sārādārumayathambhassetam adhivacanaṃ. **Pathavinti** bhūmiṃ. **Sitoti** anto pavisitvā nissito. **Siyāti** bhavēyya. **Catubbhi vātehi**ti catūhi disāhi āgatavātehi. **Asampakampiyo**ti kampetum vā cāletum vā asakkuṇeyyo. **Tathūpamanti** tathāvidham. **Sappurisasi**ti uttamapurisaṃ. **Vadāmi**ti bhaṇāmi. **Yo ariyasaccāni avecca passatī**ti yo cattāri ariyasaccāni paññāya ajjhogāhetvā passati. Tattha ariyasaccāni visuddhimagge vuttanayeneva veditabbāni.

Ayaṃ panettha saṅkhepattho – yathā hi indakhīlo gambhīranematāya pathavissito catubbhi vātehi asampakampiyo siyā, imampi sappurisaṃ tathūpamameva vadāmi, yo ariyasaccāni avecca passati. Kasmā? Yasmā sopi indakhīlo viya catūhi vātehi sabbatitthiyavādavātehi asampakampiyo hoti, tamhā dassanā kenaci kampetum vā cāletum vā asakkuṇeyyo. Tasmā suttantarepi vuttaṃ –

“Seyyathāpi, bhikkhave, ayokhīlo vā indakhīlo vā gambhīranemo sunikhāto acalo asampakampī, puratthimāya cepi disāya āgaccheyya bhusā vātavutṭhi, neva naṃ saṅkampeyya na sampakampeyya na sampacāleyya. Pacchimāya...pe... dakkhiṇāya... uttarāya cepi...pe... na sampacāleyya. Tam kissa hetu? Gambhīrattā, bhikkhave, nemassa sunikhātattā indakhīlassa. Evameva kho, bhikkhave, ye ca kho keci samaṇā vā brāhmaṇā vā ‘idaṃ dukkhanti...pe... paṭipadā’ti yathābhūtam pajānanti, te na aññassa samaṇassa vā brāhmaṇassa vā mukham olokenti ‘ayaṃ nūna bhavaṃ jānaṃ jānāti passam passatī’ti. Tam kissa hetu? Sudiṭṭhattā, bhikkhave, catunnaṃ ariyasaccāna’nti (saṃ. ni. 5.1109).

Evam bhagavā bahujanapaccakkhassa sotāpannasseva vasena saṅgharatanassa guṇam vatvā idāni tameva guṇam nissāya saccavacanaṃ payuñjati **“idampi saṅhe”**ti. Tassattho pubbe vuttanayeneva veditabbo. Imissāpi gāthāya āṇā koṭisatasahassacakkavāḷesu amanussehi paṭiggahitāti.

232. Evam avisesato sotāpannassa guṇena saṅghādhiṭṭhānaṃ saccam vatvā idāni ye te tayo sotāpannā ekabījī kolaṃkolo sattakkhattuparamoti. Yathāha –

“Idhekacco puggalo tiṇṇaṃ saṃyojanānaṃ parikkhayā sotāpanno hoti...pe... so ekaṃyeva bhavaṃ nibbattitvā dukkhassantaṃ karoti, ayaṃ ekabījī. Tathā dve vā tīṇi vā kulāni sandhāvitvā saṃsaritvā dukkhassantaṃ karoti, ayaṃ kolaṃkolo. Tathā sattakkhattuṃ devesu ca manussesu ca sandhāvitvā saṃsaritvā dukkhassantaṃ karoti, ayaṃ sattakkhattuparamo”ti (pu. pa. 31-33).

Tesaṃ sabbakaniṭṭhassa sattakkhattuparamassa guṇena vattumāraddho “**ye ariyasaccāni**”ti. Tattha **ye ariyasaccāni**ti etaṃ vuttanayameva. **Vibhāvayaṇṭi**ti paññāobhāseṇa saccapaṭicchādakaṃ kilesandhakāraṃ vidhamitvā attano pakāsāni pākāṇi karonti. **Gambhīrapaññenā**ti appameyyapaññatāya sadevakassapi lokassa ñāṇeṇa alabbhaneyyapatiṭṭhapaññeṇa, sabbaññunāti vuttaṃ hoti. **Sudesitāni**ti samāsabyāsasākalyavekalyādīhi tehi tehi nayehi suṭṭhu desitāni. **Kiñcāpi te honti bhusaṃ pamattā**ti te vibhāvitaariyasaccā puggalā kiñcāpi devarajjacakkavattirajjādippamādaṭṭhānaṃ āgama bhusaṃ pamattā honti, tathāpi sotāpattimaggañāṇeṇa abhisankhāravīññāṇassa nirodhā ṭhapetvā satta bhava anamatagge saṃsāre ye uppajjeyyūṃ nāmañca rūpañca, tesaṃ niruddhattā atthaṅgatattā na aṭṭhamaṃ bhavaṃ ādiyanti, sattamabhava eva pana vipassanaṃ ārabhitvā arahattaṃ pāpuṇanti.

Evam bhagavā sattakkhattuparamavasena saṅgharatanassa guṇaṃ vatvā idāni tameva guṇaṃ nissāya saccavacanāṃ payuñjati “**idampi saṅhe**”ti. Tassattho pubbe vuttanayeneva veditabbo. Imissāpi gāthāya āṇā koṭisatasahassacakkavāḷesu amanussehi paṭiggahitāti.

233. Evam sattakkhattuparamassa aṭṭhamaṃ bhavaṃ anādiyanaguṇeṇa saṅghādhīṭṭhānaṃ saccam vatvā idāni tasseva satta bhava ādiyatopi aññehi appahīnabhavādānehi puggalehi visiṭṭhena guṇeṇa vattumāraddho “**sahāvassā**”ti. Tattha **sahāvā**ti saddhimyeva. **Assā**ti “na te bhavaṃ aṭṭhamamādiyanti”ti vuttetu aññatarassa. **Dassanasampadāyā**ti sotāpattimaggasampattiya. Sotāpattimaggo hi nibbānaṃ disvā kattabbakiccasampadāya sabbapaṭṭhamaṃ nibbānadassanato “dassana”nti vuccati. Tassa attani pātubhāvo dassanasampadā, tāya dassanasampadāya saha eva. **Tayassu dhammā jahitā bhavanti**ti ettha **suiti** padapūraṇamate nipāto. “Idaṃsu me, sārīputta, mahāvikaṭṭhabhojanasmim hoti”tievamādīsu (ma. ni. 1.156) viya. Yato sahāvassa dassanasampadāya tayo dhammā jahitā bhavanti pahīnā bhavanti ayamevettha attho.

Idāni jahitadhammadassanattaṃ āha “**sakkāyadīṭṭhī vicikicchitañca, silabbataṃ vāpi yadatthi kiñci**”ti. Tattha sati kāye vijjamāne upādānakkhandhapañcakasañkhāte kāye vīsativatthukā dīṭṭhi **sakkāyadīṭṭhi**, satī vā tattha kāye dīṭṭhītipi sakkāyadīṭṭhi, yathāvuttappakāre kāye vijjamānā dīṭṭhīti attho. Satiyeva vā kāye dīṭṭhītipi sakkāyadīṭṭhi, yathāvuttappakāre kāye vijjamāne rūpādīsankhāto attāti evaṃ pavattā dīṭṭhīti attho. Tassā ca pahīnattā sabbadīṭṭhigatāni pahīnāniyeva honti. Sā hi nesaṃ mūlaṃ. Sabbakilesabyādhivūpasamanato paññā “cīkicchita”nti vuccati, taṃ paññācīkicchitaṃ ito vigataṃ, tato vā paññācīkicchitā idaṃ vigatanti **vicikicchitaṃ**, “satthari kañkhatī”tiādinā (dha. sa. 1008; vibha. 915) nayena vuttāya aṭṭhavatthukāya vimatiyā etaṃ adhivacanaṃ. Tassā pahīnattā sabbavicikicchitāni pahīnāni honti. Tañhi nesaṃ mūlaṃ. “Ito bahiddhā samaṇabrāhmaṇānaṃ sīlena suddhi vatena suddhī”tievamādīsu (dha. sa. 1222; vibha. 938) āgataṃ gosīlakukkurasīlādikaṃ sīlaṃ govatakukkuravatādikañca vataṃ “**sīlabbata**”nti vuccati. Tassa pahīnattā sabbampi naggiyamuṇḍikādi amaratapaṃ pahīnaṃ hoti. Tañhi tassa mūlaṃ. Tena sabbāvasāne vuttaṃ “**yadatthi kiñci**”ti. Dukkhadassanasampadāya cettha sakkāyadīṭṭhi, samudayadassanasampadāya vicikicchitaṃ, maggadassananibbānadassanasampadāya sīlabbataṃ pahīyatīti viññātabbaṃ.

234. Evamassa kilesavaṭṭappahānaṃ dassetvā idāni tasmim kilesavaṭṭe sati yena vipākavaṭṭeṇa bhavitabbaṃ, tappahānā tassāpi pahānaṃ dīpento āha “**catūhapāyehi ca vippamutto**”ti. Tattha cattāro apāyā nāma nirayatiracchānapettivīsayaasurakāyā, tehi esa satta bhava upādiyantopi vippamuttoti attho.

Evamassa vipākavaṭṭappahānaṃ dassetvā idāni yaṃ imassa vipākavaṭṭassa mūlabhūtaṃ kammavaṭṭaṃ, tassāpi pahānaṃ dassento āha “**chaccābhīṭṭhānāni abhabba kātu**”nti. Tattha **abhīṭṭhānāni**ti oḷārikaṭṭhānāni, tāni esa cha abhabbo kātuṃ. Tāni ca “aṭṭhānametaṃ, bhikkhave,

anavakāso, yaṃ diṭṭhisampanno puggalo mātaraṃ jīvitā voropeyyā’’tiādinā (a. ni. 1.271; ma. ni. 3.128; vibha. 809) nayena ekakanipāte vuttāni mātughātapitughātaarahantagḥātalohituppādasanṅhabhedaaññasatthāruddesakammāni veditabbāni. Tāni hi kiñcāpi diṭṭhisampanno ariyasāvako kunthakipillikampi jīvitā na voropeti, apica kho pana puthujjanabhāvassa vīgarahaṇattham vuttāni. Puthujjano hi adiṭṭhisampannattā evaṃmahāsāvajjāni abhiṭṭhānāni karoti, dassanasampanno pana abhabbo tāni kātunti. Abhabbaggaṇaṇācetha bhavantarepi akaraṇadassanattham. Bhavantarepi hi esa attano ariyasāvakabhāvaṃ ajānantopi dhammatāya eva etāni vā cha, pakatipāṇātipātādīni vā pañca verāni aññasatthāruddesena saha cha ṭhānāni na karoti, yāni sandhāya ekacce ‘‘chachābhiṭṭhānāni’’ti paṭhanti. Matamacchaggāhādayo cetha ariyasāvakagāmadārakānaṃ nidassanaṃ.

Evam bhagavā satta bhava ādiyatopi ariyasāvakassa aññehi appahīnabhavādānehi puggalehi viṣiṭṭhaguṇavasena saṅgharatanassa guṇaṃ vatvā idāni tameva guṇaṃ nissāya saccavacanaṃ payuñjati ‘‘**idampi saṅghe**’’ti. Tassattho pubbe vuttanayeneva veditabbo. Imissāpi gāthāya āṇā koṭisatasahassacakkavāḷesu amanussehi paṭiggahitāti.

235. Evam satta bhava ādiyatopi aññehi appahīnabhavādānehi puggalehi viṣiṭṭhaguṇavasena saṅghādhiṭṭhānaṃ saccaṃ vatvā idāni ‘‘na kevalaṃ dassanasampanno cha abhiṭṭhānāni abhabbo kātum, kiṃ pana appamattakampi pāpaṃ kammaṃ katvā tassa paṭicchādanāyapi abhabbo’’ti pamādavihārinopi dassanasampannassa katapaṭicchādanābhāvaguṇena vattumāraddho ‘‘**kiñcāpi so kammaṃ karoti pāpaka**’’nti.

Tassattho – so dassanasampanno kiñcāpi satisammosena pamādavihāraṃ āgamma yaṃ taṃ bhagavatā lokavajjasañciccānatikkamaṃ sandhāya vuttaṃ ‘‘yaṃ mayā sāvakānaṃ sikkhāpadaṃ paññattaṃ, taṃ mama sāvaka jīvitahetupi nātikkamantī’’ti (cūḷava. 385; a. ni. 8.19; udā. 45), taṃ ṭhapetvā aññaṃ kuṭikārasahaseyyādiṃ vā paṇṇattivajjavītikamasankhātāṃ buddhapaṭikuṭṭhaṃ **kāyena pāpakammaṃ karoti**, padasodhammauttarichappañcavācādhammadesanāsamphappalāpapharusavacanādiṃ vā **vācāya, uda cetasā** vā katthaci lobhadossuppādanājarūpādisādiyanaṃ cīvarādiaparibhogesu apaccavekkhānādiṃ vā pāpakammaṃ karoti. **Abhabbo so tassa paṭicchādāya**, na so taṃ ‘‘idaṃ akappiyamakaraṇīya’’nti jānitvā muhuttampi paṭicchādeti, taṅkhaṇaṇñeva pana satthari vā viññūsu vā sabrahmacārīsu āvi katvā yathādhammaṃ paṭikaroti, ‘‘na puna karissāmī’’ti evaṃ saṃvaritabbaṃ vā saṃvarati. Kasmā? Yasmā **abhabbatā diṭṭhapadassa vuttā**, evarūpaṃ pāpakammaṃ katvā tassa paṭicchādāya diṭṭhanibbānapadassa dassanasampannassa puggalassa abhabbatā vuttāti attho.

Kathaṃ –

‘‘Seyyathāpi, bhikkhave, daharo kumāro mando uttānaseyyako hatthena vā pādena vā aṅgāraṃ akkamitvā khippameva paṭisaṃharati, evameva kho, bhikkhave, ghammatā esā diṭṭhisampannassa puggalassa, kiñcāpi tathārūpiṃ āpattiṃ āpajjati, yathārūpāya āpattiyā vuṭṭhānaṃ paññāyati, atha kho naṃ khippameva satthari vā viññūsu vā sabrahmacārīsu deseti vivarati uttānikaroti, desetvā vivarivā uttānikatvā āyatim saṃvaram āpajjati’’ti (ma. ni. 1.496).

Evam bhagavā pamādavihārinopi dassanasampannassa katapaṭicchādanābhāvaguṇena saṅgharatanassa guṇaṃ vatvā idāni tameva guṇaṃ nissāya saccavacanaṃ payuñjati ‘‘**idampi saṅghe**’’ti. Tassattho pubbe vuttanayeneva veditabbo. Imissāpi gāthāya āṇā koṭisatasahassacakkavāḷesu amanussehi paṭiggahitāti.

236. Evam saṅghapariyāpannānaṃ puggalānaṃ tena tena guṇappakārena saṅghādhiṭṭhānaṃ saccaṃ vatvā idāni yvāyaṃ bhagavatā ratanattayaguṇaṃ dīpentena idha saṅkhepena aññatra ca vitthārena pariyattidhammo desito, tampi nissāya puna buddhādhiṭṭhānaṃ saccaṃ vattumāraddho

“**vanappagumbe yatha phussitagge**”ti. Tattha āsannasannivesavavattitānaṃ rukkhānaṃ samūho vanaṃ, mūlasārapheggutacasākhāpalāsehi pavuddho gumbo pagumbo, vane pagumbo **vanappagumbo**, svāyaṃ “vanappagumbe”ti vutto. Evampi hi vattum labbhati “atthi savitakkasavicāre, atthi avitakkavicāramatte, sukhe dukkhe jīve”tiādīsu viya. **Yathāti** opammavacanaṃ. Phussitāni aggāni assāti **phussitaggo**, sabbasākhāpasākhāsu sañjātapupphoti attho. So pubbe vuttanayeneva “phussitagge”ti vutto. **Gimhāna māse paṭhamasmim gimheti** ye cattāro gimhamāsā, tesam catunnaṃ gimhānaṃ ekasmim māse. Katamasmim māse iti ce? **Paṭhamasmim gimhe**, citramāseti attho. So hi “paṭhamagimho”ti ca “bālavasanto”ti ca vuccati. Tato paraṃ padatthato pākaṭameva.

Ayaṃ panettha piṇḍattho – yathā paṭhamagimhanāmake bālavasante nānāvidharukkhagahane vane supupphitaggasākho taruṇarukkhagacchapariyāyānāmo pagumbo ativiya sassiriko hoti, evamevaṃ khandhāyatanādīhi satipaṭṭhānasammappadhānādīhi sīlasamādhikkhandhādīhi vā nānappakārehi atthappabhedapupphehi ativiya sassirikattā tathūpamaṃ nibbānagāmiaggadīpanato nibbānagāmiṃ pariyattidhammavaraṃ neva lābhahetu na sakkārādihetu, kevalaṃ mahākaruṇāya abbhussāhitahadayo sattānaṃ paramaṃhitāya adesayīti. **Paramaṃhitāyāti** ettha ca gāthābandhasukhatthaṃ anunāsiko, ayaṃ panattho “paramahitāya nibbānāya adesayī”ti.

Evam bhagavā imaṃ supupphitagggavanappagumbasadiṣaṃ pariyattidhammaṃ vatvā idāni tameva nissāya buddhādhiṭṭhānaṃ saccavacanaṃ payuñjati “**idampi buddhe**”ti. Tassattho pubbe vuttanayeneva veditabbo, kevalaṃ pana idampi yathāvuttappakārapariyattidhammasaṅkhātaṃ buddhe ratanaṃ pañṭanti yojetabbaṃ. Imissāpi gāthāya āṇā koṭisatasahassacakkavāḷesu amanussehi paṭiggahitāti.

237. Evam bhagavā pariyattidhammena buddhādhiṭṭhānaṃ saccaṃ vatvā idāni lokuttaradhammena vattumāraddho “**varo varaññū**”ti. Tattha **varoti** pañṭādhimuttikehi icchito “aho vata mayampi evarūpā assāmā”ti, varaguṇayogato vā varo, uttamo seṭṭhoti attho. **Varaññūti** nibbānaññū. Nibbānaññi sabbadhammānaṃ uttamattḥhena varaṃ, tañcesa bodhimūle sayam paṭivijjhivā aññāsi. **Varadoti** pañcavaggiyabhaddavaggiyajaṭilādīnaṃ aññesañca devamanussānaṃ nibbedhabhāgiyavāsanābhāgiyavaradhammāyīti attho. **Varāharoti** varassa maggassa āhaṭattā varāharoti vuccati. So hi bhagavā dīpaṅkarato pabhuti samatiṃsa pāramiyo pūrento pubbakehi sammāsambuddhehi anuyātaṃ purāṇaṃ maggavaraṃ āhari, tena varāharoti vuccati. Apica sabbaññutaññāpaṭilābhena varo, nibbānasacchikiriyāya varaññū, sattānaṃ vimuttisukhadānena varado, uttamapaṭipadāharaṇena varāharo, etehi lokuttaraguṇehi adhikassa kassaci abhāvato **anuttaro**.

Aparo nayo – varo upasamādhiṭṭhānaparipūraṇena, varaññū paññādhiṭṭhānaparipūraṇena, varado cāgādhiṭṭhānaparipūraṇena, varāharo saccādhiṭṭhānaparipūraṇena, varaṃ maggasaccamāharīti. Tathā varo puññussayena, varaññū paññussayena, varado buddhabhāvattḥhikānaṃ tadupāyasampadānena, varāharo paccekabuddhabhāvattḥhikānaṃ tadupāyāharaṇena, anuttaro tattha tattha asadisatāya, attanā vā anācariyako hutvā paresaṃ ācariyabhāvena, **dhammavaraṃ adesayi** sāvakabhāvattḥhikānaṃ tadatthāya svākhātādiguṇayuttassa varadhammassa desanato. Sesam vuttanayamevāti.

Evam bhagavā navavidhena lokuttaradhammena attano guṇaṃ vatvā idāni tameva guṇaṃ nissāya buddhādhiṭṭhānaṃ saccavacanaṃ payuñjati “**idampi buddhe**”ti. Tassattho pubbe vuttanayeneva veditabbo. Kevalaṃ pana yaṃ varaṃ navalokuttaradhammaṃ esa aññāsi, yañca adāsi, yañca āhari, yañca adesayi, idampi buddhe ratanaṃ pañṭanti evaṃ yojetabbaṃ. Imissāpi gāthāya āṇā koṭisatasahassacakkavāḷesu amanussehi paṭiggahitāti.

238. Evam bhagavā pariyattidhammaṃ lokuttaradhammañca nissāya dvīhi gāthāhi buddhādhiṭṭhānaṃ saccaṃ vatvā idāni ye taṃ pariyattidhammaṃ assosum sutānusārena ca paṭipajjitvā navappakāraṃpi lokuttaradhammaṃ adhigamiṃsu, tesam anupādisesanibbānappattiguṇaṃ nissāya puna

saṅghādhiṭṭhānaṃ saccaṃ vattumāraddho “**khīṇaṃ purāṇa**”nti. Tattha **khīṇanti** samucchinnam. **Purāṇanti** purāṇanaṃ. **Navanti** sampati vattamānaṃ. **Natthisambhavanti** avijjamānapātubhāvaṃ. **Virattacittāti** vigatarāgacittā. **Āyatike bhavasminti** anāgatamaddhānaṃ punabbhave. **Teti** yesaṃ khīṇaṃ purāṇaṃ navaṃ natthisambhavaṃ, ye ca āyatike bhavasmim virattacittā, te khīṇāsavā bhikkhū. **Khīṇabījāti** ucchinnabījā. **Avirūlhichandāti** virūlhichandavirahitā. **Nibbantīti** vijjhāyanti. **Dhīrāti** dhitisampannā. **Yathāyaṃ padīpoti** ayaṃ padīpo viya.

Kiṃ vuttaṃ hoti? Yaṃ taṃ sattānaṃ uppajjitvā niruddhampi purāṇaṃ atītakālikaṃ kammaṃ taṇhāsinehassa appahīnattā paṭisandhiāharaṇasamatthatāya akhīṇaṃyeva hoti, taṃ purāṇaṃ kammaṃ yesaṃ arahattamaggena taṇhāsinehassa sosittā agginā daḍḍhabījāyeva āyatim vipākādānāsamatthatāya khīṇaṃ. Yañca nesaṃ buddhapūjādivasena idāni pavattamānaṃ kammaṃ navanti vuccati, tañca taṇhāpahānena chinnamūlapādapapupphamiva āyatim phaladānāsamatthatāya yesaṃ natthisambhavaṃ, ye ca taṇhāpahānena āyatike bhavasmim virattacittā, te khīṇāsavā bhikkhū “kammaṃ khettaṃ viññāṇaṃ bīja”nti (a. nī. 3.77) ettha vuttassa paṭisandhiviññāṇassa kammakkhayeveva khīṇattā khīṇabījā. Yopi pubbe punabbhavasāṅkhātāya virūlhiyā chando ahoṣi, tassāpi samudayappahānena pahīnattā pubbe viya cutikāle asambhavana avirūlhichandā dhitisampannattā dhīrā carimaviññāṇanirodhena yathāyaṃ padīpo nibbuto, evaṃ nibbanti, puna “rūpino vā arūpino vā”ti evamādiṃ paññattipathaṃ accentīti. Tasmim kira samaye nagaradevatānaṃ pūjanathāya jālitesu padīpesu eko padīpo vijjhāyi, taṃ dassento āha – “yathāyaṃ padīpo”ti.

Evaṃ bhagavā ye taṃ purimāhi dvīhi gāthāhi vuttaṃ pariyattidhammaṃ assosum, sutānūsāreṇeva paṭipajjitvā navappakāraṃpi lokuttaradhammaṃ adhigamiṃsu, tesam anupādisesaniḍḍānappattiguṇaṃ vatvā idāni tameva guṇaṃ nissāya saṅghādhiṭṭhānaṃ saccavacanaṃ payuñjanto desanaṃ samāpesi “**idampi saṅhe**”ti. Tassattho pubbe vuttanayeneva veditabbo, kevalaṃ pana idampi yathāvuttana pakāreṇa khīṇāsavabhikkhūnaṃ nibbānasāṅkhātaṃ saṅhe ratanaṃ pañītanti evaṃ yojetabbaṃ. Imissāpi gāthāya āṇā koṭisatasahassacakkavālesu amanussehi paṭiggahitāti.

Desanāpariyosāne rājakulassa sotthi ahoṣi, sabbūpaddavā vūpasamiṃsu caturāsītiyā pānasahassānaṃ dhammābhisamayo ahoṣi.

239-241. Atha sakko devānamindo “bhagavatā ratanattayaguṇaṃ nissāya saccavacanaṃ payuñjamānena nāgarassa sotthi katā, mayāpi nāgarassa sotthiṭṭhaṃ ratanattayaguṇaṃ nissāya kiñci vattabba”nti cintetvā avasāne gāthāttayaṃ abhāsi “**yānīdha bhūtānī**”ti. Tattha yasmā buddho yathā lokahitathāya ussukkaṃ āpannehi āgantabbaṃ, tathā āgatato, yathā ca etehi gantabbaṃ, tathā gatato, yathā vā etehi ājānitabbaṃ, tathā ājānato, yathā ca jānitabbaṃ, tathā jānato, yañca tatheva hoti, tassa gadanato ca “tathāgato”ti vuccati. Yasmā ca so devamanussehi pupphagandhādīnā bahinibbattena upakaraṇena, dhammānudhammappaṭipattādīnā ca attāni nibbattena ativiya pūjito, tasmā sakko devānamindo sabbadevaparisaṃ attanā saddhim sampiṇḍetvā āha “**tathāgataṃ devamanussapūjitaṃ, buddhaṃ namassāma suvatthi hotū**”ti.

Yasmā pana dhamme maggadhammo yathā yuganandha samathavipassanābalena gantabbaṃ kilesapakkhaṃ samucchindantena, tathā gatoti tathāgato. Nibbānadhammopi yathā gato paññāya paṭividdho sabbadukkhavighātāya sampajjati, buddhādīhi tathā avagato, tasmā “tathāgato”ti vuccati. Yasmā ca saṅhopi yathā attahitāya paṭipannehi gantabbaṃ tena tena maggena, tathā gato, tasmā “tathāgato” tveva vuccati. Tasmā avasesagāthādvayepi **tathāgataṃ dhammaṃ namassāma suvatthi hotu, tathāgataṃ saṅhaṃ namassāma suvatthi hotū**ti vuttaṃ. Sesam vuttanayamevāti.

Evaṃ sakko devānamindo imaṃ gāthāttayaṃ bhāsītvā bhagavantam padakkhiṇaṃ katvā devapurameva gato saddhim devaparisaṃya. Bhagavā pana tadeva ratanasuttaṃ dutiyadivasepi desesi, puna caturāsītiyā pānasahassānaṃ dhammābhisamayo ahoṣi. Evaṃ bhagavā yāva sattamaṃ divasaṃ desesi, divase divase tatheva dhammābhisamayo ahoṣi. Bhagavā aḍḍhamāsameva vesāliyaṃ viharitvā

rājūnaṃ “gacchāmā”ti paṭivedesi. Tato rājāno diguṇena sakkārena puna tīhi divasehi bhagavantam gaṅgātīraṃ nayiṃsu. Gaṅgāyaṃ nibbattā nāgarājāno cintesuṃ – “manussā tathāgatassa sakkāraṃ karonti, mayaṃ kiṃ na karissāmā”ti suvaṇṇarajatamaṇimayā nāvāyo māpetvā suvaṇṇarajatamaṇimaye eva pallaṅke paññāpetvā pañcavaṇṇapadumasañchannaṃ udakaṃ karitvā “amhākaṃ anuggahaṃ karoṭhā”ti bhagavantam upagatā. Bhagavā adhivāsetvā ratananāvamārūḷho pañca ca bhikkhusatāni sakaṃ sakaṃ nāvaṃ. Nāgarājāno bhagavantam saddhiṃ bhikkhusaṅghena nāgabhavanaṃ pavesesuṃ. Tatra sudam bhagavā sabbarattim nāgaparisiyā dhammaṃ desesi. Dutiyadivase dibbehi khādanīyabhojanīyehi mahādānaṃ adamsu. Bhagavā anumoditvā nāgabhavanā nikkhami.

Bhūmaṭṭhā devā “manussā ca nāgā ca tathāgatassa sakkāraṃ karonti, mayaṃ kiṃ na karissāmā”ti cintetvā vanagumbarukkhapabbatādīsu chattātichattāni ukkhipiṃsu. Eteneva upāyena yāva akaniṭṭhabrahmahavanaṃ, tāva mahāsakkāraviseso nibbatti. Bimbisāropi licchavīhi āgatakāle katasakkārato diguṇamakāsi, pubbe vuttanayeneva pañcahi divasehi bhagavantam rājagahaṃ ānesi.

Rājagahamanuppatte bhagavati pacchābhataṃ maṇḍalamāle sannipatitānaṃ bhikkhūnaṃ ayamantarakathā udapādi – “aho buddhassa bhagavato ānubhāvo, yaṃ uddissa gaṅgāya orato ca pārato ca aṭṭhajojano bhūmibhāgo ninnāñca thalañca samaṃ katvā vālukāya okiritvā pupphehi sañchanno, yojanappamānaṃ gaṅgāya udakaṃ nānāvaṇṇehi padumehi sañchannaṃ, yāva akaniṭṭhabhavanā chattātichattāni ussitāni”ti. Bhagavā taṃ pavattim ṇatvā gandhakuṭito nikkhamitvā taṅkhaṇānurūpena pāṭihāriyena gantvā maṇḍalamāle paññattavarabuddhāsane nisīdi. Nisajja kho bhagavā bhikkhū āmantesi – “kāya nuttha, bhikkhave, etarahi kathāya sannisinā”ti? Bhikkhū sabbaṃ ārocesuṃ. Bhagavā etadavoca – “na, bhikkhave, ayaṃ pūjāviseso mayhaṃ buddhānubhāvena nibbato, na nāgadevabrahmānubhāvena, apica kho pubbe appamattakapariccāgānubhāvena nibbato”ti. Bhikkhū āhaṃsu – “na mayaṃ, bhante, taṃ appamattakaṃ pariccāgaṃ jānāma, sādhu no bhagavā tathā kathetu, yathā mayaṃ taṃ jāneyyāmā”ti.

Bhagavā āha – bhūtapubbaṃ, bhikkhave, takkasilāyaṃ saṅkho nāma brāhmaṇo ahoṣi. Tassa putto susīmo nāma māṇavo soḷasavassuddesiko vayena, so ekadivasaṃ pitaraṃ upasaṅkamitvā abhivādetvā ekamantaṃ aṭṭhāsi. Taṃ pitā āha – “kiṃ, tāta susīmā”ti? So āha – “icchāmahaṃ, tāta, bārāṇasiṃ gantvā sippaṃ uggahetu”nti. “Tena hi, tāta susīma, asuko nāma brāhmaṇo mama sahāyako, tassa santikaṃ gantvā uggaṇhāhi”ti kahāpaṇasahassaṃ adāsi. So taṃ gahetvā mātāpitāro abhivādetvā anupubbena bārāṇasiṃ gantvā upacārayuttēna vidhinā ācariyaṃ upasaṅkamitvā abhivādetvā attānaṃ nivedesi. Ācariyo “mama sahāyakassa putto”ti māṇavaṃ sampācchitvā sabbaṃ pāhuneyyamakāsi. So addhānakilamathaṃ paṭivinodetvā taṃ kahāpaṇasahassaṃ ācariyassa pādāmūle ṭhapetvā sippaṃ uggahetuṃ okāsaṃ yāci. Ācariyo okāsaṃ katvā uggaṇhāpesi.

So lahuṅca gaṇhanto bahuṅca gaṇhanto gahitagahitaṅca suvaṇṇabhājane pakkhittamiva sīhatelaṃ avinassamānaṃ dhārento dvādasavassikaṃ sippaṃ katipayamāseneva pariyoṣāpesi. So sajjhāyaṃ karonto ādimajjhaṃyeva passati, no pariyoṣānaṃ. Atha ācariyaṃ upasaṅkamitvā āha – “imassa sippassa ādimajjhameva passāmi, pariyoṣānaṃ na passāmi”ti. Ācariyo āha – “ahampi, tāta, evamevā”ti. “Atha ko, ācariya, imassa sippassa pariyoṣānaṃ jānāti”ti? “Isipatane, tāta, isayo atthi, te jāneyyu”nti. Te upasaṅkamitvā “pucchāmi, ācariyā”ti. “Puccha, tāta, yathāsukha”nti. So isipatanaṃ gantvā paccekabuddhe upasaṅkamitvā pucchi – “ādimajjhapariyoṣānaṃ jānāthā”ti? “Āmāvuso, jānāmā”ti. “Taṃ mampi sikkhāpethā”ti. “Tena, hāvuso, pabbajāhi, na sakkā apabbajitena sikkhitu”nti. “Sādhu, bhante, pabbājetha vā maṃ, yaṃ vā icchatha, taṃ katvā pariyoṣānaṃ jānāpethā”ti. Te taṃ pabbājetvā kammaṭṭhāne niyojetuṃ asamatthā “evaṃ te nivāsetabbaṃ, evaṃ pārupitabba”ntiādinā nayena ābhisamācārikaṃ sikkhāpesuṃ. So tatha sikkhanto upanissayasampannattā na cireneva paccekabodhiṃ abhisambujjhi. Sakalabārāṇasiyaṃ “susīmapaccekabuddho”ti pākāto ahoṣi lābhaggayasaggappatto sampannaparivāro. So appāyukasaṃvattanikassa kammaṣa katattā na cireneva parinibbāyi. Tassa paccekabuddhā ca mahājanakāyo ca sarīrakiccaṃ katvā dhātuto gahetvā nagaradvāre thūpaṃ patiṭṭhāpesuṃ.

Atha kho saṅkho brāhmaṇo “putto me ciragato, na cassa pavattiṃ jānāmī”ti puttam daṭṭhukāmo takkasilāya nikkhamitvā anupubbena bārāṇasiṃ patvā mahājanakāyaṃ sannipatitaṃ disvā “addhā bahūsu ekopi me puttassa pavattiṃ jānissatī”ti cintento upasaṅkamtivā pucchi – “susīmo nāma māṇavo idha āgato atthi, api nu tassa pavattiṃ jānāthā”ti? Te “āma, brāhmaṇa, jānāma, asmiṃ nagare brāhmaṇassa santike tiṇṇaṃ vedānaṃ pāragū hutvā paccekabuddhānaṃ santike pabbajitvā paccekabuddho hutvā anupādisesāya nibbānadhātuyā parinibbāyi, ayamassa thūpo patiṭṭhāpito”ti āhaṃsu. So bhūmiṃ hatthena paharitvā, roditvā ca paridevitvā ca taṃ cetiyaṅgaṇaṃ gantvā tiṇṇāni uddharitvā uttarasāṭakena vālukaṃ ānetvā, paccekabuddhacetiyaṅgaṇe ākiritvā, kamaṇḍaluto udakena samantato bhūmiṃ paripphositvā vanapupphehi pūjaṃ katvā uttarasāṭakena paṭākāṃ āropetvā thūpassa upari attano chatṭaṃ bandhitvā pakkāmīti.

Evam atītaṃ dassetvā taṃ jātakaṃ paccuppannaena anusandhento bhikkhūnaṃ dhammakathaṃ kathesi – “siyā kho pana vo, bhikkhave, evamassa añño nūna tena samayena saṅkho brāhmaṇo ahoṣī”ti, na kho panetaṃ evam daṭṭhabbaṃ, ahaṃ tena samayena saṅkho brāhmaṇo ahoṣiṃ, mayā susīmassa paccekabuddhassa cetiyaṅgaṇe tiṇṇāni uddhaṭāni, tassa me kammaṃ nissandena aṭṭhajojanamaggaṃ vigatakhāṇukaṇṭakaṃ katvā samaṃ suddhamakaṃsu, mayā tattha vālukā okiṇṇā, tassa me nissandena aṭṭhajojanamagge vālukaṃ okiriṃsu. Mayā tattha vanakusumehi pūjā katā, tassa me nissandena navajojanamagge thale ca udake ca nānāpupphehi pupphasantharaṃ akaṃsu. Mayā tattha kamaṇḍaludakena bhūmi paripphositā, tassa me nissandena vesāliyaṃ pokkharavassaṃ vassi. Mayā tasmīṃ cetiye paṭākā āropitā, chatṭaṅca baddhaṃ, tassa me nissandena yāva akaniṭṭhabhavanā paṭākā ca āropitā, chatṭānichattāni ca ussitāni. Iti kho, bhikkhave, ayaṃ mayhaṃ pūjāviseso neva buddhānubhāvena nibbato, na nāgadevabrahmānubhāvena, apica kho appamattakapariccāgānubhāvena nibbato”ti. Dhammakathāpariyosāne imaṃ gāthamabhāsi –

“Mattāsukhapariccāgā, passe ce vipulaṃ sukhaṃ;
Caje mattāsukhaṃ dhīro, sampassaṃ vipulaṃ sukha”nti. (dha. pa. 290);

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya ratanasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

2. Āmagandhasuttavaṇṇanā

Sāmākaciṅgūlakaciṅakāni cāti āmagandhasuttaṃ. Kā uppatti? Anuppanne bhagavati āmagandho nāma brāhmaṇo pañcahi māṇavakasatehi saddhiṃ tāpasapabbajjaṃ pabbajitvā himavantaṃ pavisitvā pabbatantare assamaṃ kārapetvā vanamūlaphalāhāro hutvā tattha paṭivasati, na kadāci macchamaṃsaṃ khādati. Atha tesam tāpasānaṃ loṇambilādīni aparibhuñjantānaṃ paṇḍurogo uppajji. Tato te “loṇambilādisevanatthāya manussapathaṃ gacchāmā”ti paccantagāmaṃ sampattā. Tattha manussā tesu pasīditvā nimantetvā bhojesuṃ, katabhattakiccānaṃ nesaṃ mañcapīṭṭhaparibhogabhājanapādamakkhanādīni upanetvā “ettha, bhante, vasatha, mā ukkaṇṭhitthā”ti vasanaṭṭhānaṃ dassetvā pakkamiṃsu. Dutiyadivasepi nesaṃ dānaṃ datvā puna gharapaṭipāṭiyā ekekadivasam dānamadaṃsu. Tāpasā catumāsam tattha vasitvā loṇambilādisevanāya thirabhāvappattasarīrā hutvā “mayam, āvuso, gacchāmā”ti manussānaṃ ārocesuṃ. Manussā tesam telataṇḍulādīni adāsu. Te tāni ādāya attano assamameva agamaṃsu. Tañca gāmaṃ tatheva saṃvacchare saṃvacchare āgamiṃsu. Manussāpi tesam āgamanakālam viditvā dānatthāya taṇḍulādīni sajjetvāva acchanti, āgate ca ne tatheva sammānenti.

Atha bhagavā loke uppajjitvā pavattitavaradhammacakko anupubbena sāvattiṃ gantvā tattha viharanto tesam tāpasānaṃ upanissayasampattiṃ disvā tato nikkhama bhikkhusaṅghaparivuto cārikaṃ caramāno anupubbena taṃ gāmaṃ anupatto. Manussā bhagavantaṃ disvā mahādānāni adāsu. Bhagavā tesam dhammaṃ desesi. Te tāya dhammadesanāya appekacce sotāpannā, ekacce

sakadāgāmino, ekacce anāgāmino ahesuṃ, ekacce pabbajitvā arahattaṃ pāpuṇṇiṃsu. Bhagavā punadeva sāvattiṃ paccāgamāsi. Atha te tāpasā taṃ gāmaṃ āgamiṃsu. Manussā tāpase disvā na pubbasadisāṃ kotūhalaṃkaṃsu. Tāpasā taṃ pucchiṃsu – ‘‘kiṃ, āvuso, ime manussā na pubbasadisā, kiṃ nu kho ayaṃ gāmo rājadaṇḍena upadduto, udāhu dubbhikkhena, udāhu amhehi sīlādiguṇehi sampannataro koci pabbajito imaṃ gāmamanuppatto’’ti? Te āhaṃsu – ‘‘na, bhante, rājadaṇḍena, na dubbhikkhenāyaṃ gāmo upadduto, apica buddho loke uppanno, so bhagavā bahujanahitāya dhammaṃ desento idhāgato’’ti.

Taṃ sutvā āmagandhatāpasō ‘‘buddhoti, gahapatayo, vadethā’’ti? ‘‘Buddhoti, bhante, vadāmā’’ti tikkhattuṃ vatvā ‘‘ghosopi kho eso dullabho lokasmiṃ, yadidaṃ buddho’’ti attamano attamanavācaṃ nicchāretvā pucchi – ‘‘kiṃ nu kho so buddho āmagandhaṃ bhuñjati, na bhuñjati’’ti? ‘‘Ko, bhante, āmagandho’’ti? ‘‘Āmagandho nāma macchamaṃsaṃ, gahapatayo’’ti. ‘‘Bhagavā, bhante, macchamaṃsaṃ paribhuñjati’’ti. Taṃ sutvā tāpasō vippaṭṭisārī ahoṣi – ‘‘māheva kho pana buddho siyā’’ti. Puna cintesi – ‘‘buddhānaṃ pātubhāvo nāma dullabho, gantvā buddhaṃ disvā pucchitvā jānissāmi’’ti. Tato yena bhagavā gato, taṃ maggaṃ manusse pucchitvā vacchagiddhinī gāvī viya turitaturito sabbattha ekarattivāseṇa sāvattiṃ anuppattvā jetavanameva pāvīsi saddhiṃ sakāya parisāya. Bhagavāpi tasmīṃ samaye dhammadesanattāya āsane nisinno eva hoti. Tāpasā bhagavantam upasaṅkamma tuṅhībhūtā anabhivādetvā ekamantaṃ nisīdiṃsu. Bhagavā ‘‘kacci vo isayo khamaṇīya’’ntīdinā nayena tehi saddhiṃ paṭisammodi. Tepi ‘‘khamaṇīyaṃ, bho gotamā’’tiādimāhaṃsu. Tato āmagandho bhagavantam pucchi – ‘‘āmagandhaṃ, bho gotama, bhuñjasi, na bhuñjasi’’ti? ‘‘Ko so, brāhmaṇa, āmagandho nāmā’’ti? ‘‘Macchamaṃsaṃ, bho gotamā’’ti. Bhagavā ‘‘na, brāhmaṇa, macchamaṃsaṃ āmagandho. Apica kho āmagandho nāma sabbe kilesā pāpakā akusalā dhammā’’ti vatvā ‘‘na, brāhmaṇa, idāni tvameva āmagandhaṃ pucchi, atītepi tisso nāma brāhmaṇo kassapaṃ bhagavantam pucchi. Evaṇca so pucchi, evaṇcassa bhagavā byākāsi’’ti tissenā ca brāhmaṇena kassapena ca bhagavatā vuttagāthāyo eva ānetvā tāhi gāthāhi brāhmaṇaṃ saññāpento āha – ‘‘sāmākaciṅgulakaciṅnakāni cā’’ti. Ayaṃ tāva imassa suttassa idha uppatti.

Atīte pana kassapo kira bodhisatto aṭṭhāsankhyeyyāni kappasatasahassaṇca pāramiyo pūretvā bārāṇasiyaṃ brahmadattassa brāhmaṇassa dhanavatī nāma brāhmaṇī, tassā kucchimhi paṭisandhiṃ aggahesi. Aggasāvakopi taṃ divasaṃyeva devalokā cavitvā anupurohitabrāhmaṇassa pajāpatiyā kucchimhi nibbatti. Evaṃ tesam ekadivasameva paṭisandhiggahaṇaṇca gabbhavuṭṭhānaṇca ahoṣi, ekadivasameva etesaṃ ekassa kassapo, ekassa tissoti nāmamaṃsu. Te sahapaṃsukīlanakā dve sahāyā anupubbena vuḍḍhiṃ agamiṃsu. Tissassa pitā puttam āṇāpesi – ‘‘ayaṃ, tāta, kassapo nikkhamma pabbajitvā buddho bhavissati, tvampissa santike pabbajitvā bhavanissaraṇaṃ kareyyāsi’’ti. So ‘‘sādhū’’ti paṭissuṇitvā bodhisattassa santikaṃ gantvā ‘‘ubhopi, samma, pabbajissāmā’’ti āha. Bodhisatto ‘‘sādhū’’ti paṭissuṇi. Tato vuḍḍhiṃ anuppattakālepi tisso bodhisattam āha – ‘‘ehi, samma, pabbajissāmā’’ti bodhisatto na nikkhami. Tisso ‘‘na tāvassa ṇāṇaṃ paripākaṃ gata’’nti sayam nikkhamma isipabbajam pabbajitvā araṇṇe pabbatāpāde assamaṃ kārapetvā vasati. Bodhisattopi aparena samayena ghare ṭhitoyeva ānāpānassatiṃ pariggahetvā cattāri jhānāni abhiññāyo ca uppādetvā pāsādena bodhimaṇḍasamīpaṃ gantvā ‘‘puna pāsādo yathāṭṭhāneyeva paṭiṭṭhātū’’ti adhiṭṭhāsi, so sakaṭṭhāneyeva paṭiṭṭhāsi. Apabbajitena kira bodhimaṇḍam upagantuṃ na sakkāti. So pabbajitvā bodhimaṇḍam patvā nisīditvā satta divase padhānayaogaṃ katvā sattahi divasehi sammāsambodhiṃ sacchākāsi.

Tadā isipatane vīsatisahassā pabbajitā paṭivasanti. Atha kassapo bhagavā te āmantetvā dhammacakkaṃ pavattesi. Suttapariyosāne sabbeva arahanto ahesuṃ. So sudam bhagavā vīsati bhikkhusahassaparivuto tattheva isipatane vasati. Kikī ca nam kāsirajā catūhi paccayehi upaṭṭhāti. Athekadivasam bārāṇasivāsī eko puriso pabbate candanasārādīni gavesanto tissassa tāpasassa assamaṃ patvā taṃ abhivādetvā ekamantaṃ aṭṭhāsi. Tāpasō taṃ disvā ‘‘kuto āgatosī’’ti pucchi. ‘‘Bārāṇasito, bhante’’ti. ‘‘Kā tattha pavattī’’ti? ‘‘Tattha, bhante, kassapo nāma sammāsambuddho uppanno’’ti. Tāpasō dullabhavacanaṃ sutvā pītisomanassajāto pucchi – ‘‘kiṃ so āmagandhaṃ bhuñjati, na

bhuñjati’’ti? ‘‘Ko bhante, āmagandho’’ti? ‘‘Macchamaṃsaṃ āvuso’’ti. ‘‘Bhagavā, bhante, macchamaṃsaṃ bhuñjati’’ti. Taṃ sutvā tāpaso vippatīsārī hutvā puna cintesi – ‘‘gantvā taṃ pucchissāmi, sace ‘āmagandhaṃ paribhuñjāmi’’ti vakkhati, tato naṃ ‘tumahākaṃ, bhante, jātiyā ca kulassa ca gottassa ca ananucchavikameta’’nti nivāretvā tassa santike pabbajitvā bhavanissaraṇaṃ karissāmi’’ti sallahukaṃ upakaraṇaṃ gahetvā sabbattha ekarattivāseṇa sāyanhasamaye bārāṇasiṃ patvā isipatanameva pāvisi. Bhagavāpi tasmim̐ samaye dhammadesanattāya āsane nisinnoyeva hoti. Tāpaso bhagavantam̐ upasaṅkamma anabhivādetvā tuṇhībhūto ekamantaṃ atthāsi. Bhagavā taṃ disvā pubbe vuttanayeneva paṭisammodi. Sopi ‘‘khamanīyaṃ, bho kassapa’’tiādīni vatvā ekamantaṃ nisīditvā bhagavantam̐ pucchi – ‘‘āmagandhaṃ, bho kassapa, bhuñjasi, na bhuñjasi’’ti? ‘‘Nāhaṃ, brāhmaṇa, āmagandhaṃ bhuñjāmi’’ti. ‘‘Sādhu, sādhu, bho kassapa, parakuṇapaṃ akhādanto sundaramakāsi, yuttametaṃ bhoto kassapassa jātiyā ca kulassa ca gottassa cā’’ti. Tato bhagavā ‘‘ahaṃ kilese sandhāya ‘āmagandhaṃ na bhuñjāmi’’ti vadāmi, brāhmaṇo macchamaṃsaṃ pacceci, yaṃnūnāhaṃ sve gāmaṃ piṇḍāya apavisitvā kikīraṇṇo gehā ābhatam̐ piṇḍapātam̐ paribhuñjeyyaṃ, evaṃ āmagandhaṃ ārabha kathā pavattissati. Tato brāhmaṇaṃ dhammadesanāya saññāpessāmi’’ti dutiyadivase kālasseva sarīraparikammaṃ katvā gandhakuṭim̐ pāvisi. Bhikkhū gandhakuṭidvāraṃ pihitaṃ disvā ‘‘na bhagavā ajja bhikkhūhi saddhim̐ pavisitukāmo’’ti ñatvā gandhakuṭim̐ padakkhiṇaṃ katvā piṇḍāya pavisiṃsu.

Bhagavāpi gandhakuṭito nikkhamma paññattāsane nisīdi. Tāpasopi kho pattasākaṃ pacitvā khādītva bhagavato santike nisīdi. Kikī kāsirājā bhikkhū piṇḍāya carante disvā ‘‘kuhim̐ bhagavā, bhante’’ti pucchitvā ‘‘vihāre, mahārājā’’ti ca sutvā nānābyañjanarasamanekamaṃsavikatisampannaṃ bhojanaṃ bhagavato pāhesi. Amaccā vihāraṃ netvā bhagavato ārocetvā dakkhiṇodakaṃ datvā parivisantaṃ paṭhamam̐ nānāmaṃsavikatisampannaṃ yāguṃ adaṃsu, tāpaso disvā ‘‘khādanti nu kho no’’ti cinto atthāsi. Bhagavā tassa passatoyeva yāguṃ pivanto maṃsakhaṇḍam̐ mukhe pakkhipi. Tāpaso disvā kuddho. Puna yāgupītassa nānārasabyañjanaṃ bhojanamadamaṃsu, tampi gahetvā bhuñjantaṃ disvā ativiya kuddho ‘‘macchamaṃsaṃ khādantoyeva ‘na khādāmi’’ti bhaṇati’’ti. Atha bhagavantam̐ katabhattakiccaṃ hatthapāde dhovitvā nisinnaṃ upasaṅkamma ‘‘bho kassapa, musā tvaṃ bhaṇasi, netam̐ paṇḍitakiccaṃ. Musāvādo hi garahito buddhānaṃ, yepi te pabbatapāde vanamūlaphalādīhi yāpentā isayo vasanti, tepi musā na bhaṇanti’’ti vatvā puna isīnaṃ guṇe gāthāya vaṇṇento āha ‘‘sāmākaciṅgūlakacīnakāni cā’’ti.

242. Tatha sāmākāti dhunitvā vā sīsāni uccinitvā vā gayhūpagā tiṇadhaññajāti. Tathā ciṅgūlakā kaṇavīrapupphasaṅghānasīsā honti. **Cīnakānīti** aṭavipabbatapādesu aropitajātā cīnamuggā. **Pattapphalanti** yaṃkiñci haritapaṇṇaṃ. **Mūlaphalanti** yaṃkiñci kandamūlaṃ. **Gavipphalanti** yaṃkiñci rukkhavalliphalaṃ. Mūlaggahaṇena vā kandamūlaṃ, phalaggahaṇena rukkhavalliphalaṃ, gavipphalaggahaṇena udake jātasīnghātakakaserukādiphalaṃ veditabbaṃ. **Dhammena laddhanti** dūteyyapahiṇagamanādīmicchājīvaṃ pahāya vane uñchācariyāya laddhaṃ. **Satanti** santo ariyā. **Asnamānāti** bhuñjamānā. **Na kāmakāmā alikaṃ bhaṇantīti** te evaṃ amamaṃ apariggahā etāni sāmākādīni bhuñjamānā isayo yathā tvaṃ sādurasādike kāme patthayanto āmagandhaṃ bhuñjantoyeva ‘‘nāhaṃ, brāhmaṇa, āmagandhaṃ bhuñjāmi’’ti bhaṇanto alikaṃ bhaṇasi, tathā na kāmakāmā alikaṃ bhaṇanti, kāme kāmayaṇtā musā na bhaṇantīti isīnaṃ pasaṃsāya bhagavato nindaṃ dīpeti.

243. Evaṃ isīnaṃ pasaṃsāpadesena bhagavantam̐ ninditvā idāni attanā adhippetam̐ nindāvattum̐ dassetvā nippariyāyeneva bhagavantam̐ nindanto āha ‘‘yadasnamāno’’ti tatha da-kāro padasandhikaro. Ayaṃ panattho – yaṃ kiñcīdeva sasamaṃsaṃ vā tittiramaṃsaṃ vā dhovanacchedanādīnā pubbaparikkammaṃ **sukatam̐**, pacanavāsanādīnā pacchāparikkammaṃ **suniṭṭhitam̐**, na mātaraṃ na pitarā, apica kho pana ‘‘dakkhiṇeyyo aya’’nti maññamānehi dhammakāmehi **parehi dinnam̐**, sakkāraṇaṇa **payatam̐** paṇītamalaṅkatam̐, uttamarasatāya ojavantatāya thāmabalabharaṇasamatthatāya ca **paṇītam̐ asnamāno** āhārayamāno, na kevalaṅca yaṃkiñci maṃsameva, apica kho pana idampi **sālīnamannaṃ** vicitakālakam̐ sālītaṇḍulodanaṃ **paribhuñjamāno so bhuñjasi, kassapa, āmagandhaṃ**, so tvaṃ yaṃkiñci maṃsam̐ bhuñjamāno idaṅca sālīnamannaṃ paribhuñjamāno bhuñjasi, kassapa, āmagandhanti bhagavantam̐ gottena ālapati.

244. Evaṃ āhārato bhagavantam ninditvā idāni musāvādam āropetvā nindanto āha “**na āmagandho...pe... susaṅkhatehī**”ti. Tassattho – pubbe mayā pucchito samāno “**na āmagandho mama kappatī**”ti icceva tvaṃ bhāsasi, evaṃ ekaṃseneva tvaṃ bhāsasi **brahmabandhu** brāhmaṇaguṇavirahitajātimattabrāhmaṇāti paribhāsanto bhaṇāti. **Sālinamannanti** sāliṇaṅḍulodanaṃ. **Paribhuñjamānoti** bhuñjamāno. **Sakuntamaṃsehi susaṅkhatehī** tadā bhagavato abhihaṭṭam sakuṇamaṃsam niddisanto bhaṇāti.

Evaṃ bhaṇanto eva ca bhagavato heṭṭhā pādatalā pabhuti yāva upari kesaggā sarīramullokento dvattiṃsavaralakkaṇāsītianubyañjanasampadam byāmapabhāparikkhepañca disvā “**evarūpo mahāpurisalakkhaṇādipaṭimaṇḍitakāyo** na musā bhaṇitum arahati. Ayaṃ hissa bhavantarepi saccavācānissandeneva uṇṇā bhamukantare jātā odātā mudu tūlasannibhā, ekekāni ca lomakūpesu lomāni. Svāyaṃ kathamidāni musā bhaṇissati. Addhā añño imassa āmagandho bhavissati, yaṃ sandhāya etadavoca – ‘**nāham, brāhmaṇa, āmagandham bhuñjāmī**’ti, yaṃnūnāham etaṃ puccheyya”nti cintetvā sañjātabahumāno gotteneva ālapanto imaṃ gāthāsesaṃ āha –

“Pucchāmi taṃ kassapa etamattham, kathampakāro tava āmagandho”ti.

245. Athassa bhagavā āmagandham vissajjetum “**pāṇātipāto**”ti evamādimāha. Tattha **pāṇātipāto**ti pāṇavadho. **Vadhachedabandhananti** ettha sattānaṃ daṇḍādīhi ākoṭanaṃ vadho, hatthapādādīnaṃ chedanaṃ chedo, rajjuādīhi bandho bandhanaṃ. **Theyyam musāvādoti** theyyañca musāvādo ca. **Nikatīti** “**dassāmi, karissāmī**”tiādīnaṃ nayena āsaṃ uppādetvā nirāsākaraṇam. **Vañcanānti** asuvaṇṇam suvaṇṇanti gāhāpanādīni. **Ajjhenakuttanti** niratthakamanekaganthapariyāpuṇanaṃ. **Paradārasevanāti** parapariggahitāsu cārittapajjanaṃ. **Esāmagandho na hi maṃsabhojananti** esa pāṇātipātādiakusaladhammasamudācāro āmagandho vissagandho kuṇapagandho. Kiṃ kāraṇā? Amanuññatā kilesaasucimissakattā sabbhi jigucchitattā paramaduggandhabhāvāvahattā ca. Ye hi ussannakilesā sattā, te tehi atiduggandhā honti, nikkilesānaṃ matasarīrampi duggandham na hoti, tasmā esāmagandho. Maṃsabhojanaṃ pana adīṭṭhamasutamaparisānkitāñca anavajjam, tasmā na hi maṃsabhojanaṃ āmagandhoti.

246. Evaṃ dhammādhiṭṭhānāya desanāya ekena nayena āmagandham vissajjetvā idāni yasmā te te sattā tehi tehi āmagandhehi samannāgatā, na eko eva sabbehi, na ca sabbe ekeneva, tasmā nesaṃ te te āmagandhe pakāsetum “**ye idha kāmesu asaṅñatā janā**”tiādīnaṃ nayena puggalādhiṭṭhānāya tāva desanāya āmagandhe vissajjento dve gāthāyo abhāsi.

Tattha **ye idha kāmesu asaṅñatā janāti** ye keci idha loke kāmapaṭisevanasaṅkhātesu kāmesu mātimātucchādīsūpi mariyādāviraheṇa bhinnasaṃvaratāya asaṃyatā puthujjanā. **Rasesu giddhāti** jīvāviññeyyesu rasesu giddhā gadhitā mucchitā ajjhosannā anādīnavadassāvino anissaraṇapaññā rase paribhuñjanti. **Asucibhāvamassitāti** tāya rasagiddhiyā rasapaṭilābhatthāya nānappakāramicchājīvasaṅkhātaasucibhāvamissitā. **Natthikadiṭṭhīti** “**natthi dīna**”ntiādīdasavattukamicchādīṭṭhisamannāgatā. **Visamāti** visamena kāyakammādinā samannāgatā. **Durannayāti** duviññāpayā sandīṭṭhiparāmāsīdhānaggāhīduppaṭinissaggitāsamannāgatā. **Esāmagandhoti** esa etāya gāthāya puggale adhiṭṭhāya niddiṭṭho “**kāmesu asaṃyatatā rasagiddhatā ājīvavipattinatthikadiṭṭhikāyaduccaritādivisamatā durannayabhāvātā**”ti aparopi pubbe vuttenevatthena chabbidho āmagandho veditabbo. **Na hi maṃsabhojananti** maṃsabhojanaṃ pana yathāvuttenevatthena na āmagandhoti.

247. Dutiyagāthāyapi **ye lūkhasāti** ye lūkhā nirasā, attakilamathānuyuttāti attho. **Dāruṇāti** kakkhaḷā dovacassatāyuttā. **Piṭṭhimaṃsikāti** purato madhuraṃ bhaṇitvā parammukhe avaṇṇabhāsino. Ete hi abhimukham oloketumasakkontā parammukhānaṃ piṭṭhimaṃsakhādakā viya honti, tena “**piṭṭhimaṃsikā**”ti vuccanti. **Mittaddunoti** mittadūhākā, dāradhanajīvītesu vissāsamaṇāpanānaṃ mittānaṃ tattha micchāpaṭipajjanakāti vuttaṃ hoti. **Nikkaruṇāti** karuṇāviraṇitā sattānaṃ anattakāmā.

Atimānīnoti “idhekacco jātiyā vā...pe... aññataraññatarena vatthunā pare atimaññati, yo evarūpo māno ketukamyatā cittassā”ti (vibha. 880) evaṃ vuttēna atimānēna samannāgatā. **Adānasīlāti** adānapakatikā, adānādhimuttā asaṃvibhāgaratāti attho. **Na ca denti kassacīti** tāya ca pana adānasīlatāya yācītipi santā kassaci kiñci na denti, adinnapubbakakule manussasadisā nijjhāmatanḥikapetaparāyaṇā honti. Keci pana “ādānasīlā”tipi paṭhanti, kevalaṃ gahaṇasīlā, kassaci pana kiñci na dentīti. **Esāmagandho na hi maṃsabhojananti** esa etāya gāthāya puggale adhiṭṭhāya niddiṭṭho “lūkhātā, dāruṇātā, piṭṭhimaṃsikatā, mittadūbhītā, nikkaruṇātā, atimānītā, adānasīlatā, adāna”nti aparopi pubbe vuttēnavatthēna aṭṭhavidho āmagandho vedītabbo, na hi maṃsabhojananti.

248. Evaṃ puggalādhīṭṭhānāya desanāya dve gāthāyo vatvā puna tassa tāpasassa āsayānuparivattanāṃ viditvā dhammādhīṭṭhānāyeva desanāya ekaṃ gāthāṃ abhāsi. Tattha **kodho** uragasutte vuttanayēna vedītabbo. **Madoti** “jātimado, gottamado, ārogyamado”tiādīnā (vibha. 832) nayēna vibhaṅge vuttappabhedo cittassa majjanabhāvo. **Thambhoti** thaddhabhāvo. **Paccupaṭṭhāpanāti** paccanīkaṭṭhāpanā, dhammena nayēna vuttassa paṭivirujjhītvā ṭhānaṃ. **Māyāti** “idhekacco kāyēna duccharitaṃ caritvā”tiādīnā (vibha. 894) nayēna vibhaṅge vibhattā katapāpapaṭicchādanatā. **Usūyāti** paralābhasakkārādīsū issā. **Bhassasamussayoti** samussitaṃ bhassaṃ, attukkamaṇatāti vuttaṃ hoti. **Mānātīmānoti** “idhekacco jātiyā vā...pe... aññataraññatarena vatthunā pubbakālaṃ parehi sadisaṃ attānaṃ dahatī, aparakālaṃ attānaṃ seyyaṃ dahatī, pare hīne dahatī, yo evarūpo māno...pe... ketukamyatā cittassā”ti (vibha. 880) vibhaṅge vibhatto. **Asabbhi santhavoti** asappurisehi santhavo. **Esāmagandho na hi maṃsabhojananti** esa kodhādi navavidho akusalarāsi pubbe vuttēnavatthēna āmagandhoti vedītabbo, na hi maṃsabhojananti.

249. Evaṃ dhammādhīṭṭhānāya desanāya navavidhaṃ āmagandhaṃ dassētvā punapi pubbe vuttanayēna puggalādhīṭṭhānāya desanāya āmagandhe vissajjento tisso gāthāyo abhāsi. Tattha **ye pāpasīlāti** ye pāpasamācārātāya “pāpasīlā”ti loke pākātā. **Ṇaghātasūcakāti** vasalasutte vuttanayēna iṇaṃ gahētvā tassa appadānēna iṇaghātā, pesuññēna sūcakā ca. **Vohārakūṭā idha pāṭirūpikāti** dhammaṭṭaṭṭhāne ṭhitā lañjaṃ gahētvā sāmike parājentā kūṭēna vohārenā samannāgatattā vohārakūṭā, dhammaṭṭapaṭirūpakattā pāṭirūpikā. Atha vā **idhāti** sāsane. **Pāṭirūpikāti** dussīlā. Te hi yasmā nesamaṃ iriyāpathasampadādīhi sīlavantaṭṭirūpaṃ atthi, tasmā paṭirūpā, paṭirūpā eva pāṭirūpikā. **Narādhamā yedha karonti kibbisanti** ye idha loke narādhamā māṭāpitūsū buddhapaṭiccekabuddhādīsū ca micchāpaṭipattisaññitaṃ kibbisamaṃ karonti. **Esāmagandho na hi maṃsabhojananti** esa etāya gāthāya puggale adhiṭṭhāya niddiṭṭho “pāpasīlatā, iṇaghātātā, sūcakātā, vohārakūṭātā, pāṭirūpikatā, kibbisakārītā”ti aparopi pubbe vuttēnavatthēna chabbidho āmagandho vedītabbo, na hi maṃsabhojananti.

250. Ye idha pāṇesu asaññatā janāti ye janā idhaloke pāṇesu yathākāmacāritāya satampi sahasampi māretvā anuddayāmatassāpi akaraṇēna asaṃyatā. **Paresamādāya vihesamuyyutāti** paresamaṃ santakamaṃ ādāya dhanamaṃ vā jīvītaṃ vā tato “mā evamaṃ karoṭhā”ti yācāntānaṃ vā nivārentānaṃ vā pañīleḍḍudaṇḍādīhi vihesamaṃ uyyutā. Pare vā satte samādāya “ajja dasa, ajja vīsa”nti evamaṃ samādiyitvā tesamaṃ vadhabandhanādīhi vihesamuyyutā. **Dussīlaluddāti** nissīlā ca durācārattā, luddā ca kurūrakammantā lohitapāṇītāya, macchaghātakamigabandhakasākuṇikādayo idhādhippetā. **Pharusāti** pharusavācā. **Anādarāti** “idāni na karissāma, viraṃsāma evarūpā”ti evamaṃ ādaraviraḥitā. **Esāmagandho na hi maṃsabhojananti** esa etāya gāthāya puggale adhiṭṭhāya niddiṭṭho “pāṇātipāto vadhachedabandhana”ntiādīnā nayēna pubbe vutto ca avutto ca “pāṇesu asaṃyatātā paresamaṃ vihesatā dussīlatā luddatā pharusatā anādaro”ti chabbidho āmagandho vedītabbo, na hi maṃsabhojananti. Pubbe vuttampi hi sotūnaṃ sotukāmatāya avadhāraṇātāya daḥhikaraṇātāyāti evamādīhi kāraṇēhi puna vuccatī. Tēna ca parato vakkhati “iccetamatthaṃ bhagavā punappunaṃ, akkhāsi naṃ vedayi mantapāragū”ti.

251. Etesu giddhā viruddhātipātīnoti etesu pāṇesu gedhēna giddhā, dosēna viruddhā, mohēna ādīnavamaṃ apassantā punappunaṃ ajjhācārappattiyā atipātīno, etesu vā “pāṇātipāto vadhachedabandhana”ntiādīnā nayēna vuttēsu pāpakammesū yathāsambhavaṃ ye

gedhavirodhātīpātasāṅkhātā rāgadosamohā, tehi giddhā viruddhā atīpātino ca. **Niceuyyutāti** akusalakaraṇe niccaṃ uyyutā, kadāci paṭisaṅkhāya appaṭiviratā. **Peccāti** asmā lokā paraṃ gantvā. **Tamaṃ vajanti ye, patanti sattā nirayaṃ avamsirāti** ye lokantarikandhakārasāṅkhātāṃ nīcakulatādibhedāṃ vā tamaṃ vajanti, ye ca patanti sattā avīciādibhedāṃ nirayaṃ avamsirā adhogatasīsā. **Esāmagandhoti** tesāṃ sattānaṃ tamavajanānirayapatanahetu esa gedhavirodhātīpātabhedo sabbāmagandhamūlabhūto yathāvuttenatthena tividho āmagandho. **Na hi maṃsabhojananti** maṃsabhojanaṃ pana na āmagandhoti.

252. Evaṃ bhagavā paramatthato āmagandhaṃ vissajjetvā duggatimaggabhāvañcassa pakāsetvā idāni yasmīṃ macchamaṃsabhojane tāpaso āmagandhasaññī duggatimaggasaññī ca hutvā tassa abhojanena suddhikāmo hutvā taṃ na bhujjati, tassa ca aññassa ca tathāvidhassa sodhetuṃ asamatthabhāvaṃ dassento “**na macchamaṃsa**”nti imaṃ chappadaṃ gāthamāha. Tattha sabbapadāni antīmapādena yojetabbāni – na macchamaṃsaṃ sodheti maccaṃ avitīṇṇakaṅkhaṃ, na āhutiyaññāmutūpasevanā sodheti maccaṃ avitīṇṇakaṅkhanti evaṃ. Ettha ca **na macchamaṃsanti** akhādiyamānaṃ macchamaṃsaṃ na sodheti, tathā **anāsakattanti** evaṃ porāṇā vaṇṇenti. Evaṃ pana sundaratarāṃ siyā “na macchamaṃsānaṃ anāsakattaṃ na macchamaṃsānānāsakattaṃ, macchamaṃsānaṃ anāsakattaṃ na sodheti, macca”nti athāpi siyā, evaṃ sante anāsakattaṃ ohīyatīti? Tañca na, amaratapena saṅgahitattā. “Ye vāpi loke amarā bahū tapā”ti ettha hi sabbopi vuttāveseso attakilamatho saṅgahaṃ gacchatīti. **Naggiyanti** acelakattaṃ. **Muṇḍiyanti** muṇḍabhāvo. **Jaṭājallanti** jaṭā ca rajojallañca. **Kharājīnānti** kharāni ajīnacammāni. **Aggihuttassupasevanāti** aggipāricāriyā. **Amarāti** amarabhāvapattathanatāya pavattakāyakilesā. **Bahūti** ukkuṭīkappadhānādibhedato aneke. **Tapāti** sarīrasantāpā. **Mantāti** vedā. **Āhūtīti** aggīhomakammaṃ. **Yaññāmutūpasevanāti** assamedhādiyaññā ca utūpasevanā ca. Utūpasevanā nāma gimhe ātapaṭṭhānasevanā, vasse rukkhamūlasevanā, hemante jalappavesasevanā. **Na sodhenti maccaṃ avitīṇṇakaṅkhanti** kilesasuddhiyā vā bhavasuddhiyā vā avitīṇṇavicikicchaṃ maccaṃ na sodhenti. Kaṅkhāmale hi sati na visuddho hoti, tvañca sakaṅkhoyevāti. Ettha ca “avitīṇṇakaṅkha”nti etaṃ “na macchamaṃsa”ntīdīni sutvā “kiṃ nu kho macchamaṃsānaṃ abhojanādīnā siyā visuddhimaggo”ti tāpasassa kaṅkhāya uppannāya bhagavatā vuttaṃ siyāti no adhippāyo. Yā cassa “so macchamaṃsaṃ bhujjati”ti sutvāva buddhe kaṅkhā uppannā, taṃ sandhāyetaṃ vuttanti vedītabbaṃ.

253. Evaṃ macchamaṃsānāsakattādīnaṃ sodhetuṃ asamatthabhāvaṃ dassetvā idāni sodhetuṃ samatthe dhamme dassento “**sotesu gutto**”ti imaṃ gāthamāha. Tattha **sotesūti** chasu indriyesu. **Guttoti** indriyasamvaraguttīyā samannāgato. Ettāvātā indriyasamvaraparivārasīlaṃ dasseti. **Viditindriyo careti** ñātaparīññāya chaḷindriyāni viditvā pākāṭāni katvā careyya, vihareyyāti vuttaṃ hoti. Ettāvātā visuddhasīlassa nāmarūparicchedaṃ dasseti. **Dhamme ṭhitoti** ariyamaggena abhisametabbacatusaccadhamme ṭhito. Etena sotāpattībhūmiṃ dasseti. **Ajjavamaddave ratoti** ujubhāve ca mudubhāve ca rato. Etena sakadāgāmībhūmiṃ dasseti. Sakadāgāmī hi kāyavaṅkādikarānaṃ cittathaddhabhāvakarānañca rāgadosānaṃ tanubhāvā ajjavamaddave rato hoti. **Saṅgātigoti** rāgadosasaṅgātigo. Etena anāgāmībhūmiṃ dasseti. **Sabbadukkhappahīnoti** sabbassa vaṭṭadukkhassa hetuppahānena pahīnasabbadukkho. Etena arahattabhūmiṃ dasseti. **Na lippati diṭṭhasutesu dhīroti** so evaṃ anupubbena arahattaṃ patto dhitisampadāya dhīro diṭṭhasutesu dhammesu kenaci kilesena na lippati. Na kevalañca diṭṭhasutesu, mutaviññātesu ca na lippati, aññadatthu paramavisuddhippatto hotīti arahattanīkūṭena desanaṃ niṭṭhāpesi.

254-5. Ito paraṃ “**iccetamattha**”nti dve gāthā saṅgītikārehi vuttā. Tāsamattho – **iti bhagavā** kassapo **etamatthaṃ punappunaṃ** anekāhi gāthāhi dhammādhīṭṭhānāya puggalādhīṭṭhānāya ca desanāya yāva tāpaso aññāsī, tāva so **akkhāsī** kathesi vitthāresi. **Naṃ vedayi mantapāragūti** sopi tañca atthaṃ mantapāragū, vedapāragū, tisso brāhmaṇo vedayi aññāsī. Kiṃ kāraṇā? Yasmā atthato ca padato ca desanāyato ca **citrāhi gāthāhi munī pakāsaiyī**. Kīdiso? **Nirāmagandho asito durannayo**, āmagandhakilesābhāvā nirāmagandho, taṇhādīṭṭhinissayābhāvā asito, bāhiradīṭṭhivasena “idaṃ seyyo idaṃ vara”nti kenaci netuṃ asakkuṇeyyattā durannayo. Evaṃ pakāsītavato cassa **sutvāna buddhassa**

subhāsitaṃ padam sukathitaṃ dhammadesanaṃ sutvā **nirāmagandham** nikkilesayogaṃ, **sabbadukkhappanūdanaṃ** sabbavaṭṭadukkhappanūdanaṃ, **nīcamano** nīcacitto hutvā **vandi tathāgatassa**, tisso brāhmaṇo tathāgatassa pāde pañcapaṭiṭṭhitaṃ katvā vandi. **Tattheva pabbajjamarocayitthāti** tattheva ca naṃ āsane nisinnaṃ kassapaṃ bhagavantaṃ tisso tāpaso pabbajjamarocayittha, ayācīti vuttaṃ hoti. Taṃ bhagavā “ehi bhikkhū”ti āha. So taṅkhaṇaṃyeva aṭṭhaparikkhārayutto hutvā ākāsenāgantvā vassasatikatthero viya bhagavantaṃ vanditvā katipāheneva sāvakaṃpāramiññaṃ paṭivijjhivā **tisso** nāma aggasāvako ahosi, puna dutiyo **bhāradvājo** nāma. Evaṃ tassa bhagavato tissabhāradvājaṃ nāma sāvakayugaṃ ahosi.

Amhākaṃ pana bhagavā yā ca tissena brāhmaṇena ādito tisso gāthā vuttā, yā ca kassapena bhagavatā majjhe nava, yā ca tadā saṅgītikārehi ante dve, tā sabbāpi cuddasa gāthā ānetvā paripuṇṇaṃ katvā imaṃ āmagandhasuttaṃ ācariyappamukhānaṃ pañcannaṃ tāpasasatānaṃ āmagandham byākāsi. Taṃ sutvā so brāhmaṇo tattheva nīcamano hutvā bhagavato pāde vanditvā pabbajjaṃ yāci saddhiṃ parisāya. “Etha bhikkhavo”ti bhagavā avoca. Te tattheva ehibhikkhubhāvaṃ patvā ākāsenāgantvā bhagavantaṃ vanditvā katipāheneva sabbeva aggaphale arahatte paṭiṭṭhahimsūti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya āmagandhasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

3. Hirisuttavaṇṇanā

Hiriṃ tarantanti hirisuttaṃ. Kā uppatti? Anuppanne bhagavati sāvattthiyaṃ aññataro brāhmaṇamahāsālo aḍḍho ahosi asītikotiḍhanavibhavo. Tassa ekaputtako ahosi piyo manāpo. So taṃ devakumāraṃ viya nānappakārehi sukhūpakaraṇehi saṃvaḍḍhento taṃ sāpateyyaṃ tassa aniyātetvāva kālamakāsi saddhiṃ brāhmaṇiyā. Tato tassa māṇavassa mātāpitūnaṃ accayena bhaṇḍāgāriko sārāgabbhaṃ vivaritvā sāpateyyaṃ niyyātentō āha – “idaṃ te, sāmī, mātāpitūnaṃ santakaṃ, idaṃ ayyakapayyakānaṃ santakaṃ, idaṃ sattakulaparivaṭṭena āgata”nti. Māṇavo dhanam disvā cintesi – “idaṃ dhanamyeva dissati, yehi pana idaṃ sañcītaṃ, te na dissanti, sabbeva maccuvasaṃ gatā. Gacchantā ca na ito kiñci ādāya agamaṃsu, evaṃ nāma bhoge pahāya gantabbo paraloko, na sakkā kiñci ādāya gantuṃ aññatra sucaritena. Yaṃnūnāhaṃ imaṃ dhanam pariccajītvā sucaritadhanam gaṇheyyaṃ, yaṃ sakkā ādāya gantu”nti. So divase divase satasahassaṃ vissajjento puna cintesi – “pahūtamidam dhanam, kiṃ iminā evamappakena pariccāgena, yaṃnūnāhaṃ mahādānaṃ dadeyya”nti. So rañño ārocesi – “mahārāja, mama ghare ettakaṃ dhanam atthi, icchāmi tena mahādānaṃ dātuṃ. Sādhu, mahārāja, nagare ghosanaṃ kārāpethā”ti. Rājā tathā kārāpesi. So āgatāgatānaṃ bhājanāni pūretvā sattahi divasehi sabbadhanamadāsi, datvā ca cintesi – “evaṃ mahāpariccāgaṃ katvā ayuttaṃ ghare vasituṃ, yaṃnūnāhaṃ pabbajeyya”nti. Tato pariyanassa etamattham ārocesi. Te “mā, tvaṃ sāmī, ‘dhanam parikkhīṇa’nti cintayi, mayaṃ appakeneva kālena nānāvidhehi upāyehi dhanasañcayam karissāmā”ti vatvā nānappakārehi taṃ yācīṃsu. So tesam yācanaṃ anādiyitvāva tāpasapabbajjam pabbaji.

Tattha aṭṭhavidhā tāpasā – saputtabhariyā, uñchācārikā, sampattakālikā, anaggipakkikā, asmamuṭṭhikā, dantaluyyakā, pavattaphalikā, vaṇṭamuttikā cāti (dī. ni. aṭṭha. 1.280). Tattha **saputtabhariyāti** puttadārena saddhiṃ pabbajitvā kasivaṇijjādīhi jīvikaṃ kappayamānā keṇiyajaṭilādayo. **Uñchācārikāti** nagaradvāre assamaṃ kārāpetvā tattha khattiyabrāhmaṇakumārādayo sippādīni sikkhāpetvā hiraññasuvaṇṇaṃ paṭikkhipitvā tilaṇḍulādīkappiyabhaṇḍapaṭiggāhā, te saputtabhariyehi seṭṭhatarā. **Sampattakālikāti** āhāraṃvāya sampattaṃ āhāraṃ gahetvā yāpentā, te uñchācārikehi seṭṭhatarā. **Anaggipakkikāti** agginā apakkapattaphalāni khādītva yāpentā, te sampattakālikehi seṭṭhatarā. **Asmamuṭṭhikāti** muṭṭhipāsānaṃ gahetvā aññaṃ vā kiñci vāsisatthakādīṃ gahetvā vicarantā yadā chātā honti, tadā sampattarukkhatō tacam gahetvā khādītva uposathaṅgāni adhiṭṭhāya cattāro brahmavihāre bhāventi, te anaggipakkikehi seṭṭhatarā. **Dantaluyyakāti**

muṭṭhipāsānādīnīpi agahetvā carantā khudākāle sampattarukkhatō dantehi uppāṭetvā tacamaṃ khāditvā uposathaṅgāni adhiṭṭhāya brahmavihāre bhāventi, te asmamuṭṭhikehi seṭṭhatarā. **Pavattaphalikā**ti jātassaraṃ vā vanasaṅgaṃ vā nissāya vasantā yaṃ tattha sare bhisamuḷālādi, yaṃ vā vanasaṅge pupphakāle pupphaṃ, phalakāle phalaṃ, tameva khādanti. Pupphaphale asati antamaso tattha rukkhapapaṭikampi khāditvā vasanti, na tveva āhāratthāya aññatra gacchanti. Uposathaṅgādhiṭṭhānaṃ brahmavihārabhāvanaṃ ca karonti, te dantaluyyakehi seṭṭhatarā. **Vaṇṭamuttikā** nāma vaṇṭamuttāni bhūmiyaṃ patitāni paṇṇāniyeva khādanti, sesaṃ purimasadisameva, te sabbasetṭhā.

Ayaṃ pana brāhmaṇakulaputto “tāpasapabbajjāsu aggapabbajjaṃ pabbajissāmī”ti vaṇṭamuttikapabbajjameva pabbajitvā himavante dve tayo pabbate atikkamma assamaṃ kārāpetvā paṭivasati. Atha bhagavā loke uppajjitvā pavattitavaradhammacakko anupubbena sāvattiyaṃ gantvā sāvattiyaṃ viharati jetavane anāthapiṇḍikassa ārāme. Tena kho pana samayena sāvattiyaṃ eko puriso pabbate candanasārādīni gavesanto tassa assamaṃ patvā abhivādetvā ekamantaṃ aṭṭhāsi. So taṃ disvā “kuto āgato”ti puccāhi. “Sāvattiyaṃ, bhante”ti. “Kā tattha pavattī”ti? “Tattha, bhante, manussā appamattā dānādīni puñṇāni karonti”ti. “Kassa ovādaṃ sutvā”ti? “Buddhassa bhagavato”ti. Tāpaso buddhasaddassavanena vimhito “buddhoti tvamaṃ, bho purisa, vadesi”ti āmagandhe vuttanayeneva tikkhattuṃ puccitvā “ghosopi kho eso dullabho”ti attamaṃ bhagavato santikaṃ gantukāmo hutvā cintesi – “na yuttaṃ buddhassa santikaṃ tucchameva gantuṃ, kiṃ nu kho gahetvā gaccheyya”nti. Puna cintesi – “buddhā nāma āmisagarukā na honti, handāhaṃ dhammapaṇṇākāraṃ gahetvā gacchāmī”ti cattāro pañhe abhisankhari –

“Kīdiso mitto na sevitabbo, kīdiso mitto sevitabbo;
Kīdiso payogo payuñjitabbo, kiṃ rasānaṃ agga”nti.

So te pañhe gahetvā majjhimadesābhimukho pakkamitvā anupubbena sāvattiyaṃ patvā jetavanaṃ pavittā. Bhagavāpi tasmīṃ samaye dhammadesanattāya āsane nisinnoyeva hoti. So bhagavantaṃ disvā avanditvā ekamantaṃ aṭṭhāsi. Bhagavā “kacci, isi, khamaṇīya”ntiādinā nayena sammodi. Sopi “khamaṇīyaṃ, bho gotama”tiādinā nayena paṭisammoditvā “yadi buddho bhavissati, manasā puccite pañhe vācāya eva vissajjessati”ti manasā eva bhagavantaṃ te pañhe puccāhi. Bhagavā brāhmaṇena puṭṭho ādipaṇhaṃ tāva vissajjetuṃ **hirim tarantanti** ārabhitvā aḍḍhateyyā gāthāyo āha.

256. Tāsaṃ attho – **hirim tarantanti** hirim atikkamantaṃ ahirikaṃ nillajjaṃ. **Vijigucchamānanti** asucimiva passamānaṃ. Ahiriko hi hirim jigucchati asucimiva passati, tena na bhajati na allīyati. Tena vuttaṃ “vijigucchamāna”nti. **Tavāhamasmi iti bhāsamānanti** “ahaṃ, samma, tava sahāyo hitakāmo sukhakāmo, jīvītampi me tuyhaṃ atthāya pariccatta”nti evamādinā nayena bhāsamānaṃ. **Sayhāni kammāni anādiyantanti** evaṃ bhāsivāpi ca sayhāni kātuṃ sakkānīpi tassa kammāni anādiyantaṃ karaṇattāya asamādiyantaṃ. Atha vā cittaṃ tattha ādaramattampi akaraṇtaṃ, apica kho pana uppannesu kiccesu byasanaṃ eva dassentaṃ. **Neso mamanti iti naṃ vijaññāti** taṃ evarūpaṃ “mittapaṭirūpako eso, neso me mitto”ti evaṃ paṇḍito puriso vijāneyya.

257. **Ananvayanti** yaṃ atthaṃ dassāmi, karissāmīti ca bhāsati, tena ananugataṃ. **Piyaṃ vācaṃ yo mittesu pakubbatīti** yo atītānāgatehi padehi paṭisantharanto niratthakena saṅgaṇhanto kevalaṃ byañjanacchāyāmatteva piyaṃ mittesu vācaṃ pavatteti. **Akaraṇtaṃ bhāsamānaṃ, pariñānanti paṇḍitāti** evarūpaṃ yaṃ bhāsati, taṃ akaraṇtaṃ, kevalaṃ vācāya bhāsamānaṃ “vacīparamo nāmesa amitto mittapaṭirūpako”ti evaṃ paricchinditvā paṇḍitā jānanti.

258. **Na so mitto yo sadā appamatto, bhedāsāṅkī randhamevānupassīti** yo bhedameva āsaṅkamāno katamadhurena upacārena sadā appamatto viharati, yaṃkiñci assatiyā amanasikārena kataṃ, aññānakeṇa vā akataṃ, “yadā maṃ garahissati, tadā naṃ etena paṭicodessāmī”ti evaṃ randhameva anupassati, na so mitto sevitabboti.

Evam bhagavā “kīdiso mitto na sevitabbo”ti imaṃ ādipaṇhaṃ vissajjetvā dutiyaṃ vissajjetuṃ “**yasmiṅca seti**”ti imaṃ upaḍḍhagāthamāha. Tassattho **yasmiṅca** mitte mitto tassa hadayamanupavisitvā sayanena yathā nāma pitu **urasi putto** “imassa mayi urasi sayante dukkhaṃ vā anattamanatā vā bhaveyyā”tiādīhi aparisaṅkamāno nibbisaṅko hutvā **seti**, evamevaṃ dāradhanajīvitādīsu vissāsaṃ karonto mittabhāvena nibbisaṅko seti. **Yo ca parehi** kāraṇasataṃ kāraṇasahasampi vatvā **abhejjo, sa ve mitto** sevitabboti.

259. Evam bhagavā “kīdiso mitto sevitabbo”ti evaṃ dutiyapaṇhaṃ vissajjetvā tatiyaṃ vissajjetuṃ “pāmujjakaraṇa”nti gāthamāha. Tassattho – pāmujjaṃ karotīti **pāmujjakaraṇaṃ. Ṭhānanti** kāraṇaṃ. Kim pana tanti? Vīriyaṃ. Tañhi dhammūpasañhitaṃ pītipāmojjasukhamuppādanato pāmujjakaraṇanti vuccati. Yathāha “svākhāte, bhikkhave, dhammavinaye yo āradhaviyāyo, so sukhaṃ viharatī”ti (a. ni. 1.319). Pasaṃsaṃ āvahaṭīti **pasaṃsāvahaṇaṃ**. Ādito dibbamānusakasukhānaṃ, pariyoṣāne nibbānasukhassa āvahanato phalūpacārena **sukhaṃ**. Phalaṃ paṭikaṅkhamāno **phalānisamso. Bhāvetīti** vaḍḍheti. **Vahanto porisaṃ dhuranti** purisaṅucchavikaṃ bhāraṃ ādāya viharanto etaṃ sammappadhānavīriyasāṅkhātāṃ ṭhānaṃ bhāveti, īdiso payogo sevitabboti.

260. Evam bhagavā “kīdiso payogo payuñjitabbo”ti tatiyapaṇhaṃ vissajjetvā catutthaṃ vissajjetuṃ “**pavivekarasa**”nti gāthamāha. Tattha **pavivekoti** kilesavivekato jātattā aggaphalaṃ vuccati, tassa rasoti assādanatṭhena taṃsampayuttaṃ sukhaṃ. **Upasamopi** kilesūpasamante jātattā nibbānasāṅkhātaupasamārammaṇattā vā tadeva, **dhammapītirasopi** ariyadhammato anapetāya nibbānasāṅkhāte dhamme uppannāya pītiyā rasattā tadeva. Taṃ pavivekarasaṃ upasamassa ca rasaṃ pītvā tadeva **dhammapītirasaṃ pivam niddaro hoti nippāpo**, pītvāpi kilesapariḷhābhāvena niddaro, pivantopi pahīnapāpattā nippāpo hoti, tasmā etaṃ rasānamagganti. Keci pana “jhānanibbānapaccavekkhaṇānaṃ kāyacittaupadhivivekānaṅca vasena pavivekarasādayo tayo eva ete dhammā”ti yojenti, purimameva sundaraṃ. Evam bhagavā catutthapaṇhaṃ vissajjento arahattanikūṭena desanaṃ niṭṭhāpesi. Desanāpariyoṣāne brāhmaṇo bhagavato santike pabbajitvā katipāheneva paṭisambhidāpatta arahā ahoṣīti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya hirisuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

Paṭhamo bhāgo niṭṭhito.

Namo tassa bhagavato arahato sammāsambuddhassa

Khuddakanikāye

Suttanipāta-aṭṭhakathā

(Dutiyo bhāgo)

2. Cūlavaggo

4. Maṅgalasuttavaṇṇanā

Evam me sutanti maṅgalasuttaṃ. Kā uppatti? Jambudīpe kira tattha tattha nagaradvārasanthāgārasabhādīsu mahājanā sannipatitvā hiraññasuvaṇṇaṃ datvā nānappakāraṃ sītāharaṇādibāhirakakathaṃ kathāpenti, ekekā kathā catumāsaccayena niṭṭhāti. Tattha ekadivasam

maṅgalakathā samuṭṭhāsi – “kiṃ nu kho maṅgalaṃ, kiṃ diṭṭhaṃ maṅgalaṃ, sutamaṅgalaṃ, mutamaṅgalaṃ, ko maṅgalaṃ jānāti”’ti?

Atha diṭṭhamaṅgaliko nāmeko puriso āha – “ahaṃ maṅgalaṃ jānāmi, diṭṭhaṃ loke maṅgalaṃ, diṭṭhaṃ nāma abhimaṅgalasammataṃ rūpaṃ. Seyyathidaṃ – idhekacco kālasseva vuṭṭhāya cātakasakuṇaṃ vā passati, beluvalaṭṭhiṃ vā gabbhiniṃ vā kumārake vā alaṅkatapaṭiyatte punṇaghaṭaṃ vā allaro-hitamacchaṃ vā ājaññaṃ vā ājaññarathaṃ vā usabhaṃ vā gāviṃ vā kapilaṃ vā, yaṃ vā panaññaṃ kiñci evarūpaṃ abhimaṅgalasammataṃ rūpaṃ passati, idaṃ vuccati diṭṭhamaṅgala”’nti. Tassa vacanaṃ ekacce aggahesuṃ, ekacce nāggahesuṃ. Ye nāggahesuṃ, te tena saha vivadiṃsu.

Atha sutamaṅgaliko nāmeko puriso āha – “cakkhu nāmetamaṃ, bho, sucimpi asucimpi passati, tathā sundarampi asundarampi, manāpampi amanāpampi. Yadi tena diṭṭhaṃ maṅgalaṃ siyā, sabbampi maṅgalaṃ siyā, tasmā na diṭṭhaṃ maṅgalaṃ, apica kho pana sutamaṅgalaṃ, sutamaṃ nāma abhimaṅgalasammato saddo. Seyyathidaṃ – idhekacco kālasseva vuṭṭhāya vaḍḍhāti vā vaḍḍhamānāti vā punṇāti vā phussāti vā sumanāti vā sirīti vā sirivaḍḍhāti vā ajja sunakkhattaṃ sumuhuttaṃ sudivasamaṃ sumaṅgalanti evarūpaṃ vā yaṃkiñci abhimaṅgalasammataṃ saddaṃ suṇāti, idaṃ vuccati sutamaṅgala”’nti. Tassapi vacanaṃ ekacce aggahesuṃ, ekacce nāggahesuṃ. Ye nāggahesuṃ, te tena saha vivadiṃsu.

Atha mutamaṅgaliko nāmeko puriso āha – “sotampi hi nāmetamaṃ bho sādhumpi asādhumpi manāpampi amanāpampi suṇāti. Yadi tena sutamaṅgalaṃ siyā, sabbampi maṅgalaṃ siyā, tasmā na sutamaṅgalaṃ, apica kho pana mutamaṅgalaṃ, mutamaṃ nāma abhimaṅgalasammataṃ gandharasaphoṭṭhabbaṃ. Seyyathidaṃ – idhekacco kālasseva vuṭṭhāya padumagandhādīpupphagandhaṃ vā ghāyati, phussadantakaṭṭhaṃ vā khādāti, pathaviṃ vā āmasati, haritasassaṃ vā allagomayaṃ vā kacchapaṃ vā tilavāhaṃ vā pupphaṃ vā phalaṃ vā āmasati, phussamattikāya vā sammā limpiti, phussasāṭakaṃ vā nivāseti, phussaveṭhanaṃ vā dhāreti, yaṃ vā panaññaṃ kiñci evarūpaṃ abhimaṅgalasammataṃ gandhaṃ vā ghāyati, rasaṃ vā sāyati, phoṭṭhabbaṃ vā phusati, idaṃ vuccati mutamaṅgala”’nti. Tassapi vacanaṃ ekacce aggahesuṃ, ekacce nāggahesuṃ.

Tattha na diṭṭhamaṅgaliko sutamutamaṅgalike asakkhi saññāpetuṃ. Na tesamaṃ aññataro itare dve. Tesu ca manussesu ye diṭṭhamaṅgalikassa vacanaṃ gaṇhiṃsu, te “diṭṭhameva maṅgala”’nti gatā. Ye sutamutamaṅgalikānaṃ vacanaṃ gaṇhiṃsu, te “sutameva mutameva maṅgala”’nti gatā. Evamayamaṃ maṅgalakathā sakalajambudīpe pākāṭā jātā.

Atha sakalajambudīpe manussā gumbagumbā hutvā “kiṃ nu kho maṅgala”’nti maṅgalāni cintayiṃsu. Tesamaṃ manussānaṃ ārakkhadevatā taṃ kathaṃ sutvā tatheva maṅgalāni cintayiṃsu. Tāsamaṃ devatānaṃ bhummadevatā mittā honti, atha tato sutvā bhummadevatāpi tatheva maṅgalāni cintayiṃsu. Tāsamaṃ devatānaṃ ākāsaṭṭhadevatā mittā honti, ākāsaṭṭhadevatānaṃ cātumahārājikadevatā. Eteneva upāyena yāva sudassīdevatānaṃ akaniṭṭhadevatā mittā honti, atha tato sutvā akaniṭṭhadevatāpi tatheva gumbagumbā hutvā maṅgalāni cintayiṃsu. Evaṃ dasasahassacakkavālesu sabbattha maṅgalacintā udapādi. Uppannā ca sā “idaṃ maṅgalaṃ idaṃ maṅgala”’nti vinicchiyamānāpi appattā eva vinicchayaṃ dvādasa vassāni aṭṭhāsi. Sabbe manussā ca devā ca brahmāno ca ṭhapetvā ariyasāvake diṭṭhasutamutavasena tidhā bhinnā. Ekopi “idameva maṅgala”’nti yathābhuccato niṭṭhaṅgato nāhosi, maṅgalakolāhalaṃ loke uppajji.

Kolāhalaṃ nāma pañcavidhaṃ – kappakolāhalaṃ, cakkavattikolāhalaṃ, buddhakolāhalaṃ, maṅgalakolāhalaṃ, moneyyakolāhalanti. Tattha kāmāvacaradevā muttasirā vikiṇṇakesā rudammukhā assūni hatthehi puñchamānā rattavatthanivatthā ativiya virūpavesadhārino hutvā, “vassasatasahassassa accayena kappuṭṭhānaṃ bhavissati. Ayaṃ loko vinassissati, mahāsamuddo sussissati, ayañca mahāpathavī sineru ca pabbatarājā uḍḍhayhissati vinassissati, yāva brahmalokā lokavināso bhavissati. Mettaṃ, mārisā, bhāvētha, karuṇaṃ muditaṃ upekkhaṃ, mārisā, bhāvētha, mātaraṃ upaṭṭhahatha,

pitaraṃ upaṭṭhahatha, kule jeṭṭhāpacāyino hotha, jāgaratha mā pamādatthā”ti manussapathe vicarivā ārocenti. Idaṃ **kappakolāhalaṃ** nāma.

Kāmāvacaradevāyeva “vassasatassaccayena cakkavattirājā loke uppajjissatī”ti manussapathe vicarivā ārocenti. Idaṃ **cakkavattikolāhalaṃ** nāma.

Suddhāvāsā pana devā brahmābharaṇena alaṅkaritvā brahmaveṭhanaṃ sīse katvā pītisomanassajātā buddhaguṇavādino “vassasahassassa accayena buddho loke uppajjissatī”ti manussapathe vicarivā ārocenti. Idaṃ **buddhakolāhalaṃ** nāma.

Suddhāvāsā eva devā manussānaṃ cittaṃ ñatvā “dvādasannaṃ vassānaṃ accayena sammāsambuddho maṅgalaṃ kathessatī”ti manussapathe vicarivā ārocenti. Idaṃ **maṅgalakolāhalaṃ** nāma.

Suddhāvāsā eva devā “sattannaṃ vassānaṃ accayena aññataro bhikkhu bhagavatā saddhiṃ samāgamaṃ moneyyapaṭipadaṃ pucchissatī”ti manussapathe vicarivā ārocenti. Idaṃ **moneyyakolāhalaṃ** nāma. Imesu pañcasu kolāhalesu diṭṭhamaṅgalādivasena tidhā bhinnesu devamanussesu idaṃ maṅgalakolāhalaṃ loke uppajji.

Atha devesu ca manussesu ca vicinitvā vicinitvā maṅgalāni alabhamānesu dvādasannaṃ vassānaṃ accayena tāvatimsakāyikā devatā saṅgamaṃ samāgamaṃ evaṃ samacintesuṃ – “seyyathāpi nāma, mārisā, gharasāmiko antogharajanānaṃ, gāmasāmiko gāmaṃvāsīnaṃ, rājā sabbamanussānaṃ, evamevaṃ ayaṃ sakko devānamindo amhākaṃ aggo ca seṭṭho ca yadidaṃ puññaṃ tejena issariyena paññāya dvinnāṃ devalokānaṃ adhipati. Yaṃnūna mayaṃ sakkāṃ devānamindaṃ etamatthaṃ puccheyyāma”ti. Tā sakkassa santikaṃ gantvā sakkāṃ devānamindaṃ taṅkhaṇānurūpanivāsānābharaṇasassirikasarīraṃ aḍḍhateyyakoṭīaccharāgaṇaparivutaṃ pāricchattakamūle paṇḍukambalavarāsane nisinnaṃ abhivādetvā ekamantaṃ ṭhatvā etadavocūṃ – “yagghe, mārisā, jāneyyāsi, etarahi maṅgalapañhā samuṭṭhitā, eke diṭṭhaṃ maṅgalanti vadanti, eke suttaṃ maṅgalanti vadanti, eke mutaṃ maṅgalanti vadanti. Tattha mayaṃca aññe ca anīṭṭhaṅgatā, sādhu vata no tvaṃ yāthāvato byākaroḥi”ti. Devarājā pakatiyāpi paññavā “ayaṃ maṅgalakathā kattha paṭhamaṃ samuṭṭhitā”ti āha. “Mayaṃ deva cātumahārājikānaṃ assumhā”ti āhaṃsu. Tato cātumahārājikā ākāsaṭṭhadevatānaṃ, ākāsaṭṭhadevatā bhummadevatānaṃ, bhummadevatā manussārakkhadevatānaṃ, manussārakkhadevatā “manussaloke samuṭṭhitā”ti āhaṃsu.

Atha devānamindo “sammāsambuddho kattha vasatī”ti pucchi. “Manussaloke, devā”ti āhaṃsu. “Taṃ bhagavantaṃ koci pucchī”ti āha. “Na koci devā”ti. “Kiṃ nu kho nāma tumhe mārisā aggim chaḍḍetvā khajjopanaṃ ujjaḷetha, ye anavasesamaṅgaladesakaṃ taṃ bhagavantaṃ atikkamitvā maṃ pucchitabbaṃ maññatha? Āgacchatha, mārisā, taṃ bhagavantaṃ pucchāma, addhā sassirikaṃ pañhabyākaraṇaṃ labhissāma”ti ekaṃ devaputtaṃ āṇāpesi – “tvaṃ bhagavantaṃ pucchā”ti. So devaputto taṅkhaṇānurūpena alaṅkārena attānaṃ alaṅkaritvā vijjuriva vijjotamāno devagaṇaparivuto jetavanamahāvihāraṃ āgantvā bhagavantaṃ abhivādetvā ekamantaṃ ṭhatvā maṅgalapañhaṃ pucchanto gāthāya ajjhabhāsi. Bhagavā tassa taṃ pañhaṃ vissajjento imaṃ suttaṃabhāsi.

Tattha **evaṃ me sutanti**ādīnamattho saṅkhepato kasibhāradvājasuttavaṇṇanāyaṃ vutto, vitthāraṃ pana icchantehi papañcasūdaniyā majjhimaṭṭhakathāyaṃ vuttanayena gahetabbo. Kasibhāradvājasutte **ca** “magadhesu viharati dakkhiṇāgirismim ekanāḷayaṃ brāhmaṇagāme”ti vuttaṃ, idha “sāvattiyāṃ viharati jetavane anāthapiṇḍikassa ārāme”ti. Tasmā “sāvattiya”nti imaṃ padaṃ ādiṃ katvā idha apubbapadaṃvaṇṇanaṃ karissāma.

Seyyathidaṃ, **sāvattiyanti** evaṃnāmake nagare. Taṃ kira savatthassa nāma isino nivāsaṭṭhānaṃ ahoṣi. Tasmā yathā kusambassa nivāso kosambī, kākaṇḍassa nivāso kākaṇḍīti, evaṃ itthilingavasena “sāvattī”ti vuccati. Porāṇā pana vaṇṇayanti – yasmā tasmim ṭhāne satthasamāyoge

“kiṃbhaṇḍamatthī”ti pucchite “sabbamatthī”ti āhaṃsu, tasmā taṃ vacanamupādāya “sāvattī”ti vuccati. Tassaṃ sāvattiyam. Etenassa gocaragāmo dīpito hoti. Jeto nāma rājakumāro, tena ropitasamvaḍḍhitattā tassa jetassa vananti jetavanam, tasmim **jetavane**. Anāthānam piṇḍo etasmim atthīti anāthapiṇḍiko, tassa **anāthapiṇḍikassa**. Anāthapiṇḍikena gahapatinā catupaññasakoṭipariccāgena niṭṭhāpitārāmeti attho. Etenassa pabbajitānurūpanivāsokāso dīpito hoti.

Athāti avicchedatthe, **khoti** adhikārantaranidassanatthe nipāto. Tena avicchinneyeva tattha bhagavato vihāre “idamadhikārantaram udapādī”ti dasseti. Kiṃ tanti? **Aññatarā devatā**tiādi. Tattha **aññatarā**ti aniyamitaniddeso. Sā hi nāmagottato apākaṭā, tasmā “aññatarā”ti vuttā. Devo eva devatā, itthipurisasādhāraṇametam. Idha pana puriso eva so devaputto, kintu sādharmaṇānavasena “devatā”ti vutto.

Abhikkantāya rattiyati ettha **abhikkantasaddo** khayasundarābhirūpaabbhanumodanādīsu dissati. Tattha “abhikkantā, bhante, ratti, nikkhanto paṭhamo yāmo, ciranisino bhikkhusaṅgho. Uddisatu, bhagavā bhikkhūnam pātimokkha”nti evamādīsu (cūḷava. 383; a. ni. 8.20; udā. 45) khaye dissati. “Ayaṃ imesaṃ catunnam puggalānam abhikkantataro ca paṇītataro cā”ti evamādīsu (a. ni. 4.100) sundare.

“Ko me vandati pādāni, iddhiyā yasasā jalam;
Abhikkantena vaṇṇena, sabbā obhāsayaṃ disā”ti. (vi. va. 857) –

Evamādīsu abhirūpe. “Abhikkantaṃ, bho gotama, abhikkantaṃ, bho gotamā”ti evamādīsu (a. ni. 2.16; pārā. 15) abbhanumodane. Idha pana khaye. Tena abhikkantāya rattiya, parikkhīṇāya rattiya vuttam hoti.

Abhikkantavaṇṇāti ettha **abhikkantasaddo** abhirūpe, **vaṇṇasaddo** pana chavithutikulavaggakāraṇasaṅghānappamaṇarūpāyatanaādīsu dissati. Tattha “suvaṇṇavaṇṇosi bhagavā”ti evamādīsu (ma. ni. 2.399; su. ni. 553) chaviyam. “Kadā saññūlhā pana te, gahapati, ime samaṇassa gotamassa vaṇṇā”ti evamādīsu (ma. ni. 2.77) thutiyam. “Cattārome, bho gotama, vaṇṇā”ti evamādīsu (dī. ni. 3.115) kulavagge. “Atha kena nu vaṇṇena, gandhatthenoti vuccatī”ti evamādīsu (saṃ. ni. 1.234) kāraṇe. “Mahantaṃ hatthirājavaṇṇam abhinimminivā”ti evamādīsu (saṃ. ni. 1.138) saṅghāne. “Tayo pattassa vaṇṇā”ti evamādīsu pamāṇe. “Vaṇṇo gandho raso oja”ti evamādīsu rūpāyatane. So idha chaviyam daṭṭhabbo. Tena abhikkantavaṇṇā abhirūpacchavīti vuttam hoti.

Kevalakappanti ettha **kevalasaddo** anavasesayebhuyyaabyāmissaanatirekadalhatthavisamyoḡādiānekatho. Tathā hissa “kevalaparipuṇṇam parisuddham brahmacariya”nti evamādīsu (dī. ni. 1.255; pārā. 1) anavasesatā attho. “Kevalakappā ca aṅgamāgadhā pahūtaṃ khādanīyam bhojanīyam ādāya upasaṅkamissanti”ti evamādīsu (mahāva. 43) yebhuyyatā. “Kevalassa dukkhakkhandhassa samudayo hotī”ti evamādīsu (vibha. 225) abyāmissatā. “Kevalam saddhāmatkamaṃ nūna ayamāyasmā”ti evamādīsu (mahāva. 244) anatiṅkatā. “Āyasmato bhante anuruddhassa bāhiko nāma saddhivihāriko kevalakappaṃ saṅghabhedāya ṭhito”ti evamādīsu (a. ni. 4.243) dalhatthatā. “Kevalī vusitavā uttamapurisoti vuccatī”ti evamādīsu (saṃ. ni. 3.57) visamyoḡo. Idha panassa anavasesato attho adhippeto.

Kappasaddo panāyam abhisaddahanavohārakālapaññattichedanavikappalesasamantabhāvādiānekatho. Tathā hissa “okappaniyametaṃ bhoto gotamassa, yatā taṃ arahato sammāsambuddhassa”ti evamādīsu (ma. ni. 1.387) abhisaddahanamattho. “Anujānāmi, bhikkhave, pañcahi samaṇakappehi phalam paribhuñjītu”nti evamādīsu (cūḷava. 250) vohāro. “Yena sudaṃ niccakappaṃ viharāmi”ti evamādīsu (ma. ni. 1.387) kālo. “Iccāyasmā kappo”ti evamādīsu (su. ni. 1098; cūḷani. kappamaṇavapucchā 117) paññatti. “Alaṅkato kappitakesamassū”ti evamādīsu (jā. 2.22.1368) chedanam. “Kappati dvaṅgulakappo”ti

evamādīsu (cūḷava. 446) vikappo. “Atthi kappo nipajjitu”nti evamādīsu (a. ni. 8.80) lesa. “Kevalakappaṃ veḷuvanaṃ obhāsetvā”ti evamādīsu (saṃ. ni. 1.94) samantabhāvo. Idha panassa samantabhāvo atthoti adhippeto. Yato **kevalakappaṃ jetavananti** ettha anavasesaṃ samantato jetavananti evamattho daṭṭhabbo.

Obhāsetvāti ābhāya pharitvā, candimā viya sūriyo viya ca ekobhāsaṃ ekapajjotaṃ karitvāti attho.

Yena bhagavā tenupasaṅkamīti bhummatthe karaṇavacanaṃ, yato yattha bhagavā, tattha upasaṅkamīti evamettha attho daṭṭhabbo. Yena vā karaṇena bhagavā devamanussehi upasaṅkamitabbo, teneva karaṇena upasaṅkamīti evampettha attho daṭṭhabbo. Kena ca karaṇena bhagavā upasaṅkamitabbo? Nānappakāraguṇavisesādhigamādhippāyena sādupalūpabhogādhippāyena dijagaṇehi niccaphalitamahārukkho viya. Upasaṅkamīti ca gatāti vuttaṃ hoti. **Upasaṅkamitvāti** upasaṅkamanapariyosānadīpanaṃ. Atha vā evaṃ gatā tato āsannataraṃ ṭhānaṃ bhagavato samīpasaṅkhātaṃ gantvātipi vuttaṃ hoti. **Bhagavantaṃ abhivādetvāti** bhagavantaṃ vanditvā paṇamitvā namassitvā.

Ekamantanti bhāvanapuṃsakaniddeso, ekokāsaṃ ekapassanti vuttaṃ hoti. Bhummatthe vā upayogavacanaṃ. **Aṭṭhāsīti** nisajjādipaṭikkhepo, ṭhānaṃ kappesi, ṭhitā ahoṣīti attho.

Kathaṃ ṭhitā pana sā ekamantaṃ ṭhitā ahūti?

“Na pacchato na purato, nāpi āsannadūrato;
Na kacche nopi paṭivāte, na cāpi oṇatuṇṇate;
Ime dose vivajjetvā, ekamantaṃ ṭhitā ahū”ti.

Kasmā paṇāyaṃ aṭṭhāsī eva, na nisīdīti? Lahuṃ nivattitukāmatāya. Devatā hi kañcideva atthavasam paṭicca sucipuriso viya vaccaṭṭhānaṃ manussalokaṃ āgacchanti. Pakatiyā panetāsaṃ yojanasatato pabhuti manussaloko duggandhatāya paṭikūlo hoti, na tattha abhiraṃanti. Tena sā āgatakiccaṃ katvā lahuṃ nivattitukāmatāya na nisīdī. Yassa ca gamaṇādiiriyāpathaparissamassa vinodanattaṃ nisīdanti, so devānaṃ parissamo natthi, tasmāpi na nisīdī. Ye ca mahāsāvaka bhagavantaṃ parivāretvā ṭhitā, te patimānesi, tasmāpi na nisīdī. Apica bhagavati gāraveneva na nisīdī. Devānañhi nisīditukāmānaṃ āsanaṃ nibbattati, taṃ anicchamānā nisajjāya cittampi akatvā ekamantaṃ aṭṭhāsī.

Ekamantaṃ ṭhitā kho sā devatāti evaṃ imehi karaṇehi ekamantaṃ ṭhitā kho sā devatā. **Bhagavantaṃ gāthāya ajjhabhāsīti** bhagavantaṃ gāthāya akkharapadaniyamitaganthitena vacanena abhāsīti attho.

261. Tattha **bahūti** aniyamitasāṅkhyāniddeso. Tena anekasatā anekasahassā anekasatasahassāti vuttaṃ hoti. Dibbantīti **devā**, pañcahi kāmaguṇehi kiḷanti, attano vā siriya jotantīti attho. Apica tividhā devā sammutiupapattivissuddhivasena. Yathāha –

“Devāti tayo devā sammutidevā, upapattidevā, visuddhidevā. Tattha sammutidevā nāma rājāno, deviyo, rājakumārā. Upapattidevā nāma cātumahārājike deve upādāya taduttaridevā. Visuddhidevā nāma arahanto vuccantī”ti (cūḷani. dhotakamaṇāvapucchāniddesa 32, pārāyanānugītigāthāniddesa 119).

Tesu idha upapattidevā adhippetā. Manuno apaccāti **manussā**. Porāṇā pana bhaṇanti – manassa ussannaṭāya manussā. Te jambudīpakā, aparagoyānakā, uttarakurukā, pubbavidehakāti catubbidhā. Idha jambudīpakā adhippetā. Maṅgalanti imehi sattāti **maṅgalāni**, iddhiṃ vuddhiñca pāpuṇantīti attho. **Acintayunti** cintesum. **Ākaṅkhamānāti** icchamānā patthayamānā pihayamānā. **Soṭṭhānanti** soṭṭhibhāvaṃ, sabbesaṃ diṭṭhadhammikasamparāyikānaṃ sobhanānaṃ sundarānaṃ kalyāṇānaṃ

dhammānamatthitanti vuttaṃ hoti. **Brūhī** desehi pakāsehi ācikkha vivara vibhaja uttānīkarohi. **Maṅgalanti** iddhikāraṇaṃ vuddhikāraṇaṃ sabbasampattikāraṇaṃ. **Uttamanti** viṣiṭṭhaṃ pavaraṃ sabbalokahitasukhāvahanti ayaṃ gāthāya anupubbapadaṇṇanā.

Ayaṃ pana piṇḍattho – so devaputto dasasahassacakkavāḷesu devatā maṅgalapañhaṃ sotukāmatāya imasmiṃ ekacakkavāḷe sannipatitvā ekavāḷaggakoṭiokāsamatte dasapi vīsampi tiṃsampi cattālīsampi paññāsampi saṭṭhipi sattatipi asītipi sukhumattabhāve nimminivā sabbadevamābrahmāno siriya ca tejasā ca adhigayha virocamaṇaṃ paññattavarabuddhāsane nisinnaṃ bhagavantaṃ parivāretvā ṭhitā disvā tasmīṃ ca samaye anāgatānampi sakalajambudīpakānaṃ manussānaṃ cetasā cetoparivitakkamaññāya sabbadevamanussānaṃ vicikicchāsallasamuddharaṇatthaṃ āha – “bahū devā manussā ca, maṅgalāni acintayum, ākaṅkhamānā sotthānaṃ attano sotthibhāvaṃ icchantā, brūhi maṅgalamuttamaṃ, tesam devānaṃ anumatiyā manussānaṃca anuggahena mayā puṭṭho samāno yaṃ sabbesameva ambhākaṃ ekantahitasukhāvahanato uttamaṃ maṅgalaṃ, taṃ no anukampaṃ upādāya brūhi bhagavā”ti.

262. Evametam devaputtassa vacanaṃ sutvā bhagavā “**asevanā ca bālāna**”nti gāthamāha. Tattha **asevanā**ti abhajanā apayirupāsana. **Bālānanti** balanti assasantīti bālā, assasitapassasitamattena jīvanti, na paññājīvitenāti adhippāyo. Tesam bālānaṃ **paṇḍitānanti** paṇḍantīti paṇḍitā, sandiṭṭhikasamparāyikesu atthesu nānagatiyā gacchantīti adhippāyo. Tesam paṇḍitānaṃ. **Sevanā**ti bhajanā payirupāsanaṃ taṃsahāyatā taṃsampaṅkatā. **Pūjāti** sakkāragarukāramānavandanā. **Pūjaneyyānanti** pūjarahānaṃ. **Etaṃ maṅgalamuttamanti** yā ca bālānaṃ asevanā, yā ca paṇḍitānaṃ sevanā, yā ca pūjaneyyānaṃ pūjā, taṃ sabbaṃ sampiṇḍetvā āha etaṃ maṅgalamuttamanti. Yaṃ tayā puṭṭhaṃ “brūhi maṅgalamuttama”nti, ettha tāva etaṃ maṅgalamuttamanti gaṇhāhīti vuttaṃ hoti. Ayametissā gāthāya padavaṇṇanā.

Atthavaṇṇanā panassā evaṃ veditabbā – evametam devaputtassa vacanaṃ sutvā bhagavā imaṃ gāthamāha. Tattha yasmā catubbidhā kathā pucchitakathā, apucchitakathā, sānusandhikathā, ananusandhikathāti. Tattha “pucchāmi taṃ, gotama, bhūripañhaṃ, kathaṃkaro sāvako sādhu hotī”ti (su. ni. 378) ca, “kathaṃ nu tvam, mārisa, oghamatarī”ti (saṃ. ni. 1.1) ca evamādīsu pucchitena kathikā pucchitakathā. “Yaṃ pare sukhato āhu, tadariyā āhu dukkhato”ti evamādīsu (su. ni. 767) apucchitena attajjhāsayavaseneva kathitā apucchitakathā. Sabbāpi buddhānaṃ kathā “sanidānāhaṃ, bhikkhave, dhammaṃ desemī”ti (a. ni. 3.126; kathā. 806) vacanato sānusandhikathā. Ananusandhikathā imasmiṃ sāsane natthi. Evametāsu kathāsu ayaṃ devaputtena pucchitena bhagavatā kathitattā pucchitakathā. Pucchitakathāyaṃca yathā cheko puriso kusalo maggassa, kusalo amaggassa, maggaṃ puṭṭho paṭhamam vijahitabbaṃ ācikkhitvā pacchā gahetabbaṃ ācikkhati – “asukasmiṃ nāma ṭhāne dvedhāpatho hoti, tattha vāmaṃ muñcitvā dakkhiṇaṃ gaṇhathā”ti, evaṃ sevittabbāsevitabbesu asevitabbaṃ ācikkhitvā sevittabbaṃ ācikkhati. Bhagavā ca maggakusalapurisasadiso. Yathāha –

“Puriso maggakusaloti kho, tissa, tathāgatassetam adhivacanaṃ arahato sammāsambuddhassā”ti (saṃ. ni. 3.84).

So hi kusalo imassa lokassa, kusalo parassa lokassa, kusalo maccudheyassa, kusalo amaccudheyassa, kusalo māradheyassa, kusalo amāradheyassāti. Tasmā paṭhamam asevitabbaṃ ācikkhitvā sevittabbaṃ ācikkhanto āha – “asevanā ca bālānaṃ, paṇḍitānaṃca sevanā”ti. Vijahitabbamaggo viya hi paṭhamam bālā na sevittabbā na payirupāsittabbā, tato gahetabbamaggo viya paṇḍitā sevittabbā payirupāsittabbāti.

Kasmā pana bhagavatā maṅgalaṃ kathentena paṭhamam bālānaṃ asevanā paṇḍitānaṃca sevanā kathitāti? Vuccate – yasmā imaṃ diṭṭhādīsu maṅgaladiṭṭhiṃ bālasevanāya devamanussā gaṇhiṃsu, sā ca amaṅgalaṃ, tasmā nesam taṃ idhalokathaparalokathabhañjakaṃ akalyāṇamittasamsaggaṃ garahantena ubhaya lokathasādhaṃca kalyāṇamittasamsaggaṃ pasamsantena bhagavatā paṭhamam

bālānaṃ asevanā paṇḍitānañca sevanā kathitāti.

Tattha **bālā** nāma ye keci pāṇātipātādiakusalakammamapathasamannāgatā sattā. Te tīhākārehi jānitabbā. Yathāha – “tīṇimāni, bhikkhave, bālassa bālalakkaṇāni”ti (a. ni. 3.3; ma. ni. 3.246) suttaṃ. Apica pūraṇakassapādayo cha satthāro devadattakokālikakaṭamodakatissakhaṇḍadeviyāputtasamuddadattaciñcamānavikādayo atītakāle ca dīghavidassa bhātāti ime aññe ca evarūpā sattā bālāti veditabbā.

Te aggipadittamiva aṅgāraṃ attanā duggahitena attānañca attano vacanakārake ca vināsenti, yathā dīghavidassa bhātā catubuddhantaraṃ saṭṭhiyojanamattena attabhāvena uttāno patito mahāniraye paccati, yathā ca tassa diṭṭhiṃ abhirucikāni pañca kulasatāni tasseva saḥabyataṃ upapannāni niraye paccanti. Vuttaṃ hetuṃ –

“Seyyathāpi, bhikkhave, naḷāgārā vā tiṇāgārā vā aggi mutto kūṭāgārānīpi ḍahati ullittāvalittāni nivātāni phusitaggaḷāni pihitavātapānāni, evameva kho, bhikkhave, yāni kānici bhayāni uppajjanti, sabbāni tāni bālato uppajjanti, no paṇḍitato. Ye keci upaddavā uppajjanti... pe... ye keci upasaggā...pe... no paṇḍitato. Iti kho, bhikkhave, sappātibhayo bālo, appātibhayo paṇḍito. Saupaddavo bālo, anupaddavo paṇḍito, saupasaggo bālo, anupasaggo paṇḍito”ti (a. ni. 3.1).

Apica pūtimacchasadiso bālo, pūtimacchabandhapattapuṭasadiso hoti tadupasevī, chaḍḍanīyataṃ jigucchaniyatañca āpajjati viññūnaṃ. Vuttañcetam –

“Pūtimacchaṃ kusaggena, yo naro upanayhati;
Kusāpi pūti vāyanti, evaṃ bālūpasevanā”ti. (itīvu. 76; jā. 1.15.183; 2.22.1257);

Akittipaṇḍito cāpi sakkena devānamindena vare diyyamāne evamāha –

“Bālaṃ na passe na suṇe, na ca bālena saṃvase;
Bālenallāpasallāpaṃ, na kare na ca rocaḃe.

“Kinu te akaraṃ bālo, vada kassapa kāraṇaṃ;
Kena kassapa bālassa, dassanaṃ nābhikaṅkhasi.

“Anayaṃ nayati dummedho, adhurāyaṃ niyuñjati;
Dunnayo seyyaso hoti, sammā vutto pakuppati;
Vinayaṃ so na jānāti, sādhu tassa adassana”nti. (jā. 1.13.90-92);

Evaṃ bhagavā sabbākārena bālūpasevanaṃ garahanto bālānaṃ asevanaṃ “maṅgala”nti vatvā idāni paṇḍitasevanaṃ pasamsanto “paṇḍitānañca sevanā maṅgala”nti āha. Tattha **paṇḍitā** nāma ye keci pāṇātipātāveramaṇiādidasakusalakammamapathasamannāgatā sattā, te tīhākārehi jānitabbā. Yathāha – “tīṇimāni, bhikkhave, paṇḍitassa paṇḍitalakkaṇāni”ti (a. ni. 3.3; ma. ni. 3.253) vuttaṃ. Apica buddhapaccekaḥbuddhaasītimahāsāvaka aññe ca tathāgatassa sāvaka sunettamahāgovindavidhurasarabhaṅgamahosadhasutasomanimirāja- ayogharakumāraakittipaṇḍitādayo ca paṇḍitāti veditabbā.

Te bhaye viya rakkhā, andhakāre viya padīpo, khuppiāsādidukkhābhībhaye viya annapānādīpaṭilābho, attano vacanakāraṇaṃ sabbabhayaupaddavūpasaggaviddhaṃsanamasamattā honti. Tathā hi tathāgataṃ āgamma asaṅkhyeyyā aparimāṇā devamanussā āsavakkhayaṃ pattā, brahmaloke patiṭṭhitā, devaloke patiṭṭhitā, sugatiloke uppannā. Sāriputtatthere cittam pasādetvā catūhi paccayehi theram upaṭṭhahitvā asīti kulasahassāni sagge nibbattāni. Tathā mahāmoggallānamahākassapappabhūtīsu

sabbamahāsāvakesu, sunettassa satthuno sāvakā appekacce brahmaloke uppajjimsu, appekacce paranimmitavasavattīnaṃ devānaṃ saḥabyataṃ...pe... appekacce gahapatimahāsālakulānaṃ saḥabyataṃ upapajjimsu. Vuttañcetam –

“Natthi, bhikkhave, paṇḍitato bhayaṃ, natthi paṇḍitato upaddavo, natthi paṇḍitato upasaggo”ti (a. ni. 3.1).

Apica tagaramālādigandhabhaṇḍasadiso paṇḍito,
tagaramālādigandhabhaṇḍapalivethanapattasadiso hoti tadupasevī, bhāvanīyataṃ manuññatañca āpajjati viññūnaṃ. Vuttañcetam –

“Tagarañca palāsena, yo naro upanayhati;
Pattāpi surabhī vāyanti, evaṃ dhīrūpasevanā”ti. (itivu. 76; jā. 1.15.184; 2.22.1258);

Akittipaṇḍito cāpi sakkena devānamindena vare diyyamāne evamāha –

“Dhīraṃ passe suṇe dhīraṃ, dhīrena saḥa saṃvase;
Dhīrenallāpasallāpaṃ, taṃ kare tañca rocaye.

“Kinnu te akaraṃ dhīro, vada kassapa kāraṇaṃ;
Kena kassapa dhīrassa, dassanaṃ abhikaṅkhasi.

“Nayaṃ nayati medhāvī, adhurāyaṃ na yuñjati;
Sunayo seyyaso hoti, sammā vutto na kuppatti;
Vinayaṃ so pajānāti, sādhu tena samāgamo”ti. (jā. 1.13.94-96);

Evaṃ bhagavā sabbākārena paṇḍitasevanaṃ pasamsanto, paṇḍitānaṃ sevanaṃ “maṅgala”nti vatvā idāni tāya bālānaṃ asevanāya paṇḍitānaṃ sevanāya ca anupubbena pūjaneyyabhāvaṃ upagatānaṃ pūjaṃ pasamsanto “**pūjā ca pūjaneyyānaṃ etaṃ maṅgalamuttama**”nti āha. Tattha **pūjaneyyā** nāma sabbadosavirahitattā sabbaguṇasamannāgatattā ca buddhā bhagavanto, tato pacchā paccekabuddhā ariyasāvaka ca. Tesañhi pūjā appakāpi dīgharattaṃ hitāya sukhāya hoti, sumanamālākāramallikādayo cettha nidassanaṃ.

Tatthekaṃ nidassanamattaṃ bhaṇāma. Bhagavā kira ekadivasam pubbaṇhasamayaṃ nivāsetvā pattacīvaramādāya rājagahaṃ piṇḍāya pāvisi. Atha kho sumanamālākāro rañño māgadhasa seniyassa bimbisārassa pupphāni gahetvā gacchanto addasa bhagavantaṃ nagaradvāraṃ anuppattaṃ pāsādikaṃ pasādanīyaṃ dvattiṃsamahāpurisalakkhaṇāsītānubyañjanapaṭimaṇḍitaṃ buddhasiriyā jalantaṃ. Disvānassa etadahosi – “rājā pupphāni gahetvā sataṃ vā saḥassaṃ vā dadeyya, tañca idhalokamattameva sukhaṃ bhavya, bhagavato pana pūjā appameyyaasaṅkhyeyyaphalā dīgharattaṃ hitasukhāvahā hoti. Handāhaṃ imehi pupphehi bhagavantaṃ pūjemī”ti pasannacitto ekaṃ pupphamuṭṭhiṃ gahetvā bhagavato paṭimukhaṃ khipi, pupphāni ākāsena gantvā bhagavato upari mālāvitānaṃ hutvā aṭṭhaṃsu. Mālākāro taṃ ānubhāvaṃ disvā pasannataracitto puna ekaṃ pupphamuṭṭhiṃ khipi, tāni gantvā mālākaṅcuko hutvā aṭṭhaṃsu. Evaṃ aṭṭha pupphamuṭṭhiyo khipi, tāni gantvā pupphakūṭāgāraṃ hutvā aṭṭhaṃsu. Bhagavā antokūṭāgāre viya ahoṣi, mahājanakāyo sannipati. Bhagavā mālākāraṃ passanto sitaṃ pātvākāsi. Ānandatthero “na buddhā ahetu appaccayā sitaṃ pātukarontī”ti sitakāraṇaṃ pucchi. Bhagavā āha – “eso, ānanda, mālākāro imissā pūjāya ānubhāvena sataḥsakkappe devesu ca manussesu ca saṃsaritvā pariyosāne sumanissaro nāma paccekabuddho bhavissati”ti. Vacanapariyosāne ca dhammadesanattaṃ imaṃ gāthaṃ abhāsi –

“Tañca kammaṃ kataṃ sādhu, yaṃ katvā nānutappati;
Yassa paṭito sumano, vipākaṃ paṭisevati”ti. (dha. pa. 68);

Gāthāpariyosāne caturāsītiyā pāṇasahassānaṃ dhammābhisamayo ahosi, evaṃ appakāpi tesam pūjā dīgharattaṃ hitāya sukhāya hotīti veditabbā. Sā ca āmisapūjāva ko pana vādo paṭipattipūjāya. Yato ye kulaputtā saraṇagamanena sikkhāpadapaṭiggahaṇena uposathaṅgasamādānena catupārisuddhisīlādīhi ca attano guṇehi bhagavantaṃ pūjenti, ko tesam pūjāya phalaṃ vaṇṇayissati. Te hi tathāgataṃ paramāya pūjāya pūjentīti vuttā. Yathāha –

“Yo kho, ānanda, bhikkhu vā bhikkhunī vā upāsako vā upāsikā vā dhammānudhammapaṭipanno viharati sāmīcippaṭipanno anudhammacārī, so tathāgataṃ sakkaroti garuṃ karoti māneti pūjeti apaciyati paramāya pūjāya”ti.

Etenānusārena paccekabuddhaariyasāvakanāmpi pūjāya hitasukhāvahatā veditabbā.

Apica gahaṭṭhānaṃ kaniṭṭhassa jeṭṭho bhātāpi bhaginīpi pūjaneyyā, puttassa mātāpitāro, kulavadhūnaṃ sāmikasassusurāti evampettha pūjaneyyā veditabbā. Etesampi hi pūjā kusalahammasaṅkhātattā āyuādivaḍḍhihetuttā ca maṅgalameva. Vuttañhetam –

“Te matteyyā bhavissanti petteyyā sāmāññā brahmaññā kule jeṭṭhāpacāyino, idaṃ kusalaṃ dhammaṃ samādāya vattissanti. Te tesam kusalaṃ dhammānaṃ samādānāhetu āyunāpi vaḍḍhissanti, vaṇṇenapi vaḍḍhissanti”tiādi.

Evametissā gāthāya bālānaṃ asevanā paṇḍitānaṃ sevanā pūjaneyyānaṃ pūjāti tīṇi maṅgalāni vuttāni. Tattha bālānaṃ asevanā bālasevanapaccayabhayādīparittāṇena ubhayalokahitahetuttā paṇḍitānaṃ sevanā pūjaneyyānaṃ pūjā ca tāsam phalavibhūtiavaṇṇanāyaṃ vuttanayeneva nibbānasugatīhetuttā “maṅgala”nti veditabbā. Ito paraṃ tu mātikaṃ adassetvā eva yaṃ yattha maṅgalaṃ, taṃ vavatthapessāma, tassa ca maṅgalattaṃ vibhāvayissāmāti.

Niṭṭhitā asevanā ca bālānanti imissā gāthāya atthavaṇṇanā.

263. Evaṃ bhagavā “brūhi maṅgalamuttama”nti ekaṃ ajjesitopi appaṃ yācito bahudāyako uḷārapuriso viya ekāya gāthāya tīṇi maṅgalāni vatvā tato uttaripe devatānaṃ sotukāmatāya maṅgalānañca atthitāya yesaṃ yesaṃ yaṃ yaṃ anukūlaṃ, te te satte tattha tattha maṅgale niyojetukāmatāya ca “**patirūpadesavāso cā**”tiādīhi gāthāhi punapi anekāni maṅgalāni vattumāraddho.

Tattha paṭhamagāthāya tāva **patirūpoti** anucchaviko. **Desoti** gāropi nigamopi nagarampi janapadopi yo koci sattānaṃ nivāsokāso. **Vāsoti** tattha nivāso. **Pubbeti** purā atītāsu jātīsu. **Katapuññatāti** upacitakusalatā. **Attāti** cittaṃ vuccati, sakalo vā attabhāvo. **Sammāpaṇidhīti** tassa attano sammā paṇidhānaṃ niyuñjanaṃ, ṭhapananti vuttaṃ hoti. Sesam vuttanayamevāti ayametta padavaṇṇanā.

Atthavaṇṇanā pana evaṃ veditabbā **patirūpadeso** nāma yattha catasso parisā viharanti, dānādīni puññakiriyaṃvatthūni vattanti, navaṅgaṃ satthu sāsanaṃ dīpanti. Tattha nivāso sattānaṃ puññakiriyaṃ paccayattā “maṅgala”nti vuccati. Sīhaḷadīpapaviṭṭhakevaṭṭādayo cettha nidassanaṃ.

Aparo nayo – patirūpadeso nāma bhagavato bodhimaṇḍappadeso, dhammacakkappavattitappadeso, dvādasayojanāya parisāya majjhe sabbatitthiyamataṃ bhinditvā yamakapāṭihāriyadassitakaṇḍambarukkhamūlappadeso, devorohanappadeso, yo vā panaññopi sāvattirājagahādibuddhādivāsappadeso. Tattha nivāso sattānaṃ chaanuttariyapaṭilābhapaccayato “maṅgala”nti vuccati.

Aparo nayo – puratthimāya disāya kajaṅgalaṃ nāma nigamo, tassa aparena mahāsālā, tato paraṃ paccantimā janapadā, orato majjhe. Dakkhiṇapuratthimāya disāya sallavatī nāma nadī, tato paraṃ

paccantimā janapadā, orato majjhe. Dakkhiṇāya disāya setakaṇṇikaṃ nāma nigamo, tato paraṃ paccantimā janapadā, orato majjhe. Pacchimāya disāya thūṇaṃ nāma brāhmaṇagāmo, tato paraṃ paccantimā janapadā, orato majjhe. Uttarāya disāya usiraddhajo nāma pabbato, tato paraṃ paccantimā janapadā, orato majjhe (mahāva. 259). Ayaṃ majjhimappadeso āyāmena tīṇi yojanasatāni, vitthārena aḍḍhateyyāni, parikkhepena navayojanasatāni honti, eso patirūpadeso nāma.

Ettha catunnaṃ mahādīpānaṃ dvisahassānaṃ parittadīpānaṃ issariyādhipaccakāraḥ cakkavattī uppajjanti, ekaṃ asaṅkhyeyyaṃ kappasatasahassaṅka pāramiyo pūretvā sārīputtamahāmoggallānādayo mahāsāvakaṃ uppajjanti, dve asaṅkhyeyyāni kappasatasahassaṅka pāramiyo pūretvā paccekabuddhā, cattāri aṭṭha soḷasa vā asaṅkhyeyyāni kappasatasahassaṅka pāramiyo pūretvā sammāsambuddhā ca uppajjanti. Tattha sattā cakkavattirañño ovādaṃ gahetvā pañcasu sīlesu patiṭṭhāya saggaparāyaṇā honti, tathā paccekabuddhānaṃ ovāde patiṭṭhāya. Sammāsambuddhasāvakaṇaṃ pana ovāde patiṭṭhāya saggaparāyaṇā nibbānaparāyaṇā ca honti. Tasmā tattha vāso imāsaṃ sampattīnaṃ paccayato “maṅgala”nti vuccati.

Pubbe katapuññatā nāma atītajātiyaṃ buddhapaccekabuddhakhīṇāsave ārabba upacitakusalatā, sāpi maṅgalaṃ. Kasmā? Buddhapaccekabuddhe sammukhato dassetvā buddhānaṃ vā buddhasāvakaṇaṃ vā sammukhā sutāya catuppadikāyapi gāthāya pariyosāne arahattaṃ pāpetīti katvā. Yo ca manusso pubbe katādhikāro ussannakusalamūlo hoti, so teneva kusalamūlena vipassanaṃ uppādetvā āsavakkhayaṃ pāpuṇāti yathā rājā mahākappino aggamahesī ca. Tena vuttaṃ “pubbe ca katapuññatā maṅgala”nti.

Attasammāpaṇidhi nāma idhekacco attānaṃ dussīlaṃ sīle patiṭṭhāpeti, assaddhaṃ saddhāsampadāya patiṭṭhāpeti, macchariṃ cāgasampadāya patiṭṭhāpeti. Ayaṃ vuccati “attasammāpaṇidhī”ti. Eso ca maṅgalaṃ. Kasmā? Diṭṭhadhammikasamparāyikaverappahānavividhānisamsādhigamahetutoti.

Evam imissāpi gāthāya patirūpadesavāso, pubbe ca katapuññatā, attasammāpaṇidhīti tīṇiyeva maṅgalāni vuttāni, maṅgalattaṅka nesaṃ tattha tattha vibhāvitamevāti.

Niṭṭhitā patirūpadesavāso cāti imissā gāthāya atthavaṇṇanā.

264. Idāni **bāhusaccañcāti** ettha **bāhusaccanti** bahussutabhāvo. **Sippanti** yaṃkiñci hatthakosallaṃ. **Vinayoti** kāyavācācittavinayanaṃ. **Susikkhitoti** suṭṭhu sikkhito. **Subhāsītāti** suṭṭhu bhāsītā. **Yāti** aniyamaniddeso. **Vācāti** girā byappatho. Sesam vuttanayamevāti. Ayamettha padavaṇṇanā.

Atthavaṇṇanā pana evaṃ veditabbā – **bāhusaccaṃ** nāma yaṃ taṃ “sutadharo hoti sutasannicayo”ti (ma. ni. 1.339; a. ni. 4.22) ca “idha, bhikkhave, ekaccassa puggalassa bahukaṃ sutam hoti suttaṃ geyyaṃ veyyākaraṇa”nti (a. ni. 4.6) ca evamādinā nayena satthusāsanadharattaṃ vaṇṇitaṃ, taṃ akusalappahānakusalādhigamahetuto anupubbena paramatthasaccasacchikiriyahetuto ca “maṅgala”nti vuccati. Vuttañhetam bhagavatā –

“Sutavā ca kho, bhikkhave, ariyasāvako akusalam pajahati, kusalam bhāveti, sāvajjam pajahati, anavajjam bhāveti, suddhamattānaṃ pariharati”ti (a. ni. 7.67).

Aparampi vuttaṃ –

“Dhatānaṃ dhammānaṃ atthamupaparikkhati, attham upaparikkhato dhammā nijjhānaṃ khamanti, dhammanijjhānakkhantiyā sati chando jāyati, chandajāto ussahati, ussahanto tulayati, tulayanto padahati, padahanto kāyena ceva paramatthasaccaṃ sacchikaroti, paññāya ca ativijjha passati”ti (ma. ni. 2.432).

Apica agārikabāhusaccampi yaṃ anavajjaṃ, taṃ ubhayalokahitasukhāvahanato “maṅgala”nti veditabbaṃ.

Sippaṃ nāma agārikasippaṇca anagārikasippaṇca. Tattha agārikasippaṃ nāma yaṃ parūparodhvirahitaṃ akusalavivajjitaṃ maṇikārasuvaṇṇakāraṃkammādi, taṃ idhalokatthāvahanato maṅgalaṃ. Anagārikasippaṃ nāma cīvaravicāraṇasibbanādi samaṇaparikkhārābhisaṅkharāṇaṃ, yaṃ taṃ “idha, bhikkhave, bhikkhu yāni tāni sabrahmacārīnaṃ uccāvacaṇi kiṃkaraṇīyāni, tattha dakkho hotī” tiādīnā nayena tattha tattha saṃvaṇṇitaṃ, yaṃ “nāthakaraṇo dhammo”ti (dī. ni. 3.345; a. ni. 10.17) ca vuttaṃ, taṃ attano ca paresaṇca ubhayalokahitasukhāvahanato “maṅgala”nti veditabbaṃ.

Vinayo nāma agārikavinayo ca anagārikavinayo ca. Tattha agārikavinayo nāma dasaakusalakammapathaviraṇaṇaṃ, so tattha asaṃkilesāpajjanena ācāraguṇavavattānena ca susikkhito ubhayalokahitasukhāvahanato maṅgalaṃ. Anagārikavinayo nāma sattāpattikkhandhe anāpajjanaṃ, sopi vuttanayeneva susikkhito. Catupārisuddhisīlaṃ vā anagārikavinayo. So yathā tattha paṭiṭṭhāya arahattaṃ pāpuṇāti, evaṃ sikkhanena susikkhito lokiyalokuttarasukhādhigamahetuto “maṅgala”nti veditabbo.

Subhāsītā vācā nāma musāvādādidosavirahitā vācā. Yathāha – “catūhi, bhikkhave, aṅgehi samannāgatā vācā subhāsītā hotī”ti. Asamhappalāpā vācā eva vā subhāsītā. Yathāha –

“Subhāsitaṃ uttamamāhu santo,
Dhammaṃ bhaṇe nādhammaṃ taṃ dutiyaṃ;
Piyaṃ bhaṇe nāppiyaṃ taṃ tatiyaṃ,
Saccaṃ bhaṇe nālikaṃ taṃ catuttha”nti. (saṃ. ni. 1.213; su. ni. 452);

Ayampi ubhayalokahitasukhāvahanato “maṅgala”nti veditabbā. Yasmā ca ayaṃ vinayapariyāpannā eva, tasmā vinayaggahaṇena etaṃ asaṅgaṇhitvā vinayo saṅgahetabbo. Athavā kiṃ iminā parissamena paresaṃ dhammadesanāvācā idha “subhāsītā vācā”ti veditabbā. Sā hi yathā patirūpadesavāso, evaṃ sattānaṃ ubhayalokahitasukhanibbānādhigamaṃpaccayato “maṅgala”nti vuccati. Āha ca –

“Yaṃ buddho bhāsati vācaṃ, khemaṃ nibbānapattiyā;
Dukkassantakiriyāya, sā ve vācānamuttamā”ti. (saṃ. ni. 1.213; su. ni. 456);

Evaṃ imissā gāthāya bāhusaccaṃ, sippaṃ, vinayo susikkhito, subhāsītā vācāti cattāri maṅgalāni vuttāni, maṅgalattaṇca nesaṃ tattha tattha vibhāvītimevāti.

Niṭṭhitā bāhusaccaṅcāti imissā gāthāya atthavaṇṇanā.

265. Idāni **mātāpituupaṭṭhānanti** ettha mātu ca pitu cāti **mātāpitu**. **Upaṭṭhānanti** upaṭṭhānaṃ. Puttānaṇca dārānaṅcāti **puttadārassa**. Saṅgaṇhanaṃ **saṅgaho**. Na ākulā **anākulā**. Kammāni eva **kammantā**. Sesāṃ vuttanayamevāti ayaṃ padavaṇṇanā.

Atthavaṇṇanā pana evaṃ veditabbā – **mātā** nāma janikā vuccati, tathā **pitā**. **Upaṭṭhānaṃ** nāma pādadhovanāsambāhanaucchādananhāpanehi catupaccayasampadānena ca upakāraṇaṃ. Tattha yasmā mātāpitaro bahūpakārā puttānaṃ atthakāmā anukampakā, yaṃ puttake bahi kīlītvā paṃsumakkhitasarīrake āgate disvā paṃsukaṃ puñchitvā matthakaṃ upasiṅghāyantā paricumbantā ca sinehaṃ uppādentī, vassasatampi mātāpitaro sīsenā pariharantā puttā tesāṃ paṭikāraṃ kātuṃ asamattā. Yasmā ca te āpādakā posakā imassa lokassa dassetāro brahmasammatā pubbācariyasammatā, tasmā tesāṃ upaṭṭhānaṃ idha paṃsaṃsaṃ pecca saggasukhaṇca āvahati, tena “maṅgala”nti vuccati. Vuttaṅghetaṃ bhagavatā –

“Brahmāti mātāpitaro, pubbācariyāti vuccare;
Āhuneyyā ca puttānaṃ, pajāya anukampakā.

“Tasmā hi ne namasseyya, sakkareyya ca paṇḍito;
Annena atha pānena, vatthena sayanena ca.

“Ucchādanena nhāpanena, pādānaṃ dhovanena ca;
Tāya naṃ pāricariyāya, mātāpitūsu paṇḍitā;
Idheva naṃ pasamsanti, pecca sagge pamodati”ti. (a. ni. 3.31; itivu. 106; jā. 2.20.181-183);

Aparo nayo – upaṭṭhānaṃ nāma bharaṇakiccakaraṇakulavaṃsaṭṭhapanādipaṇcavidhaṃ, taṃ pāpanivāraṇādipaṇcavidhadiṭṭhadhammikahitahetuto “maṅgala”nti veditabbaṃ. Vuttañhetam bhagavatā –

“Pañcahi kho, gahapatiputta, ṭhānehi puttena puratthimā disā mātāpitaro paccupaṭṭhātabbā
‘bhato ne bharissāmi, kiccaṃ nesaṃ karissāmi, kulavaṃsaṃ ṭhapessāmi, dāyajjaṃ
paṭipajjissāmi, atha vā pana petānaṃ kālakatānaṃ dakkhiṇaṃ anuppadassāmi”ti. Imehi kho,
gahapatiputta, pañcahi ṭhānehi puttena puratthimā disā mātāpitaro paccupaṭṭhitā pañcahi ṭhānehi
puttam anukampanti, pāpā nivārenti, kalyāṇe nivesenti, sippaṃ sikkhāpentī, patirūpena dārena
saṃyojenti, samaye dāyajjaṃ niyyādentī”ti (dī. ni. 3.267).

Apica yo mātāpitaro tīsu vatthūsu pasāduppādanena sīlasamādāpanena pabbajjāya vā upaṭṭhahati,
ayaṃ mātāpituupaṭṭhākānaṃ aggo, tassa taṃ mātāpituupaṭṭhānaṃ mātāpitūhi katassa upakārassa
paccupakārabhūtaṃ anekesaṃ diṭṭhadhammikānaṃ samparāyikānañca atthānaṃ padaṭṭhānato
“maṅgala”nti vuccati.

Puttadārassāti ettha attanā janitā puttāpi dhītaropi “puttā” tveva saṅkhyam gacchanti. **Dārāti**
vīsatiyā bhariyānaṃ yā kāci bhariyā. Puttā ca dārā ca puttadāraṃ, tassa puttadārassa. **Saṅgahoti**
sammānanādīhi upakāraṇaṃ. Taṃ susaṃvihitakammantatādidiṭṭhadhammikahitahetuto
“maṅgala”nti veditabbaṃ. Vuttañhetam bhagavatā – “pacchimā disā puttadārā veditabbā”ti (dī. ni.
3.266) ettha uddiṭṭham puttadāraṃ bhariyāsaddena saṅgaṇhitvā –

“Pañcahi kho, gahapatiputta, ṭhānehi sāmikena pacchimā disā bhariyā paccupaṭṭhātabbā,
sammānanāya anavamānāya anaticariyāya issariyavossaggena alaṅkāraṇuppadānena. Imehi
kho, gahapatiputta, pañcahi ṭhānehi sāmikena pacchimā disā bhariyā paccupaṭṭhitā pañcahi
ṭhānehi sāmikaṃ anukampati, susaṃvihitakammantā ca hoti, saṅgahitaparijanā ca, anaticārīni ca,
sambhatañca anurakkhati, dakkhā ca hoti analasā sabbakiccesū”ti (dī. ni. 3.269).

Ayaṃ vā aparo nayo – **saṅgahoti** dhammikāhi dānapiyavācaatthacariyāhi saṅgaṇhanaṃ.
Seyyathidaṃ – uposathadivasesu paribbayadānaṃ, nakkhattadivasesu nakkhattadassāpanaṃ,
maṅgaladivasesu maṅgalakaraṇaṃ, diṭṭhadhammikasamparāyikesu atthesu ovādānusāsananti. Taṃ
vuttanayeneva diṭṭhadhammikahitahetuto samparāyikahitahetuto devatāhipi namassanīyabhāvahetuto ca
“maṅgala”nti veditabbaṃ. Yathāha sakko devānamindo –

“Ye gahaṭṭhā puññakarā, sīlavanto upāsakā;
Dhammena dāraṃ posenti, te namassāmi mātālī”ti. (saṃ. ni. 1.264);

Anākulā kammantā nāma kālaññutāya patirūpakāritāya analasatāya utṭhānavīriyasampadāya
abyasanīyatāya ca kālātikamanaappatirūpakaraṇākaraṇasithilakaraṇādiākulabhāvavirahitā
kasigorakkhavaṇijjādayo kammantā. Ete attano vā puttadārassa vā dāsakammakarānaṃ vā byattatāya
evaṃ payojitā diṭṭheva dhamme dhanadhaññavuḍḍhipaṭilābhahetuto “maṅgala”nti vuttā. Vuttañcetam

bhagavatā –

“Patirūpakārī dhuravā, uṭṭhātā vindate dhana”nti. (su. ni. 189; saṃ. ni. 1.246) ca;
 “Na divā soppasīlena, rattimuṭṭhānadessinā;
 Nīccam mattenā soṇḍena, sakkā āvasituṃ gharam.

“Atisītaṃ atiuṇhaṃ, atisāyamidaṃ ahu;
 Iti vissaṭṭhakammante, atthā accenti māṇave.

“Yodha sītañca uṇhañca, tiṇā bhiyyo na maññati;
 Karam purisakiccāni, so sukhā na vihāyati”ti. ca (dī. ni. 3.253);

“Bhoge saṃharamānassa, bhamarasseva irīyato;
 Bhogā sannicayaṃ yanti, vammikovūpacīyati”ti. (dī. ni. 3.265) –

Ca evamādi.

Evam imissāpi gāthāya mātupaṭṭhānaṃ, pitupaṭṭhānaṃ, puttadārassa saṅgaho, anākulā ca kamantāti cattārī maṅgalāni vuttāni, puttadārassa saṅgahaṃ vā dvidhā katvā pañca, mātāpituupaṭṭhānaṃ vā ekameva katvā tīṇi. Maṅgalattañca nesam tattha tattha vibhāvīteva.

Niṭṭhitā mātāpituupaṭṭhānanti imissā gāthāya atthavaṇṇanā.

266. Idāni **dānañcāti** ettha dīyate imināti dānaṃ, attano santakaṃ parassa paṭipādīyatīti vuttaṃ hoti. Dhammassa cariyā, dhammā vā anapetā cariyā **dhammacariyā**. Nāyante “amhākaṃ ime”ti **ñātakā**. Na avajjāni **anavajjāni**, aninditāni agarahitānīti vuttaṃ hoti. Sesam vuttanayamevāti ayam padavaṇṇanā.

Atthavaṇṇanā pana evam veditabbā – **dānaṃ** nāma paraṃ uddissa subuddhipubbikā annādidasadānavatthupariccāgacetanā tamsampayutto vā alobho. Alobhena hi taṃ vatthuṃ parassa paṭipādeti. Tena vuttaṃ “dīyate imināti dāna”nti. Taṃ bahujanapiyamanāpatādīnaṃ dīṭṭhadhammikasaṃparāyikānaṃ phalavisesānaṃ adhigamaheṭṭo “maṅgala”nti vuttaṃ. “Dāyako sīha dānapati bahuno janassa piyo hoti manāpo”ti evamādīni cettha suttāni (a. ni. 5.34) anussarītabbāni.

Aparo nayo – dānaṃ nāma duvidhaṃ āmisadānañca, dhammadānañca. Tattha āmisadānaṃ vuttappakārameva. Idhalokaparalokadukkhakkhayasukhāvahassa pana sammāsambuddhappaveditassa dhammassa paresaṃ hitakāmatāya desanā dhammadānaṃ. Imesañca dvinnāṃ dānaṃ etadeva aggaṃ. Yathāha –

“Sabbadānaṃ dhammadānaṃ jināti,
 Sabbarasaṃ dhammaraso jināti;
 Sabbaratiṃ dhammaratī jināti,
 Taṇhakkhayaṃ sabbadukkhaṃ jinātī”ti. (dha. pa. 354);

Tattha āmisadānaṃ maṅgalattaṃ vuttameva. Dhammadānaṃ pana yasmā atthapaṭisaṃveditādīnaṃ guṇānaṃ padaṭṭhānaṃ, tasmā “maṅgala”nti vuccati. Vuttañhetam bhagavatā –

“Yathā yathā, bhikkhave, bhikkhu yathāsutaṃ yathāpariyattaṃ dhammaṃ vitthārena paresaṃ deseti, tathā tathā so tasmim dhamme atthapaṭisaṃvedī ca hoti dhammapaṭisaṃvedī ca”ti evamādi (dī. ni. 3.355; a. ni. 5.26).

Dhammacariyā nāma dasakusalakammāpathacariyā. Yathāha – “tividhaṃ kho, gahapatayo, kāyena dhammacariyāsamācariyā hoti”’ti evamādi. Sā panesā dhammacariyā saggalokūpapattihetuto “maṅgala”’nti veditabbā. Vuttañhetam bhagavatā – “dhammacariyāsamācariyāhetu kho, gahapatayo, evamidhekacce sattā kāyassa bheda param maraṇā sugatiṃ saggaṃ lokaṃ upapajjanti”’ti (ma. ni. 1.441).

Ñātakā nāma mātito vā pitito vā yāva sattamā pitāmahayugā sambandhā. Tesam bhogapārijuṅṅhena vā byādhipārijuṅṅhena vā abhihatānaṃ attano samīpaṃ āgatānaṃ yathābalaṃ ghāsacchādanadhaññādīhi saṅgaho pasamsādīnaṃ diṭṭhadhammikānaṃ sugatigamanādīnañca samparāyikānaṃ visesādhiḡamaṇaṃ hetuto “maṅgala”’nti vuccati.

Anavajjāni kammāni nāma

uposathāṅgasamādānaveyyāvaccakaraṇāārāmaṇāropanasetukaraṇādīni kāyavacīmanosucaritakammāni. Tāni hi nānappakārahitasukhādhiḡamahetuto “maṅgala”’nti vuccati. “Thānaṃ kho panetaṃ, visāke, vijjati yaṃ idhekacco itthī vā puriso vā aṭṭhaṅgasamannāgataṃ uposathaṃ upavasitvā kāyassa bheda param maraṇā cātumahārājikānaṃ devānaṃ sahaḡyataṃ upapajjeyyā”’ti evamādīni cettha suttāni (a. ni. 8.43) anussaritabbāni.

Evam imissā gāthāya dānaṃ, dhammacariyā, ñātakānaṃ saṅgaho, anavajjāni kammānīti cattāri maṅgalāni vuttāni, maṅgalattañca nesam tattha tattha vibhāvitamevāti.

Niṭṭhitā dānañcāti imissā gāthāya atthavaṇṇanā.

267. Idāni **ārati viratīti** ettha **ārati** āramaṇaṃ. **Viratīti** viramaṇaṃ, viramanti vā etāya sattāti virati. **Pāpāti** akusalā. Madanīyatṭhena majjamaṃ, majjassa pānaṃ majjapānaṃ, tato **majjapānā**. Saṃyamaṃ **saṃyamo**. Appamajjanaṃ **appamādo**. **Dhammesūti** kusalesu. Sesam vuttanayamevāti ayaṃ padavaṇṇanā.

Atthavaṇṇanā pana evam veditabbā – ārati nāma pāpe ādīnavadassāvino manasā eva anabhirati. **Virati** nāma kammadvārasena kāyavācāhi viramaṇaṃ. Sā cesā virati nāma sampattavirati samādānavirati samucchadavirati tividhā hoti. Tattha yā kulaputtassa attano jātiṃ vā kulaṃ vā gottaṃ vā paṭicca “na me etaṃ patirūpaṃ, yvāhaṃ imaṃ pānaṃ haneyyaṃ, adinnaṃ ādiyeyya”’ntiādīnā nayena sampattavatthuto virati, ayaṃ **sampattavirati** nāma. Sikkhāpadasamādānavasena pana pavattā **samādānavirati** nāma, yassā pavattito pabhuti kulaputto pāṇātipātādīni na samācarati. Ariyamaggasampayuttā **samucchadavirati** nāma, yassā pavattito pabhuti ariyasāvakaṃ pañca bhayāni verāni vūpasantāni honti. **Pāpaṃ** nāma yaṃ taṃ “pāṇātipāto kho, gahapatiputta, kammakilesa adinnādānaṃ...pe... kamesumicchācāro...pe... musāvādo”’ti evam vitthāretvā –

“Pāṇātipāto adinnādānaṃ, musāvādo ca vuccati;
Paradāragamañceva, nappasamsanti paṇḡitā”’ti. (dī. ni. 3.245) –

Evam gāthāya saṅgahitaṃ kammakilesasaṅkhātaṃ catubbidhaṃ akusalaṃ, tato pāpā. Sabbāpesā ārati ca virati ca diṭṭhadhammikasaṃparāyikabhayaverappahānādīnānappakāravisesādhiḡamahetuto “maṅgala”’nti vuccati. “Pāṇātipātā paṭivirato kho, gahapatiputta, ariyasāvako”’tiādīni cettha suttāni anussaritabbāni.

Majjapānā ca saṃyamo nāma pubbe vuttasurāmerayamajjapamādatṭhānā veramaṇiyāvetam adhivacanaṃ. Yasmā pana majjapāyī atthaṃ na jānāti, dhammaṃ na jānāti, mātupi antarāyaṃ karoti, pitu buddhapaccekaḡatathāḡatasāvakaṇampi antarāyaṃ karoti, diṭṭheva dhamme garaḡaṃ, samparāye duggatiṃ, aparāpariyāye ummādañca pāpuṇāti. Majjapānā pana saṃyato tesam dosānaṃ vūpasamaṃ tabbiparītaguṇasampadañca pāpuṇāti. Tasmā ayaṃ majjapānā saṃyamo “maṅgala”’nti veditabbo.

Kusalesu **dhammesu appamādo** nāma “kusalānaṃ vā dhammānaṃ bhāvanāya asakkaccakiriyatā asātaçcakiriyatā anaññhitakiriyatā olīnavuttitā nikkhittachandatā nikkhittadhuratā anāsevanā abhāvanā abahulīkammaṃ anadhīññhānaṃ ananuyogo pamādo. Yo evarūpo pamādo pamajjanā pamajjitattaṃ, ayaṃ vuccati pamādo”ti (vibha. 846) ettha vuttassa pamādassa paṭipakkhanayena atthato kusalesu dhammesu satiyā avippavāso veditabbo. So nānappakārakusalādhiḡamaheḡuto amatādhiḡamaheḡuto ca “maṅgala”nti vuccati. Tattha “appamattassa ātāpino”ti (ma. ni. 2.18-19; a. ni. 5.26) ca “appamādo amatapada”nti (dha. pa. 21) ca evamādi satthusāsaṃ anussarittabbaṃ.

Evam imissā gāthāya pāpā virati, majjapānā saṃyamo, kusalesu dhammesu appamādoti tīṇi maṅgalāni vuttāni, maṅgalattañca nesam tattha tattha vibhāvitamevāti.

Niññhitā āratī viratīti imissā gāthāya atthavaññanā.

268. Idāni **gāravo cāti** ettha **gāravoti** garubhāvo. **Nivātoti** nīcavuttitā. **Santuññhīti** santoso. Katassa jānanatā **kataññūtā**. **Kālenāti** khaṇena samayena. Dhammassa savanaṃ **dhammassavanaṃ**. Sesam vuttanayamevāti ayaṃ padavaññanā.

Atthavaññanā pana evam veditabbā – **gāravo** nāma garukārapayogārahesu buddhapaccekabuddhatathāḡatasāvakaācariyupajjhāyamātāpitujettabhātikabhāḡiniādīsū yathānurūpaṃ garukāro garukaraṇaṃ sagāravatā. Svāyaṃ gāravo yasmā sugatīḡamañādināṃ hetu. Yathāha –

“Garukātabbaṃ garuṃ karoti, mānetabbaṃ māneti, pūjetabbaṃ pūjeti. So tena kammena evam samattena evam samādinna kāyassa bhedā paraṃ maraṇā sugatīḡ saggaṃ lokaṃ upapajjati. No ce kāyassa bhedā...pe... upapajjati, sace manussattaṃ āḡacchati, yattha yattha paccāḡayati, uccākulīno hotī”ti (ma. ni. 3.295).

Yathā cāha – “sattime, bhikkhave, aparihāniyā dhammā. Katame satta? Satthugāravatā”tiādi (a. ni. 7.32-33). Tasmā “maṅgala”nti vuccati.

Nivāto nāma nīcamanatā nivātavuttitā, yāya samannāḡato puggalo nihamāno nihamadappo pādapuñchanacoḡakasamo chinnavisāṇusabhasamo uddhaḡadāḡhasappasamo ca hutvā saṅho sakhilo sukhasambhāso hoti, ayaṃ nivāto. Svāyaṃ yasādīḡuṇapaṭilābhahetuto “maṅgala”nti vuccati. Āha ca – “nivātavutti atthaddho, tādiso labhate yasa”nti evamādi (dī. ni. 3.273).

Santuññhi nāma itarītarapaccayasantoso, so dvādasavidho hoti. Seyyathidaṃ – cīvare yathālābhasantoso, yathābalasantoso, yathāsāruppasantosoti tividho. Evam piṇḡapātādīsū.

Tassāyaṃ pabhedavaññanā – idha bhikkhu cīvaraṃ labhati sundaraṃ vā asundaraṃ vā, so teneva yāpeti, aññaṃ na pattheti, labhantopi na gaṇhāti, ayamassa cīvare **yathālābhasantoso**. Atha pana ābādhiko hoti, garuṃ cīvaraṃ pārupanto oṇamati vā kilamati vā. So sabhāḡena bhikkhunā saddhiṃ taṃ parivattetvā lahukena yāpentopi santuññhova hoti, ayamassa cīvare **yathābalasantoso**. Aparo bhikkhu pañītapaccayalābhī hoti, so paṭṭacīvarādīnaṃ aññataraṃ mahaggaṃ cīvaraṃ labhitvā “idaṃ therānaṃ cīrapabbajītānaṃ bahussutānañca anurūpa”nti tesam datvā attanā saṅkārakūḡā vā aññato vā kutoci nantakāni uccinitvā saṅghāṭiṃ katvā dhārentopi santuññhova hoti, ayamassa cīvare **yathāsāruppasantoso**.

Idha pana bhikkhu piṇḡapātaṃ labhati lūkhaṃ vā pañītaṃ vā, so teneva yāpeti, aññaṃ na pattheti, labhantopi na gaṇhāti, ayamassa piṇḡapāte **yathālābhasantoso**. Atha pana ābādhiko hoti, lūkhaṃ piṇḡapātaṃ bhuññitvā bālhaṃ rogātāṅkaṃ pāpuṇāti, so sabhāḡassa bhikkhuno taṃ datvā tassa hatthato sappimadhukhīrādīni bhuññitvā samaṇadhammaṃ karontopi santuññhova hoti, ayamassa piṇḡapāte **yathābalasantoso**. Aparo bhikkhu pañītaṃ piṇḡapātaṃ labhati, so “ayaṃ piṇḡapāto therānaṃ

cirapabbajitānaṃ aññesañca paṇṭitapiṇḍapātaṃ vinā ayāpentānaṃ sabrahmacārīnaṃ anurūpo’’ti tesam datvā attanā piṇḍāya caritvā missakāhāraṃ bhujjantopi santuṭṭhova hoti, ayamassa piṇḍapāte **yathāsāruppasantoso**.

Idha pana bhikkhuno senāsanaṃ pāpuṇāti, so teneva santussati, puna aññaṃ sundaratarampi pāpuṇantaṃ na gaṇhāti, ayamassa senāsane **yathālābhasantoso**. Atha pana ābādhiko hoti, nivātasenāsane vasanto ativiya pittarogādīhi āturīyati, so sabhāgassa bhikkhuno taṃ datvā tassa pāpuṇanake savātasītalasenāsane vasitvā samaṇadhammaṃ karontopi santuṭṭhova hoti, ayamassa senāsane **yathābalasantoso**. Aparo bhikkhu sundaraṃ senāsanaṃ pattampi na sampaṭicchati ‘‘sundarasenāsanaṃ pamādaṭṭhānaṃ, tatra nisinnassa thinamidham okkamati, niddābhibhūtaṃ ca puna paṭibujjhato kāmavitakkā samudācaranti’’ti, so taṃ paṭikkhipitvā abbhokāsarukkhamūlappaṇakuṭṭisu yattha katthaci nivasantopi santuṭṭhova hoti, ayamassa senāsane **yathāsāruppasantoso**.

Idha pana bhikkhu bhesajjaṃ labhati harītaṃ vā āmalakaṃ vā, so teneva yāpeti, aññehi laddham sappimadhuphāṇitādimpi na pattheti, labhantopi na gaṇhāti, ayamassa gilānapaccaye **yathālābhasantoso**. Atha pana ābādhiko telena atthiko phāṇitaṃ labhati, so taṃ sabhāgassa bhikkhuno datvā tassa hatthato telena bhesajjaṃ katvā samaṇadhammaṃ karontopi santuṭṭhova hoti, ayamassa gilānapaccaye **yathābalasantoso**. Aparo bhikkhu ekasmiṃ bhājane pūtimuttaharītaṃ ṭhapetvā ekasmiṃ catumadhuraṃ ‘‘gaṇhatha, bhante, yadicchasi’’ti vuccamāno sacassa tesam dvinnāṃ aññatarenapi byādhi vūpasammāti, atha ‘‘pūtimuttaharītaṃ nāma buddhādīhi vaṇṇitaṃ, ayañca pūtimuttaharītaṃ nissāya pabbajjā, tattha te yāvajīvaṃ ussāho karaṇīyo’’ti (mahāva. 128) vuttanti cintento catumadhurabhesajjaṃ paṭikkhipitvā muttahaṇṭakena bhesajjaṃ karontopi paramasantuṭṭhova hoti, ayamassa gilānapaccaye **yathāsāruppasantoso**.

Evam pabhedo sabbopeso santoso santuṭṭhīti vuccati. Sā atricchatāpāpicchatāmahicchatādīnaṃ pāpadhammānaṃ pahānādhigamahetuto sugatīhetuto ariyamaggasambhārahāvato cātuddisādibhāvahetuto ca ‘‘maṅgala’’nti veditabbā. Āha ca –

‘‘Cātuddiso appaṭigho ca hoti,

Santussamāno itarītaṇā’’ti. (su. ni. 42; cūḷani. khaggavisāṇasuttaniddeśa 128) evamādi;

Kataññutā nāma appassa vā bahussa vā yena kenaci katassa upakārassa punappunaṃ anussaraṇabhāvena jānanatā. Apica nerayikādīdukkhaparittānato puññāni eva pāṇīnaṃ bahūpakārāni, tato tesampi upakārānussaraṇatā ‘‘kataññutā’’ti veditabbā. Sā sappurisehi pasamsanīyatādīnānappakāravisesādhigamahetuto ‘‘maṅgala’’nti vuttā. Āha ca – ‘‘dveme, bhikkhave, puggalā dullabhā lokasmiṃ. Katame dve? Yo ca pubbakārī, yo ca kataññū katavedī’’ti (a. ni. 2.120).

Kālena dhammassavanaṃ nāma yasmim kāle uddhaccasahagataṃ cittaṃ hoti, kāmavitakkādīnaṃ vā aññatarena abhibhūtaṃ, tasmim kāle tesam vinodanattaṃ dhammassavanaṃ. Apare āhu – pañcame pañcame divase dhammassavanaṃ kālena dhammassavanaṃ nāma. Yathāha āyasmā anuruddho ‘‘pañcāhikaṃ kho pana mayaṃ, bhante, sabbarattim dhammiyā kathāya sannisīdāmā’’ti (ma. ni. 1.327; mahāva. 466).

Apica yasmim kāle kalyāṇamitte upasaṅkamitvā sakkā hoti attano kaṅkhāpaṭivindakaṃ dhammaṃ sotum, tasmim kālepi dhammassavanaṃ ‘‘kālena dhammassavana’’nti veditabbā. Yathāha – ‘‘te kālena kālaṃ upasaṅkamitvā paripucchati paripaṇhātī’’tiādi (dī. ni. 3.358). Tadetam kālena dhammassavanaṃ nīvaraṇappahānacaturānisaṃsaāsavakkhayādīnānappakāravisesādhigamahetuto ‘‘maṅgala’’nti veditabbā. Vuttañhetam –

‘‘Yasmim, bhikkhave, samaye ariyasāvako aṭṭhim katvā manasi katvā sabbam cetaso

samannāharitvā ohitasoto dhammaṃ suṇāti, pañcassa nīvaraṇāni tasmim̐ samaye na hontī’”ti (saṃ. ni. 5.219) ca.

“Sotānugatānaṃ, bhikkhave, dhammānaṃ...pe... suppaṭividdhānaṃ cattāro ānisaṃsā pāṭikaṅkhā’”ti (a. ni. 4.191) ca.

“Cattārome, bhikkhave, dhammā kālena kālaṃ sammā bhāviyamānā sammā anuparivattiyamānā anupubbena āsavānaṃ khayam̐ pāpenti. Katame cattāro? Kālena dhammassavana’”nti ca evamādīni (a. ni. 4.147).

Evam̐ imissā gāthāya gāravo, nivāto, santuṭṭhi, kataññutā, kālena dhammassavananti pañca maṅgalāni vuttāni, maṅgalattañca nesam̐ tattha tattha vibhāvitamevāti.

Niṭṭhitā gāravo ca nivāto cāti imissā gāthāya atthavaṇṇanā.

269. Idāni **khantī cāti** ettha khamanaṃ khanti. Padakkhiṇaggāhitāya sukhaṃ vaco asminti suvaco, suvacassa kammaṃ sovacassaṃ, sovacassassa bhāvo sovacassatā. Kilesānaṃ samitattā **samaṇā. Dassananti** pekkhanaṃ. Dhammassa sākacchā **dhammasākacchā**. Sesam̐ vuttanayamevāti ayam̐ padavaṇṇanā.

Atthavaṇṇanā pana evam̐ veditabbā **khanti** nāma adhvāsanaṃ khanti, yāya samannāgato bhikkhu dasahi akkosavatthūhi akkosante, vadhabandhādīhi vā vihiṃsante puggale asuṇanto viya ca apassanto viya ca nibbikāro hoti khantivādī viya. Yathāha –

“Ahū atītamaddhānaṃ, samaṇo khantidīpano;
Tam̐ khantiyāyeva ṭhitam̐, kāsirajā achedayī’”ti. (jā. 1.4.51);

Bhaddakato vā manasi karoti tato uttari aparādhābhāvena āyasmā puṇṇatthero viya. Yathāha –

“Sace maṃ, bhante, sunāparantakā manussā akkosissanti paribhāsissanti, tattha me evam̐ bhavissati ‘bhaddakā vatime sunāparantakā manussā, subhaddakā vatime sunāparantakā manussā, yaṃ me nayime pāṇinā pahāraṃ dentī’”tiādi (ma. ni. 3.396; saṃ. ni. 4.88).

Yāya ca samannāgato isīnampi pasaṃsanīyo hoti. Yathāha sarabhaṅgo isi –

“Kodhaṃ vadhitvā na kadāci socati,
Makkhappahānaṃ isayo vaṇṇayanti;
Sabbesaṃ vuttaṃ pharusaṃ khametha,
Etaṃ khantiṃ uttamamāhu santo’”ti. (jā. 2.17.64);

Devatānampi pasaṃsanīyo hoti. Yathāha sakko devānamindo –

“Yo have balavā santo, dubbalassa titikkhati;
Tamāhu paramaṃ khantiṃ, niccaṃ khamati dubbalo’”ti. (saṃ. ni. 1.250-251);

Buddhānampi pasaṃsanīyo hoti. Yathāha bhagavā –

“Akkosaṃ vadhabandhañca, aduṭṭho yo titikkhati;
Khantībalaṃ balānīkaṃ, tamaḥam̐ brūmi brāhmaṇa’”nti. (dha. pa. 399);

Sā panesā khanti etesañca idha vaṇṇitānaṃ aññesañca guṇānaṃ adhigamahetuto “maṅgala”nti veditabbā.

Sovacassatā nāma sahadhammikaṃ vuccamāne vikkhepaṃ vā tuṇhībhāvaṃ vā guṇadosacintanaṃ vā anāpajjitvā ativiya ādarañca gāraṇaṃ nīcamanatañca purakkhatvā “sādhū”ti vacanakaraṇatā. Sā sabrahmacārīnaṃ santikā ovādānusāsanaṃ paṭilābhahetuto dosappahānaguṇādhigamahetuto ca “maṅgala”nti vuccati.

Samaṇānaṃ dassanaṃ nāma upasamitakilesānaṃ bhāvitakāyavacīcittapaññānaṃ uttamadamathasamathasamannāgatānaṃ pabbajitānaṃ upasaṅkamanupatṭhānaanussaraṇasavanadassanaṃ, sabbampi omakadesanāya “dassana”nti vuttaṃ. Taṃ “maṅgala”nti veditabbā. Kasmā? Bahūpakārattā. Āha ca – “dassanampahaṃ, bhikkhave, tesāṃ bhikkhūnaṃ bahūpakāraṃ vadāmi”tiādi (itivu. 104). Yato hitakāmena kulaputtana silavante bhikkhū gharadvāraṃ sampatte disvā yadi deyyadhammo atthi, yathābalaṃ deyyadhammena patimānetabbā. Yadi natthi, pañcapatīṭṭhitāṃ katvā vanditabbā. Tasmim asampajjamāne añjaliṃ paggahetvā namassitabbā, tasmimpi asampajjamāne pasannacittena piyacakkhūhi sampassitabbā. Evaṃ dassanamūlakenāpi hi puññaena anekāni jātisahassāni cakkhumhi rogo vā dāho vā ussādā vā piḷakā vā na honti, vipasannaṃ pañcavaṇṇasassirikāni honti cakkhūni ratanavimāne ugghāṭitamaṇikavāṭasadisāni, satahassakappamattaṃ deveṣu ca manussesu ca sabbasampattīnaṃ lābhī hoti. Anacchariyañcetāṃ, yaṃ manussabhūto sappaññajātiko sammā pavattitena samaṇadassanamayena puññaena evarūpaṃ vipākasampattim anubhaveyya, yattha tiracchānāgatānaṃpi kevalaṃ saddhāmatkajjanitassa samaṇadassanassa evaṃ vipākasampattim vaṇṇayanti –

“Ulūko maṅḍalakkhiko,
Vediyake ciradīghavāsiko;
Sukhito vata kosiyo ayaṃ,
Kāluṭṭhitāṃ passati buddhavaraṃ.

“Mayi cittaṃ pasādetvā, bhikkhusaṅghe anuttare;
Kappānaṃ satahassāni, duggatiṃ so na gacchati.

“Devalokā cavitvāna, kusalakammaena codito;
Bhavissati anantañño, somanassoti vissuto”ti. (ma. ni. aṭṭha. 1.144; khu. pā. aṭṭha. 5.10);

Kālena dhammasākacchā nāma padose vā paccūse vā dve suttantikā bhikkhū aññamaññaṃ suttantaṃ sākacchanti, vinayadharā vinayaṃ, ābhidhammikā abhidhammaṃ, jātakabhāṇakā jātaṃ, aṭṭhakathikā aṭṭhakathaṃ, līnuddhatavicikicchāparetacittavisodhanatthaṃ vā tamhi tamhi kāle sākacchanti, ayaṃ kālena dhammasākacchā. Sā āgamabyattīdīnaṃ guṇānaṃ hetuto “maṅgala”nti vuccatīti.

Evaṃ imissā gāthāya khanti, sovacassatā, samaṇadassanaṃ, kālena dhammasākacchāti cattāri maṅgalāni vuttāni, maṅgalattañca nesāṃ tattha tattha vibhāvitamevāti.

Niṭṭhitā khantī cāti imissā gāthāya atthavaṇṇanā.

270. Idāni **tapo cāti** ettha pāpake akusale dhamme tapatīti **tapo**. Brahmaṃ cariyaṃ, brahmānaṃ vā cariyaṃ **brahmacariyaṃ**, seṭṭhacariyanti vuttaṃ hoti. Ariyasaccānaṃ dassanaṃ **ariyasaccāna dassanaṃ**. Ariyasaccāni dassanantipi eke, taṃ na sundaraṃ. Nikkhantaṃ vānatoti nibbānaṃ, sacchikaraṇaṃ sacchikiriyā, nibbānassa sacchikiriyā **nibbānasacchikiriyā**. Sesāṃ vuttanayamevāti ayaṃ padavaṇṇanā.

Atthavaṇṇanā pana evaṃ veditabbā – **tapo** nāma abhijjhādomanassādīnaṃ tapanato indriyasamvaro, kosajjassa vā tapanato vīriyaṃ. Tena hi samannāgato puggalo ātāpīti vuccati. Svāyaṃ abhijjhādippahānājhānādipaṭilābhahetuto “maṅgala”nti veditabbo.

Brahmacariyaṃ nāma methunaviratisamaṇadhammasāsanamaggānaṃ adhivacanaṃ. Tathā hi “abrahmacariyaṃ pahāya brahmacārī hotī”ti (dī. ni. 1.194; ma. ni. 1.292) evamādīsu methunavirati brahmacariyanti vuccati. “Bhagavati no, āvuso, brahmacariyaṃ vussatī”ti evamādīsu (ma. ni. 1.257) samaṇadhammo. “Na tāvāhaṃ, pāpima, parinibbāyissāmi, yāva me idaṃ brahmacariyaṃ na iddhañceva bhavissati phītañca vitthārikaṃ bāhujañña”nti evamādīsu (dī. ni. 2.168; saṃ. ni. 5.822; udā. 51) sāsanaṃ. “Ayameva kho, bhikkhu, ariyo aṭṭhaṅgiko maggo brahmacariyaṃ. Seyyathidaṃ, sammādiṭṭhī”ti evamādīsu (saṃ. ni. 5.6) maggo. Idha pana ariyasaccadassanena parato maggassa gahittā avasesaṃ sabbampi vaṭṭati. Tañcetamaṃ uparūpari nānappakāravisesādhigamaṃhetuto “maṅgala”nti veditabbaṃ.

Ariyasaccāna dassanaṃ nāma kumārapañhe vuttatthānaṃ catunnaṃ ariyasaccānaṃ abhisamayavasena maggadassanaṃ. Taṃ saṃsāradukkhavītikkaṃhetuto “maṅgala”nti vuccati.

Nibbānasacchikiriya nāma idha arahattaphalaṃ “nibbāna”nti adhippetamaṃ. Tampi hi pañcagatīvānanena vānasaññitāya taṇhāya nikkhantattā “nibbāna”nti vuccati. Tassa patti vā paccavekkhaṇā vā “sacchikiriya”nti vuccati. Itarassa pana nibbānassa ariyasaccānaṃ dassaneneva sacchikiriya siddhā, tenetaṃ idha na adhippetamaṃ. Evamesā nibbānasacchikiriya diṭṭhadhammasukhavihārādihetuto “maṅgala”nti veditabbā.

Evaṃ imissāpi gāthāya tapo, brahmacariyaṃ, ariyasaccāna dassanaṃ, nibbānasacchikiriyaṃ cattāri maṅgalāni vuttāni, maṅgalattañca nesamaṃ tattha tattha vibhāvītamēvāti.

Niṭṭhitā tapo cāti imissā gāthāya atthavaṇṇanā.

271. Idāni **phuṭṭhassa lokadhammehī** ettha **phuṭṭhassāti** phusitassa chupitassa sampattassa. Loke dhammā **lokadhammā**, yāva lokappavatti, tāva anivattakā dhammāti vuttaṃ hoti. **Cittanti** mano mānasaṃ. **Yassāti** navassa vā majjhimassa vā therassa vā. Na **kampatī** na calati, na vedhati. **Asokanti** nissokaṃ abbūlhasokasallaṃ. **Virajanti** vigatarajaṃ viddhamṣitarajaṃ. **Khemanti** abhayaṃ nirupaddavaṃ. Sesamaṃ vuttanayamevāti ayaṃ tāva padavaṇṇanā.

Atthavaṇṇanā pana evaṃ veditabbā – **phuṭṭhassa lokadhammehi yassa cittaṃ na kampati**, yassa lābhālābhādīhi aṭṭhahi lokadhammehi phuṭṭhassa ajjhotthaṭṭassa cittaṃ na kampati, na calati, na vedhati, tassa taṃ cittaṃ kenaci akampanīyalokuttarabhāvāvahanato “maṅgala”nti veditabbaṃ.

Kassa pana etehi phuṭṭhassa cittaṃ na kampati? Arahato khīṇāsavassa, na aññassa kassaci. Vuttañhetamaṃ –

“Selo yathā ekagghano, vātena na samīrati;
Evaṃ rūpā rasā saddā, gandhā phassā ca kevalā.

“Itthā dhammā aniṭṭhā ca, na pavedhenti tādino;
Ṭṭhitaṃ cittaṃ vippamuttaṃ, vayañcassānupassatī”ti. (a. ni. 6.55; mahāva. 244);

Asokaṃ nāma khīṇāsavasseva cittaṃ. Tañhi yo “soko socanā socitattaṃ antosoko antoparisoko cetaso pariniṭṭhāyitatta”ntiādīnā (vibha. 237) nayena vuccati soko, tassa abhāvato asokaṃ. Keci nibbānaṃ vadanti, taṃ purimāpadena nānusandhiyati. Yathā ca asokaṃ, evaṃ virajamaṃ khemantipi khīṇāsavasseva cittaṃ. Tañhi rāgadosamoharajānaṃ vigatattā **virajamaṃ**, catūhi ca yogehi khemattā

khemam. Yato etaṃ tena tenākārena tamhi tamhi pavattikkhaṇe gahetvā niddiṭṭhavasena tividhampi appavattakkhandhatādilokuttamabhāvāvahanato āhuneyyādibhāvāvahanato ca “maṅgala”nti veditabbaṃ.

Evam imissā gāthāya aṭṭhalokadhammehi akampitacittaṃ, asokacittaṃ, virajacittaṃ, khemacittanti cattāri maṅgalāni vuttāni, maṅgalattañca nesam tatta tatta vibhāvitamevāti.

Niṭṭhitā phuṭṭhassa lokadhammehīti imissā gāthāya atthavaṇṇanā.

272. Evam bhagavā “asevanā ca bālāna”ntiādīhi dasahi gāthāhi aṭṭhatimsa maṅgalāni kathetvā idāni etāneva attanā vuttamaṅgalāni thunanto “**etādisāni katvānā**”ti imaṃ avasānagāthamabhāsi.

Tassāyaṃ atthavaṇṇanā – **etādisānīti** etāni īdisāni mayā vuttappakārāni bālānaṃ asevanādīni. **Katvānāti** katvā. Katvāna katvā karitvāti hi atthato anaññaṃ. **Sabbatthamaparājītāti** sabbattha khandhakilesābhisaṅkhāradevaputtamārappabhedesu catūsu paccatthikesu ekenapi aparājītā hutvā, sayameva te cattāro māre parājetvāti vuttaṃ hoti. Makāro cettha padasandhikaraṇamattoti viññātabbo.

Sabbattha sotthiṃ gacchantīti etādisāni maṅgalāni katvā catūhi mārehi aparājītā hutvā sabbattha idhalokaparalokesu ṭhānacaṅkamanādīsu ca sotthiṃ gacchanti, bālasevanādīhi ye uppajjeyyupā āsavā vighātapariḷāhā, tesam abhāvā sotthiṃ gacchanti, anupaddutā anupasaṭṭhā khemino appaṭibhayā gacchantīti vuttaṃ hoti. Anunāsiko cettha gāthābandhasukhatthaṃ vuttoti veditabbo.

Taṃ tesam maṅgalamuttamanti iminā gāthāpādena bhagavā desanaṃ niṭṭhāpesi. Kathaṃ? Evam devaputta ye etādisāni karonti, te yasmā sabbattha sotthiṃ gacchanti, tasmā taṃ bālānaṃ asevanādi aṭṭhatimsavidhampi tesam etādisakārakānaṃ maṅgalaṃ uttamaṃ seṭṭhaṃ pavaranti gaṇhāhīti.

Evañca bhagavatā niṭṭhāpitāya desanāya pariyosāne koṭisatasahassadevatā arahattaṃ pāpuṇṇiṃsu, sotāpattisakadāgāmianāgāmiphalaṃ appattānaṃ gaṇanā asaṅkhyeyyā ahoṣi. Atha bhagavā dutiyadivase ānandattheraṃ āmantesi – “imaṃ, ānanda, rattimā aññatarā devatā maṃ upasaṅkamitvā maṅgalapaññaṃ pucchi. Athassāhaṃ aṭṭhatimsa maṅgalāni abhāsim, uggaṇha, ānanda, imaṃ maṅgalapariyāyaṃ, uggahetvā bhikkhū vācehi”ti. Thero uggahetvā bhikkhū vācesi. Tayidaṃ ācariyaparamparābhatam yāvajjatanā pavattati, evamidam brahmacariyaṃ iddhañceva phītañca vitthārikaṃ bāhujaññaṃ puthubhūtaṃ yāva devamanussehi suppakāsītanti veditabbaṃ.

Idāni etesveva maṅgalesu ñāṇaparicayapāṭavattamāya ādito pabhuti yojanā – evamime idhalokaparalokokuttarasukhākāmā sattā bālajanasevanam pahāya, paṇḍite nissāya, pūjaneyye pūjentā, patirūpadesavāsena pubbe katapuññatāya ca kusalappavattiyam codiyamānā, attānaṃ sammā pañidhāya, bāhusaccasippavinayehi alaṅkatattabhāvā, vinayānurūpaṃ subhāsitaṃ bhāsamānā, yāva gihibhāvaṃ na vijahanti, tāva mātāpituupattānena porāṇam iṇamūlam visodhayamānā, puttadārasaṅgahena navam iṇamūlam payojayamānā, anākulakammantatāya dhanadhaññādisamiddhim pāpuṇṇatā, dānena bhogasāraṃ dhammacariyāya jīvitasārañca gahetvā, ñātisaṅgahena sakajanahitaṃ anavajjakammantatāya parajanahitañca karontā, pāpaviratiyā parūpaghātaṃ majjapānasamāyamaṇa attūpaghātāñca vivajjetvā, dhammesu appamādena kusalapakkhaṃ vaḍḍhetvā, vaḍḍhitakusalatāya gihibyañjanaṃ ohāya pabbajitabhāve ṭhitāpi buddhabuddhasāvakupajjhācariyādīsu gāravena nivātena ca vattasampadaṃ ārdhetvā, santuṭṭhiyā paccayagedham pahāya, kataññutāya sappurisabhūmiyaṃ ṭhatvā, dhammassavanena cittalīnatam pahāya, khantiyā sabbaparissaye abhibhavitvā, sovacassatāya sanāthamattānaṃ katvā, samaṇadassanena paṭipattipayogaṃ passantā, dhammasākacchāya kaṅkhāṭṭhānīyesu dhammesu kaṅkhaṃ paṭivinodetvā, indriyasamvaratapena sīlavisuddhim samaṇadhammabrahmacariyena cittavisuddhim tato parā ca catasso visuddhiyo sampādentā, imāya paṭipadāya ariyasaccadassanapariyāyaṃ ñāṇadassanavisuddhim patvā arahattaphalasaṅkhātāṃ nibbānaṃ sacchikaronti. Yaṃ sacchikatvā sinerupabbato viya vātavutṭhīhi aṭṭhahi lokadhammehi

avikampamānacittā asokā virajā khemino honti. Ye ca khemino, te sabbattha ekenāpi aparājitā honti, sabbattha ca sotthiṃ gacchanti. Tenāha bhagavā –

“Etādisāni katvāna, sabbatthamaparājitā;
Sabbattha sotthiṃ gacchanti, taṃ tesam maṅgalamuttama”’nti.

Iti paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya maṅgalasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

5. Sūcilomasuttavaṇṇanā

Evam me sutanti sūcilomasuttaṃ. Kā uppatti? Atthavaṇṇanāyenevassa uppatti āvi bhavissati. Atthavaṇṇanāyañca “evam me suta”’ntiādi vuttatthameva. **Gayāyaṃ viharati ṭaṅkitamañce sūcilomassa yakkhassa bhavaneti** ettha pana kā gayā, ko ṭaṅkitamañco, kasmā ca bhagavā tassa yakkhassa bhavane viharatīti? Vuccate – **gayāti** gāropi titthampi vuccati, tadubhayampi idha vaṭṭati. Gayāgāmassa hi avidūre dese viharantopi “gayāyaṃ viharatī”’ti vuccati, tassa ca gāmassa samīpe avidūre dvārasantike so ṭaṅkitamañco. Gayātitthe viharantopi “gayāyaṃ viharatī”’ti vuccati, gayātitthe ca so ṭaṅkitamañco. **Ṭaṅkitamañcoti** catunnaṃ pāsāṇānaṃ upari vitthataṃ pāsāṇaṃ āropetvā kato pāsāṇamañco. Taṃ nissāya yakkhassa bhavanaṃ ālavakassa bhavanaṃ viya. Yasmā vā pana bhagavā taṃ divasaṃ paccūsasamaye mahākaraṇāsamāpattito vuṭṭhāya buddhacakkhunā lokam volokento sūcilomassa ca kharalomassa cāti dvinnampi yakkhānaṃ sotāpattiphalūpanissayaṃ addasa, tasmā pattacīvaraṃ ādāya antoaruṇeyeva nānādisāhi sannipatitassa janassa kheḷasiṅghāṇikādinānappakārāsucinissandakilinnabhūmibhāgampi taṃ titthappadesaṃ āgantvā tasmim ṭaṅkitamañce nisīdi sūcilomassa yakkhassa bhavane. Tena vuttaṃ “ekam samayaṃ bhagavā gayāyaṃ viharati ṭaṅkitamañce sūcilomassa yakkhassa bhavane”’ti.

Tena kho pana samayenāti yaṃ samayaṃ bhagavā tattha viharati, tena samayena. **Kharo ca yakkho sūcilomo ca yakkho bhagavato avidūre atikkamantīti**. Ke te yakkhā, kasmā ca atikkamantīti? Vuccate – tesu tāva eko atīte saṅghassa telaṃ anāpucchā gahetvā attano sarīraṃ makkhesi. So tena kammena niraye paccitvā gayāpokkharāṇitīre yakkhayoniyam nibbato. Tasseva cassa kammaṃ vipākāvasesena virūpāni āṅgapaccaṅgāni ahesuṃ, iṭṭhakacchadanasadisāñca kharasamphassaṃ cammaṃ. So kira yadā paraṃ bhimsāpetukāmo hoti, tadā chadaniṭṭhakasadisāni cammakapālāni ukkhipitvā bhimsāpeti. Evam so kharasamphassattā **kharo yakkhotveva** nāmaṃ labhi.

Itaro kassapassa bhagavato kāle upāsako hutvā māsassa aṭṭha divase vihāraṃ gantvā dhammaṃ suṇāti. So ekadivasaṃ dhammassavane ghoṣite saṅghārāmadvāre attano khettaṃ kelāyanto ugghosanaṃ sutvā “sace nhāyāmi, ciraṃ bhavissatī”’ti kiliṭṭhagattova uposathāgāraṃ pavisitvā mahagghe bhummattaraṇe anādarena nipajjitvā supi. Bhikkhu evāyaṃ, na upāsakoti saṃyuttabhāṇakā. So tena ca aññena kammena ca niraye paccitvā gayāpokkharāṇiyā tīre yakkhayoniyam nibbato. So tassa kammaṃ vipākāvasesena duddasiko ahoṣi, sarīre cassa sūcisadisāni lomāni ahesuṃ. So hi bhimsāpetabbake satte sūcīhi vijjhanto viya bhimsāpeti. Evam so sūcisadisalomattā **sūcilomo yakkhotveva** nāmaṃ labhi. Te attano gocarathāya bhavanato nikkhamitvā muhuttaṃ gantvā gatamaggeneva nivattitvā itaraṃ disābhāgaṃ gacchantā bhagavato avidūre atikkamantī.

Atha kho kharoti kasmā te evamāhaṃsu? Kharo samaṇakappaṃ disvā āha. Sūcilomo pana “yo bhāyati na so samaṇo, samaṇapaṭirūpakattā pana samaṇako hotī”’ti evaṃladdhiko. Tasmā tādisaṃ bhagavantaṃ maññamāno “**neso samaṇo, samaṇako eso**”’ti sahasāva vatvāpi puna vīmaṃsitukāmo āha – “**yāvāhaṃ jānāmī**”’ti. “Atha kho”’ti evam vatvā tato. **Sūcilomo yakkhoti** ito pabhuti yāva **apica kho te samphasso pāpakoti**, tāva uttānatthameva kevalaṅcetha **bhagavato kāyanti** attano kāyaṃ bhagavato upanāmesīti evam sambandho veditabbo.

Tato abhāyantam bhagavantam disvā “**pañham tam samanā**”tiādimāha. Kiṃ kārāṇā? So hi cintesi – “imināpi nāma me evaṃ kharena amanussasamphassena manusso samāno ayaṃ na bhāyati, handāham etaṃ buddhavisaye pañham pucchāmi, addhā ayaṃ tattha na sampāyissati, tato naṃ evaṃ viheṭhessāmi”ti. Bhagavā tam sutvā “na khvāham tam āvuso”tiādimāha. Tam sabbam ālavakasutte vuttanayeneva sabbākārehi veditabbam.

273. Atha kho sūcilomo yakkho bhagavantam gāthāya ajjhabhāsi “rāgo ca doso cā”ti. Tattha rāgadosā vuttanayā eva. **Kutonidānāti** kiṃnidānā kiṃhetukā. **Kutoti** paccattavacanassa to-ādeso veditabbo, samāse cassa lopābhāvo. Atha vā **nidānāti** jātā uppannāti attho, tasmā kutonidānā, kutojātā, kutouppannāti vuttam hoti. **Aratī ratī lomahaṃso kutojāti** yāyaṃ “pantesu vā senāsanesu aññataraññataresu vā adhikusalesu dhammesu arati aratitā anabhirati anabhiramaṇā ukkañṭhitā paritassitā”ti (vibha. 856) evaṃ vibhattā arati, yā ca pañcasu kāmagaṇesu rati, yo ca lomahaṃsasamuṭṭhāpanato “lomahaṃso”tveva saṅkhyam gato cittutrāso. Ime tayo dhammā kutojā kutojātāti pucchati. **Kuto samuṭṭhāyāti** kuto uppajjitvā. **Manoti** kusalacittam, **vitakkāti** uragasutte vuttā nava kāmavitakkādayo. **Kumārakā dhaṅkamivossajantī**ti yathā gāmadārakā kīḷantā kākam suttana pāde bandhitvā ossajanti khipanti, evaṃ kusalamanam akusalavitakkā kuto samuṭṭhāya ossajantīti pucchati.

274. Athassa bhagavā te pañhe vissajjento “**rāgo cā**”ti dutiyagāthamabhāsi. Tattha **itoti** attabhāvam sandhāyāha. Attabhāvanidānā hi rāgadosā. Aratiratilomahaṃsā ca attabhāvato jātā, kāmavitakkādiakusalavitakkā ca attabhāvato yeva samuṭṭhāya kusalamano ossajanti, tena tadaññam pakatiādikāraṇam paṭikkhipanto āha – “**itonidānā itojā ito samuṭṭhāyā**”ti. Saddasiddhi cettha purimagāthāya vuttanayeneva veditabbā.

275-6. Evaṃ te pañhe vissajjtvā idāni yvāyam “itonidānā”tiādīsu “attabhāvanidānā attabhāvato jātā attabhāvato samuṭṭhāyā”ti attho vutto, tam sādiento āha – “**snehajā attasambhūtā**”ti. Ete hi sabbepi rāgādayo vitakkapariyosānā taṇhāsnehena jātā, tathā jāyantā ca pañcupādānakkhandhabhede attabhāvapariyāye attani sambhūtā. Tenāha – “snehajā attasambhūtā”ti. Idāni tadatthajotikam upamaṃ karoti “**nigrodhasseva khandhajā**”ti. Tattha khandhesu jātā **khandhajā**, pārohānametaṃ adhivacanam. Kiṃ vuttam hoti? Yathā nigrodhasseva khandhajā nāma pārohā āporasasinehe sati jāyanti, jāyantā ca tasmīmyeva nigrodhe tesu tesu sākḥappabhedesu sambhavanti, evametepi rāgādayo ajjhattataṇhāsnehe sati jāyanti, jāyantā ca tasmīmyeva attabhāve tesu tesu cakkhādibhedesu dvārārammaṇavattḥūsu sambhavanti. Tasmā veditabbametaṃ “attabhāvanidānā attabhāvajā attabhāvasamuṭṭhānā ca ete”ti.

Avasesadiyaḍḍhagāthāya pana ayaṃ sabbasaṅgāhikā atthavaṇṇanā – evaṃ attasambhūtā ca ete **puthū visattā kāmesu**. Rāgopi hi pañcakāmaguṇikādivasena, dosopi āghātavatthādivasena, aratiādayopi tassa tasseva bhedassa vasenāti sabbathā sabbepime kilesā puthū anekappakārā hutvā vatthudvārārammaṇādivasena tesu tesu vatthukāmesu tathā tathā visattā laggā laggitā saṃsibbitvā ṭhitā. Kimiva? **Māluvāya vitatā vane**, yathā vane vitatā māluvā tesu tesu rukkhasseva sākḥappabhedesu visattā hoti laggā laggitā saṃsibbitvā ṭhitā, evaṃ puthuppabhedesu vatthukāmesu visattam kilesagaṇam **ye naṃ pajānanti yatonidānam, te naṃ vinodenti suṇohi yakkha**.

Tattha **yatonidānanti** bhāvanapūmsakaniddeso, tena kiṃ dīpeti? Ye sattā naṃ kilesagaṇam “yatonidānam uppajjati”ti evaṃ jānanti, te naṃ “taṇhāsnehasnehite attabhāve uppajjati”ti ñatvā tam taṇhāsneham ādīnavānupassanādībhāvanāññagginā visosentā vinodenti pajahanti byantikaronti ca, etaṃ amhākam subhāsitam suṇohi yakkhāti. Evamettha attabhāvajānanena dukkhapariññam taṇhāsneharāgādīkilesagaṇavinodanena samudayappahānaṅca dīpeti.

Ye ca naṃ vinodenti, **te duttaram oghamimam taranti atinṇapubbam apunabbhavāya**. Etena maggabhāvanam nirodhasacchikiriyāṅca dīpeti. Ye hi naṃ kilesagaṇam vinodenti, te avassam maggam

bhāventi. Na hi maggabhāvanam vinā kilesavinodanam atthi. Ye ca maggam bhāventi, te duttaram pakatiñāṇena kāmoghādiṃ catubbidhampi oghamimaṃ taranti. Maggabhāvanā hi oghataraṇam. **Atiṇṇapubbanti** iminā dīghena addhunā supinantenapi avitikkantapubbaṃ. **Apunabbhavāyāti** nibbānāya. Evamimaṃ catusaccadīpikaṃ gātham suṇantā “sutvā dhammaṃ dhārenti, dhatānaṃ dhammānaṃ atthamupaparikkhanti” tiādikaṃ katham subhāviniyā paññāya anukkamamānā te dvepi sahāyakā yakkhā gāthāpariyosāneyeva sotāpattiṃphale patiṭṭhahimsu, pāsādikā ca ahesuṃ suvaṇṇavaṇṇā dibbālankāravibhūsitāti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya sūcilomasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

6. Kapilasutta-(dhammacariyasutta)-vaṇṇanā

Dhammacariyanti kapilasuttaṃ. Kā uppatti? Hemavatasutte vuttanayeneva parinibbute kassape bhagavati dve kulaputtā bhātaro nikkhamitvā sāvakānaṃ santike pabbajimsu. Jeṭṭho sodhano nāma, kaniṭṭho kapilo nāma. Tesam mātā sādhanī nāma, kaniṭṭhabhaginī tāpanā nāma. Tāpi bhikkhunīsu pabbajimsu. Tato te dvepi hemavatasutte vuttanayeneva “sāsane kati dhurānī” ti pucchitvā sutvā ca jeṭṭho “vāsadhuraṃ pūressāmī” ti pañca vassāni ācariyupajjhāyānaṃ santike vasitvā pañcavasso hutvā yāva arahattaṃ, tāva kammaṭṭhānaṃ sutvā araññaṃ pavisitvā vāyamanto arahattaṃ pāpuṇi. Kapilo “ahaṃ tāva taruṇo, vuḍḍhakāle vāsadhuraṃ paripūressāmī” ti ganthadhuraṃ ārabhitvā tepiṭako ahoṣi. Tassa pariyattiṃ nissāya parivāro, parivāraṃ nissāya lābho ca udapādi.

So bāhusaccamadena matto paṇḍitamānī anaññātepi aññātāmānī hutvā parehi vuttaṃ kappiyampi akappiyaṃ, akappiyampi kappiyaṃ, sāvajjampi anavajjaṃ, anavajjampi sāvajjanti bhaṇati. So pesalehi bhikkhūhi, “mā, āvuso kapila, evaṃ avacā” tiādinaṃ nayena ovadiyamāno “tumhe kiṃ jānātha rittamuṭṭhisadisā” tiādīhi vacanehi khamṣento vambhentoyeva carati. Bhikkhū tassa bhātuno sodhanattherassāpi etamatthaṃ ārocesuṃ. Sopi naṃ upasaṅkamtivā āha – “āvuso kapila, sāsanaṃ āyu nāma tumhādisānaṃ sammāpaṭipatti. Mā, āvuso kapila, kappiyampi akappiyaṃ, akappiyampi kappiyaṃ, sāvajjampi anavajjaṃ, anavajjampi sāvajjanti vadehī” ti. So tassapi vacanaṃ nādiyi. Tato naṃ sodhanatthero dvattikkhattuṃ vatvā –

“Ekavācampi dvivācaṃ, bhaṇeyya anukampako;
Tatuttariṃ na bhāseyya, dāsovayyassa santike” ti. (jā. 2.19.34) –

Parivajjetvā “tvameva, āvuso, sakena kammaṇa paññāyissasī” ti pakkāmi. Tato pabhuti naṃ pesalā bhikkhū chaḍḍesuṃ.

So durācāro hutvā durācāraparivuto viharanto ekadivasaṃ “uposathaṃ osāressāmī” ti sīhāsaṃ abhiruyha citrabījaṇiṃ gahetvā nisinna “vattati, āvuso, ettha bhikkhūnaṃ pātimokkho” ti tikkhattuṃ āha. Atheko bhikkhupi “mayhaṃ vattati” ti na avoca. Na ca tassa tesam vā pātimokkho vattati. Tato so “pātimokkhe sutepi asutepi vinayo nāma natthī” ti āsanā vuṭṭhāsī. Evaṃ kassapassa bhagavato sāsanaṃ osakkāpesi vināsesi. Atha sodhanatthero tadaheva parinibbāyi. Sopi kapilo evaṃ taṃ sāsanaṃ osakkāpetvā kālakato avīcimahāniraye nibbatti, sāpissa mātā ca bhaginī ca tasseva diṭṭhānugatiṃ āpajjitvā pesale bhikkhū akkosamānā paribhāsamānā kālaṃ katvā niraye nibbattiṃsu.

Tasmīnyeva ca kāle pañcasatā purisā gāmaghātādīni katvā corikāya jīvantā janapadamanussehi anubaddhā palāyamānā araññaṃ pavisitvā tattha kiñci gahanaṃ vā paṭisaraṇaṃ vā apassantā avidūre pāsāne vasantaṃ aññataraṃ araññikaṃ bhikkhuṃ disvā vanditvā “amhākaṃ, bhante, paṭisaraṇaṃ hothā” ti bhaṇimsu. Thero “tumhākaṃ sīlasadisāṃ paṭisaraṇaṃ natthi, sabbe pañca sīlāni samādiyathā” ti āha. Te “sādhū” ti sampaṭicchitvā sīlāni samādiyimsu. Thero “tumhe sīlavanto, idāni

attano jīvitam vināsesupī mā mano padūsayitthā”ti āha. Te “sādhū”ti sampatiḥchimṣu. Atha te jānapadā sampattā ito cito ca maggamānā te core disvā sabbeva jīvitā voropesum. Te kālam katvā kāmāvacaradevaloke nibbattiṃsu. Tesu jeṭṭhakacoro jeṭṭhakadevaputto ahoṣi, itare tasseva parivārā.

Te anulomapaṭilomaṃ saṃsaranā ekam buddhantaram devaloke khepetvā amhākam bhagavato kāle devalokato cavitvā jeṭṭhakadevaputto sāvattidvāre kevaṭṭagāmo atthi, tattha pañcasatakulajeṭṭhassa kevaṭṭassa pajāpatiyā kucchimhi paṭisandhim aggahesi, itare avasesakevaṭṭapajāpatīnaṃ. Evaṃ tesam ekadivasamyeva paṭisandhiggahaṇaṇa gabbhavuṭṭhānaṇa ahoṣi. Atha kevaṭṭajeṭṭho “atthi nu kho imasmim gāme aññepi dārakā ajja jātā”ti vicinanto te dārake disvā “ime me puttassa sahāyakā bhavissanti”ti sabbesam posāvanikaṃ adāsi. Te sabbe sahāyakā sahapamsuṃ kiṇantā anupubbena vayappattā ahesuṃ. Yasojo tesam aggo ahoṣi.

Kapilopi tadā niraye pakkāvasesena aciravatiyā suvaṇṇavaṇṇo duggandhamukho maccho hutvā nibbatti. Athekadivasam sabbepi kevaṭṭadārakā jālāni gahetvā “macche bandhissāmā”ti nadim gantvā jālāni pakkhipiṃsu. Tesam jālam so maccho pāvīsi. Tam disvā sabbo kevaṭṭagāmo uccāsaddamahāsaddo ahoṣi – “amhākam puttā paṭhamam macche bandhantā suvaṇṇamaccham bandhiṃsu, vuḍḍhi nesam dārakānaṃ, idāni ca no rājā pahūtam dhanam dassati”ti. Atha te pañcasatāpi dārakasahāyakā maccham nāvāya pakkhipitvā nāvaṃ ukkhipitvā rañño santikaṃ agamaṃsu. Rājā disvā “kiṃ etaṃ bhāṇe”ti āha. “Maccho devā”ti. Rājā suvaṇṇavaṇṇam maccham disvā “bhagavā etassa vaṇṇakāraṇam jānissati”ti maccham gāhēpetvā bhagavato santikaṃ agamāsi. Macchassa mukhavivaraṇakāle jetavanam ativiya duggandham hoti.

Rājā bhagavantaṃ pucchi – “kasmā, bhante, maccho suvaṇṇavaṇṇo jāto, kasmā cassa mukhato duggandho vāyati”ti? Ayam, mahārāja, kassapassa bhagavato pāvācane kapilo nāma bhikkhu ahoṣi, bahussuto āgatāgamo. Attano vacanam aḡaṇhantānaṃ bhikkhūnaṃ akkosakaparibhāsako. Tassa ca bhagavato sāsānavināsako. Yam so tassa bhagavato sāsānam vināsesi, tena kamma avīcimahāniraye nibbatti, vipākāvasesena ca idāni maccho jāto. Yam dīgharattaṃ buddhavacanam vācesi, buddhassa vaṇṇam kathesi, tassa nissandena īdisam vaṇṇam paṭilabhi. Yam bhikkhūnaṃ akkosakaparibhāsako ahoṣi, tenassa mukhato duggandho vāyati. “Ullapāpemi naṃ mahārājā”ti? “Āma bhagavā”ti. Atha bhagavā maccham ālapi – “tvamsi kapilo”ti? “Āma bhagavā, aham kapilo”ti. “Kuto āgatosi”ti? “Avīcimahānirayato bhagavā”ti. “Sodhano kuhiṃ gato”ti? “Parinibbuto bhagavā”ti. “Sādhāni kuhiṃ gatā”ti? “Mahāniraye nibbattā bhagavā”ti. “Tāpanā kuhiṃ gatā”ti? “Mahāniraye nibbattā bhagavā”ti. “Idāni tvam kuhiṃ gamissasi”ti? “Mahānirayam bhagavā”ti. Tāvadeva vipaṭṭisārābhībhūto nāvaṃ sīsena paharivā kālakato mahāniraye nibbatti. Mahājano saṃviggo ahoṣi lomahaṭṭhajāto. Atha bhagavā tattha sampattagahaṭṭhapabbajitaparīsāya taṅkhaṇānurūpaṃ dhammaṃ desento imaṃ suttaṃ abhāsī.

277-8. Tattha **dhammacariyanti** kāyasucaritādi dhammacariyam. **Brahmacariyanti** maggabrahmacariyam. **Etadāhu vasuttamanti** etaṃ ubhayampi lokiyalokuttaram sucariyam saggamokkhasukhasampāpakattā vasuttamanti āhu ariyā. Vasuttamaṃ nāma uttamaratanaṃ, anugāmicam attādāhīnaṃ rājādānaṃ asādhāraṇanti adhippāyo.

Ettāvata “gahaṭṭhassa vā pabbajitassa vā sammāpaṭipattiyeva paṭisaraṇa”nti dassetvā idāni paṭipattivirahitāya pabbajjāya asārakattadassanena kapilaṃ aññe ca tathārūpe garahanto “**pabbajitopi ce hoti**”ti evamādimāha.

Tatrāyam atthavaṇṇanā – yo hi koci gihībyañjanāni apānetvā bhaṇḍukāsāvādigahaṇamattaṃ upasaṅkamanena **pabbajitopi ce hoti** pubbe vuttatthaṃ **agārasmā anagāriyam, so ce mukharajātiko** hoti pharusavacano, nānappakārāya vihesāya abhiratattā **vihesābhirato**, hīrottappābhāvena magasadisattā **magō, jīvitam tassa pāpiyo**, tassa evarūpassa jīvitam atipāpaṃ atihīnaṃ. Kasmā? Yasmā imāya micchāpaṭipattiyā rāgādīmanekappakāraṃ **rajam vaḍḍheti attano**.

279. Na kevalañca imināva kāraṇenassa jīvitam pāpiyo, apica kho pana ayam evarūpo mukharajātikattā **kalahābhirato bhikkhu** subhāsītassa atthavijānanasammohanena **mohadhammena āvuto**, ‘mā, āvuso kapila, evam avaca, imināpi pariyāyena tam gaṇhāhī’ ti evamādinā nayena pesalehi bhikkhūhi **akkhātampi na jānāti dhammam buddhena desitam**. Yo dhammo buddhena desito, tam nānappakārena attano vuccamānampi na jānāti. Evampissa jīvitam pāpiyo.

280. Tathā so evarūpo vihesābhiratattā **vihesam bhāvitattānam** bhāvitatte khīṇāsavabhikkhū sodhanattherapabhutike ‘na tumhe vinayam jānātha, na suttam na abhidhammam, vuḍḍhapabbajitā’ tiādinā nayena vihesanto. Upayogappavattiyāñhi idam sāmivacanam. Atha vā yathāvutteneva nayena ‘vihesam bhāvitattānam karonto’ ti pāṭhaseso vedītabbo. Evam nippariyāyameva sāmivacanam sijjhati. **Avijjāya purakkhatoti** bhāvitattavihesane ādinavadassanapaṭicchādīkāya avijjāya purakkhato pesito payojito sesapabbajitānam bhāvitattānam vihesabhāvena pavattam diṭṭheva dhamme cittavibāadhanena **saṅkilesam**, āyatiṇca nirayasampāpanena **maggam nirayagāminam** na jānāti.

281. Ajānanto ca tena maggena catubbidhāpāyabhedam **vinipātam samāpanno**. Tattha ca vinipāte **gabbhā gabbham tamā tamam** ekekanīkāye satakkhattam sahasakkhattampi mātukucchito mātukucchim candimasūriyehipi aviddhamāsanīyā asurakāyatamā tamañca samāpanno. **Sa ve tādisako bhikkhu pecca** ito paralokam gantvā ayam kapilamaccho viya nānappakāram **dukkham nigacchati**.

282. Kiṃ kāraṇā? **Gūthakūpo yathā assa, sampuṇṇo gaṇavassiko**, yathā vaccaṭṭigūthakūpo gaṇavassiko anekavassiko bahūni vassāni mukhato gūthena pūriyamāno sampuṇṇo assa, so udakakumbhasatehi udakakumbhasahashehi dhoviyamānopi duggandhadubbanñiyānapagamā dubbisodho hoti, evameva **yo evarūpo assa** dīgharattam saṃkiliṭṭhakammanto gūthakūpo viya gūthena pāpena sampuṇṇattā sampuṇṇo puggalo, so **dubbisodho hi sāṅgaṇo**, cirakālam tassa aṅgaṇassa vipākam paccanubhontopi na sijjhati. Tasmā vassagaṇanāya aparimānampi kālam sa ve tādisako bhikkhu pecca dukkham nigacchatīti. Atha vā ayam imissā gāthāya sambandho – yam vuttam ‘sa ve tādisako bhikkhu, pecca dukkham nigacchatī’ ti, tatra siyā tumhākam ‘sakkā panāyam tathā kātum, yathā pecca dukkham na nigaccheyyā’ ti. Na sakkā. Kasmā? Yasmā **gūthakūpo...pe... sāṅgaṇoti**.

283-4. Yato paṭikaceva **yam evarūpam jānātha, bhikkhavo gehanissitam**, yam evarūpam pañcakāmaguṇanissitam jāneyyātha abhūtaguṇapatthanākārappavattāya pāpikāya icchāya samannāgatattā **pāpiccham**, kāmavitakkādīhi samannāgatattā **pāpasāṅkappam**, kāyikavītikamādinā veḷudānādibhedena ca pāpācārena samannāgatattā **pāpācāram**, vesiyādipāpagocarato **pāpagocaram**, **sabbe samaggā hutvāna abhinibbajjiyātha nam**. Tattha **abhinibbajjiyāthāti** vivajjeyyātha mā bhajeyyātha, mā cassa abhinibbajjanamatteneva apposukkataṃ āpajjeyyātha, apica kho pana **kāraṇḍavam niddhamatha, kasambum apakassatha**, tam kacavarabhūtam puggalam kacavaramiva anapekkhā niddhamatha, kasatābhūtañca nam khattiyādīnam majjhe pavīṭṭham pabhinnapaggharītakuṭṭham caṇḍālam viya apakassatha, hatthe vā sīse vā gahetvā nikkadḍhatha. Seyyathāpi āyasmā mahāmoggallāno tam puggalam pāpadhammam bhāyā gahetvā bahidvārakoṭṭhakā nikkhāmetvā sūcighaṭīkam adāsi, evam apakassathāti dasseti. Kiṃ kāraṇā? Saṅghārāmo nāma silavantānam kato, na dussīlānam.

285-6. Yato etadeva **tato palāpe vāhetha, assamaṇe samaṇamānīne**, yathā hi palāpā anto taṇḍularahitāpi bahi thusehi vīhī viya dissanti, evam pāpabhikkhū anto silādivirahitāpi bahi kāsāvādīparikkhārena bhikkhū viya dissanti. Tasmā ‘palāpā’ ti vuccanti. Te palāpe vāhetha, opunātha, vidhamatha paramatthato assamaṇe vesamattena samaṇamānīne. Evam **niddhamitvāna...pe... patissatā**. Tattha **kappayavhoti** kappetha, karothāti vuttam hoti. **Patissatāti** aññamaññam sagāravā sappatissā. **Tato samaggā nipakā, dukkhassantam karissathāti** athevam tumhe suddhā suddhehi saṃvāsam kappentā, diṭṭhisīlasāmaññatāya samaggā, anupubbena paripākagatāya paññāya nipakā, sabbassevimassa vaṭṭadukkhādino dukkhassa antam karissathāti arahattanikūṭteneva desanam niṭṭhapesi.

Desanāpariyosāne te pañcasatā kevaṭṭaputtā saṃvegamāpajjitvā dukkhassantakiriyaṃ patthayamānā bhagavato santike pabbajitvā nacirasseva dukkhassantaṃ katvā bhagavatā saddhiṃ āneñjavihārasamāpattidhammaparibhogena ekaparibhogā ahesuṃ. Sā ca nesam evaṃ bhagavatā saddhiṃ ekaparibhogatā udāne vuttayasojasuttavaseneva veditabbāti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya kapilasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

7. Brāhmaṇadhammikasuttavaṇṇanā

Evam me sutanti brāhmaṇadhammikasuttaṃ. Kā uppatti? Ayameva yāssa nidāne “atha kho sambahulā” tiādīnā nayena vuttā. Tattha **sambahulāti** bahū aneke. **Kosalakāti** kosalaratṭhavāsino. **Brāhmaṇamahāsālāti** jātiyā brāhmaṇā mahāsaratāya mahāsālā. Yesam kira nidahitvā ṭhapitaṃyeva asītikoṭisaṅkhyam dhanamatthi, te “brāhmaṇamahāsālā” ti vuccanti. Ime ca tādisā, tena vuttaṃ “brāhmaṇamahāsālā” ti. **Jiṇṇāti** jajjarībhūtā jarāya khaṇḍiccādībhāvamāpādītā. **Vuḍḍhāti** āṅgapaccāṅgānaṃ vuḍḍhimariyādaṃ pattā. **Mahallakāti** jātimahallakatāya samannāgatā, cirakālapasutāti vuttaṃ hoti. **Addhagatāti** addhānaṃ gatā, dve tayo rājaparivaṭṭe atītāti adhippāyo. **Vayo anuppattāti** pacchimavayaṃ sampattā. Apica **jiṇṇāti** porāṇā, cirakālapavattakulanvayāti vuttaṃ hoti. **Vuḍḍhāti** sīlācārādiguṇavuḍḍhiyuttā. **Mahallakāti** vibhavamahantatāya samannāgatā mahaddhanā mahābhogā. **Addhagatāti** maggapaṭipannā brāhmaṇānaṃ vatacariyādimariyādaṃ avītikkamma caramānā. **Vayo anuppattāti** jātivuḍḍhabhāvampi antimavayaṃ anuppattāti evampettha yojanā veditabbā. Sesamettha pākaṭameva.

Bhagavatā saddhiṃ sammodiṃsūti khamanīyādīni pucchantā aññamaññaṃ samappavattamodā ahesuṃ. Yāya ca “kacci bhoto gotamassa khamanīyaṃ, kacci yāpanīyaṃ, appābādham, appātaṅkaṃ, balaṃ, lahuṭṭhānaṃ, phāsuvihāro” tiādīkāya kathāya sammodiṃsu, taṃ pītipāmojjasāṅkhātasammodajananato sammodituṃ arahato ca **sammodanīyaṃ**, atthabyañjanamadhuratāya sucirampi kālaṃ sāretuṃ nirantaraṃ pavattetuṃ arahato saritabbabhāvato ca **sāraṇīyaṃ**. Suyyamānasukhato ca sammodanīyaṃ, anussariyamānasukhato sāraṇīyaṃ, tathā byañjanaparisuddhatāya sammodanīyaṃ, atthaparisuddhatāya sāraṇīyanti evaṃ anekehi pariyāyehi sammodanīyaṃ **kathaṃ** sāraṇīyaṃ **vītisāretvā** pariyosāpetvā niṭṭhāpetvā yenatthena āgatā, taṃ pucchitukāmā **ekamantaṃ nisīdiṃsu**. Taṃ –

“Na pacchato na purato, nāpi āsannadūrato;
Na passe nāpi paṭivāte, na cāpi oṇatuṇṇate” ti. –

Ādinā nayena maṅgalasuttavaṇṇanāyaṃ vuttameva.

Evam **ekamantaṃ nisinnā kho te brāhmaṇamahāsālā bhagavantaṃ etadavocum** – “kiṃ ta” nti? “**Sandissanti nu kho**” tiādi. Taṃ sabbaṃ uttānatthameva. Kevalañhettha **brāhmaṇānaṃ brāhmaṇadhammeti** desakālādīdhamme chaḍḍetvā yo brāhmaṇadhammo, tasmīṃyeva. **Tena hi brāhmaṇāti** yasmā maṃ tumhe yācittha, tasmā brāhmaṇā suṇātha, sotaṃ odahatha, sādhukaṃ manasi karotha, yoniso manasi karotha. Tathā payogasuddhiyā suṇātha, āsayasuddhiyā sādhukaṃ manasi karotha. Avikkhepena suṇātha, paggahena sādhukaṃ manasi karoṭhātiādīnā nayena etesaṃ padānaṃ pubbe avuttopi adhippāyo veditabbo. Atha bhagavatā vuttaṃ taṃ vacanaṃ sampaṭicchanta “**evam bho**” ti **kho te brāhmaṇamahāsālā bhagavato paccassosum**, bhagavato vacanaṃ abhimukhā hutvā assosum. Atha vā paṭissuṇiṃsu. “Suṇātha sādhukaṃ manasi karoṭhā” ti vuttamatthaṃ kattukāmatāya paṭijāniṃsūti vuttaṃ hoti. Atha tesam evaṃ paṭissutavataṃ bhagavā etadavoca – “kiṃ ta” nti? “**Isayo pubbakā**” tiādi.

287. Tattha paṭhamagāthāya tāva **saññatattāti** sīlasaṃyamena saṃyatacittā. **Tapassinoti** indriyasaṃvaratapayuttā. **Attadatthamacārisunti** mantajjhenabrahmavihārabhāvanādīṃ attano atthaṃ akaṃsu. Sesam pākāṭameva.

288. Dutiyagāthādīsipi ayaṃ saṅkhepavaṇṇanā – **na pasū brāhmaṇānāsunti** porāṇānaṃ brāhmaṇānaṃ pasū na āsuṃ, na te pasupariggahamakāsu. **Na hiraññaṃ na dhāniyanti** hiraññañca brāhmaṇānaṃ antamaso jatunāsakopi nāhosi, tathā vīhisāliyavagodhūmādi pubbaṇṇāparaṇṇabhedam dhāniyampi tesam nāhosi. Te hi nikkhattajātarūparajātā asannidhikārakāva hutvā kevalam **sajjhāyadhanadhaññā** attano mantajjhenasaṅkhāteneva dhanena dhaññena ca samannāgatā ahesuṃ. Yo cāyaṃ mettādivihāro seṭṭhattā anugāmikattā ca brahmanidhīti vuccati, tañca **brahmaṃ nidhimapālayuṃ** sadā tassa bhāvanānuyogena.

289. Evaṃ vihārīnaṃ **yaṃ nesam pakatam āsi**, yaṃ etesaṃ pakatam ete brāhmaṇe uddissa kataṃ ahosi. **Dvārabhattam upaṭṭhitanti** “brāhmaṇānaṃ dassāmā”ti sajjetvā tehi tehi dāyakehi attano attano gharadvāre ṭhapitabhattam. **Saddhāpakatanti** saddhāya pakatam, saddhādeyyanti vuttaṃ hoti. **Esānanti** esantīti esā, tesam esānaṃ, esamānānaṃ pariyesamānānanti vuttaṃ hoti. **Dātaveti** dātabbam. **Tadamaññisunti** taṃ amaññiṃsu, taṃ dvāre sajjetvā ṭhapitam bhattam saddhādeyyam pariyesamānānaṃ etesaṃ brāhmaṇānaṃ dātabbam amaññiṃsu dāyakā janā, na tato paraṃ. Anattikā hi te aññena ahesuṃ, kevalam ghāsacchādanaparamatāya santuṭṭhāti adhippāyo.

290. **Nānārattehitī** nānāvidharāgarattehi vatthehi vicitrattaraṇatthatehi, **sayanehi** ekabhūmikadvibhūmikādīpāsādavarehi. **Āvasathehitī** evarūpehi upakaraṇehi. **Phītā janapadā ratṭhā** ekekappadesabhūtā janapadā ca keci keci sakalaratṭhā ca “namo brāhmaṇāna”nti sāyaṃ pātaṃ brāhmaṇe deve viya namassiṃsu.

291. Te evaṃ namassiyamānā lokena **avajjhā brāhmaṇā** āsuṃ, na kevalaṅca avajjhā, **ajeyyā** vihiṃsitumpi anabhibhavanīyattā ajeyyā ca ahesuṃ. Kiṃ kārāṇā? **Dhammarakkhitā**, yasmā dhammena rakkhitā. Te hi pañca varasīladhamme rakkhiṃsu, “dhammo have rakkhati dhammacāri”nti (jā. 1.10.102; 1.15.385) dhammarakkhitā hutvā avajjhā ajeyyā ca ahesunti adhippāyo. **Na ne koci nivāresīti** te brāhmaṇe kulānaṃ dvāresu sabbaso bāhiresu ca abbhantaresu ca sabbadvāresu yasmā tesu piyasammatesu varasīlasamannāgatesu mātāpitūsu viya ativissatthā manussā ahesuṃ, tasmā “idaṃ nāma ṭhānaṃ tayā na pavisitabba”nti na koci nivāresi.

292. Evaṃ dhammarakkhitā kuladvāresu anivāritā carantā aṭṭha ca cattālīsañcāti **aṭṭhacattālīsam vassāni** kumārabhāvato pabhuti caraṇena **komāraṃ brahmacariyaṃ carīṃsu te**. Yepi brāhmaṇacaṇḍālā ahesuṃ, ko pana vādo brahmasamādīsūti evamettha adhippāyo veditabbo. Evaṃ brahmacariyaṃ carantā eva hi **vijjācaraṇapariyeṭṭhiṃ acarūṃ brāhmaṇā pure**, na abrahmacārīno hutvā. Tattha **vijjāpariyeṭṭhīti** mantajjhenam. Vuttañcetam “so aṭṭhacattālīsa vassāni komāraṃ brahmacariyaṃ carati mante adhīyamāno”ti (a. ni. 5.192). **Caraṇapariyeṭṭhīti** sīlarakkhaṇam. “Vijjācaraṇapariyeṭṭhu”ntipi pāṭho, vijjācaraṇam pariyesituṃ acarunti attho.

293. Yathāvuttañca kālam brahmacariyaṃ caritvā tato paraṃ gharāvāsaṃ kappentāpi **na brāhmaṇā aññamagamūṃ** khattiyam vā vessādīsū aññataram vā, ye ahesuṃ devasamā vā mariyādā vāti adhippāyo. Tathā satam vā sahasam vā datvā **napi bhariyaṃ kiṇiṃsu te**, seyyathāpi etarahi ekacce kiṇanti. Te hi dhammena dāraṃ pariyesanti. Katham? **Aṭṭhacattālīsam vassāni brahmacariyaṃ** caritvā brāhmaṇā kaññābhikkham āhiṇḍanti – “ahaṃ aṭṭhacattālīsa vassāni ciṇṇabrahmacariyo, yadi vayappattā dārikā atthi, detha me”ti. Tato yassa vayappattā dārikā hoti, so taṃ alaṅkaritvā nīharitvā dvāre ṭhitasseva brāhmaṇassa hatthe udakaṃ āsiñcanto “imaṃ te, brāhmaṇa, bhariyaṃ posāvanatthāya dammi”ti vatvā deti.

Kasmā pana te evaṃ ciraṃ brahmacariyaṃ caritvāpi dāraṃ pariyesanti, na yāvajjivam

brahmacārino hontīti? Micchādiṭṭhivasena. Tesañhi evaṃdiṭṭhi hoti – “yo puttaṃ na uppādeti, so kulavaṃsacchedakaro hoti, tato niraye paccaṭi”’ti. Cattāro kira abhāyitabbam bhāyanti gaṇḍuppādo kiki kuntaṇī brāhmaṇāti. Gaṇḍuppādā kira mahāpathaviyā khayabhayena mattabhojino honti, na bahuṃ mattikaṃ khādanti. Kiki sakunīkā ākāsapatanabhayena aṇḍassa upari uttānā seti. Kuntaṇī sakunīkā pathavikampanabhayena pādehi bhūmiṃ na suṭṭhu akkamati. Brāhmaṇā kulavaṃsūpacchedabhayena dāraṃ pariyesanti. Āha cettha –

“Gaṇḍuppādo kiki ceva, kuntī brāhmaṇadhammiko;
Ete abhayaṃ bhāyanti, sammūlhā caturo janā”’ti.

Evaṃ dhammena dāraṃ pariyesitvāpi ca **sampiyeneva saṃvāsaṃ saṅgantvā samarocayaṃ**, sampiyeneva aññaṃaññaṃ pemeneva kāyena ca cittaṃ ca missibhūtā saṅghaṭṭitā saṃsaṭṭhā hutvā saṃvāsaṃ samarocayaṃ, na appiyena na niggahena cāti vuttaṃ hoti.

294. Evaṃ sampiyeneva saṃvāsaṃ karontāpi ca **aññaṭṭra tamhāti**, yo so utusamayo, yamhi samaye brāhmaṇī brāhmaṇena upagantabbā, aññaṭṭra tamhā samayā ṭhapetvā taṃ samayaṃ ututo virataṃ **utuveramaṇiṃ pati** bhariyaṃ, yāva puna so samayo āgacchati, tāva aṭṭhatvā antarāyeva. **Methunaṃ dhammanti** methunāya dhammāya. Sampadānavacanapattiyā kiretaṃ upayogavacanaṃ. **Nāssu gacchantīti** neva gacchanti. **Brāhmaṇāti** ye honti devasamā ca mariyādā cāti adhippāyo.

295. Avisesena pana sabbepi brahmacariyañca...pe... avaṇṇayaṃ. Tattha **brahmacariyanti** methunavirati. **Sīlanti** sesāni cattāri sikkhāpadāni. **Ajjavanti** ujubhāvo, atthato asaṭṭhatā amāyāvitā ca. **Maddavanti** mudubhāvo, atthato atthaddhatā anatimānitā ca. **Tapoti** indriyasamvaro. **Soraccanti** suratabhāvo sukhasīlatā appaṭikūlasamācārātā. **Avihimsāti** pāṇiādīhi avihesikajātikatā sakaruṇabhāvo. **Khantīti** adhvāsanakkhanti. Iccete guṇe avaṇṇayaṃ. Yepi nāsakkhimsu sabbaso paṭipattiyā ārādhetaṃ, tepi tattha sārādasino hutvā vācāya vaṇṇayimsu pasaṃsimsu.

296. Evaṃ vaṇṇentānañca **yo nesam...pe... nāgamā**, yo etesaṃ brāhmaṇānaṃ **paramo brahmā ahoṣi**, brahmasamo nāma uttamo brāhmaṇo ahoṣi, daḷhena parakkamena samannāgatattā **daḷhaparakkamo**. **Sa vāti** vibhāvane vā-saddo, tena so evarūpo brāhmaṇoti tameva vibhāveti. **Methunaṃ dhammanti** methunasamāpattim. **Supinantepi nāgamāti** supinepi na agamāsi.

297. Tato **tassa vattaṃ...pe... avaṇṇayaṃ**. Imāya gāthāya navamagāthāya vuttaguṇeyeva ādiantavasena niddisanto devasame brāhmaṇe pakāseti. Te hi viññujātikā paṇḍitā tassa brahmasamassa brāhmaṇassa vattaṃ anusikkhanti pabbajjāya jhānabhāvanāya ca, te ca ime brahmacariyādiguṇe paṭipattiyā eva vaṇṇayantīti. Te sabbepi brāhmaṇā pañcakanipāte doṇasutte (a. ni. 5.192) vuttanayeneva veditabbā.

298. Idāni mariyāde brāhmaṇe dassento āha – “**taṇḍulaṃ sayana**”’nti. Tassattho – tesu ye honti mariyādā, te brāhmaṇā sace yaññaṃ kappetukāmā honti, atha āmakadhaññaṃpaṭiggahaṇā paṭiviratattā nānappakāraṃ **taṇḍulañca**, mañcapīṭṭhādibhedam **sayanañca**, khomādibhedam **vatthañca**, gosappitilatelādibhedam **sappitelañca yāciya dhammena**, “uddissa ariyā tiṭṭhanti, esā ariyāna yācana”’ti evaṃ vuttana uddissaṭṭhānasānkhatena dhammena yācitvā, atha yo yaṃ icchati dātum, tena taṃ dinnataṇḍulādiṃ **samodhānetvā** saṃkaḍḍhitvā. “Samudānetvā”’tipi pāṭho, ekoyevattho. **Tato yaññaṃakappayanti** tato gahetvā dānamakaṃsu.

299. Karontā ca evametasmim **upaṭṭhitasmim** dānasānkhatē **yaññasim nāssu gāvo haniṃsu** te, na te gāvīyo haniṃsu. Gāvīmukhena cettha sabbapaṇā vuttāti veditabbā. Kimkāraṇā na haniṃsūti? Brahmacariyādiguṇayuttattā. Apica visesato **yathā mātā...pe... nāssu gāvo haniṃsu te**. Tattha **yāsu jāyanti osadhāti** yāsu pittādīnaṃ bhesajjabhūtā pañca gorasā jāyanti.

300. Annadātiādīsu yasmā pañca gorase paribhuñjantānaṃ khudā vūpasammati, balaṃ vaḍḍhati, chavivaṇṇo vippasīdati, kāyikamānasikaṃ sukhaṃ uppajjati, tasmā annadā baladā vaṇṇadā sukhadā cetāti veditabbā. Sesametta uttānatthameva.

301. Evaṃ te yaññesu gāvo ahanantā puññappabhāvānuggahitasarīrā **sukhumālā...pe... sukhamedhittha yaṃ pajā.** Tattha **sukhumālā** mudutaluṇahatthapādādītāya, **mahākāyā** ārohapariṇāhasampattiyā, **vaṇṇavanto** suvaṇṇavaṇṇatāya sañṭhānayuttatāya ca, **yasassino** lābhaparivārasampadāya. **Sehi dhammehīti** sakehi cārittehi. **Kiccākiccesu ussukāti** kiccesu “idaṃ kātappaṃ”, akiccesu “idaṃ na kātabba”nti ussukkamāpannā hutvāti attho. Evaṃ te porāṇā brāhmaṇā evarūpā hutvā dassanīyā pasādanīyā lokassa paramadakkhiṇeyyā imāya paṭipattiyā **yāva loke avattiṃsu**, tāva vigatātibhayupaddavā hutvā nānappakāraṃ **sukhaṃ edhittha** pāpuṇi, sukhaṃ vā edhittha sukhaṃ vuḍḍhiṃ agamāsi. **Ayaṃ pajāti** sattalokaṃ nidasseti.

302-3. Kālaccayena pana sambhinnamariyādabhāvaṃ āpajjitukāmānaṃ **tesaṃ āsi vipallāso...pe... bhāgaso mite.** Tattha **vipallāsoti** viparītasaññā. **Aṇuto aṇunti** lāmakatṭhena parittatṭhena appassādatṭhena aṇubhūta kāmagaṇato uppannaṃ jhānasāmaññānibbānasukhāni upanidhāya saṅkhyampi anupagamanena aṇuṃ kāmasukhaṃ, lokuttarasukhaṃ vā upanidhāya aṇubhūta attanā paṭiladdhalokiyasampattisukhato aṇuṃ appakatopi appakaṃ kāmasukhaṃ disvāti adhippāyo. **Rājino cāti** rañño ca. **Viyākāraṇti** sampattiṃ. **Ājaññasaṃyutte**ti assājānīyasaṃyutte. **Sukateti** dārukammalohakammaena suniṭṭhite. **Cittasibbaneti** sīhacammādīhi alaṅkaraṇavasena citrasibbane. **Nivesaneti** gharavatthūni. **Niveseti** tattha patiṭṭhāpitagharāni. **Vibhatteti** āyāmaṃvitthārasena vibhattāni. **Bhāgaso miteti** aṅgaṇadvārapāsādakūṭāgārādivasena koṭṭhāsaṃ koṭṭhāsaṃ katvā mitāni. Kiṃ vuttaṃ hoti? Tesaṃ brāhmaṇānaṃ aṇuto aṇusaññitaṃ kāmasukhaṅca rañño byākāraṅca alaṅkātānāriyo ca vuttappakāre rathe ca nivesane nivese ca disvā dukkhesuyeva etesu vatthūsu “sukha”nti pavattatā pubbe pavattanekkhamaṃsaññāvipallāsasaṅkhātā viparītasaññā āsi.

304. Te evaṃ viparītasaññā hutvā **gomaṇḍalaparibyūlhaṃ...pe... brāhmaṇā.** Tattha **gomaṇḍalaparibyūlhanti** goyūthehi parikiṇṇaṃ. **Nārivaragaṇāyutanti** varanārīgaṇasaṃyuttaṃ. **Uḷāraṇti** vipulaṃ. **Mānusaṃ bhoganti** manussānaṃ nivesanādibhogavatthūṃ. **Abhijjhāyimsūti** “aho vatidaṃ ambhākaṃ assā”ti taṇhaṃ vaḍḍhetvā abhipatthayamānā jhāyimsu.

305. Evaṃ abhijjhāyantā ca “ete manussā sunhātā suvilittā kappitakesamassū āmuttamaṇiābharaṇā pañcāhi kāmagaṇehi paricārenti, mayaṃ pana evaṃ tehi namassiyamānāpi sedamalakiliṭṭhagattā parūlhakacchanakhalomā bhogarahitā paramakāruññataṃ pattā viharāma. Ete ca hatthikkhandhaassapiṭṭhisivikāsuvaṇṇarathādīhi vicaranti, mayaṃ pādehi. Ete dvibhūmikādipāsādālesu vasanti, mayaṃ araññarukkhamulādīsu. Ete ca gonakādīhi attharaṇehi atthatāsu varaseyyāsu sayanti, mayaṃ taṭṭikācammakhaṇḍādīni attharivā bhūmiyaṃ. Ete nānārasāni bhojanāni bhuñjanti, mayaṃ uñchācariyāya yāpema. Kathaṃ nu kho mayampi etehi sadisā bhavēyyāma”ti cintetvā “dhanāṃ icchitappaṃ, na sakkā dhanarahitehi ayaṃ sampatti pāpuṇitu”nti ca avadhāretvā vede bhinditvā dhammayutte purāṇamante nāsetvā adhammayutte kūṭamante ganthetvā dhanatthikā okkākarājānamupasaṅkamma sotthivacanādīni payuñjitvā “ambhākaṃ, mahārāja, brāhmaṇavaṃse pavenīyā āgataṃ porāṇamantapadaṃ atthi, taṃ mayaṃ ācariyamutṭhitāya na kassaci bhaṇimhā, taṃ mahārāja sotumarahati”ti ca vatvā assamedhādiyaññaṃ vaṇṇayimsu. Vaṇṇayitvā ca rājānaṃ ussāhentā “yaja, mahārāja, evaṃ pahūtadhanadhañño tvaṃ, natthi te yaññasambhāravekallaṃ, evaṇhi te yajato sattakulaparivaṭṭā sagge uppajjissanti”ti avocum. Tena nesaṃ taṃ pavattiṃ dassento āha bhagavā “**te tattha mante...pe... bahu te dhana**”nti.

Tattha **tatthāti** tasmim, yaṃ bhogamaṃbhijjhāyimsu, tannimittanti vuttaṃ hoti. Nimittatthe hi etaṃ bhummavacanaṃ. **Tadupāgamunti** tadā upāgamaṃ. **Pahūtadhanadhaññosīti** pahūtadhanadhañño bhavissasi, abhisamparāyanti adhippāyo. Āsaṃsāyañhi anāgatepi vattamānavacanaṃ icchanti saddakovidā. **Yajassūti** yajāhi. **Vittaṃ dhananti** jātarūpādiratanameva vittikāraṇato vittaṃ,

samiddhikāraṇato dhananti vuttaṃ. Atha vā **vittanti** vittikāraṇabhūtaṃ eva ābharaṇādi upakaraṇaṃ, yaṃ “pahūtavittupakaraṇo”tiādīsu (dī. ni. 1.331) āgacchati. **Dhananti** hiraññasuvaṇṇādi. Kiṃ vuttaṃ hoti? Te brāhmaṇā mante ganthetvā tadā okkākaṃ upāgamaṃ. Kinti? “Mahārāja, bahū te vittaṇca dhanaṇca, yajassu, āyatimpī pahūtadhanadhañño bhavissasī”ti.

306. Evaṃ kāraṇaṃ vatvā saññāpentehi **tato ca rājā...pe... adā dhanam**. Tattha **saññattoti** ñāpito. **Rathesabhoti** mahārathesu khattiyesu akampiyatṭhena usabhasadiso. “**Assamedha**”ntiādīsu assamettha medhantīti **assamedho**, dvīhi pariyaññehi yajitabbassa ekavīsatiyūpassa ṭhapetvā bhūmiṇca purise ca avasesasabbavibhavadakkhiṇassa yaññassetam adhivacanaṃ. Purisamettha medhantīti **purisamedho**, catūhi pariyaññehi yajitabbassa saddhiṃ bhūmiyā assamedhe vuttavibhavadakkhiṇassa yaññassetam adhivacanaṃ. Sammamettha pāsantīti **sammāpāso**, divase divase sammaṃ khipitvā tassa patitokāse vedim katvā saṃhārimehi yūpādīhi sarassatinadiyā nimuggokāsato pabhuti paṭilomaṃ gacchantena yajitabbassa satrayāgassetam adhivacanaṃ. Vājamettha pivantīti **vājapeyyo**. Ekena pariyaññena sattarasahi pasūhi yajitabbassa beluvayūpassa sattarasakadakkhiṇassa yaññassetam adhivacanaṃ. Natthi ettha aggaḷāti **niraggaḷo**, navahi pariyaññehi yajitabbassa saddhiṃ bhūmiyā ca purisehi ca assamedhe vuttavibhavadakkhiṇassa sabbamedhapariyāyanāmassa assamedhavikappassetam adhivacanaṃ. Sesamettha pākaṭameva.

307-8. Idāni yaṃ vuttaṃ “brāhmaṇānamadā dhana”nti, taṃ dassento “**gāvo sayanañcā**”ti gāthādāvayamāha. So hi rājā “dīgharattaṃ lūkhāhārena kilantā pañca gorase paribhuñjantū”ti nesam sapuṅgavāni goyūthāneva adāsī, tathā “dīgharattaṃ thaṇḍilasāyitāya thūlasāṭakanivāsana ekaseyyāya pādacārena rukkhamūlādīvāsena ca kilantā gonakādiatthavarasayanādīsu sukhaṃ anubhontū”ti nesam mahagghāni sayanādīni ca adāsī. Evametaṃ nānappakāraṇaṃ aññaṇca hiraññasuvaṇṇādīdhanam adāsī. Tenāha bhagavā – “gāvo sayanañca vatthañca...pe... brāhmaṇānamadā dhana”nti.

309-10. Evaṃ tassa rañño santikā **te ca tattha...pe... puna mupāgamuṃ**. Kiṃ vuttaṃ hoti? Tassa rañño santikā **te** brāhmaṇā tesu yāgesu **dhanam** labhitvā dīgharattaṃ divase divase evameva ghāsacchādanaṃ pariyesitvā nānappakāraṇaṃ vatthukāma **sannidhiṃ samarocayum**. Tato **tesam icchāvatiṇṇānam** khīrādīpañcagorasassādavasena rasataṇhāya otiṇṇacittānam “khīrādīnīpi tāva gunnaṃ sādūni, addhā imāsaṃ maṃsaṃ sādutaraṃ bhavissasī”ti evaṃ maṃsaṃ paṭicca **bhiyyo taṇhā pavaddhatha**. Tato cintesum – “sace mayam māretvā khādissāma, gārayhā bhavissāma, yaṃnūna mante gantheyyāmā”ti. Atha punapī vedaṃ bhinditvā tadanurūpe **te tattha mante ganthetvā** te brāhmaṇā tannimittaṃ kūṭamante ganthetvā okkākarājānaṃ puna upāgamiṃsu. Imamatthaṃ bhāsamānā “**yathā āpo ca...pe... bahu te dhana**”nti.

Kiṃ vuttaṃ hoti? Amhākaṃ, mahārāja, mantesu etadāgataṃ **yathā āpo** hatthadhovanādisabbakicesu pāṇīnaṃ upayogaṃ gacchati, natthi tesam tatonidānaṃ pāpaṃ. Kasmā? Yasmā **parikkhāro so hi pāṇīnaṃ**, upakaraṇatthāya uppannoti adhippāyo. Yathā cāyaṃ mahāpathavī gamanaṭṭhānādisabbakicesu kahāpaṇasaṅkhātaṃ **hiraññaṃ** suvaṇṇarajatādibhedam **dhanam**, yavagodhūmādibhedam **dhāniyañca**, saṃvohārādisabbakicesu upayogaṃ gacchati, **evaṃ gāvo manussānaṃ** sabbakicesu upayogagamanatthāya uppannā. Tasmā etā hanitvā nānappakāraṇe yāge **yajassu bahu te vittaṃ, yajassu bahu te dhananti**.

311-12. Evaṃ purimanayeneva **tato ca rājā...pe... aghātayi**, yaṃ tato pubbe kañci sattaṃ **na pādā...pe... ghātayi**. Tadā kira brāhmaṇā yaññāvāṭaṃ gāvīnaṃ pūretvā maṅgalausabhaṃ bandhitvā rañño mūlaṃ netvā “mahārāja, gomedhayaññaṃ yajassu, evaṃ te brahmalokassa maggo visuddho bhavissasī”ti āhaṃsu. Rājā katamaṅgalakicco khaggaṃ gahetvā puṅgavena saha anekasatasahassā gāvo māresi. Brāhmaṇā yaññāvāṭe maṃsāni chinditvā khādīṃsu, pītakodātarattakambale ca pārūpitvā māresum. Tadupādāya kira gāvo pārute disvā ubbijjanti. Tenāha bhagavā – “na pādā...pe... ghātayī”ti.

313. Tato devāti evaṃ tasmim rājini gāvīyo ghātetumāraddhe atha tadanantameva taṃ

goghātakam disvā ete cātumahārājikādayo **devā** ca, **pitaroti** brāhmaṇesu laddhavohārā brahmāno ca, sakko **devānamindo** ca, pabbatapādanivāsino dānavayakkhasaññitā **asurarakkhasā** ca “**adhammo adhammo**”ti evaṃ vācam nicchārentā “dhi manussā, dhi manussā”ti ca vadantā **pakkandum**. Evaṃ bhūmito pabhuti so saddo muhuttēna yāva brahmalokā agamāsi, ekadhikkāraparipuṇṇo loko ahosi. Kim kāraṇam? **Yaṃ sattham nipatī gave**, yasmā gāvimhi sattham nipatīti vuttaṃ hoti.

314. Na kevalaṅca devādayo pakkandum, ayamaññopi loke anatto udapādi – ye hi te **tayo rogā pure āsum, icchā anasanaṃ jarā**, kiñci kiñcīdeva patthanataṅhā ca khudā ca paripākajārā cāti vuttaṃ hoti. Te **pasūnaṅca samārambhā, aṭṭhānavutimāgamuṃ**, cakkhurogādinā bhedenā aṭṭhānavutibhāvaṃ pāpuṇṇisūti attho.

315. Idāni bhagavā taṃ pasusamārambhaṃ nindanto āha “**eso adhammo**”ti. Tassattho **eso** pasusamārambhasaṅkhāto kāyadaṇḍādīnaṃ tiṇṇaṃ **daṇḍānaṃ** aññataradaṇḍabhūto dhammato apetattā **adhammo okkanto ahu**, pavatto āsi, so ca kho tato pabhuti pavattattā **purāṇo**, yassa okkamanato pabhuti kenaci pādādinā ahimsanato **adūsikāyo** gāvo **haññanti**. Yā ghātentā **dhammā dham santi** cavanti parihāyanti **yājakā** yaññayājino janāti.

316. Evameso aṇudhammoti evaṃ eso lāmakadhammo hīnadhammo, adhammoti vuttaṃ hoti. Yasmā vā ettha dānadhammopi appako atthi, tasmā taṃ sandhāyāha “**aṇudhammo**”ti. **Porāṇoti** tāva cirakālato pabhuti pavattattā porāṇo. Viññūhi pana garahitattā **viññūgarahitoti** vedītabbo. Yasmā ca viññūgarahito, tasmā **yattha edisakaṃ passati, yājakaṃ garahatī jano**. Kathaṃ? “**Abbudaṃ brāhmaṇehi uppāditaṃ, gāvo vadhitvā maṃsaṃ khādanti**”ti evamādīni vatvāti ayamettha anussavo.

317. Evaṃ dhamme viyāpanneti evaṃ porāṇe brāhmaṇadhamme naṭṭhe. “**Viyāvatte**”tipi pāṭho, viparivattitvā aññāthā bhūtetī attho. **Vibhinnā suddavessikāti** pubbe samaggā viharantā suddā ca vessā ca te vibhinnā. **Puthū vibhinnā khattiyāti** khattiyāpi bahū aññamaññaṃ bhinnā. **Patim bhariyāvamaññāthāti** bhariyā ca gharāvāsattaṃ issariyabale ṭhapitā puttabalādīhi upetā hutvā patim avamaññātha, paribhavi avamaññi na sakkaccaṃ upaṭṭhāsi.

318. Evaṃ aññamaññaṃ vibhinnā samānā **khattiyā brahmabandhū ca...pe... kāmānaṃ vasamanvagunti**. Khattiyā ca brāhmaṇā ca ye caññe vessasuddā yathā saṅkaraṃ nāpajanti, evaṃ attano attano gottena rakkhitattā **gottarakkhitā**. Te sabbepi taṃ **jātivādaṃ niraṃkatvā**, “**ahaṃ khattiyō, ahaṃ brāhmaṇo**”ti etaṃ sabbampi nāsetvā pañcakāmaguṇasaṅkhātānaṃ **kāmānaṃ vasaṃ anvagun** āsattaṃ pāpuṇṇisū, kāmāhetu na kiñci akattabbaṃ nākaṃsūti vuttaṃ hoti.

Evaṃmettha bhagavā “**isayo pubbakā**”tiādīhi navahi gāthāhi porāṇānaṃ brāhmaṇānaṃ vaṇṇaṃ bhāsītā “**yo nesaṃ paramo**”ti gāthāya brahmasamaṃ, “**tassa vattamanusikkhantā**”ti gāthāya devasamaṃ, “**taṇḍulaṃ sayana**”ntiādīkāhi catūhi gāthāhi mariyādaṃ, “**tesaṃ āsi vipallāso**”tiādīhi sattarasahi gāthāhi sambhinnamariyādaṃ, tassa vipattipattiyā devādīnaṃ pakkandanādīpanatthaṅca dassētvā desanaṃ niṭṭhāpesi. Brāhmaṇacaṇḍālo pana idha avuttōyeva. Kasmā? Yasmā vipattiyā akāraṇaṃ. Brāhmaṇadhammasampattiyā hi brahmasamadevasamamariyādā kāraṇaṃ honti, vipattiyā sambhinnamariyādo. Ayaṃ pana doṇasutte (a. ni. 5.192) vuttappakāro brāhmaṇacaṇḍālo brāhmaṇadhammavipattiyāpi akāraṇaṃ. Kasmā? Vipanne dhamme uppannattā. Tasmā taṃ adassetvāva desanaṃ niṭṭhāpesi. Etarahi pana sopi brāhmaṇacaṇḍālo dullabho. Evamayaṃ brāhmaṇānaṃ dhammo vinaṭṭho. Tenevāha doṇo brāhmaṇo – “**evaṃ sante mayam, bho gotama, brāhmaṇacaṇḍālampi na pūremā**”ti. Sesamettha vuttanayameva.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya brāhmaṇadhammikasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

8. Dhammasutta-(nāvāsutta)-vaṇṇanā

319. Yasmā hi dhammanti dhammasuttaṃ, “nāvāsutta”ntipi vuccati. Kā uppatti? Idaṃ suttaṃ āyasmantaṃ sārīputtatheraṃ ārabha vuttaṃ. Ayamettha saṅkhepo, vitthāro pana dvinnaṃ aggasāvakānaṃ uppattito pabhuti veditabbo. Seyyathidaṃ – anuppanne kira bhagavati dve aggasāvakā ekaṃ asaṅkhyeyyaṃ kappasatasahassaṅca pāramiyo pūretvā devaloke nibbattā. Tesam paṭhamo cavitvā rājagahassa avidūre upatissagāmo nāma brāhmaṇānaṃ bhogagāmo atthi, tatha saṭṭhiadhikapaṅcakoṭṭisatadhanavibhavassa gāmasāmino brāhmaṇassa rūpasārī nāma brāhmaṇī, tassā kucchiyaṃ paṭisandhiṃ aggahesi. Duttiyo tassevāvidūre kolitagāmo nāma brāhmaṇānaṃ bhogagāmo atthi. Tatha tathārūpavibhavasessa gāmasāmino brāhmaṇassa moggallānī nāma brāhmaṇī, tassā kucchiyaṃ taṃ divasameva paṭisandhiṃ aggahesi. Evaṃ tesam ekadivaseva paṭisandhiggahaṅca gabbhavuṭṭhānaṅca ahosi. Ekadivaseyeva ca nesam ekassa upatissagāme jātattā **upatisso**, ekassa kolitagāme jātattā **kolitoti** nāmamakaṃsu.

Te sahapamsuṃ kīlāntā sahāyakā anupubbena vuḍḍhiṃ pāpuṇiṃsu, ekamekassa ca pañcapañcamānavakasatāni parivārā ahesuṃ. Te uyyānaṃ vā nadītitthaṃ vā gacchantā saparivārāyeva gacchanti. Eko pañcahi suvaṇṇasivikāsatehi, duttiyo pañcahi ājaññarathasatehi. Tadā ca rājagahe kālānukālaṃ giraggasamajjo nāma hoti. Sāyanhasamaye nagaravemajjhe yatha sakalaaṅgamagadhavāsino abhiññātā khattiyakumārādayo sannipatitvā supaññattesu mañcapīṭhādīsu nisinnā samajjavibhūtiṃ passanti. Atha te sahāyakā tena parivārena saddhiṃ tatha gantvā paññattāsanesu nisīdiṃsu. Tato upatisso samajjavibhūtiṃ passanto mahājanakāyaṃ sannipatitaṃ disvā “ettako janakāyo vassasataṃ appatvāva marissati”ti cintesi. Tassa maraṇaṃ āgantvā nalāṭante patiṭṭhitam viya ahosi, tathā kolitassa. Tesam anekappakāresu naṅsesu naccantesu dassanamattepi cittaṃ na nami, aññadatthu saṃvegoyeva udapādi.

Atha vuṭṭhite samajje pakkantāya parisāya sakaparivārena pakkantesu tesu sahāyesu kolito upatisaṃ pucchi – “kiṃ, samma, nāṭakādīdassanena tava pamodanamattampi nāhosī”ti? So tassa taṃ pavattiṃ ārocetvā tampi tatheva paṭipucchi. Sopi tassa attano pavattiṃ ārocetvā “ehi, samma, pabbajitvā amataṃ gavesamā”ti āha. “Sādhu sammā”ti upatisso taṃ sampaṭicchi. Tato dvepi janā taṃ sampattiṃ chaḍḍetvā punadeva rājagahamanuppattā. Tena ca samayena rājagahe saṅcayo nāma paribbājako paṭivasati. Te tassa santike pañcahi mānavakasatehi saddhiṃ pabbajitvā katipāheneva tayo vede sabbaṅca paribbājakasamayaṃ uggahesuṃ. Te tesam satthānaṃ ādimajjhapariyosānaṃ upaparikkhantā pariyosānaṃ adisvā ācariyaṃ pucchiṃsu – “imesam satthānaṃ ādimajjhaṃ dissati, pariyosānaṃ pana na dissati ‘idaṃ nāma imehi satthehi pāpuṇeyyāti, yato uttari pāpuṇitabbaṃ natthī”ti. Sopi āha – “ahampi tesam tathāvidhaṃ pariyosānaṃ na passāmī”ti. Te āhaṃsu – “tena hi mayaṃ imesaṃ pariyosānaṃ gavesamā”ti. Te ācariyo “yathāsukhaṃ gavesathā”ti āha. Evaṃ te tena anuññātā amataṃ gavesamānā āhiṇḍantā jambudīpe pākāṭa ahesuṃ. Tehi khattiyapaṇḍitādayo pañhaṃ puṭṭhā uttaruttariṃ na sampāyanti. “Upatisso kolito”ti vutte pana “ke ete, na kho mayaṃ jānāmā”ti bhaṇantā natthi, evaṃ vissutā ahesuṃ.

Evaṃ tesu amatapariyesanaṃ caramānesu ambhākaṃ bhagavā loke uppajjitvā pavattitavaradhammacakko anupubbena rājagahamanuppatto. Te ca paribbājakā sakalajambudīpaṃ caritvā tiṭṭhatu amataṃ, antamaso pariyosānapañhavissajjanamattampi alabhantā punadeva rājagahaṃ agamaṃsu. Atha kho āyasmā assaji pubbaṅhasamayaṃ nivāsetvāti yāva tesam pabbajjā, tāva sabbaṃ pabbajjākkhandhake (mahāva. 60) āgatanayeneva vitthārato daṭṭhabbaṃ.

Evaṃ pabbajitesu tesu dvīsu sahāyakesu āyasmā sārīputto aḍḍhamāsenā sāvakaṃpāramīññaṃ sacchākāsi. So yadā assajittherena saddhiṃ ekavihāre vasati, tadā bhagavato upaṭṭhānaṃ gantvā anantaraṃ therassa upaṭṭhānaṃ gacchati “pubbācariyo me ayamāyasmā, etamahaṃ nissāya bhagavato sāsanaṃ aññāsi”nti gāravena. Yadā pana assajittherena saddhiṃ ekavihāre na vasati, tadā yassaṃ disāyaṃ thero vasati, taṃ disaṃ oloketvā pañcapatiṭṭhitena vanditvā añjalim paggayha namassati. Taṃ

disvā keci bhikkhū katham samuṭṭhāpesuṃ – “sāriputto aggasāvako hutvā disaṃ namassati, ajjāpi maññe brāhmaṇadiṭṭhi appahīnā”ti. Atha bhagavā dibbāya sotadhātuyā taṃ kathāsallāpaṃ sutvā paññattavarabuddhāsane nisinnaṃyeva attānaṃ dassento bhikkhū āmantesi – “kāya nuttha, bhikkhave, etarahi kathāya sannisinnā”ti? Te taṃ pavattiṃ ācikkhimsu. Tato bhagavā “na, bhikkhave, sāriputto disaṃ namassati, yaṃ nissāya sāsanaṃ aññāsi, taṃ attano ācariyaṃ vandati namassati sammāneti, ācariyapūjako, bhikkhave, sāriputto”ti vatvā tattha sannipatitānaṃ dhammadesanattamaṃ imaṃ suttamabhāsi.

Tattha **yasmā hi dhammaṃ puriso vijaññāti** yato puggalā piṭakattayappabhedam pariyaṭṭidhammaṃ vā, pariyaṭṭiṃ sutvā adhigantabbaṃ navalokuttarappabhedam paṭivedhadhammaṃ vā puriso vijaññā jāneyya vedeyya. “Yassā”tipi pāṭho, so evattho. **Indaṃva naṃ devatā pūjayeyyāti** yathā sakkam devānamindaṃ dvīsu devalokesu devatā pūjenti, evaṃ so puggalo taṃ puggalam kālasseva vuṭṭhāya upāhanaomuñcanādiṃ sabbaṃ vattapaṭivattaṃ karonto pūjeyya sakkareyya garukareyya. Kiṃ kāraṇaṃ? **So pūjito...pe... pātukaroti dhammaṃ**, so ācariyo evaṃ pūjito tasmim antevāsīmhi pasannacitto pariyaṭṭipaṭivedhavasena bahussuto desanāvaseneva pariyaṭṭidhammañca, desanaṃ sutvā yathānusiṭṭhaṃ paṭipattiyā adhigantabbaṃ paṭivedhadhammañca pātukaroti deseti, desanāya vā pariyaṭṭidhammaṃ, upamāvasena attanā adhigatapaṭivedhadhammaṃ pātukaroti.

320. Tadaṭṭhikatvāna nisamma dhīroti evaṃ pasannena ācariyena pātukataṃ dhammaṃ aṭṭhikatvāna suṇitvā upadhāraṇasamatthātāya dhīro puriso. **Dhammānudhammaṃ paṭipajjamānoti** lokuttaradhammassa anulomattā anudhammabhūtaṃ vipassanaṃ bhāvayamāno. **Viññū vibhāvī nipuṇo ca hotīti** viññūtasāṅkhātāya paññāya adhigamena viññū, vibhāvetvā paresampi pākaṭaṃ katvā ṇāpanasamatthātāya vibhāvī, paramasukhumatthapaṭivedhatāya nipuṇo ca hoti. **Yo tādisaṃ bhajati appamattoti** yo tādisaṃ pubbe vuttappakāraṃ bahussutaṃ appamatto tappasādanaparo hutvā bhajati.

321. Evaṃ paṇḍitācariyasevanaṃ pasamsitvā idāni bālācariyasevanaṃ nindanto “**khuddaṅca bāla**”nti imaṃ gāthamāha. Tattha **khuddanti** khuddena kāyakammādinā samannāgataṃ, paññābhāvato bālaṃ. **Anāgatattanti** anadhigatapariyaṭṭipaṭivedhatthaṃ. **Usūyakanti** issāmanakatāya antevāsikassa vuḍḍhiṃ asahamānaṃ. Sesamettha pākaṭameva padato. Adhippāyato pana yo bahucīvarādilābhī ācariyo antevāsikānaṃ cīvarādīni na sakkoti dātum, dhammadāne pana aniccadukkhānattavacanamatampi na sakkoti. Etehi khuddatādidhammehi samannāgatattā taṃ khuddaṃ bālaṃ anāgatattam usūyakaṃ ācariyaṃ upasevamāno “pūtimacchaṃ kusaggenā”ti (itivu. 76; jā. 1.15.183) vuttanayena sayampi bālo hoti. Tasmā idha sāsane kiñci appamattakampi pariyaṭṭidhammaṃ paṭivedhadhammaṃ vā avibhāvayitvā ca avijānitvā ca yassa dhammesu kaṅkhā, taṃ atarivā maraṇaṃ upetīti evamassa attho veditabbo.

322-3. Idāni tassevatthassa pākaṭakaraṇatthaṃ “**yathā naro**”ti gāthādvayamāha. Tattha **āpaganti** nadiṃ. **Mahodakanti** bahuudakaṃ. **Salilanti** ito cito ca gataṃ, vitthiṇṇanti vuttaṃ hoti. “Sarita”ntipi pāṭho, so evattho. **Sīghasotanti** hārahārikaṃ, vegavatinti vuttaṃ hoti. **Kiṃ soti** ettha “so vuyhamāno”ti iminā ca sokārena tassa narassa niddiṭṭhattā nipātamatto sokāro. Kiṃ sūti vuttaṃ hoti yathā “na bhavissāmi nāma so, vinassissāmi nāma so”ti. **Dhammanti** pubbe vuttaṃ duvidhameva. **Anisāmayatthanti** anisāmetvā atthaṃ. Sesamettha pākaṭameva padato.

Adhippāyato pana yathā yo kocideva naro vuttappakāraṃ nadiṃ otarivā tāya nadiyā vuyhamāno anusotagāmī sotameva anugacchanto pare pārattihike kiṃ sakkhati paraṃ netum. “Sakkati”ntipi pāṭho. Tattheva duvidhampi dhammaṃ attano paññāya avibhāvayitvā bahussutānañca santike atthaṃ anisāmetvā sayam avibhāvitattā ajānanto anisāmitattā ca avitiṇṇakaṅkho pare kiṃ sakkhati nijjhāpetum pekkhāpetunti evamettha attho daṭṭhabbo. “So vata, cunda, attanā palipapalipanno”tiādikañcetta (ma. ni. 1.87) suttapadaṃ anussaritabbaṃ.

324-5. Evaṃ bālasevanāya bālassa paraṃ nijjhāpetum asamattatāya pākaṭakaraṇatthaṃ upamaṃ vatvā idāni “yo tādisaṃ bhajati appamatto”ti ettha vuttassa paṇḍitassa pare nijjhāpetum samattatāya

pākaṭakaraṇattham “**yathāpi nāva**”nti gāthādvayamāha. Tattha **phiyenāti** dabbipadarena. **Rittenāti** veḷudaṇḍena. **Tatthāti** tassaṃ nāvāyaṃ. **Tatrūpayaññūti** tassā nāvāya āharaṇapaṭiharaṇādiupāyajānanena maggapaṭipādanena upāyaññū. Sikkhitasikkhatāya sukusalahatthatāya ca **kusalo**. Uppannupaddavapaṭikārasamatthatāya **mutimā**. **Vedagūti** vedasaṅkhātehi catūhi maggañāṇehi gato. **Bhāvitattoti** tāyeva maggabhāvanāya bhāvitacitto. **Bahussutoti** pubbe vuttanayeneva. **Avedhadhammoti** aṭṭhahi lokadhammehi akampaniyasabhāvo. **Sotāvadhānūpanisūpapanneti** sotaodahanena ca maggaphalānaṃ upanissayena ca upapanne. Sesam uttānapadatthameva. Adhippāyayojanāpi sakkā purimanayeneva jānitunti na vitthāritā.

326. Evaṃ paṇḍitassa pare nijjhāpetuṃ samatthabhāvapākaṭakaraṇattham upamaṃ vatvā tassā paṇḍitasevanāya niyojento “**tasmā have**”ti imaṃ avasānagāthamāha. Tatrāyaṃ saṅkhepattho – yasmā upanissayasampannā paṇḍitasevanena visesaṃ pāpuṇanti, **tasmā have sappurisaṃ bhajetha**. Kīdisaṃ sappurisaṃ bhajetha? **Medhāvinañceva bahussutañca**, paññāsampattiyā ca medhāvinam vuttappakārasutadvayena ca bahussutaṃ. Tādisañhi bhajamāno tena bhāsitassa dhammassa **aññāya attham** evaṃ ñatvā ca yathānusiṭṭham **paṭipajjamāno** tāya paṭipattiyā paṭivedhavasena **viññātadhammo** so maggaphalanibbānappabhedam lokuttarasukham **labhetha** adhigaccheyya pāpuṇeyyāti arahattanikūṭena desanaṃ samāpesīti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya dhammasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

9. Kiṃsīlasuttavaṇṇanā

327. Kiṃsīloti kiṃsīlasuttaṃ. Kā uppatti? Āyasmato sārīputtassa gihisahāyako eko therasseva pituno vaṅgantabrāhmaṇassa sahāyassa brāhmaṇassa putto saṭṭhikoṭiadhikam pañcasatakoṭidhanam pariccajitvā āyasmato sārīputtattherassa santike pabbajitvā sabbam buddhavacanam pariyaṇuṇi. Tassa thero bahuso ovaditvā kammaṭṭhānamadāsi, so tena visesaṃ nādhigacchati. Tato thero “buddhaveneyyo eso”ti ñatvā taṃ ādāya bhagavato santikam gantvā taṃ bhikkhum ārabba puggalam aniyametvā “kiṃsīlo”ti pucchi. Athassa bhagavā tato param abhāsi. Tattha **kiṃsīloti** kīdisena vārittasīlena samannāgato, kīdisapakatiko vā. **Kiṃsamācāroti** kīdisena cārittina yutto. **Kāni kammāni brūhayanti** kāni kāyakammādinī vaḍḍhento. **Naro sammā nivṭṭhassāti** abhirato naro sāsane sammā patiṭṭhito bhaveyya. **Uttamatthañca pāpuṇeti** sabbatthānam uttamaṃ arahattañca pāpuṇeyyāti vuttaṃ hoti.

328. Tato bhagavā “sārīputto aḍḍhamāsūpasampanno sāvakaṃpāramippatto, kasmā ādikammikaputhujanapañham pucchati”ti āvajjento “saddhivihārikam ārabbhā”ti ñatvā pucchāya vuttaṃ cārittasīlam avibhajitvā tassa sappāyavasena dhammaṃ desento “**vuḍḍhāpacāyī**”tiādimāha.

Tattha paññāvuddho, guṇavuddho, jātivuddho, vayovuddhoti cattāro vuḍḍhā. Jātiyā hi daharopi bahussuto bhikkhu appassutamahallakabhikkhūnamantare bāhusaccapaññāya vuḍḍhattā **paññāvuddho**. Tassa hi santike mahallakabhikkhūpi buddhavacanam pariyaṇuṇanti, ovādavinicchayapañhavissajjanāni ca paccāsīanti. Tathā daharopi bhikkhu adhigamasampanno **guṇavuddho** nāma. Tassa hi ovāde patiṭṭhāya mahallakāpi vipassanāgabbham gahetvā arahattaphalam pāpuṇanti. Tathā daharopi rājā khattiyō muddhāvasitto brāhmaṇo vā sesajanassa vandanārahato **jātivuddho** nāma. Sabbo pana paṭhamajāto **vayovuddho** nāma. Tattha yasmā paññāya sārīputtattherassa sadiso natthi ṭhapetvā bhagavantam, tathā guṇenapi aḍḍhamāsena sabbasāvakaṃpāramīñāssa paṭividdhattā. Jātiyāpi so brāhmaṇamahāsālakule uppanno, tasmā tassa bhikkhuno vayena samānopi so imehi tīhi kāraṇehi vuḍḍho. Imasmim panatthe paññāguṇehi eva vuḍḍhabhāvam sandhāya bhagavā āha – “vuḍḍhāpacāyī”ti. Tasmā tādīsanaṃ vuḍḍhānam apacitikaraṇena vuḍḍhāpacāyī, tesameva vuḍḍhānam lābhādīsū usūyavigamena anusūyako ca siyāti ayamādipādassa attho.

Kālaññū cassāti ettha pana rāge uppanne tassa vinodanattāya garūnaṃ dassanaṃ gacchantopi kālaññū, dose... mohe... kosajje uppanne tassa vinodanattāya garūnaṃ dassanaṃ gacchantopi kālaññū, yato evaṃ kālaññū ca assa garūnaṃ dassanāya. **Dhammiṃ kathanti** samathavipassanāyuttaṃ. **Erayitanti** vuttaṃ. **Khaṇaṇñūti** tassā kathāya khaṇavedī, dullabho vā ayaṃ īdisāya kathāya savanakkhaṇoti jānanto. **Suṇeyya sakkaccāti** taṃ kathaṃ sakkaccaṃ suṇeyya. Na kevalaṅca tameva, aññānīpi buddhaguṇādīpaṭisaṃyuttāni subhāsītāni sakkaccameva suṇeyyāti attho.

329. “Kālaññū cassa garūnaṃ dassanāyā”ti ettha vuttanayaṅca attano uppannarāgādivinodanakālaṃ ñatvāpi garūnaṃ santikaṃ gacchanto **kālena gacche garūnaṃ sakāsaṃ**, “ahaṃ kammaṭṭhāniko dhutaṅgadhāro cā”ti katvā na cetiyavandanabodhiyaṅgaṇabhikkhācāramaggaatimajjhānikavelādīsu yattha katthaci ṭhitamācariyaṃ disvā paripucchanattāya upasaṅkameyya, sakasenāsane pana attano āsane nisinnaṃ vūpasantadarathaṃ sallakkhetvā kammaṭṭhānādividhipucchanattaṃ upasaṅkameyyāti attho. Evaṃ upasaṅkamantopi ca **thambhaṃ niraṃkatvā nivātavutti** thaddhabhāvākaraṃ mānaṃ vināsetvā nīcavutti pādapuñchanacoḷakachinnavisāṇusabhaudhdhatadāṭhasappasadiso hutvā upasaṅkameyya. **Atha** tena garūnā vuttaṃ **atthaṃ dhammaṃ...pe... samācare ca. Atthanti** bhāsītattaṃ. **Dhammanti** pālīdhammaṃ. **Samyamanti** sīlaṃ. **Brahmacariyanti** avasesasāsanabrahmacariyaṃ. **Anussare ceva samācare cāti** atthaṃ kathitokāse anussareyya, dhammaṃ samyamamaṃ brahmacariyaṃ kathitokāse anussareyya, anussaraṇamatteneva ca atussanto taṃ sabbampī samācare samācareyya samādāya vatteyya. Tāsaṃ kathānaṃ attani pavattane ussukkaṃ kareyyāti attho. Evaṃ karonto hi kiccakaro hoti.

330. Tato paraṅca **dhammārāmo dhammarato dhamme ṭhito dhammavinicchayaññū** bhaveyya. Sabbapadesu cettha **dhammoti** samathavipassanā, ārāmo ratīti ekova attho, dhamme ārāmo assāti **dhammārāmo**. Dhamme rato, na aññaṃ pihetīti **dhammarato. Dhamme ṭhito** dhammaṃ vattanato. Dhammavinicchayaṃ jānāti “idaṃ udayaññaṃ idaṃ vayanāṇa”nti **dhammavinicchayaññū**, evarūpo assa. Atha yāyaṃ rājakathāditiracchānakathā taruṇavipassakassa bahiddhārūpādīsu abhinandanuppādanena taṃ samathavipassanādhammaṃ sandūseti, tasmā “dhammasandosavādo”ti vuccati, taṃ **nevācare dhammasandosavādaṃ**, aññadatthu āvāsagocarādisappāyāni sevanto **tacchehi nīyetha subhāsīthehi**. Samathavipassanāpaṭisaṃyuttānevetha tacchāni, tathārūpehi subhāsīthehi nīyetha nīyeyya, kālaṃ khepeyyāti attho.

331. Idāni “dhammasandosavāda”nti ettha atisaṅkhepena vuttaṃ samathavipassanāyuttassa bhikkhuno upakkilesaṃ pākaṭaṃ karonto tadaññenapi upakkilesena saddhiṃ “**hassaṃ jappa**”nti imaṃ gāthamāha. Hāsantipi pāṭho. Vipassakena hi bhikkhunā hasanīyasmaṃ vatthusmiṃ sitamattameva kātabbaṃ, niratthakakathājappo na bhāsītabbo, ñātībyasanādīsu paridevo na kātabbo, khāṇukaṇṭakādīmhi manopadoso na uppādetabbo. **Māyākatanti** vuttā **māyā**, tividhaṃ **kuhanaṃ**, paccayesu **giddhi**, jātiādīhi **māno**, paccanīkasātātasaṅkhāto **sārambho**, pharusavacanalakkhaṇaṃ **kakkasaṃ**, rāgādayo **kasāvā**, adhimattataṇhālakkhaṇā **muccāti** ime ca dosā sukhakāmena āṅgarakāsu viya, sucikāmena gūthathānaṃ viya, jīvitukāmena āsivīsādayo viya ca pahātabbā. Hitvā ca ārogyamadādivigamā vītamadena cītavikkhepābhāvā ṭhitattena caritabbaṃ. Evaṃ paṭipanno hi sabbupakkilesaparīsuddhāya bhāvanāya na cirasseva arahattaṃ pāpuṇāti. Tenāha bhagavā – “hassaṃ jappaṃ...pe... ṭhitatto”ti.

332. Idāni yvāyaṃ “hassaṃ jappa”ntiadinā nayena upakkilesaṃ vutto, tena samannāgato bhikkhu yasmā sāhaso hoti avīmaṃsakārī, ratto rāgavasena duṭṭho dosavasena gacchati, pamatto ca hoti kusalanāṃ dhammānaṃ bhāvanāya asātaccakārī, tathārūpassa ca “suṇeyya sakkacca subhāsītānī”tiadinā nayena vutto ovādo niratthako, tasmā imassa saṃkilesassa puggalādhiṭṭhānāya desanāya sutādivuddhipaṭipakkhabhāvaṃ dassento “**viññātasārānī**”ti imaṃ gāthamāha.

Tassattho – yāni hetāni samathavipassanāpaṭisaṃyuttāni **subhāsītāni**, tesam vijānanaṃ sāro. Yadi viññātāni sādhu, atha saddamattameva gahitaṃ, na kiñci kataṃ hoti, yena etāni sutamayena ñāṇena

viññāyanti, taṃ **sutaṃ**, etañca sutamayaññaṃ **viññātasamādhisāraṃ**, tesu viññātesu dhammesu yo samādhī cittassāvikkhepo tathattāya paṭipatti, ayamassa sāro. Na hi vijānanamatteneva koci attho sījhati. Yo panāyaṃ naro rāgādivasena vattanato **sāhaso**, kusalānaṃ dhammānaṃ bhāvanāya asātaccakāritāya **pamatto**, so saddamattaggāhiyeva hoti. Tena tassa atthavijānanābhāvato sā subhāsita vijānanapañña ca, tathattāya paṭipattiyā abhāvato sutañca na vaḍḍhatīti.

333. Evaṃ pamattānaṃ sattānaṃ paññāparihāniṃ sutaparihāniñca dassetvā idāni appamattānaṃ tadubhayasārādhigamaṃ dassento āha – “**dhamme ca ye...pe... sāramajjhagū**”ti. Tattha **ariyappavedito dhammo** nāma samathavipassanādhhammo. Ekopi hi buddho samathavipassanādhammaṃ adesetvā parinibbuto nāma natthi. Tasmā etasmiṃ **dhamme ca ye ariyappavedite ratā** niratā appamattā sātaccānuyogino, **anuttarā te vacasā manasā kammunā ca**, te catubbidhena vacīsucaritena tividhena manosucaritena tividhena kāyasucaritena ca samannāgatattā vacasā manasā kammunā ca anuttarā, avasesasattehi asamā aggāvisiṭṭhā. Ettāvatā saddhiṃ pubbabhāgasīlena ariyamaggasampayuttaṃ sīlaṃ dasseti. Evaṃ parisuddhasīlā **te santisoraccasamādhisañṭhitā, sutassa paññāya ca sāramajjhagū**, ye ariyappavedite dhamme ratā, te na kevalaṃ vācādīhi anuttarā honti, apica kho pana santisoracce samādhimhi ca sañṭhitā hutvā sutassa paññāya ca sāramajjhagū adhigatā icceva veditabbā. Āsaṃsāyaṃ bhūtavacanaṃ. Tattha **santīti** nibbānaṃ, **soraccanti** sundare ratabhāvena yathābhūtapāṭivedhikā paññā, santiyā soraccanti **santisoraccaṃ**, nibbānārammaṇāya maggapaññāyetaṃ adhivacanaṃ. **Samādhīti** taṃsampayuttova maggasamādhī. **Sañṭhitāti** tadubhaye paṭiṭṭhitā. Sutapaññānaṃ sāraṃ nāma arahattaphalavimutti. Vimuttisārañhi idaṃ brahmacariyaṃ.

Evamettha bhagavā dhammena pubbabhāgapāṭipadaṃ, “anuttarā vacasā”tiādīhi sīlakkhandhaṃ, santisoraccasamādhīhi paññākkhandhasamādhikkhandheti tīhipi imehi khandhehi aparabhāgapāṭipadañca dassetvā sutapaññāsārena akuppavimuttiṃ dassento arahattanikūṭena desanaṃ samāpesi. Desanāpariyosāne ca so bhikkhu sotāpattiphalam patvā puna na cirasseva aggaphale arahatte paṭiṭṭhāsīti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya kiṃsīlasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

10. Uṭṭhānasuttavaṇṇanā

334. Uṭṭhahathāti uṭṭhānasuttaṃ. Kā uppatti? Ekaṃ samayaṃ bhagavā sāvattiyāṃ viharanto rattiṃ jetavanavihāre vasitvā pubbañhasamayaṃ bhikkhusaṅghaparivuto sāvattiyāṃ piṇḍāya caritvā pācīnadvārena nagarā nikkhamitvā migāramātupāsādaṃ agamāsi divāvihāratthāya. Āciṇṇaṃ kiretaṃ bhagavato rattiṃ jetavanavihāre vasitvā migāramātupāsāde divāvihārūpagamaṃ, rattiñca migāramātupāsāde vasitvā jetavane divāvihārūpagamaṃ. Kasmā? Dvinnaṃ kulānaṃ anuggahatthāya mahāpariccāgaguṇaparidīpanatthāya ca. Migāramātupāsādassa ca heṭṭhā pañca kūṭāgāragabbhasatāni honti, yesu pañcasatā bhikkhū vasanti. Tattha yadā bhagavā heṭṭhāpāsāde vasati, tadā bhikkhū bhagavato gāravena uparipāsādaṃ nāruhanti. Taṃ divasaṃ pana bhagavā uparipāsāde kūṭāgāragabbhaṃ pāvisi, tena heṭṭhāpāsāde pañcapi gabbhasatāni pañcasatā bhikkhū pavisiṃsu. Te ca sabbeva navā honti adhunāgatā imaṃ dhammavinayaṃ uddhatā unnaḷā pākatiṇḍriyā. Te pavisitvā divāseyyaṃ supitvā sāyaṃ uṭṭhāya mahātale sannipatitvā “ajja bhattagge tuyhaṃ kiṃ ahoṣi, tvaṃ kattha agamāsi, ahaṃ āvuso kosalarañño gharaṃ, ahaṃ anāthapiṇḍikassa, tattha evarūpo ca evarūpo ca bhojanavidhi ahoṣi”ti nānappakāraṃ āmisakathaṃ kathentā uccāsaddamahāsaddā ahesuṃ.

Bhagavā taṃ saddaṃ sutvā “ime mayā saddhiṃ vasantāpi evaṃ pamattā, aho ayuttakārino”ti mahāmoggallānattherassa āgamaṃ cintesi. Tāvadeva āyasmā mahāmoggallāno bhagavato cittaṃ ṇatvā iddhiyā āgamma pādāmūle vandamānoyeva ahoṣi. Tato naṃ bhagavā āmantesi – “ete te,

moggallāna, sabrahmacārino pamattā, sādhu ne saṃvejehī”ti. “Evaṃ bhante”ti kho so āyasmā mahāmoggallāno bhagavato paṭissuṇitvā tāvadeva āpokasiṇaṃ samāpajjitvā karīsabhūmiyaṃ ṭhitāṃ mahāpāsādaṃ nāvaṃ viya mahāvāto pādaṅguṭṭhakena kampesi saddhiṃ patiṭṭhitapathavippadesena. Atha te bhikkhū bhītā vissaraṃ karontā sakasakacīvarāni chaḍḍetvā catūhi dvārehi nikkhamiṃsu. Bhagavā tesāṃ attānaṃ dassento aññena dvārena gandhakuṭiṃ pavisanto viya ahoṣi, te bhagavantaṃ disvā vanditvā aṭṭhaṃsu. Bhagavā “kiṃ, bhikkhave, bhītattā”ti pucchi, te “ayaṃ, bhante, migāramātupāsādo kampito”ti āhaṃsu. “Jānātha, bhikkhave, kenā”ti? “Na jānāma, bhante”ti. Atha bhagavā “tumbhādisānaṃ, bhikkhave, muṭṭhassatīnaṃ asampajānānaṃ pamādavihārīnaṃ saṃvegajananatthaṃ moggallānena kampito”ti vatvā tesāṃ bhikkhūnaṃ dhammadesanattaṃ imaṃ suttaṃ abhāsī.

Tattha **uṭṭhahathā**ti āsanā uṭṭhahatha ghaṭatha vāyamatha, mā kusītā hotha. **Nisīdathā**ti pallankaṃ ābhujitvā kammaṭṭhānānuyogattāya nisīdatha. **Ko attho supitena voti** ko tumbhākaṃ anupādāparinibbānatthāya pabbajitānaṃ supitena attho. Na hi sakkā supantena koci attho pāpuṇiṭṭhaṃ. **Āturānañhi kā niddā, sallaviddhāna ruppanti** yatra ca nāma appakepi sarīrappadesa uṭṭhitena cakkhurogādinā rogena āturānaṃ ekadvaṅgulamattampi pavīṭṭhena ayasallaatṭhisalladantasallavisāṇasallakaṭṭhasallānaṃ aññatarena sallena ruppamānānaṃ manussānaṃ niddā natthi, tattha tumbhākaṃ sakalacittasarīrasantānaṃ bhañjitvā uppanehi nānappakāraṅkilesarogehi āturānañhi kā niddā rāgasallādīhi ca pañcahi sallehi antohadayaṃ pavisiya vidhattā sallaviddhānaṃ ruppataṃ.

335. Evaṃ vatvā puna bhagavā bhiyyosomattāya te bhikkhū ussāhento saṃvejento ca āha – “**uṭṭhahatha...pe... vasānuge**”ti. Tatrāyaṃ sādhippāyayojanā atthavaṇṇanā – evaṃ kilesasallaviddhānañhi vo, bhikkhave, kālo pabujjhituṃ. Kiṃ kārāṇaṃ? Maṇḍapeyyamidaṃ, bhikkhave, brahmacariyaṃ, satthā sammukhībhūto, ito pubbe pana vo dīgharattaṃ suttaṃ, girīsu suttaṃ, nadīsu suttaṃ, samesu suttaṃ, visamesu suttaṃ, rukkhaggesupi suttaṃ adassanā ariyasaccānaṃ, tasmā tassa niddāya antakiriyattaṃ uṭṭhahatha nisīdatha daḷhaṃ sikkhatha santiyā.

Tattha purimapādassattho vuttanayo eva. Dutiyapāde pana **santīti** tisso santiyo – accantasanti, tadaṅgasanti, sammutisantīti, nibbānavipassanādiṭṭhigatānametaṃ adhivacanaṃ. Idha pana accantasanti nibbānamadhippettaṃ, tasmā nibbānatthaṃ daḷhaṃ sikkhatha, asithilaparakkamā hutvā sikkhathāti vuttaṃ hoti. Kiṃ kārāṇaṃ? **Mā vo pamatte viññāya, maccurājā amohayittha vasānuge**, mā tumhe “pamattā ete”ti evaṃ ñatvā maccurājapariyāyanāmo māro vasānuge amohayittha, yathā tassa vasaṃ gacchatha, evaṃ vasānuge karonto mā amohayitthāti vuttaṃ hoti.

336. Yato tassa vasaṃ anupagacchantā **yāya devā manussā ca...pe... samappitā**, yāya devā ca manussā ca atthikā rūpasaddagandharasaphoṭṭhabbatthikā, taṃ rūpādiṃ sitā nissitā allīnā hutvā tiṭṭhanti, taratha samatikkamatha etaṃ nānappakāresu visayesu viśatavittihīṇavisālattā visattikaṃ bhavabhogataṇhaṃ. **Khaṇo vo mā upaccagā**, ayaṃ tumbhākaṃ samaṇadhammakaraṇakkhaṇo mā atikkami. Yesañhi ayamevarūpo khaṇo atikkamati, ye ca imaṃ khaṇaṃ atikkamanti, te **khaṇātītā hi socanti nirayamhi samappitā**, nirassādaṭṭhena nirayasaññite catubbidhepi apāye patiṭṭhitā “akataṃ vata no kalyāṇa”ntiādinā nayena socanti.

337. Evaṃ bhagavā te bhikkhū ussāhetvā saṃvejetvā ca idāni tesāṃ taṃ pamādavihāraṃ vīgarahitvā sabbeva te appamāde niyojento “**pamādo rajo**”ti imaṃ gāthamāha. Tattha **pamādoti** saṅkhepato sativippavāso, so cittamalīnaṭṭhena **rajo**. Taṃ pamādamanupatito **pamādānupatito**, pamādānupatitattā aparāparuppanno pamādo eva, sopi rajo. Na hi kadāci pamādo nāma arajo atthi. Tena kiṃ dīpeti? Mā tumhe “daharā tāva mayaṃ pacchā jānissāmā”ti vissāsamāpajjittha. Daharakālepi hi pamādo rajo, majjhimakālepi therakālepi pamādānupatitattā mahārajo saṅkārakūṭo eva hoti, yathā ghare ekadvedivasiko rajo rajo eva, vaḍḍhamāno pana gaṇavassiko saṅkārakūṭo eva hoti. Evaṃ santepi pana paṭhamavaye buddhavacanaṃ pariyāpuṇitvā itaravayesu samaṇadhammaṃ karonto, paṭhamavaye vā

pariyāpūñitvā majjhimavaye suñitvā pacchimavaye samaṇadhammaṃ karontopi bhikkhu pamādavihārī na hoti appamādānulomapaṭipadaṃ paṭipannattā. Yo pana sabbavayesu pamādavihārī divāseyyaṃ āmisakathaṇca anuyutto, seyyathāpi tumhe, tasseva so paṭhamavaye pamādo rajo, itaravayesu pamādānupatito mahāpamādo ca mahārajo evāti.

Evam tesam pamādavihāraṃ vigarahitvā appamāde niyojento āha – **“appamādena vijjāya, abbahe sallamattano”**ti, tassattho – yasmā evameso sabbadāpi pamādo rajo, tasmā satiavippavāsasaṅkhātena appamādena āsavānaṃ khayaññasaṅkhātāya ca vijjāya paṇḍito kulaputto uddhare attano hadayanissitaṃ rāgādipaṇcavidhaṃ sallanti arahattanikūṭena desanaṃ samāpesi. Desanāpariyosāne saṃvegamāpajjivā tameva dhammadesanaṃ manasi karitvā paccavekkhamānā vipassanaṃ ārabhitvā pañcasatāpi te bhikkhū arahatte paṭiṭṭhahimsūti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya uṭṭhānasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

11. Rāhulasuttavaṇṇanā

338. Kacci abhiṇhasaṃvāsāti rāhulasuttaṃ. Kā uppatti? Bhagavā sammāsambodhiṃ abhisambujjhivā bodhimaṇḍato anupubbena kapilavatthum gantvā tatha rāhulakumārena “dāyajjaṃ me samaṇa dehī”ti dāyajjaṃ yācito sārīputtattheraṃ ānāpesi – “rāhulakumāraṃ pabbājehī”ti. Taṃ sabbam khandhakaṭṭhakathāyaṃ (mahāva. aṭṭha. 105) vuttanayeneva gahetabbaṃ. Evam pabbajitaṃ pana rāhulakumāraṃ vuḍḍhippattaṃ sārīputtattherova upasampādesi, mahāmoggallānatthero assa kammavācācariyo ahoṣi. Taṃ bhagavā “ayaṃ kumāro jātiādisampanno, so jātigottakulavaṇṇapokkharatādīni nissāya mānaṃ vā maḍaṃ vā mā akāsī”ti daharakālato pabhuti yāva na ariyabhūmiṃ pāpuṇi, tāva ovaḍanto abhiṇhaṃ imaṃ suttaṃ abhāsī. Tasmā cetaṃ suttapariyosānepi vuttaṃ “itthaṃ sudaṃ bhagavā āyasmantaṃ rāhulaṃ imāhi gāthāhi abhiṇhaṃ ovaḍatī”ti. Tattha paṭhamagāthāyaṃ ayaṃ saṅkhepattho “kacci tvam, rāhula, abhiṇhaṃ saṃvāsahetu jātiādīnaṃ aññatarena vatthunā na paribhavaṣi paṇḍitaṃ, ñāṇapadīpassa dhammadesanāpadīpassa ca dhāraṇato **ukkādhāro manussānaṃ kacci apacito tayā**, kacci niccaṃ pūjito tayā”ti āyasmantaṃ sārīputtaṃ sandhāya bhaṇāti.

339. Evam vutte āyasmā rāhulo “nāhaṃ bhagavā nīcapuriso viya saṃvāsahetu mānaṃ vā maḍaṃ vā karomī”ti dīpento imaṃ paṭigāthamāha **“nāhaṃ abhiṇhasaṃvāsā”**ti. Sā uttānatthā eva.

340. Tato naṃ bhagavā uttarim ovaḍanto **pañca kāmagaṇeti**ādīkā avasesagāthāyo āha. Tattha yasmā pañca kāmagaṇā sattānaṃ piyarūpā piyajātikā ativiya sattehi icchitā patthitā, mano ca nesam ramayanti, te cāyasmā rāhulo hitvā saddhāya gharā nikkhanto, na rājābhiniṭo, na corābhiniṭo, na iṇaṭṭo, na bhayaṭṭo, na jīvikāpakato, tasmā naṃ bhagavā **“pañca kāmagaṇe hitvā, piyarūpe manorame, saddhāya gharā nikkhammā”**ti samuttejetvā imassa nekkhammassa patirūpāya paṭipattiyā niyojento āha – **“dukkhassantakaro bhavā”**ti.

Tattha siyā “nanu cāyasmā dāyajjaṃ patthento balakkārena pabbājito, atha kasmā bhagavā āha – ‘saddhāya gharā nikkhammā’”ti vuccate – nekkhammādhimuttattā. Ayañhi āyasmā dīgharattaṃ nekkhammādhimutto padumuttarasammāsambuddhassa puttaṃ uparevataṃ nāma sāmaṇeraṃ dīsvā saṅkho nāma nāgarājā hutvā satta divase dānaṃ datvā tathābhāvaṃ patthetvā tato pabhuti patthanāsampanno abhinīhārasampanno satasahassakappe pāramiyo pūretvā antimabhavaṃ upapanno. Evam nekkhammādhimuttatañcassa bhagavā jānāti. Tathāgatabalaññatarañhi etaṃ ñāṇaṃ. Tasmā āha – “saddhāya gharā nikkhammā”ti. Atha vā dīgharattaṃ saddhāyeva gharā nikkhamma idāni dukkhassantakaro bhavāti ayamettha adhippāyo.

341. Idānissa ādito pabhuti vaṭṭadukkhassa antakiriya paṭipattiṃ dassetuṃ “**mitte bhajassu kalyāṇe**”tiādīmāha. Tattha sīlādīhi adhikā kalyāṇamittā nāma, te bhajanto himavantam nissāya mahāsālā mūlādīhi viya sīlādīhi vaḍḍhati. Tenāha – “mitte bhajassu kalyāṇe”ti. **Pantaṇca sayanāsanam, vivittaṃ appanigghosanti** yañca sayanāsanam pantam dūram vivittaṃ appākīṇṇam appanigghosam, yathā migasūkarādisaddena araṇṇasaññā uppajjati, tathārūpam sayanāsanañca bhajassu. **Mattaññū hohi bhojaneti** pamāṇaññū hohi, paṭiggahaṇamattam paribhogamattañca jānāhīti attho. Tattha paṭiggahaṇamattaññunā deyyadhammepi appe dāyakepi appam dātukāme appameva gahetabbaṃ, deyyadhamme appe dāyake pana bahum dātukāme pi appameva gahetabbaṃ, deyyadhamme pana bahutare dāyakepi appam dātukāme appameva gahetabbaṃ, deyyadhammepi bahutare dāyakepi bahum dātukāme attano balam jānitvā gahetabbaṃ. Apica mattāyeva vaṇṇitā bhagavatāti paribhogamattaññunā puttamaṃsam viya akkhabbhañjanamiva ca yoniso manasi karitvā bhojanam paribhuñjitabanti.

342. Evamimāya gāthāya brahmacariyassa upakārabhūtāya kalyāṇamittasevanāya niyojetvā senāsanabhojanamukhena ca paccayaparibhogapārisuddhisīle samādapetvā idāni yasmā cīvarādīsu taṇhāya micchāājīvo hoti, tasmā tam paṭisedhetvā ājīvapārisuddhisīle samādapento “**cīvare piṇḍapāte ca**”ti imaṃ gāthamāha. Tattha **paccayeti** gilānappaccaye. **Etesūti** etesu catūsu cīvarādīsu bhikkhūnam taṇhuppādavattūsu. **Taṇham mākāsīti** “hirikoṇapaṭicchādanādiatthameva te cattāro paccayā niccātūrānam purisānam paṭikārabhūtā jajjaragharassevimassa atidubbalassa kāyassa upatthambhabhūtā”tiādīnā nayena ādīnavam passanto taṇham mā janesi, ajanento anuppādentō viharāhīti vuttam hoti. Kim kāraṇam? **Mā lokam punarāgami.** Etesu hi taṇham karonto taṇhāya ākaḍḍhiyamāno punapi imaṃ lokam āgacchati. So tvam etesu taṇham mākāsī, evam sante na puna imaṃ lokam āgamissasīti.

Evam vutte āyasmā rāhulo “cīvare taṇham mākāsīti maṃ bhagavā āhā”ti cīvarapaṭisaṃyuttāni dve dhutaṅgāni samādiyi paṃsukūlikaṅgañca, tecīvarikaṅgañca. “Piṇḍapāte taṇham mākāsīti maṃ bhagavā āhā”ti piṇḍapātaṭisaṃyuttāni pañca dhutaṅgāni samādiyi – piṇḍapātikaṅgam, sapadānacārikaṅgam, ekāsanikaṅgam, pattapiṇḍikaṅgam, khalupacchābhattikaṅganti. “Senāsane taṇham mākāsīti maṃ bhagavā āhā”ti senāsanapaṭisaṃyuttāni cha dhutaṅgāni samādiyi – āraññikaṅgam, abbhokāsikaṅgam, rukkhāmūlikaṅgam, yathāsanthatikaṅgam, sosānikaṅgam, nesajjikaṅganti. “Gilānappaccaye taṇham mākāsīti maṃ bhagavā āhā”ti sabbappaccayesu yathālābham yathābalaṃ yathāsārūppanti tīhi santosehi santuṭṭho ahoṣi, yathā tam subbaco kulaputto padakkhiṇaggāhī anusāsanti.

343. Evam bhagavā āyasmantaṃ rāhulaṃ ājīvapārisuddhisīle samādapetvā idāni avasesasīle samathavipassanāsu ca samādapetuṃ “**saṃvuto pātīmokkhasmi**”ntiādīmāha. Tattha **saṃvuto pātīmokkhasminti** ettha bhavassūti pāṭhaseso. **Bhavāti** antimapadena vā sambandho vedītabbo, tathā dutiyapade. Evametehi dvīhi vacanehi pātīmokkhasamvarasīle, indriyasamvarasīle ca samādapesi. Pākaṭavasena cettha pañcindriyāni vuttāni. Lakkhaṇato pana chaṭṭhampi vuttamyeva hotīti vedītabbaṃ. **Sati kāyagatā tyatthūti** evam catupārisuddhisīle paṭiṭṭhitassa tuyham catudhātuvavattānacatubbidhasampajaññānāpānassatiāhārepaṭikūlasaññābhāvanādibhedā kāyagatā sati atthu bhavatu, bhāvehi nanti attho. **Nibbidābahulo bhavāti** saṃsāraṇaṭṭe ukkaṇṭhanabahulo sabbaloke anabhiratasāññī hohīti attho.

344. Ettāvata nibbedhabhāgiyam upacārabhūmiṃ dassetvā idāni appanābhūmiṃ dassento “**nimittam parivajjehi**”tiādīmāha. Tattha **nimittanti** rāgaṭṭhāniyam subhanimittam. Teneva nam parato vīsesento āha – “**subham rāgūpasañhita**”nti. **Parivajjehīti** amanasikārena pariccajāhi. **Asubhāya cittaṃ bhāvehīti** yathā saviññāṇake aviññāṇake vā kāye asubhabhāvanā sampajjati, evam cittaṃ bhāvehi. **Ekaggam susamāhitanti** upacārasamādhinā ekaggam, appanāsamādhinā susamāhitam. Yathā te īdisam cittaṃ hoti, tathā nam bhāvehīti attho.

345. Evamassa appanābhūmiṃ dassetvā vipassanam dassento “**animitta**”ntiādīmāha. Tattha

animittaṅca bhāvehīti evaṃ nibbedhabhāgiyena samādhinā samāhitacitto vipassanaṃ bhāvehīti vuttaṃ hoti. Vipassanā hi “aniccānupassanāññāṇaṃ niccanimittato vimuccatīti animitto vimokkho” tiādīnā nayena rāganimittādīnaṃ vā aggahaṇena animittavohāraṃ labhati. Yathāha –

“So khvāhaṃ, āvuso, sabbanimittānaṃ amanasikārā animittaṃ cetosamādhim upasampajja viharāmi. Tassa mayhaṃ, āvuso, iminā vihārena viharato nimittānusāri viññāṇaṃ hoti” ti (saṃ. ni. 4.340).

Mānānusayamujjahāti imāya animittabhāvanāya aniccasaññaṃ paṭilabhitvā “aniccasaññaṇo, megghiya, anattasaññaṇaṃ saṅghāti, anattasaññaṇi asmimānasamuggahātaṃ pāpuṇātī” ti evamādinā (a. ni. 9.3; udā. 31) anukkamena mānānusayaṃ ujjaḥa pajaha pariccajāhīti attho. **Tato mānābhisamayā, upasanto carissasīti** athevāṃ ariyamaggena mānassa abhisamayā khayā vayā pahānā paṭinissaggā upasanto nibbuto sītībhūto sabbadarathapariḷāhavirahito yāva anupādisesāya nibbānadhātuyā parinibbāsī, tāva suññatānimittāppaṇihitānaṃ aññataraññatarena phalasaṃpattivihārena carissasī viharissasīti arahattanikūṭhena desanaṃ niṭṭhāpesi.

Tato paraṃ “itthaṃ sudaṃ bhagavā” tiādi saṅgītikārakānaṃ vacanaṃ. **Tattha itthaṃ sudanti** itthaṃ su idaṃ, evamevāti vuttaṃ hoti. Sesamettha uttānatthameva. Evaṃ ovadiyamāno cāyasmā rāhulo paripākagatesu vimutti paripācānīyesu dhammesu cūḷārāhulovādasuttapariyosāne anekehi devatāsahashehi saddhim arahatte patiṭṭhāsīti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya rāhulasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

12. Nigrodhakappasutta-(vaṅgīsasutta)-vaṇṇanā

Evaṃ me sutanti nigrodhakappasuttaṃ, “vaṅgīsasutta” ntipi vuccati. Kā uppatti? Ayameva yāssa nidāne vuttā. Tattha **evaṃ meti**ādīni vuttatthāneva, yato tāni aññāni ca tathāvidhāni chaḍḍetvā avuttanayameva vaṇṇayissāma. **Aggāḷave cetiyeti** āḷaviyaṃ aggacetiye. Anuppanne hi bhagavati aggāḷavagotamakādīni anekāni cetiyāni ahesuṃ yakkhanāgādīnaṃ bhavanāni. Tāni uppanne bhagavati manussā vināsetvā vihāre akāmsu, teneva ca nāmena vohariṃsu. Tato aggāḷavacetiyaṃ saṅkhāte vihāre viharatīti vuttaṃ hoti. **Āyasmato vaṅgīsassāti** ettha **āyasmāti** piyavacanaṃ, **vaṅgīsoti** tassa therassa nāmaṃ. So jātito pabhūti evaṃ veditabbo – so kira paribbājakassa putto paribbājikāya kucchimhi jāto aññataraṃ vijjaṃ jānāti, yassānubhāvena chavasīsaṃ ākoṭetvā sattānaṃ gatim jānāti. Manussāpi sudaṃ attano ñātīnaṃ kālakatānaṃ susānato sīsāni ānetvā taṃ tesam gatim pucchanti. So “asukaniraye nibbato, asukamanussaloke” ti vadati. Te tena vimhitā tassa bahum dhanam denti. Evaṃ so sakalajambudīpe pākāṭo ahosi.

So satahasakappam puritapāramī abhinīhārasampanno pañcahi purisasahashehi parivuto gāmanigamajanapadarājadhānīsu vicaranto sāvatthim anuppatto. Tena ca samayena bhagavā sāvatthiyam viharati, sāvatthivāsino purebhattam dānam datvā pacchābhattam sunivatthā supārutā pupphagandhādīni gahetvā dhammassavanatthāya jetavanaṃ gacchanti. So te disvā “mahājanakāyo kuhiṃ gacchatī” ti pucchi. Athassa te ācikkhimsu – “buddho loke uppanno, so bahujanahitāya dhammam deseti, tattha gacchāmā” ti. Sopi tehi saddhim saparivāro gantvā bhagavatā saddhim sammoditvā ekamantaṃ nisīdi. Atha naṃ bhagavā āmantesi – “kiṃ, vaṅgīsa, jānāsī kira tādīsaṃ vijjaṃ, yāya sattānaṃ chavasīsaṃ ākoṭetvā gatim pavedesī” ti? “Evaṃ, bho gotama, jānāmi” ti. Bhagavā niraye nibbattassa sīsaṃ āharāpetvā dassesi, so nakhena ākoṭetvā “niraye nibbattassa sīsaṃ bho gotamā” ti āha. Evaṃ sabbagatinibbattānaṃ sīsāni dassesi, sopi tatheva ñatvā ārocesi. Athassa bhagavā khīṇāsavasīsaṃ dassesi, so punappunaṃ ākoṭetvā na aññāsī. Tato bhagavā “avisayo te ettha vaṅgīsa, mameveso visayo, khīṇāsavasīsa” nti vatvā imaṃ gāthamabhāsī –

“Gatī migānaṃ pavanaṃ, ākāso pakkhinaṃ gati;
Vibhavo gati dhammānaṃ, nibbānaṃ arahato gati”ti. (pari. 339);

Vaṅgīso gāthaṃ sutvā “imaṃ me, bho gotama, vijjaṃ dehī”ti āha. Bhagavā “nāyaṃ vijjā apabbajitānaṃ sampajjati”ti āha. So “pabbājetvā vā maṃ, bho gotama, yaṃ vā icchasi, taṃ katvā imaṃ vijjaṃ dehī”ti āha. Tadā ca bhagavato nigrodhakappatthero samīpe hoti, taṃ bhagavā ānāpesi – “tena hi, nigrodhakappa, imaṃ pabbājehī”ti. So taṃ pabbājetvā tacapañcakakammaṭṭhānaṃ ācikkhi. Vaṅgīso anupubbena paṭisambhidāppatto arahā ahoṣi. Etadagge ca bhagavatā niddiṭṭho “etadaggaṃ, bhikkhave, mama sāvakaṇaṃ bhikkhūnaṃ paṭibhānavantānaṃ yadidaṃ vaṅgīso”ti (a. ni. 1.212).

Evam samudāgatassa āyasmato vaṅgīssassa **upajjhāyo** vajjāvajjādiupanijjhāyanaena evaṃ laddhavohāro **nigrodhakappo** nāma thero. **Kappoti** tassa therassa nāmaṃ, nigrodhamūle pana arahattaṃ adhigatattā “**nigrodhakappo**”ti bhagavatā vutto. Tato naṃ bhikkhūpi evaṃ voharanti. Sāsane thirabhāvaṃ pattoti **thero**. **Aggālave cetiye aciraparinibbuto hotīti** tasmiṃ cetiye aciraparinibbuto hoti. **Rahogatassa paṭisallīnassāti** gaṇamhā vūpakaṭṭhattā rahogatassa kāyena, paṭisallīnassa cittena tehi tehi visayehi paṭinivattitvā sallīnassa. **Evaṃ cetaso parivitakko udapādīti** iminā ākārena vitakko uppajji. Kasmā pana udapādīti. Asammukhattā diṭṭhāsevanattā ca. Ayañhi tassa parinibbānakāle na sammukhā ahoṣi, diṭṭhapubbañcānena assa hatthakukkuccādiṭṭhāsevanam, tādisaṅca akhīṇāsavānampi hoti khīṇāsavānampi pubbapariyāyena.

Tathā hi piṇḍolabhāradvājo pacchābhattaṃ divāvihāratthāya udenassa uyyānameva gacchati pubbe rājā hutvā tattha paricāresīti iminā pubbapariyāyena, gavampatitthero tāvatimsabhavane suññaṃ devavimānaṃ gacchati devaputto hutvā tattha paricāresīti iminā pubbapariyāyena. Pilindavaccho bhikkhū vasalavādena samudācarati abbokiṇṇāni pañca jātisatāni brāhmaṇo hutvā tathā abhāsīti iminā pubbapariyāyena. Tasmā asammukhattā diṭṭhāsevanattā cassa evaṃ cetaso parivitakko udapādīti “**parinibbuto nu kho me upajjhāyo, udāhu no parinibbuto**”ti. Tato paraṃ uttānatthameva. **Ekamaṃsaṃ cīvaraṃ katvāti** ettha pana puna saṅghāpanena evaṃ vuttaṃ. Ekamaṃsanti ca vāmaṃsaṃ pārupitvā ṭhitassetam adhivacanaṃ. Yato yathā vāmaṃsaṃ pārupitvā ṭhitaṃ hoti, tathā cīvaraṃ katvāti evamassattho veditabbo. Sesam pākāṭameva.

346. Anomapaññanti omaṃ vuccati parittam lāmakam, na omapaññam, anomapaññam, mahāpaññanti attho. **Diṭṭheva dhammeti** paccakkhameva, imasmimyeva attabhāveti vā attho. **Vicikicchānanti** evarūpānaṃ parivitakkānaṃ. **Ñātoti** pākāṭo. **Yasassīti** lābhaparivārasampanno **abhinibbutattoti** guttacitto aparidayhamānacitto vā.

347. Tayā katanti nigrodhamūle nisinnattā “nigrodhakappo”ti vadatā tayā katanti yathā attanā upalakkheti, tathā bhaṇati. Bhagavā pana na nisinnattā eva taṃ tathā ālapī, apica kho tattha arahattaṃ pattattā. **Brāhmaṇassāti** jātim sandhāya bhaṇati. So kira brāhmaṇamahāsālakulā pabbajito. **Namassaṃ acarīti** namassamāno vihāsi. **Mutyapekkhoti** nibbānasankhātāṃ vimuttiṃ apekkhamāno, nibbānaṃ patthentoti vuttaṃ hoti. **Daḷhadhammadassīti** bhagavantaṃ ālapati. Daḷhadhammo hi nibbānaṃ abhijjanaṭṭhena, tañca bhagavā dasseti. Tasmā taṃ “daḷhadhammadassī”ti āha.

348. Sakyātipi bhagavantameva kulanāmena ālapati. **Mayampi sabbeti** niravasesaparisaṃ saṅgaṇhitvā attānaṃ dassento bhaṇati. **Samantacakkhūtipi** bhagavantameva sabbaññutaññānena ālapati. **Samavaṭṭhitāti** sammā avaṭṭhitā ābhogaṃ katvā ṭhitā. **Noti** amhākaṃ. **Savanāyāti** imassa pañhassa veyyākaraṇassavanatthāya. **Sotāti** sotindriyāni. **Tuvaṃ no satthā tvamanuttarosīti** thutivacanamattamevetam.

349. Chindeva no vicikicchanti akusalavicikicchāya nibbicikiccho so, vicikicchāpatirūpakaṃ pana taṃ parivitakkaṃ sandhāyevamāha. **Brūhi metanti** brūhi me etaṃ, yaṃ mayā yācitosi “taṃ sāvakaṃ sakya, mayampi sabbe aññātumicchāmā”ti, brūvanto ca taṃ **brāhmaṇaṃ parinibbutaṃ vedaya**

bhūripañña majjheva no bhāsa, parinibbutaṃ ñatvā mahāpaññaṃ bhagavā majjheva amhākaṃ sabbesaṃ bhāsa, yathā sabbeva mayaṃ jāneyyāma. **Sakkova devāna sahasanettoti** idaṃ pana thutivacanameva. Apicassa ayaṃ adhippāyo – yathā sakko sahasanetto devānaṃ majjhe tehi sakkaccaṃ sampañcchitavacano bhāsati, evaṃ amhākaṃ majjhe amhehi sampañcchitavacano bhāsati.

350. Ye kecīti imampi gāthaṃ bhagavantaṃ thunantoyeva vattukāmataṃ janetuṃ bhaṇati. Tassattho **ye keci** abhijjhādayo **ganthā** tesam appahāne mohavicikicchānaṃ pahānābhāvato “**mohamaggā**”ti ca “**aññānapakkhā**”ti ca “**vicikicchaṭṭhānā**”ti ca vuccanti. Sabbe te **tathāgataṃ patvā** tathāgatassa desanābalena viddhamasitā na bhavanti nassanti. Kiṃ kāraṇaṃ? Cakkhuñhi **etaṃ paramaṃ narānaṃ**, yasmā tathāgato sabbaganthavidhamanapaññācakkhujananato narānaṃ paramaṃ cakkhanti vuttaṃ hoti.

351. No ce hi jātūti imampi gāthaṃ thunantoyeva vattukāmataṃ janentova bhaṇati. Tattha **jātūti** ekaṃsavacanaṃ. **Purisoti** bhagavantaṃ sandhāyāha. **Jotimantoti** paññājotisamannāgatā sārīputtādayo. Idaṃ vuttaṃ hoti – yadi bhagavā yathā puratthimādibhedo vāto abbhaghanaṃ vihanati, evaṃ desanāvegena kilese na vihaneyya. Tathā yathā abbhaghanaṃ nivuto loko tamova hoti ekandhakāro, evaṃ aññānavutopi tamovassa. Yepi ime dāni jotimanto khāyanti sārīputtādayo, tepi narā na tapeyyunti.

352. Dhīrā cāti imampi gāthaṃ purimanayeneva bhaṇati. Tassattho **dhīrā** ca paṇḍitā purisā **pajjotakarā bhavanti**, paññāpajjotaṃ uppādentī. Tasmā ahaṃ taṃ **vīra** padhānavīriyasamannāgato bhagavā **tatheva maññe** dhīroti ca pajjotakarotveva ca maññāmi. Mayañhi vipassinaṃ sabbadhamme yathābhūtaṃ passantaṃ bhagavantaṃ jānanta eva upāgamumhā, tasmā **parisāsu no āvikarohi kappam**, nigrodhakappaṃ ācikkha pakāsehīti.

353. Khippanti imampi gāthaṃ purimanayeneva bhaṇati. Tassattho **khippaṃ giraṃ eraya** lahuṃ acirāyamāno vacanaṃ bhāsa, **vagguṃ** manoramaṃ bhagavā. Yathā suvaṇṇahaṃso gocarapaṭikkanto jātassaravanasaṇḍaṃ disvā gīvaṃ **paggayha** uccāretvā rattatuṇḍena saṇikaṃ ataramāno vagguṃ giraṃ nikūjati nicchāreti, evameva tvampi **saṇikaṃ nikūja**, iminā mahāpurisalakkhaṇaññātarena **bindussarena suvikappitena** suṭṭhuvikappitena abhisankhatena. Ete mayaṃ **sabbeva ujugatā** avikkhittamānasā hutvā tava nikūjitaṃ **suṇomāti**.

354. Pahīnajātīmarāṇanti imampi gāthaṃ purimanayeneva bhaṇati. Tattha na sesetīti aseso, taṃ **asesaṃ**. Sotāpannādayo viya kiñci asesetvā pahīnajātīmarāṇanti vuttaṃ hoti. **Niggayhāti** suṭṭhu yācitvā nibandhitvā. **Dhonanti** dhutasabbapāpaṃ. **Vadessāmīti** kathāpessāmi dhammaṃ. **Na kāmakāro hi puthujjanānanti** puthujjanānameva hi kāmakāro natthi, yaṃ patthenti ñātuṃ vā vattuṃ vā, taṃ na sakkonti. **Sāṅkheyyakāro ca tathāgatānanti** tathāgatānaṃ pana vīmaṃsakāro paññāpubbaṅgamā kiriyā. Te yaṃ patthenti ñātuṃ vā vattuṃ vā, taṃ sakkontīti adhippāyo.

355. Idāni taṃ sāṅkheyyakāraṃ pakāsento “**sampannavēyyākaraṇa**”nti gāthamāha. Tassattho – tathā hi tava bhagavā idaṃ **samujjupaññassa** tattha tattha samuggahītaṃ vuttaṃ pavattitaṃ sampannavēyyākaraṇaṃ, “santatīmahāmatto sattatālamattaṃ abbhuggantvā parinibbāyissati, suppubuddho sakko sattame divase pathaviṃ pavissati”ti evamādīsu aviparītaṃ diṭṭhaṃ. Tato pana suṭṭhutaṃ añjalīṃ paṇāmetvā āha – ayamañjalī pacchimo suppaṇāmito, ayamaparopi añjalī suṭṭhutaṃ paṇāmito. **Mā mohayīti** mā no akathanena mohayī jānaṃ jānanto kappassa gaṭiṃ. **Anomapaññāti** bhagavantaṃ ālapati.

356. Parovaranti imaṃ pana gāthaṃ aparenapi pariyāyena amohanameva yācanto āha. Tattha **parovaranti** lokiya lokuttaravasena sundarāsundaraṃ dūresantikaṃ vā. **Ariyadhammanti** catusaccadhammaṃ. **Viditvāti** paṭivijjhivā. **Jānanti** sabbaṃ ñeyyadhammaṃ jānanto. **Vācābhikaṅkhāmīti** yathā ghammani ghammatatto puriso kilanto tasito vāriṃ, evaṃ te vācaṃ

abhikaṅkhāmi. **Sutaṃ pavassāti** sutasaṅkhātaṃ saddāyatanam pavassa pagghara muṅca pavattehi. “Sutassa vassā” tipi pātho, vuttappakārassa saddāyatanassa vuṭṭhiṃ vassāti attho.

357. Idāni yādisaṃ vācaṃ abhikaṅkhati, taṃ pakāseto –

“Yadatthikaṃ brahmacariyaṃ acarī,
Kappāyano kaccissa taṃ amoghaṃ;
Nibbāyi so ādu saupādiseso,
Yathā vimutto ahu taṃ suṇomā” ti. –

Gāthamāha. Tattha **kappāyanoti** kappameva pūjāvasena bhaṇati. **Yathā vimuttoti** “kiṃ anupādisesāya nibbānadhātuyā yathā asekkhā, udāhu upādisesāya yathā sekkhā” ti pucchati. Sesamettha pākaṭameva.

358. Evaṃ dvādasahi gāthāhi yācito bhagavā taṃ viyākaronto –

“Accechchi taṇhaṃ idha nāmarūpe, (iti bhagavā)
Kaṇhassa sotaṃ dīgharattānusayitaṃ;
Atāri jātiṃ maraṇaṃ asesam,
Iccabravī bhagavā pañcasetṭho” ti. –

Gāthamāha. Tattha purimapadassa tāva attho – yāpi imasmiṃ nāmarūpe kāmataṇhādibhedā taṇhādīgharattaṃ appahīnaṭṭhena anusayitā kaṇhanāmakassa mārassa “sota” ntipi vuccati, taṃ kaṇhassa sotabhūtaṃ dīgharattānusayitaṃ idha nāmarūpe taṇhaṃ kappāyano chindīti. **Iti bhagavāti** idam panettha saṅgītikārānaṃ vacanaṃ. **Atāri jātiṃ maraṇaṃ asesanti** so taṃ taṇhaṃ chetvā asesam jātimaraṇaṃ atāri, anupādisesāya nibbānadhātuyā parinibbāyīti dasseti. **Iccabravī bhagavā pañcasetṭhoti** vaṅgīsenā puṭṭho bhagavā etadavoca pañcannaṃ paṭhamasissānaṃ pañcavaggiyānaṃ setṭho, pañcahi vā saddhādīhi indriyehi, silādīhi vā dhammakhandhehi ativisiṭṭhehi cakkhūhi ca setṭhoti saṅgītikārānamevidaṃ vacanaṃ.

359. Evaṃ vutte bhagavato bhāsitamabhinandamānaso vaṅgīso “**esa sutvā**” tiādigāthāyo āha. Tattha paṭhamagāthāya **isisattamāti** bhagavā isi ca sattamo ca uttamaṭṭhena vipassīkikhīvessabhūkakusandhakoṅāgamanakassapanāmake cha isayo attanā saha satta karonto pātubhūtotipi isisattamo, taṃ ālapanto āha. **Na maṃ vañcesīti** yasmā parinibbuto, tasmā tassa parinibbutabhāvaṃ icchantaṃ maṃ na vañcesi, na viṣaṃvādesīti attho. Sesamettha pākaṭameva.

360. Dutiyagāthāya yasmā mutyapekkho vihāsi, tasmā taṃ sandhāyāha “**yathāvādī tathākārī, ahu buddhassa sāvako**” ti. **Maccuno jālaṃ tatanti** tebhūmakavaṭṭe vitthataṃ mārassa taṇhājālaṃ. **Māyāvinoti** bahumāyassa. “Tathā māyāvino” tipi keci paṭhanti, tesam yo anekāhi māyāhi anekakkhattumpi bhagavantaṃ upasaṅkami, tassa tathā māyāvinoti adhippāyo.

361. Tatiyagāthāya **ādīti** kāraṇaṃ. **Upādānassāti** vaṭṭassa. Vaṭṭaṅhi upādātabbaṭṭhena idha “upādāna” nti vuttaṃ, tasseva upādānassa ādiṃ avijjātaṇhādibhedam kāraṇaṃ addasa kappoti evam vattum vaṭṭati bhagavāti adhippāyena vadati. **Accagā vatāti** atikkanto vata. **Maccudheyyanti** maccu ettha dhiyatīti maccudheyyam, tebhūmakavaṭṭassetam adhivacanaṃ. Taṃ suduttaram maccudheyyam accagā vatāti vedajāto bhaṇati. Sesamettha pākaṭamevāti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya nigrodhakappasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

13. Sammāparibbājanīyasutta-(mahāsamayasutta)-vaṇṇanā

362. Pucchāmi munim pahūtapaññanti sammāparibbājanīyasuttaṃ, “mahāsamayasutta”ntipi vuccati mahāsamayadivase kathitattā. Kā uppatti? Pucchāvasikā uppatti. Nimmitabuddhena hi puṭṭho bhagavā imaṃ suttamabhāsi, taṃ saddhim pucchāya “sammāparibbājanīyasutta”nti vuccati. Ayamettha saṅkhepo, vitthārato pana sākiyakoliyānaṃ uppattito pabhuti porāṇehi vaṇṇiyati.

Tatrāyaṃ uddesamaggavaṇṇanā – paṭhamakappikānaṃ kira rañño mahāsammatassa rojo nāma putto ahoṣi. Rojassa vararojo, vararajassa kalyāṇo, kalyāṇassa varakalyāṇo, varakalyāṇassa mandhātā, mandhātussa varamandhātā, varamandhātussa uposatho, uposathassa varo, varassa upavaro, upavarassa maghadevo, maghadevassa paramparā caturāsīti khattiyasahassāni ahesuṃ. Tesāṃ parato tayo okkākaṃsa ahesuṃ. Tesu tatiyaokkākaṃsa pañca mahesiyo ahesuṃ – hatthā, cittā, jantu, jālinī, visākhātī. Ekekissā pañca pañca itthisatāni parivārā. Sabbajetṭhāya cattāro puttā – okkāmuḥko, karakaṇḍu, hatthiniko, sinipuroti; pañca dhītaro – piyā, suppiyā, ānandā, vijitā, vijitasenāti. Evaṃ sā nava putte labhitvā kālamakāsi.

Atha rājā aññaṃ daharaṃ abhirūpaṃ rājadhītaraṃ ānetvā aggamahesiṭṭhāne ṭhapesi. Sāpi jantūṃ nāma ekaṃ puttaṃ vijāyī. Taṃ jantukumāraṃ pañcamadivase alaṅkaritvā rañño dassesi. Rājā tuṭṭho mahesiyā varaṃ adāsi. Sā ñātakehi saddhim mantevā puttassa rajjaṃ yāci. Rājā “nassa vasali, mama puttānaṃ antarāyamicchasi”ti nādāsi. Sā punappunaṃ raho rājānaṃ paritosevā “na, mahārāja, musāvādo vaṭṭati”tiādāni vatvā yāceti eva. Atha rājā putte āmantesi – “ahaṃ, tātā, tumhākaṃ kaniṭṭhaṃ jantukumāraṃ disvā tassa mātuyā sahasā varaṃ adāsiṃ. Sā puttassa rajjaṃ pariṇāmetuṃ icchati. Tumhe mamaccayena āgantvā rajjaṃ kāreyyāthā”ti aṭṭhahi amaccehi saddhim uyyojesi. Te bhaginiyo ādāya caturaṅginiyā senāya nagarā nikkhamiṃsu. “Kumārā pituaccayena āgantvā rajjaṃ kāressanti, gacchāma ne upaṭṭhahāmā”ti cintevā bahū manussā anubandhiṃsu. Paṭhamadivase yojanamattā senā ahoṣi, dutiyadivase dviyojanamattā, tatiyadivase tiyojanamattā. Kumārā cintesuṃ – “mahā ayaṃ balakāyo, sace mayāṃ kañci sāmantarājānaṃ akkamitvā janapadaṃ gaṇhissāma, sopi no na pahossati, kiṃ paresaṃ piḷaṃ katvā laddharajjena, mahā jambudīpo, araṇṇe nagaraṃ māpessāma”ti himavantābhimukhā agamiṃsu.

Tattha nagaramāpanokāsaṃ pariyesamānā himavati kapilo nāma ghoratapo tāpaso paṭivasati pokkharāṇitīre mahāsākasaṇḍe, tassa vasanokāsaṃ gatā. So te disvā pucchitvā sabbaṃ pavattiṃ sutvā tesu anukampaṃ akāsi. So kira bhummajālaṃ nāma vijjaṃ jānāti, yāya uddhaṃ asītihatthe ākāse ca heṭṭhā bhūmiyañca guṇadose passati. Athekasmiṃ padese sūkaramigā sīhabyagghādayo tāsetvā paripātentī, maṇḍūkamūsikā sappe bhimsāpenti. So te disvā “ayaṃ bhūmippadeso pathavīagga”nti tasmīṃ padese assamaṃ māpesi. Tato so rājakumāre āha – “sace mama nāmena nagaraṃ karoṭha, demi vo imaṃ okāsa”nti. Te tathā paṭijāniṃsu. Tāpaso “imasmīṃ okāse ṭhatvā caṇḍālaputtopi cakkavattiṃ balena atiseti”ti vatvā “assame rañño gharaṃ māpetvā nagaraṃ māpethā”ti taṃ okāsaṃ datvā sayāṃ avidūre pabbatapāde assamaṃ katvā vasi. Tato kumārā tattha nagaraṃ māpetvā kapilassa vutthokāse katattā “**kapilavatthū**”ti nāmaṃ āropetvā tattha nivāsaṃ kappesuṃ.

Atha amaccā “ime kumārā vayappattā, yadi nesāṃ pitā santike bhavēyya, so āvāhavivāhaṃ kāreyya. Idāni pana amhākaṃ bhāro”ti cintevā kumārehi saddhim mantesuṃ. Kumārā “amhākaṃ sadisā khattiyadhītaro na passāma, tāsampi bhaginīnaṃ sadise khattiyakumāre, jātisambhedañca na karomā”ti. Te jātisambhedabhayena jetṭhabhaginīṃ mātutuṭṭhāne ṭhapetvā avasesāhi saṃvāsaṃ kappesuṃ. Tesāṃ pitā taṃ pavattiṃ sutvā “sakyā vata, bho kumārā, paramasakyā vata, bho kumārā”ti udānaṃ udānesi. Ayaṃ tāva sakyānaṃ uppatti. Vuttampi cetāṃ bhagavatā –

“Atha kho, ambaṭṭha, rājā okkāko amacce pārisajje āmantesi – ‘kahaṃ nu kho, bho, etarahi kumārā sammantī’ti. Atthi, deva, himavantapasse pokkharāṇiyā tīre mahāsākasaṇḍo, tatthetarahi kumārā sammanti. Te jātisambhedabhayā sakāhi bhaginīhi saddhim saṃvāsaṃ kappentīti. Atha

kho, ambaṭṭha, rājā okkāko udānaṃ udānesi – ‘sakyā vata, bho kumārā, paramasakyā vata, bho kumārā’ ti, tadagge kho pana, ambaṭṭha, sakyā paññāyanti, so ca sakyānaṃ pubbapuriso’ ti (dī. ni. 1.267).

Tato nesam jetṭhabhaginiyā kuṭṭharogo udapādi, koviḷārapupphasadisāni gattāni ahesum. Rājakumārā ‘‘imāya saddhiṃ ekato nisajjattānabhojanādāni karontānampi upari esa rogo saṅkamati’’ ti cintetvā uyyānakīḷaṃ gacchantā viya taṃ yāne āropetvā araññaṃ pavisitvā pokkharaṇiṃ khaṇāpetvā taṃ tattha khādanīyabhojanīyehi saddhiṃ pakkhipitvā upari padaraṃ paṭicchādāpetvā paṃsum datvā pakkamiṃsu. Tena ca samayena rāmo nāma rājā kuṭṭharogī orodhehi ca nāṭakehi ca jigucchiamāno tena saṃvegena jetṭhaputtassa rajjaṃ datvā araññaṃ pavisitvā tattha paṇṇamūlaphalāni paribhuñjanto nacirasseva arogo suvaṇṇavaṇṇo hutvā, ito cito ca vicaranto mahantaṃ susirarukkhaṃ disvā tassabbhantare soḷasathappamāṇaṃ taṃ kolāpaṃ sodhetvā, dvāraṇca vātapānaṇca katvā nisseṇiṃ bandhitvā tattha vāsaṃ kappesi. So aṅgārakaṭaḥe aggiṃ katvā rattim viṣṣaraṇca sūṇanto sayati. So ‘‘asukasmim padese siho saddamakāsi, asukasmim byaggho’’ ti sallakkhetvā pabhāte tattha gantvā viḡhāsamaṃsaṃ ādāya pacitvā khādāti.

Athekadivasam so paccūsasamaye aggiṃ jāletvā nisīdi. Tena ca samayena tassā rājadhītāya gandhaṃ ghāyitvā byaggho taṃ padesaṃ khaṇitvā padarathare vivaramakāsi. Tena vivarena sā byagghaṃ disvā bhītā viṣṣaramakāsi. So taṃ saddaṃ sutvā ‘‘itthisaddo eso’’ ti ca sallakkhetvā pātova tattha gantvā ‘‘ko etthā’’ ti āha. ‘‘Mātugāmo sāmī’’ ti. ‘‘Nikkhamā’’ ti. ‘‘Na nikkhamāmi’’ ti. ‘‘Kiṃ kāraṇā’’ ti? ‘‘Khattiyakaññā aha’’ nti. Evaṃ sobbhe nikhātāpi mānameva karoti. So sabbam pucchitvā ‘‘ahampi khattiyo’’ ti jātim ācikkhitvā ‘‘ehi dāni khīre pakkhittasappi viya jāta’’ nti āha. Sā ‘‘kuṭṭharoginimhi sāmī, na sakkā nikkhamitu’’ nti āha. So ‘‘katakammo dāni ahaṃ sakkā tikicchitu’’ nti nisseṇiṃ datvā taṃ uddharitvā attano vasanokāsaṃ netvā sayam paribhuttābhesajjāni eva datvā nacirasseva arogaṃ suvaṇṇavaṇṇamakāsi. So tāya saddhiṃ saṃvāsaṃ kappesi. Sā paṭhamasaṃvāseneva gabbhaṃ gaṇhitvā dve putte vijāyi, punapi dveti evaṃ soḷasakkhattuṃ vijāyi. Evaṃ te dvattimsa bhātaro ahesum. Te anupubbena vuḍḍhippatte pitā sabbasippāni sikkhāpesi.

Athekadivasam eko rāmarañño nagaravāsī pabbate ratanāni gavesanto taṃ padesaṃ āgato rājānaṃ disvā aññāsi. ‘‘Jānāmaḥ, deva, tumhe’’ ti āha. ‘‘Kuto tvam āgatosī’’ ti ca tena puṭṭho ‘‘nagarato devā’’ ti āha. Tato nam rājā sabbam pavattim pucchi. Evaṃ tesu samullapamānesu te dārakā āgamiṃsu. So te disvā ‘‘ime ke devā’’ ti pucchi. ‘‘Puttā me bhaṇe’’ ti. ‘‘Imehi dāni, deva, dvattimsakumārehi parivuto vane kiṃ karissasi, ehi rajjamanusāsā’’ ti? ‘‘Alaṃ, bhaṇe, idheva sukha’’ nti. So ‘‘laddhaṃ dāni me kathāpābhata’’ nti nagaraṃ gantvā rañño puttassārocesi. Rañño putto ‘‘pītaṃ ānessāmi’’ ti caturaṅginiyā senāya tattha gantvā nānappakārehi pītaṃ yāci. Sopi ‘‘alaṃ, tāta kumāra, idheva sukha’’ nti neva icchi. Tato rājaputto ‘‘na dāni rājā āgantum icchati, handassa idheva nagaraṃ māpemi’’ ti cintetvā taṃ kolarukkhaṃ uddharitvā gharaṃ katvā nagaraṃ māpetvā kolarukkhaṃ apantvā katattā ‘‘kolanagara’’ nti ca byagghapathe katattā ‘‘byagghapajja’’ nti cāti dve nāmāni āropetvā agamāsi.

Tato vayappatte kumāre mātā āṇāpesi – ‘‘tātā, tumhākaṃ kapilavatthuvāsino sakyā mātulā honti, dhītaro nesam gaṇhathā’’ ti. Te yaṃ divasaṃ khattiyakaññāyo nadikīḷanaṃ gacchanti, taṃ divasaṃ gantvā nadititthaṃ uparundhitvā nāmāni sāvetvā patthitā patthitā rājadhītaro gahetvā agamaṃsu. Sakyarājāno sutvā ‘‘hotu bhaṇe, amhākaṃ ñātakā evā’’ ti tuṅhī ahesum. Ayaṃ kolyānaṃ uppatti.

Evaṃ tesam sākiyakoliyānaṃ aññamaññaṃ āvāhavivāhaṃ karontānaṃ āgato vaṃso yāva sīhahanurājā, tāva vitthāro veditabbo – sīhahanurañño kira pañca puttā ahesum – suddhodano, amitodano, dhotodano, sakkodano, sukkodanoti. Tesu suddhodane rajjaṃ kārayamāne tassa pajāpatiyā añjanarañño dhītāya mahāmāyādeviyā kucchimhi pūritapāramī mahāpuriso jātakanidāne vuttanayena tusitapurā cavitvā paṭisandhiṃ gahetvā anupubbena katamahābhinnikkhamano sammāsambodhiṃ abhisambujjhivā pavattitavaradhammacakko anukkamena kapilavatthum gantvā suddhodanamahārājādayo ariyaphale patitṭhāpetvā janapadacārikaṃ pakkamitvā punapi aparena

samayena paccāgantvā pannarasahi bhikkhusatehi saddhiṃ kapilavatthusmiṃ viharati nigrodhārāme.

Tattha viharante ca bhagavati sākiyakoliyānaṃ udakaṃ paṭicca kalaho ahoṣi. Kathaṃ? Nesaṃ kira ubhinnampi kapilapurakoliyapurānaṃ antare rohiṇi nāma nadī pavattati. Sā kadāci appodakā hoti, kadāci mahodakā. Appodakakāle setuṃ katvā sākiyāpi koliyāpi attano attano sassapāyanatthaṃ udakaṃ ānenti. Tesāṃ manussā ekadivasāṃ setuṃ karontā aññaṃaññaṃ bhaṇḍantā “are tumhākaṃ rājakulaṃ bhaginīhi saddhiṃ saṃvāsaṃ kappesi kukkuṭasaṃsaṅgālādītiraḥchānā viya, tumhākaṃ rājakulaṃ susirarukkhe vāsaṃ kappesi pisācillikā viyā” ti evaṃ jātivādena khumsetvā attano attano rājūnaṃ ārocesuṃ. Te kuddhā yuddhasajjā hutvā rohiṇinādītiraṃ sampattā. Evaṃ sāgarasadisāṃ balaṃ aṭṭhāsi.

Atha bhagavā “ñātakā kalahaṃ karonti, handa, ne vāressāmi” ti ākāsenāgantvā dvinnāṃ senānaṃ majjhe aṭṭhāsi. Tampi āvajjetvā sāvattahito āgatoti eke. Evaṃ thatvā ca pana **attadaṇḍasuttaṃ** (su. nī. 941 ādayo) abhāsi. Taṃ sutvā sabbe saṃvegappattā āvudhāni chaḍḍetvā bhagavantāṃ namassamānā aṭṭhaṃsu, mahagghaṇca āsanaṃ paññāpesuṃ. Bhagavā oruyha paññattāsane nisīditvā “kuṭhārīhattho puriso” tiādikāṃ **phandanajātakaṃ** (jā. 1.13.14), “vandāmi taṃ kuñjarā” tiādikāṃ **laṭukikajātakaṃ** (jā. 1.5.39).

“Sammodamānā gacchanti, jālamādāya pakkhino;
Yadā te vivadissanti, tadā ehinti me vasa” nti. (jā. 1.1.33) –

Imaṃ **vaṭṭakajātakaṇca** kathetvā puna tesāṃ cirakālapavattāṃ ñātibhāvaṃ dassento imaṃ mahāvamsāṃ kathesi. Te “pubbe kira mayaṃ ñātakā evā” ti ativiya pasīdiṃsu. Tato sakyā aḍḍhateyyakumārasate, koliyā aḍḍhateyyakumārasateti pañca kumārasate bhagavato parivāratthāya adamsu. Bhagavā tesāṃ pubbahetuṃ disvā “etha bhikkhavo” ti āha. Te sabbe iddhiyā nibbattaatṭhaparikkhārayuttā ākāse abbhuggantvā āgamma bhagavantāṃ vanditvā aṭṭhaṃsu. Bhagavā te ādāya mahāvanaṃ agamāsi. Tesāṃ pajāpatiyo dūte pāhesuṃ, te tāhi nānappakārehi palobhiyamānā ukkaṇṭhiṃsu. Bhagavā tesāṃ ukkaṇṭhitabhāvaṃ ñatvā himavantāṃ dassetvā tattha **kuṇālajātakakathāya** (jā. 2.21.289 kuṇālajātakaṃ) tesāṃ anabhiratiṃ vinodetukāmo āha – “ditṭhapubbo vo, bhikkhave, himavā” ti? “Na bhagavā” ti. “Etha, bhikkhave, pekkhathā” ti attano iddhiyā te ākāse nento “ayaṃ suvaṇṇapabbato, ayaṃ rajatapabbato, ayaṃ maṇipabbato” ti nānappakāre pabbate dassetvā kuṇāladahe manosilātale paccuṭṭhāsi. Tato “himavante sabbe catuppadabahuppādādibhedā tiracchānagatā pāṇā āgacchantu, sabbesaṇca pacchato kuṇālasakuṇo” ti adhiṭṭhāsi. Āgacchante ca te jātināmaniruttivasena vaṇṇento “ete, bhikkhave, haṃsā, ete koñcā, ete cakkavākā, karavīkā, hatthisoṇḍakā, pokkharasātakā” ti tesāṃ dassesi.

Te vimhitahadayā passantā sabbapacchato āgacchantāṃ dvīhi dijakaññāhi mukhatuṇḍakena ḍaṃsitvā gahitakaṭṭhavemajjhe nisinnaṃ saḥsadijakaññāparivāraṃ kuṇālasakuṇaṃ disvā acchariyabbhutacittajātā bhagavantāṃ āhaṃsu – “kacci, bhante, bhagavāpi idha kuṇālarājā bhūtapubbo” ti? “Āma, bhikkhave, mayāvesa kuṇālavamsō kato. Atīte hi mayaṃ cattāro janā idha vasimhā – nārado devilo isi, ānando gijjarājā, puṇṇamukho phussakokilo, ahaṃ kuṇālo sakuṇo” ti sabbāṃ mahākuṇālajātakaṃ kathesi. Taṃ sutvā tesāṃ bhikkhūnaṃ purāṇadutiyaikāyo ārabha uppannā anabhirati vūpasantā. Tato tesāṃ bhagavā saccakathaṃ kathesi, kathāpariyosāne sabbapacchimako sotāpanno, sabbauparimo anāgāmī ahoṣi, ekopi puthujjano vā arahā vā natthi. Tato bhagavā te ādāya punadeva mahāvane oruhi. Āgacchamānā ca te bhikkhū attanova iddhiyā āgacchiṃsu.

Atha nesaṃ bhagavā uparimaggaṭṭhāya puna dhammaṃ desesi. Te pañcasatāpi vipassanaṃ ārabhitvā arahatte patiṭṭhahiṃsu. Paṭhamaṃ patto paṭhamameva agamāsi “bhagavato ārocesāmi” ti. Āgantvā ca “abhiramāmaṃ bhagavā, na ukkaṇṭhāmi” ti vatvā bhagavantāṃ vanditvā ekamantaṃ nisīdi. Evaṃ te sabbepi anukkamena āgantvā bhagavantāṃ parivāretvā nisīdiṃsu jeṭṭhamāsauposathādivase sāyanhasamaye. Tato pañcasatakhiṇāsavaparivutaṃ varabuddhāsane nisinnaṃ

bhagavantam ̥hapetvā asaññasatte ca arūpabrahmāno ca sakaladasasahassacakkavāḷe avasesadevatādayo maṅgalasuttavaṇṇanāyaṃ vuttanayena sukhumattabhāve nimminivā samparivāresuṃ “vicitrapaṭibhānaṃ dhammadesanaṃ sossāmā”ti. Tattha cattāro khīṇāsavabrahmāno samāpattito vuṭṭhāya brahmagaṇaṃ apassantā “kuhiṃ gatā”ti āvajjetvā tamatthaṃ ñatvā pacchā āgantvā okāsaṃ alabhamānā cakkavāḷamuddhani ̥hatvā paccekagāthāyo abhāsiṃsu. Yathāha –

“Atha kho catunnaṃ suddhāvāsakāyikānaṃ devatānaṃ etadahosi – ‘ayaṃ, kho, bhagavā sakkesu viharati kapilavatthusmiṃ mahāvane mahatā bhikkhusaṅghena saddhiṃ pañcamattehi bhikkhusatehi sabbeheva arahantehi. Dasahi ca lokadhātūhi devatā yebhuyyena sannipatitā honti bhagavantam dassanāya bhikkhusaṅghaṇca. Yaṃnūna mayampi yena bhagavā tenupasaṅkameyyāma, upasaṅkamtivā bhagavato santike paccekam gātham bhāseyyāmā”’ti (dī. ni. 2.331; saṃ. ni. 1.37).

Sabbaṃ sagāthāvagge vuttanayeneva veditabbaṃ. Evaṃ gantvā ca tattha eko brahmā puratthimacakkavāḷamuddhani okāsaṃ labhitvā tattha ̥hito imaṃ gātham abhāsi –

“Mahāsamayo pavanasmim...pe...
Dakkhitāye aparājitasanḡha”nti. (dī. ni. 2.332; saṃ. ni. 1.37);

Imañcassa gātham bhāsamānassa pacchimacakkavāḷapabbate ̥hito saddam assosi.

Dutiyo pacchimacakkavāḷamuddhani okāsaṃ labhitvā tattha ̥hito taṃ gātham sutvā imaṃ gātham abhāsi –

“Tatra bhikkhavo samādahaṃsu...pe...
Indriyāni rakkhanti paṇḍitā”ti. (dī. ni. 2.332; saṃ. ni. 1.37);

Tatiyo dakkhiṇacakkavāḷamuddhani okāsaṃ labhitvā tattha ̥hito taṃ gātham sutvā imaṃ gātham abhāsi –

“Chetvā khīlam chetvā paligham...pe... susunāgā”ti. (dī. ni. 2.332; saṃ. ni. 1.37);

Catuttho uttaracakkavāḷamuddhani okāsaṃ labhitvā tattha ̥hito taṃ gātham sutvā imaṃ gāthamabhāsi –

“Ye keci buddham saraṇam gatāse...pe...
Devakāyaṃ paripūressantī”ti. (dī. ni. 2.332; saṃ. ni. 1.37);

Tassapi taṃ saddam dakkhiṇacakkavāḷamuddhani ̥hito assosi. Evaṃ tadā ime cattāro brahmāno parisam thometvā ̥hitā ahesuṃ, mahābrahmāno ekacakkavāḷam chādetvā aṭṭhaṃsu.

Atha bhagavā devaparisam oloketvā bhikkhūnaṃ ārocesi – ‘yepi te, bhikkhave, ahesuṃ atītamaddhānaṃ arahanto sammāsambuddhā, tesampi bhagavantānaṃ etapparamāyeva devatā sannipatitā ahesuṃ. Seyyathāpi mayham etarahi, yepi te, bhikkhave, bhavissanti anāgatamaddhānaṃ arahanto sammāsambuddhā, tesampi bhagavantānaṃ etapparamāyeva devatā sannipatitā bhavissanti seyyathāpi mayham etarahi”ti. Tato taṃ devaparisam bhābbābhābbavasena dvidhā vibhaji “ettakā bhābbā, ettakā abhābbā”ti. Tattha “abhābbaparisā buddhasatepi dhammaṃ desente na bujjhati, bhābbaparisā sakkā bodhetu”nti ñatvā puna bhābbapuggale cariyavasena chadhā vibhaji “ettakā rāgacaritā, ettakā dosa-moha-vitakka-saddhā-buddhacaritā”ti. Evaṃ cariyavasena pariggahetvā “assā parisāya kīdisā dhammadesanā sappāyā”ti dhammakathaṃ vicinitvā puna taṃ parisam manasākāsi – “attajjhāsayena nu kho jāneyya, parajjhāsayena, aṭṭhuppattivasena, pucchāvasenā”ti. Tato

“pucchāvasena jāneyyā”ti ñatvā “pañhaṃ pucchitū samattho atthi, natthī”ti puna sakalaparisaṃ āvajjetvā “natthi koci”ti ñatvā “sace ahameva pucchitvā ahameva vissajjeyyaṃ, evamassā parisāya sappāyaṃ na hoti. Yaṃnūnāhaṃ nimmitabuddhaṃ māpeyyanti pādakajjhānaṃ samāpajjitvā vuṭṭhāya manomayiddhiyā abhisāṅkharitvā nimmitabuddhaṃ māpesi. Sabbaṅgapaccaṅgī lakkhaṇasampanno pattacīvaradharo ālokitavilokitādisampanno hotū”ti adhiṭṭhānacittena saha pāturahosi. So pācīnalokadhātuto āgantvā bhagavato samasame āsane nisinno evaṃ āgantvā yāni bhagavatā imamhi samāgame cariyavasena cha suttāni (su. ni. 854 ādayo, 868 ādayo, 884 ādayo, 901 ādayo, 921 ādayo) kathitāni. Seyyathidaṃ – purābhedasuttaṃ kalahavivādasuttaṃ cūḷabyūhaṃ mahābyūhaṃ tuvaṭakaṃ idameva sammāparibbājanīyanti. Tesu rāgacaritadevatānaṃ sappāyavasena kathetabbassa imassa suttassa pavattanatthaṃ pañhaṃ pucchanto “**pucchāmi munīṃ pahūtapañña**”nti imaṃ gāthamāha.

Tattha **pahūtapañña**nti mahāpaññaṃ. **Tiṇṇanti** caturoghatīṇṇaṃ. **Pāraṅgata**nti nibbānappattaṃ. **Parinibbuta**nti saupādisesanibbānavasena parinibbutaṃ. **Ṭhitatta**nti lokadhammehi akampanīyacittaṃ. **Nikkhamma gharā panujja kāmeti** vatthukāme panuditvā gharāvāsā nikkhamma. **Kathaṃ bhikkhu sammā so loke paribbajeyyāti** so bhikkhu kathaṃ loke sammā paribbajeyya vihareyya anupalitto lokena hutvā, lokaṃ atikkameyyāti vuttaṃ hoti. Sesamettha vuttanayameva.

363. Atha bhagavā yasmā āsavakkhayaṃ appatvā loke sammā paribbajanto nāma natthi, tasmā tasmim rāgacaritādivasena pariggahite sabbapuggalasamūhe taṃ taṃ tesam tesam samānadosānaṃ devatāgaṇānaṃ āciṇṇadosappahānatthaṃ “**yassa maṅgalā**”ti ārabhitvā arahattanikūṭeneva khīṇāsavaṇṇapaṭipadaṃ pakāsento pannarasa gāthāyo abhāsi.

Tattha paṭhamagāthāya tāva **maṅgalāti** maṅgalasutte vuttānaṃ diṭṭhamaṅgalādīnametaṃ adhivacanaṃ. **Samūhatāti** suṭṭhu ūhatā paññāsathena samucchinnā. **Uppātāti** “ukkāpātadisādhādayo evaṃ vipākā hontī”ti evaṃ pavattā uppātābhinivesā. **Supināti** “pubbaṅhasamaye supinaṃ disvā idaṃ nāma hoti, majjhanhikādīsu idaṃ, vāmapassena sayatā diṭṭhe idaṃ nāma hoti, dakkhiṇapassādīhi idaṃ, supinante candaṃ disvā idaṃ nāma hoti, sūriyādayo disvā ida”nti evaṃ pavattā supinābhinivesā. **Lakkhaṇāti** daṇḍalakkhaṇavatthalakkhaṇādīpāṭhaṃ paṭhitvā “iminā idaṃ nāma hoti”ti evaṃ pavattā lakkhaṇābhinivesā. Te sabbepi brahmajāle vuttanayeneva veditabbā. **So maṅgaladosavippahīnoti** aṭṭhatimśa mahāmaṅgalāni ṭhapetvā avasesā maṅgaladosā nāma. Yassa panete maṅgalādayo samūhatā, so maṅgaladosavippahīno hoti. Atha vā maṅgalānaṃ uppātādidosānaṃ pahīnattā maṅgaladosavippahīno hoti, na maṅgalādīhi suddhiṃ pacceti ariyamaggassa adhigatattā. Tasmā **sammā so loke paribbajeyya**, so khīṇāsavo sammā loke paribbajeyya anupalitto lokenāti.

364. Dutiyagāthāya **rāgaṃ vinayetha mānusesu, dibbesu kāmesu cāpi bhikkhūti** mānusesu ca dibbesu ca kāmaguṇesu anāgāmimaggena anuppattidhammataṃ nento rāgaṃ vinayetha. **Atikkamma bhavaṃ samecca dhammanti** evaṃ rāgaṃ vinetvā tato paraṃ arahattamaggena sabbappakārato pariññābhisamayādayo sādiento catusaccabhedampi samecca dhammaṃ imāya paṭipadāya tividhampi atikkamma bhavaṃ. **Sammā soti** sopi bhikkhu sammā loke paribbajeyya.

365. Tatiyagāthāya “**anurodhavirodhavippahīno**”ti sabbavatthūsu pahīnarāgado. Sesam vuttanayameva sabbagāthāsu ca “sopi bhikkhu sammā loke paribbajeyyā”ti yojetabbaṃ. Ito parañhi yojanampi avatvā avuttanayameva vaṇṇayissāma.

366. Catutthagāthāya sattasaṅkhāravasena duvidhaṃ **piyaṅca appiyaṅca** veditabbaṃ, tattha chandarāgapaṭighappahānena **hitvā. Anupādāyāti** catūhi upādānehi kañci dhammaṃ aggahetvā. **Anissito kuhiñcīti** aṭṭhasatabhedena taṇhānissayena dvāsattābhedena diṭṭhinissayena ca kuhiñci rūpādīdhamme bhava vā anissito. **Samyojanīyehi vippamuttoti** sabbepi tebhūmakadhammā dasavidhasamyojanassa visayattā samyojanīyā, tehi sabbappakārato maggabhāvanāya pariññātattā ca vippamuttoti attho. Paṭhamapādena cettha rāgadosappahānaṃ vuttaṃ, dutiyena upādānanissayābhāvo, tatiyena sesākusalehi akusalavatthūhi ca vippamokkha. Paṭhamena vā rāgadosappahānaṃ, dutiyena

tadupāyo, tatiyena tesam pahīnattā saṃyojanīyehi vippamokkhoti veditabbo.

367. Pañcamagāthāya **upadhīsūti** khandhupadhīsu. **Ādānanti** ādātabbaṭṭhena teyeva vuccanti. **Anaññaneyyoti** aniccādīnaṃ sudiṭṭhattā “idaṃ seyyo”ti kenaci anetabbo. Sesam uttānapadatthameva. Idaṃ vuttaṃ hoti – ādānesu catutthamaggena sabbaso chandarāgaṃ vinetvā so vinītachandarāgo, tesu upadhīsu na sārāmeti, sabbe upadhī asārakatteneva passati. Tato tesu duvidhenapi nissayena anissito aññena vā kenaci “idaṃ seyyo”ti anetabbo khīṇāsavo bhikkhu sammā so loke paribbajeyya.

368. Chaṭṭhagāthāya **aviruddhoti** etesam tinnaṃ duccharitānaṃ pahīnattā sucaritehi saddhiṃ aviruddho. **Vidivā dhammanti** maggena catusaccadhammaṃ ñatvā. **Nibbānapadābhipatthayānoti** anupādisesam khandhapariniḥṣānapadaṃ patthayamāno. Sesam uttānatthameva.

369. Sattamagāthāya **akkuṭṭhoti** dasahi akkosavatthūhi abhisatto. **Na sandhiyethāti** na upanayhetha na kuppeyya. **Laddhā parabhojanaṃ na majjeti** parehi dinnam saddhādeyyam labhitvā “ahaṃ ñāto yasassī lābhī”ti na majjeyya. Sesam uttānatthameva.

370. Aṭṭhamagāthāya **lobhanti** visamalobham. **Bhavanti** kāmabhavādibhavam. Evaṃ dvīhi padehi bhavabhogataṇhā vuttā. Purimena vā sabbāpi taṇhā, pacchimena kammabhavo. **Virato chedanabandhanā cāti** evametesam kammakilesānaṃ pahīnattā parasattachedanabandhanā ca viratoti. Sesam vuttanayameva.

371. Navamagāthāya **sāruppaṃ attano vidivāti** attano bhikkhubhāvassa patirūpaṃ anesanādiṃ pahāya sammāesanādiājīvasuddhiṃ aññaṅca sammāpaṭipattiṃ tattha paṭiṭṭhahanena vidivā. Na hi ñātamatteneva kiñci hoti. **Yathātathiyanti** yathātatham yathābhūtam. **Dhammanti** khandhāyatanādibhedam yathābhūtaññaṅena, catusaccadhammaṃ vā maggena vidivā. Sesam uttānatthameva.

372. Dasamagāthāya **so nirāso anāsisānoti** yassa ariyamaggena vināsītattā anusayā ca na santi, akusalamūlā ca samūhatā, so nirāso nittanho hoti. Tato āsāya abhāvena kañci rūpādidhammaṃ nāsīsati. Tenāha “nirāso anāsisāno”ti. Sesam vuttanayameva.

373. Ekādasamagāthāya **āsavakhīṇoti** khīṇacaturāsavo. **Pahīnamānoti** pahīnanavavidhamāno. **Rāgapathanti** rāgavisayabhūtam tebhūmakadhammajātam. **Upātivattoti** pariññāpahānehi atikkanto. **Dantoti** sabbadvāravisevanam hitvā ariyena damathena dantabhūmiṃ patto. **Parinibbutoti** kilesaggivūpasamena sītībhūto. Sesam vuttanayameva.

374. Dvādasamagāthāya **saddhoti** buddhādiḡuṇesu parappaccayavirahitattā sabbākārasampannaena aveccappasādena samannāgato, na parassa saddhāya paṭipattiyam gamanabhāvena. Yathāha – “na khvāham ettha bhante bhagavato saddhāya gacchāmī”ti (a. ni. 5.34). **Sutavāti** vositasutakiccattā paramatthikasutasamannāgato. **Niyāmadassīti** saṃsārakantāramūlhe loke amatapuragāmino sammattaniyāmbhūtassa maggassa dassāvī, diṭṭhamaggoti vuttaṃ hoti. **Vaggagatesu na vaggasārīti** vaggagatā nāma dvāsaṭṭhidiṭṭhigatikā aññaṃaññaṃ paṭilomattā, evam vaggāhi diṭṭhīhi gatesu sattesu na vaggasārī – “idaṃ ucchijjissati, idaṃ tatheva bhavissati”ti evam diṭṭhivasena agamanato. **Paṭighanti** paṭighātakam, cittaviḡhātakanti vuttaṃ hoti. Dosavisesanamevetam. **Vineyyāti** vinetvā. Sesam vuttanayameva.

375. Terasamagāthāya **saṃsuddhajinoti** saṃsuddhena arahattamaggena vijitakilesa. **Vivaṭṭacchadoti** vivaṭarāgadosamohachadano. **Dhammesu vasīti** catusaccadhammesu vasippatto. Na hissa sakkā te dhammā yathā ñātā kenaci aññāthā kātuṃ, tena khīṇāsavo “dhammesu vasī”ti vuccati. **Pāragūti** pāram vuccati nibbānam, tam gato, saupādisesavasena adhiḡatoti vuttaṃ hoti. **Anejoti** apagatatāṇhācalano. **Saṅkhāranirodhaññakusaloti** saṅkhāranirodho vuccati nibbānam, tamhi ñānam

ariyamaggapaññā, tattha kusalo, catukkhattuṃ bhāvitattā chekoti vuttaṃ hoti.

376. Cuddasamaḡāthāya **atītesūti** pavattiṃ patvā atikkantesu pañcakkhandhesu. **Anāgatesūti** pavattiṃ appattesu pañcakkhandhesu eva. **Kappātīti** “ahaṃ mama”nti kappanaṃ sabbampi vā taṇhādīṭṭhikappaṃ atīto. **Aticca suddhipaṇṇoti** atīva suddhipaṇṇo, atikkamitvā vā suddhipaṇṇo. Kiṃ atikkamitvā? Addhattayaṃ. Arahā hi yvāyaṃ avijjāsankhārasankhāto atīto addhā, jātijarāmarāṇasankhāto anāgato addhā, viññānādibhavapariyanto paccuppanno ca addhā, taṃ sabbampi atikkamma kaṅkhaṃ vitaritvā paramasuddhippattapaṇṇo hutvā ṭhito. Tena vuccati “aticca suddhipaṇṇo”ti. **Sabbāyatanehīti** dvādasahāyatanehi. Arahā hi evaṃ kappātīto. Kappātītattā aticca suddhipaṇṇattā ca āyatīṃ na kiñci āyatanaṃ upeti. Tenāha – “sabbāyatanehi vippamutto”ti.

377. Pannarasamaḡāthāya **aññāya padanti** ye te “saccānaṃ caturo padā”ti vuttā, tesu ekekapadaṃ pubbhāgasaccavavathāpanapaṇṇāya ñatvā. **Samecca dhammanti** tato paraṃ catūhi ariyamaggehi catusaccadhammaṃ samecca. **Vivaṭaṃ disvāna pahānamāsavānanti** atha paccavekkhaṇāññena āsavakkhayasaññitaṃ nibbānaṃ vivaṭaṃ pākaṭamanāvaṭaṃ disvā. **Sabbupadhīnaṃ parikkhayāti** sabbesaṃ khandhakāmaguṇakilesābhisaṅkhārābhedaṇaṃ upadhīnaṃ parikkhīṇattā katthaci asajjamāno bhikkhu **sammā so loke paribbajeyya** vihareyya, analliyanto lokaṃ gaccheyyāti desanaṃ niṭṭhāpesi.

378. Tato so nimmito dhammadesanaṃ thomento “**addhā hi bhagavā**”ti imaṃ ḡāthamāha. Tattha **yo so evaṃ viharīti** yo so maṅgalādīni samūhanitvā sabbamaṅgaladosappahānavihārī, yopi so dībbamānusakesu kāmesu rāgaṃ vineyya bhavātikamma dhammābhisamayaviharīti evaṃ tāya tāya ḡāthāya niddiṭṭhabhikkhuṃ dassento āha. Sesāṃ uttānameva. Ayaṃ pana yojanā – addhā hi bhagavā tatheva etaṃ yaṃ tvam “yassa maṅgalā samūhatā”tiādīni vatvā tassā tassā ḡāthāya pariyosāne “sammā so loke paribbajeyyā”ti avaca. Kiṃ kāraṇaṃ? Yo so evaṃvihārī bhikkhu, so uttamena damathena danto, sabbāni ca dasapi saṃyojanāni caturo ca yoge vītivatto hoti. Tasmā sammā so loke paribbajeyya, natthi me ettha vicikicchāti iti desanāthomanagāthampi vatvā arahattanikūteneva desanaṃ niṭṭhāpesi. Suttapariyosāne koṭisatasahassadevatānaṃ aggaphalappatti ahoṣi, sotāpattisakadāḡāmianāḡāmiphalaḡāpattā pana ḡaṇanato asaṅkhyeyyāti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya sammāparibbājanīyasuttavaṇṇanā

Niṭṭhitā.

14. Dhammikasuttavaṇṇanā

Evaṃ me sutanti dhammikasuttaṃ. Kā uppatti? Tiṭṭhamāne kira bhagavati lokanāthe dhammiko nāma upāsako ahoṣi nāmena ca paṭipattiyā ca. So kira saraṇasampanno sīlasampanno bahussuto piṭakattayadharo anāḡāmī abhiññālābhī ākāśacārī ahoṣi. Tassa parivārā pañcasatā upāsakā, tepi tādisā eva ahesuṃ. Tassekadivasāṃ uposathikassa rahogataṣṣa paṭisallīnassa majjhimayāmāvasānasamaye evaṃ parivitaḡko udapādi – “yaṃnūnāhaṃ aḡāriyaanāḡāriyānaṃ paṭipadaṃ puccheyya”nti. So pañcahi upāsakasatehi parivuto bhagavantaṃ upasaṅkamitvā tamatthaṃ pucchi, bhagavā cassa byākāsi. Tattha pubbe vaṇṇitasadisāṃ vuttanayeneva veditabbaṃ, apubbaṃ vaṇṇayissāma.

379. Tattha paṭhamagāthāya tāva **kathaṃkaroti** kathaṃ karonto kathaṃ paṭipajjanto. **Sādhū hotīti** sundaro anavajjo atthasādhano hoti. **Upāsakāseti** upāsakāicceva vuttaṃ hoti. Sesamatthato pākaṭameva. Ayaṃ pana yojanā – yo vā aḡārā anāḡārameti pabbajati, ye vā aḡārino upāsakā, etesu duvidhesu sāvakesu kathaṃkaro sāvako sādhū hotīti.

380-1. Idāni evaṃ puṭṭhassa bhagavato byākaraṇasamatthataṃ dīpento “**tuvaññī**”ti

gāthādvayamāha. Tattha **gatinti** ajjhāsayaḡatiṃ. **Parāyaṇanti** nipphattiṃ. Atha vā **gatinti** nirayādipaṇcappabhedam. **Parāyaṇanti** gatito paraṃ ayaṇaṃ gatiyippamokkhaṃ parinibbānaṃ, **na catthi tulyoti** tayā sadiso natthi. **Sabbaṃ tuvaṃ ṇāṇamavecca dhammaṃ, pakāsesi satte anukampamānoti** tvaṃ bhagavā yadatthi ñeyyaṃ nāma, taṃ anavasesaṃ avecca paṭivijjhivā satte anukampamāno sabbaṃ ṇāṇaṇca dhammaṇca pakāsesi. Yaṃ yaṃ yassa hitaṃ hoti, taṃ taṃ tassa āvikāsiyeva desesiyeva, na te atthi ācariyaṃuṭṭhīti vuttaṃ hoti. **Virocasi vimaloti** dhūmarajādivirahito viya cando, rāḡādimalābhāvena vimalo virocasi. Sesamettha uttānatthameva.

382. Idāni yesaṃ tadā bhagavā dhammaṃ desesi, te devaputte kittetvā bhagavantaṃ pasamsanto “**āgaṇchī te santike**”ti gāthādvayamāha. Tattha **nāgarājā erāvaṇo nāmāti** ayaṃ kira erāvaṇo nāma devaputto kāmarūpī dibbe vimāne vasati. So yadā sakko uyyānakīlaṃ gacchati, tadā diyaḡḡhasatayojanaṃ kāyaṃ abhinimminivā tettiṃsa kumbhe māpetvā erāvaṇo nāma hatthī hoti. Tassa ekekasmīṃ kumbhe dve dve dantā honti, ekekasmīṃ dante satta satta pokkharāṇiyo, ekekissā pokkharāṇiyā satta satta paduminiyo, ekekissā paduminiyā satta satta pupphāni, ekekasmīṃ pupphe satta satta pattāni, ekekasmīṃ patte satta satta accharāyo naccanti padumaccharāyotveva vissutā sakkassa nāṭakitthiyo, yā ca vimānavatthusmimpi “bhamanti kaṇṇā padumesu sikkhitā”ti (vi. va. 1034) āgatā. Tesam pana tettiṃsakumbhānaṃ majjhe sudassanakumbho nāma tiṃsayojanamatto hoti, tattha yojanappamāṇo maṇipallaṅko tiyojanubbedhe pupphamaṇḡape atthariyati. Tattha sakko devānamindo accharāsaṅghaparivuto dibbasampattiṃ paccanubhoti. Sakke pana devānaminde uyyānakīlāto paṭinivatte puna taṃ rūpaṃ saṃharitvāna devaputtova hoti. Taṃ sandhāyāha – “āgaṇchi te santike nāgarājā erāvaṇo nāmā”ti. **Jinoti sutvāti** “vijitapāpadhammo esa bhagavā”ti evaṃ sutvā. **Sopi tayā mantayitvāti** tayā saddhiṃ mantayitvā, paṇhaṃ pucchitvāti adhippāyo. **Ajjhagamāti** adhiagamā, gatoti vuttaṃ hoti. **Sādhūti sutvāna paṭitarūpoti** taṃ paṇhaṃ sutvā “sādhū bhante”ti abhinanditvā tuṭṭharūpo gatoti attho.

383. Rājāpi taṃ vessavaṇo kuveroti ettha so yakkho raṇjanaṭṭhena **rājā**, visāṇāya rājadhāniyā rajjaṃ kāretīti **vessavaṇo**, purimanāmena **kuveroti** veditabbo. So kira kuvero nāma brāhmaṇamahāsālo hutvā dānādīni puṇṇāni katvā visāṇāya rājadhāniyā adhipati hutvā nibbato. Tasmā “kuvero vessavaṇo”ti vuccati. Vuttaṇcetam āṭānāṭiyasutte –

“Kuverassa kho pana, mārisa, mahārājassa visāṇā nāma rājadhānī, tasmā kuvero mahārājā ‘vessavaṇo’ti pavuccatī”ti (dī. ni. 3.291) –

Sesamettha pākaṭameva.

Tattha siyā – kasmā pana dūratare tāvatīṃsabhavane vasanto erāvaṇo paṭhamaṃ āgato, vessavaṇo pacchā, ekanagareva vasanto ayaṃ upāsako sabbapacchā, kathaṇca so tesam āgamaṇaṃ aṇṇāsī, yena evamāhāti? Vuccate – vessavaṇo kira tadā anekasahassapavālapallaṅkaṃ dvādasayojanaṃ nārīvāhanaṃ abhiruyha pavālakuntaṃ uccāretvā dasasahassakoṭiyakkhehi parivuto “bhagavantaṃ paṇhaṃ pucchissāmī”ti ākāsaṭṭhakavimānāni pariharitvā maggena maggaṃ āgacchanto veḷukaṇḡakanagare nandamātāya upāsikāya nivesanassa uparibhāgaṃ sampatto. Upāsikāya ayaṃanubhāvo – parisuddhasīlā hoti, niccaṃ vikālabhojanā paṭiviratā, piṭakattayadhārinī, anāḡāmiṃphale patiṭṭhitā. Sā tamhi samaye sīhapaṇjaraṃ ugghāṭetvā utuggahaṇatthāya māluteritokāse ṭhatvā aṭṭhakapārāyanavagge parimaṇḡdalehi padabyaṇjanehi madhurena sarena bhāsati. Vessavaṇo tattheva yānāni ṭhapetvā yāva upāsikā “idamavoca bhagavā magadhesu viharanto pāsāṇake cetiye paricārakasolaṇaṇaṃ brāhmaṇāna”nti nigamaṇaṃ abhāsī, tāva sabbaṃ sutvā vaggapariyosāne suvaṇṇamurajasadisam mahantaṃ gīvaṃ paggaḡetvā “sādhū sādhū bhagini”ti sādhukāramadāsī. Sā “ko etthā”ti āha. “Ahaṃ bhagini vessavaṇo”ti. Upāsikā kira paṭhamaṃ sotāpannā ahoṣi, pacchā vessavaṇo. Taṃ so dhammato sahodarabhāvaṃ sandhāya upāsikaṃ bhaginivādena samudācarati. Upāsikāya ca “vikālo, bhātika bhadrāmukha, yassa dāni kālaṃ maṇṇāsī”ti vutto “ahaṃ bhagini tayi pasanno pasannākāraṃ karomī”ti āha. Tena hi bhadrāmukha, mama khetṭe nipphannaṃ sālīṃ kammakarā āharitūṃ na sakkonti, taṃ tava

parisāya āṇāpehīti. So “sādhu bhaginī”ti yakkhe āṇāpesi. Te aḍḍhaterasa koṭṭhāgārasatāni pūresuṃ. Tato pabhuti koṭṭhāgāraṃ ūnaṃ nāma nāhosi, “nandamātu koṭṭhāgāraṃ viyā”ti loke nidassanaṃ ahosi. Vessavaṇo koṭṭhāgārāni pūretvā bhagavantaṃ upasaṅkami. Bhagavā “vikāle āgatosī”ti āha. Atha bhagavato sabbam ārocesi. Iminā kāraṇena āsannatarepi cātumahārājikabhavane vasanto vessavaṇo pacchā āgato. Erāvaṇassa pana na kiñci antarā karaṇīyaṃ ahosi, tena so paṭhamataraṃ āgato.

Ayaṃ pana upāsako kiñcāpi anāgāmī pakatīyāva ekabhattiko, tathāpi tadā uposathadivasoti katvā uposathaṅgāni adhiṭṭhāya sāyanhasamayaṃ sunivattho supāruto pañcasataupāsakaparivuto jetavanaṃ gantvā dhammadesanaṃ sutvā attano gharaṃ āgamma tesam upāsakānaṃ saraṇasīlauposathānisamsātibhedam upāsakadhammaṃ kathetvā te upāsake uyyojesi. Tesaṅca tasseva ghare muṭṭhihatthappamaṇapādakāni pañca kappiyamañcasatāni pātekkovarakesu paññattāni honti. Te attano attano ovarakaṃ pavisitvā samāpattim appetvā nisīdimṃsu, upāsakopi tathevākāsi. Tena ca samayena sāvattthinagare sattapaññāsa kulasatasahassāni vasanti, manussagaṇanāya aṭṭhārasakoṭṭimanussā. Tena paṭhamayāme hatthiassamanussabherisaddādīhi sāvattthinagaraṃ mahāsamuddo viya ekasaddam hoti. Majjhimayāmasamanantare so saddo paṭippassambhati. Tamhi kāle upāsako samāpattito vuṭṭhāya attano guṇe āvajjetvā “yenāham maggasukhena phalasukhena sukhito viharāmi, idaṃ sukham kam nissāya laddha”nti cintetvā “bhagavantaṃ nissāyā”ti bhagavati cittaṃ pasādetvā “bhagavā etarahi katamena viharena viharatī”ti āvajjento dibbena cakkhunā erāvaṇavessavaṇe disvā dibbāya sotadhātuyā dhammadesanaṃ sutvā cetopariyaññāna tesam pasannacittataṃ ñatvā “yaṃnūnāhampi bhagavantaṃ ubhayahitaṃ paṭipadam puccheyya”nti cintesi. Tasmā so ekanagare vasantopi sabbapacchā āgato, evaṅca nesaṃ āgamaṃ aññāsi. Tenāha – “āgañchi te santike nāgarājā...pe... so cāpi sutvāna paṭitarūpo”ti.

384. Idāni ito bahiddhā lokasammatehi samaṇabrāhmaṇehi ukkaṭṭhabhāvena bhagavantaṃ pasamsanto “**ye kecime**”ti gāthādvayamāha. Tattha **titthiyā**ti nandavacchasaṃkiccehi ādipuggalehi tīhi titthakarehi kate diṭṭhitithe jātā, tesam sāsane pabbajitā pūraṇādayo cha satthāro. Tattha nāṭaputto nigaṇṭho, avasesā ājīvakāti te sabbe dassento āha “**ye kecime titthiyā vādasilā**”ti, “mayam sammā paṭipannā, aññe micchā paṭipannā”ti evaṃ vādakaraṇasīlā lokaṃ mukhasattīhi vitudantā vicaranti. **Ājīvakā vā**ti te ekajjhamuddiṭṭhe bhinditvā dasseti. **Nātitarantī**ti nātikkamanti. **Sabbeti** aññepi ye keci titthiyasāvākādayo, tepi pariggaṇhanto āha. “**Ṭhito vajantaṃ viyā**”ti yathā koci ṭhito gatavikalo sīghagāminam purisam gacchantam nātitareyya, evaṃ te paññāgatīyā abhāvena te te atthappabhede bujjhitum asakkontā ṭhitā, atijavanapaññaṃ bhagavantaṃ nātitarantīti attho.

385. Brāhmaṇā vādasilā vuddhā cāti ettāvatā caṅkītārukkhapokkharasātījāṇussoṇiādayo dasseti, **api brāhmaṇā santi kecī**ti iminā majjhimāpi daharāpi kevalam brāhmaṇā santi atthi upalabbhanti kecīti evaṃ assalāyanavāsetṭhaambaṭṭhauṭṭaramāṇavakādayo dasseti. **Atthabaddhā**ti “api nu kho imaṃ pañham byākareyya, imaṃ kaṅkham chindeyyā”ti evaṃ atthabaddhā bhavanti. **Ye cāpi** aññeti aññepi ye “mayam vādino”ti evaṃ maññaṃānā vicaranti khattiyapaṇḍitabrāhmaṇabrahmadevayakkhādayo aparimāṇā. Tepi sabbe tayi atthabaddhā bhavantīti dasseti.

386-7. Evaṃ nānappakārehi bhagavantaṃ pasamsitvā idāni dhammeneva tam pasamsitvā dhammakatham yācanto “**ayañhi dhammo**”ti gāthādvayamāha. Tattha **ayañhi dhammoti** sattatiṃsa bodhipakkhiyadhamme sandhāyāha. **Nipuṇoti** saṅho duppaṭivijjho. **Sukhoti** paṭividdho samāno lokuttarasukhamāvahati, tasmā sukhāvahattā “sukho”ti vuccati. **Suppavuttoti** sudesito. **Sussūsamānāti** sotukāmamhāti attho. **Tam no vadāti** tam dhammam amhākam vada. “Tvam no”tipi pāṭho, tvam amhākam vadāti attho. **Sabbepime bhikkhavoti** taṅkhaṇam nisinnāni kira pañca bhikkhusatāni honti, tāni dassento yācāti. **Upāsakā cāpī**ti attano parivāre aññe ca dasseti. Sesametha pākāameva.

388. Atha bhagavā anagāriyapaṭipadam tāva dassetuṃ bhikkhū āmantetvā “**suṇātha me bhikkhavo**”tiādimāha. Tattha **dhammam dhutaṃ taṅca carātha sabbeti** kilese dhunātīti dhuto,

evarūpaṃ kilesadhunanakaṃ paṭipadādhammaṃ sāvayāmi vo, tañca mayā sāvitaṃ sabbe caratha paṭipajjatha, mā pamāditthāti vuttaṃ hoti. **Iriyāpathanti** gamanādicatubbidhaṃ. **Pabbajitānulomikanti** samaṇasārūppaṃ satisampajaññayuttaṃ. Araññe kammaṭṭhānānuyogavasena pavattamevāti apare. **Sevetha nanti** taṃ iriyāpathaṃ bhajeyya. **Atthadasoti** hitānupassī. **Mutīmāti** buddhimā. Sesametha gāthāya pākaṭameva.

389. No ve vikāleti evaṃ pabbajitānulomikaṃ iriyāpathaṃ sevamāno ca divāmajjhanhikavītikkamaṃ upādāya vikāle na careyya bhikkhu, yuttakāle eva pana gāmaṃ piṇḍāya careyya. Kiṃ kāraṇaṃ? **Akālacāriñhi sajanti saṅgā**, akālacāriṃ puggalaṃ rāgasāṅgādayo aneke saṅgā sajanti parissajanti upaguhanti allīyanti. **Tasmā vikāle na caranti buddhā**, tasmā ye catusaccabuddhā ariyapuggalā, na te vikāle piṇḍāya carantīti. Tena kira samayena vikālabhojanasikkhāpadaṃ appaṇṇattaṃ hoti, tasmā dhammadesanāvasevettha puthujjanānaṃ ādīnaṃ dassento imaṃ gāthamāha. Ariyā pana saha maggapaṭilābhā eva tato paṭiviratā hontī, esā dhammatā.

390. Evaṃ vikālacariyaṃ paṭisedhetvā “kāle carantenapi evaṃ caritabba”nti dassento āha “**rūpā ca saddā cā**”ti. Tassattho – ye te rūpādayo nānappakāraṃ madam janentā satte sammadayanti, tesu piṇḍapātapārisuddhisuttādīsū (ma. ni. 3.438 ādayo) vuttanayena chandaṃ vinodetvā yuttakāleneva pātarāsaṃ paviseyyāti. Ettha ca pāto asitabboti **pātarāso**, piṇḍapātasetaṃ nāmaṃ. Yo yattha labbhati, so padesopi taṃ yogena “pātarāso”ti idha vutto. Yato piṇḍapātaṃ labhati, taṃ okāsaṃ gaccheyyāti evamettha attho veditabbo.

391. Evaṃ pavīṭṭho –

“Piṇḍañca bhikkhu samayena laddhā,
Eko paṭikkamma raho nisīde;
Ajjhatacintī na mano bahiddhā,
Nicchāraye saṅgahitattabhāvo”.

Tattha **piṇḍanti** missakabhikkhaṃ, sā hi tato tato samodhānetvā sampiṇḍitaṭṭhena “piṇḍo”ti vuccati. **Samayenāti** antomajjhanhikakāle. **Eko paṭikkammāti** kāyavivekaṃ sampādentō adutiyo nivattitvā. **Ajjhattacintīti** tilakkhaṇaṃ āropetvā khandhasantānaṃ cintento. **Na mano bahiddhā nicchārayeti** bahiddhā rūpādīsū rāgavasena cittaṃ na nīhare. **Saṅgahitattabhāvoti** suṭṭhu gahitacitto.

392. Evaṃ viharanto ca –

“Sacepi so sallape sāvakena,
Aññena vā kenaci bhikkhunā vā;
Dhammaṃ paṇītaṃ tamudāhareyya,
Na pesuṇaṃ nopi parūpavādaṃ”.

Kiṃ vuttaṃ hoti? So yogāvacarō kiñcīdeva sotukāmatāya upagatena sāvakena vā kenaci aññatitthiyagahaṭṭhādīnā vā idheva pabbajitena bhikkhunā vā saddhiṃ sacepi sallape, atha yvāyaṃ maggaphalādiपाṭisaṃyutto dasakathāvattubhedo vā atappakaṭṭhena paṇīto dhammo. Taṃ dhammaṃ paṇītaṃ udāhareyya, aññaṃ pana piṇḍavacanaṃ vā parūpavādaṃ vā appamattakampi na udāhareyyāti.

393. Idāni tasmīṃ parūpavāde dosaṃ dassento āha “**vādañhi eke**”ti. Tassattho – idhekacce moghapurisā parūpavādasañhitaṃ nānappakāraṃ viggāhikakathābhedaṃ **vādaṃ paṭiseniyanti** virujjhanti, yujjhitaṃ hutvā senāya paṭimukhaṃ gacchantā viya hontī, **te** mayaṃ lāmakapaññe na **pasamsāma**. Kiṃ kāraṇaṃ? **Tato tato ne pasajanti saṅgā**, yasmā te tādisake puggale tato tato vacanapathato samuṭṭhāya vivādasaṅgā sajanti allīyanti. Kiṃ kāraṇā sajantīti? **Cittañhi te tattha gamenti dūre**, yasmā te paṭiseniyantā cittaṃ tattha gamenti, yattha gataṃ samathavipassanānaṃ dūre

hotīti.

394-5. Evaṃ parittapaññānaṃ pavattiṃ dassetvā idāni mahāpaññānaṃ pavattiṃ dassento āha “**piṇḍaṃ vihāraṃ...pe... sāvako**”ti. Tattha vihārena patissayo, sayanāsanena mañcapīṭhanti tīhipi padehi senāsanameva vuttaṃ. Āpanti udakaṃ. **Saṅghāṭirajūpavāhananti** paṃsumalādino saṅghāṭirajassa dhovanaṃ. **Sutvāna dhammaṃ sugatena desitanti** sabbāsavaṣaṃvarādīsu “paṭisaṅkhā yoniso cīvaraṃ paṭisevati sītassa paṭighātāyā”tiadinā (ma. ni. 1.23; a. ni. 6.58) nayena bhagavatā desitaṃ dhammaṃ sutvā. **Saṅkhāya seve varapaññāsāvako**ti etaṃ idha piṇḍanti vuttaṃ piṇḍapātaṃ, vihārādīhi vuttaṃ senāsaṇaṃ, āpamukhena dassitaṃ gilānapaccayaṃ, saṅghāṭiyā cīvaranti catubbidhampi paccayaṃ saṅkhāya “yāvadeva imassa kāyassa ṭhitiyā”tiadinā (ma. ni. 1.23; a. ni. 6.58) nayena paccavekkhitvā seve varapaññāsāvako, sevituṃ sakkuṇeyya varapaññassa tathāgatassa sāvako sekkho vā puthujjano vā, nippariyāyena ca arahā. So hi caturāpasseno “saṅkhāyekaṃ paṭisevati, saṅkhāyekaṃ adhivāseti, saṅkhāyekaṃ parivajjeti, saṅkhāyekaṃ vinodeṭi”ti (dī. ni. 3.308; ma. ni. 2.168; a. ni. 10.20) vutto. Yassā ca saṅkhāya seve varapaññāsāvako, **tasmā hi piṇḍe...pe... yathā pokkhare vāribindu**, tathā hotīti veditabbo.

396. Evaṃ khīṇāsavaṇṇapaṭipattiṃ dassento arahattanikūṭena anagāriyapaṭipadaṃ niṭṭhāpetvā idāni agāriyapaṭipadaṃ dassetuṃ “**gahaṭṭhavattaṃ pana vo**”tiadinā. Tattha paṭhamagāthāya tāva **sāvako**ti agāriyasāvako. Sesam uttānatthameva. Ayaṃ pana yojanā – yo mayā ito pubbe kevalo abyāmisso sakalo paripuṇṇo bhikkhudhammo kathito. Ēsa khettavattuādi pariggahehi sapariggahena na labbhā phassetuṃ na sakkā adhigantunti.

397. Evaṃ tassa bhikkhudhammaṃ paṭisedhetvā gahaṭṭhadhammameva dassento āha “**pāṇaṃ na hane**”ti. Tattha purimaḍḍhena tikoṭiparisuddhā pāṇātipātāveramaṇi vuttā, pacchimaḍḍhena sattesu hitapaṭipatti. Tatiyapādo cettha khaggavisāṇasutte (su. ni. 35 ādayo) catutthapāde thāvaratasabhedo mettasuttavaṇṇanāyaṃ (su. ni. 143 ādayo) sabbappakārato vaṇṇito. Sesam uttānatthameva. Uppaṭipāṭiyā pana yojanā kātabbā – tasathāvaṇṇesu sabbesu bhūtesu nidhāya daṇḍaṃ na hane na ghātayeyya nānujaññāti. “Nidhāya daṇḍa”nti ito vā paraṃ “vatteyyā”ti pāṭhaseso āharitabbo. Itarathā hi na pubbenāparaṃ sandhiyati.

398. Evaṃ paṭhamasikkhāpadaṃ dassetvā idāni dutiyasikkhāpadaṃ dassento āha “**tato adinna**”nti. Tattha **kiñcīti** appaṃ vā bahuṃ vā. **Kvacīti** gāme vā araṇṇe vā. **Sāvako**ti agāriyasāvako. **Bujjhamānoti** “parasantakamida”nti jānamāno. **Sabbaṃ adinnaṃ parivajjayeyyāti** evañhi paṭipajjamāno sabbaṃ adinnaṃ parivajjeyya, no aññathāti dīpeti. Sesamettha vuttanayaṇca pākaṭaṇcāti.

399. Evaṃ dutiyasikkhāpadampi tikoṭiparisuddhaṃ dassetvā ukkaṭṭhaparicchedato pabhuti tatiyaṃ dassento āha “**abrahmacariya**”nti. Tattha **asambhuṇantoti** asakkonto.

400. Idāni catutthasikkhāpadaṃ dassento āha “**sabhaggato vā**”ti. Tattha **sabhaggatoti** santhāgārādigato. **Parisaggatoti** pūgamajjagato. Sesamettha vuttanayaṇca pākaṭaṇcāti.

401. Evaṃ catutthasikkhāpadampi tikoṭiparisuddhaṃ dassetvā pañcamaṃ dassento āha “**majjaṇca pāna**”nti. Tattha **majjaṇca pānanti** gāthābandhasukhatthaṃ evaṃ vuttaṃ. Ayaṃ panattho “majjapānaṇca na samācareyyā”ti. **Dhammaṃ imanti** imaṃ majjapānaveramaṇīdhammaṃ. **Ummādanantanti** ummādanapariyosānaṃ. Yo hi sabbalahuko majjapānassa vipāko, so manussabhūtaṃ ummattakasaṃvattaniko hoti. **Iti naṃ viditvāti** iti naṃ majjapānaṃ ñatvā. Sesamettha vuttanayaṇca pākaṭaṇcāti.

402. Evaṃ pañcamasikkhāpadampi tikoṭiparisuddhaṃ dassetvā idāni purimasikkhāpadānampi majjapānameva saṃkilesakaraṇca bhedakaraṇca dassetvā dalhataraṃ tato veramaṇiyaṃ niyojento āha “**madā hi pāpāni karontī**”ti. Tattha **madāti** madahetu. **Hikāro** padapūraṇamatte nipāto. **Pāpāni**

karontīti pāṇātipātādīni sabbākusalāni karontī. **Ummādanam mohananti** paraloke ummādanam ihaloke mohanam. Sesam uttānatthameva.

403-4. Ettāvata agāriyasāvakassa niccasilam dassetvā idāni uposathaṅgāni dassento “**pānam na hane**”ti gāthādvayamāha. Tattha **abrahmacariyā**ti aseṭṭhacariyabhūtā. **Methunā**ti methunadhammasamāpattito. **Rattim na bhuñjeyya vikālabhojananti** rattimpi na bhuñjeyya, divāpi kālātikantabhojanam na bhuñjeyya. **Na ca gandhanti** ettha gandhaggahaṇena vilepanacuṇṇādīnīpi gahitānevāti veditabbāni. **Mañceti** kappiyamañce. **Santhateti** taṭṭikādīhi kappiyattharaṇehi atthate. Chamāyam pana gonakādisanthatāyapi vaṭṭati. **Aṭṭhaṅgikanti** pañcaṅgikam viya tūriyam, na āngavinimuttam. **Dukkhan>tagunā**ti vaṭṭadukkhasa antagatena. Sesamettha pākaṭameva. Pacchimadḍhum pana saṅgītikārahehi vuttantipi āhu.

405. Evaṃ uposathaṅgāni dassetvā idāni uposathakālam dassento āha “**tato ca pakkhassā**”ti. Tattha **tatoti** padapūraṇamate nipāto. **Pakkhassupavassuposathanti** evaṃ parapadena yojetabbam “pakkhassa cātuddasiṃ pañcadasim aṭṭhaminti ete tayo divase upavassa uposatham, etaṃ aṭṭhaṅgikauposatham upagamma vasitvā”ti. **Pāṭihāriyapakkhañcā**ti ettha pana vassūpanāyikāya purimabhāge āsāḷhamāso, antovassam tayo māsā, kattikamāsoti ime pañca māsā “pāṭihāriyapakkho”ti vuccanti. Āsāḷhakattikaphagguṇamāsā tayo evāti apare. Pakkhuposathadivasānam purimacchimidivasavasena pakkhe pakkhe terasīpāṭipadasattamīnavamīsaṅkhātā cattāro cattāro divasāti apare. Yam rucati, tam gahetabbam. Sabbam vā pana puññakāmīnam bhāsitabbam. Evametam pāṭihāriyapakkhañca pasannamānaso susamattarūpaṃ supariṇṇarūpaṃ ekampi divasaṃ apariccajanto aṭṭhaṅgupetaṃ uposatham upavassāti sambandhitabbam.

406. Evaṃ uposathakālam dassetvā idāni tesu kālesu etaṃ uposatham upavassa yaṃ kātabbam, tam dassento āha “**tato ca pāto**”ti. Etthāpi **tatoti** padapūraṇamate nipāto, anantaratthe vā, athāti vuttam hoti. **Pātoti** aparajjudivasapubbabhāge. **Upavutthuposathoti** upavasituposatho. **Annenāti** yāgubhattādīnā. **Pānenāti** aṭṭhavidhapānena. **Anumodamānoti** anupamodamāno, nirantaram modamānoti attho. **Yathārahanti** attano anurūpena, yathāsatti yathābalanti vuttam hoti. **Samvibhajethāti** bhājeyya patimāneyya. Sesam pākaṭameva.

407. Evaṃ upavutthuposathassa kiccaṃ vatvā idāni yāvajjivikam garuvattaṃ ājīvapārisuddhiṅca kathetvā tāya paṭipadāya adhigantabbatṭhānam dassento āha “**dhammena mātāpitaro**”ti. Tattha **dhammenāti** dhammaladdhena bhogena. **Bhareyyāti** poseyya. **Dhammikam so vaṇijjanti** sattavaṇijjā, satthavaṇijjā, visavaṇijjā, maṃsavaṇijjā, surāvaṇijjāti imā pañca adhammavaṇijjā vajjetvā avasesā dhammikavaṇijjā. Vaṇijjāmukhena cettha kasigorakkhādi aparopi dhammiko vohāro saṅgahito. Sesamuttānatthameva. Ayam pana yojanā – so niccasiluposathasīladānadhammasamannāgato ariyasāvako payojaye dhammikam vaṇijjam, tato laddhena ca dhammato anapetattā dhammena bhogena mātāpitaro bhareyya. Atha so gihī evaṃ appamatto ādito pabhuti vuttam imaṃ vattam vattayanto kāyassa bheda ye te attano ābhāya andhakāram vidhametvā ālokakaraṇena sayampabhāti laddhanāmā cha kāmāvacaradevā, te sayampabhe nāma deve upeti bhajati allīyati, tesam nibbattaṭṭhāne nibbattatī.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya dhammikasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

Niṭṭhito ca dutiyo vaggo atthavaṇṇanāyato, nāmena

Cūlavaggoti.

3. Mahāvaggo

1. Pabbajjāsuttavaṇṇanā

408. Pabbajjam kittayissāmīti pabbajjāsuttam. Kā uppatti? Bhagavati kira sāvatthiyaṃ viharante āyasmato ānandassa parivātakko udapādi – “sāriputtādīnaṃ mahāsāvakaṇaṃ pabbajjā kittitā, taṃ bhikkhū ca upāsakā ca jānanti. Bhagavato pana akittitā, yaṃnūnāhaṃ kittēyya”nti. So jetavanavihāre āsane nisīditvā cittabjāniṃ gahetvā bhikkhūnaṃ bhagavato pabbajjam kittento imaṃ suttamabhāsi.

Tattha yasmā pabbajjam kittentena yathā pabbaji, taṃ kittetabbaṃ. Yathā ca pabbaji, taṃ kittentena yathā vīmaṃsamāno pabbajjam rocesi, taṃ kittetabbaṃ. Tasmā “pabbajjam kittayissāmī”ti vatvā “**yathā pabbaji**”tiādīmāha. **Cakkhumāti** pañcahi cakkhūhi cakkhumā cakkhusampannoti attho. Sesamādigāthāya uttānameva.

409. Idāni “yathā vīmaṃsamāno”ti tamattham pakāseto āha “**sambādhoya**”nti. Tattha **sambādhoti** puttadārādisampīlanena kilesasampīlanena ca kusalakiriya okāsarahito. **Rajassāyatananti** kambojādayo viya assādīnaṃ, rāgādirajassa uppattideso. **Abbhokāsoti** vuttasambādhapaṭipakkhabhāvena ākāso viya vivaṭā. **Iti disvāna pabbajīti** iti gharāvāsapabbajjāsu byādhijarāmarañehi suṭṭhutarāṃ codiyamānahadāyo ādīnavamānisamaṃsaṅga vīmaṃsitvā, mahābhinnikkhamaṇaṃ nikkhamitvā, anomānadītīre khaggena kese chinditvā, tāvadeva ca dvaṅgulamattasaṅghitasamaṇasārūppakesamassu hutvā ghaṭikārena brahmunā upanīte aṭṭha parikkhāre gahetvā “evaṃ nivāsetabbaṃ pārupitabba”nti kenaci ananusiṭṭho anekajātisahassapavattitena attano pabbajjācīṇṇeneva sikkhāpiyamāno pabbaji. Ekaṃ kāsāvaṃ nivāsetvā ekaṃ uttarāsaṅgaṃ karitvā ekaṃ cīvaraṃ khandhe karitvā mattikāpattaṃ aṃse ālaggetvā pabbajitavesaṃ adhiṭṭhāsīti vuttaṃ hoti. Sesamettha uttānameva.

410. Evaṃ bhagavato pabbajjam kittetvā tato paraṃ pabbajitapaṭipattiṃ anomānadītīraṃ hitvā padhānāya gamanaṅga pakāsetuṃ “**pabbajitvāna kāyena**”tiādīṃ sabbamabhāsi. Tattha **kāyena pāpakammaṃ vivajjayīti** tividhaṃ kāyaduccaritaṃ vajjesi. **Vacīduccarīti** catubbidhaṃ vacīduccaritaṃ. **Ājīvaṃ parisodhayīti** micchājīvaṃ hitvā sammājīvameva pavattayī.

411. Evaṃ ājīvaṭṭhamakasīlaṃ sodhetvā anomānadītīrato tiṃsayojanappamāṇaṃ sattāhena **agamā rājagahaṃ buddho**. Tattha kiñcāpi yadā rājagahaṃ agamāsi, tadā buddho na hoti, tathāpi buddhassa pubbacariyāti katvā evaṃ vattuṃ labbhati – “idha rājā jāto, idha rajjaṃ aggahesī”tiādi lokiyavohāravacanaṃ viya. **Magadhānanti** magadhānaṃ janapadassa nagaranti vuttaṃ hoti. **Giribbajanti** idampi tassa nāmaṃ. Tañhi paṇḍavagijjhakūṭavebhāraisigilivepullanāmakānaṃ pañcannaṃ girīnaṃ majjhe vajo viya ṭhitā, tasmā “giribbaja”nti vuccati. **Piṇḍāya abhihāresīti** bhikkhatthāya tasmiṃ nagare cari. So kira nagaradvāre ṭhatvā cintesi – “sacāhaṃ rañño bimbisāraṃ attano āgamaṇaṃ nivedēyyaṃ, ‘suddhodaṇassa putto siddhattho nāma kumāro āgato’ti bahumpi me paccayaṃ abhihareyya. Na kho pana me taṃ patirūpaṃ pabbajitassa ārocetvā paccayaḡahaṇaṃ, handāhaṃ piṇḍāya carāmī”ti devadattiyaṃ paṃsukūlacīvaraṃ pārupitvā mattikāpattaṃ gahetvā pācīnavārena nagaraṃ pavisitvā anugharaṃ piṇḍāya acari. Tenāha āyasmā ānando – “piṇḍāya abhihāresī”ti. **Ākiṇṇavaralakkhaṇoti** sarīre ākiritvā viya ṭhapitavaralakkhaṇo vipulavaralakkhaṇo vā. Vipulampi hi “ākiṇṇa”nti vuccati. Yathāha – “ākiṇṇaluddo puriso, dhāticelaṃva makkhito”ti (jā. 1.6.118; 1.9.106). Vipulaluddoti attho.

412. Tamaddasāti tato kira purimāni satta divasāni nagare nakkhattaṃ ghoṣitaṃ ahoṣi. Taṃ divasaṃ pana “nakkhattaṃ vītivattaṃ, kammantā payojetabbā”ti bheri cari. Atha mahājano rājāṅgaṇe sannipati. Rājāpi “kammantaṃ saṃvidahissāmī”ti sīhapañjaraṃ vivaritvā balakāyaṃ passanto taṃ piṇḍāya abhihārentaṃ mahāsattaṃ addasa. Tenāha āyasmā ānando – “tamaddasā bimbisāro, pāsādasmiṃ patiṭṭhito”ti. **Imamattham abhāsathāti** imaṃ atthaṃ amaccānaṃ abhāsi.

413. Idāni taṃ tesam amaccānaṃ bhāsitamatthaṃ dassento āha – “**imaṃ bhonto**”ti. Tattha **imanti**

so rājā bodhisattam dasseti, **bhontoti** amacce ālapati. **Nisāmethāti** passatha. **Abhirūpoti** dassanīyaṅgapaccaṅgo. **Brahmāti** ārohapariṇāhasampanno. **Sucīti** parisuddhachavivaṅṅo. **Carañenāti** gamanena.

414-5. Nīcakulāmivāti nīcakulā iva pabbajito na hotīti attho. Makāro padasandhikaro. **Kuḥiṃ bhikkhu gamissatīti** ayaṃ bhikkhu kuḥiṃ gamissati, ajja kattha vasissatīti jānituṃ rājadūtā sīghaṃ gacchantu. Dassanakāmā hi mayaṃ assatī iminā adhippāyena āha. **Guttadvāro** okkhittacakkhutāya, **susaṃvuto** satiyā. Guttadvāro vā satiyā, susaṃvuto pāsādikena saṅghāṭicīvaradhāraṇena.

416. Khippaṃ pattaṃ apūresīti sampajānattā patissatattā ca adhikaṃ agaṇhanto “alam ettāvata”ti ajjhāsayapūraṇena khippaṃ pattaṃ apūresi. **Munīti** monattāya paṭipannattā appattamunibhāvopi muniicceva vutto, lokavohārena vā. Lokiyā hi amonasampattampi pabbajitaṃ “muni”ti bhaṇanti. **Paṇḍavaṃ abhihāresīti** taṃ pabbataṃ abhiruhi. So kira manusse pucchi “imasmīṃ nagare pabbajitā kattha vasantī”ti. Athassa te “paṇḍavassa upari puratthābhimukhapabbhāre”ti ārocesuṃ. Tasmā tameva paṇḍavaṃ abhihāresi “ettha vāso bhavissatī”ti evaṃ cintetvā.

419-23. Byagghusabhova sīhova girigabbharetī giriguhāyaṃ byaggho viya usabho viya sīho viya ca nisinnoti attho. Ete hi tayo seṭṭhā vigatabhayabheravā girigabbhare nisīdanti, tasmā evaṃ upamaṃ akāsi. **Bhaddayānenāti** hatthiassarathasivikādīnā uttamayānena. **Sayānabhūmiṃ yāyitvāti** yāvaticā bhūmi hatthiassādīnā yānena sakkā gantuṃ, taṃ gantvā. **Āsajjāti** patvā, samīpamassa gantvāti attho. **Upāvisīti** nisīdi. **Yuvāti** yobbanasampanno. **Daharoti** jātiyā taruṇo. **Paṭhamuppattiko susūti** tadubhayavisesanameva. **Yuvā susūti** atiyobbano. **Paṭhamuppattikoti** paṭhameneva yobbanavesena utthito. **Daharo cāsīti** sati ca daharatte susu bālako viya khāyasīti.

424-5. Anīkagganti balakāyaṃ senāmukhaṃ. **Dadāmi bhoge bhuñjassūti** ettha “ahaṃ te aṅgamagadhesu yāvicchasi, tāva dadāmi bhoge. Taṃ tvam sobhayanto anīkaggaṃ nāgasāṅghapurakkhato bhuñjassū”ti evaṃ sambandho veditabbo. **Ujuṃ janapado rājāti** “dadāmi bhoge bhuñjassu, jātiṃ akkhāhi pucchito”ti evaṃ kira vutto mahāpuriso cintesi – “sace ahaṃ rajjena atthiko assaṃ, cātumahārājikādayopi maṃ attano attano rajjena nimanteyyūṃ, gehe ṭhito eva vā cakkavattirajjaṃ kāreyyaṃ. Ayaṃ pana rājā ajānanto evamāha – ‘handāhaṃ, taṃ jānāpemi’”ti bāhaṃ uccāretvā attano āgatadisābhāgaṃ niddisanto “ujuṃ janapado rājā”tiādimāha. Tattha **himavantassa passatoti** bhaṇanto sassasampattivekallābhāvaṃ dasseti. Himavantañhi nissāya pāsānavivarasambhavā mahāsālāpi pañcahi vuddhīhi vaḍḍhanti, kimaṅgaṃ pana khetto vuttāni sassāni. **Dhanavīriyena sampannoti** bhaṇanto sattahi ratanehi avekallattaṃ, pararājūhi atakkaṇīyaṃ vīrapurisādhiṭṭhitabhāvañcassa dasseti. **Kosalesu nīketinoti** bhaṇanto navakarājabhāvaṃ paṭikkhipati. Navakarājā hi nīketīti na vuccati. Yassa pana ādikālato pabhuti anvayavasena so eva janapado nivāso, so nīketīti vuccati. Tathārūpo ca rājā suddhodano, yaṃ sandhāyāha “kosalesu nīketino”ti. Tena anvayāgatampi bhogasampattiṃ dīpeti.

426. Ettāvata attano bhogasampattiṃ dīpetvā “ādiccā nāma gottena, sākiyā nāma jātiyā”ti iminā jātisampattiñca ācikkhitvā yaṃ vuttaṃ raññā “dadāmi bhoge bhuñjassū”ti, taṃ paṭikkhipanto āha – “**tamhā kulā pabbajitomhi, na kāme abhipatthaya**”nti. Yadi hi ahaṃ kāme abhipatthayeyyaṃ, na īdisaṃ dhanavīriyasampannaṃ dvāsītisahassavīrapurisasamākulaṃ kulaṃ chaḍḍetvā pabbajeyyanti ayaṃ kirettha adhippāyo.

427. Evaṃ rañño vacanaṃ paṭikkhipitvā tato paraṃ attano pabbajjāhetuṃ dassento āha – “**kāmesvādīnavaṃ disvā, nekkhammaṃ daṭṭhu khemato**”ti. Etaṃ “pabbajitomhī”ti iminā sambandhitabbaṃ. Tattha **daṭṭhūti** disvā. Sesamettha ito purimagāthāsu ca yaṃ yaṃ na vicāritaṃ, taṃ taṃ sabbaṃ uttānatthattā eva na vicāritanti veditabbaṃ. Evaṃ attano pabbajjāhetuṃ vatvā padhānatthāya gantukāmo rājānaṃ āmantento āha – “**padhānāya gamissāmi, ettha me rañjati**”

mano’ti. Tassattho – yasmāhaṃ, mahārāja, nekkhammaṃ daṭṭhu khemato pabbajito, tasmā taṃ paramatthanekkhamaṃ nibbānāmetaṃ sabbadhammānaṃ aggaṭṭhena padhānaṃ patthento padhānatthāya gamissāmi, ettha me padhāne rañjati mano, na kāmesūti. Evaṃ vutte kira rājā bodhisattaṃ āha – “pubbeva metaṃ, bhante, suttaṃ ‘suddhodanarañño kira putto siddhatthakumāro cattāri pubbanimittāni disvā pabbajitvā buddho bhavissatī’ti, sohaṃ, bhante, tumhākaṃ adhimuttiṃ disvā evaṃpasanno ‘addhā buddhattaṃ pāpuṇissathā’ti. Sādhu, bhante, buddhattaṃ patvā paṭhamamaṃ mama vijitaṃ okkameyyāthā’ti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya pabbajjāsuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

2. Padhānasuttavaṇṇanā

428. Taṃ maṃ padhānapahitattanti padhānasuttaṃ. Kā uppatti? “Padhānāya gamissāmi, ettha me rañjati mano”ti āyasmā ānando pabbajjāsuttaṃ niṭṭhāpesi. Bhagavā gandhakuṭiyaṃ nisinno cintesi – “mayā chabbassāni padhānaṃ patthayamānena dukkarakārikā katā, taṃ ajja bhikkhūnaṃ kathessāmī”ti. Atha gandhakuṭito nikkhamitvā buddhāsane nisinno “taṃ maṃ padhānapahitatta”nti ārabhitvā imaṃ suttamabhāsi.

Tattha **taṃ manti** dvīhipi vacanehi attānameva niddisati. **Padhānapahitattanti** nibbānatthāya pesitacittaṃ pariccattaattabhāvaṃ vā. **Nadiṃ nerañjaraṃ patīti** lakkhaṇaṃ niddisati. Lakkhaṇaṇhi padhānapahitattāya nerañjarā nadi. Teneva cettha upayogavacanaṃ. Ayaṃ panattho “nadiyā nerañjarāyā”ti, nerañjarāya tīreti vuttaṃ hoti. **Viparakkammāti** atīva parakkamitvā. **Jhāyantanti** appāṇakajjhānamanuyuñjantaṃ. **Yogakkhemassa pattiyāti** catūhi yogehi khemassa nibbānassa adhigamatthaṃ.

429. Namucīti māro. So hi attano visayā nikkhamitukāme devamanusse na muñcati, antarāyaṃ nesaṃ karoti, tasmā “namuci”ti vuccati. **Karuṇaṃ vācanti** anuddayāyuttaṃ vācaṃ. **Bhāsamāno upāgamīti** idaṃ uttānameva. Kasmā pana upāgato? Mahāpuriso kira ekadivasam cintesi – “sabbadā āhāraṃ pariyesamāno jīvite sāpekkho hoti, na ca sakkā jīvite sāpekkhena amataṃ adhigantu”nti. Tato āhārupacchedāya paṭipajji, tena kiso dubbaṇṇo ca ahosi. Atha māro “ayaṃ sambodhāya maggo hoti, na hotīti ajānanto atighoraṃ tapaṃ karoti, kadāci mama visayaṃ atikkameyyā”ti bhīto “idañcidañca vatvā vāressāmī”ti āgato. Tenevāha – “**kiso tvamasi dubbaṇṇo, santike maraṇaṃ tavā**”ti.

430. Evañca pana vatvā athassa maraṇasantikabhāvaṃ sāvento āha – “**sahassabhāgo maraṇassa, ekaṃso tava jīvita**”nti. Tassattho – sahassaṃ bhāgānaṃ assāti sahassabhāgo. Ko so? Maraṇassa paccayoti pāṭhaseso. Eko aṃsoti ekaṃso. Idaṃ vuttaṃ hoti – ayaṃ appāṇakajjhānādisahassabhāgo tava maraṇassa paccayo, tato pana te eko eva bhāgo jīvitaṃ, evaṃ santike maraṇaṃ tavāti. Evaṃ maraṇassa santikabhāvaṃ sāvetvā atha naṃ jīvite samussāhento āha “**jīva bho jīvitaṃ seyyo**”ti. Kathaṃ seyyoti ce. **Jīvaṃ puññāni kāhasīti.**

431. Atha attanā sammatāni puññāni dassento āha – “carato ca te brahmacariya”nti. Tattha **brahmacariyanti** kālena kālaṃ methunaviratiṃ sandhāyāha, yaṃ tāpasā karonti. **Jūhatoti** juhantassa. Sesamettha pākaṭameva.

432. Duggo maggoti imaṃ pana aḍḍhagāthaṃ padhānavicchandaṃ janento āha. Tattha appāṇakajjhānādigahanattā dukkhena gantabboti **duggo**, dukkhitakāyacittena kattabbattā **dukkaro**, santikamaraṇena tādisenāpi pāpuṇitum asakkuṇeyyato **durabhisambhavoti** evamattho veditabbo. Ito paraṃ **imā gāthā bhaṇaṃ māro, aṭṭhā buddhassa santiketi** ayamupaḍḍhagāthā saṅgītikārehi vuttā. Sakalagāthāpīti eke. Bhagavatā eva pana paraṃ viya attānaṃ niddisantaṃ sabbamettha evaṃjātikaṃ

vuttanti ayamamhākaṃ khanti. Tattha **aṭṭhāti** aṭṭhāsi. Sesam uttānameva.

433. Chaṭṭhagāthāya **yenatthenāti** ettha paresam antarāyakaraṇena attano atthena tvam, pāpima, āgatosīti ayamadhippāyo. Sesam uttānameva.

434. “Jīvam puññāni kāhasī”ti idaṃ pana vacanam paṭikkhipanto “**aṇumattopī**”ti imam gāthamāha. Tattha **puññenāti** vaṭṭagāmiṃ mārena vuttaṃ puññaṃ sandhāya bhaṇati. Sesam uttānameva.

435. Idāni “ekamso tava jīvita”nti idaṃ vacanam ārabba māram santajjento “**atthi saddhā**”ti imam gāthamāha. Tatrāyamadhippāyo – are, māra, yo anuttare santivarapade assaddho bhavēyya, saddhopi vā kusīto, saddho āradhāvīriyo samānopi vā duppañño, taṃ tvam jīvitamanupucchamāno sobheyyāsi, mayhaṃ pana anuttare santivarapade okappanasaddhā atthi, tathā kāyikacetasikamasithilaparakkamatāsānkhatam vīriyam, vajirūpamā paññā ca mama vijjati, so tvam evam maṃ pahitattam uttamajjhāsayaṃ kiṃ jīvamanupucchasi, kasmā jīvitam pucchasi. **Paññā ca mamāti** ettha ca saddena sati samādhi ca. Evaṃ sante yehi pañcahi indriyehi samannāgatā nibbānaṃ pāpuṇanti, tesu ekenāpi avirahitam evam maṃ pahitattam kiṃ jīvamanupucchasi? Nanu – ekāhaṃ jīvitam seyyo, vīriyamārabhato daḥham (dha. pa. 112). Pañnavantassa jhāyino, passato udayabbayanti (dha. pa. 111, 113).

436-8. Evaṃ māram santajjetvā attano dehacittappavattiṃ dassento “**nadīnamapī**”pi gāthāttayamāha. Tamatthato pākaṭameva. Ayam pana adhippāyavaṇṇanā – yvāyam mama sarīre appānakajjhānavīriyavegasamuṭṭhito vāto vattati, loke gaṅgāyamunādīnam nadīnampi sotāni ayam visosaye, kiñca me evam pahitattassa catunāḷimattam lohitaṃ na upasoseyya. Na kevalaṅca me lohiteva sussati, apica kho pana tamhi lohite sussamānamhi baddhābaddhabhedam sarīrānugataṃ pittaṃ, asitapītādipaṭicchādakaṃ catunāḷimattameva semhaṅca, kiñcāparam tattakameva muttaṅca ojaṅca sussati, tesu ca sussamānesu maṃsānipi khīyanti, tassa me evam anupubbena **maṃsesu khīyamānesu bhīyyo cittaṃ pasīdati**, na tveva tappaccayā saṃsīdati. So tvam īdisaṃ cittamājananto sarīramattameva disvā bhaṇasi “kiso tvamasi dubbaṅgo, santike maraṇam tavā”ti. Na kevalaṅca me cittameva pasīdati, apica kho pana **bhīyyo sati ca paññā ca samādhi mama tiṭṭhati**, aṇumattopi pamādo vā sammoho vā cittavikkhepo vā natthi, tassa mayhaṃ evam viharato ye keci samaṇabrāhmaṇā atītaṃ vā addhānam anāgataṃ vā etarahi vā opakkamikā vedanā vedayanti, tāsam nidassanabhūtam **pattassa uttamavedanam**. Yathā aññesaṃ dukkhena phuṭṭhānam sukhaṃ, sītena uṇhaṃ, uṇhena sītam, khudāya bhojanam, pipāsāya phuṭṭhānam udakam apekkhate cittaṃ, evam pañcasu kāmagaṇesu ekakāmampi **nāpekkhake** cittaṃ. “Aho vatāham subhojanam bhujjivā sukhasēyyam sayeyya”nti īdisenākārena mama cittaṃ na uppannam, **passa**, tvam māra, **sattassa suddhatanti**.

439-41. Evaṃ attano suddhatam dassetvā “nivāressāmi ta”nti āgataṃ mārasa manorathabhañjanattham mārasenam kittetvā tāya aparājita bhāvaṃ dassento “**kāmā te paṭhamā senā**”tiādikā cha gāthāyo āha.

Tattha yasmā āditova agāriyabhūte satte vatthukāmesu kilesakāmā mohayanti, te abhibhuyya anagāriyabhāvaṃ upagatānam pantesu vā senāsanesu aññataraññataresu vā adhikusalesu dhammesu **arati** uppajjati. Vuttañcetam “pabbajitena kho, āvuso, abhirati dukkarā”ti (saṃ. ni. 4.331). Tato te parapaṭibaddhajīvikattā **khuppipāsā** bādheti, tāya bādhitānam pariyesanataṇhā cittaṃ kilamayati, atha nesaṃ kilantacittānam **thinamiddham** okkamati. Tato visesamanadhigacchantānam durabhisambhavesu araññavanapatthesu senāsanesu viharatam utrāsasaññitā **bhīru** jāyati, tesam ussaṅkitaparisaṅkitānam dīgharattam vivekarasamanassādayamānānam viharatam “na siyā nu kho esa maggo”ti paṭipattiyam **vicikicchā** uppajjati, taṃ vinodetvā viharatam appamattakena visesādhigamena **mānamakkhathambhā** jāyanti, tepi vinodetvā viharatam tato adhikataram visesādhigamam nissāya **lābhasakkārasilokā** uppajjanti, lābhādīmuccitā dhammapatirūpakāni pakāsenta **micchāyasam** adhigantvā tattha ṭhitā jātiādīhi **attānam ukkaṃsenti**, **param vambhenti**, tasmā kāmādīnam paṭhamasenādibhāvo veditabbo.

442-3. Evametam dasavidham senam uddisitvā yasmā sā kaṇhadhammasamannāgatattā kaṇhassa namucino upakārāya samvattati, tasmā nam tava senāti niddisanto āha – “**esā namuci te senā, kaṇhassābhippahārini**”ti. Tattha **abhippahārini**ti samaṇabrāhmaṇānaṃ ghātanī nipphanī, antarāyakarīti attho. **Na nam asūro jināti, jetvā ca labhate sukhan**ti evam tava senam asūro kāye ca jīvite ca sāpekkho puriso na jināti, sūro pana jināti, jetvā ca maggasukham phalasukhañca adhigacchati. Yasmā ca labhate sukham, tasmā sukham patthayamāno ahampi **esa muñjam parihareti**. Saṅgāmāvacarā anivattino purisā attano anivattanakabhāvaviññāpanattham sīse vā dhaje vā āvudhe vā muñjatiṇam bandhanti, tam ayampi pariharaticceva mam dhārehi. Tava senāya parājittassa **dhiratthu mama jvitam**, tasmā evam dhārehi – **saṅgāme me matam seyyo, yañce jive parājito**, yena jivitena parājito jīve, tasmā jivitā tayā sammāpaṭipannānaṃ antarāyakarena saddhiṃ saṅgāme matam mama seyyoti attho.

444. Kasmā matam seyyoti ce? Yasmā **pagāhettha...pe... subbatā**, ettha kāmādikāya attukkamsanaparavambhanapariyosānāya tava senāya pagālhā nimuggā anupaviṭṭhā eke samaṇabrāhmaṇā na dissanti, silādīhi guṇehi nappakāsanti, andhakāram pavittā viya honti. Ete evam pagālhā samānā sacepi kadāci ummujjivā nimujjanapuriso viya “sāhu saddhā”tiādīnā nayena ummujjanti, tathāpi tāya senāya ajjhotthaṭṭā **tañca maggam na jānanti** khemaṃ nibbānagāmīnaṃ, sabbepi buddhapaccekaḥādayo **yena gacchanti subbatā**ti. Imaṃ pana gātham sutvā māro puna kiñci avatvā eva pakkāmi.

445-6. Pakkante pana tasmim mahāsatto tāya dukkarakārikāya kiñcipi visesaṃ anadhigacchanto anukkamena “siyā nu kho añño maggo bodhāyā”tiādīni cintevā oḷārikāhāram āhāretvā, balaṃ gahetvā, visākhapuñṇamadivase pageva sujātāya pāyasaṃ paribhuñjitvā, bhadravanasaṅḍe divāvihāram nisīditvā, tattha aṭṭha samāpattiyo nibbattento divasaṃ vītināmetvā sāyanhasamaye mahābodhimaṇḍābhimukho gantvā sotthiyena dinnā aṭṭha tiṇamuṭṭhiyo bodhimūle vikiritvā dasasahassalokadhātudevātāhi katasakkārabahumāno –

“Kāmaṃ taco ca nhāru ca, aṭṭhi ca avasissatu;
Upasussatu nissesam, sarīre maṃsalohita”nti. –

Caturaṅgavīriyaṃ adhiṭṭhahitvā “na dāni buddhattam apāpuṇitvā pallankam bhindissāmi”ti paṭiñṇam katvā aparājitaḥānke nisīdi. Tam nītvā māro pāpimā “ajja siddhattho paṭiñṇam katvā nisinnō, ajjeva dānissa sā paṭiñṇā paṭibāhitabbā”ti bodhimaṇḍato yāva cakkavālamāyataṃ dvādasayojanavittāram uddham navayojanamuggataṃ mārasenaṃ samuṭṭhāpetvā diyaḍḍhayojanasatappamānaṃ girimekhalam hatthirājānaṃ āruya bāhusahassaṃ māpetvā nānāvudhāni gahetvā “gaṇhatha, hanatha, paharathā”ti bhaṇanto ālavakasutte vuttappakārā vuṭṭhiyo māpesi, tā mahāpurisaṃ patvā tattha vuttappakārā eva sampajjimsu. Tato vajiraṅkusena hatthim kumbhe paharivā mahāpurisassa samīpaṃ netvā “uṭṭhehi, bho siddhattha, pallaṅkā”ti āha. Mahāpuriso “na uṭṭhāmi mārā”ti vatvā tam dhajiniṃ samantā vilokento imā gāthāyo abhāsi “**samantā dhajini**”nti.

Tattha **dhajininti** senam. **Yuttanti** uyyuttaṃ. **Savāhananti** girimekhalanāgarājasahitaṃ. **Paccuggacchāmīti** abhimukho upari gamissāmi, so ca kho tejeneva, na kāyena. Kasmā? **Mā maṃ ṭhānā acāvayi**, maṃ etasmā ṭhānā aparājitaḥānkaṃ māro mā cālesīti vuttaṃ hoti. **Nappasahatīti** sahituṃ na sakkoti, nābhibhavati vā. **Āmaṃ pattanti** kācajātaṃ mattikābhājanaṃ. **Asmanāti** pāsāṇena. Sesamettha pākāṭameva.

447-8. Idāni “etaṃ te mārasenaṃ bhinditvā tato paraṃ vijitasāṅgāmo sampattadhammarājābhiseko idaṃ karissāmi”ti dassento āha “**vasīkaritvā**”ti. Tattha **vasīkaritvā saṅkappanti** maggabhāvanāya sabbam micchāsaṅkappaṃ pahāya sammāsaṅkappasseva pavattanena vasīkaritvā saṅkappaṃ. **Satiñca sūpatiṭṭhitanti** kāyādīsū catūsū ṭhānesu attano satiñca suṭṭhu upaṭṭhitam karitvā evam vasīkatasāṅkappo suppatiṭṭhitassati **raṭṭhā raṭṭham vicarissāmi** devamanussabhede **puthū sāvake vinayanto**. Atha mayā

vinīyamānā **te appamattā...pe... na socare**, taṃ nibbānāmatamevāti adhippāyo.

449-51. Atha māro imā gāthāyo sutvā āha – “evarūpaṃ pakkhaṃ disvā na bhāyasi bhikkhū”ti? “Āma, māra, na bhāyāmi”ti. “Kasmā na bhāyasi”ti? “Dānādīnaṃ pāramipuññānaṃ katattā”ti. “Ko etaṃ jānāti dānādīni tvamakāsi”ti? “Kiṃ ettha pāpima sakkhikcena, apica ekasmiṃyeva bhava vessantaro hutvā yaṃ dānamadāsim, tassānubhāvena sattakkhattuṃ chahi pakārehi sañjātakampā ayamā mahāpathavīyeva sakkhī”ti. Evaṃ vutte udakapariyantaṃ katvā mahāpathavī kampi bheravasaddaṃ muñcamānā, yaṃ sutvā māro asanihato viya bhīto dhajjaṃ pañāmetvā palāyi saddhiṃ parisāya. Atha mahāpuriso tīhi yāmehi tisso vijjā sacchikatvā aruṇuggamana “anekajātisaṃsāraṃ...pe... tañhānaṃ khayamajjhagā”ti imaṃ udānaṃ udānesi. Māro udānasaddena āgantvā “ayam’buddho aha’nti paṭijānāti, handa naṃ anubandhāmi ābhisamācārikaṃ passituṃ. Sacassa kiñci kāyena vā vācāya vā khalitaṃ bhavissati, viheṭhessāmi na’nti pubbe bodhisattabhūmiyaṃ chabbassāni anubandhitvā buddhattaṃ pattaṃ ekaṃ vassaṃ anubandhi. Tato bhagavato kiñci khalitaṃ apassanto “**satta vassāni**”ti imā nibbejanīyagāthāyo abhāsi.

Tattha **otāranti** randhaṃ vivaraṃ. **Nādhigacchissanti** nādhigamiṃ. **Medavañṇanti** medapiṇḍasadiṣaṃ. **Anupariyagāti** parito parito agamāsi. **Mudunti** mudukaṃ. **Vindemāti** adhigaccheyyāma. **Assādanāti** sādubhāvo. **Vāyasettoti** vāyaso etto. Sesamettha pākāmeva.

Ayaṃ pana yojanā – satta vassāni bhagavantaṃ otārāpekkho anubandhiṃ katthaci avijahanto padāpadaṃ, evaṃ anubandhitvāpi ca otāraṃ nādhigamiṃ. Sohaṃ yathā nāma medavañṇaṃ pāsānaṃ medasaññī vāyaso ekasmiṃ passe mukhatuṇḍakena vijjhivā assādaṃ avindamāno “appeva nāma ettha mudu vindema, api ito assādanā siyā”ti samantā tatheva vijjhanto anupariyāyivā katthaci assādaṃ aladdhā “pāsānovāya”nti nibbijja pakkameyya, evamevāhaṃ bhagavantaṃ kāyakammādīsu attano parittapaññānamukhatuṇḍakena vijjhanto samantā anupariyagā “appeva nāma katthaci aparisuddhakāyasamācārādīmudubhāvaṃ vindema, kutoci assādanā siyā”ti, te dāni mayaṃ assādaṃ alabhamānā **kākova selamāsajja nibbijjāpema gotamaṃ** āsajja tato gotamā nibbijja apemāti. Evaṃ vadato kira mārassa satta vassāni nipphalaparissamaṃ nissāya balavasoko udapādi. Tenassa visīdamānaṅgapaccaṅgassa beluvapaṇḍu nāma vīṇā kacchato patitā. Yā sakiṃ kusalehi vādītā cattāro māse madhurassaraṃ muñcati, yaṃ gahetvā sakkō pañcasikhassa adāsi. Taṃ so patamānampi na bujjhi. Tenāha bhagavā –

452. “Tassa sokaparetassa, vīṇā kacchā abhassatha;
Tato so dummano yakkho, tatthevantaradhāyathā”ti.

Saṅgītikārakā āhaṃsūti eke, amhākaṃ panetaṃ nakkhamatīti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya padhānasuttavañṇanā niṭṭhitā.

3. Subhāsitasuttavañṇanā

Evaṃ me sutanti subhāsitasuttaṃ. Attajjhāsayato cassa uppatti. Bhagavā hi subhāsitaṃpiyo, so attano subhāsitasamudācārapakāsanena sattānaṃ dubbhāsitasamudācāraṃ paṭisedhento imaṃ suttamabhāsi. Tattha **evaṃ me sutanti**ādi saṅgītikāravacanā. Tattha **tatra kho bhagavā...pe... bhadanteti te bhikkhūti** etaṃ apubbaṃ, sesaṃ vuttanayameva. Tasmā apubbapadaṃvañṇanattamidaṃ vuccati – **tatrāti** desakālaparidīpanaṃ. Tañhi yaṃ samayaṃ viharati, tatra samaye, yasmiñca ārāme viharati, tatra ārāmeti dīpeti. Bhāsitaṃvutte vā desakāle dīpeti. Na hi bhagavā ayutte dese kāle vā dhammaṃ bhāsati. “Akālo kho, tāva, bāhiyā”tiādi (udā. 10) cettha sādhaṃ. **Khoti** padapūraṇamatte avadhāraṇādīkālatti vā nipāto. **Bhagavāti** lokagaruparidīpanaṃ. Bhikkhūti

kathāsavanayuttapuggalaparidīpanam. **Āmantesīti** ālapi abhāsi sambodhesi.

Bhikkhavoti āmantanākāraparidīpanam. Tañca bhikkhanasīlatādiguṇayogasiddhattā vuttam. Tena nesam hīnādhikajanasevitaṃ vuttiṃ pakāsento uddhatadīnabhāvaniggahaṃ karoti. “Bhikkhavo”ti iminā ca karuṇāvippahārasommahadayanananipātāpubbaṅgamaena vacanena te attano mukhābhimukhe karitvā teneva kathetukamyatādīpakena vacanena tesam sotukamyataṃ janeti, teneva ca sambodhanatthena vacanena sādhuśāsavanamanasikārepi te niyojeti. Sādhuśāsavanamanasikārayattā hi sāsanasampatti. Aparesupi devamanussesu vijjamānesu kasmā bhikkhū eva āmantesīti ce? Jeṭṭhaseṭṭhāsannasādāsannihitabhāvato. Sabbaparisaśādhāraṇā hi ayaṃ dhammadesanā, na paṭipuggalikā. Parisāya ca jeṭṭhā bhikkhū paṭhamuppannattā, seṭṭhā anagāriyabhāvaṃ ādiṃ katvā satthu cariyānuvidhāyakattā sakalasāsanapaṭiggāhakattā ca. Āsannā tattha nisennesu satthu santikattā, sadā sannihitā satthu santikāvacarattā. Tena bhagavā sabbaparisaśādhāraṇaṃ dhammaṃ desento bhikkhū eva āmantesi. Apica bhājanam te imāya kathāya yathānusiṭṭhaṃ paṭipattisabbhāvatotipi te eva āmantesi. **Bhadanteti** gārāvādhivacanametam. **Te bhikkhūti** ye bhagavā āmantesi, te evaṃ bhagavantaṃ ālapantā bhagavato paccassosunti.

Catūhi aṅgehīti catūhi kāraṇehi avayavehi vā. Musāvādāveramaṇiādīni hi cattāri subhāsitaṃvācāya kāraṇāni. Saccavacanādayo cattāro avayavā, kāraṇatthe ca aṅgasaddo. **Catūhīti** nissakkavacanam hoti, avayavatthe karaṇavacanam. **Samannāgatāti** samanūgatā pavattā yuttā ca. **Vācāti** samullapanavācā. Yā sā “vācā girā byappatho”ti (dha. sa. 636) ca, “nelā kaṇṇasukhā”ti (dī. ni. 1.9; ma. ni. 3.14) ca evamādīsu āgacchati. Yā pana “vācāya ce kataṃ kamma”nti (dha. sa. aṭṭha. 1 kāyakammadvāra) evaṃ viññatti ca, “yā catūhi vacīduccaritehi ārati virati...pe... ayaṃ vuccati sammāvācā”ti (dha. sa. 299; vibha. 206) evaṃ virati ca, “pharusavācā, bhikkhave, āsevita bhāvita bahulikatā nirayasamvattanikā hoti”ti (a. ni. 8.40) evaṃ cetanā ca vācāti āgacchati, sā idha na adhippetā. Kasmā? Abhāsitaṃbato. **Subhāsita hotīti** suṭṭhu bhāsita hoti. Tenassā atthāvahanataṃ dīpeti. **Na dubbhāsita**ti na duṭṭhu bhāsita. Tenassā anattānāvahanataṃ dīpeti. **Anavajjāti** vajjasāṅkhātārāgādidosavirahitā. Tenassā kāraṇasuddhiṃ vuttadosābhāvañca dīpeti. **Ananuvajjā cāti** anuvādavimuttā. Tenassā sabbākārasampattiṃ dīpeti. **Viññūnanti** paṇḍitānaṃ. Tena nindāpasamsāsu bālā appamañāti dīpeti.

Katamehi catūhīti kathetukamyatāpucchā. **Idhāti** imasmim sāsane. **Bhikkhaveti** yesam kathetukāmo, tadālapanaṃ. **Bhikkhūti** vuttappakāravācābhāsanakapuggalanidassanaṃ. **Subhāsitaṃyeva bhāsati**ti puggalādhiṭṭhānāya desanāya catūsu vācaṅgesu aññataraṅganiddesavacanam. **No dubbhāsita**nti tasseva vācaṅgassa paṭipakkhabhāsanānivāraṇam. Tena “musāvādādayopi kadāci vattabbā”ti diṭṭhiṃ nisedheti. “No dubbhāsita”nti iminā vā micchāvācappahānaṃ dīpeti, “subhāsita”nti iminā pahīnamicchāvācena satā bhāsitaṃvavacanālakkaṇam. Tathā pāpassa akaraṇam, kusalassa upasampadam. Aṅgaparidīpanatthaṃ pana abhāsitaṃvavacanā pubbe avatvā bhāsitaṃvamevāha. Esa nayo **dhammaṃyevāti**ādīsipi.

Ettha ca “subhāsitaṃyeva bhāsati no dubbhāsita”nti iminā piṣuṇadosarahitaṃ samaggakaraṇavacanam vuttam, “dhammaṃyeva bhāsati no adhamma”nti iminā samphadosarahitaṃ dhammato anapetaṃ mantāvacanam vuttam, itarehi dvīhi pharusālikarahitāni piyasaccavacanāni vuttāni. **Imehi khoti**ādīnā pana tāni aṅgāni paccakkhato dassento taṃ vācam nigameti. Viśesato cettha “imehi kho, bhikkhave, catūhi aṅgehi samannāgatā vācā subhāsita hoti”ti bhaṇanto yadaññe paṭiññādīhi avayavehi nāmādīhi padehi liṅgavacanavibhattikālakāradīhi sampattihi ca samannāgataṃ vācam “subhāsita”nti maññanti, taṃ dhammato paṭisedheti. Avayavādisampannāpi hi pesuññādisamannāgatā vācā dubbhāsitaṃvavacana hoti attano paresaṅca anattāvāhata. Imehi pana catūhi aṅgehi samannāgatā sacepi milakkhubhāsāpariyāpanā ghaṭaceṭṭikāgītikapariyāpanā vā hoti, tathāpi subhāsita eva lokiyalokuttarahitasukhāvāhata. Sīhaḷadīpe maggapasse sassam rakkhantiyā sīhaḷaceṭṭikāya sīhaḷakeneva jātijarāmarāṇapaṭisaṃyuttaṃ gītaṃ gāyantiyā sutvā maggaṃ gacchantā saṭṭhimattā vipassakabhikkhū cettha arahattaṃ pattā nidassanaṃ. Tathā tisso nāma āradhāvīpassako bhikkhu padumasarasamīpena gacchanta padumasare padumāni bhañjitvā bhañjitvā –

“Pāto phullaṃ kokanadaṃ, sūriyālokena bhajjiyate;
Evaṃ manussattagatā sattā, jarābhivegena maddīyanti”’ti. –

Imaṃ gītaṃ gāyantiyā ceṭikāya sutvā arahattaṃ patto, buddhantare ca aññataro puriso sattahi puttehi saddhiṃ vanā āgamma aññatarāya itthiyā musalena taṇḍule koṭṭentiyā –

“Jarāya parimadditaṃ etaṃ, milātachavicammaṇissitaṃ;
Maraṇena bhijjati etaṃ, maccussa ghasamāmiṣaṃ.

“Kimīnaṃ ālayaṃ etaṃ, nānākuṇapena pūritaṃ;
Asucissa bhajānaṃ etaṃ, kadalikkhandhasamaṃ ida”’nti. –

Imaṃ gītikaṃ sutvā saha puttehi paccekabodhiṃ patto, aññe ca īdisehi upāyehi ariyabhūmiṃ pattā nidassanaṃ. Anacchariyaṃ panetaṃ, yaṃ bhagavatā āsayānusayakusalena “sabbe saṅkhārā aniccā”’tiadinā nayena vuttā gāthāyo sutvā pañcasatā bhikkhū arahattaṃ pāpuṇṇiṃsu, aññe ca khandhāyatanādipaṭisaṃyuttā kathā sutvā aneke devamanussāti. Evaṃ imehi catūhi aṅgehi samannāgatā vācā sacepi milakkhubhāsāpariyāpannā, ghaṭaceṭikāgītikapariyāpannā vā hoti, tathāpi “subhāsītā”’ti veditabbā. Subhāsītattā eva ca anavajjā ca ananuvajjā ca viññūnaṃ atthattikānaṃ kulaputtānaṃ atthapaṭisaraṇānaṃ, no byañjanapaṭisaraṇānanti.

Idamavoca bhagavāti idaṃ subhāsitalakkhaṇaṃ bhagavā avoca. **Idaṃ vatvāna sugato, athāparaṃ etadavoca satthāti** idaṃca lakkhaṇaṃ vatvā atha aññampi etaṃ avoca satthā. Idāni vattabagāthaṃ dassetvā sabbametaṃ saṅgītikāraṅkā āhaṃsu. Tattha **aparanti** gāthābandhavacanaṃ sandhāya vuccati. Taṃ duvidhaṃ hoti – pacchā āgataparisaṃ assavanasussavanaādharāṇadāhīkaraṇādīni vā sandhāya tadatthadīpakameva ca. Pubbe kenaci kāraṇena pariḥāpitassa atthassa dīpanena atthavisesadīpakaṅca “purisassa hi jātassa, kuṭhārī jāyate mukhe”’tiādīsu (su. ni. 662) viya. Idha pana tadatthadīpakameva.

453. Tattha **santoti** buddhādayo. Te hi subhāsitaṃ “uttamaṃ seṭṭha”’nti vaṇṇayanti. **Dutiyāṃ tatiyaṃ catutthanti** idaṃ pana pubbe niddiṭṭhakkamaṃ upādāya vuttaṃ. Gāthāpariyosāne pana vaṅgīsatthero bhagavato subhāsīte pasīdi.

So yaṃ pasannākāraṃ akāsi, yaṅca vacanaṃ bhagavā abhāsi, taṃ dassentā saṅgītikāraṅkā “**atha kho āyasmā**”’tiādīmāhaṃsu. Tattha **paṭibhāti manti** mama bhāgo pakāsati. **Paṭibhātu tanti** tava bhāgo pakāsatu. **Sārūppāhīti** anucchavikāhi. **Abhitthavīti** pasaṃsi.

454. Na tāpayeti vipaṭisārena na tāpeyya. **Na vihīṃseyyāti** aññamaññaṃ bhindanto na bādheyya. **Sā ve vācāti** sā vācā ekamseneva subhāsītā. Ettāvataṃ apisuṇavācāya bhagavantaṃ thometi.

455. **Paṭinanditāti** haṭṭhena hadayena paṭimukhaṃ gantvā nanditā sampiyāyitā. **Yaṃ anādāya pāpāni, paresaṃ bhāsate piyanti** yaṃ vācaṃ bhāsanto paresaṃ pāpāni appiyāni paṭikkulāni pharusavacanaṇi anādāya atthabyañjanamadhuraṃ piyameva vacanaṃ bhāsati, taṃ piyavācameva bhāseyyāti vuttaṃ hoti. Imāya gāthāya piyavacanaṇa bhagavantaṃ abhitthavi.

456. **Amatāti** amatasadisā sādubhāvena. Vuttampi cetamaṃ “saccaṃ have sādutaraṃ rasāna”’nti (saṃ. ni. 1.73; su. ni. 184). Nibbānāmatapaccayattā vā amatā. **Esa dhammo sanantanoti** yāyaṃ saccavācā nāma, esa porāṇo dhammo cariyā pavenī, idameva hi porāṇānaṃ āciṇṇaṃ, na te alikaṃ bhāsīṃsu. Tenevāha – “**sacce atthe ca dhamme ca, ahu santo patiṭṭhitā**”’ti. Tattha sacce patiṭṭhitattā eva attano ca paresaṅca atthe patiṭṭhitā. Atthe patiṭṭhitattā eva ca dhamme patiṭṭhitā hontīti veditabbā. Paraṃ vā dvayaṃ saccavisesanamicceva veditabbaṃ. Sacce patiṭṭhitā. Kīdise? **Atthe ca dhamme ca**, yaṃ paresaṃ atthato anapetattā atthaṃ anuparodhaṃ karotīti vuttaṃ hoti. Satipi ca anuparodhakaratte

dhammato anapetattā dhammaṃ, yaṃ dhammikameva atthaṃ sādhetīti vuttaṃ hoti. Imāya gāthāya saccavacanena bhagavantaṃ abhiththavi.

457. Khemanti abhayaṃ nirupaddavaṃ. Kena kāraṇenāti ce? **Nibbānappattiyā dukkhassantakiriyāya**, yasmā kilesanibbānaṃ pāpeti, vaṭṭadukkhassa ca antakiriyāya saṃvattatīti attho. Atha vā yaṃ buddho nibbānappattiyā dukkhassantakiriyāyāti dvinnaṃ nibbānadhātūnamatthāya khemamaggappakāsanato khemaṃ vācaṃ bhāsati, **sā ve vācānamuttamāti** sā vācā sabbavācānaṃ seṭṭhāti evamettha attho veditabbo. Imāya gāthāya mantāvacanena bhagavantaṃ abhiththavanto arahattanikūṭena desanaṃ niṭṭhāpesīti ayamettha apubbapadavaṇṇanā. Sesam vuttanayeneva veditabbanti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya subhāsitasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

4. Pūraḷāsasutta-(sundarikabhāradvājasutta)-vaṇṇanā

Evam me sutanti pūraḷāsasuttaṃ. Kā uppatti? Bhagavā pacchābhatakkiccāvasāne buddhacakkhunā lokaṃ volokento sundarikabhāradvājabrāhmaṇaṃ arahattassa upanissayasampannaṃ disvā “tattha mayi gate kathā pavattissati, tato kathāvasāne dhammadesanaṃ sutvā esa brāhmaṇo pabbajitvā arahattaṃ pāpuṇissatī” ti ca ñatvā tattha gantvā kathaṃ samuṭṭhāpetvā imaṃ suttamabhāsī.

Tattha **evam me sutanti**ādi saṅgītikārakānaṃ vacanaṃ. **Kimjacco bhavanti**ādi tassa brāhmaṇassa, **na brāhmaṇo nomhīti**ādi bhagavato. Taṃ sabbampi samodhānetvā “pūraḷāsasutta”nti vuccati. Tattha vuttasadisam vuttanayeneva veditabbaṃ, avuttaṃ vaṇṇayissāma, tañca kho uttānathāni padāni anāmasantā. **Kosalesūti** kosalā nāma jānapadino rājakumārā. Tesam nivāso ekopi janapado ruḷhisaddena “kosalā”ti vuccati. Tasmim kosalesu janapade. Keci pana “yasmā pubbe mahāpanādaṃ rājakumāraṃ nānāṇātakādīni disvā sitamattampi akarontaṃ sutvā rājā āṇāpesi ‘yo mama puttaṃ hasāpeti, sabbābharāṇehi naṃ alaṅkaromī’ ti. Tato naṅgalāni chaḍḍetvā mahājanakāyo sannipati. Te ca manussā atirekasattavassāni nānākīlikādayo dassentāpi taṃ nāsakkhiṃsu hasāpetum. Tato sakko devanaṃ pesesi, so dibbanāṭakaṃ dassetvā hasāpesi. Atha te manussā attano attano vasanokāsābhimukhā pakkamiṃsu. Te paṭipathe mittasuhajjādayo disvā paṭisanthāramakaṃsu ‘kacci bho kusalaṃ, kacci bho kusala’nti. Tasmā taṃ ‘kusala’nti saddaṃ upādāya so padeso ‘kosalo’ti vuccatī’ ti vaṇṇayanti. **Sundarikāya nadiyā tīreti** sundarikāti evaṃnāmikāya nadiyā tīre.

Tena kho panāti yena samayena bhagavā taṃ brāhmaṇaṃ vinetukāmo gantvā tassā nadiyā tīre sasīsam pārupitvā rukkhamūle nisajjāsānkhātena iriyāpathavihārena viharati. **Sundarikabhāradvājoti** so brāhmaṇo tassā nadiyā tīre vasati aggiṅca juhāti, bhāradvājoti cassa gottaṃ, tasmā evaṃ vuccati. **Aggim juhātīti** āhutipakkhipanena jāleti. **Aggihuttaṃ paricaratīti** agyāyatanam sammajjanūpalepanabalikammādinā payirupāsati. **Ko nu kho imaṃ habyasesam bhuñjeyyāti** so kira brāhmaṇo aggimhi juhivā avasesam pāyāsam disvā cintesi – “aggimhi tāva pakkhittapāyāso mahābrahmunā bhutto, ayaṃ pana avaseso atthi. Taṃ yadi brahmuno mukhato jātassa brāhmaṇasseva dadeyyaṃ, evaṃ me pitarā saha puttapi santappito bhavyeya, suvisodhito ca brahmalokagāmimaggo assa, handāhaṃ brāhmaṇaṃ gavesāmi” ti. Tato brāhmaṇadassanattaṃ uṭṭhāyāsanā catuddisā anuvilokesi – “ko nu kho imaṃ habyasesam bhuñjeyyāti” ti.

Aññatarasmim rukkhamūleti tasmim vanasaṅḍe seṭṭharukkhamūle. **Sasīsam pārutanti** saha sīsena pārutakāyaṃ. Kasmā pana bhagavā evamakāsi, kim nārāyanasaṅkhātabalopi hutvā nāsakkhi himapātaṃ sītavātañca paṭibāhitunti? Atthetaṃ kāraṇaṃ. Na hi buddhā sabbaso kāyapaṭijagganaṃ karonti eva, apica bhagavā “āgate brāhmaṇe sīsam vivarissāmi, maṃ disvā brāhmaṇo kathaṃ pavattessati, athassa kathānusārena dhammaṃ desessāmi” ti kathāpavattanattaṃ evamakāsi. **Disvāna**

vāmena...pe... tenupasaṅkamīti so kira bhagavantam disvā brāhmaṇo “ayaṃ sasīsam pārupitvā sabbarattim padhānamanuyutto, imassa dakkhiṇodakam datvā imaṃ habyaśesaṃ dassamī”ti brāhmaṇasaññī hutvā eva upasaṅkami. **Muṇḍo ayaṃ bhavaṃ, muṇḍako ayaṃ bhavanti** sīse vivaritamatteva kesantam disvā “muṇḍo”ti āha. Tato suṭṭharam olokeno parittampi sikham adisvā hīlento “muṇḍako”ti āha. Evarūpā hi nesam brāhmaṇānam diṭṭhi. **Tato vāti** yattha thito addasa, tamhā padesā **muṇḍāpīti** kenaci kāraṇena muṇḍitasīsāpi honti.

458. Na brāhmaṇo nomhīti ettha **nakāro** paṭisedhe, **nokāro** avadhāraṇe “na no sama”ntiādīsu (khu. pā. 6.3; su. ni. 226) viya. Tena nevamhi brāhmaṇoti dasseti. **Na rājaputtoti** khattiyō namhi. **Na vessāyanoti** vessopi namhi. **Udakoci nomhīti** aññopi suddo vā caṇḍālo vā koci na homīti evaṃ ekamseneva jātivādasamudācāram paṭikkhipati. Kasmā? Mahāsamuddam pattā viya hi nadiyo pabbajjūpagatā kulaputtā jahanti purimāni nāmagottāni. Pahārādasuttañcettha (a. ni. 8.19) sādhamam. Evaṃ jātivādam paṭikkhipitvā yathābhūtamattānam āvikaronto āha – “**gottam pariññāya puthujjanānam, akiñcano manta carāmi loke**”ti. Katham gottam pariññāsīti ce? Bhagavā hi tīhi pariññāhi pañcakkhandhe pariññāsī, tesu ca pariññātesu gottam pariññātameva hoti. Rāgādikiñcanānam pana abhāvena so akiñcano mantā jānitvā ñāṇanuparivattīhi kāyakammādīhi carati. Tenāha – “gottam... pe... loke”ti. Mantā vuccati paññā, tāya cesa carati. Tenevāha – “mantam carāmi loke”ti chandavasena rassam katvā.

459-60. Evaṃ attānam āvikatvā idāni “evaṃ oḷārikam līngampi disvā pucchitabbāpucchitabbaṃ na jānāsī”ti brāhmaṇassa upārambham āropento āha – “saṅghātivāsī...pe... gottapañha”nti. Ettha ca chinnaśaṅghaṭṭitaṭṭhena tīpi cīvarāni “saṅghāṭi”ti adhippetāni, tāni nivāseti paridahatīti **saṅghātivāsī. Agahoti** ageho, nittanhoti adhippāyo. Nivāsāgāram pana bhagavato jetavane mahāgandhakuṭikarerimaṇḍalamālakosambakuṭicandanamālādiānekappakāram, tam sandhāya na yujjati. **Nivuttakesoti** apanītakeso, ohāritakesamassūti vuttam hoti. **Abhinibbutattoti** atīva vūpasantapariḷhacitto, guttacitto vā. **Alippamāno idha māṇavehīti** upakaraṇasinehassa pahīnattā manussehi alitto asaṃsaṭṭho ekantavivitto. **Akallam maṃ brāhmaṇāti** yvāham evaṃ saṅghātivāsī... pe... alippamāno idha māṇavehi, tam maṃ tvam, brāhmaṇa, pākatikāni nāmagottāni atītam pabbajitam samānam appatirūpam gottapañham puchasīti.

Evaṃ vutte upārambham mocento brāhmaṇo āha – **pucchanti ve, bho brāhmaṇā, brāhmaṇebhi saha “brāhmaṇo no bhava”**nti. Tattha **brāhmaṇo noti** brāhmaṇo nūti attho. Idaṃ vuttam hoti – nāham bho akallam pucchāmi. Amhākañhi brāhmaṇasamaye brāhmaṇā brāhmaṇebhi saha samāgantvā “brāhmaṇo nu bhavaṃ, bhāradvājo nu bhava”nti evaṃ jātimpi gottampi pucchanti evāti.

461-2. Evaṃ vutte bhagavā brāhmaṇassa cittamudubhāvakarāṇattham mantesu attano pakataññutam pakāsento āha – “**brāhmaṇo hi ce tvam brūsi...pe... catuvīsatakkhara**”nti. Tassattho – sace tvam “brāhmaṇo aham”ti brūsi, mañca abrāhmaṇam brūsi, tasmā bhavantaṃ sāvittim pucchāmi tipadam catuvīsatakkharam, tam me brūhīti. Ettha ca bhagavā paramatthavedānam tiṇṇam piṭakānam ādibhūtam paramatthabrāhmaṇebhi sabbabuddhehi pakāsitam atthasampannam byañjanasampannañca “buddham saraṇam gacchāmi, dhammam saraṇam gacchāmi, saṅgham saraṇam gacchāmi”ti imaṃ ariyasāvittim sandhāya pucchati. Yadihi brāhmaṇo aññam vadeyya, addhā nam bhagavā “nāyam, brāhmaṇa, ariyassa vinaye sāvittīti vuccatī”ti tassa asārakattam dassetvā idheva patiṭṭhāpeyya. Brāhmaṇo pana “sāvittim pucchāmi tipadam catuvīsatakkhara”nti idaṃ attano samayasiddham sāvittilakkaṇabyañjanakam brahmāssarena nicchāritavacanam sutvāva “addhāyam samaṇo brāhmaṇasamaye niṭṭham gato, aham pana aññāṇena ‘abrāhmaṇo aya’nti paribhaviṃ, sādhurūpo mantapāragū brāhmaṇova eso”ti niṭṭham gantvā “handā nam yaññavidhiṃ dakkhiṇeyyavidhiñca pucchāmi”ti tamattham pucchanto “**kiṃnissitā...pe... loke**”ti imaṃ visamaḡāthāpadattayamāha. Tassattho – kiṃnissitā kimadhippāyā kiṃ patthentā isayo ca khattiyā ca brāhmaṇā ca aññe ca manujā devatānam atthāya yaññam akappayimsu. **Yaññamakappayimsūti** makāro padasandhikaro. **Akappayimsūti** saṃvidahiṃsu akamsu. **Puthūti** bahū annapānādānādinā bhedenā anekappakāre puthū

vā isayo manujā khattiyā brāhmaṇā ca kiṃnissitā yaññamakappayimsu. Kathaṃ nesam taṃ kammaṃ samijjhatīti iminādhippāyena pucchati.

463. Athassa bhagavā tamatthaṃ byākaronto “**yadantagū vedagū yaññakāle. Yassāhutim labhe tassijjheti brūmī**”ti idaṃ sesapadadvayamāha. Tattha **yadantagū**ti yo antagū, okārassa akāro, dakāro ca padasandhikaro “asādhāraṇamaññesa”ntiādīsu (khu. pā. 8.9) makāro viya. Ayaṃ pana attho – yo vaṭṭadukkhassa tīhi pariññāhi antagatattā **antagū**, catūhi ca maggañāṇavedehi kilese vijjhivā gatattā **vedagū**, so **yassa** isimanujakhattiyabrāhmaṇānaṃ aññatarassa yaññakāle yasmim kismiñci āhāre paccupaṭṭhite antamaso vanapaṇṇamūlaphalādīmhipi **āhutim labhe**, tato kiñci deyyadhammaṃ labheyya, **tassa** taṃ yaññakammaṃ **ijjhe** samijjheyya, mahapphalaṃ bhavyeyāti **brūmī**ti.

464. Atha brāhmaṇo taṃ bhagavato paramatthayogagambhīraṃ atimadhuragiraniḥkārāsarasampannaṃ desanaṃ sutvā sarīrasampattisūcitanācassa sabbaguṇasampattiṃ sambhāvayamāno pītisomanassajāto “**addhā hi tassā**”ti gāthamāha. Tattha **iti brāhmaṇoti** saṅgītikārānaṃ vacanaṃ, sesaṃ brāhmaṇassa. Tassattho – **addhā hi tassa** mayhaṃ **hutamijjhe**, ayaṃ ajja deyyadhammo ijjhissati samijjhissati mahapphalo bhavissati **yaṃ tādisaṃ vedagumaddasāma**, yasmā tādisaṃ bhavantarūpaṃ vedaguṃ addasāma. Tvaññeva hi so vedagū, na añño. Ito pubbe pana **tumhādisānaṃ** vedagūnaṃ antagūnañca **adassanena** amhādisānaṃ yaññe paṭiyattaṃ **añño jano bhuñjati pūraḷasaṃ** carukañca pūvañcāti.

465. Tato bhagavā attani pasannaṃ vacanapaṭiggahaṇasajjaṃ brāhmaṇaṃ viditvā yathāssa suṭṭhu pākāṭā honti, evaṃ nānappakārehi dakkhiṇeyye pakāsetukāmo “**tasmātiha tva**”nti gāthamāha. Tassattho – yasmā mayi pasannosi, **tasmā** pana **iha tvaṃ, brāhmaṇa, upasaṅkamma pucchā**ti attānaṃ dassento āha. Idāni ito pubbaṃ atthenaatthikapadaṃ parapadena sambandhitabbaṃ – atthena atthiko tassa atthatthikabhāvassa anurūpaṃ kilesaggivūpasamena **santaṃ**, kodhadhūmavigamena **vidhūmaṃ**, dukkhābhāvena **anīghaṃ**, anekavidhāśābhāvena **nirāsaṃ appevidha** ekaṃsena idha ṭhitova idha vā sāsane **abhivinde** lacchasi adhigacchissasi **sumedhaṃ** varapaññaṃ khīṇāsavadakkhiṇeyyanti. Atha vā yasmā mayi pasannosi, tasmātiha, tvaṃ brāhmaṇa, atthena atthiko samāno upasaṅkamma puccha santaṃ vidhūmaṃ anīghaṃ nirāsanti attānaṃ dassento āha. Evaṃ pucchanto appevidha abhivinde sumedhaṃ khīṇāsavadakkhiṇeyyanti evampettha yojanā veditabbā.

466. Atha brāhmaṇo yathānusiṭṭhaṃ paṭipajjamāno bhagavantaṃ āha – “**yaññe ratohaṃ...pe... brūhi meta**”nti. Tattha yañño yāgo dānanti atthato ekaṃ. Tasmā dānarato ahaṃ, tāya eva dānārāmatāya dānaṃ dātukāmo, na pana jānāmi, evaṃ ajānantaṃ anusāsatu maṃ bhavaṃ. Anusāsanto ca uttāneneva nayena yattha hutam ijjhate brūhi metanti evamettha atthayojanā veditabbā. “Yathāhuta”ntipi pāṭho.

467. Athassa bhagavā vattukāmo āha – “**tena hi...pe... desessāmī**”ti. Ohitasotassa cassa anusāsanatthaṃ tāva “**mā jātim pucchī**”ti gāthamāha. Tattha **mā jātim pucchī**ti yadi hutasamiddhiṃ dānamahapphalataṃ paccāsīsasi, jātim mā puccha. Akāraṇaṃhi dakkhiṇeyyavicāraṇāya jāti. **Caraṇaṇca pucchā**ti apica kho silādiguṇabhedam caraṇaṃ puccha. Etañhi dakkhiṇeyyavicāraṇāya kāraṇaṃ.

Idānissa tamatthaṃ vibhāvento nidassanamāha – “**kaṭṭhā have jāyati jātavedo**”tiādi. Tatrāyamadhippāyo – idha kaṭṭhā aggi jāyati, na ca so sālādikaṭṭhā jāto eva aggikiccaṃ karoti, sāpānadoṇiādikaṭṭhā jāto na karoti, apica kho attano acciādiguṇasampannattā eva karoti. Evaṃ na brāhmaṇakulādīsu jāto eva dakkhiṇeyyo hoti, caṇḍalākulādīsu jāto na hoti, apica kho **nīcākulīnopi** uccākulīnopi khīṇāsavamuni **dhitimā hirīnisedho ajāniyo hoti**, imāya dhīthiripamukhāya guṇasampattiyā jātimā uttamadakkhiṇeyyo hoti. So hi dhītiyā guṇe dhārayati, hiriyā dose nisedheti. Vuttañcetaṃ “hiriyā hi santo na karonti pāpa”nti. Tena te brūmi –

“Mā jātim pucchī caraṇaṇca puccha,
Kaṭṭhā have jāyati jātavedo;

Nīcākulīnopi munī dhitīmā,
Ājāniyo hoti hirīnisedho’’ti. –

Esa saṅkhepo, vitthāro pana assalāyanasuttānusārena (ma. ni. 2.401 ādayo) veditabbo.

468. Evametam bhagavā cātuvāṇṇisuddhiyā anusāsivā idāni yattha hutam ijjhate, yathā ca hutam ijjhate, tamattham dassetuṃ “**saccena danto**”tiādigāthamāha. Tattha **saccenāti** paramatthasaccena. Tañhi patto danto hoti. Tenāha – “saccena danto’’ti. **Damasā upetoti** indriyadāmena samannāgato. **Vedantagūti** vedehi vā kilesānam antam gato, vedānam vā antam catutthamaggañānam gato. **Vūsitabrahmacariyoti** puna vasitabbābhāvato vutthamaggaḥbrahmacariyo. **Kālena tamhi habyaṃ paveccheti** attano deyyadhammaṭṭhitakālam tassa sammukhībhāvakālaṅca upalakkhetvā tena kālena tādise dakkhiṇeyye deyyadhammam paveccheyya, paveseyya paṭipādeyya.

469-71. Kāmeti vatthukāme ca kilesakāme ca. **Susamāhitindriyāti** suṭṭhu samāhitaindriyā, avikkhittaindriyāti vuttam hoti. **Candova rāhuggahaṇā pamuttāti** yathā cando rāhuggahaṇā, evam kilesaggahaṇā pamuttā ye atīva bhāsanti ceva tapanti ca. **Satāti** satisampannā. **Mamāyitānīti** taṅhādīṭṭhimamāyitāni.

472. Yo kāme hitvāti ito pabhuti attānam sandhāya vadati. Tattha **kāme hitvāti** kilesakāme pahāya. **Abhibhuyyacārīti** tesam pahīnattā vatthukāme abhibhuyyacārī. **Jātimaraṇassa antam** nāma nibbānam vuccati, taṅca **yo vedi** attano paññābalena aññāsi. **Udakarahaḍo vāti** ye ime anotattadaho kaṇṇamuṇḍadaho rathakāradaho chaddantadaho kuṅḷadaho mandākinidaho sīhappapātadahoti himavati satta mahārahadā aggisūriyasantāpehi asamphuṭṭhattā niccam sītalā, tesam aññataro udakarahaḍova sīto parinibbutakilesapariḷahattā.

473. Samoti tulyo. **Samehīti** vipassīādīhi buddhehi. Te hi paṭivedhasamattā “samā’’ti vuccanti. Natthi tesam paṭivedhenādhiḡgantabbesu guṇesu, pahātabbesu vā dosesu vemattatā, addhānāyukulappamāñābhinnikkhamanapadhānabodhirasmīhi pana nesam vemattatā hoti. Tathā hi te heṭṭhimaparicchena catūhi asaṅkhyeyyehi kappasatasahassena ca pāramiyo pūrenti, uparimaparicchena soḷasahi asaṅkhyeyyehi kappasatasahassena ca. Ayaṃ nesam **addhānavemattatā**. Heṭṭhimaparicchena ca vassasatāyukakāle uppajjanti, uparimaparicchena vassasatasahassāyukakāle. Ayaṃ nesam **āyuvemattatā**. Khattiyakule vā brāhmaṇakule vā uppajjanti. Ayaṃ **kulavemattatā**. Uccā vā honti aṭṭhāsītiḡhathappamāñā, nīcā vā pannarasaatṭhārasahathappamāñā. Ayaṃ **pamāñavemattatā**. Hatthiassarathasivikādīhi nikkhamanti vehāsenā vā. Tathā hi vipassikakusandhā assarathena nikkhamiṃsu, sikhīkoṅāgamanā hatthikkhandhena, vessabhū sīvikāya, kassapo vehāsenā, sakyamuni assapiṭṭhiyā. Ayaṃ **nekkhamavemattatā**. Sattāham vā padhānamanuyuñjanti, aḍḍhamāsam, māsam, dvemāsam, temāsam, catumāsam, pañcamāsam, chamāsam, ekavassam dvitīcatupañcachavassāni vā. Ayaṃ **padhānavemattatā**. Assattho vā bodhirukkho hoti nigrodhādīnam vā aññataro. Ayaṃ **bodhivemattatā**. Byāmāsītianantapabhāyuttā honti. Tattha byāmappabhā vā asītipabhā vā sabbesam samānā, anantappabhā pana dūrampi gacchati āsannampi, ekagāvutaṃ dvigāvutaṃ yojanam anekayojanam cakkavāḷapariyantampi, maṅgalassa buddhassa sarīrappabhā dasasahassacakkavāḷam agamāsi. Evam santepi manasā cintāyattāva sabbabuddhānam, yo yattakamicchati, tassa tattakam gacchati. Ayaṃ **rasmivemattatā**. Imā aṭṭha vemattatā ṭhapetvā avasesesu paṭivedhenādhiḡgantabbesu guṇesu, pahātabbesu vā dosesu natthi nesam viseso, tasmā “samā’’ti vuccanti. Evameteḡhi samo samehi.

Visamehi dūreti na samā visamā, paccekabuddhādayo avasesasabbasattā. Tehi visamehi asadisatāya dūre. Sakalajambudīpaṃ pūretvā pallaṅkena pallaṅkam saṅghaṭṭetvā nisinnā paccekabuddhāpi hi guṇehi ekassa sammāsambuddhassa kalam nāgghanti soḷasiṃ, ko pana vādo sāvakādīsu. Tenāha – “visamehi dūre’’ti. **Tathāgato hotīti** ubhayapadehi dūreti yojetabbaṃ. **Anantapaññoti** aparimitapañño. Lokiyamanussānañhi paññam upanidhāya aṭṭhamakassa paññā adhikā, tassa paññam upanidhāya sotāpannassa. Evam yāva arahato paññam upanidhāya paccekabuddhassa

pañña adhiḱā, paccekabuddhassa paññaṃ pana upanidhāya tathāgatassa pañña adhiḱāti na vattabbā, anantā icceva pana vattabbā. Tenāha – “anantapañño”ti. **Anūpalittoti** taṇhādīṭṭhilepehi alitto. **Idha vā huram vāti** idhaloke vā paraloke vā. Yojanā panettha – samo samehi visamehi dūre tathāgato hoti. Kasmā? Yasmā anantapañño anupalitto idha vā huram vā, tena tathāgato arahati pūraḱāsanti.

474. Yamhi na māyāti ayaṃ pana gāthā añña ca īdisā māyādidosayuttesu brāhmaṇesu dakkhiṇeyyasaññāpahānattham vuttāti veditabbā. Tattha **amamoti** sattasaṅkhāresu “idaṃ mamā”ti pahīnamamāyitabhāvo.

475. Nivesananti taṇhādīṭṭhinivesanaṃ. Tena hi mano tīsu bhavesu nivisati, tena taṃ “nivesanaṃ manaso”ti vuccati. Tattheva vā nivisati taṃ hitvā gantuṃ asamatthatāya. Tenapi “nivesana”nti vuccati. **Pariggahāti** taṇhādīṭṭhiyo eva, tāhi pariggahitadhammā vā. **Kecīti** appamattakāpi. **Anupādiyānoti** tesam nivesanapariggahānaṃ abhāvā kañci dhammaṃ anupādiyamāno.

476. Samāhito maggasamādhinā. **Udatārīti** uttiṇṇo. **Dhammaṃ caññāsīti** sabbañca ñeyyadhammaṃ aññāsī. **Paramāya diṭṭhiyāti** sabbaññutaññaṇena.

477. Bhavāsavāti bhavataṇhājhānanikantisassatadiṭṭhisahagatā rāgā. **Vacīti** vācā. **Kharāti** kakkhaḱā pharusā. **Vidhūpitāti** daḱḱhā. **Atthagatāti** atthaṅgatā. **Na santīti** vidhūpitattā atthaṅgatattā ca. Ubhayehi pana ubhayaṃ yojetabbaṃ **sabbadhīti** sabbesu khandhāyatanādīsu.

478. Mānasattesūti mānena laggesu. **Dukkham pariññāyāti** vaṭṭadukkham tīhi pariññāhi pariññitvā. **Sakhattavatthunti** sahetupaccayaṃ, saddhiṃ kammakilesehīti vuttaṃ hoti.

479. Āsam anissāyāti taṇham anallīyitvā. **Vivekadassīti** nibbānadassī. **Paravediyanti** parehi ñāpetabbaṃ. **Diṭṭhimupātivattoti** dvāsaṭṭhibhedampi micchādīṭṭhiṃ atikkanto. **Ārammaṇāti** paccayā, punabbhavakāraṇānti vuttaṃ hoti.

480. Paroparāti varāvarā sundarāsundarā. Parā vā bāhirā, aparā ajjhattikā. **Sameccāti** ñāṇena paṭivijjhivā. **Dhammāti** khandhāyatanādayo dhammā. **Upādānakhaye vimuttoti** nibbāne nibbānārammaṇato vimutto, nibbānārammaṇavimuttīlābhīti attho.

481. Saṃyojanaṃjātikhayantadassīti saṃyojanakkhayantadassī jātikkhayantadassī ca. Saṃyojanakkhayantena cettha saupādisesā nibbānadhātu, jātikkhayantena anupādisesā vuttā. Khayantoti hi accantakhayassa samucchadappahānassetam adhivacanaṃ. Anunāsikalopo cettha “vivekajaṃ pītisukha”ntiādīsu viya na kato. **Yopānudīti** yo apanudī. **Rāgapathanti** rāgārammaṇam, rāgameva vā. Rāgopi hi duggatīnaṃ pathattā “rāgapatho”ti vuccati kammapho viya. **Suddho nidoso vimalo akācoti** parisuddhakāyasamācārādītāya **suddho**. Yehi “rāgadosā ayaṃ pajā, dosadosā, mohadosā”ti vuccati. Tesam abhāvā **nidoso**. Aṭṭhapurisamalavigamā **vimalo**, upakkilesābhāvato akāco. Upakkilīṭṭho hi upakkilesena “sakāco”ti vuccati. Suddho vā yasmā niddoso, niddosatāya vimalo, bāhiramalābhāvena vimalattā akāco. Samalo hi “sakāco”ti vuccati. Vimalattā vā āguṃ na karoti, tena akāco. Āgukiriyā hi upaghātakaraṇato “kāco”ti vuccati.

482. Attano attānaṃ nānupassatīti ñāṇasampayuttena cittena vipassanto attano khandhesu aññaṃ attānaṃ nāma na passati, khandhamattameva passati. Yā cāyaṃ “attanāva attānaṃ saññānāmī”ti tassa saccato thetato diṭṭhi uppajjati, tassā abhāvā attano attānaṃ nānupassati, aññadatthu paññāya khandhe passati. Maggasamādhinā **samāhito**, kāyavaṅkāḱīnaṃ abhāvā **ujjugato**, lokadhammehi akampanīyato **ṭhitatto**, taṇhāsaṅkhātāya ejāya pañcannaṃ cetokhīlānañca aṭṭhaṭṭhānāya kaṅkhāya ca abhāvā **anejo akhilo akaṅkho**.

483. Mohantarāti mohakāraṇā mohapaccayā, sabbakilesānametaṃ adhivacanāṃ. **Sabbesu dhammesu ca ñāṇadassīti** sacchikatasabbaññutaññāṇo. Tañhi sabbesu dhammesu ñāṇaṃ, tañca bhagavā passi, “adhigataṃ me”ti sacchikatvā vihāsi. Tena vuccati “sabbesu dhammesu ca ñāṇadassī”ti. **Sambodhinti** arahattaṃ. **Anuttaranti** paccekabuddhasāvakehi asādhāraṇaṃ. **Sivanti** khemaṃ nirupaddavaṃ sassirikaṃ vā. **Yakkhassāti** purisassa. **Suddhīti** vodānatā. Ettha hi mohantarābhāvena sabbadosābhāvo, tena saṃsārakāraṇasamucchedo antimasarīradhārītā, ñāṇadassitāya sabbaguṇasambhavo. Tena anuttarā sambodhipatti, ito parañca pahātabbamadhigantabbaṃ vā natthi. Tenāha – “ettāvātā yakkhassa suddhī”ti.

484. Evaṃ vutte brāhmaṇo bhiyyosomattāya bhagavati pasanno pasannākāraṃ karonto āha “**hutañca mayha**”nti. Tassattho – yamaṃ ito pubbe brahmānaṃ ārabha aggimhi ajuhaṃ, taṃ me hutaṃ saccaṃ vā hoti, alikaṃ vāti na jānāmi. Ajja pana idaṃ **hutañca mayhaṃ hutamatthu saccaṃ**, saccahutameva atthūti yācanto bhaṇāti. **Yaṃ tādisaṃ vedagunaṃ alatthaṃ**, yasmā idheva t̥hito bhavantarūpaṃ vedaguṃ alatthaṃ. **Brahmā hi sakkhi**, paccakkhameva hi tvam brahmā, yato **paṭiggaṇhātu me bhagavā**, paṭiggahetvā ca **bhuñjatu me bhagavā pūraḷāsanti** taṃ habyasesaṃ upanāmento āha.

487. Atha bhagavā kasibhāradvājasutte vuttanayena gāthādvayamabhāsi. Tato brāhmaṇo “ayaṃ attanā na icchati, kampa caññaṃ sandhāya ‘kevalinaṃ mahesiṃ khīṇāsavaṃ kukkucavūpasantaṃ annena pānena upaṭṭhahassū’ti bhaṇāti”ti evaṃ gāthāya atthaṃ asallakkhetvā taṃ ñātukāmo āha “**sādhāhaṃ bhagavā**”ti. Tattha **sādhūti** āyācanatthe nipāto. **Tathāti** yena tvamāha, tena pakārena. **Vijaññanti** jāneyyaṃ. **Yanti** yaṃ dakkhiṇeyyaṃ yaññakāle pariyesamāno upaṭṭhaheyyanti pāṭhaseso. **Pappuyyāti** patvā. **Tava sāsanaṃ** tava ovādaṃ. Idaṃ vuttaṃ hoti. Sādhāhaṃ bhagavā tava ovādaṃ āgamma tathā vijaññaṃ ārocehi me taṃ kevalinanti adhippāyo. Yo dakkhiṇaṃ bhuñjeyya mādisassa, yaṃ cāhaṃ yaññakāle pariyesamāno upaṭṭhaheyyaṃ, tathārūpaṃ me dakkhiṇeyyaṃ dassahi, sace tvam na bhuñjasīti.

488-90. Athassa bhagavā pākaṭena nayena tathārūpaṃ dakkhiṇeyyaṃ dassento “**sārambhā yassā**”ti gāthattayamāha. Tattha **sīmantaṇaṃ vinetāraṃ** **sīmāti** mariyādā sādhujanavutti, tassā antā pariyoṣānā aparabhāgāti katvā sīmantaṃ vuccanti kilesā, tesam vinetāraṃ attho. Sīmantaṃ buddhaveneyyā sekkhā ca puthujjanā ca, tesam vinetāraṃtipi eke. **Jātimaraṇakovidanti** “evaṃ jāti evaṃ maraṇa”nti ettha kusalaṃ. **Moneyyasampannanti** paññāsampannaṃ, kāyamoneyyādisampannaṃ vā. **Bhakuṭiṃ vinayitvānāti** yaṃ ekacce dubbuddhino yācakaṃ disvā bhakuṭiṃ karonti, taṃ vinayitvā, pasannamukhā hutvāti attho. **Pañjalikāti** paggahitaañjalino hutvā.

491. Atha brāhmaṇo bhagavantaṃ thomayamāno “**buddho bhava**”nti gāthamāha. Tattha **āyāgoti** āyajitabbo, tato tato āgamma vā yajitabbametthātipi āyāgo, deyyadhammānaṃ adhiṭṭhānabhūtoti vuttaṃ hoti. Sesamettha ito purimagāthāsu ca yaṃ na vaṇṇitaṃ, taṃ sakkā avaṇṇitampi jānitunti uttānatthattāyeva na vaṇṇitaṃ. Ito paraṃ pana kasibhāradvājasutte vuttanayamevāti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya pūraḷāsasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

5. Māghasuttavaṇṇanā

Evaṃ me sutanti māghasuttaṃ. Kā uppatti? Ayameva yāssa nidāne vuttā. Ayañhi māgho māṇavo dāyako ahosi dānapati. Tassetadahosi – “sampattakapaṇaddhikādīnaṃ dānaṃ dinnāṃ mahapphalaṃ hoti, udāhu noti samaṇaṃ gotamaṃ etamatthaṃ pucchissāmi, samaṇo kira gotamo atītānāgatapaccuppannaṃ jānāti”ti. So bhagavantaṃ upasaṅkamitvā pucchi. Bhagavā cassa pucchānurūpaṃ byākāsi. Tayidaṃ saṅgītikāraṇaṃ brāhmaṇassa bhagavatoti tiṇṇampi vacanaṃ

samodhānetvā ‘‘māghasutta’’nti vuccati.

Tattha **rājagaheti** evaṃnāmake nagare. Tañhi mandhātumahāgovindādīhi pariggahitattā ‘‘rājagaha’’nti vuccati. Aññepettha pakāre vaṇṇayanti. Kiṃ tehi, nāmametaṃ tassa nagarassa? Taṃ panetaṃ buddhakāle ca cakkavattikāle ca nagaraṃ hoti, sesakāle suññaṃ hoti yakkhapariggahitaṃ, tesam vasantavanaṃ hutvā tiṭṭhati. Evaṃ gocaragāmaṃ dassetvā nivāsaṭṭhānamāha – ‘‘**gijjhakūṭe pabbate**’’ti. So ca gijjhā tassa kūṭesu vasiṃsu, gijjhasadisāni vāssa kūṭāni, tasmā ‘‘gijjhakūṭo’’ti vuccatīti veditabbo.

Atha kho...pe... avocāti ettha **māghoti** tassa brāhmaṇassa nāmaṃ. **Mānavoti** antevāsivāsaṃ anatītabhāvena vuccati, jātiyā pana mahallako. ‘‘Pubbāciṇṇavasena’’ti eke piṅgiyo māṇavo viya. So hi vīsavassasatikopi pubbāciṇṇavasena ‘‘piṅgiyo māṇavo’’ tveva saṅkhaṃ agamāsi. Sesam vuttanayameva.

Ahañhi, bho gotama...pe... pasavāmīti ettha **dāyako dānapatīti** dāyako ceva dānapati ca. Yo hi aññassa santakaṃ tenānto deti, sopi dāyako hoti, tasmim pana dāne issariyābhāvato na dānapati. Ayaṃ pana attano santakameva deti. Tenāha – ‘‘ahañhi, bho gotama, dāyako dānapatī’’ti. Ayameva hi ettha attho, aññatra pana antarantarā maccherena abhibhuyamāno dāyako anabhibhūto dānapatītiadināpi nayena vattum vaṭṭati. **Vadaññūti** yācakānaṃ vacanaṃ jānāmi vuttamatteyeva ‘‘ayamidamarahati ayamida’’nti purisavisesāvadhāraṇena bahūpakārabhāvagahaṇena vā. **Yācayogoti** yācituṃ yutto. Yo hi yācake disvāva bhakuṭim katvā pharusavacanādīni bhaṇati, so na yācayogo hoti. Ahaṃ pana na tādisoti dīpeti. **Dhammenāti** adinnādānanikativañcanādīni vajjetvā bhikkhācariyāya, yācanāyāti attho. Yācanā hi brāhmaṇānaṃ bhogapariyesane dhammo, yācamānānañca nesam parehi anuggahakāmehi dinnā bhogā dhammaladdhā nāma dhammādhigatā ca honti, so ca tathā pariyesitvā labhi. Tenāha – ‘‘**dhammena bhoge pariyesāmi...pe... dhammādhigatehi**’’ti. **Bhiyyopi dadāmīti** tato uttaripe dadāmi, pamāṇaṃ natthi, ettha laddhabhogappamāṇena dadāmīti dasseti.

Tagghāti ekaṃsavacane nipāto. Ekaṃseneva hi sabbabuddhapaccekabuddhasāvakehi pasatthaṃ dānaṃ antamaso tiracchānagatānampi dīyamānaṃ. Vuttañcetaṃ ‘‘sabbattha vaṇṇitaṃ dānaṃ, na dānaṃ garahitaṃ kvacī’’ti. Tasmā bhagavāpi ekaṃseneva taṃ pasamsanto āha – ‘‘**taggha tvam māṇava...pe... pasavasī**’’ti. Sesam uttānatthameva. Evaṃ bhagavatā ‘‘bahum so puññaṃ pasavatī’’ti vuttepi dakkhiṇeyyato dakkhiṇāvisuddhim sotukāmo brāhmaṇo uttari bhagavantaṃ pucchi. Tenāhu saṅgītikārā – ‘‘**atha kho māgho māṇavo bhagavantaṃ gāthāya ajjhabhāsī**’’ti. Taṃ atthato vuttanayameva.

492. Pucchāmahantiādigāthāsu pana **vadaññūti** vacanavidum, sabbākārena sattānaṃ vuttavacanādhippāyaññūti vuttaṃ hoti. **Sujjheti** dakkhiṇeyyavasena suddhaṃ mahapphalaṃ bhavēyya. Yojanā panettha – yo yācayogo dānapati gahaṭṭho puññatthiko hutvā paresam annapānaṃ dadam yajati, na aggimhi āhutimattaṃ pakkhipanto, tañca kho puññaṃpekkhova na paccupakārakalyāṇakittisaddādiapekkho, tassa evarūpassa yajamānassa hutam katham sujjeyyāti?

493. Ārādhaye dakkhiṇeyyebhi tādīti tādiso yācayogo dakkhiṇeyyehi ārādhaye sampādaye sodhaye, mahapphalaṃ taṃ hutam kareyya, na aññathāti attho. Imināssa ‘‘katham hutam yajamānassa sujje’’ iccetaṃ byākataṃ hoti.

494. Akkhāhi me bhagavā dakkhiṇeyyeti ettha yo yācayogo dadam paresam yajati, tassa me bhagavā dakkhiṇeyye akkhāhīti evaṃ yojanā veditabbā.

495. Athassa bhagavā nānappakārehi nayehi dakkhiṇeyye pakāsento ‘‘**ye ve asattā**’’tiādikā gāthāyo abhāsi. Tattha **asattāti** rāgādisaṅgavasena alaggā. **Kevalinoti** pariniṭṭhitakiccā. **Yatattāti** guttacittā.

496-7. Dantā anuttarena damathena, **vimuttā** paññācetovimuttīhi, **anīghā** āyatim

vaṭṭadukkhābhāvena, **nirāsā** sampati kilesābhāvena. Imissā pana gāthāya dutiyagāthā bhāvanānubhāvappakāsanāyena vuttāti veditabbā. “Bhāvanānuyogamanuyuttassa, bhikkhave, bhikkhuno viharato kiñcāpi na evaṃ icchā uppajjeyya ‘aho vata me anupādāya āsavehi cittaṃ vimucceyyā’ ti (a. ni. 7.71), atha khvāssa anupādāya āsavehi cittaṃ vimucceyyā” ti idaṃ cettha suttaṃ sādhaṃ.

498-502. Rāgañca...pe... yesu na māyā...pe... na tañhāsu upātipannāti kāmatañhādīsu nādhimuttā. **Vitareyyāti** vitaritvā. **Tañhāti** rūpatañhādichabbidhā. **Bhavābhavāyāti** sassatāya vā ucchedāya vā. Atha vā bhavassa abhavāya bhavābhavāya, punabbhavābhiniḥḥattiyāti vuttaṃ hoti. **Idha vā huram vāti** idaṃ pana “**kuiñci loke**” ti imassa vitthāravacanaṃ.

504. Ye vītarāgā...pe... samitāvīnoti samitavanto, kilesavūpasamakārinoti attho. Samitāvītattā ca **vītarāgā akopā. Idha vipphāyāti** idhaloke vattamāne khandhe vihāya, tato paraṃ yesaṃ gamaṇaṃ natthīti vuttaṃ hoti. Ito paraṃ “**ye kāme hitvā agahā caranti, susaṇṇatattā tasaraṃva uju**” nti imampi gāthaṃ keci paṭhanti.

506-8. Jahitvāti hitvā. “Jahitvānā” tipi pāṭho, ayamevattho. **Attadīpāti** attano guṇe eva attano dīpaṃ katvā vicarantā khīṇāsavā vuccanti. **Ye hetthāti** hakāro nipāto padapūraṇamatte. Ayaṃ panattho – ye ettha khandhāyatanādisantāne yathā idaṃ khandhāyatanādi tathā jānanti, yaṃsabhāvaṃ taṃsabhāvaṃyeva sañjānanti aniccādivasena jānantā. **Ayamantimā natthi punabbhavoti** ayaṃ no antimā jāti, idāni natthi punabbhavoti evaṃca ye jānantīti.

509. Yo vedagūti idāni attānaṃ sandhāya bhagavā imaṃ gāthamāha. Tattha **satimāti** chasatavīhārasatiyā samannāgato. **Sambodhipattoti** sabbaññutaṃ patto. **Saraṇaṃ bahūnanti** bahūnaṃ devamanussānaṃ bhayavihiṃsanena saraṇabhūto.

510. Evaṃ dakkhiṇeyye sutvā attamano brāhmaṇo āha – “**addhā amoghā**” ti. Tattha **tvañhettha jānāsi yathā tathā idanti** tvañhi ettha loke idaṃ sabbampi ñeyyaṃ yathā tathā jānāsi yāthāvato jānāsi, yādisaṃ taṃ tādisameva jānāsīti vuttaṃ hoti. **Tathā hi te vidīto esa dhammoti** tathā hi te esā dhammadhātu suppaṭividdhā, yassā suppaṭividdhatā yaṃ yaṃ icchasi, taṃ taṃ jānāsīti adhippāyo.

511. Evaṃ so brāhmaṇo bhagavantaṃ pasamsivā dakkhiṇeyyasampadāya yaññasampadaṃ ñatvā dāyakasampadāyapi taṃ chaḷaṅgaparipūraṃ yaññasampadaṃ sotukāmo “**yo yācayogo**” ti uttaripaṇhaṃ pucchi. Tatrāyaṃ yojanā – yo yācayogo dadaṃ paresaṃ yajati, tassa akkhāhi me bhagavā yaññasampadanti.

512. Athassa bhagavā dvīhi gāthāhi akkhāsi. Tatthāyaṃ atthayojanā – yajassu māgha, yajamāno ca sabbattha vippasādehi cittaṃ, tīsupi kālesu cittaṃ pasādehi. Evaṃ te yāyaṃ –

“Pubbeva dānā sumano, dadaṃ cittaṃ pasādaye;
Datvā attamano hoti, esā yaññassa sampadā” ti. (a. ni. 6.37; pe. va. 305) –

Yaññasampadā vuttā, tāya sampanno yañño bhavissati. Tattha siyā “kathaṃ cittaṃ pasādetabba” nti? Dosappahānena. Kathaṃ dosappahānaṃ hoti? Yaññārammaṇatāya. Ayañhi **ārammaṇaṃ yajamānassa yañño ettha paṭiṭṭhāya jahāti dosam**, ayañhi sattesu mettāpubbaṅgamaṇa sammādiṭṭhipadīpavihatamohandhakārena cittena yajamānassa deyyadhammasaṅkhāto yañño ārammaṇaṃ hoti, so ettha yaññe ārammaṇavasena pavattiyā paṭiṭṭhāya deyyadhammapaccayaṃ lobhaṃ, paṭiggāhakaṃpaccayaṃ kodhaṃ, tadubhayanidānaṃ mohanti evaṃ tividhampi jahāti dosam. So evaṃ bhogesu **vītarāgo**, sattesu ca **pavineyya dosam** tappahānēna pahīnapañcanīvaraṇo anukkamaṇa upacārappanābhedaṃ aparimāṇasattapharaṇena ekasatte vā anavasesapharaṇena appamāṇaṃ **mettaṃ cittaṃ** bhāvento puna bhāvanāvepullatthaṃ, **rattindivaṃ satatam** sabbairiyāpathesu appamatto hutvā

tameva mettajjhānasañkhātaṃ **sabbā disā pharate appamaññanti**.

514. Atha brāhmaṇo taṃ mettaṃ “brahmalokamaggo aya”nti ajānanto kevalaṃ attano visayātītaṃ mettābhāvanāya sutvā suṭṭharaṃ sañjātasabbaññusambhāvano bhagavati attanā brahmalokādhimuttatā brahmalokūpapattimeva ca suddhiṃ muttiñca maññamāno brahmalokamaggaṃ pucchanto “**ko sujjhati**”ti gāthamāha. Tatra ca brahmalokagāmiṃ puññaṃ karontaṃ sandhāyāha – “**ko sujjhati muccati**”ti, akarontaṃ sandhāya “**bajjhati cā**”ti. **Kenattanāti** kena kāraṇena. **Sakkhi brahmajjaddiṭṭho**ti brahmā ajja sakkhi diṭṭho. **Saccanti** bhagavato brahmasamattaṃ ārabha accādarena sapathaṃ karoti. **Kathaṃ upapajjati**ti accādareneva punapi pucchati. **Jutimāti** bhagavantaṃ ālapati.

Tattha yasmā yo bhikkhu mettāya tikacatukkajjhānaṃ uppādetvā tameva pādakaṃ katvā vipassanto arahattaṃ pāpuṇāti, so sujjhati muccati ca, tathārūpo ca brahmalokaṃ na gacchati. Yo pana mettāya tikacatukkajjhānaṃ uppādetvā “santā esā samāpatti”tiādinā nayena taṃ assādeti, so bajjhati. Aparihīnājjhāno ca teneva jhānena brahmalokaṃ gacchati, tasmā bhagavā yo sujjhati muccati ca, tassa brahmalokagamaṇaṃ ananujānanto anāmasitvāva taṃ puggalaṃ yo bajjhati. Tassa tena jhānena brahmalokagamaṇaṃ dassento brāhmaṇassa sappāyena nayena “**yo yajati**”ti imaṃ gāthamāha.

515. Tattha **tividhanti** tikālappasādaṃ sandhāyāha. Tena dāyakato āngattayaṃ dasseti. **Ārādhaye dakkhiṇeyyebhi tādīti** tañca so tādiso tividhasampattisādhako puggalo tividhaṃ yaññasampadaṃ dakkhiṇeyyehi khīṇāsavehi sādheyya sampādeyya. Iminā paṭiggāhakato āngattayaṃ dasseti. **Evam yajitvā sammā yācayogoti** evaṃ mettajjhānapadaṭṭhānabhāvena chaḷaṅgasamannāgataṃ yaññaṃ sammā yajitvā so yācayogo tena chaḷaṅgayaññūpanissayena mettajjhānena **upapajjati brahmalokanti brūmīti** brāhmaṇaṃ samussāhento desanaṃ samāpesi. Sesam sabbagāthāsu uttānatthameva. Ito parañca pubbe vuttanayamevāti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya māghasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

6. Sabhiyasuttavaṇṇanā

Evam me sutanti sabhiyasuttaṃ. Kā uppatti? Ayameva yāssa nidāne vuttā. Atthavaṇṇanākkamepi cassa pubbasadisam pubbe vuttanayeneva vedītabbaṃ. Yaṃ pana apubbaṃ, taṃ uttānatthāni padāni pariharantā vaṇṇayissāma. **Veḷuvane kalandakanivāpeti veḷuvananti** tassa uyyānassa nāmaṃ. Taṃ kira veḷūhi ca parikkhittaṃ ahosi aṭṭhārasahatthena ca pākārena, gopuradvāraṭṭālakayuttaṃ nīlobhāsaṃ manoramaṃ, tena “veḷuvana”nti vuccati. Kalandakānañcetha nivāpaṃ adamsu, tena “kalandakanivāpo”ti vuccati. Kalandakā nāma kālakā vuccanti. Pubbe kira aññataro rājā tattha uyyānakīḷanattaṃ āgato surāmadena matto divāseyyaṃ supi. Parijanopissa “sutto rājā”ti pupphaphalādīhi palobhiyamāno ito cito ca pakkāmi. Atha surāgandhena aññatarasmā susirarukkhā kaṇhasappo nikkhamitvā rañño abhimukho āgacchati. Taṃ disvā rukkhadevatā “rañño jīvitam dassāmi”ti kālakavesena āgantvā kaṇṇamūle saddamakāsi. Rājā paṭibujjhi, kaṇhasappo nivatto. So taṃ disvā “imāya mama kālakāya jīvitam dinna”nti kālakānaṃ tattha nivāpaṃ paṭṭhapesi, abhayaghosanañca ghosāpesi. Tasmā taṃ tato pabhuti “kalandakanivāpo”ti sañkhaṃ gataṃ.

Sabhiyassa paribbājakassāti sabhiyoti tassa nāmaṃ, **paribbājakoti** bāhira pabbajjaṃ upādāya vuccati. **Purāṇasālohitāya devatāyāti** na mātā na pitā, apica kho panassa mātā viya pitā viya ca hitajjhāsayattā so devaputto “purāṇasālohitā devatā”ti vutto. Parinibbute kira kassape bhagavati patiṭṭhite suvaṇṇacetiye tayo kulaputtā sammukhasāvakaṇaṃ santike pabbajitvā cariyānurūpāni kammaṭṭhānāni gahetvā paccantaṇapadaṃ gantvā araññāyatane samaṇadhammaṃ karonti, antarantarā ca cetiyavandanatthāya dhammassavanatthāya ca nagaraṃ gacchanti. Aparena ca samayena tāvatakampi araññe vippavāsaṃ arocayamānā tattheva appamattā vihariṃsu, evaṃ viharantāpi na ca kiñci visesaṃ

adhigamiṃsu. Tato nesam̐ ahosi – “mayam̐ piṇḍāya gacchantā jīvite sāpekkhā homa, jīvite sāpekkhena ca na sakkā lokuttaradhammo adhigantum̐, puthujjanakālakiriyāpi dukkhā, handa mayam̐ nissenim̐ bandhitvā pabbatam̐ abhiruyha kāye ca jīvite ca anapekkhā samaṇadhammam̐ karomā”ti. Te tathā akam̐su.

Atha nesam̐ mahāthero upanissayasampannattā tadaheva chaḷabhiññāparivāram̐ arahattam̐ sacchākāsi. So iddhiyā himavantam̐ gantvā anotatte mukham̐ dhovivā uttarakurūsu piṇḍāya caritvā katabhattakicco puna aññampi padesam̐ gantvā pattam̐ pūretvā anotattaudakañca nāgalatādantapoṇaṇca gahetvā tesam̐ santikam̐ āgantvā āha – “passathāvuso mamānubhāvam̐, ayam̐ uttarakuruto piṇḍapāto, idam̐ himavantato udakadantapoṇam̐ ābhatam̐, imam̐ bhujjivā samaṇadhammam̐ karotha, evāham̐ tumhe sadā upaṭṭhahissāmī”ti. Te tam̐ sutvā āham̐su – “tumhe, bhante, katakiccā, tumhehi saha sallāpamattampi amhākam̐ papañco, mā dāni tumhe puna amhākam̐ santikam̐ āgamitthā”ti. So kenaci pariyāyena te sampaṭicchāpetum̐ asakkonto pakkāmi.

Tato tesam̐ eko dvīhatīhaccayena pañcābhiñño anāgāmī ahosi. Sopi tatheva akāsi, itarena ca paṭikkhitto tatheva āgamāsi. So tam̐ paṭikkhipitvā vāyamanto pabbatam̐ āruhanadivasato sattame divase kiñci visesam̐ anadhigantvāva kālakato devaloke nibbatti. Khīṇāsavatttheropi tam̐ divasameva parinibbāyi, anāgāmī suddhāvāsesu uppajji. Devaputto chasu kāmāvacaradevalokesu anulomapaṭilomena dibbasampattim̐ anubhavitvā amhākam̐ bhagavato kāle devalokā cavitvā aññatarissā paribbājikāya kucchimhi paṭisandhim̐ aggahesi. Sā kira aññatarassa khattiyassa dhītā, tam̐ mātāpitāro “amhākam̐ dhītā समयantaram̐ jānātū”ti ekassa paribbājakassa niyyātesum̐. Tasseko antevāsiko paribbājako tāya saddhim̐ vippaṭipajji. Sā tena gabbham̐ gaṇhi. Tam̐ gabbhinim̐ disvā paribbājikā nikkadḍhim̐su. Sā aññattha gacchantī antarāmagge sabhāyam̐ vijāyi, tenassa “**sabhiyo**”tveva nāmam̐ akāsi. Sopi sabhiyo vaḍḍhitvā paribbājakapabbajjam̐ pabbajitvā nānāsathāni uggahetvā mahāvādī hutvā vādakkhittatāya sakalajambudīpe vicaranto attano sadisam̐ vādim̐ adisvā nagaradvāre assamam̐ kārāpetvā khattiyakumārādayo sippam̐ sikkhāpento tattha vasati.

Atha bhagavā pavattitavaradhammacakko anupubbena rājagaham̐ āgantvā veḷuvane viharati kalandakanivāpe. Sabhiyo pana buddhuppādam̐ na jānāti. Atha so suddhāvāsabrahmā samāpattito vuṭṭhāya “imāham̐ visesam̐ kassānubhāvena patto”ti āvajjento kassapassa bhagavato sāsane samaṇadhammakiriyam̐ te ca sahāye anussarivā “tesu eko parinibbuto, eko idāni katthā”ti āvajjento “devalokā cavitvā jambudīpe uppanno buddhuppādampi na jānāti”ti ñatvā “handa nam̐ buddhupasevanāya niyojemī”ti vīsati pañhe abhisankharivā rattibhāge tassa assamāgamma ākāse ṭhatvā “sabhiya, sabhiyā”ti pakkosi. So niddāyamāno tikkhattum̐ tam̐ saddam̐ sutvā nikkhamma obhāsam̐ disvā pañjaliko aṭṭhāsi. Tato tam̐ brahmā āha – “aham̐ sabhiya tavatthāya vīsati pañhe āharim̐, te tvam̐ uggaṇha. Yo ca te samaṇo vā brāhmaṇo vā ime pañhe puṭṭho byākaroti, tassa santike brahmacariyam̐ careyyāsī”ti. Imam̐ devaputtam̐ sandhāyetam̐ vuttam̐ “purāṇasālohitāya devatāya pañhā uddiṭṭhā hontī”ti. **Uddiṭṭhā**ti uddesamatteneva vuttā, na vibhaṅgena.

Evam̐ vutte ca ne sabhiyo ekavacaneneva padapaṭipāṭiyā uggahesi. Atha so brahmā jānantopi tassa buddhuppādam̐ nācikkhi. “Attham̐ gavesamāno paribbājako sayameva satthāram̐ ñassati. Ito bahiddhā ca samaṇabrāhmaṇānam̐ tucchabhāva”nti iminā panādhippāyena evamāha – “yo te sabhiya...pe... careyyāsī”ti. Theragāthāsu pana catukkanipāte sabhiyattherāpadānam̐ vaṇṇentā bhaṇanti “sā cassa mātā attano vippaṭipattim̐ cintetvā tam̐ jigucchamānā jhānam̐ uppādetvā brahmaloke uppannā, tāya brahmadevatāya te pañhā uddiṭṭhā”ti.

Ye teti idāni vattabbānam̐ uddesapaccuddeso. **Samaṇabrāhmaṇā**ti pabbajjūpagamanena lokasammutiyā ca samaṇā ceva brāhmaṇā ca. **Saṅghinoti** gaṇavanto. **Gaṇinoti** satthāro, “sabbañño maya”nti evam̐ paṭiññātāro. **Gaṇācariyā**ti uddesaparipecchādivasena pabbajitagahaṭṭhagaṇassa ācariyā. **Ñātā**ti abhiññātā, vissutā pākāṭāti vuttam̐ hoti. **Yasassinoti** lābhaparivārasampannā. **Titthakarā**ti tesam̐ diṭṭhānugatim̐ āpajjantehi otaritabbānam̐ ogāhitabbānam̐ diṭṭhitthānam̐ kattāro. **Sādhusammatā**

bahujanassāti “sādhavo ete santo sappurisā”ti evaṃ bahujanassa sammatā.

Seyyathidanti katame teti ce-iccetasmim atthe nipāto. **Pūraṇoti** nāmaṃ, **kassapoti** gottam. So kira jātiyā dāso, dāsatamaṃ pūrento jāto. Tenassa “pūraṇo”ti nāmamakamsu. Palāyitvā pana naggesu pabbajitvā “kassapo aha”nti gottam uddisi, sabbaññutañca paccaññāsi. **Makkhalīti** nāmaṃ, gosālāya jātatā **gosālotipi** vuccati. Sopi kira jātiyā dāso eva, palāyitvā pabbaji, sabbaññutañca paccaññāsi. **Ajitoti** nāmaṃ, appicchātāya kesakambalaṃ dhāreti, tena **kesakambalotipi** vuccati, sopi sabbaññutam paccaññāsi. **Pakudhoti** nāmaṃ, **kaccāyanoti** gottam. Appicchavasena udake jīvasaññāya ca nhānamukhadhovanādi paṭikkhitto, sopi sabbaññutam paccaññāsi. **Sañcayoti** nāmaṃ, belatṭho panassa pitā, tasmā **belatṭhaputtoti** vuccati, sopi sabbaññutam paccaññāsi. **Nigaṇṭhoti** pabbajjānāmena, **nāṭaputtoti** pitunāmena vuccati. Nāṭoti kira nāmassa pitā, tassa puttoti nāṭaputto, sopi sabbaññutam paccaññāsi. Sabbepi pañcasatapañcasatasissaparivārā ahesuṃ. **Teti** te cha satthāro. **Te pañheti** te vīsati pañhe. **Teti** te cha satthāro. **Na sampāyantīti** na sampādentī. **Kopanti** cittacetāsikānaṃ āvilabhāvaṃ. **Dosanti** paduṭṭhacittataṃ, tadubhayampetaṃ mandatikkhahedassa kodhassevādhivacanaṃ. **Appaccayanti** appatītata, domanassanti vuttam hoti. **Pātukarontīti** kāyavacīvikārena pakāsentī, pākataṃ karontī.

Hīnāyāti gahaṭṭhabhāvāya. Gahaṭṭhabhāvo hi pabbajjam upanidhāya sīlādiguṇahīnato hīnakāmasukhapaṭisevanato vā “hīno”ti vuccati. Uccā pabbajjā. **Āvattitvāti** osakkitvā. **Kāme paribhuñjeyyanti** kāme paṭiseveyyam. Iti kirassa sabbaññupaṭiññānampi pabbajitānaṃ tucchakattam disvā ahoṣi. Uppannaparivitakkavaseneva ca āgantvā punappunaṃ vīmaṃsamānassa **atha kho sabhiyassa paribbājakassa etadahosi** – “**ayampi kho samaṇo**”ti ca “**yepi kho te bhonto**”ti ca “**samaṇo kho daharoti na uññātabbo**”ti cāti evamādi. Tattha **jīṇṇāti**ādīni padāni vuttanayāneva. **Therāti** attano samaṇadhamme thirabhāvappattā. **Rattaññūti** ratanaññū, “nibbānaratanam jānāma maya”nti evaṃ sakāya paṭiññāya lokenāpi sammatā, bahurattividū vā. Ciraṃ pabbajitānaṃ etesanti **cirapabbajitā**. **Na uññātabboti** na avajānitabbo, na nīcaṃ katvā jānitabboti vuttam hoti. **Na paribhotabboti** na paribhavitabbo, “kimesa ñassati”ti evaṃ na gahetabboti vuttam hoti.

516. Kaṅkhī vecikicchīti sabhiyo bhagavatā saddhim sammodamāno evaṃ bhagavato rūpasampattidamūpasamasūcitam sabbaññutam sambhāvayamāno vīgatuddhacco hutvā āha – “kaṅkhī vecikicchī”ti. Tattha “labheyyaṃ nu kho imesaṃ byākaraṇa”nti evaṃ pañhānaṃ byākaraṇakaṅkhāya **kaṅkhī**. “Ko nu kho imassimassa ca pañhassa attho”ti evaṃ vicikicchāya **vecikicchī**. Dubbalavicikicchāya vā tesam pañhānaṃ atthe kaṅkhanato kaṅkhī, balavatiyā vicinanto kicchatiyeva, na sakkoti sanniṭṭhātunti vecikicchī. **Abhikaṅkhamānoti** ativiya patthayamāno. **Tesantakaroti** tesam pañhānaṃ antakaro. Bhavantova evaṃ bhavāhīti dassento āha “**pañhe me puṭṭho...pe... byākaroḥi me**”ti. Tattha **pañhe meti** pañhe mayā. **Puṭṭhoti** pucchito. **Anupubbanti** pañhapaṭipāṭiyā **anudhammanti** atthānurūpaṃ pāḷim āropento. **Byākaroḥi meti** mayhaṃ byākaroḥi.

517. Dūratoti so kira ito cito cāhiṇḍanto sattayojanasatamaggato āgato. Tenāha – bhagavā “**dūrato āgatosī**”ti, kassapassa bhagavato vā sāsānato āgatattā “dūrato āgatosī”ti naṃ āha.

518. Puccha manti imāya panassa gāthāya sabbaññupavāraṇaṃ pavāreti. Tattha **manasicchāsīti** manasā icchasi.

Yaṃ vatāhanti yaṃ vata ahaṃ. **Attamanoti** pītipāmojjasomanassehi puṭṭacitto. **Udaggoti** kāyena cittena ca abbhunnato. Idaṃ pana padaṃ na sabbapāṭhesu atthi. Idāni yehi dhammehi attamano, te dassento āha – “**pamudito pītisomanassajāto**”ti.

519. Kiṃ pattinanti kiṃ pattam kimadhigataṃ. **Soratanti** suvūpasantaṃ. “Surata”ntipi pāṭho, suṭṭhu uparatanti attho. **Dantanti** damitaṃ. **Buddhoti** vibuddho, buddhabodhabbo vā. Evaṃ sabhiyo ekekāya gāthāya cattāro cattāro katvā pañcahi gāthāhi vīsati pañhe pucchi. Bhagavā panassa ekamekaṃ

pañhaṃ ekamekāya gāthāya katvā arahattanikūṭeneva vīsatiyā gāthāhi byākāsi.

520. Tattha yasmā bhinnakilesa paramatthabhikkhu, so ca nibbānappatto hoti, tasmā assa “kiṃ pattinamāhu bhikkhuna”nti imaṃ pañhaṃ byākaronto “**pajjenā**”tiādimāha. Tassattho – yo attanā bhāvitena maggena **parinibbānagato** kilesaparinibbānaṃ patto, parinibbānagattā eva ca **vitiṇṇakañkho** vipattisampattihānibuddhiucchedasassataapuñṇapuñṇabhedaṃ **vibhavañca bhavañca vippahāya**, maggavāsaṃ **vusitavā khīṇapunabbhavoti** ca etesaṃ thutivacanānaṃ araho, so bhikkhūti.

521. Yasmā pana vippaṭṭipattito suṭṭhu uparatabhāvena nānappakārakilesavūpasamena ca sorato hoti, tasmā tamatthaṃ dassento “**sabbattha upekkhako**”tiādinā nayena dutiyapañhabyākaraṇamāha. Tassattho – yo **sabbattha** rūpādīsu ārammaṇesu “cakkhunā rūpaṃ disvā neva sumano hoti, na dummano”ti evaṃ pavattāya chaḷaṅgupekkhāya **upekkhako**, vepullappattāya satiyā **satimā, na so hiṃsati** neva hiṃsati **kañci** tasathāvarādibhedaṃ sattaṃ **sabbaloke** sabbasmimpi loke, tiṇṇoghattā **tiṇṇo**, samitapāpattā **samaṇo**, āvilasaṅkappappahānā **anāvilo**. **Yassa** cime rāgadosamohamānadiṭṭhikilesaduccaritasāṅkhātā **sattussadā** keci oḷārikā vā sukhumā vā **na santi**, so imāya upekkhāvihāritāya sativepullatāya ahimsakatāya ca vippaṭṭipattito suṭṭhu uparatabhāvena iminā oghādinānappakārakilesavūpasamena ca **soratoti**.

522. Yasmā ca bhāvitindriyo nibbhayo nibbikāro danto hoti, tasmā tamatthaṃ dassento “**yassindriyānī**”ti gāthāya tatiyapañhaṃ byākāsi. Tassattho – **yassa cakkhādīni chaḷindriyāni** gocarabhāvanāya aniccādītilakkhaṇaṃ āropetvā vāsanābhāvanāya satisampajañṇagandhaṃ gāhāpetvā **ca bhāvitāni**, tāni ca kho yathā **ajjhataṃ** gocarabhāvanāya, evaṃ pana **bahiddhā ca sabbaloketi** yattha yattha indriyānaṃ vekallatā vekallatāya vā sambhavo, tattha tattha nābhijjhādivasena **bhāvitānīti** evaṃ **nibbijjha** ñatvā paṭivijjhivā **imaṃ parañca lokaṃ** sakasantatikkhandhalokaṃ parasantatikkhandhalokañca adandhamaraṇaṃ maritukāmo **kālaṃ kaṅkhati**, jīvitakkhayakālaṃ āgamaṭi patimāneti, na bhāyati maraṇassa. Yathāha thero –

“Maraṇe me bhayaṃ natthi, nikanti natthi jīvite”; (Theragā. 20);

“Nābhikaṅkhāmi maraṇaṃ, nābhikaṅkhāmi jīvitaṃ;

Kālañca paṭikaṅkhāmi, nibbisaṃ bhatako yathā”ti. (theragā. 606);

Bhāvito sa dantoti evaṃ bhāvitindriyo so dantoti.

523. Yasmā pana buddho nāma buddhisampanno kilesaniddā vibuddho ca, tasmā tamatthaṃ dassento “**kappānī**”ti gāthāya catutthapañhaṃ byākāsi. Tattha **kappānīti** taṇhādīṭṭhiyo. Tā hi tathā tathā vikappanato “kappānī”ti vuccanti. **Viceyyāti** aniccādibhāvena sammāsivā. **Kevalānīti** sakalāni. **Saṃsāranti** yo cāyaṃ –

“Khandhānañca paṭipāṭi, dhātuāyatanāna ca;

Abbocchinnāṃ vattamānā, saṃsāroti pavuccatī”ti. –

Evaṃ khandhādipaṭipāṭisaṅkhāto saṃsāro, taṃ saṃsārañca kevalaṃ viceyya. Ettāvata khandhānaṃ mūlabhūtesu kammakilesesu khandhesu cāti evaṃ tūsupi vaṭṭesu vipassanaṃ āha. **Dubhayaṃ cutūpapātanti** sattānaṃ cutiṃ upapātanti imañca ubhayaṃ viceyya ñatvāti attho. Etena cutūpapātaññaṃ āha. **Vigatarajamaṅgaṇaṃ visuddhanti** rāgādirajānaṃ vigamā aṅgaṇānaṃ abhāvā malānañca vigamā vigatarajamaṅgaṇaṃ visuddhaṃ. **Pattaṃ jātikhayanti** nibbānaṃ pattaṃ. **Tamāhu buddhanti** taṃ imāya lokuttaravipassanāya cutūpapātaññabhedaṃ buddhiyā sampannattā imāya ca vigatarajādītāya kilesaniddā vibuddhattā tāya paṭipadāya jātikkhayaṃ pattaṃ buddhamāhu.

Atha vā **kappāni viceyya kevalānīti** “anekepi saṃvaṭṭavivaṭṭakappe amutrāsi”ntiādinā (itivu. 99; pārā. 12) nayena vicinivāti attho. Etena paṭhamavijjamāha. **Saṃsāraṃ dubhayaṃ cutūpapātanti**

mūlabandhanā pamutto, evametesam kosānaṃ lunanā “**kusalo**”ti pavuccati, **tathattā tādī** ca hotīti. Atha vā sattānaṃ dhammānaṃ nivāsattṭhena asikosasadisattā “kosāni”ti tayo bhavā dvādasāyatanāni ca veditabbāni. Evamettha yojanā kātabbā.

532. Yasmā ca na kevalaṃ paṇḍatīti imināva “paṇḍito”ti vuccati, apica kho pana paṇḍarāni ito upagato pavicayapaññāya allīnotipi “paṇḍito”ti vuccati, tasmā tamatthaṃ dassento “**dubhayāni**”ti gāthāya tatiyapañhaṃ byākāsi. Tassattho – **ajjhattaṃ bahiddhā cāti** evaṃ **ubhayāni** aniccādivasena **viceyya**. **Paṇḍarānīti** āyatanāni. Tāni hi pakatiparisuddhattā ruḥhiyā ca evaṃ vuccanti, tāni viceyya imāya paṭipattiyā niddhantamalattā **suddhipaṇṇo paṇḍitoti pavuccati tathattā**, yasmā tāni paṇḍarāni paññāya ito hoti, sesamassa thutivacanāṃ. So hi pāpapuññasankhātāṃ kaṇhasukkaṃ upātivatto tādī ca hoti, tasmā evaṃ thuto.

533. Yasmā pana “monaṃ vuccati ñāṇaṃ, yā paññā pajānanā...pe... sammādiṭṭhi, tena ñāṇena samannāgato munī”ti vuttaṃ, tasmā tamatthaṃ dassento “**asatañcā**”ti gāthāya catutthapañhaṃ byākāsi. Tassattho – yvāyaṃ akusalakusalappabhedo asatañca satañca dhammo, taṃ **ajjhattaṃ bahiddhāti** imasmiṃ **sabbaloke** pavicayañāṇena **asatañca satañca ñatvā dhammaṃ** tassa ñatattā eva rāgādibhedato sattavidhaṃ **saṅgaṃ** taṇhādiṭṭhibhedato duvidhaṃ **jālañca aticca** atikkamivā ṭhito. So tena monasankhātena pavicayañāṇena samannāgatattā **muni**. **Devamanussehi pūjanīyoti** idaṃ panassa thutivacanāṃ. So hi khīṇāsavamunittā devamanussānaṃ pūjāraho hoti, tasmā evaṃ thuto.

535. Evaṃ tatiyagāthāya vuttapañhe vissajjetvā catutthagāthāya vuttapañhesupī yasmā yo catūhi maggañāṇavedehi kilesakkhayaṃ karonto gato, so paramatthato **vedagū** nāma hoti. Yo ca sabbasamaṇabrāhmaṇānaṃ satthasaññitāni **vedāni**, tāyeva maggabhāvanāya kiccato aniccādivasena **viceyya**. Tattha chandarāgappahānena tameva **sabbaṃ vedamaticca** yā vedapaccayā vā aññathā vā uppajjanti vedanā, tāsū **sabbavedanāsu vītarāgo** hoti, tasmā tamatthaṃ dassento “idaṃ pattina”nti avatvā “**vedāni**”ti gāthāya paṭhamapañhaṃ byākāsi. Yasmā vā yo pavicayapaññāya vedāni viceyya, tattha chandarāgappahānena sabbaṃ vedamaticca vattati, so satthasaññitāni vedāni gato ñāto atikkanto ca hoti. Yo vedanāsu vītarāgo, sopi vedanāsaññitāni vedāni gato atikkanto ca hoti. Vedāni gatotipi vedagū, tasmā tampi atthaṃ dassento “idaṃ pattina”nti avatvā imāya gāthāya paṭhamapañhaṃ byākāsi.

536. Yasmā pana dutiyapañhe “**anuvīdito**”ti anubuddho vuccati, so ca **anuvicca** **papañcanāmarūpaṃ ajjhattaṃ** attano santāne taṇhāmānadiṭṭhibhedāṃ papañcaṃ tappaccayā nāmarūpañca aniccānupassanādīhi anuvicca anuvīditvā, na kevalaṃ **ajjhattaṃ, bahiddhā ca rogamūlaṃ**, parasantāne ca imassa nāmarūparogassa mūlaṃ avijjābhavataṇhādīṃ, tameva vā papañcaṃ anuvicca tāya bhāvanāya sabbesaṃ rogānaṃ mūlabandhanā, sabbasmā vā rogānaṃ mūlabandhanā, avijjābhavataṇhādibhedā, tasmā eva vā papañcā pamutto hoti, tasmā taṃ dassento “anuviccā”ti gāthāya dutiyapañhaṃ byākāsi.

537. “Kathañca vīriyavā”ti ettha pana yasmā yo ariyamaggena sabbapāpakehi virato, tathā viratattā ca āyatīṃ apaṭisandhitāya **nirayadukkhaṃ aticca** ṭhito vīriyavāso vīriyaniketo, so khīṇāsavo “vīriyavā”ti vattabbaṃ arahati, tasmā tamatthaṃ dassento “**virato**”ti gāthāya tatiyapañhaṃ byākāsi. **Padhānavā dhīro tādīti** imāni panassa thutivacanāni. So hi padhānavā maggajhānapadhānena, dhīro kilesārividdhaṃsanamatthatāya, tādī nibbikāratāya, tasmā evaṃ thuto. Sesam yojetvā vattabbaṃ.

538. “Ājāniyo kinti nāma hotī”ti ettha pana yasmā pahīnasabbavañkadoso kāraṇākāraṇaṇṇū asso vā hatthī vā “ājāniyo hotī”ti loke vuccati, na ca tassa sabbaso te dosā pahīnā eva, khīṇāsavassa pana te pahīnā, tasmā so “ājāniyo”ti paramatthato vattabbaṃ arahatīti dassento “**yassā**”ti gāthāya catutthapañhaṃ byākāsi. Tassattho – **ajjhattaṃ bahiddhā cāti** evaṃ **ajjhatabhiddhāsaññojanasankhātāni yassa assu lunāni bandhanāni** paññāsattṭhena chinnāni padālītāni. **Saṅgamūlanti** yāni tesu tesu vatthūsu saṅgassa sajjanāya anatikkamanāya mūlaṃ honti, atha vā yassa assu lunāni rāgādīni bandhanāni yāni ajjhattaṃ bahiddhā ca saṅgamūlāni honti, so sabbasmā saṅgānaṃ

mūlabhūtā sabbasaṅgānaṃ vā mūlabhūtā bandhanā pamutto “**ājāniyo**”ti vuccati, tathattā tādi ca hotīti.

540. Evaṃ catutthagāthāya vuttapañhe vissajjetvā pañcamagāthāya vuttapañhesupi yasmā yaṃ chandajjhenamattena akkharacintakā sottiyaṃ vaṇṇayanti, vohāramattasottiyo so. Ariyo pana bāhusaccena nissutapāpatāya ca paramatthasottiyo hoti, tasmā tamatthaṃ dassento “idaṃ pattina”nti avatvā “**sutvā**”ti gāthāya paṭhamapañhaṃ byākāsi. Tassattho – yo imasmiṃ loke sutamayapaññākiccavasena **sutvā** kātabbakiccavasena vā sutvā vipassanūpagaṃ **sabbadhammaṃ** aniccādivasena **abhiññāya sāvajjānavajjaṃ yadatthi kiñci**, imāya paṭipadāya kilese kilesaṭṭhāniye ca dhamme abhibhavitvā abhibhūti saṅkhaṃ gato, taṃ sutvā sabbadhammaṃ abhiññāya loke sāvajjānavajjaṃ yadatthi kiñci, **abhibhuṃ** sutavattā **sottiyoti āhu**. Yasmā ca yo akathaṃkathī kilesabandhanehi vimutto, rāgādīhi īghehi anīgho ca hoti sabbadhi sabbesu dhammesu khandhāyatanādīsu, tasmā taṃ **akathaṃkathim vimuttaṃ anīghaṃ sabbadhi** nissutapāpakattāpi “sottiyo”ti āhūti.

541. Yasmā pana hitakāmena janena araṇīyato ariyo hoti, abhigamaṇīyatoti attho. Tasmā yehi guṇehi so araṇīyo hoti, te dassentā “**chetvā**”ti gāthāya dutiyapañhaṃ byākāsi. Tassattho – cattāri **āsavāni** dve ca **ālayāni** paññāsattvena **chetvā vidvā** viññū vibhāvī catumaggañānī **so** punabbhavavasena **na upeti gabbhaseyyaṃ**, kañci yoniṃ na upagacchati, kāmādibhedañca **saññaṃ tividhaṃ**. Kāmaguṇasaṅkhātāñca **pañkaṃ panujja** panuditvā taṇhādittikappānaṃ aññatarampi **kappaṃ na eti**, evaṃ āsavacchedādiguṇasamannāgataṃ **tamāhu ariyoti**. Yasmā vā pāpakehi ārakattā ariyo hoti anaye ca anirīyanā, tasmā tampi atthaṃ dassento imāya gāthāya dutiyapañhaṃ byākāsi. Āsavādayo hi pāpakā dhammā anayasammatā, te cānena chinnā panunnā, na ca tehi kampati, iccassa te ārakā honti, na ca tesu irīyati tasmā ārakāssa honti pāpakā dhammāti imināpatthana. Anaye na irīyatīti imināpatthana tamāhu ariyoti ca evampettha yojanā veditabbā. “Vidvā so na upeti gabbhaseyya”nti idaṃ pana imasmiṃ atthavikappe thutivacanameva hoti.

542. “Kathaṃ caraṇavā”ti ettha pana yasmā caraṇehi pattabbaṃ patto “caraṇavā”ti vattabbaṃ arahati, tasmā taṃ dassento “**yo idhā**”ti gāthāya tatiyapañhaṃ byākāsi. Tattha **yo idhāti** yo imasmiṃ sāsane. **Caraṇesūti** sīlādīsu hemavatasutte (su. ni. 153 ādayo) vuttapannarasadhammesu. Nimittatthe bhummavacanaṃ. **Pattipattoti** pattabbaṃ patto. Yo caraṇanimittaṃ caraṇahetu caraṇapaccayā pattabbaṃ arahattaṃ pattoti vuttaṃ hoti. **Caraṇavā soti** so imāya caraṇehi pattabbaṃ pattiyā caraṇavā hotīti. Ettāvataṃ pañho byākato hoti, sesamassa thutivacanaṃ. Yo hi caraṇehi pattipatto, so **kusalo** ca hoti cheko, **sabbadā** ca **ājānāti nibbānadhammaṃ**, niccaṃ nibbānaninnacittatāya **sabbattha** ca khandhādīsu **na sajjati**. Dvīhi ca vimuttīhi **vimuttacitto** hoti, **paṭighā yassa na santīti**.

543. Yasmā pana kammādīnaṃ paribbājanena paribbājako nāma hoti, tasmā tamatthaṃ dassento “**dukkhavepakka**”nti gāthāya catutthapañhaṃ byākāsi. Tattha vipāko eva vepakkaṃ, dukkhaṃ vepakkaṃ massāti **dukkhavepakkaṃ**. Pavattidukkhaṇanato sabbampi tedhātukakammaṃ vuccati. **Uddhanti** atītaṃ. **Adhoti** anāgataṃ. **Tiriyaṃ vāpi majjheti** paccuppannaṃ. Tañhi na uddhaṃ na adho, tiriyaṃ ubhinnañca antarā, tena “majjhe”ti vuttaṃ. **Paribbājayitvāti** nikkhāmetvā niddhametvā. **Pariññacārīti** paññāya paricchinditvā caranto. Ayaṃ tāva apubbapadavaṇṇanā. Ayaṃ pana adhippāyayojanā – yo tiyaddhāpariyāpannampi dukkhajanaṃ yadatthi kiñci kammaṃ, taṃ sabbampi ariyamaggena taṇhāvijjāsinehe sosento apaṭisandhijanakabhāvakarāṇena paribbājayitvā tathā paribbājitattā eva ca taṃ kammaṃ pariññāya caraṇato pariññacārī. Na kevalaṃ kammameva, māyaṃ mānamathopi lobhakodhaṃ imepi dhamme pahānapariññāya pariññacārī, pariyantamakāsi nāmarūpaṃ, nāmarūpassa ca pariyantamakāsi paribbājesi iccevattho. Imesaṃ kammādīnaṃ paribbājanena taṃ paribbājakamāhu. Pattipattanti idaṃ panassa thutivacanaṃ.

544. Evaṃ pañhabyākaraṇena tuṭṭhassa pana sabhiyassa “**yāni ca tīṇī**”tiādīsu abhitthavanagāthāsu **osaraṇānīti** ogahaṇāni titthāni, ditthiyoti attho. Tāni yasmā sakkāyaditthiyā saha brahmajāle

Tatrāyaṃ tassā nadiyā āvibhāvattam ādito pabhuti vaṇṇanā – ayaṃ kira jambudīpo dasasahassayojanaparimāṇo. Tattha catusahassayojanaparimāṇo padeso udakena ajjhotttaṭṭo “samuddo”ti saṅkhaṃ gato. Tisahassayojanapamāṇe manussā vasanti. Tisahassayojanapamāṇe himavā patiṭṭhito ubbedhena pañcayojanasatiko caturāsītisahassakūṭehi paṭimaṇḍito samantato sandamānapañcasatanadīvicitto. Yattha āyānavitthārena gambhīratāya ca paññāsapaññāsayojanā diyaḍḍhoyojanasataparimaṇḍalā pūraḷāsasuttavaṇṇanāyaṃ vuttā anotattādayo satta mahāsarā patiṭṭhitā.

Tesu **anotatto** sudassanakūṭaṃ, citrakūṭaṃ, kāḷakūṭaṃ, gandhamādanakūṭaṃ, kelāsakūṭanti imehi pañcahi pabbatehi parikkhitto. Tattha sudassanakūṭaṃ suvaṇṇamayaṃ dviyojanasatubbedhaṃ antovaṅkaṃ kākamukhasaṅṭhānaṃ tameva saraṃ paṭicchādetvā ṭhitam, citrakūṭaṃ sabbaratanamayaṃ, kāḷakūṭaṃ añjanamayaṃ, gandhamādanakūṭaṃ sānumayaṃ abbhantare muggavaṇṇaṃ nānappakāraosadhasañchannaṃ kāḷapakkhuposathadivase ādittamiva aṅgāraṃ jalantaṃ tiṭṭhati, kelāsakūṭaṃ rajatamayaṃ. Sabbāni sudassanena samānubbedhasaṅṭhānāni tameva saraṃ paṭicchādetvā ṭhitāni. Sabbāni devānubhāvena nāgānubhāvena ca vassanti, nadiyo ca tesu sandanti. Taṃ sabbampi udakaṃ anotattameva pavisati. Candimasūriyā dakkhiṇena vā uttarena vā gacchantā pabbatantarena taṃ obhāsenti, ujuṃ gacchantā na obhāsenti. Tenevassa “anotatta”nti saṅkhā udapādi.

Tattha manoharasilātalāni nimmacchakacchapāni phalikasadisanimmalūdakāni nahānatitthāni suppaṭiyattāni honti, yesu buddhapaccekabuddhakhīṇāsavā isigaṇā ca nhāyanti, devayakkhādayo ca uyyānakīḷikaṃ kīḷanti.

Catūsu cassa passesu sīhamukhaṃ, hatthimukhaṃ, assamukhaṃ, usabhamukhanti cattāri mukhāni honti, yehi catasso nadiyo sandanti. Sīhamukhena nikkhantanadīre sīhā bahutarā honti, hatthimukhādīhi hatthiassausabhā. Puratthimadisato nikkhantanadī anotattaṃ tikkhattuṃ padakkhiṇaṃ katvā itarā tisso nadiyo anupagamma pācīnahimavanteneva amanussapathaṃ gantvā mahāsamuddaṃ pavisati. Pacchimadisato ca uttaradisato ca nikkhantanadiyopi tatheva padakkhiṇaṃ katvā pacchimahimavanteneva uttarahimavanteneva ca amanussapathaṃ gantvā mahāsamuddaṃ pavisanti. Dakkhiṇadisato nikkhantanadī pana taṃ tikkhattuṃ padakkhiṇaṃ katvā dakkhiṇena ujukaṃ pāsānapitṭheneva saṭṭhiyojanāni gantvā pabbataṃ paharivā vuṭṭhāya pariṇāhena tigāvutapamāṇā udakadhārā hutvā ākāse saṭṭhi yojanāni gantvā tiyaggaḷe nāma pāsāne patitā, pāsāṇo udakadhārāvegena bhinno. Tatra paññāsayojanapamāṇā tiyaggaḷā nāma pokkharāṇi jātā. Pokkharāṇiyā kūlaṃ bhinditvā pāsāṇaṃ pavisiya saṭṭhi yojanāni gatā. Tato ghanapathaviṃ bhinditvā umaṅgena saṭṭhi yojanāni gantvā viñjhaṃ nāma tīracchānapabbataṃ paharivā hatthatale pañcaṅgulisadisā pañcadhārā hutvā pavattati. Sā tikkhattuṃ anotattaṃ padakkhiṇaṃ katvā gataṭṭhāne “**āvattagaṅgā**”ti vuccati. Ujukaṃ pāsānapitṭhena saṭṭhi yojanāni gataṭṭhāne “**kaṇhagaṅgā**”ti vuccati. Ākāse saṭṭhi yojanāni gataṭṭhāne “**ākāsagaṅgā**”ti vuccati. Tiyaggaḷapāsāṇe paññāsayojanokāse “**tiyaggaḷapokkharāṇi**”ti vuccati. Kūlaṃ bhinditvā pāsāṇaṃ pavisiya saṭṭhi yojanāni gataṭṭhāne “**bahalagaṅgā**”ti vuccati. Pathaviṃ bhinditvā umaṅgena saṭṭhi yojanāni gataṭṭhāne “**umaṅgagaṅgā**”ti vuccati. Viñjhaṃ nāma tīracchānapabbataṃ paharivā pañcadhārā hutvā pavattaṭṭhāne “gaṅgā, yamunā, aciravatī, sarabhū, mahī”ti pañcadhā vuccati. Evametā pañca mahāgaṅgā himavatā sambhavanti. Tāsu yā ayaṃ pañcamī mahī nāma, sā idha “mahāmahīgaṅgā”ti adhippetā. Tassā gaṅgāya uttarena yā āpo, tāsaṃ avidūrattā so janapado “aṅguttarāpo”ti veditabbo. Tasmīṃ janapade aṅguttarāpesu.

Cārikaṃ caramānoti addhānagamaṃ kurumāno. Tattha bhagavato duvidhā cārikā turitacārikā, aturitacārikā ca. Tattha dūrepi bhābbapuggale disvā sahasā gamaṇaṃ turitacārikā. Sā mahākassapapaccuggamaṇādīsu daṭṭhabbā. Taṃ paccuggacchanta hi bhagavā muhutteneva tigāvutaṃ agamāsi, ālavakadamanatthaṃ tiṃsayojanaṃ, tathā aṅgulimālassatthāya. Pukkusātissa pana pañcattālīsayojanaṃ, mahākappinassa vīsayojanasataṃ, dhaniyassatthāya sattayojanasataṃ addhānaṃ agamāsi. Ayaṃ **turitacārikā** nāma. Gāmanigamanagaraṇapāṭiyā pana piṇḍapātacariyādīhi lokaṃ anuggaṇhantassa gamaṇaṃ **aturitacārikā** nāma. Ayaṃ idha adhippetā. Evaṃ cārikaṃ caramāno. **Mahatā**ti saṅkhyāmahatā guṇamahatā ca. **Bhikkhusaṅghenā**ti samaṇagaṇena. **Adḍhateḷasehī**

aḍḍhena teḷasahi, dvādasahi satehi paññāsāya ca bhikkhūhi saddhinti vuttaṃ hoti. **Yena...pe... tadavasari**ti āpaṇabahulatāya so nigamo “āpaṇo” tveva nāmaṃ labhi. Tasmim kira vīsatiāpaṇamukhasahassāni vibhattāni ahesuṃ. Yena disābhāgena maggena vā so aṅguttarāpaṇaṃ raṭṭhassa nigamo osaritabbo, tena avasari tadavasari agamāsi, taṃ nigamaṃ anupāpuṇīti vuttaṃ hoti.

Keṇiyo jaṭiloti keṇiyoti nāmena, jaṭiloti tāpaso. So kira brāhmaṇamahāsālo, dhanarakkhaṇatthāya pana tāpasapabbajjaṃ samādāya rañño paṇṇākāraṃ datvā bhūmibhāgaṃ gahetvā tattha assamaṃ kāretvā vasati kulasahassassa nissayo hutvā. Assamepi cassa eko tālarukkho divase divase ekaṃ suvaṇṇaphalaṃ muñcatīti vadanti. So divā kāsāyāni dhāreti jaṭā ca bandhati, rattim yathāsukhaṃ pañcahi kāmagaṇehi samappito samāṅgībhūto paricāreti. **Sakyaputtoti** uccākulaparidīpanaṃ. **Sakyakulā pabbajitoti** saddhāya pabbajitabhāvaparidīpanaṃ, kenaci pārijuññaena anabhibhūto aparikkhīṇaṃyeva taṃ kulaṃ pahāya saddhāya pabbajitoti vuttaṃ hoti. **Taṃ kho panāti** itthambhūtākhyānatthe upayogavacanaṃ, tassa kho pana bhoto gotamassāti attho. **Kalyāṇoti** kalyāṇaḅaṇasamannāgato, seṭṭhoti vuttaṃ hoti. **Kittisaddoti** kittiyeva thutighoso vā.

Itipi so bhagavāti ādimhi pana ayaṃ tāva yojanā – so bhagavā itipi arahaṃ, itipi sammāsambuddho...pe... itipi bhagavāti, iminā ca iminā ca kāraṇenāti vuttaṃ hoti. Tattha ārakattā, arīnaṃ arānañca hatattā paccayādīnaṃ arahattā, pāpakaraṇe rahābhāvāti imehi tāva kāraṇehi so bhagavā **arahanti** veditabbo. Ārakā hi so sabbakilesehi maggena savāsanānaṃ kilesānaṃ viddhaṃsittatīti ārakattā arahaṃ. Te cānena kilesārayo maggena hatāti arīnaṃ hatattāpi arahaṃ. Yañcetam avijjābhavataṇhāmayanābhi, puññādiabhisankhārānaṃ jarāmarāṇanemi, āsavaśamudayamayena akkhena vijjhivā tibhavarathe samāyojitaṃ anādikālapavattaṃ saṃsāracakkaṃ. Tassānena bodhimaṇḍe vīriyapādehi sīlathaviyaṃ patiṭṭhāya saddhāhatthena kammakkhayakarañāṇapharasuṃ gahetvā sabbe arā hatāti arānaṃ hatattāpi arahaṃ. Aggadakkhiṇeyyattā ca cīvarādipaccaye sakkāragarukārādīni ca arahatīti paccayādīnaṃ arahattāpi arahaṃ. Yathā ca loke keci paṇḍitamānino bālā asilokabhayena raho pāpaṃ karonti, evaṃ nāyaṃ kadāci karotīti pāpakaraṇe rahābhāvatoṇi arahaṃ. Hoti cettha –

“Ārakattā hatattā ca, kilesārīna so muni;
Hatasāṃsāracakkāro, paccayādīna cāraho;
Na raho karoti pāpāni, arahaṃ tena pavuccatī’ ti.

Sammā sāmañca saccānaṃ buddhattā **sammāsambuddho**. Atisayavisuddhāhi vijjāhi abhuttaṃmena caraṇena ca samannāgatattā **vijjācaraṇasampanno**. Sobhanagamanattā sundaraṃ ṭhānaṃ gatattā suṭṭhu gatattā sammā gadattā ca **sugato**. Sabbathāpi viditalokattā **lokavidū**. So hi bhagavā sabhāvato samudayato nirodhato nirodhūpāyatoti sabbathā khandhāyatanādibhedam saṅkhāralokaṃ aveḍi, “eko loko sabbe sattā āhāraṭṭhitikā. Dve lokā nāmañca rūpañca. Tayo lokā tisso vedanā. Cattāro lokā cattāro āhārā. Pañca lokā pañcupādānakkhandhā. Cha lokā cha ajjhattikāni āyatanāni. Satta lokā satta viññāṇaṭṭhitiyo. Aṭṭha lokā aṭṭha lokadhama. Nava lokā nava sattāvāsā. Dasa lokā dasāyatanāni. Dvādasa lokā dvādasāyatanāni. Aṭṭhārasa lokā aṭṭhārasa dhātuyo’ ti (paṭi. ma. 1.112) evaṃ sabbathā saṅkhāralokaṃ aveḍi. Sattānaṃ āsayaṃ jānāti, anusayaṃ jānāti, caritaṃ jānāti, adhimuttiṃ jānāti, apparajakkhe mahārajakkhe tikkhindriye mudindriye svākāre dvākāre suviññāpaye duviññāpaye bhabbe abhabbe satte jānātīti sabbathā sattalokaṃ aveḍi. Tathā ekaṃ cakkavāḷaṃ āyāmato vitthārato ca yojanānaṃ dvādasa satasahassāni tīṇi sahasāni aḍḍhapañcamāni ca satāni, parikkhepato chattiṃsa satasahassāni dasa sahasāni aḍḍhuḍḍhāni ca satāni.

Tattha –

Duve satasahassāni, cattāri nahutāni ca;
Ettakaṃ bahalattena, saṅkhātāyaṃ vasundharā.

Cattāri satasahassāni, aṭṭheva nahutāni ca;

Ettakaṃ bahalattena, jalaṃ vāte patit̥ṭhitaṃ.

Nava sataśassāni, māluto nabhamuggato;
Saṭṭhi ceva saśassāni, eśā lokassa saṅṭhiti’.

Evam saṅṭhite cettha yojanānaṃ –

Caturāsīti saśassāni, ajjhogāḷho mahaṇṇave;
Accuggato tāvadeva, sineru pabbatuttamo.

Tato upaḍḍhupaḍḍhena, pamāṇena yathākkamaṃ;
Ajjhogāḷhuggatā dibbā, nānāratanaṅcittitā.

Yugandharo īsadhara, karavīko sudassano;
Nemindhara vinatako, assakaṇṇo giri brahā.

Ete satta mahāselā, sinerussa samantato;
Mahārājānaṃvāsā, devayakkhanisevitā.

Yojanānaṃ satānucco, himavā pañca pabbato;
Yojanānaṃ saśassāni, tīṇi āyatavittatho.

Caturāsītisaśassehi, kūṭhehi paṭimaṇḍito;
Tīpañcayojanakkhandha-parikkhepā nagavhayā.

Paññāsayojanakkhandha-sākhāyāmā samantato;
Sattayojanavittihṇā, tāvadeva ca uggatā.

Jambū yassānubhāvena, jambudīpo pakāsito;
Dve asītisaśassāni, ajjhogāḷho mahaṇṇave.

Accuggato tāvadeva, cakkavāḷasiluccayo;
Parikkhipitvā taṃ sabbamaṃ, cakkavāḷamaṃ ṭhito’.

Tattha candamaṇḍalaṃ ekūnapaññāsayojanaṃ, sūriyamaṇḍalaṃ paññāsayojanaṃ,
tāvatiṃsabhavanaṃ dasasaśassayojanaṃ, tathā asuraśabhavanaṃ avīcīmahānirayo jambudīpo ca.
Aparagoyānaṃ sattaśassayojanaṃ, tathā pubbavideho, uttarakuru aṭṭhasaśassayojano. Ekameko cettha
mahādīpo pañcasatapañcasataparittadīpaparivāro. Taṃ sabbampi ekaṃ cakkavāḷaṃ ekā lokadhātu.
Cakkavāḷantaṃsu lokantarikaṇirayā. Evamaṃ anantāni cakkavāḷāni anantā lokadhātuyo, anantena
buddhañāṇena aññāsīti sabbathā okāsalokaṃ avedi. Evamaṃ so bhagavā sabbathā. Viditalokattā lokavidūti
veditabbo.

Attano pana guṇehi viṣit̥ṭhatarassa kassaci abhāvā **anuttaro**. Vicittehi vinayanūpāyehi
purisadamme saretīti **purisadammasārathi**. Diṭṭhadhammikasamparāyikaparamatthehi yathārahaṃ
anusāsati nitthāreti cāti **satthā**. Devamanussaggahaṇaṃ ukkaṭṭhaparicchedavasena
bhābbapuggalapariggahavasena ca kataṃ, nāgādikepi pana esa lokiyatthena anusāsati. Yadatthi neyyamaṃ
nāma, sabbassa buddhattā vimokkhanṭikāñāṇavasena **buddho**. Yato pana so –

‘‘Bhagyavā bhaggavā yutto, bhagehi ca vibhattavā;
Bhattavā vantaḡamaṃ, bhavesu bhagavā tato’’ti.

Ayamettha saṅkhepo, vitthārato panetāni padāni visuddhimagge (visuddhi. 1.124-125) vuttāni.

So imaṃ lokanti so bhagavā imaṃ lokam. Idāni vattabbaṃ nidasseti. **Sadevakanti**ādīni kasibhāradvājaalavakasuttesu vuttanayāneva. **Sayanti** sāmamaṃ aparaneyyo hutvā. **Abhiññāti** abhiññāya. **Sacchikatvāti** paccakkhamaṃ katvā. **Pavedetīti** bodheti ñāpeti pakāseti. **So dhammaṃ deseti...pe... pariyosānakalyāṇanti** so bhagavā sattesu kāruṇṇatamaṃ paṭicca anuttaramaṃ vivekasukhamaṃ hitvāpi dhammaṃ deseti. Tañca kho appamaṃ vā bahumaṃ vā desento ādikalyāṇādippakārameva deseti. Kathamaṃ? Ekagāthāpi hi samantabhaddakattā dhammassa paṭhamapādena ādikalyāṇā, dutiyatatiyapādehi majjhekalyāṇā, pacchimapādena pariyosānakalyāṇā. Ekānusandhikamaṃ suttaṃ nidānena ādikalyāṇamaṃ, nigamanena pariyosānakalyāṇamaṃ, sesena majjhekalyāṇamaṃ. Nānānusandhikamaṃ paṭhamānusandhinā ādikalyāṇamaṃ, pacchimana pariyosānakalyāṇamaṃ, sesehi majjhekalyāṇamaṃ. Sakalopi sāsanaadhammo attano atthabhūtena sīlena ādikalyāṇo, samathavipassanāmaggaphalehi majjhekalyāṇo, nibbānena pariyosānakalyāṇo. Sīlasamādhīhi vā ādikalyāṇo, vipassanāmaggehi majjhekalyāṇo, phalanibbānehi pariyosānakalyāṇo. Buddhasubodhitāya vā ādikalyāṇo, dhammasudhammatāya majjhekalyāṇo, saṅghasuppaṭṭhiyā pariyosānakalyāṇo. Tam sutvā tathattāya paṭipannena adhigantabbāya abhisambodhiyā vā ādikalyāṇo, paccekabodhiyā majjhekalyāṇo, sāvakabodhiyā pariyosānakalyāṇo. Suyyamāno cesa nīvaraṇādivikkhambhanato savanenapi kalyāṇameva āvahaṭṭi ādikalyāṇo, paṭipajjamāno samathavipassanāsukhāvahanato paṭipattiyāpi kalyāṇameva āvahaṭṭi majjhekalyāṇo, tathā paṭipanno ca paṭipattiphale niṭṭhite tādi bhāvāvahanato paṭipattiphale napi kalyāṇameva āvahaṭṭi pariyosānakalyāṇo. Nāthappabhavattā ca pabhavasuddhiyā ādikalyāṇo, atthasuddhiyā majjhekalyāṇo, kiccāsuddhiyā pariyosānakalyāṇo. Yato appamaṃ vā bahumaṃ vā desento ādikalyāṇādippakārameva desetīti veditabbo.

Sātthamaṃ sabyañjananti evamādīsu pana yasmā imaṃ dhammaṃ desento sāsana brahmacariyamaṃ maggabrahmacariyañca pakāseti, nānāyehi dīpeti, tañca yathāsambhavaṃ atthasampattiyā **sātthamaṃ**, byañjanasampattiyā **sabyañjanaṃ**. Saṅkāsanapakāsanavivaraṇavibhajanauttānikaraṇapaññattiatthapadasamāyogato sātthamaṃ, akkharapadabyañjanākāraniruttiniddesasampattiyā sabyañjanaṃ. Atthagambhīratāpaṭivedhagambhīratāhi sātthamaṃ, dhammagambhīratādesanāgambhīratāhi sabyañjanaṃ. Atthapaṭibhānapaṭisambhidāvisayato sātthamaṃ, dhammaniruttipaṭisambhidāvisayato sabyañjanaṃ. Paṇḍitavedanīyato sarikkhakajanappasādakanti sātthamaṃ, saddheyyato lokiyajanappasādakanti sabyañjanaṃ. Gambhīrādhīpāyato sātthamaṃ, uttānapadato sabyañjanaṃ. Upanetabbassābhāvato sakalaparipuṇṇabhāvena **kevalaparipuṇṇamaṃ**, apānetabbassa abhāvato niddosabhāvena **parisuddhamaṃ**. Sikkhattayapariggahitattā brahmabhūtehi seṭṭhehi caritabbato tesañca cariyabhāvato **brahmacariyamaṃ**. Tasmā “sātthamaṃ sabyañjanaṃ...pe... brahmacariyamaṃ pakāsetī”ti vuccati.

Apica yasmā sanidānaṃ sauppattikañca desento ādikalyāṇamaṃ deseti, vineyyānaṃ anurūpato atthassa aviparītāyā hetudāharaṇayogato ca majjhekalyāṇamaṃ, sotūnaṃ saddhāpaṭilābhena nigamanena ca pariyosānakalyāṇamaṃ. Evaṃ desento ca brahmacariyamaṃ pakāseti. Tañca paṭipattiyā adhigamabyattito sātthamaṃ, pariyattiyā āgamabyattito sabyañjanaṃ, sīlādīpañcadhammakhandhayuttato kevalaparipuṇṇamaṃ, nirupakkilesato nittharaṇatthāya pavattito lokāmisānirapekkhato ca parisuddhamaṃ, seṭṭhaṭṭhena brahmabhūtaṃ buddhapaccekabuddhasāvakaṇamaṃ cariyato brahmacariyanti vuccati, tasmāpi “so dhammaṃ deseti...pe... brahmacariyamaṃ pakāsetī”ti vuccati.

Sādhu kho panāti sundaramaṃ kho pana, atthāvahamaṃ sukhāvahanti vuttaṃ hoti. **Dhammiyā kathāyāti** pānakānisamsapaṭisaṃyuttāya. Ayañhi keṇīyo sāyanhasamāye bhagavato āgamaṇamaṃ assosi. “Tucchahattho bhagavantaṃ dassanāya gantumaṃ lajjamāno vikālabhojanā viratānampi pānakaṃ kappatī”ti cintevā pañcahi kājasatehi susaṅkhatamaṃ badarapānaṃ gāhāpetvā agamāsi. Yathāha bhesajjakkhandhake “atha kho keṇīyassa jaṭilassa etadahosi, kiṃ nu kho ahamā samaṇassa gotamassa harāpeyya”nti (mahāva. 300) sabbaṃ veditabbaṃ. Tato namaṃ bhagavā yathā sekkhasutte (ma. ni. 2.22 ādayo) sākiye āvasathānisamsapaṭisaṃyuttāya kathāya, gosīngasālavane (ma. ni. 1.325 ādayo) tayo

kulaputte sāmaggirasānisamsapaṭisaṃyuttāya, rathavinīte (ma. ni. 1.252 ādayo) jātibhūmake bhikkhū dasakathāvathupaṭisaṃyuttāya, evaṃ taṅkhaṇānurūpāya pānakānisamsapaṭisaṃyuttāya kathāya pānakadānānisamsaṃ sandassesī, tathārūpānaṃ puññānaṃ punapi kattabbatāya niyojento samādapesī, abhussāhaṃ janento samuttejesī, sandiṭṭhikasamparāyikena phalavisesena pahamsento sampahamsesī. Tenāha “**dhammiyā kathāya...pe... sampahamsesī**”ti. So bhīyosomattāya bhagavati pasanno bhagavantaṃ nimantesī, bhagavā cassa tikkhattuṃ paṭikkhipitvā adhivāsesī. Tenāha “**atha kho keṇiyo jaṭilo...pe... adhivāsesī** bhagavā tuṅhībhāvenā”ti.

Kimatthaṃ pana paṭikkhipi bhagavāti? Punappunaṃ yācanāya cassa puññavuḍḍhi bhavissati, bahutarañca paṭiyādessati, tato aḍḍhatelasānaṃ bhikkhusatānaṃ paṭiyattaṃ aḍḍhasoḷasannaṃ pāpuṇissatīti. Kuto aparāni tīṇi satānīti ce? Appaṭiyatteyeva hi bhatte selo brāhmaṇo tīhi māṇavakasatehi saddhiṃ pabbajissati, taṃ disvā bhagavā evamāhāti. **Mittāmacce**ti mitte ca kammakare ca. **Ñātisālohiteti** samānālohite ekayonisamandhe puttadhītādayo avasesabandhave ca. Yenāti yasmā. **Meti** mayhaṃ. **Kāyaveyyāvaṭikanti** kāyena veyyāvaccāṃ. **Maṇḍalamālaṃ paṭiyādetīti** setavitānamaṇḍapaṃ karoti.

Tiṇṇaṃ vedānanti irubbedayaḷubbedasāmavedānaṃ. Saha nighaṇḍunā ca keṭubhena ca **sanighaṇḍukeṭubhānaṃ**. **Nighaṇḍūti** nāmanighaṇḍurukkhādīnaṃ vevacanappakāsakaṃ satthaṃ. **Keṭubhanti** kiriyākappavikappo kavīnaṃ upakārāya satthaṃ. Saha akkharappabhedena **sākkharappabhedānaṃ**. **Akkharappabhedoti** sikkhā ca nirutti ca. **Itihāsapañcamānanti** athabbanavedaṃ catutthaṃ katvā “itīha āsa itīha āsā”ti īdisavacanapaṭisaṃyutto purāṇakathāsankhāto itihāso pañcama etesanti itihāsapañcamā. Tesāṃ itihāsapañcamānaṃ. Padaṃ tadavasesañca byākaraṇaṃ ajjheti vedeti cāti **padako veyyākaraṇo**. Lokāyate vitaṇḍavādasatthe mahāpurisalakkhaṇādhiḷkāre ca dvādasasahasā mahāpurisalakkhaṇasatthe anūno paripūrakārīti **lokāyatamahāpurisalakkhaṇesu anavayo**, avayo na hotīti vuttaṃ hoti. Avayo nāma yo tāni atthato ca ganthato ca sandhāretuṃ na sakkoti.

Jaṅghāya hitaṃ vihāraṃ **jaṅghāvihāraṃ**, cirāsanādījanitaṃ pariṣsamaṃ vinodetuṃ jaṅghāpasāraṇatthaṃ adīghacārikanti vuttaṃ hoti. **Anucaṅkamamānoti** caṅkamamāno eva. **Anuṇicaramānoti** ito cito ca caramāno. **Keṇiyassa jaṭilassa assamoti** keṇiyassa assamaṃ nivesanaṃ. **Āvāhoti** kaññāgahaṇaṃ. **Vivāhoti** kaññādānaṃ. **Mahāyaññoti** mahāyājanaṃ. **Māgadhoti** magadhānaṃ issaro. Mahatīyā senāya samannāgatattā **seniyo**. Bimbīti suvaṇṇaṃ, tasmā sārāsuvannaṃ sadisavaṇṇatāya **bimbisāro**. **So me nimantitoti** so mayā nimantito.

Atha brāhmaṇo pubbe katādhikārattā buddhasaddaṃ sutvāva amatenevābhisitto vimhayarūpattā āha – “**buddhoti, bho keṇiya, vadesī**”ti. Itaro yathābhūtaṃ ācikkhanto āha – “**buddhoti, bho sela, vadāmī**”ti. Tato naṃ punapi dalhīkaraṇatthaṃ pucchi, itaropi tatheva ārocesi. Atha kappasatasahashepi buddhasaddassa dullabhabhāvaṃ dassento āha – “**ghosopi kho eso dullabho lokasmiṃ yadidaṃ buddho**”ti. Tattha **yadidanti** nipāto, yo esoti vuttaṃ hoti.

Atha brāhmaṇo buddhasaddaṃ sutvā “kiṃ nu kho so saccameva buddho, udāhu nāmamattamevassa buddho”ti vīmaṃsitukāmo cintesi, abhāsi eva vā “**āgatāni kho pana...pe... vivaṭṭacchado**”ti. Tattha “**mantēsū**”ti vedesu. “Tathāgato kira uppajjissati”ti paṭikacceva suddhāvāsadevā brāhmaṇavesena lakkhaṇāni pakkhipitvā vede vācenti “tadanusārena mahesakkhā sattā tathāgataṃ jānissanti”ti. Tena pubbe vedesu mahāpurisalakkhaṇāni āgacchanti. Parinibbute pana tathāgate kamena antaradhāyanti, tena etarahi natthi. **Mahāpurisassāti** paṇidhisamādānañānasamādānakaṛuṇādiguṇamahato purisassa. **Dveva gatiyoti** dve eva niṭṭhā. Kāmañcāyaṃ gatisaddo “pañca kho imā, sārīputta, gatiyo”tiādīsu (ma. ni. 1.153) bhavabhede, “gatī migānaṃ pavana”ntiādīsu (pari. 339) nivāsattāhāne, “evaṃ adhimattagatimanto”tiādīsu (ma. ni. 1.161) paññāyaṃ, “gatigata”ntiādīsu (cūḷava. 204) viṣaṭabhāve vattati, idha pana niṭṭhāyaṃ veditabbo. Tattha kiñcāpi yehi lakkhaṇehi samannāgato rājā hoti cakkavatti, na tehi eva buddho. Jātisāmaññato pana

tāniyeva tānīti vuccanti. Tasmā vuttam ‘‘yehi samannāgatassā’’ti.

Sace agāraṃ ajjhāvasatīti yadi agāre vasati. **Rājā hoti cakkavattīti** catūhi acchariyadhammehi saṅghavattūhi ca lokaṃ rañjanato rājā. Cakkaratanaṃ vatteti, catūhi sampatticakkehi, vattati, tehi ca paraṃ vatteti, parahitāya ca iriyāpathacakkānaṃ vatto etasmiṃ atthīti cakkavattī. Ettha ca rājāti sāmāññaṃ, cakkavattīti visesaṃ. Dhammena caratīti **dhammiko**, ñāyena samena vattatīti attho. Dhammena rajjaṃ labhitvā rājā jātoti **dhammarājā**. Parahitadhammakaraṇena vā dhammiko, attahitadhammakaraṇena **dhammarājā**. Caturantāya issaroti **cāturanto**, catusamuddantāya cattubbidhadīpavibhūsitāya ca pathaviyā issaroti attho. Ajjhattaṃ kodhādīpaccatthike bahiddhā ca sabbarājāno vijesīti **vijitāvī**. **Janapadatthāvariyaṃ** janapade dhuvabhāvaṃ thāvarabhāvaṃ patto, na sakkā kenaci cāletuṃ, janapado vā tamhi thāvariyaṃ anussukko sakammanirato acalo asampavedhīti janapadatthāvariyaṃ.

Seyyathidanti nipāto, tassa etāni katamānīti attho. **Cakkaratanaṃ...pe...** **pariṇāyakaratanameva sattamanti** tāni sabbappakārato ratanasuttavaṇṇanāyaṃ vuttāni. Tesu ayaṃ cakkavattirājā cakkaratanaṃ ajitaṃ jināti, hatthiassaratanehi vijite yathāsukhamanuvicarati, pariṇāyakaratanena vijitamanurakkhati, sesehi upabhogasukhamanubhavati. Paṭhamena cassa ussāhasattiyogo, hatthiassagahapatiratanehi pabhusattiyogo, pariṇāyakaratanena mantasattiyogo superipuṇṇo hoti, itthimaṇiratanehi ca tividhasattiyogaphalaṃ. So itthimaṇiratanehi bhogasukhamanubhoti, sesehi issariyasukhaṃ. Visesto cassa purimāni tīni adosakusalamūlajanitakammānubhāvena sampajjanti, majjhimāni alobhakusalamūlajanitakammānubhāvena, pacchimamekaṃ amohakusalamūlajanitakammānubhāvenāti veditabbaṃ.

Parosahassanti atirekasahassaṃ. **Sūrāti** abhīrukajātikā. **Vīraṅgarūpāti** devaputtasadisakāyā, evaṃ tāveke. Ayaṃ panettha sabhāvo **vīrāti** uttamasūrā vuccanti, vīraṅgaṃ aṅgaṃ vīraṅgaṃ, vīrakāraṇaṃ vīriyanti vuttaṃ hoti. Vīraṅgaṃ rūpaṃ etesanti **vīraṅgarūpā**, vīriyamayasārīrā viyāti vuttaṃ hoti. **Parasenappamaddanāti** sace paṭimukhaṃ tiṭṭheyya parasenā, taṃ pamaddituṃ samatthāti adhippāyo. **Dhammenāti** ‘‘pāṇo na hantabbo’’tiādīnā (dī. ni. 2.244; ma. ni. 3.257) pañcasīladhammena. **Arahaṃ hoti sammāsambuddho loke vivaṭṭacchadoti** ettha rāgadosamohamānadiṭṭhiavijjāduccaritachadanehi sattahi paṭicchanne kilesandhakāre loke taṃ chadanaṃ vivaṭṭetvā samantato sañjātāloko hutvā ṭhitoti vivaṭṭacchado. Tattha paṭhamena padena pūjārahātā, dutiyena tassā hetu yasmā sammāsambuddhoti. Tatiyena buddhattahetu vivaṭṭacchadatā vuttāti veditabbā. Atha vā vivaṭṭo ca vicchado cāti vivaṭṭacchado, vaṭṭarahito chadanarahito cāti vuttaṃ hoti. Tena arahaṃ vaṭṭābhāvena sammāsambuddho chadanābhāvenāti evaṃ purimapadadvayasseva hetudvayaṃ vuttaṃ hoti. Dutiyena vesārajjena cettha purimasiddhi, paṭhamena dutiyasiddhi, tatiyacatutthehi tatiyasiddhi hoti. Purimañca dhammacakkhuṃ, dutiyaṃ buddhacakkhuṃ, tatiyaṃ samantacakkhuṃ sādhetīti veditabbaṃ.

Idāni bhagavato santikaṃ gantukāmo āha – ‘‘**kahaṃ pana bho...pe... sammāsambuddho**’’ti. **Evaṃ vutteti**ādīsu **yenesāti** yena disābhāgena esā. **Nīlavanarājīti** nīlavanarukkhapanti. Vanaṃ kira meghapantisadisam. Yattha bhagavā tadā vihāsi, taṃ niddisanto āha – ‘‘yenesā bho, sela, nīlavanarājī’’ti. Tattha ‘‘so viharatī’’ti ayaṃ panettha pāṭhaseso, bhummatthe vā karaṇavacanaṃ. **Pade padanti** padasamīpe padaṃ. Tena turitagamaṃ paṭisedheti. **Durāsadā hīti** kāraṇaṃ āha, yasmā te durāsadā, tasmā evaṃ bhonto āgacchantūti. Kiṃ pana kāraṇā durāsadāti ce? **Sīhāva ekacarā**. **Yathā hi sīhā** sahāyakkiccbhāvato ekacarā, evaṃ tepi vivekakāmatāya. ‘‘**Yadā cāha**’’ntiādīnā pana te māṇavake upacāraṃ sikkhāpeti. Tattha **mā opāthetāti** mā pavesetha, mā kathethāti vuttaṃ hoti. **Āgamentūti** paṭimānentu, yāva kathā pariyoṣānaṃ gacchati, tāva tuṅhī bhavantūti attho.

Samannesīti gavesi. **Yebhuyyenāti** bahukāni addasa, appakāni nāddasa. Tato yāni na addasa, tāni dīpento āha ‘‘**ṭhapetvā dve**’’ti. **Kaṅkhatīti** kaṅkhaṃ uppādeti patthanaṃ ‘‘aho vata passeyya’’nti. **Vicikicchati** tato tato tāni vicinanto kicchati na sakkoti daṭṭhuṃ. **Nādhimuccati** tāya vicikicchāya

sannitṭhānaṃ na gacchati. **Na sampasīdatīti** tato “paripuṇṇalakkhaṇo aya”nti bhagavati pasādaṃ nāpajjati. Kaṅkhāya vā sudubbavimati vuttā, vicikicchāya majjhimā, anadhimuccanatāya balavatī, asampasādena tehi tīhi dhammehi cittassa kālussiyabhāvo.

Kosohiteti vatthikosena paṭicchanne. **Vatthaguyheti** aṅgajāte. Bhagavato hi varavāraṇasseva kosohitaṃ vatthaguyhaṃ suvaṇṇavaṇṇaṃ padumagabbhasamānaṃ. Taṃ so vatthapaṭicchannattā apassanto antomukhagatāya ca jivhāya pahūtabhāvaṃ asallakkhento tesu dvīsu lakkhaṇesu kaṅkhī ahoṣi vicikicchī. **Tathārūpanti** kathaṃ rūpaṃ? Kimettha amhehi vattabbaṃ, vuttametaṃ nāgasenatthereneva milindarañña puṭṭhena (mi. pa. 4.3.3) –

“Dukkaraṃ, bhante nāgasena, bhagavatā katanti. Kiṃ, mahārājāti? Mahājanena hirikaraṇokāsaṃ brahmāyubrāhmaṇassa ca antevāsīuttarassa ca bāvarissa antevāsīnaṃ soḷasannaṃ brāhmaṇānaṃ selassa brāhmaṇassa antevāsīnaṃ tisatamāṇavānaṃ dassesi, bhanteti. Na, mahārāja, bhagavā guyhaṃ dasseti, chāyaṃ bhagavā dasseti, iddhiyā abhisankharitvā nivāsananivatthaṃ kāyabandhanabaddhaṃ cīvarapārutaṃ chāyārūpakamattaṃ dasseti, mahārājāti. Chāyārūpe diṭṭhe sati diṭṭho eva nanu, bhanteti. Tiṭṭhatetaṃ, mahārāja, hadayarūpaṃ disvā bujjanakasatto bhavēyya, hadayamaṃsaṃ nīharitvā dasseyya sammāsambuddhoti. Kalloṣi, bhante, nāgasenā”ti (mi. pa. 4.3.3).

Ninnāmetvāti nīharitvā. Kaṇṇasotānumasanena cettha dīghabhāvo, nāsikāsotānumasanena tanubhāvo, nalāṭacchādanena puthulabhāvo pakāsītōti veditabbo. **Ācariyapācariyānanti** ācariyānañceva ācariyācariyānaṃ. **Sake vaṇṇeti** attano guṇe.

554. Paripuṇṇakāyoti lakkhaṇehi paripuṇṇatāya ahīnaṅgapaccanāgatāya ca paripuṇṇasarīro. **Surucīti** sundarasarīrappabho. **Sujātōti** ārohapariṇāhasampattiyā saṅghānasampattiyā ca sunibbatto. **Cārudassanoti** sucirampī passantānaṃ atittijanaṃ appaṭikūlaṃ ramaṇīyaṃ cāru eva dassanaṃ assāti cārudassano. Keci pana bhaṇanti “cārudassanoti sundaranetto”ti. **Suvaṇṇavaṇṇoti** suvaṇṇasadisavaṇṇo. **Asīti** bhavasi. Etaṃ sabbapadehi yojetabbaṃ. **Susukkadāṭhoti** suṭṭhu sukkadāṭho. Bhagavato hi dāṭhāhi candakiraṇā viya ativiya paṇḍararaṃsiyo niccharanti. Tenāha – “susukkadāṭhoṣi”ti.

555. Mahāpurisalakkhaṇāti pubbe vuttabyañjanāneva vacanantarena nigamento āha.

556. Idāni tesu lakkhaṇesu attano abhirucitehi lakkhaṇehi bhagavantaṃ thunanto āha – “**pasannanetto**”tiādi. Bhagavā hi pañcavaṇṇapasādasampattiyā **pasannanetto**, paripuṇṇacandaṃḍalasadisamukhattā **sumukho**, ārohapariṇāhasampattiyā **brahā**, bahmujugattatāya **uju**, jutimantatāya patāpavā. Yampi cettha pubbe vuttaṃ, taṃ “**majjhe samaṇasaṅghassa**”ti iminā pariāyena thunatā puna vuttaṃ. Īdiso hi evaṃ virocati. Esa nayo uttaragāthāyapi.

557-8. Uttamavaṇṇinoti uttamavaṇṇasampannaṃ. **Jambusaṇḍassāti** jambudīpassa. Pākaṭena issariyaṃ vaṇṇayanto āha, apica cakkavatti catunnampi dīpānaṃ issaro hoti.

559. Khattiyāti jātikhattiyā. **Bhojāti** bhogiyā. **Rājānōti** ye keci rajjaṃ kārentā. **Anuyantāti** anugāmino sevakā. **Rājābhirājāti** rājūnaṃ pūjaniyo rājā hutvā, cakkavattīti adhippāyo. **Manujindoti** manussādhipati paramissaro hutvā.

560. Evaṃ vutte bhagavā “ye te bhavanti arahanto sammāsambuddhā, te sake vaṇṇe bhaññamāne attānaṃ pātukarontī”ti imaṃ selassa manorathaṃ pūrento āha “**rājāhamasmī**”ti. Tatrāyamadhippāyo – yaṃ kho maṃ tvaṃ sela yācasi “rājā arahasi bhavituṃ cakkavattī”ti, ettha apposukko hoti, **rājāhamasmi**, sati ca rājatte yathā añño rājā samānōpi yojanasataṃ vā anusāsati, dve tīni vā cattāri vā pañca vā yojanasatāni yojanasahassaṃ vā cakkavatti hutvāpi catudīpapariyantamattaṃ vā, nāhamevaṃ

paricchinnavisayo. Ahañhi **dhammarājā anuttaro bhavaggato** avīcipariyantam katvā tiriyaṃ appameyyā lokadhātuyo anusāsāmi. Yāvata hi apadadvipadādibhedā sattā, ahaṃ tesam aggo. Na hi me koci sīlena vā...pe... vimuttiñāṇadassanena vā paṭibhāgo atthi. Svāhaṃ evaṃ dhammarājā anuttaro anuttareneva catusatipaṭṭhānādibhedabodhipakkhiyasaṅkhātena **dhammena cakkam vattemi** “idaṃ pajahatha, idaṃ upasampajja viharathā” tiādīnā āṇācakkam, “idaṃ kho pana, bhikkhave, dukkhaṃ ariyasacca” ntiādīnā (saṃ. ni. 5.1081; mahāva. 14) pariyattidhammena dhammacakkameva vā. **Cakkam appaṭivattiyanti** yaṃ cakkam appaṭivattiyam hoti samaṇena vā...pe... kenaci lokasminti.

561-2. Evaṃ attānaṃ āvikarontam bhagavantam disvā pītisomanassajāto selo daḥhikaraṇattham “**sambuddho paṭijānāsī**” ti gāthāvayamāha. Tattha **ko nu senāpatī** dhammarañño bhoto, dhammena pavattitassa dhammacakkassa anuppavattako senāpati koti pucchi.

563. Tena ca samayena bhagavato dakkhiṇapasse āyasmā sārīputto nisinno hoti suvaṇṇapuñjo viya siriyā sobhamāno, tam dassento bhagavā “**mayā pavattita**” nti gāthamāha. Tattha **anujāto tathāgatanti** tathāgatahetu anujāto, tathāgatena hetunā jātoti attho.

564. Evaṃ “ko nu senāpatī” ti pañham byākaritvā yaṃ selo āha – “sambuddho paṭijānāsī” ti, tatra nam nikkāṅkham kātukāmo “nāham paṭiññāmatteva paṭijānāmi, apicāham iminā kāraṇena buddho” ti ñāpetum “**abhiññeyya**” nti gāthamāha. Tattha **abhiññeyyanti** vijjā ca vimutti ca. Maggasaccasamudayasaccāni pana bhāvetabbapahātabbāni, hetuvacanena pana phalasiddhito tesam phalāni nirodhasaccadukkasaccānīpi vuttāneva bhavanti. Yato sacchikātabbam sacchikataṃ, pariññeyyam pariññātanti evampettha vuttameva hoti. Evaṃ catusaccabhāvanāphalañca vijjāvimuttiṃ dassento “bujjhitaṃ bujjhitvā buddho jātosmī” ti yuttana hetunā buddhattam sādheti.

565-7. Evaṃ nipariyāyena attānaṃ pātukatvā attani kaṅkhāvitaraṇattham brāhmaṇam abhittharayamāno “**vinayassū**” ti gāthāttayamāha. Tattha **sallakattoti** rāgasallādisattasallakattano. **Brahmabhūtoti** seṭṭhabhūto. **Atituloti** tulam atīto upamaṃ atīto, nirūpamoti attho. **Mārasenappamaddanoti** “kāmā te paṭhamā senā” tiādīkāya “pare ca avajānātī” ti (su. ni. 440; mahāni. 28; cūḷani. nandamāṇavapucchāniddeśa 47) evaṃ vuttāya māraparisasaṅkhātāya mārasenāya pamaddano. **Sabbāmitteti** khandhakilesābhisaṅkhāramaccudevaputtamārādike sabbapaccatthike. **Vasīkatvāti** attano vase vattetvā. **Akutobhayoti** kutoci abhayo.

568-70. Evaṃ vutte selo brāhmaṇo tāvadeva bhagavati sañjātappasādo pabbajjāpekkho hutvā “**imaṃ bhavanto**” ti gāthāttayamāha yathā tam paripākagatāya upanissayasampattiyā sammā codiyamāno. Tattha **kaṇhābhijātikoti** caṇḍālādīnīcakule jāto.

571. Tato tepi māṇavakā tatheva pabbajjāpekkhā hutvā “**etañce rucati bhoto**” ti gāthamāhaṃsu yathā tam tena saddhiṃ katādhikārā kulaputtā.

572. Atha selo tesu māṇavakesu tuṭṭhacitto te dassento pabbajjam yācamāno “**brāhmaṇā**” ti gāthamāha.

573. Tato bhagavā yasmā selo atīte padumuttarassa bhagavato sāsane tesameva tiṇṇam purisasatānaṃ gaṇaseṭṭho hutvā tehi saddhiṃ pariveṇam kārapetvā dānādīni puññāni ca katvā kamena devamanussasampattiṃ anubhavamāno pacchime bhava tesameva ācariyo hutvā nibbato, tañca nesam kammaṃ vimutti-paripākāya paripakkaṃ ehibhikkhubhāvassa ca upanissayabhūtam, tasmā te sabbeva ehibhikkhupabbajjāya pabbājento “**svākkhāta**” nti gāthamāha. Tattha **sandiṭṭhikanti** paccakkham. **Akālīkanti** maggānantaraphaluppattito na kālantare pattabbaphalam. **Yatthāti** yannimittā. Maggabrahmacariyanimittā hi pabbajjā appamattassa sativippavāsavirahitassa tīsu sikkhāsu sikkhato amoghā hoti. Tenāha – “svākkhātam...pe... sikkhato” ti.

Evañca vatvā “etha bhikkhavo”ti bhagavā avoca. Te sabbe pattacīvaradharā hutvā ākāsenāgamma bhagavantam abhivādesum. Evamimam tesam ehibhikkhubhāvam sandhāya saṅgītikārā “**alatta kho selo...pe... upasampada**”nti āhamsu.

Bhuttāvinti bhuttavantam. **Onītapattapāṇinti** pattato onītapāṇim, apanītahatthanti vuttam hoti. Tattha “upagantvā”ti pāṭhaseso daṭṭhabbo. Itarathā hi bhagavantam ekamantam nisīdīti na yujjati.

574. Aggihuttamukhāti bhagavā keṇiyassa cittānukūlavasena anumodanto evamāha. Tattha aggiparicariyam vinā brāhmaṇānam yaññābhāvato “aggihuttamukhā yaññā”ti vuttam. Aggihuttaseṭṭhā aggihuttapadhānāti attho. Vede sajjhāyantehi paṭhamam sajjhāyitabbato sāvitī “chandaso mukha”nti vuttā. Manussānam seṭṭhato rājā “mukha”nti vutto. Nadīnam ādhārato paṭisaraṇato ca sāgaro “mukha”nti vutto. Candayogavasena “ajja kattikā ajja rohinī”ti sañjānānato ālokarānato sommabhāvato ca “nakkhattānam mukham cando”ti vutto. Tapantānam aggattā ādicco “tapatam mukha”nti vutto. Dakkhiṇeyyānam pana aggattā visesena tasmim samaye buddhappamukham saṅgham sandhāya “puññam ākaṅkhamānānam, saṅho ve yajataṃ mukha”nti vutto. Tena saṅho puññassa āyamukhanti dasseti.

576. Yam tam saraṇanti aññabyākaraṇagāthamāha. Tassattho – pañcahi cakkhūhi cakkhumā bhagavā, yasmā mayam ito aṭṭhame divase tam saraṇam agamamha, tasmā sattarattena tava sāsane anuttarena damathena dantamha. Aho te saraṇassa ānubhāvoti.

577-8. Tato param bhagavantam dvīhi gāthāhi thunitvā tatiyāya vandanaṃ yācati –

579. “Bhikkhavo tisatā ime, tiṭṭhanti pañjalīkatā;
Pāde vīra pasārehi, nāgā vandantu satthuno”ti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya selasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

8. Sallasuttavaṇṇanā

580. Animittanti sallasuttam. Kā uppatti? Bhagavato kira upaṭṭhāko eko upāsako, tassa putto kālamakāsi. So puttasokābhībhūto sattāham nirāhāro aho. Tam anukampanto bhagavā tassa gharam gantvā sokavinodanatham imam suttamabhāsi.

Tattha **animattanti** kiriyākāranimittavirahitam. Yathā hi “yadāham akkhiṃ vā nikaṇissāmi, bhamukam vā ukkhipissāmi, tena nimittena tam bhaṇḍam avaharā”tiādīsu kiriyākāranimittamatthi, na evam jīvite. Na hi sakkā laddhum “yāvāham idaṃ vā idaṃ vā karomi, tāva tvam jīva, mā mīyā”ti. **Anaññātanti** ato eva na sakkā ekamsena aññātum “ettakam vā ettakam vā kālam iminā jīvitabba”nti gatiyā āyupariyantavasena vā. Yathā hi cātumahārājikādīnam parimitam āyu, na tathā maccānam, evampi ekamsena anaññātam.

Kasiranti anekapaccayapaṭibaddhavuttibhāvato kiccam na sukhayāpanīyam. Tathā hi tam assāsaṭṭibaddhañca, passāsaṭṭibaddhañca, mahābhūtaṭṭibaddhañca, kabalīkārāharaṭṭibaddhañca, usmāṭṭibaddhañca, viññāṇapaṭibaddhañca. Anassasantopi hi na jīvati apassasantopi. Catūsu ca dhātūsu kaṭṭhamukhādīsīvisadaṭṭho viya kāyo pathavīdhātuppakopena tāva thaddho hoti kaliṅgarasadiso. Yathāha –

“Pathaddho bhavati kāyo, daṭṭho kaṭṭhamukhena vā;
Pathavīdhātuppakopena, hoti kaṭṭhamukheva so”ti. (dha. sa. aṭṭha. 584);

Āpodhātuppakopena pūtibhāvaṃ āpajjitvā paggharitamubbamamsalohito aṭṭhicammāveseso hoti.
Yathāha –

“Pūtiko bhavatī kāyo, daṭṭho pūtimukhena vā;
Āpodhātuppakopena, hoti pūtimukheva so”ti. (dha. sa. aṭṭha. 584);

Tejodhātuppakopena aṅgārakāsuyamaṃ pakkhitto viya samantā pariḍayhati. Yathāha –

“Santatto bhavatī kāyo, daṭṭho aggimukhena vā;
Tejodhātuppakopena, hoti aggimukheva so”ti. (dha. sa. aṭṭha. 584);

Vāyodhātuppakopena sañchijjamānasandhibandhano pāsāṇehi koṭṭetvā sañcuṇṇiyamānaṭṭhiko viya ca hoti. Yathāha –

“Sañchinno bhavatī kāyo, daṭṭho satthamukhena vā;
Vāyodhātuppakopena, hoti satthamukheva so”ti. (dha. sa. aṭṭha. 584);

Dhātuppakopabyāpannakāyopi ca na jīvati. Yadā pana tā dhātuyo aññamaññaṃ patiṭṭhānādikkiccam sādhentāpi samamaṃ vahanti, tadā jīvitaṃ pavattati. Evaṃ mahābhūtaṃ paṭibaddhaṃ jīvitaṃ. Dubbhikkhādīsu pana āhārupacchedena sattānaṃ jīvitaṃ pākāto eva. Evaṃ kabalīkārahārapaṭibaddhaṃ jīvitaṃ. Tathā asitapītādiparipāke kammajateje khīṇe sattā jīvitaṃ pāpuṇantāpi pākāto eva. Evaṃ usmāpaṭibaddhaṃ jīvitaṃ. Viññāṇe pana niruddhe niruddhato pabhuti sattānaṃ na hoti jīvitaṃ evampi loke pākāto eva. Evaṃ viññāṇapaṭibaddhaṃ jīvitaṃ. Evaṃ anekapaccayaṃ paṭibaddhavuttibhāvato kasiraṃ veditabbaṃ.

Parittaṅcāti appakamaṃ, devānaṃ jīvitaṃ upanidhāya tiṅge ussāvabindusadisaṃ, cittakkhaṇato uddhamaṃ abhāvena vā parittaṃ. Atidīghāyukopi hi satto atītena cittaṃ jīvitaṃ na jīvati na jīvissati, anāgataṃ jīvissati na jīvati na jīvitaṃ, paccuppannaṃ jīvati na jīvitaṃ na jīvissati. Vuttaṅcetaṃ –

“Jīvitaṃ attabhāvo ca, sukhadukkhā ca kevalā;
Ekacittasamāyuttā, lahuso vattate khaṇo.

“Cullāsītisahasāni, kappā tiṭṭhanti ye marū;
Natveva tepi jīvanti, dvīhi cittehi saṃyutā”ti. (mahāni. 10);

Taṅca dukkhena saṃyutanti taṅca jīvitaṃ evamaṃ animittamaññātaṃ kasiraṃ parittaṅca samānampi
sītuṅhaḍaṃsamakāsādisamphassakhuppipāsāsāṅkhāradukkhavipariṇāmadukkhadukkhadukkhahi saṃyutaṃ. Kiṃ vuttaṃ hoti? Yasmā īdisaṃ maccānaṃ jīvitaṃ, tasmā tvaṃ yāva taṃ parikkhayaṃ na gacchati, tāva dhammacariyameva brūhaya, mā puttamanusocāti.

581. Athāpi maññeyyāsi “sabbūpakaraṇehi puttaṃ anurakkhantassāpi me so mato, tena socāmī”ti, evampi mā soci. **Na hi so upakkamo atthi, yena jātā na miyyare**, na hi sakkā kenaci upakkamena jātā sattā mā marantūti rakkhitunti vuttaṃ hoti. Tato yasmā so “jaraṃ patvā nāma, bhante, maraṇaṃ anurūpaṃ, atidahaṃ me putto mato”ti cintesi, tasmā āha “**jaraṃ patvā maraṇaṃ, evaṃ dhammā hi pāṇino**”ti, jaraṃ patvāpi appatvāpi maraṇaṃ, natthi ettha niyamoti vuttaṃ hoti.

582. Idāni tamatthaṃ nidassanena sādheṇto “**phalānamiva pakkāna**”ntiādimāha. Tassattho – yathā phalānaṃ pakkānaṃ yasmā sūriyuggamanato pabhuti sūriyātapena santappamāne rukkhe pathaviraso ca āporaso ca pattato sākhaṃ sākhaṃ khandhaṃ khandhato mūlanti evamaṃ anukkamena mūlato pathavimeva pavisati, ogamanato pabhuti pana pathavito mūlaṃ mūlato khandhanti evamaṃ

anukkamena sākḥāpattapallavādīni puna ārohati, evaṃ ārohanto ca paripākagate phale vaṇṭamūlaṃ na pavisati. Atha sūriyātapena tappamāne vaṇṭamūle pariḷāho uppajjati. Tena tāni phalāni pāto pāto niccakālaṃ patanti, nesam pāto patanato bhayaṃ hoti, patanā bhayaṃ hotīti attho. Evaṃ jātānaṃ maccānaṃ niccaṃ maraṇato bhayaṃ. Pakkaphalasadisā hi sattāti.

583-6. Kiñca bhiyyo “**yathāpi kumbhakārassa...pe... jīvita**”nti. Tasmā “**daharā ca...pe... parāyaṇā**”ti evaṃ gaṇha, evañca gahetvā “**tesaṃ maccu...pe... ñātī vā pana ñātike**”ti evampi gaṇha. Yasmā ca na pitā tāyate puttam, ñātī vā pana ñātike, tasmā **pekkhatamyeva...pe... nīyati**.

Tattha ayaṃ yojanā – passamānānaṃyeva ñātīnaṃ “amma, tātā”tiādīnā nayena puthu anekappakārakaṃ lālapatamyeva maccānaṃ ekameko macco yathā go vajjho evaṃ nīyati, evaṃ passa, upāsaka, yāva atāṇo lokoti.

587. Tattha ye buddhaccekabuddhādayo dhitisampannā, te “**evamabbhāhato loko maccunā ca jarāya ca**, so na sakkā kenaci parittānaṃ kātu”nti yasmā jānanti, **tasmā dhīrā na socanti viditvā lokapariyāyaṃ**. Imaṃ lokasabhāvaṃ ñatvā na socantīti vuttaṃ hoti.

588. Tvaṃ pana **yassa maggaṃ...pe... paridevasi**. Kiṃ vuttaṃ hoti? Yassa mātukucchim āgatassa āgatamaggaṃ vā ito cavitvā aññattha gatassa gatamaggaṃ vā na jānāsi, tassa ime ubho ante asampassaṃ niratthaṃ paridevasi. Dhīrā pana te passantā viditvā lokapariyāyaṃ na socantīti.

589. Idāni “niratthaṃ paridevasī”ti ettha vuttaparidevanāya niratthakabhāvaṃ sādḥento “**paridevayamāno ce**”tiādīmāha. Tattha **udabbaheti** ubbaheyya dhāreyya, attani sañjaneyyāti attho. **Sammūlho hiṃsamattānanti** sammūlho hutvā attānaṃ bādḥento. **Kayirā ce naṃ vicakkhaṇoti** yadi tādiso kañci atthaṃ udabbahe, vicakkhaṇopi naṃ paridevaṃ kareyya.

590. **Na hi ruṇṇenāti** etthāyaṃ yojanā – na pana koci **ruṇṇena vā sokena vā cetaso santim pappoti**, apica kho pana rodato socato ca **bhiyyo assa uppajjate dukkhaṃ, sarīrañca** dubbaṇṇiyādīhi **upahaññatīti**.

591. **Na tena petāti** tena paridevanena kālakatā na pārenti na yāpenti, na taṃ tesaṃ upakārāya hoti. Tasmā niratthā paridevanāti.

592. Na kevalañca niratthā, anattampi āvahati. Kasmā? Yasmā **sokamappajahaṃ ...pe... vasamanvagū**. Tattha **anutthunantoti** anusocanto. **Vasamanvagūti** vasaṃ gato.

593. Evampi niratthakattaṃ anattāvahattañca sokassa dassetvā idāni sokavinayatthaṃ ovadanto “**aññepi passā**”tiādīmāha. Tattha **gamineti** gamike, paralokagamanasajje ṭhiteti vuttaṃ hoti. **Phandantevidha pāṇinoti** maraṇabhayena phandamāneyeva idha satte.

594. **Yena yenāti** yenākārena maññanti “dīghāyuko bhavissati, arogo bhavissatī”ti. Tato taṃ aññathāyeva hoti, so evaṃ maññito maratipi, rogīpi hoti. Etādiso ayaṃ vinābhāvo maññitappaccanīkena hoti, passa, upāsaka, lokasabhāvanti evamettha adhippāyayojanā veditabbā.

596. **Arahato sutvāti** imaṃ evarūpaṃ arahato dhammadesanaṃ sutvā. **Neso labbhā mayā itīti** so peto “idāni mayā puna jīvatū”ti na labbhā iti pari jānanto, vineyya paridevanti vuttaṃ hoti.

597. Kiñca bhiyyo – “**yathā saraṇamādittaṃ...pe... dhamṣaye**”ti. Tattha **dhīro** dhitisampadāya, **sapañño** sābhāvikapaññāya, **paṇḍito** bāhusaccapaññāya, **kusalo** cintakajātikatāya veditabbo. Cintāmayasutamaya bhāvanāmayapaññāhi vā yojetabbaṃ.

606. Evaṃ abhitthavitvā vāseṭṭhena yācito bhagavā dvepi jane saṅgaṇhanto āha – “**tesaṃ vo ahaṃ byakkhissa**”ntiādi. Tattha **byakkhissanti** byākarissāmi. **Anupubbanti** tiṭṭhatu tāva brāhmaṇacintā, kīṭapaṭaṅgatiṇarukkhatto pabhuti vo anupubbaṃ byakkhissanti evamettha adhippāyo vedītabbo, evaṃ vitthāarakathāya vinetabbā hi te māṇavakā. **Jātivibhaṅganti** jātivitthāraṃ. **Aññamaññā hi jātiyoti** tesaṃ tesañhi pāṇānaṃ jātiyo aññā aññā nānappakārāti attho.

607. Tato pāṇānaṃ jātivibhaṅge kathetabbe “**tiṇarukkhepi jānāthā**”ti anupādinnaṅkaṇaṃ tāva kathetuṃ āradhho. Taṃ kimatthamīti ce? Upādinnesu sukhañāpanatthaṃ. Anupādinnesu hi jātibhede gahite upādinnesu so pākaṭataro hoti. Tattha **tiṇāni** nāma antopheggūni bahisārāni. Tasmā tālanāḷikerādayopi tiṇasaṅgahaṃ gacchanti. **Rukkḥā** nāma bahipheggū antosārā. Tiṇāni ca rukkḥā ca tiṇarukkḥā. Te upayogabahuvacanena dassento āha – “**tiṇarukkhepi jānāthā**”ti. **Na cāpi paṭijānareti** “mayāṃ tiṇā, mayāṃ rukkḥā”ti evampi na paṭijānanti. **Liṅgaṃ jātimayanti** apaṭijānantānampi ca tesaṃ jātimayameva saṅṭhānaṃ attano mūlabhūtatīṇādisadisameva hoti. Kiṃ kāraṇaṃ? **Aññamaññā hi jātiyo**, yasmā aññā tiṇajāti, aññā rukkḥajāti, tiṇesupi aññā tālajāti, aññā nāḷikerajāti evaṃ vitthāretabbaṃ.

Tena kiṃ dīpeti? Yaṃ jātivasena nānā hoti, taṃ attano paṭiññaṃ paresaṃ vā upadesaṃ vināpi aññajātito visesena gayhati. Yadi ca jātiyā brāhmaṇo bhaveyya, soṇi attano paṭiññaṃ paresaṃ vā upadesaṃ vinā khattiyato vessasuddato vā visesena gayheyya, na ca gayhati, tasmā na jātiyā brāhmaṇoti. Parato pana “yathā etāsu jātisū”ti imāya gāthāya etamatthaṃ vacībhedeneva āvikarissati.

608. Evaṃ anupādinnesu jātibhedam dassetvā upādinnesu taṃ dassento “**tato kiṭe**”ti evamādimāha. Tattha **kiṭāti** kimayo. **Paṭaṅgāti** paṭaṅgāyeva. **Yāva kunthakipilliketi** kunthakipillikaṃ pariyantaṃ katvāti attho.

609. **Khuddaketi** kālakakaṇḍakādayo. **Mahallaketi** sasabīlārādayo. Sabbe hi te anekavaṇṇā.

610. **Pādūdareti** udarapāde, udaraṃyeva yesaṃ pādāti vuttaṃ hoti. **Dīghapiṭṭhiketi** sappānañhi sīsato yāva naṅguṭṭhā piṭṭhi eva hoti, tena te “dīghapiṭṭhikā”ti vuccanti. Tepi anekappakārā āsīvisādibhedena.

611. **Odaketi** udakamhi jāte. Macchāpi anekappakārā rohitamacchādibhedena.

612. **Pakkhīti** sakuṇe. Te hi pakkhānaṃ atthitāya “pakkhī”ti vuccanti. Pattehi yantīti **pattayānā**. Vehāse gacchantīti **vihaṅgamā**. Tepi anekappakārā kākādibhedena.

613. Evaṃ thalajalākāsagocarānaṃ pāṇānaṃ jātibhedam dassetvā idāni yenādhippāyena taṃ dassesi, taṃ āvikaronto “**yathā etāsū**”ti gāthamāha. Tassattho saṅkhepato pubbe vuttādhippāyavaṇṇanāvaseneva vedītabbo.

614-6. Vitthārato panettha yaṃ vattabbaṃ, taṃ sayameva dassento “**na kesehī**”tiādimāha. Tatrāyaṃ yojanā – yaṃ vuttaṃ “natthi manussesu liṅgaṃ jātimayaṃ puthū”ti, taṃ evaṃ natthīti vedītabbaṃ. Seyyathidaṃ, **na kesehīti**. Na hi “brāhmaṇānaṃ īdisā kesā honti, khattiyānaṃ īdisā”ti niyamo atthi yathā hatthiassamigādānanti iminā nayena sabbam yojetabbaṃ. **Liṅgaṃ jātimayaṃ neva, yathā aññāsu jātisūti** idaṃ pana vuttassevatthassa nigamananti vedītabbaṃ. Tassa yojanā – tadeva yasmā imehi kesādīhi natthi manussesu liṅgaṃ jātimayaṃ puthu, tasmā vedītabbameṭaṃ “brāhmaṇādibhedesu manussesu liṅgaṃ jātimayaṃ neva yathā aññāsu jātisū”ti.

617. Idāni evaṃ jātibhede asantepi brāhmaṇo khattiyoti idaṃ nānattaṃ yathā jātaṃ, taṃ dassetuṃ “**paccatta**”nti gāthamāha. Tassattho – etaṃ tiracchānānaṃ viya yonisiddhameva kesādisaṅṭhānānattaṃ manussesu brāhmaṇādīnaṃ attano attano sarīresu na vijjati. Avijjamānepi pana etasmiṃ yadetam

brāhmaṇo khattiyoti nānattavidhānapariyāyaṃ vokāraṃ, taṃ vokārañca manussesu **samaññāya pavuccati, vohāramattena** vuccatīti.

619-625. Ettāvata bhagavā bhāradvājassa vādaṃ niggahetvā idāni yadi jātiyā brāhmaṇo bhaveyya, ājīvasīlācāravipannopi brāhmaṇo bhaveyya. Yasmā pana porāṇā brāhmaṇā tassa brāhmaṇabhāvaṃ na icchanti loke ca aññepi paṇḍitamanussā, tasmā vāsetṭhassa vādapaggahaṇatthaṃ taṃ dassento “**yo hi koci manussesū**”tiādikā aṭṭha gāthāyo āha. Tattha **gorakkhanti** khettarakkhaṃ, kasikammanti vuttaṃ hoti. Pathavī hi “go”ti vuccati, tappabhedo ca khettaṃ. **Puthusippenāti** tantavāyakammādinānāsippena. **Vohāranti** vaṇijjaṃ. **Parapessenāti** paresaṃ veyyāvaccena. **Issatthanti** āvudhajīvikāṃ, usuñca sattiñcāti vuttaṃ hoti. **Porohiccenāti** purohitakammaena.

626. Evaṃ brāhmaṇasamayena ca lokavohārena ca ājīvasīlācāravipannassa abrahmaṇabhāvaṃ sādhetvā evaṃ sante na jātiyā brāhmaṇo, guṇehi pana brāhmaṇo hoti. Tasmā yattha yattha kule jāto yo guṇavā, so brāhmaṇo, ayamettha ñāyoti evametam ñāyaṃ atthato āpādetvā puna tadeva ñāyaṃ vacībhedena pakāsento āha “**na cāhaṃ brāhmaṇaṃ brūmi**”ti.

Tassattho – ahaṃ pana yvāyaṃ catūsu yonīsu yattha katthaci jāto, tatrāpi vā viśesena yo brāhmaṇasamaññitāya mātari sambhūto, taṃ **yonijaṃ mattisambhavaṃ** yā cāyaṃ “ubhato sujāto”tiādina (dī. ni. 1.303; ma. ni. 2.424) nayena brāhmaṇehi brāhmaṇassa parisuddhappattimaggasañkhātā yoni kathīyati, “saṃsuddhagahaṇiko”ti iminā ca mātusampatti, tatopi jātasambhūtattā “yonijo mattisambhavo”ti ca vuccati, tampi yonijaṃ mattisambhavaṃ iminā ca yonijamattisambhavamattena **brāhmaṇaṃ na brūmi**. Kasmā? Yasmā “bho bho”ti vacanamattena aññehi sakiñcanehi viṣiṭṭhattā **bhovādī nāma so hoti, sace hoti sakiñcano**. Yo paṇāyaṃ yattha katthaci kule jātopi rāgādikiñcanābhāvena akiñcano, sabbagahaṇapaṭinissaggena ca anādāno, **akiñcanaṃ anādānaṃ tamahaṃ brūmi brāhmaṇaṃ**. Kasmā? Yasmā bāhitapāpoti.

627. Kiñca bhiyyo – “**sabbasaṃyojanaṃ chetvā**”tiādikā sattavīsati gāthā. Tattha **sabbasaṃyojananti** dasavidhaṃ saṃyojanaṃ. **Na paritassatīti** taṇhāya na tassati. **Tamahanti** taṃ ahaṃ rāgādīnaṃ saṅgānaṃ atikkantattā **saṅgātigam**, catunnampi yogānaṃ abhāvena **visaṃyuttaṃ brāhmaṇaṃ** vadāmīti attho.

628. **Naddhinti** nayhanabhāvena pavattaṃ kodhaṃ. **Varattanti** bandhanabhāvena pavattaṃ taṇhaṃ. **Sandānaṃ sahanukkamanti** anusayānukkamasahitaṃ dvāsaṭṭhidiṭṭhisandānaṃ, idaṃ sabbampi chinditvā ṭhitaṃ avijjāpalighassa ukkhittattā **ukkhittapalighaṃ** catunnaṃ saccānaṃ buddhattā **buddhaṃ** ahaṃ brāhmaṇaṃ vadāmīti attho.

629. **Aduṭṭhoti** evaṃ dasahi akkosavatthūhi **akkosañca** paṇiādīhi pothanañca andubandhanādīhi **bandhanañca** yo akuddhamānaso hutvā adhivāsesi, khantibalena samannāgatattā **khantībalaṃ**, punappunaṃ uppattiyā anīkabhūtena teneva khantībalānīkena samannāgatattā **balānīkaṃ taṃ** evarūpaṃ ahaṃ brāhmaṇaṃ vadāmīti attho.

630. **Vatantanti** dhutavatena samannāgataṃ, catupārisuddhisīlena **sīlavantaṃ**, taṇhāussadābhāvena **anussadaṃ**, chaḷindriyadamaṇena **dantaṃ**, koṭiyaṃ ṭhiteṇa attabhāvena **antimasārīraṃ** tamahaṃ brāhmaṇaṃ vadāmīti attho.

631. **Yo na limpatīti** evameva yo abbhantare duvidhepi kāme na limpati, tasmim kāme na saṅṭhāti, tamahaṃ brāhmaṇaṃ vadāmīti attho.

632. **Dukkhasāti** khandhadukkhasa. **Pannabhāranti** ohitakkhandhabhāraṃ catūhi yogehi sabbakilesehi vā **visaṃyuttaṃ** tamahaṃ brāhmaṇaṃ vadāmīti attho.

633. Gambhīrapaññanti gambhīresu khandhādīsu pavattāya paññāya samannāgataṃ, dhammojapaññāya **medhāvīṃ**, “ayaṃ duggatīyā, ayaṃ sugatīyā, ayaṃ nibbānassa maggo, ayaṃ amaggo”ti evaṃ magge amagge ca chekatāya **maggāmaggassa kovidam**, arahattasaṅkhātaṃ **uttamatthamanuppattam** tamaḥaṃ brāhmaṇaṃ vadāmīti attho.

634. Asamsatṭhanti dassanasavanasamullāpaparibhogakāyasamsaggānaṃ abhāvena asamsatṭhaṃ. **Ubhayanti** gihīhi ca anagārehi cāti ubhayehipi asamsatṭhaṃ. **Anokasārīnti** anālayacāriṃ, **taṃ** evarūpaṃ ahaṃ brāhmaṇaṃ vadāmīti attho.

635. Nidhāyāti nikkhipitvā oropetvā. **Tasesu thāvaresu cāti** taṇhātāsena tasesu taṇhābhāvena thiratāya thāvaresu. **Yo na hantīti** yo evaṃ sabbasattesu vigatapaṭighatāya nikkhittadaṇḍo neva kañci sayam hanati, na aññena ghātetī, tamaḥaṃ brāhmaṇaṃ vadāmīti attho.

636. Aviruddhanti āghātavasena viruddhesupi lokiyamahājanesu āghātābhāvena aviruddhaṃ, hatthagate daṇḍe vā satthe vā avijjamānēpi paresaṃ pahāradānato aviratattā **attadaṇḍesu** janesu **nibbutam** nikkhittadaṇḍaṃ, pañcannaṃ khandhānaṃ “ahaṃ mama”nti gahitattā **sādānesu**, tassa gahaṇassa abhāvena **anādānaṃ taṃ** evarūpaṃ ahaṃ brāhmaṇaṃ vadāmīti attho.

637. Āraggāti yassete rāgādayo ayañca paraṇaṃ makkhaṇalakkhaṇo makkho āraggā sāsapo viya papatito, yathā sāsapo āragge na santiṭṭhati, evaṃ citte na tiṭṭhati, tamaḥaṃ brāhmaṇaṃ vadāmīti attho.

638. Akakkasanti aphaṇusaṃ. **Viññāpaninti** atthaviññāpaniṃ. **Saccanti** bhūtaṃ. **Nābhisajeti** yāya girāya aññaṃ kujjhāpanavasena na laggāpeyya. Khīṇāsavo nāma evarūpameva giraṃ bhāseyya. Tasmā tamaḥaṃ brāhmaṇaṃ vadāmīti attho.

639. Sātakābharaṇādīsu dīghaṃ vā rassaṃ vā, maṇimuttādīsu **aṇuṃ vā thūlaṃ vā** mahaggaappagghavasena **subhaṃ vā asubhaṃ vā** yo puggalo imasmiṃ **loke** parapariggahitaṃ **nādiyati**, tamaḥaṃ brāhmaṇaṃ vadāmīti attho.

640. Nirāsāsanti nittanḥaṃ. **Visaṃyuttanti** sabbakilesehi viyuttaṃ tamaḥaṃ brāhmaṇaṃ vadāmīti attho.

641. Ālayāti taṇhā. **Aññāya akathaṃkathīti** aṭṭha vatthūni yathābhūtaṃ jānitvā aṭṭhavatthukāya vicikicchāya nibbicikiccho. **Amatogadhamanuppattanti** amataṃ nibbānaṃ ogahetvā anuppattam tamaḥaṃ brāhmaṇaṃ vadāmīti attho.

642. Ubhoti dvepi puññāni pāpāni ca chaḍḍetvāti attho. **Saṅganti** rāgādibhedam saṅgam.

Upaccagāti atikkanto. **Tamaḥaṃ vaṭṭamūlasokena asokaṃ**, abbhantare rāgarajādīnaṃ abhāvena **virajaṃ**, nirupakkilesatāya **suddhaṃ** brāhmaṇaṃ vadāmīti attho.

643. Vimalanti abbhādimalavirahitaṃ. **Suddhanti** nirupakkilesaṃ. **Vippasannanti** pasannacittaṃ. **Anāvilanti** kilesāvilattavirahitaṃ. **Nandībhavaparikkhīṇanti** tīsu bhavesu parikkhīṇatanḥaṃ tamaḥaṃ brāhmaṇaṃ vadāmīti attho.

644. Yo bhikkhu imaṃ rāgapalipathañceva kilesa**dugga**ñca **samsāra**vaṭṭaṇca catunnaṃ saccānaṃ appaṭivijjhanakamohaṇca atīto, cattāro oghe **tiṇṇo** hutvā pāraṃ anuppatto, duvidhena jhānena **jhāyī**, taṇhāya abhāvena **anejo**, kathaṃkathāya abhāvena **akathaṃkathī**, upādānaṃ abhāvena anupādiyitvā kilesanibbānena **nibbuto**, tamaḥaṃ brāhmaṇaṃ vadāmīti attho.

645. Yo puggalo, **idha** loke, ubhopi **kāme** hitvā **anāgāro** hutvā paribbajati, taṃ

parikkhīṇakāmañceva parikkhīṇabhavañca ahaṃ brāhmaṇaṃ vadāmīti attho.

646. Yo idha loke chadvārikaṃ **taṇhaṃ** jahitvā gharāvāsenā anattiko **anāgāro** hutvā paribbajati, taṇhāya ceva bhavassa ca parikkhīṇattā **taṇhābhavaparikkhīṇaṃ** tamaṃ brāhmaṇaṃ vadāmīti attho.

647. Mānusakaṃ yoganti mānusakaṃ āyuñceva pañcavidhakāmaguṇe ca. Dibbayogepi eseva nayo. **Upaccagāti** yo mānusakaṃ yogaṃ hitvā dibbaṃ atikkanto, taṃ sabbehi catūhi yogehi viṣaṃyuttaṃ ahaṃ brāhmaṇaṃ vadāmīti attho.

648. Ratinti pañcakāmaguṇaratim. **Aratinti** araññavāse ukkaṇṭhitattaṃ. **Sītibhūtaṃ** nibbutaṃ, **nirupadhinti** nirupakkilesaṃ, **vīranti** taṃ evarūpaṃ sabbaṃ khandhalokaṃ abhibhavitvā ṭhitaṃ vīriyavantaṃ ahaṃ brāhmaṇaṃ vadāmīti attho.

649. Yo vedīti yo sattānaṃ sabbākārena cutiñca paṭisandhiñca pākaṭaṃ katvā jānāti, **tamaṃ** alaggaṭāya **asattaṃ**, paṭipattiyā suṭṭhu gatattā **sugataṃ**, catunnaṃ saccānaṃ buddhatāya **buddhaṃ** brāhmaṇaṃ vadāmīti attho.

650. Yassāti yassete devādayo gatiṃ na jānanti, **tamaṃ** āsavānaṃ khīṇatāya **khīṇāsavaṃ**, kilesehi ārakattā **arahantaṃ** brāhmaṇaṃ vadāmīti attho.

651. Pureti atītakhandhesu. **Pacchāti** anāgatesu. **Majjheti** paccuppannesu. **Kiñcanaṃ** yassetesu ṭhānesu taṇhāgāhasaṅkhātaṃ kiñcanaṃ natthi. **Tamaṃ** rāgakiñcanaṃ dīhi **akiñcanaṃ**. Kassaci gahaṇassa abhāvena **anādānaṃ** brāhmaṇaṃ vadāmīti attho.

652. Acchambhitattena usabhasadisatāya **usabhaṃ**, uttamaṭṭhena **pavaraṃ**, vīriyasampattiyā **vīraṃ**, mahantānaṃ silakkhandhādīnaṃ esitattā **mahesiṃ**, tiṇṇaṃ mārānaṃ vijitattā **vijitāvinaṃ**, nihātakilesatāya **nhātaṃ**, catusaccabuddhatāya **buddhaṃ taṃ** evarūpaṃ brāhmaṇaṃ vadāmīti attho.

653. Yo pubbenivāsaṃ pākaṭaṃ katvā jānāti, chabbīsati devalokabhedhaṃ **saggaṃ**, catubbidhaṃ **apāyañca** dībbacakkhunā **passati**, **atho jātikkhaya**saṅkhātaṃ arahattaṃ **patta**, tamaṃ brāhmaṇaṃ vadāmīti attho.

654. Evaṃ bhagavā guṇato brāhmaṇaṃ vatvā “ye ‘jātito brāhmaṇo’ ti abhinivesaṃ karonti, te idaṃ vohāramattaṃ ajānantā, sā ca nesaṃ diṭṭhi duddiṭṭhi” ti dassento “**samaññā hesā**” ti gāthādvayamāha. Tassattho – “yadidaṃ brāhmaṇo khattiyō bhāradvājo vāsetṭho” ti **nāmagottaṃ pakappitaṃ, samaññā hesā lokasmiṃ**, paññattivohāramattanti vedītabbaṃ. Kasmā? Yasmā **sammuccā samudāgataṃ** samanūññāya āgataṃ. Tañhi **tattha tattha** jātakāleyevassa ñātisālohitehi **pakappitaṃ** kataṃ. No cetam evaṃ pakappeyyuṃ, na koci kañci disvā “ayaṃ brāhmaṇo” ti vā “bhāradvājo” ti vā jāneyya.

655. Evaṃ pakappitañcetaṃ **dīgharattamanusayitaṃ diṭṭhigatamajānataṃ**, “pakappitaṃ nāmagottaṃ, nāmagottamattametaṃ saṃvohāratthaṃ pakappita” nti ajānantānaṃ sattānaṃ hadaye dīgharattaṃ diṭṭhigatamanusayitaṃ, tassa anusayitattā taṃ nāmagottaṃ **ajānantā te pabruvanti** “**jātiyā hoti brāhmaṇo**” ti, ajānantāyeva evaṃ vadantīti vuttaṃ hoti.

656-7. Evaṃ “ye ‘jātito brāhmaṇo’ ti abhinivesaṃ karonti, te idaṃ vohāramattamajānantā, sā ca nesaṃ diṭṭhi duddiṭṭhi” ti dassetvā idāni nippariyāyameva jātivādaṃ paṭikkhipanto kammavādañca niropento “**na jaccā**” tiādimāha. Tattha “kammaṇā brāhmaṇo hoti, kammaṇā hoti abrahmaṇo” ti imissā upaḍḍhagāthāya atthavitthāraṇatthaṃ “**kassako kammaṇā**” tiādi vuttaṃ. Tattha **kammaṇāti** paccuppannaena kasikammādinibbattakacetanākammaṇā.

659. Paṭiccasamuppādadassāti “iminā paccayena evaṃ hotī”ti evaṃ paṭiccasamuppādadassāvino. **Kammavipākakovidāti** sammānāvamānārahe kule kammavasena uppatti hoti, aññāpi hīnapañītatā hīnapañīte kamme vipaccamāne hotīti evaṃ kammavipākakusalā.

660. “Kammunāvattati”ti gāthāya pana “**loko**”ti vā “**pajā**”ti vā “**sattā**”ti vā ekoyeva attho, vacanamattameva nānaṃ. Purimapadena cettha “atthi brahmā mahābrahmā...pe... seṭṭho sajitā vasī pitā bhūtabhabyāna”nti (dī. ni. 1.42) imissā diṭṭhiyā nisedho veditabbo. Kammunā hi vattati tāsu tāsu gaṭṭisu uppajjati loko, tassa ko sajitāti? Dutiyena “evaṃ kammunā uppannopi ca pavattiyampi atītapaccuppannabhedenā kammunā eva pavattati, sukhadukkhāni paccanubhonto hīnapañītādibhāvaṃ āpajjanto pavattati”ti dasseti. Tatiyena tamevatthaṃ nigameti “evaṃ sabbathāpi kammanibandhanā sattā kammeneva baddhā hutvā pavattanti, na aññathā”ti. Catutthena tamatthaṃ upamāya vibhāveti **rathassāñīva yāyatoti**. Yathā rathassa yāyato āṇi nibandhanaṃ hoti, na tāya anibaddho yāti, evaṃ lokassa uppajjato ca pavattato ca kammaṃ nibandhanaṃ, na tena anibaddho uppajjati nappavattati.

661. Idāni yasmā evaṃ kammanibandhanaṃ loko, tasmā seṭṭhena kammunā seṭṭhabhāvaṃ dassento “**tapenā**”ti gāthādvayamāha. Tattha **tapenāti** indriyasaṃvarena. **Brahmacariyenāti** sikkhānissitena vuttāvasaseseṭṭhacariyena. **Samyamenaṇāti** sīlena. **Damenāti** paññāya. **Etena** seṭṭhatṭhena brahmabhūtena kammunā **brāhmaṇo hoti**. Kasmā? Yasmā **etaṃ brāhmaṇamuttamaṃ**, yasmā etaṃ kammaṃ uttamo brāhmaṇabhāvoti vuttaṃ hoti. “Brahmāna”ntipi pāṭho, tassattho – brahmaṃ ānetīti brahmānaṃ, brahmabhāvaṃ āneti āvahati detīti vuttaṃ hoti.

662. Dutiyagāthāya **santoti** santakilesa. **Brahmā sakkoti** brahmā ca sakko ca. Yo evarūpo, so na kevalaṃ brāhmaṇo, apica kho brahmā ca sakko ca so vijānataṃ paṇḍitānaṃ, evaṃ vāseṭṭha jānāhīti vuttaṃ hoti. Sesam vuttanayamevāti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya vāseṭṭhasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

10. Kokālikasuttavaṇṇanā

Evaṃ me sutanti kokālikasuttaṃ. Kā uppatti? Imassa suttassa uppatti atthavaṇṇanāyameva āvi bhavissati. Atthavaṇṇanāya cassa **evaṃ me sutanti**ādi vuttanayameva. **Atha kho kokālikoti** ettha pana ko ayaṃ kokāliko, kasmā ca upasaṅkamīti? Vuccate – ayaṃ kira kokālikaraṭṭhe kokālikanagare kokālikaseṭṭhissa putto pabbajitvā pitarā kārāpīte vihāreyeva paṭivasati “cūlakokāliko”ti nāmena, na devadattassa sisso. So hi brāhmaṇaputto “mahākokāliko”ti paññāyi.

Bhagavati kira sāvattiyam viharante dve aggasāvaka pañcamattehi bhikkhusatehi saddhim janapadacārikaṃ caramānā upakaṭṭhāya vassūpanāyikāya vivekavāsaṃ vasitukāmā te bhikkhū uyyojtvā attano pattacīvaramādāya tasmim janapade taṃ nagaraṃ patvā taṃ vihāraṃ agamaṃsu. Tattha te kokālikena saddhim sammoditvā taṃ āhaṃsu – “āvuso, mayaṃ idha temāsaṃ vasissāma, mā kassaci āroceyyāsi”ti. So “sādhū”ti paṭissuṇitvā temāse atīte itaradivasam pageva nagaraṃ pavisitvā ārocesi – “tumhe aggasāvake idhāgantvā vasamāne na jānittha, na te koci paccayenāpi nimanteti”ti. Nagaravāsino “kasmā no, bhante, nārocayitthā”ti. Kiṃ ārocitena, kiṃ nāddasatha dve bhikkhū vasante, nanu ete aggasāvakaṇi. Te khippam sannipatitvā sappiguḷavatthādīni ānetvā kokālikassa purato nikkhipiṃsu. So cintesi – “paramappicchā aggasāvaka ‘payuttavācāya uppanno lābho’ti ñatvā na sādiyissanti, asādiyantā addhā ‘āvāsikassa dethā’ti bhaṇissanti, handāhaṃ imaṃ lābhaṃ gāhāpetvā gacchāmi”ti. So tathā akāsi, therā disvāva payuttavācāya uppannabhāvaṃ ñatvā “ime paccayā neva amhākaṃ na kokālikassa vaṭṭanti”ti cintetvā “āvāsikassa dethā”ti avatvā paṭikkhipitvā pakkamiṃsu. Tena kokāliko “kathāñhi nāma attanā aggaṇhantā mayhampi na dāpesu”nti domanassaṃ uppādesi.

Te bhagavato santikaṃ agamaṃsu. Bhagavā ca pavāretvā sace attanā janapadacārikaṃ na gacchati, aggasāvake peseti – “caratha, bhikkhave, cārikaṃ bahujanahitāyā”tiādīni (mahāva. 32) vatvā. Idamāciṇṇaṃ tathāgatānaṃ. Tena kho pana samayena attanā agantukāmo hoti. Atha kho ime punadeva uyyojesi – “gacchatha, bhikkhave, caratha cārika”nti. Te pañcamattehi bhikkhusatehi saddhiṃ cārikaṃ caramānā anupubbena tasmiṃ raṭṭhe tameva nagaraṃ agamaṃsu. Nāgarā there sañjānitvā saha parikkhārehi dānaṃ sajjetvā nagaramajjhe maṇḍapaṃ katvā dānaṃ adamaṃsu, therānañca parikkhāre upanāmesuṃ. Therā gahetvā bhikkhusaṅghassa adamaṃsu. Taṃ disvā kokāliko cintesi – “ime pubbe appicchā ahesuṃ, idāni lobhābhībhitā pāpicchā jātā, pubbe appicchasantuṭṭhapavivittasadisā maññe, ime pāpicchā asantagūṇaparidīpakā pāpabhikkhū”ti. So there upasaṅkamitvā “āvuso, tumhe pubbe appicchā santuṭṭhā pavivittā viya ahuvattha, idāni panattha pāpabhikkhū jātā”ti vatvā pattacīvaramādāya tāvadeva taramānarūpo nikkhamitvā gantvā “bhagavato etamatthaṃ ārocessāmi”ti sāvattābhīmukho gantvā anupubbena bhagavantaṃ upasaṅkami. Ayamettha kokāliko, iminā kāraṇena upasaṅkami. Tena vuttaṃ “**atha kho kokāliko bhikkhu yena bhagavā tenupasaṅkami**”tiādi.

Bhagavā taṃ turitaturitaṃ āgacchantāṃ disvā āvajjetvā aññāsi – “aggasāvake akkositukāmo āgato”ti. “Sakkā nu kho paṭisedhetu”nti ca āvajjento “na sakkā, theresu aparajjhivā āgato, ekaṃsena padumaniraye uppajjissatī”ti addasa. Evaṃ disvāpi pana “sāriputtamoggallānēpi nāma garahantaṃ sutvā na nisedheti”ti parūpavādamocanattaṃ ariyūpavādassa mahāsāvajjabhāvadassanattañca “**mā heva**”ntiādīnā nayena tikkhattuṃ paṭisedhesi. Tattha **mā hevanti** mā evamāha, mā evaṃ abhaṇīti attho. **Pesalāti** piyasīlā. **Saddhāyikoti** saddhāgamakaro, pasādāvahoti vuttaṃ hoti. **Paccayikoti** paccayakaro, “evameta”nti sannitṭhāvahoti vuttaṃ hoti.

Acirapakkantassāti pakkantassa sato na cireneva **sabbo kāyo phuṭo ahoṣīti** kesaggamattampi okāsaṃ avajjetvā sakalasarīraṃ aṭṭhīni bhinditvā uggatāhi pīlakāhi ajjhotthaṃ ahoṣi. Tattha yasmā buddhānubhāvena tathārūpaṃ kammaṃ buddhānaṃ sammukhībhāve vipākaṃ na deti, dassanūpacāre pana vijahitamatte deti, tasmā tassa acirapakkantassa pīlakā uṭṭhahimsu. Teneva vuttaṃ “acirapakkantassa ca kokālikassā”ti. Atha kasmā tattheva na aṭṭhāsīti ce? Kammānubhāvena. Okāsakatañhi kammaṃ avassaṃ vipaccati, taṃ tassa tattha ṭhātuṃ na deti. So kammānubhāvena codiyamāno uṭṭhāyāsanā pakkāmi. **Kalāyamattiyoti** caṇakamattiyō. **Beluvasalāṭukamattiyoti** taruṇabeluvamattiyō. **Pabhijjimsūti** bhijjimsu. Tāsu bhinnāsu sakalasarīraṃ panasapakkaṃ viya ahoṣi. So pakkena gattena anayabyasanaṃ patvā dukkhābhībhitō jetavanadvāraṅkōṭṭhake sayi. Atha dhammassavanattaṃ āgatāgatā manussā taṃ disvā “dhi kokālika, dhi kokālika, ayuttamakāsi, attanoyeva mukhaṃ nissāya anayabyasanaṃ pattosī”ti āhaṃsu. Tesāṃ sutvā ārakkhadevatā dhikkāraṃ akaṃsu, ārakkhadevatānaṃ ākāsaṭṭhadevatāti iminā upāyena yāva akaniṭṭhabhavanā ekadhikkāro udapādi.

Tadā ca turū nāma bhikkhu kokālikassa upajjhāyo anāgāmiphalaṃ patvā suddhāvāsesu nibbato hoti. Sopi samāpattiyā vuṭṭhito taṃ dhikkāraṃ sutvā āgamma kokālikaṃ ovadi sāriputtamoggallānesu cittappasādajananattaṃ. So tassāpi vacanaṃ aggahetvā aññadatthu tameva aparādhetaṃ kālaṃ katvā padumaniraye uppajji. Tenāha – “**atha kho kokāliko bhikkhu tenevābādhena...pe... āghātetvā**”ti.

Atha kho brahmā sahampatīti ko ayaṃ brahmā, kasmā ca bhagavantaṃ upasaṅkamitvā etadavocāti? Ayaṃ kassapassa bhagavato sāsane sahako nāma bhikkhu anāgāmī hutvā suddhāvāsesu uppanno, tattha naṃ “sahampati brahmā”ti sañjānanti. So pana “ahaṃ bhagavantaṃ upasaṅkamitvā padumanirayaṃ kittessāmi, tato bhagavā bhikkhūnaṃ ārocessati. Kathānusandhikusalā bhikkhū tatthāyuppannaṃ pucchissanti, bhagavā ācikkhanto ariyūpavāde ādīnavaṃ pakāsessatī”ti iminā kāraṇena bhagavantaṃ upasaṅkamitvā etadavoca. Bhagavā tattheva akāsi, aññataropi bhikkhu pucchi. Tena ca puṭṭho “**seyyathāpi bhikkhū**”tiādimāha.

Tattha **vīsātikhārikoti** māgadhakena patthena cattāro patthā kosalaratṭhe eko pattho hoti, tena patthena cattāro patthā āḷhakaṃ, cattāri āḷhakāni doṇaṃ, catudōṇā mānikā, catumānikā khārī, tāya

khāriyā vīsatickhāriko. **Tilavāhoti** tilasakaṭaṃ. **Abbudo nirayoti** abbudo nāma koci paccekanirayo natthi, avīcimhiyeva abbudagaṇanāya paccanokāso pana “abbudo nirayo”ti vutto. Esa nayo **nirabbudādīsu**.

Tattha vassagaṇanāpi evaṃ veditabbā – yatheva hi sataṃ satasahassāni koṭi hoti, evaṃ sataṃ satasahassakoṭiyo pakoṭi nāma hoti, sataṃ satasahassapakotiyo koṭippakoṭi nāma, sataṃ satasahassakoṭippakoṭiyo nahutaṃ, sataṃ satasahassanahutāni ninnahutaṃ, sataṃ satasahassaninnahutāni ekaṃ abbudaṃ, tato vīsatiḡuṇaṃ nirabbudaṃ. Esa nayo sabbattha. Keci pana “tattha tattha paridevanānattenapi kammakaraṇanānattenapi imāni nāmāni laddhānī”ti vadanti, apare “sītanarakā eva ete”ti.

Athāparanti tadatthavisesatthadīpakaṃ gāthābandhaṃ sandhāya vuttaṃ. Pāṭhavasena vuttavīsatiḡāthāsu hi ettha “sataṃ sahassāna”nti ayamekā eva gāthā vuttatthadīpikā, sesā visesatthadīpikā eva, avasāne gāthādvayameva pana mahāaṭṭhakathāyaṃ vinicchitapāṭhe natthi. Tenāvocumha “vīsatiḡāthāsu”ti.

663. Tattha **kuṭhārīti** attachedakattḡhena kuṭhārisadisā pharusavācā. **Chindatīti** kusalamūlasaṅkhātaṃ attano mūlaṃyeva nikantati.

664. **Nindiyanti** ninditabbaṃ. **Taṃ vā nindati yo pasamsiyoti** yo uttamaṭṭhena pasamsāraho puggalo, taṃ vā so pāpicchatādīni āropetvā garahati. **Vicinātīti** upacināti. **Kalinti** aparādhaṃ.

665. **Ayaṃ kalīti** ayaṃ aparādho. **Akkhesūti** jūtakilānaakkhesu. **Sabbassāpi sahāpi attanāti** sabbena attano dhanenapi attanāpi saddhiṃ. **Sugatesūpi** suṭṭhu gatattā, sundarañca ṭhānaṃ gatattā sugatanāmakesu buddhapaccekabuddhasāvakesu. **Manam padosayeti** yo manam padūseyya. Tassāyaṃ manopadoso eva mahattaro kalīti vuttaṃ hoti.

666. Kasmā? Yasmā **sataṃ sahassānaṃ...pe... pāpakaṃ**, yasmā vassagaṇanāya ettako so kālo, **yaṃ** kālaṃ **ariyagarahī vācaṃ manañca paṇidhāya pāpakaṃ nirayaṃ upeti**, tattha paccatīti vuttaṃ hoti. Idañhi saṅkhepena padumaniraye āyuppanāṇaṃ.

667. Idāni aparenapi nayena “ayameva mahattaro kali, yo sugatesu manam padūsaye”ti imamatthaṃ vibhāvento “**abhūtavādī**”ti ādimāha. Tattha **abhūtavādīti** ariyūpavādavasena alikavādī. **Nirayanti** padumādīṃ. **Pecca samā bhavantīti** ito paṭigantvā nirayūpapattiyā samā bhavanti. **Paratthāti** paraloke.

668. Kiñca bhiyyo – **yo appaduṭṭhassāti**. Tattha manopadosābhāvena **appaduṭṭho**, avijjāmalābhāvena **suddho**, pāpicchābhāvena **anaṅgaṇoti** veditabbo. Appaduṭṭhattā vā suddhassa, suddhattā anaṅgaṇassāti evampettha yojetabbaṃ.

669. Evaṃ sugatesu manopadosassa mahattarakalibhāvaṃ sādhetvā idāni vāritavattḡgāthā nāma cuddasa gāthā āha. Imā kira kokālikaṃ mīyamānameva ovaḡantenāyasmataṃ mahāmogallānena vuttā, “mahābrahmunā”ti eke. Tāsaṃ iminā suttana saddhiṃ ekasaṅgahatthaṃ ayamuddeso “**yo lobhagūṇe anuyutto**”tiādi. Tattha paṭhamagāthāya tāva “ḡuṇo”ti niddiṭṭhattā anekakkhattuṃ pavattattā vā lobhoyeva **lobhagūṇo**, taṅhāyetaṃ adhivacanaṃ. **Avadaññūti** avacanaññū buddhānampi ovādaṃ aggahaṇena. **Maccharīti** pañcavidhamacchariyena. **Pesuṇiyaṃ anuyuttoti** aggasāvakaṇaṃ bhedaḡamatāya. Sesam pākaṭameva. Idaṃ vuttaṃ hoti – yo, āvuso kokālika, tumhādiso anuyuttalobhataṅhāya lobhagūṇe anuyutto assaddho kadariyo avadaññū maccharī pesuṇiyaṃ anuyutto, so vacasā paribhāsati aññam abhāsaneyyampi puggalaṃ. Tena taṃ vadāmi “mukhaduggā”ti gāthāttayaṃ.

670. Tassāyaṃ anuttānapadattho – **mukhadugga** mukhavisama, **vibhūta** vigatabhūta, alikavādi, **anariya** asappurisa, **bhūnahu** bhūtihanaka, vuḍḍhināsaka, **purisanta** antimapurisa, **kali** alakkhipurisa, **avajāta** buddhassa avajātaputta.

671. Rajamākirasīti kilesarajaṃ attani pakkhipasi. **Papatanti** sobbhaṃ. “Papāta”ntipi pāṭho, so evattho. “Papada”ntipi pāṭho, mahānirayanti attho.

672. Eti hatanti ettha **ha**-iti nipāto, **tanti** taṃ kusalākusalakammaṃ. Atha vā **hatanti** gataṃ paṭipannaṃ, upacitanti attho. **Suvāmīti** sāmī tassa kammaṃ katattā. So hi taṃ kammaṃ labhateva, nāssa taṃ nassatīti vuttaṃ hoti. Yasmā ca labhati, tasmā **dukkhaṃ mando...pe... kibbisakārī**.

673. Idāni yaṃ dukkhaṃ mando passati, taṃ pakāsento “**ayosāṅkusamāhataṭṭhāna**”ntiādimāha. Tattha purimaupaḍḍhagāthāya tāva attho – yaṃ taṃ ayosaṅkusamāhataṭṭhānaṃ sandhāya bhagavatā “tamenam, bhikkhave, nirayapālā pañcavidhabandhanaṃ nāma kāraṇaṃ karontī”ti (ma. ni. 3.250; a. ni. 3.36) vuttaṃ, taṃ upeti, evaṃ upento ca tattheva ādittāya lohathaviyā nipajjāpetvā nirayapālehi pañcasu ṭhānesu ākoṭiyamānaṃ tattaṃ khilasaṅkhātaṃ **tiṇhadhāramayasūlamupeti**, yaṃ sandhāya bhagavatā vuttaṃ “tattaṃ ayokhilaṃ hatthe gamenti”tiādi. Tato parā upaḍḍhagāthā anekāni vassasahassāni tattha paccitvā pakkāvasesānubhavanatthaṃ anupubbena khārodakanadītīraṃ gatassa yaṃ taṃ “tattaṃ ayogulaṃ mukhe pakkhipanti, tattaṃ tambaloḥaṃ mukhe āsiñcantī”ti vuttaṃ, taṃ sandhāya vuttaṃ. Tattha **ayoti** lohaṃ. **Gulaṣannibhanti** beluvasaṅṭhānaṃ. Ayogahaṇena cettha tambaloḥaṃ, itarena ayogulaṃ vedītabbaṃ. **Patirūpanti** katakammānurūpaṃ.

674. Tato parāsu gāthāsu **na hi vaggūti** “gaṇhatha, paharathā”tiādīni vadantā nirayapālā madhuravācaṃ na vadanti. **Nābhijavantīti** na sumukhabhāvena abhimukhā javanti, na sumukhā upasaṅkamanti, anayabyasanamāvahantā eva upasaṅkamantīti vuttaṃ hoti. **Na tāṇamupentīti** tāṇaṃ leṇaṃ paṭisaraṇaṃ hutvā na upagacchanti, gaṇhantā hanantā eva upentīti vuttaṃ hoti. **Āṅgāre santhate sayantīti** āṅgārapabbataṃ āropitā samānā anekāni vassasahassāni santhate āṅgāre senti. **Ginisampajjalitanti** samantato jalitaṃ sabbadisāsu ca sampajjalitaṃ aggim. **Pavisantīti** mahāniraye pakkhittā samānā oḅhanti. Mahānirayo nāma yo so “catukkaṇṇo”ti (a. ni. 3.36) vutto, naṃ yojanasate ṭhatvā passataṃ akkhīni bhijjanti.

675. Jālena ca onahiyānāti ayojālena paliveṭhetvā migaluddakā migam viya hananti. Idam devadūte avuttakammakāraṇaṃ. **Andhaṃva timisamāyantīti** andhakaṇṇena andhameva bahalandhakārattā “timisa”nti saññitaṃ dhūmaroruvaṃ nāma narakaṃ gacchanti. Tatra kira nesam kharadhūmaṃ ghāyitvā akkhīni bhijjanti, tena “andhaṃvā”ti vuttaṃ. **Taṃ vitatañhi yathā mahikāyoti** tañca andhatimisaṃ mahikāyo viya vitataṃ hotīti attho. “Vitthata”ntipi pāṭho. Idampi devadūte avuttakammakāraṇameva.

676. Atha lohamayanti ayaṃ pana lohakumbhī pathavipariyantikā catunahutādhikāni dveyojanasatasahassāni gambhīrā samatittikā tatalohapūrā hoti. **Paccanti hi tāsu cirarattanti** tāsu kumbhīsu dīgharattaṃ paccanti. **Agginisamāsūti** agginisamāsu. **Samuppilavātetīti** samuppilavantaṃ, sakimpi uddhaṃ sakimpi adho gacchamānā pheṇuddehakaṃ paccantīti vuttaṃ hoti. Devadūte vuttanayeneva taṃ vedītabbaṃ.

677. Pubbalohitamisseti pubbalohitamissāya lohakumbhiyā. **Tattha kinti** tattha. **Yaṃ yaṃ disakanti** disaṃ vidisaṃ. **Adhisetīti** gacchati. “Abhisetī”tipi pāṭho, tattha yaṃ yaṃ disaṃ allīyati apassayatīti attho. **Kilissatīti** bādhīyati. “Kilijjati”tipi pāṭho, pūti hotīti attho. **Samphusamānoti** tena pubbalohitena phuṭṭho samāno. Idampi devadūte avuttakammakāraṇaṃ.

678. Puḷavāvasatheti puḷavānaṃ āvāse. Ayampi lohakumbhiyeva devadūte “gūthanirayo”ti vuttā, tattha patitassa sūcimukhapāṇā chaviādīni chinditvā aṭṭhimiñjaṃ khādanti. **Gantuṃ na hi**

tīramapatthīti apagantum na hi tīram atthi. “Tīravamatthī”tipi pāṭho, soyevattho. Tīrameva ettha “tīrava”nti vuttaṃ. **Sabbasamā hi samantakapallā**ti yasmā tassā kumbhiyā uparibhāgepi nikujjitattā sabbattha samā samantato kaṭṭhā, tasmā apagantum tīram natthīti vuttaṃ hoti.

679. Asipattavanam devadūte vuttanayameva. Tañhi dūrato ramaṇīyam ambavanam viya dissati, athettha lobhena nerayikā pavisanti, tato nesam vāteritāni pattāni pativā aṅgapaccāṅgāni chindanti. Tenāha – “**taṃ pavisanti samucchidagattā**”ti. Taṃ pavisanti tato suṭṭhu chinnagattā hontīti. **Jivham baḷisena gahetvā ārajayārajayā vihanantī**ti tattha asipattavane vegena dhāvitvā patitānam musāvādīnam nerayikānam nirayapālā jivham baḷisena nikkadḍhitvā yathā manussā allacammaṃ bhūmiyam pattharivā khilehi ākoṭenti, evam ākoṭetvā pharasūhi phāletvā phāletvā ekamekam koṭim chindetvā vihananti, chinnachinnā koṭi punappunam samuṭṭhāti. “Āracayāracayā”tipi pāṭho, āviñchitvā āviñchitvāti attho. Etampi devadūte avuttakammakāraṇam.

680. Vetaraṇinti devadūte “mahatī khārodakā nadī”ti (ma. ni. 3.269) vuttanadiṃ. Sā kira gaṅgā viya udakabharitā dissati. Athettha nhāyissāma pivissāmāti nerayikā patanti. **Tiṇhadhārakhuradhāranti** tiṇhadhāram khuradhāram, tikkhadhārakhuradhāravatinti vuttaṃ hoti. Tassā kira nadiyā uddhamadho ubhayatīresu ca tiṇhadhārā khurā paṭipāṭiyā ṭhapitā viya tiṭṭhanti, tena sā “tiṇhadhārā khuradhārā”ti vuccati. Taṃ tiṇhadhārakhuradhāram udakāsāya upenti allīyantīti attho. Evam upentā ca pāpakammaena coditā **tattha mandā papatanti** bālāti attho.

681. Sāmā sabalāti etaṃ parato “soṇā”ti iminā yojetabbaṃ. Sāmavaṇṇā kammāsavaṇṇā ca soṇā khādantīti vuttaṃ hoti. **Kākolagaṇāti** kaṇhakākagaṇā. **Paṭigiddhāti** suṭṭhu sañjātagedhā hutvā, “**mahāgijjhā**”ti eke. **Kulalāti** kulalapakkhino, “senānametaṃ nāma”nti eke. **Vāyasāti** akaṇhakākā. Idampi devadūte avuttakammakāraṇam. Tattha vuttānīpi pana kānici idha na vuttāni, tāni etesaṃ purimapacchimabhāgattā vuttāneva hontīti veditabbāni.

682. Idāni sabbamevetam narakavuttiṃ dassetvā ovadanto “**kicchā vatāya**”nti gāthamāha. Tassattho – **kicchā vata ayam idha** narake nānappakārakammakaraṇabhedā **vutti, yaṃ jano phusati kibbisakārī. Tasmā idha jīvitasese** jīvitasantatiyā vijjānāyā idha loke ṭhitoyeva samāno saraṇagamanādikusaladhammānuṭṭhānena **kiccakaro naro siyā** bhaveyya. Kiccakaro bhavantopi ca sātaccakāritāvaseneva bhaveyya, **na pamajje** muhuttampi na pamādamāpajjeyyāti ayamettha samuccayavaṇṇanā. Yasmā pana vuttāvasesāni padāni pubbe vuttanayattā uttānatthattā ca suviñṇeyyāneva, tasmā anupadavaṇṇanā na katāti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya kokālikasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

11. Nālakasuttavaṇṇanā

685. Ānandajātetī nālakasuttaṃ. Kā uppatti? Padumuttarassa kira bhagavato sāvakaṃ moneyyapaṭipadam paṭipannaṃ disvā tathattaṃ abhikaṅkhamāno tato pabhuti kappasatasahassaṃ pāramiyo pūretvā asitassa isino bhāgineyyo nālako nāma tāpaso bhagavantaṃ dhammacakkappavattitadivasato sattame divase “aññātameta”ntiādīhi dvīhi gāthāhi moneyyapaṭipadam pucchi. Tassa bhagavā “moneyyam te upaññissa”ntiādīnā nayena taṃ byākāsi. Parinibbuta pana bhagavati saṅgītiṃ karontenāyasmatā mahākassapena āyasmā ānando tameva moneyyapaṭipadam puṭṭho yena yadā ca samādapito nālako bhagavantaṃ pucchi. Taṃ sabbam pākaṭam katvā dassetukāmo “ānandajāte”tiādīkā vīsati vatthugāthāyo vatvā abhāsi. Taṃ sabbampi “nālakasutta”nti vuccati.

Tattha **ānandajātetī** samiddhijāte vuddhippatte. **Patītetī** tuṭṭhe. Atha vā **ānandajātetī** pamudite. **Patītetī** somanassajāte. **Sucivasaneti** akiliṭṭhavasane. Devānañhi kapparukkhaniḃbattāni vasaṇāni rajam

vā malaṃ vā na gaṇhanti. **Dussaṃ gahetvā**ti idha dussasadisattā “dussa”nti laddhavohāraṃ dibbavatthaṃ ukkhipivā. **Asito isīti** kaṇhasarīraṇṇattā evaṃladdhanāmo isi. **Divāvihāreti** divāvihāraṭṭhāne. Sesam padato uttānameva.

Sambandhato pana – ayaṃ kira suddhodanassa pitu sīhahanurañño purohito suddhodanassapi anabhisittakāle sippācariyo hutvā abhisittakāle purohitoyeva ahosi. Tassa sāyaṃ pātaṃ rājupatṭhānaṃ āgatassa rājā daharakāle viya nipaccakāraṃ akatvā añjalikammamattameva karoti. Dhammatā kiresā pattābhisekānaṃ sakyaṃ rājūnaṃ. Purohito tena nibbijjivā “pabbajjāmaṃ mahārājā”ti āha. Rājā tassa nicchayaṃ ñatvā “tena hi, ācariya, mameva uyyāne vasitabbaṃ, yathā te ahaṃ abhiṇṇaṃ passeyya”nti yāci. So “evaṃ hotū”ti paṭissuṇitvā tāpasapabbajjaṃ pabbajjivā rañña upaṭṭhahiyamāno uyyāneyeva vasanto kasiṇaparikkammaṃ katvā aṭṭha samāpattiyo pañcābhīṇṇāyo ca nibbatesi. So tato pabhūti rājakule bhattakiccaṃ katvā himavantacātumahārājikabhavanādīnaṃ aññatarāṃ gantvā divāvihāraṃ karoti. Athekadivasam tāvatimsabhavanaṃ gantvā ratanavimānaṃ pavisitvā dibbaratanapallaṅke nisinnā samādhisukhaṃ anubhavivā sāyanhasamayam vuṭṭhāya vimānavāre ṭhatvā ito cito ca vilokento saṭṭhiyojanāya mahāvīthiyā celukkhepaṃ katvā bodhisattagaṇapasamsitāni thutivacanāni vatvā kīḷante sakkappamukhe deve addasa. Tenāha āyasmā ānando – “ānandajāte...pe... divāvihāre”ti.

686. Tato so evaṃ **disvāna deve...pe... kiṃ paṭicca**. Tattha **udaggeti** abhunnatakāye. **Cittim karitvānāti** ādaraṃ katvā. **Kalyarūpoti** tuṭṭharūpo. Sesam uttānatthameva.

687. Idāni “**yadāpi āsī**”tiādigāthā uttānasambandhā eva. Padattho pana paṭhamagāthāya tāva **saṅgamoti** saṅgāmo. **Jayo surānanti** devānaṃ jayo.

Tassāvibhāvattaṃ ayamanupubbikathā veditabbā – sakko kira magadharatṭhe macalagāmaṃ vāsī tettiṃsamanussasetṭho magho nāma māṇavo hutvā satta vattapadāni pūretvā tāvatimsabhavane nibbatti saddhiṃ parisāya. Tato pubbadevā “āgantukadevaputtā āgatā, sakkāraṃ nesam karissāmā”ti vatvā dibbapadumāni upanāmesuṃ, upaḍḍharajjena ca nimantesuṃ. Sakko upaḍḍharajjena asantuṭṭho sakaparisam saññāpetvā ekadivasam surāmadamatte te pāde gahetvā sinerupabbatapāde khipi. Tesam sinerussa heṭṭhimatale dasasahassayojanam asurabhavanaṃ nibbatti pārīcchattakapaṭicchannabhūṭāya citrapāṭaliyā upasobhitam. Tato te satim paṭilabhitvā tāvatimsabhavanaṃ apassantā “aho re natṭhā mayam pānamadadosena, na dāni mayam suram pivimhā, asuram pivimhā, na dānimhā surā, asurā dāni jātamhā”ti. Tato pabhūti “asurā”icceva uppannasamañña hutvā “handā dāni devehi saddhiṃ saṅgāmemā”ti sinerum parito ārohiṃsu. Tato sakko asure yuddhena abhuggantvā punapi samudde pakkhipitvā catūsu dvāresu attanā sadisaṃ indapaṭimaṃ māpetvā ṭhapesi. Tato asurā “appamatto vatāyam sakko niccam rakkhanto tiṭṭhatī”ti cintetvā punadeva nagaram agamiṃsu. Tato devā attano jayam ghosentā mahāvīthiyam celukkhepaṃ karontā nakkhattam kīḷiṃsu. Atha asito atītānāgate cattālīsakappe anussaritam samatthātāya “kiṃ nu kho imehi pubbepi evam kīḷitapubba”nti āvajjento tam devāsurasāṅgāme devavijayam disvā āha –

“Yadāpi āsī asurehi saṅgamo,
Jayo surānaṃ asurā parājita;
Tadāpi netādiso lomahaṃsano”ti.

Tasmimpi kāle etādiso lomahaṃsano pamodo na āsi. **Kimabbhutam datṭhu marū pamoditāti** ajja pana kiṃ abbhutam disvā evam devā pamuditāti.

688. Dutiyagāthāya **seḷentīti** mukhena usseḷanasaddam muñcanti. **Gāyanti** nānāvīdhāni gītāni, **vādayanti** aṭṭhasaṭṭhi tūriyasahassāni, **phoṭentīti** apphoṭenti. **Pucchāmi vohanti** attanā āvajjetvā ñātum samatthopi tesam vacanaṃ sotukāmatāya pucchati. **Merumuddhavāsīneti** sinerumuddhani vasante. Sinerussa hi heṭṭhimatale dasayojanasahassam asurabhavanaṃ, majjhimatale dvisahassaparittadīpaparivārā cattāro mahādīpā, uparimatale dasayojanasahassam tāvatimsabhavanaṃ.

Tasmā devā “merumuddhavāsino”ti vuccanti. **Mārisāti** deve āmanteti, nidukkhā nirābādhāti vuttam hoti.

689. Athassa tamattham ārocentehi devehi vuttāya tatiyagāthāya **bodhisattoti** bujjanakasatto, sammāsambodhiṃ gantum araho satto **ratanavaroti** vararatanabhūto. **Tenamha tuṭṭhāti** tena kāraṇena mayaṃ tuṭṭhā. So hi buddhattam patvā tathā dhammam desessati, yathā mayaṃca aññe ca devagaṇā sekkhāsekkhabhūmiṃ pāpuṇissāma. Manussāpissa dhammam sutvā ye na sakkhissanti parinibbātum, te dānādīni katvā devaloke paripūressantīti ayam kira nesaṃ adhippāyo. Tatha “**tuṭṭhā kalyarūpā**”ti kiñcāpi idaṃ padadvayam atthato abhinnaṃ, tathāpi “kimabbhutam daṭṭhu marū pamoditā, kim devasaṅgho atiriva kalyarūpo”ti imassa pañhadvayassa vissajjanattham vuttanti veditabbaṃ.

690. Idāni yena adhippāyena bodhisatte jāte tuṭṭhā ahesum, tam āvikarontehi vuttāya catutthagāthāya sattaggahaṇena devamanussaggahaṇam, pajāgahaṇena sesagatiggahaṇam. Evaṃ dvīhi padehi pañcasupi gatīsu seṭṭhabhāvam dasseti. Tiracchānāpi hi sīhādayo asantāsādiguṇayuttā, tepi ayameva atiseti. Tasmā “**pajānamuttamo**”ti vutto. Devamanussesu pana ye attahitāya paṭipannādayo cattāro puggalā, tesu ubhayahitapaṭipanno **aggapuggalo** ayam, naresu ca usabhasadisattā **narāsabho**. Tenassa thutiṃ bhaṇantā idampi padadvayamāhamsu.

691. Pañcamagāthāya **taṃ saddanti** tam devehi vuttavacanasaddam. **Avasarīti** otari. **Tada bhavananti** tadā bhavanam.

692. Chaṭṭhagāthāya **tatoti** asitassa vacanato anantaram. **Ukkāmukhevāti** ukkāmukhe eva, mūsāmukheti vuttam hoti. **Sukulasampahaṭṭhanti** sukusalena suvaṇṇakārena saṅghaṭṭitam, saṅghaṭṭentena tāpitanti adhippāyo. **Daddallamānanti** vijjotamānam. **Asitavhayassāti** asitanāmassa dutiyena nāmena kaṇhadevilassa isino.

693. Sattamagāthāya **tārāsabham vāti** tārānam usabhasadisaṃ, candanti adhippāyo. **Visuddhanti** abbhādiupakkilesarahitam. **Saradarivāti** sarade iva. **Ānandajātoti** savanamatteneva uppannāya pītiyā pītijāto. **Alattha pītinti** disvā punapi pītiṃ labhi.

694. Tato param bodhisattassa devehi sadā payujjamānasakkārādīpanattham vuttaatthamagāthāya **anekasākhanti** anekasalākam. **Sahassamaṇḍalanti** rattasuvaṇṇamayasaḥassamaṇḍalayuttam. **Chattanti** dibbasetacchattam. **Vītipatantīti** sarīram bījamānā patanuppatanam karonti.

695. Navamagāthāya **jaṭīti** jaṭilo. **Kaṇhasirivhayoti** kaṇhasaddena ca sirisaddena ca avhayamāno. Tam kira “sirikaṇho”tepi avhayanti āmantenti, ālapantīti vuttam hoti. **Paṇḍukambaleti** rattakambale. Adhikārato cettha “kumāra”nti vattabbaṃ, pāṭhaseso vā kātabbo. Purimagāthāya ca ahatthapāsagatam sandhāya “disvā”tepi vuttam. Idha pana hatthapāsagatam paṭiggahaṇattham upanītam, tasmā puna vacanam “disvā”tepi. Purimam vā dassanapītilābhāpekkham gāthāvasāne “vipulamalattha pīti”nti vacanato, idaṃ paṭiggahāpekkham avasāne “sumano paṭiggāhe”tepi vacanato. Purimaṇca kumārasambandhameva, idaṃ setacchattasambandhampi. **Disvāti** satasahassagghanake gandhārarattakambale suvaṇṇanikkham viya kumāram “chattam marū”tepi ettha vuttappakāram setacchattam dhāriyantaṃ muddhani disvā. Keci pana “idaṃ mānusakam chattam sandhāya vutta”nti bhaṇanti. Yatheva hi devā, evam manussāpi chattacāmaramorahatthatalavaṇṇavālabhājanihatthā mahāpurisaṃ upagacchantīti. Evaṃ santepi na tassa vacanena kocipi atisayo atthi, tasmā yathāvuttameva sundaram. **Paṭiggāheti** ubhohi hatthehi paṭiggāhesi. Isiṃ kira vandāpetum kumāram upanesum. Athassa pādā parivattivā isissa matthake patiṭṭhahimsu. So tampi acchariyam disvā udaggacitto sumano paṭiggāhesi.

696. Dasamagāthāyam **jigīsakoti** jigīsanto magganto pariyesanto, upaparikkhantoti vuttam hoti. **Lakkhaṇamantapāragūti** lakkhaṇānam vedānaṃca pāram gato. **Anuttarāyanti** anuttaro ayam. So kira

attano abhimukhāgatesu mahāsattassa pādātalesu cakkāni disvā tadanusārena sesalakkhaṇāni jigīsanto sabbam lakkhaṇasampattiṃ disvā “addhāyaṃ buddho bhavissatī”ti ñatvā evamāha.

697. Ekādasāyaṃ **athattano gamananti** paṭisandhivasena arūpagamaṃ. **Akalyarūpo gaḷayati assukānīti** taṃ attano arūpūpapattiṃ anussaritvā “na dānāhaṃ assa dhammadeśanaṃ sotuṃ lacchāmī”ti atuṭṭharūpo balavasokābhībhavena domanassajāto hutvā assūni pāṭeti gaḷayati. “Garayatī”tipi pāṭho. Yadi panesa rūpabhava cittaṃ nameyya, kiṃ tattha na uppajjeyya, yenevaṃ rodatīti? Na na uppajjeyya, akusalatāya panetaṃ vidhiṃ na jānāti. Evaṃ santepi domanassuppattiyevassa ayuttā samāpattilābhena vikkhambhitattāti ce? Na, vikkhambhitattā eva. Maggabhāvanāya samucchinnā hi kilesā na uppajjanti, samāpattilābhīnaṃ pana balavapaccayena uppajjanti. Uppanne kilese parihīnajjhānattā kutassa arūpagamananti ce? Appakasirena punādhigamato. Samāpattilābhīno hi uppanne kilese balavavītikkamaṃ anāpajjantā vūpasantamatteyyeva kilesavege puna taṃ viśesaṃ appakasirenevādhigacchanti, “parihīnavisesā ime”tipi duviññeyyā honti, tādiso ca eso. **No ce kumāre bhavissati antarāyoti** na bhavissati nu kho imasmiṃ kumāre antarāyo.

698. Dvādasāyaṃ **na orakāyanti** ayaṃ orako paritto na hoti. Uttaragāthāya vattabbaṃ buddhabhāvaṃ sandhāyāha.

699. Terasāyaṃ **sambodhiyagganti** sabbaññutaññāṇaṃ. Tañhi aviparītabhāvena sammā bujjanato sambodhi, katthaci āvaraṇābhāvena sabbaññuttamato “agga”nti vuccati. **Phussissatīti** pāpuṇissati. **Paramavisuddhadassīti** nibbānadassī. Tañhi ekantavisuddhattā paramavisuddhaṃ. **Vitthārikassāti** vitthārikaṃ assa. **Brahmacariyanti** sāsaṇaṃ.

700. Cuddasāyaṃ **athantarāti** antarāyeva assa, sambodhippattito orato evāti vuttaṃ hoti. **Na sossanti** na suṇissam. **Asamadhurassāti** asamavīriyassa. **Aṭṭoti** āturo. **Byasaṇaṃ gatoti** sukhavināsaṃ patto. **Aghāvīti** dukkhito, sabbam domanassuppādameva sandhāyāha. Domanassena hi so āturo. Tañcassa sukhabyasaṇato byasaṇaṃ, sukhavināsaṇatoti vuttaṃ hoti. Tena ca so cetasaṃkaḅhābhūtena aghāvī.

701. Pannarasāyaṃ **vipulaṃ janetvānāti** vipulaṃ janetvā. Ayameva vā pāṭho. **Niggamāti** niggato. Evaṃ niggato ca **so bhāgineyyaṃ sayanti** sakaṃ bhāgineyyaṃ, attano bhaginiyā puttanti vuttaṃ hoti. **Samādapesīti** attano appāyukabhāvaṃ ñatvā kaniṭṭhabhaginiyā ca puttassa nālakassa māṇavakassa upacitapuññaṭaṃ attano balena ñatvā “vuḍḍhippato pamādampi āpajjeyyā”ti naṃ anukampamāno bhaginiyā gharaṃ gantvā “kahaṃ nālako”ti. “Bahī, bhante, kīlatī”ti. “Ānetha na”nti āṇāpetvā taṅkhaṇaṃyeva tāpasapabbajjaṃ pabbājetvā samādapesi ovadī anusāsī. Kathaṃ? “**Buddhoti gosaṃ... pe... brahmacariya**”nti soḷasamaḅgāthamāha.

702. Tattha **yada paratoti** yadā parato. **Dhammamagganti** paramadhammassa nibbānassa maggaṃ, dhammaṃ vā aggaṃ saha paṭipadāya nibbānaṃ. **Tasminti** tassa santike. **Brahmacariyanti** samaṇadhammaṃ.

703. Sattarasāyaṃ **tādināti** tassaṅghitena, tasmīṃ samaye kilesavikkhambhane samādhilābhe ca sati vikkhambhitakilesena samāhitacittena cāti adhippāyo. **Anāgate paramavisuddhadassināti** “ayaṃ nālako anāgate kāle bhagavato santike paramavisuddhaṃ nibbānaṃ passissati”ti evaṃ diṭṭhattā so isi iminā pariyāyena “anāgate paramavisuddhadassī”ti vutto. Tena anāgate paramavisuddhadassinā. **Upacitapuññaṇcayoti** padumuttarato pabhuti katapuññaṇcayo. **Patikkhanti** āgamayamāno. **Parivasīti** pabbajitvā tāpasavesena vasi. **Rakkhitindriyoti** rakkhitasotindriyo hutvā. So kira tato pabhuti udake na nimujji “udakaṃ pavisitvā sotindriyaṃ vināseyya, tato dhammassavanabāhiro bhavēyya”nti cintetvā.

704. Aṭṭhārasāyaṃ **sutvāna ghosanti** so nālako evaṃ parivasanto anupubbena bhagavatā

sambodhiṃ patvā bārāṇasiyaṃ dhammacakke pavattite taṃ “bhagavatā dhammacakkaṃ pavattitaṃ, sammāsambuddho vata so bhagavā uppanno”’tiādinaṃ nayena **jinavaracakkavattane** pavattaghoṣaṃ attano atthakāmāhi devatāhi āgantvā ārocitaṃ sutvā. **Gantvāna disvā isinisabhanti** sattāhaṃ devatāhi moneyyakolāhale kayiramāne sattame divase isipatanaṃ gantvā “nālako āgamissati, tassa dhammaṃ desessāmi”’ti iminā ca abhisandhinā varabuddhāsane nisinnaṃ disvā nisabhasadisaṃ isinisabhaṃ bhagavantaṃ. **Pasannoti** saha dassaneneva pasannacitto hutvā. **Moneyyasetṭhanti** ñāṇuttamaṃ, maggañāṇanti vuttaṃ hoti. **Samāgate asitāvhayassa sāsaneti** asitassa isino ovādakāle anuppatte. Tena hi – “yadā vivarati dhammamaggaṃ, tadā gantvā samayaṃ paripucchamāno carassu tasmim bhagavati brahmacariya”’nti anusitṭho, ayañca so kālo. Tena vuttaṃ – “samāgate asitāvhayassa sāsane”’ti. Sesamettha pākaṭameva.

Ayaṃ tāva vatthugāthāvaṇṇanā.

705. Pucchāgāthādvaye **aññātametanti** viditaṃ mayā etaṃ. **Yathātathanti** aviparītaṃ. Ko adhippāyo? Yaṃ asito “sambodhiyaggaṃ phussatāyaṃ kumāro”’ti ñatvā “buddhoti ghoṣaṃ yada parato suṇosi, sambodhippatto vivarati dhammamagga”’nti maṃ avaca, tadetaṃ mayā asitassa vacanaṃ ajja bhagavantaṃ sakkhiṃ disvā “yathātathamevā”’ti aññātanti. **Taṃ tanti** tasmā taṃ. **Sabbadhammāna pāragunti** hemavatasutte vuttanayena chahi ākārehi. Sabbadhammānaṃ pāragataṃ.

706. **Anagāriyupetassāti** anagāriyaṃ upetassa, pabbajitassāti attho. **Bhikkhācariyaṃ jigīsatoti** ariyehi āciṇṇaṃ anupakkiliṭṭhaṃ bhikkhācariyaṃ pariyesamānassa. **Moneyyanti** munīnaṃ santakaṃ. **Uttamaṃ padanti** uttamapaṭipadaṃ. Sesamettha pākaṭameva.

707. Athassa evaṃ puṭṭho bhagavā “**moneyyaṃ te upaññissa**”’ntiādinaṃ nayena moneyyapaṭipadaṃ byākāsi. Tattha **upaññissanti** upaññāpeyyaṃ, vivareyyaṃ paññāpeyyanti attho. **Dukkaraṃ durabhisambhavanti** kātuñca dukkhaṃ kayiramānañca sambhavituṃ sahituṃ dukkhanti vuttaṃ hoti. Ayaṃ panettha adhippāyo – ahaṃ te moneyyaṃ paññāpeyyaṃ, yadā naṃ kātuṃ vā abhisambhotuṃ vā sukhaṃ bhaveyya, evaṃ pana dukkaraṃ durabhisambhavaṃ puthujjanakālato pabhuti kiliṭṭhacittaṃ anuppādetvā paṭipajjitabbato. Tathā hi naṃ ekassa buddhassa ekova sāvako karoti ca sambhoti cāti.

Evaṃ bhagavā moneyyassa dukkarabhāvaṃ durabhisambhavatañca dassento nālakassa ussāhaṃ janetvā tamassa vattukāmo āha “**handā te naṃ pavakkhāmi, santhambhassu daḷho bhavā**”’ti. Tattha **handāti** byavasāyatthe nipāto. **Te naṃ pavakkhāmi** tuyhaṃ taṃ moneyyaṃ pavakkhāmi. **Santhambhassūti** dukkarakaraṇasamatthena vīriyūpatthambhena attānaṃ upatthambhaya. **Daḷho bhavāti** durabhisambhavasahanasamatthāya asithilaparakkamatāya thiro hoti. Kiṃ vuttaṃ hoti? Yasmā tvaṃ upacitapuññasambhāro, tasmāhaṃ ekantabyavasitova hutvā evaṃ dukkaraṃ durabhisambhavaṃ pi samānaṃ tuyhaṃ taṃ moneyyaṃ pavakkhāmi, santhambhassu daḷho bhavāti.

708. Evaṃ paramasallekhaṃ moneyyavattaṃ vattukāmo nālakaṃ santhambhane daḷhībhave ca niyojetvā paṭhamaṃ tāva gāmūpanibaddhakilesappahānaṃ dassento “**samānabhāga**”’nti upaḍḍhagāthamāha. Tattha **samānabhāganti** samabhāgaṃ ekasadisamaṃ ninnānākaraṇaṃ. **Akkuṭṭhavanditanti** akkosañca vandanañca.

Idāni yathā taṃ samānabhāgaṃ kayirati, taṃ upāyaṃ dassento “**manopadosa**”’nti upaḍḍhagāthamāha. Tassattho – akkuṭṭho **manopadosaṃ rakkheyya**, vandito **santo anuṇṇato care**, raññāpi vandito samāno “maṃ vandatī”’ti uddhaccaṃ nāpajjeyya.

709. Idāni araññūpanibaddhakilesappahānaṃ dassento “**uccāvacā**”’ti gāthamāha. Tassattho – araññasaññite **dāyepi** iṭṭhāniṭṭhavasena **uccāvacā** nānappakārā ārammaṇā **niccharanti**, cakkhādīnaṃ āpāthamāgacchanti, te ca kho **aggisikhūpamā** pariḷāhajanakaṭṭhena. Yathā vā ḍayhamāne vane

aggisikhā nānappakāratāya uccāvaca niccharanti, sadhūmāpi, vidhūmāpi, nīlāpi, pītāpi, rattāpi, khuddakāpi, mahantāpi, evaṃ sīhabyagghamanussāmanussavidhavihaṅgavirutapupphaphalapallavādibhedavasena nānappakāratāya dāye uccāvaca ārammaṇā niccharanti bhīṃsanakāpi, rajanīyāpi, dosanīyāpi, mohanīyāpi. Tenāha – “uccāvaca niccharanti, dāye aggisikhūpamā”ti. Evaṃ niccharantesu ca uccāvacesu ārammaṇesu yā kāci uyyānavanacārikam gatā samānā pakatiyā vā vanacāriniyo kaṭṭhahārikādayo rahogataṃ disvā hasitalapitaruditadunnivatthādīhi **nāriyo munim palobhenti, tā su taṃ mā palobhayuṃ**, tā nāriyo taṃ mā palobhayuṃ. Yathā na palobhenti, tathā karohīti vuttaṃ hoti.

710-11. Evamassa bhagavā gāme ca araṇṇe ca paṭipattividhiṃ dassetvā idāni sīlasamvaram dassento “**virato methunā dhammā**”ti gāthādvayamāha. Tattha **hitvā kāme paropareti** methunadhammato avasesepi sundare ca asundare ca pañca kāmagaṇe hitvā. Tappahānena hi methunavirati susampannā hoti. Tenāha – “hitvā kāme paropare”ti. Ayamettha adhippāyo. “**Aviruddho**”tiādīni pana padāni “na haneyya, na ghātaye”ti ettha vuttāya pāṇātipātāveramaṇiyā sampattidassanattham vuttāni. Tatrāyaṃ saṅkhepavaṇṇanā – parapakkhiyesu **pānesu aviruddho**, attapakhiyesu **asāratto**, sabbepi sataṇhanittanhatāya **tasathāvare** pāṇe jīvitukāmatāya amaritukāmatāya sukhakāmatāya dukkhaṭṭhikūlatāya ca “**yathā ahaṃ tathā ete**”ti attasamānatāya tesu virodham vinento teneva pakārena “**yathā ete tathā aha**”nti paresaṃ samānatāya ca attani anurodham vinento evaṃ ubhayathāpi anurodhavirodhavippahīno hutvā maraṇapaṭṭikūlatāya **attānaṃ upamaṃ katvā** pāṇesu ye keci tase vā thāvare vā pāṇe **na haneyya** sāhatthikādīhi payogehi, **na ghātaye** āṇattikādīhīti.

712. Evamassa methunaviratipāṇātipātaviratimukhena saṅkhepato pātimokkhasamvarasīlam vatvā “hitvā kāme”tiādīhi indriyasamvaraṇca dassetvā idāni ājīvapārisuddhiṃ dassento “**hitvā icchaṇcā**”tiādīmāha. Tassattho – yāyaṃ taṇhā ekaṃ laddhā dutiyaṃ icchati, dve laddhā tatiyaṃ, sataṣahassaṃ laddhā taduttarimpi icchatīti evaṃ appaṭiladdhavisayaṃ icchanato “**icchā**”ti vuccati, yo cāyaṃ paṭiladdhavisayalubbhano lobho. Taṃ **hitvā icchaṇca lobhaṇca yattha satto puthujjano**, yasmiṃ cīvarādiṭṭhāya tehi icchālobhehi puthujjano satto laggo paṭibaddho tiṭṭhati, tattha taṃ ubhayampi hitvā paccayattham ājīvapārisuddhiṃ avirodhento nāṇacakkhunā **cakkhumā** hutvā imaṃ moneyyapaṭipadam **paṭipajjeyya**. Evañhi paṭipanno **tareyya narakam imam**, duppūraṇaṭṭhena narakasaññitaṃ micchājīvahetubhūtaṃ imaṃ paccayataṇham tareyya, imāya vā paṭipadāya tareyyāti vuttaṃ hoti.

713. Evaṃ paccayataṇhāpahānamukhena ājīvapārisuddhiṃ dassetvā idāni bhojjane mattaññūtāmukhena paccayaparibhogasīlam tadanusārena ca yāva arahattappatti, tāva paṭipadam dassento “**ūnūdarō**”ti gāthamāha. Tassattho – dhammena samena laddhesu itarītaracīvarādīsu paccayesu āhāram tāva āhārento –

“Cattāro pañca ālope, abhutvā udakaṃ pive;
Alaṃ phāsuvihārāya, pahitattassa bhikkhuno”ti. (theragā. 983) –

Vuttanayena **ūnūdarō** assa, na vātabharitabastā viya uddhumātudaro, bhattasammadapaccayā thinamiddham parihareyyāti vuttaṃ hoti. Ūnūdarō hontopi ca **mitāhāro** assa bhojjane mattaññū, “neva davāyā”tiādīnā paccavekkhaṇena guṇato dosato ca paricchinnāhāro. Evaṃ mitāhāro samānopi paccayadhutaṅgapariyattiadhigamavasena catubbidhāya appicchatāya **appiccho assa**. Ekaṃsena hi moneyyapaṭipadam paṭipannena bhikkhunā evaṃ appicchena bhavitabbam. Tattha ekekasmim paccaye tīhi santosehi santussanā **paccayappicchatā**. Dhutaṅgadharasseva sato “dhutavāti maṃ pare jānantū”ti anicchanatā **dhutaṅgappicchatā**. Bahussutasseva sato “bahussutoti maṃ pare jānantū”ti anicchanatā **pariyattiappicchatā** majjhantikatherassa viya. Adhigamasampannasseva sato “adhigato ayaṃ kusalaṃ dhammanti maṃ pare jānantū”ti anicchanatā **adhigamappicchatā**. Sā ca arahattādhigamato oraṃ veditabbā. Arahattādhigamatthañhi ayaṃ paṭipadāti. Evaṃ appicchopi ca arahattamaggena

taṇhāloluppaṃ hitvā **alolupo** assa. Evaṃ alolupo hi **sadā icchāya nicchāto aniccho hoti nibbuto**, yāya icchāya chātā honti sattā khuppiṭṭasāturā viya atittā, tāya icchāya aniccho hoti anicchattā ca nicchāto hoti anāturo paramatittipatto. Evaṃ nicchātattā nibbuto hoti vūpasantasabbakilesapariḷāhoti evamettha uppaṭipāṭiyā yojanā veditabbā.

714. Evaṃ yāva arahattappatti, tāvapaṭipadaṃ kathetvā idāni taṃ paṭipadaṃ paṭipannassa bhikkhuno arahattappattiniṭṭhaṃ dhutaṅgasamādānaṃ senāsanavattaṅca kathento “**sa piṇḍacāra**”nti gāthādvayamāha. Tattha **sa piṇḍacāraṃ caritvā**ti so bhikkhu bhikkhaṃ caritvā bhattakiccaṃ vā katvā. **Vanantamabhihārayeti** apapañcito gihipapañcena vanaṃ eva gaccheyya. **Upaṭṭhito rukkhamūlasmi**nti rukkhamūle ṭhito vā hutvā. **Āsanūpagatoti** āsanaṃ upagato vā hutvā, nisinnoti vuttaṃ hoti. **Munī**ti moneyyapaṭipadaṃ paṭipanno. Ettha ca “piṇḍacāraṃ caritvā”ti iminā piṇḍapātikaṅgaṃ vuttaṃ. Yasmā pana ukkaṭṭhapiṇḍapātiko sapaḍānacārī ekāsaniko pattapiṇḍiko khalupacchābhattiko ca hotiyeva, teṭivarikapapaṃsukūlampi ca samādiyateva, tasmā imānipi cha vuttāneva honti. “Vanantamabhihāraye”ti iminā pana āraññikaṅgaṃ vuttaṃ, “upaṭṭhito rukkhamūlasmi”nti iminā rukkhamūlikaṅgaṃ, “āsanūpagato”ti iminā nesajjikaṅgaṃ. Yathākkamaṃ pana etesaṃ anulomattā abbhokāsikayathāsanthatikasosānikaṅgāni vuttāniyeva hontīti evametāya gāthāya terasa dhutaṅgāni nālakattherassa kathesi.

715. **Sa jhānapasuto dhīro**ti so anuppannaṃ jhānaṃ uppādanena uppannaṃ āvajjanasamāpajjanādhīṭṭhānavuṭṭhānapaccavekkhaṇehi ca jhānesu pasuto anuyutto. **Dhīro**ti dhitisampanno. **Vanante ramito siyā**ti vane abhirato siyā, gāmantasenāsane nābhrameyyāti vuttaṃ hoti. **Jhāyetha rukkhamūlasmiṃ, attānamabhitosayanti** na kevalaṃ lokiyajjhānapasutoyeva siyā, apica kho tasmiṃyeva rukkhamūle sotāpattimaggādisampayuttana lokuttarajjhānenāpi attānaṃ atīva tosentō jhāyetha. Paramassāsappattiyā hi lokuttarajjhāneneva cittaṃ atīva tussati, na aññena. Tenāha – “attānamabhitosaya”nti. Evamimāya gāthāya jhānapasutatāya vanantasenāsanaṃ abhiratiṃ arahattaṅca kathesi.

716. Idāni yasmā imaṃ dhammadesanaṃ sutvā nālakatthero vanantamabhihāretvā nirāhāropi paṭipadāpūraṇe atīva ussukko ahosi, nirāhārena ca samaṇadhammaṃ kātuṃ na sakkā. Tathā karontassa hi jīvitam nappavattati, kilese pana anuppādentena āhāro pariyesitabbo, ayamettha ñāyo. Tasmā tassa bhagavā aparāparesupi divasesu piṇḍāya caritabbam, kilesā pana na uppādetabbāti dassanattham arahattappattiniṭṭhamyeva bhikkhācāravattaṃ kathento “**tato ratyā vivasāne**”tiādikā cha gāthāyo abhāsi. Tattha **tatoti** “sa piṇḍacāraṃ caritvā, vanantamabhihāraye”ti ettha vuttapiṇḍacāravanantābhihāro uttariṃ. **Ratyā vivasāneti** rattisamatikkame, dutiyadivaseti vuttaṃ hoti. **Gāmantamabhihārayeti** ābhisamācārikavattaṃ katvā yāva bhikkhācāravelā, tāva vivekamanubrūhetvā gatapaccāgatavatte vuttanayena kammaṭṭhānaṃ manasi karonto gāmaṃ gaccheyya. **Avhānaṃ nābhinandeyyā**ti “bhante, amhākaṃ ghare bhuñjītabba”nti nimantaṃ, “deti nu kho na deti nu kho sundaraṃ nu kho deti asundaraṃ nu kho deti”ti evarūpaṃ vitakkaṃ bhojanaṅca paṭipadāpūraṇo bhikkhu nābhinandeyya, nappaṭiggaṇheyyāti vuttaṃ hoti. Yadi pana balakkārena pattam gahetvā pūretvā denti, paribhuñjitvā samaṇadhammo kātabbo, dhutaṅgaṃ na kuppatti, tadupādāya pana taṃ gāmaṃ na pavisitabbam. **Abhihāraṅca gāmatoti** sace gāmaṃ pavitṭhassa pātisatehipi bhattam abhiharanti, tampi nābhinandeyya, tato ekasitthampi nappaṭiggaṇheyya, aññadatthu gharapaṭipāṭiyā piṇḍapātameva careyyāti.

717. **Na munī gāmamāgama, kulesu sahasā careti** so ca monatthāya paṭipannako muni gāmaṃ gato samāno kulesu sahasā na care, sahasokitāḍānanulomikaṃ gihisaṃsaggaṃ na āpajjeyyāti vuttaṃ hoti. **Ghāsesanaṃ chinnakatho, na vācaṃ payutaṃ bhaṇeti** chinnakatho viya hutvā obhāsaparikathānimittaviññattipayuttaṃ ghāsesanaṃ vācaṃ na bhaṇeyya. Sace ākānkheyya, gilāno samāno gelaññapaṭibāhanatthāya bhaṇeyya. Senāsanatthāya vā viññattiṃ ṭhapetvā obhāsaparikathānimittapayuttaṃ, avasesapaccayatthāya pana agilāno neva kiñci bhaṇeyyāti.

718-9. Alattham yadidanti imissā pana gāthāya ayamattho – gāmaṃ piṇḍāya pavitṭho appamattakepi kismiñci laddhe “**alattham yaṃ idaṃ sādhu**”ti cintetvā aladdhe “**nālattham kusala**”nti tampi “sundara”nti cintetvā **ubhayeneva** lābhālābhena **so tādi** nibbikāro hutvā **rukkhavupanivattati**, yathāpi puriso phalagavesī rukkham upagamma phalam laddhāpi aladdhāpi ananunīto appaṭihato majjhattoyeva hutvā gacchati, evaṃ kulam upagamma lābham laddhāpi aladdhāpi majjhattova hutvā gacchatīti. **Sa pattapāṇi** ti gāthā uttānatthāva.

720. Uccāvacāti imissā gāthāya sambandho – evaṃ bhikkhācāravattasampanno hutvāpi tāvatakena va tuṭṭhiṃ anāpajjitvā paṭipadam ārodheyya. Paṭipattisārañhi sāsanaṃ. Sā cāyaṃ **uccāvacā... pe... mutanti**. Tassattho – sā cāyaṃ maggapaṭipadā uttamanihīnabhedato **uccāvacā buddhasamaṇena pakāsita**. Sukhāpaṭipadā hi khippābhīññā uccā, dukkhāpaṭipadā dandhābhīññā avacā. Itarā dve ekenaṅgena uccā, ekena avacā. Paṭhamā eva vā uccā, itarā tīssopi avacā. Tāya cetāya uccāya avacāya vā paṭipadāya **na pārāṃ diguṇaṃ yanti**. “Duguṇa”nti vā pāṭho, ekamaggena dvikkhattuṃ nibbānaṃ na yantīti attho. Kasmā? Yena maggena ye kilesā pahīnā, tesam puna appahātabbato. Etena parihānadhammābhāvaṃ dīpeti. **Nayidaṃ ekaguṇaṃ mutanti** tañca idaṃ pārāṃ ekakkhattuṃyeva phusanārahampi na hoti. Kasmā? Ekena maggena sabbakilesappahānābhāvato. Etena ekamaggeneva arahattābhāvaṃ dīpeti.

721. Idāni paṭipadānisamsaṃ dassento “**yassa ca visatā**”ti gāthamāha. Tassattho – **yassa ca** evaṃ paṭipannassa bhikkhuno tāya paṭipadāya pahīnattā aṭṭhasatataṇhāvicaritabhāvena visatattā **visatā taṇhā natthi**, tassa kilesasotacchedena **chinnasotassa** kusalākusalappahānena **kiccākiccappahānassa** rāgajo vā dosajo vā appamattakopi **parilāho na vijjatīti**.

722. Idāni yasmā imā gāthāyo sutvā nālakattherassa cittaṃ udapādi – “yadi ettakaṃ moneyyaṃ sukaraṃ na dukkaraṃ, sakkā appakasirena pūretu”nti, tasmāssa bhagavā “dukkameva moneyya”nti dassento puna “**moneyyaṃ te upaṇṇissa**”ntiādīmāha. Tattha **upaṇṇissanti** upaṇṇāpeyyaṃ, kathayissanti vuttaṃ hoti. Khuradhārā upamā assāti **khuradhārūpamo**. **Bhaveti** bhaveyya. Ko adhippāyo? Moneyyaṃ paṭipanno bhikkhu khuradhāraṃ upamaṃ katvā paccayesu vatteyya. Yathā madhudiddhaṃ khuradhāraṃ lihanto, chedato, jivhaṃ rakkhati, evaṃ dhammena laddhe paccaye paribhuñjanto cittaṃ kilesuppattito rakkheyyāti vuttaṃ hoti. Paccayā hi parisuddhena ñāyena laddhuñca anavajjaparibhogena paribhuñjituñca na sukkena sakkāti bhagavā paccayanissitameva bahuso bhaṇati. **Jivhāya tālumāhacca, udare saṇṇato siyāti** jivhāya tāluṃ uppīḷetvāpi rasataṇhaṃ vinodento kiliṭṭhena maggena uppannapaccaye asevento udare saṃyato siyā.

723. Alīnacitto ca siyāti niccaṃ kusalānaṃ dhammānaṃ bhāvanāya aṭṭhitakāritāya akusītacitto ca bhaveyya. **Na cāpi bahu cintayeti** ñātijanapadāmaravitakkavasena ca bahuṃ na cinteyya. **Nirāmagandho asito, brahmacariyaparāyaṇoti** nikkilesa ca hutvā taṇhādīṭṭhīhi kismiñci bhave anissito sikkhattayasakalasāsanabrahmacariyaparāyaṇo eva bhaveyya.

724-5. Ekāsanassāti vivittāsanassa. Āsanamukhena cettha sabbairiyāpathā vuttā. Yato sabbairiyāpathesu ekībhāvassa sikkheyyāti vuttaṃ hotīti vedītabbaṃ. Ekāsanassāti ca sampadānavacanametam. **Samaṇūpāsanassa cāti** samaṇehi upāsītābassa aṭṭhatīmsārammaṇabhāvanānuyogassa, samaṇānaṃ vā upāsanabhūtassa aṭṭhatīmsārammaṇabhedasseva. Idampi sampadānavacanameva, upāsanatthanti vuttaṃ hoti. Ettha ca ekāsanena kāyaviveko, samaṇūpāsanena cittaviveko vutto hotīti vedītabbo. **Ekattaṃ monamakkhātanti** evamidaṃ kāyacittavivekavasena “ekattaṃ mona”nti akkhātaṃ. **Eko ce abhiraṃsisāti** idaṃ pana uttaragāthāpekkhaṃ padam, “atha bhāhisi dasadisā”ti iminā assa sambandho.

Bhāhisiti bhāsissasi pakāsessasi. Imaṃ paṭipadam bhāvento sabbadisāsu kittiyā pākāto bhavissasīti vuttaṃ hoti. **Sutvā dhīrānanti**ādīnaṃ pana catunnaṃ padānaṃ ayamattho – yena ca kittighosena bhāhisi dasadisā taṃ **dhīrānaṃ jhāyīnaṃ kāmacāgīnaṃ nighosaṃ sutvā** atha tvaṃ tena uddhaccaṃ

anāpajjivā **bhiyyo hiriṇca saddhaṇca** kareyyāsi, tena ghosena harāyamāno “niyyānikapaṭipadā aya”nti saddhaṃ uppādetvā uttari paṭipattimeva brūheyyāsi. **Māmakoti** evaṇhi sante mama sāvako hotīti.

726. Taṃ nadīhīti yaṃ taṃ mayā “hiriṇca saddhaṇca bhiyyo kubbethā”ti vadatā “uddhaccaṃ na kātabba”nti vuttam, taṃ iminā nadīnidassanenāpi jānātha, tabbipariyāyaṇca **sobbhesu** ca **padaresuca** jānātha. **Sobbhesūti** mātikāsu. **Padaresūti** darīsu. Kathaṃ? **Ṣaṇantā yanti kusobbhā, tuṇhī yanti mahodadhīti**. Kusobbhā hi sobbhapadarādibhedā sabbāpi kunnadiyo ṣaṇantā saddhaṃ karontā uddhatā hutvā yanti, gaṅgādibhedā pana mahānadiyo tuṇhī yanti, evaṃ “moneyyaṃ pūremī”ti uddhato hoti amāmakō, māmakō pana hiriṇca saddhaṇca uppādetvā nīcaccittova hoti.

727-9. Kiṇca bhiyyo – **yadūnakam...pe... paṇḍitoti**. Tattha siyā – sace aḍḍhakumbhūpamo bālo ṣaṇantatāya, rahado pūrova paṇḍito santatāya, atha kasmā buddhasamaṇo evaṃ dhammadesanābyāvaṭo hutvā bahuṃ bhāsati iminā sambandhena “**yaṃ samaṇo**”ti gāthamāha. Tassattho – **yaṃ buddhasamaṇo bahuṃ bhāsati upetaṃ atthasaṇhitam**, atthupetaṃ dhammupetaṇca hitena ca saṃhitam, taṃ na uddhaccena, apica kho **jānaṃ so dhammaṃ deseti** divasampi desento nippapaṇcova hutvā. Tassa hi sabbhaṃ vacīkammaṃ ṇāṇānuparivatti. Evaṃ desento ca “idamassa hitaṃ idamassa hita”nti nānappakārato **jānaṃ so bahu bhāsati**, na kevalaṃ bahubhāṇitāya. Avasānagāthāya sambandho – evaṃ tāva sabbaññutaññāṇena samannāgato buddhasamaṇo jānaṃ so dhammaṃ deseti, jānaṃ so bahu bhāsati. Tena desitaṃ pana dhammaṃ nibbedhabhāgiyeneva ṇāṇena yo ca jānaṃ saṃyatatto, jānaṃ na bahu bhāsati, sa muni monamarahati, sa muni monamajjhagāti. Tassattho – taṃ dhammaṃ jānanto **saṃyatatto** guttacitto hutvā yaṃ bhāsitaṃ sattānaṃ hitasukhāvahaṃ na hoti, taṃ **jānaṃ na bahu bhāsati**. So evaṃvidho monatthaṃ paṭipannaṃ muni moneyyapaṭipadāsankhātāṃ **monaṃ arahati**. Na kevalaṇca arahatiyeva, apica kho pana **sa muni** arahattamaggañāṇasankhātāṃ **monaṃ ajjhagā** icceva veditabboti arahattanikūṭena desanaṃ niṭṭhāpesi.

Taṃ sutvā nālakatthero tīsu ṭhānesu appiccho ahoṣi dassane savane pucchāyāti. So hi desanāpariyosāne pasannacitto bhagavantaṃ vanditvā vanaṃ pavittṭho, puna “aho vatāhaṃ bhagavantaṃ passeyya”nti lolabhāvaṃ na janesi. Ayamassa dassane appicchatā. Tathā “aho vatāhaṃ puna dhammadesanaṃ suṇeyya”nti lolabhāvaṃ na janesi. Ayamassa savane appicchatā. Tathā “aho vatāhaṃ puna moneyyapaṭipadaṃ puccheyya”nti lolabhāvaṃ na janesi. Ayamassa pucchāya appicchatā.

So evaṃ appiccho samāno pabbatapādaṃ pavisitvā ekavanasāṇḍe dve divasāni na vasi, ekarukkhamūle dve divasāni na nisīdi, ekagāme dve divasāni piṇḍāya na pāvīsi. Iti vanato vanaṃ, rukkhatō rukkhaṃ, gāmato gāmaṃ āhiṇḍanto anurūpapaṭipadaṃ paṭipajjivā aggaphale patiṭṭhāsi. Atha yasmā moneyyapaṭipadaṃ ukkaṭṭhaṃ katvā pūrento bhikkhu satteva māsāni jīvati, majjhimaṃ katvā pūrento satta vassāni, mandaṃ katvā pūrento soḷasa vassāni. Ayaṇca ukkaṭṭhaṃ katvā pūresi, tasmā satta māse ṭhatvā attano āyusankhāraparikkhayaṃ ṇatvā nhāyitvā nivāsetvā kāyabandhanaṃ bandhitvā diguṇaṃ saṅghāṭiṃ pārupitvā dasabalābhimukho pañcapatiṭṭhitaṃ vanditvā añjaliṃ paggahetvā hiṅgulakapabbataṃ nissāya ṭhitakova anupādisesāya nibbānadhātuyā parinibbāyi. Tassa parinibbutabhāvaṃ ṇatvā bhagavā bhikkhusaṅghena saddhiṃ tattha gantvā sarīrakiccaṃ katvā dhātuyo gāhāpetvā cetiyaṃ patiṭṭhāpetvā agamāsīti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya nālakasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

12. Dvayatānupassanāsuttavaṇṇanā

Evaṃ me sutanti dvayatānupassanāsuttaṃ. Kā uppatti? Imassa suttassa attajjhāsayato uppatti.

Attajjhāsayena hi bhagavā imaṃ suttaṃ desesi. Ayamettha saṅkhepo, vitthāro panassa atthavaṇṇanāyameva āvi bhavissati. Tattha **evaṃ me sutantiādini** vuttanayāneva. **Pubbārāmeti** sāvattinagarassa puratthimadisāyaṃ ārāme. **Migāramātu pāsādeti** ettha visākhā upāsikā attano sasurena migārena seṭṭhinā mātuṭṭhāne ṭhapitattā “migāramātā”ti vuccati. Tāya migāramātuyā navakoṭṭiagghanakaṃ mahālatāpīlandhanaṃ vissajjetvā kārāpito pāsādo heṭṭhā ca upari ca pañca pañca gabbhasatāni katvā saḥsakūṭāgāragabbho, so “migāramātupāsādo”ti vuccati. Tasmim migāramātu pāsāde.

Tena kho pana samayena bhagavāti yaṃ samayaṃ bhagavā sāvattiṃ nissāya pubbārāme migāramātu pāsāde viharati, tena samayena. **Tadahuposatheti** tasmim ahu uposathe, uposathadivaseti vuttaṃ hoti. **Pannaraseti** idaṃ uposathaggahaṇena sampattāvasesuposathapaṭikkhepavacanāṃ. **Puṇṇāya puṇṇamāya rattiyāti** pannarasadivasattā divasagaṇanāya abbhādiupakkilesavirahattā rattiguṇasampattiyā ca puṇṇattā puṇṇāya, paripuṇṇacandattā puṇṇamāya ca rattiyā. **Bhikkhusaṅghaparivutoti** bhikkhusaṅghena parivuto. **Abbhokāse nisinno hotīti** migāramātu ratanapāsādapariveṇe abbhokāse upari appaṭicchanne okāse paññattavarabuddhāsane nisinno hoti. **Tuṇhībhūtaṃ tuṇhībhūtaṃ** atīva tuṇhībhūtaṃ, yato yato vā anuviloketi, tato tato tuṇhībhūtaṃ, tuṇhībhūtaṃ vācāya, puna tuṇhībhūtaṃ kāyena. **Bhikkhusaṅghaṃ anuviloketvāti** taṃ parivāretvā nisinnaṃ anekasahassabhikkhuparimāṇaṃ tuṇhībhūtaṃ tuṇhībhūtaṃ bhikkhusaṅghaṃ “ettakā ettha sotāpannā, ettakā sakadāgāmino, ettakā anāgāmino ettakā āradhaviṇṇasakā kalyāṇaputhujjanā, imassa bhikkhusaṅghassa kīdisī dhammadesanā sappāyā”ti sappāyadhammadesanāparicchedanattaṃ ito cito ca viloketvā.

Ye te, bhikkhave, kusalā dhammāti ye te ārogyaṭṭhena anavajjaṭṭhena iṭṭhaphalaṭṭhena kosallasambhūtaṭṭhena ca kusalā sattatimsabodhipakkhiyadhammā, tajjotakā vā pariyattidhammā. **Ariyā niyyānikā sambodhagāminoti** upagantabbaṭṭhena ariyā, lokato niyyānaṭṭhena niyyānikā, sambodhasaṅkhātāṃ arahattaṃ gamaṇaṭṭhena sambodhagāmino. **Tesaṃ vo bhikkhave...pe... savanāya**, tesaṃ bhikkhave kusalānaṃ...pe... sambodhagāmināṃ kā upanisā, kiṃ kāraṇaṃ, kiṃ payojanaṃ tumhākaṃ savanāya, kimattaṃ tumhe te dhamme suṇāthāti vuttaṃ hoti. **Yāvadeva dvayatānaṃ dhammānaṃ yathābhūtaṃ ṇāṇyāti** ettha **yāvadevāti** paricchedāvadhāraṇavacanāṃ. Dve avayavā etesanti dvayā, dvayā eva dvayatā, tesaṃ dvayatānaṃ. “Dvayāna”ntipi pātho. **Yathābhūtaṃ ṇāṇyāti** aviparītaṇāṇāya. Kiṃ vuttaṃ hoti? Yadetāṃ lokiyalokuttarādibhedena dvidhā vavattitānaṃ dhammānaṃ vipassanāsaṅkhātāṃ yathābhūtaṇāṇaṃ, etadatthāya na ito bhīyyoti, savanena hi ettakaṃ hoti, taduttari visesādhigamo bhāvanāyāti. **Kiñca dvayatāṃ vadethāti** ettha pana sace, vo bhikkhave, siyā, kiñca tumhe, bhante, dvayatāṃ vadethāti ayamadhippāyo. Padattho pana “kiñca dvayatābhāvaṃ vadethā”ti.

(1) Tato bhagavā dvayatāṃ dassento “**idaṃ dukkha**”nti evamādimāha. Tattha dvayatānaṃ catusaccadhammānaṃ “idaṃ dukkhaṃ, ayaṃ dukkhasamudayo”ti evaṃ lokiyassa ekassa avayavassa sahetukassa vā dukkhassa dassanena **ayaṃ ekānupassanā**, itarā lokuttarassa dutiyassa avayavassa saupāyassa vā nirodhassa dassanena **dutiyānupassanā**. Paṭhamā cettha tatiyacatutthavisuddhīhi hoti, dutiyā pañcamavisuddhiyā. **Evaṃ sammā dvayatānupassinoti** iminā vuttanayena sammā dvayadhamme anupassantassa satiyā avippavāseṇa **appamattassa**, kāyikacetāsikavīriyātāpena **ātāpino** kāye ca jīvite ca nirapekkhattā, **pahitattassa**. **Pāṭikaṅkhanti** icchitabbaṃ. **Diṭṭheva dhamme aññāti** asmiṃyeva attabhāve arahattaṃ. **Sati vā upādisese anāgāmitāti** “upādisesa”nti punabbhavavasena upādātābakkhandhasesaṃ vuccati, tasmim vā sati anāgāmiabhāvo paṭikaṅkhoti dasseti. Tattha kiñcāpi heṭṭhimaphalānipi evaṃ dvayatānupassinova honti, uparimaphalesu pana ussāhaṃ janento evamāha.

Idamavocātiādi saṅgītikārānaṃ vacanaṃ. Tattha **idanti** “ye te, bhikkhave”tiādivuttanidassanaṃ. **Etanti** idāni “ye dukkha”nti evamādivattabagāthābandhanidassanaṃ. Imā ca gāthā catusaccadīpakattā vuttatthadīpikā eva, evaṃ santepi gāthārucikānaṃ pacchā āgatānaṃ pubbe vuttaṃ asamatthāyā anuggahetvā “idāni yadi vadeyya sundara”nti ākaṅkhanānaṃ vikkhittacittānaṃca atthāya vuttā.

Visesatthadīpikā vāti avipassake vipassake ca dassetvā tesam vaṭṭavivaṭṭadassanato, tasmā visesatthadassanatthameva vuttā. Esa nayo ito parampi gāthāvacanesu.

730. Tattha **yattha cāti** nibbānaṃ dasseti. Nibbāne hi dukkhaṃ sabbaso uparujjhati, sabbappakāraṃ uparujjhati, sahetukaṃ uparujjhati, asesañca uparujjhati. **Tañca magganti** tañca aṭṭhaṅgikaṃ maggaṃ.

731-3. Cetovimuttihiṇā te, atho paññāvimuttiyāti ettha arahattaphalasaṃmādhī rāgavirāgā cetovimutti, arahattaphalapaññā avijjāvirāgā paññāvimuttīti veditabbā. Taṇhācaritena vā appanājhānabalena kilese vikkhambhetvā adhigataṃ arahattaphalaṃ rāgavirāgā cetovimutti, diṭṭhacaritena upacārājjhānamattaṃ nibbattetvā vipassitvā adhigataṃ arahattaphalaṃ avijjāvirāgā paññāvimutti. Anāgāmi-phalaṃ vā kāmarāgaṃ sandhāya rāgavirāgā cetovimutti, arahattaphalaṃ sabbappakārato avijjāvirāgā paññāvimuttīti. **Antakiriyaṃyāti** vaṭṭadukkassa antakaraṇatthāya. **Jātijarūpagāti** jātijaraṃ upagatā, jātijarāya vā upagatā, na parimuccanti jātijarāyāti evaṃ veditabbā. Sesamettha ādito pabhuti pākaṭameva. Gāthāpariyosāne ca saṭṭhimattā bhikkhū taṃ desanaṃ uggahetvā vipassitvā tasmiṃyeva āsane arahattaṃ pāpuṇiṃsu. Yathā cettha, evaṃ sabbavāresu.

(2) Ato eva bhagavā “**siyā aññenapi pariyāyena**”tiādinā nayena nānappakārato dvayatānupassanaṃ āha. Tattha dutiyavāre **upadhipaccayāti** sāsavakamma-paccayā. Sāsavakammañhi idha “upadhī”ti adhippettaṃ. **Asesavirāganīrodhāti** asesam virāgena nīrodhā, asesavirāgasāṅkhātā vā nīrodhā.

734. Upadhinidānāti kamma-paccayā. **Dukkassa jātipabhavānupassīti** vaṭṭadukkassa jātikāraṇaṃ “upadhī”ti anupassanto. Sesamettha pākaṭameva. Evaṃ ayampi vāro cattāri saccāni dīpetvā arahattanikūṭeneva vutto. Yathā cāyaṃ, evaṃ sabbavārā.

(3) Tattha tatiyavāre **avijjāpaccayāti** bhavagāmi-kamma-sambhāra-avijjāpaccayā. Dukkhaṃ pana sabbattha vaṭṭadukkameva.

735. Jātimaraṇasaṃsāraṇti khandhanibbattiṃ jātiṃ khandhabhedam maraṇaṃ khandhapaṭipāṭiṃ saṃsārañca. **Vajantīti** gacchanti upenti. **Itthabhāvaññathābhāvanti** imaṃ manussabhāvaṃ ito avasesaaññanikāyabhāvañca. **Gatīti** paccayabhāvo.

736. Avijjā hāyanti avijjā hi ayaṃ. **Vijjāgatā ca ye sattāti** ye ca arahattamaggavijjāya kilese vijjhītvā gatā khīṇāsavasattā. Sesamuttānatthameva.

(4) Catutthavāre **saṅkhārapaccayāti** puññāpuññāneñjābhisāṅkhārapaccayā.

738-9. Etamādīnavam nītvāti yadidaṃ dukkhaṃ saṅkhārapaccayā, etaṃ ādīnavanti nītvā. **Sabbasaṅkhārasamathāti** sabbesaṃ vuttappakāraṇaṃ saṅkhāraṇaṃ maggañāṇena samathā, upahataṭāya phalasaṃmatthāyāti vuttaṃ hoti. **Saññānanti** kāmasaññādinam maggeneva uparodhanā. **Etam nītvā yathātathanti** etaṃ dukkhakkhayaṃ aviparītaṃ nītvā. **Sammaddasāti** sammādasanaṃ. **Sammadaññāyāti** saṅkhatam aniccādito, asaṅkhatañca niccādito nītvā. **Mārasamyoganti** tebhūmakavaṭṭam. Sesamuttānatthameva.

(5) Pañcamavāre **viññānapaccayāti** kamma-sahajāta-abhisāṅkhāravīññānapaccayā.

741. Nicchātoti nittaṇho. **Parinibbutoti** kilesa-parinibbānena parinibbuto hoti. Sesam pākaṭameva.

(6) Chaṭṭhavāre **phassapaccayāti** abhisāṅkhāravīññānasampayuttaphassapaccayāti attho. Evaṃ

ettha padapaṭipāṭiyā vattabbāni nāmarūpasalāyatanāni avatvā phasso vutto. Tāni hi rūpamissakattā kammampayuttāneva na honti, idañca vaṭṭadukkhāṃ kammato vā sambhaveyya kammampayuttadhammato vāti.

742-3. Bhavasotānusārīnanti taṇhānusārīnaṃ. Pariññāyāti tīhi pariññāhi pariñānitvā. Aññāyāti arahattamaggapaññāya ñatvā. Upasame ratāti phalasaṃpattivasena nibbāne ratā. Phassābhisaṃmayāti phassaṃnirodhā. Sesamā pākaṭameva.

(7) Sattamavāre **vedanāpaccayāti** kammampayuttavedanāpaccayā.

744-5. Adukkhamasukhāṃ sahāti adukkhāmasukhena saha. Etaṃ dukkhanti ñatvānāti etaṃ sabbamā vedayitāṃ “dukkhākāraṇa”nti ñatvā, vipariñāmaṭṭhitiaññāpadukkhātāhi vā dukkhāṃ ñatvā. Mosadhammanti nassanadhammāṃ. Palokinanti jarāmarañehi palujjanadhammāṃ. Phussa phussāti udayabbayaññāne phusitvā phusitvā. Vayaṃ passanti ante bhaṅgameva passanto. Evaṃ tattha vijānātīti evaṃ tā vedanā vijānāti, tattha vā dukkhābhāvaṃ vijānāti. Vedanānaṃ khayāti tato paramā maggaññāne kammampayuttānaṃ vedanānaṃ khayā. Sesamuttānameva.

(8) Aṭṭhamavāre **taṇhāpaccayāti** kammāmbhārataṇhāpaccayā.

747. Etaṃādīnaṃ ñatvā, taṇhāṃ dukkhassa sambhavanti etaṃ dukkhassa sambhavaṃ taṇhāya ādīnaṃ ñatvā. Sesamuttānameva.

(9) Navamavāre **upādānapaccayāti** kammāmbhāraupādānapaccayā.

748-9. Bhavoti vipākabhavo khandhapātubhāvo. Bhūto dukkhanti bhūto sambhūto vaṭṭadukkhāṃ nigacchati. Jātassa maraṇanti yatrāpi “bhūto sukhaṃ nigacchati”ti bālā maññanti, tatrāpi dukkhameva dassento āha – “jātassa maraṇaṃ hotī”ti. Dutiyagāthāya yojanā – aniccādīhi sammadaññāya paṇḍitā upādānakkhayā jātikkhayaṃ nibbānaṃ abhiññāya na gacchanti punabbhavanti.

(10) Dasamavāre **ārambhapaccayāti** kammampayuttavīriyapaccayā.

751. Anārambhe vimuttinoti anārambhe nibbāne vimuttassa. Sesamuttānameva.

(11) Ekādasamavāre **āhārapaccayāti** kammampayuttāhārapaccayā. Aparo nayo – catubbidhā sattā rūpūpagā, vedanūpagā, saññūpagā, saṅkhārūpagāti. Tattha ekādasavidhāya kāmādhātuyā sattā **rūpūpagā** kabalīkārahārasevanato. Rūpadhātuyā sattā aññātra asaññehi **vedanūpagā** phassāhārasevanato. Heṭṭhā tividhāya arūpadhātuyā sattā **saññūpagā** saññābhiniḥḥattamanosañcetanāhārasevanato. Bhavagge sattā **saṅkhārūpagā** saṅkhārābhiniḥḥattaviññāhārasevanatoti. Evampi yaṃ kiñci dukkhāṃ sambhoti, sabbamā āhārapaccayāti veditabbamā.

755. Ārogyanti nibbānaṃ. Saṅkhāya sevīti cattāro paccaye paccavekkhitvā sevamāno, “pañcakkhandhā dvādasāyatanāni aṭṭhārasadhātuyo”ti evaṃ vā lokaṃ saṅkhāya “aniccaṃ dukkhāṃ anattā”ti ñāneva sevamāno. Dhammaṭṭhoti catusaccadhamme ṭhito. Saṅkhyāṃ nopetīti “devo”ti vā “manusso”ti vā ādikaṃ saṅkhyāṃ na gacchati. Sesamuttānameva.

(12) Dvādasamavāre **iñjītapaccayāti** taṇhāmānadiṭṭhikammakilesaiñjītesu yato kutoci kammāmbhāriñjītapaccayā.

757. Ejaṃ vossajjāti taṇhāṃ cajiṭvā. Saṅkhāre uparundhiyāti kammaṃ kammampayutte ca

sāṅkhāre nirodhetvā. Sesamuttānameva.

(13) Terasamavāre **nissitassa calitanti** taṅhāya taṅhādīṭṭhimānehi vā khandhe nissitassa sīhasutte (saṃ. ni. 3.78) devānaṃ viya bhayacalanaṃ hoti. Sesamuttānameva.

(14) Cuddasamavāre **rūpehīti** rūpabhavēhi rūpasamāpattīhi vā. **Arūpāti** arūpabhavā arūpasamāpattīyo vā. **Nirodhoti** nibbānaṃ.

761. Maccuhāyinoti maraṇamaccu kilesamaccu devaputtamaccuhāyino, tividhampi taṃ maccuṃ hitvā gāminoti vuttaṃ hoti. Sesamuttānameva.

(15) Pannarasamavāre **yanti** nāmarūpaṃ sandhāyāha. Tañhi lokena dhuvasubhasukhattavasena “idaṃ sacca”nti upanijjhāyitaṃ diṭṭhamālokitam. **Tadamariyānanti** idaṃ ariyānaṃ, anuṇāsikaikāralopaṃ katvā vuttaṃ. **Etam musāti** etaṃ dhuvādivasena gahitampi musā, na tādisaṃ hotīti. Puna **yanti** nibbānaṃ sandhāyāha. Tañhi lokena rūpavedanādīnamabhāvato “idaṃ musā natthi kiñcī”ti upanijjhāyitaṃ. **Tadamariyānaṃ etam saccanti** taṃ idaṃ ariyānaṃ etaṃ nikkilesasaṅkhātā subhabhāvā, pavattidukkhapaṭipakkhasaṅkhātā sukhabhāvā, accantasantisāṅkhātā niccabhāvā ca anapagamanena paramatthato “sacca”nti yathābhūtaṃ sammappaññāya sudiṭṭham.

762-3. Anattani attamāninti anattani nāmarūpe attamāniṃ. **Idaṃ saccanti maññatīti** idaṃ nāmarūpaṃ dhuvādivasena “sacca”nti maññati. **Yena yena hīti** yena yena rūpe vā vedanāya vā “mama rūpaṃ, mama vedanā”tiādinā nayena maññanti. **Tato tanti** tato maññitākārā taṃ nāmarūpaṃ **hoti aññathā**. Kiṃ kāraṇaṃ? **Tañhi tassa musā hoti**, yasmā taṃ yathāmaññitākārā musā hoti, tasmā aññathā hotīti attho. Kasmā pana musā hotīti? **Mosadhammañhi ittaraṃ**, yasmā yaṃ ittaraṃ parittapaccupaṭṭhānaṃ, taṃ mosadhammaṃ nassanadhammaṃ hoti, tathārūpaṅca nāmarūpanti. **Saccābhisamayāti** saccāvabodhā. Sesamuttānameva.

(16) Soḷasamavāre **yanti** chabbidhamiṭṭhārammaṇaṃ sandhāyāha. Tañhi lokena salabhamacchamakkaṭādihi padīpabalisaḷepādayo viya “idaṃ sukha”nti upanijjhāyitaṃ. **Tadamariyānaṃ etam dukkhanti** taṃ idaṃ ariyānaṃ “kāma hi citrā madhurā manoramā, virūparūpena mathenti citta”ntiādinā (su. ni. 50; cūḷani. khaggavisāṇasuttaniddeśa 136) nayena “etaṃ dukkha”nti yathābhūtaṃ sammappaññāya sudiṭṭham. Puna **yanti** nibbānameva sandhāyāha. Tañhi lokena kāmaguṇābhāvā “dukkha”nti upanijjhāyitaṃ. **Tadamariyānanti** taṃ idaṃ ariyānaṃ paramatthasukhato “etaṃ sukha”nti yathābhūtaṃ sammappaññāya sudiṭṭham.

765-6. Kevalāti anavasesā. **Iṭṭhāti** icchitā patthitā. **Kantāti** piyā. **Manāpāti** manavuḍḍhikarā. **Yāvatatthīti vuccatīti** yāvatā ete cha ārammaṇā atthīti vuccanti. Vacanabyattayo veditabbo. **Ete voti** ettha voti nipātamattaṃ.

767-8. Sukhanti diṭṭhamariyehi, sakkāyassuparodhananti “sukha”miti ariyehi pañcakkhandhanirodho diṭṭho, nibbānanti vuttaṃ hoti. **Paccanīkamidaṃ hotīti** paṭilomamidaṃ dassanaṃ hoti. **Passatanti** passantānaṃ, paṇḍitānanti vuttaṃ hoti. **Yaṃ pareti** ettha **yanti** vatthukāme sandhāyāha. Puna **yaṃ pareti** ettha nibbānaṃ.

769-71. Passāti sotāraṃ ālapati. **Dhammanti** nibbānadhammaṃ. **Sampamūlhetthaviddasūti** sampamūlhā ettha aviddasū bālā. Kiṃkāraṇaṃ sampamūlhā? **Nivutānaṃ tamo hoti, andhakāro apassatam**, bālānaṃ avijjāya nivutānaṃ otthaṭānaṃ andhabhāvakaraṇo tamo hoti, yena nibbānadhammaṃ daṭṭhuṃ na sakkonti. **Sataṅca vivaṭaṃ hoti, āloko passatāmivāti** sataṅca sappurisānaṃ paññādassanena passatam ālokova vivaṭaṃ hoti nibbānaṃ. **Santike na vijānanti, magā dhammassakovidāti** yaṃ attano sarīre tacapañcakamattaṃ paricchinditvā anantameva adhigantabbato, attano khandhānaṃ vā nirodhamattato santike nibbānaṃ, taṃ evaṃ santike santampi na

vijānanti magabhūtā janā maggāmaggadhammassa saccadhammassa vā akovidā, sabbathā **bhavarāga...pe... susambudho**. Tattha **māradheyānupannehī** tebhūmakavaṭṭaṃ anupannehi.

772. Pacchimagāthāya sambandho “evaṃ asusambudhaṃ **ko nu aññatra mariyehī**”ti. Tassattho – ṭhapetvā ariye ko nu añño nibbānapadaṃ jānituṃ arahati, yaṃ padaṃ catutthena ariyamaggena sammadaññāya anantameva anāsavā hutvā kilesapariniḥḥānena pariniḥḥanti, sammadaññāya vā anāsavā hutvā ante anupādisesāya nibbānadhātuyā pariniḥḥantīti arahattanikūṭena desanaṃ niṭṭhāpesi.

Attamanāti tuṭṭhamanā. **Abhinanduntī** abhinandiṃsu. **Imasmiñca pana veyyākaraṇasminti** imasmiṃ soḷasame veyyākaraṇe. **Bhaññamāneti** bhaññamāne. Sesamaṃ pākāṭameva.

Evaṃ sabbesupi soḷasasu veyyākaraṇesu saṭṭhimatte saṭṭhimatte katvā saṭṭhiadhikānaṃ navannaṃ bhikkhusatānaṃ anupādāya āsavehi cittāni vimuccīṃsu, soḷasakkhattuṃ cattāri cattāri katvā catusaṭṭhi saccānettha veneyyavasena nānappakārato desitānīti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya dvayatānupassanāsuttavaṇṇanā

Niṭṭhittā.

Niṭṭhito ca tatiyo vaggo atthavaṇṇanāyato, nāmena

Mahāvaggoti.

4. Aṭṭhakavaggo

1. Kāmasuttavaṇṇanā

773. **Kāmaṃ kāmayamānassāti** kāmasuttaṃ. Kā uppatti? Bhagavati kira sāvatthiyaṃ viharante aññataro brāhmaṇo sāvatthiyā jetavanassa ca antare aciravatīnadītīre “yavaṃ vapissāmī”ti khettaṃ kasati. Bhagavā bhikkhusaṅghaparivuto piṇḍāya pavisanto taṃ disvā āvajjento addasa – “assa brāhmaṇassa yavā vinassissantī”ti, puna upanissayasampattiṃ āvajjento cassa sotāpattiṃ phalassa upanissayaṃ addasa. “Kadā pāpuṇeyyā”ti āvajjento “sasse vinaṭṭhe sokābhībhūto dhammadesanaṃ sutvā”ti addasa. Tato cintesi – “sacāhaṃ tadā eva brāhmaṇaṃ upasaṅkamissāmi, na me ovādaṃ sotabbaṃ maññissati. Nānārucikā hi brāhmaṇā, handa, naṃ ito pabhutiyeva saṅgaṇhāmi, evaṃ mayi muducitto hutvā tadā ovādaṃ sossatī”ti brāhmaṇaṃ upasaṅkamitvā āha – “kiṃ, brāhmaṇa, karosī”ti. Brāhmaṇo “evaṃ uccākulīno samaṇo gotamo mayā saddhiṃ paṭisanthāraṃ karotī”ti tāvatakena eva bhagavati pasannacitto hutvā “khettaṃ, bho gotama, kasāmi yavaṃ vapissāmī”ti āha. Atha sārīputtatthero cintesi – “bhagavā brāhmaṇena saddhiṃ paṭisanthāraṃ akāsi, na ca ahetu appaccayā tathāgatā evaṃ karontī, handāhampi tena saddhiṃ paṭisanthāraṃ karomī”ti brāhmaṇaṃ upasaṅkamitvā tatheva paṭisanthāramakāsi. Evaṃ mahāmoggallānatthero sesā ca asīti mahāsāvaka. Brāhmaṇo atīva attamano ahosi.

Atha bhagavā sampajjamānēpi sasse ekadivasamaṃ katabhattakicco sāvatthito jetavanaṃ gacchanto maggā okkamma brāhmaṇassa santikaṃ gantvā āha – “sundaraṃ te, brāhmaṇa, yavakkhetta”nti. “Evaṃ, bho gotama, sundaraṃ, sace sampajjissati, tumhākampi saṃvibhāgaṃ karissāmī”ti. Athassa catumāsaccayena yavā nipphajjīṃsu. Tassa “ajja vā sve vā lāyissāmī”ti ussukkaṃ kurumānasseva mahāmegho uṭṭhahitvā sabbarattīṃ vassi. Aciravatī nadī pūrā āgantvā sabbaṃ yavaṃ vahi. Brāhmaṇo sabbarattīṃ anattamano hutvā pabhāte nadītīraṃ gato sabbaṃ sassavipattiṃ disvā “vinaṭṭhomhi, kathaṃ

dāni jīvissāmī’’ti balavasokaṃ uppādesi. Bhagavāpi tameva rattim paccūsasamaye buddhacakkhunā lokaṃ volokento ‘‘ajja brāhmaṇassa dhammadesanākālo’’ti ñatvā bhikkhācāravattena sāvattim pavisitvā brāhmaṇassa gharadvāre aṭṭhāsi. Brāhmaṇo bhagavantaṃ disvā ‘‘sokābhībhūtaṃ maṃ assāsetukāmo samaṇo gotamo āgato’’ti cintevā āsanaṃ paññāpetvā pattaṃ gahetvā bhagavantaṃ nisīdāpesi. Bhagavā jānantova brāhmaṇaṃ pucchi – ‘‘kiṃ brāhmaṇa paduṭṭhacitto vihāsī’’ti? Āma, bho gotama, sabbaṃ me yavakkhettaṃ udakena vūḷhanti. Atha bhagavā ‘‘na, brāhmaṇa, vipanne domanassaṃ, sampanne ca somanassaṃ kātappaṃ. Kāmā hi nāma sampajjantipi vipajjantipi’’ti vatvā tassa brāhmaṇassa sappāyaṃ ñatvā dhammadesanāvasena imaṃ suttaṃ abhāsī. Tattha saṅkhepato padatthasambandhamattameva vaṇṇayissāma, vitthāro pana niddese (mahāni. 1) vuttanayeneva vedītabbo. Yathā ca imasmiṃ sutte, evaṃ ito paraṃ sabbasuttasu.

Tattha **kāmanti** manāpiyarūpāditebhūmakadhammasaṅkhātaṃ vatthukāmaṃ, **kāmayaṃānassāti** icchamānassa. **Tassa ce taṃ samijjhatīti** tassa kāmayaṃānassa sattassa taṃ kāmasaṅkhātaṃ vatthu samijjhati ce, sace so taṃ labhatīti vuttaṃ hoti. **Addhā pītimano hotīti** ekaṃsaṃ tuṭṭhacitto hoti. **Laddhāti** labhitvā. **Maccoti** satto. **Yadicchatīti** yaṃ icchati.

774. Tassa ce kāmayaṃānassāti tassa puggalassa kāme icchamānassa, kāmēna vā yāyamaṇassa. **Chandajātassāti** jātataṇhassa. **Jantunoti** sattassa. **Te kāmā parihāyantīti** te kāmā parihāyanti ce. **Sallaviddhova ruppattīti** atha ayomayādinā sallena viddho viya piḷiyati.

775. Tatiyagāthāya saṅkhepattro – **yo** pana ime **kāme** tattha chandarāgavikkhambhanena vā samucchēdena vā attano pādena **sappassa** siraṃ iva **parivajjeti**. **So** bhikkhu sabbaṃ lokaṃ visaritvā ṭhitattā **loke visattikāsaṅkhātaṃ taṇhaṃ sato** hutvā **samativattatīti**.

776-8. Tato parāsaṃ tissannaṃ gāthānaṃ ayaṃ saṅkhepattro – **yo** etaṃ sālikkhetādiṃ **khettaṃ** vā gharavattādiṃ **vatthum** vā kahāpaṇasaṅkhātaṃ **hiraṇṇaṃ** vā goassabhedam **gavāssaṃ** vā itthisaññikā **thiyo** vā ñātibandhavādī **bandhū** vā aññe vā manāpiyarūpādī **puthu kāme anugijjhati**, taṃ puggalaṃ **abalasaṅkhātā** kilesā **balīyanti** sahanti maddanti, saddhābalādivirahena vā abalaṃ taṃ puggalaṃ abalā kilesā balīyanti, abalattā balīyantīti attho. Atha taṃ kāmagiddham kāme rakkhantaṃ pariyesantañca sīhādayo ca pākāṭa**parissayā** kāyaduccaritādayo ca apākāṭa**parissayā maddanti**, **tato** apākāṭa**parissayehi** abhībhūtaṃ **taṃ** puggalaṃ jātiādi**dukkhaṃ bhinnaṃ nāvaṃ udakaṃ viya anveti**. **Tasmā** kāyagatāsatiādi**bhāvanāya jantu sadā sato** hutvā vikkhambhanasamucchēdavasena rūpādīsu vatthukāmesu sabbappakāraṃpi kilesakāmaṃ parivajjento **kāmāni parivajjaye**. Evaṃ **te** kāme **pahāya** tappahānakaramaggena vā catubbidhampi **tare oghaṃ** tareyya taritum sakkuṇeyya. Tato yathā puriso udakagarukaṃ **nāvaṃ siñcitvā** lahukāya nāvāya appakasireneva **pāragū** bhavēyya, paraṃ gacchēyya, evameva attabhāvanāvaṃ kilesūdakagarukaṃ siñcitvā lahukena attabhāvena **pāragū** bhavēyya, sabbadhammapāraṃ nibbānaṃ gato bhavēyya, arahattappattiyā gacchēyya ca, anupādisesāya nibbānadhātuyā parinibbātīti arahattanikūṭena desanaṃ niṭṭhāpesi. Desanāpariyosāne brāhmaṇo ca brāhmaṇī ca soṭāpattiphale patiṭṭhahiṃsūti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya kāmāsuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

2. Guhaṭṭhakasuttavaṇṇanā

779. Satto guhāyanti guhaṭṭhakasuttaṃ. Kā uppatti? Bhagavati kira sāvattiyam viharante āyasmā piṇḍolabhāradvājo kosambiyam gaṃgātīre āvaṭṭakaṃ nāma utenassa uyyānaṃ, tattha agamāsi sītale padese divāvihāraṃ nisīditukāmo. Aññadāpi cāyaṃ gacchateva tattha pubbāsevanena yathā gavampatitthero tāvatīṃsabhavananti vuttanayametam vaṅgīsasuttavaṇṇanāyaṃ. So tattha gaṅgātīre sītale rukkhamūle samāpattim appetvā divāvihāraṃ nisīdi. Rājāpi kho uteno taṃ divasaṃyeva

uyyānakīlikam gantvā bahudeva divasabhāgam naccagītādīhi uyyāne kīlitvā pānamadamatto ekissā itthiyā aṅke sīsam katvā sayi. Sesitthiyo “sutto rājā” ti utthahitvā uyyāne pupphaphalādīni gaṇhantiyo theram disvā hirottappaṃ upaṭṭhāpetvā “mā saddam akathā” ti aññamaññaṃ nivāretvā appasaddā upasaṅkamitvā vanditvā theram samparivāretvā nisīdīmsu. Thero samāpattito vuṭṭhāya tāsam dhammaṃ desesi, tā tuṭṭhā “sādhu sādhu” ti vatvā suṇanti.

Raṅṅo sīsam ankenādāya nisinnitthī “imā maṃ ohāya kīlantī” ti tāsū issāpakatā ūruṃ cāletvā rājānaṃ pabodhesi. Rājā paṭibujjhitvā itthāgāraṃ apassanto “kuhiṃ imā vasaliyo” ti āha. Sā āha – “tumhesu abahukatā ‘samaṇaṃ ramayissamā’ ti gatā” ti. So kuddho therābhīmuḅho agamāsī. Tā itthiyo rājānaṃ disvā ekaccā utthahīmsu, ekaccā “mahārāja, pabbajitassa santike dhammaṃ suṇāmā” ti na utthahīmsu. So tena bhīyosomattāya kuddho theram avanditvāva “kimattham āgatosī” ti āha. “Vivekattham mahārāja” ti. So “vivekatthāya āgatā evaṃ itthāgāraparivutā nisīdanti” ti vatvā “tava vivekam kathehi” ti āha. Thero visāradopi vivekakathāya “nāyaṃ aññātukāmo pucchati” ti tuṅhī ahoṣi. Rājā “sace na kathesi, tambakipillikehi taṃ khādāpessamī” ti aññatarasmīṃ asokarukkhe tambakipillikapuṭaṃ gaṇhanto attanova upari vikiri. So sarīraṃ puñchitvā aññaṃ puṭaṃ gahetvā therābhīmuḅho agamāsī. Thero “sacāyaṃ rājā mayi aparajjheyya, apāyābhīmuḅho bhavēyyā” ti taṃ anukampamāno iddhiyā ākāsam abbhuggantvā gato.

Tato itthiyo āhaṃsu – “mahārāja, aññe rājāno īdisaṃ pabbajitaṃ disvā pupphagandhādīhi pūjenti, tvaṃ tambakipillikapuṭena āsādetuṃ āradho ahoṣi, kulavaṃsaṃ nāsetuṃ utthito” ti. So attano dosaṃ ñatvā tuṅhī hutvā uyyānapālaṃ pucchi – “aññaṃpi divasaṃ thero idhāgacchati” ti? “Āma, mahārāja” ti. Tena hi yadā āgacchati, tadā me āroceyyāsīti. So ekadivasaṃ there āgate ārocesi. Rājāpi theram upasaṅkamitvā pañhaṃ pucchitvā pāṇehi saraṇaṃ gato ahoṣi. Tambakipillikapuṭena āsādītadivase pana thero ākāsenāgantvā puna pathaviyaṃ nimujjitvā bhagavato gandhakuṭiyaṃ ummuji. Bhagavāpi kho dakkhiṇena passena sato sampajāno sīhaseyyaṃ kappayamāno theram disvā “kiṃ, bhāradvāja, akāle āgatosī” ti āha. Thero “āma bhagavā” ti vatvā sabbaṃ taṃ pavattiṃ ārocesi. Taṃ sutvā bhagavā “kiṃ karissati tassa vivekakathā kāmaguṇagiddhassā” ti vatvā dakkhiṇena passena nipanno eva therassa dhammadesanattaṃ imaṃ suttamabhāsi.

Tattha **sattoti** laggo. **Guhāyanti** kāye. Kāyo hi rāgādīnaṃ vāḷānaṃ vasanokāsato “guhā” ti vuccati. **Bahunābhichannoti** bahunā rāgādīkilesajālena abhicchanno. Etena ajjhatabandhanaṃ vuttaṃ. **Tiṭṭhanti** rāgādīvasena tiṭṭhanto. **Naroti** satto. **Mohanasmīṃ pagāḷhoti** mohanaṃ vuccati kāmaguṇā. Ettha hi devamanussā muyhanti, tesu ajjhogaḷho hutvā. Etena bahiddhābandhanaṃ vuttaṃ. **Dūre vivekā hi tathāvidho soti** so tathārūpo naro tividhāpi kāyavivekādikā vivekā dūre anāsanne. Kimkāraṇā? **Kāmā hi loke na hi suppahāyā**, yasmā loke kāmā suppahāyā na hontīti vuttaṃ hoti.

780. Evaṃ paṭhamagāthāya “dūre vivekā tathāvidho” ti sādhetvā puna tathāvidhānaṃ sattānaṃ dhammataṃ āvikaronto “**icchānidānā**” ti gāthamāha. Tattha **icchānidānā**ti taṅhāhetukā. **Bhavasātabaddhā**ti sukhavedanādīmhi bhavasāte baddhā. **Te duppamuñcā**ti te bhavasātavatthubhūtā dhammā, te vā tattha baddhā icchānidānā sattā duppamocayā. **Na hi aññaṃokkhā**ti aññaṃ ca mocetuṃ na sakkonti. Kāraṇavacanaṃ vā etaṃ, te sattā duppamuñcā. Kasmā? Yasmā aññaṃ mocetabbā na hontī. Yadi pana muñceyyuṃ, sakena thāmena muñceyyuntī ayamassa attho. **Pacchā pure vāpi apekkhamānā**ti anāgate atīte vā kāme apekkhamānā. **Imeva kāme purimeva jappanti** ime vā paccuppanne kāme purime vā duvidhepi atītānāgate balavataṅhāya patthayamānā. Imesaṅca dvinnam padānaṃ “te duppamuñcā na hi aññaṃokkhā” ti iminā saha sambandho veditabbo, itarathā “apekkhamānā jappaṃ kiṃ karonti kiṃ vā katā” ti na paññāyeyyuṃ.

781-2. Evaṃ paṭhamagāthāya “dūre vivekā tathāvidho” ti sādhetvā dutiyagāthāya ca tathāvidhānaṃ sattānaṃ dhammataṃ āvikatvā idāni nesam pāpakammakaraṇaṃ āvikaronto “**kāmesu giddhā**” ti gāthamāha. Tassattho – **te** sattā **kāmesu** paribhogataṅhāya **giddhā** pariyesanādīmanuyuttattā **pasutā** sammohamāpannattā **pamūḷhā** avagamanatāya maccharitāya buddhādīnaṃ vacanaṃ

anādiyanatāya ca **avadāniyā**. Kāyavisamādimhi **visame nivīṭṭhā** antakāle **maraṇadukkhūpanitā** “**kiṃsū bhavissāma ito cutāse**”ti **paridevayantīti**. Yasmā etadeva, **tasmā hi sikkhetha...pe... māhu dhīrāti**. Tattha **sikkhethāti** tisso sikkhā āpajjeyya. **Idhevāti** imasmiṃyeva sāsane. Sesamuttānameva.

783. Idāni ye tathā na karonti, tesam byasanappattim dassento “**passāmī**”ti gāthamāha. Tattha **passāmīti** maṃsacakkhuādīhi pekkhāmi. **Loketi** apāyādimhi. **Pariphandamānanti** ito cito ca phandamānaṃ. **Pajam imanti** imaṃ sattakāyaṃ. **Taṇhagatanti** taṇhāya gataṃ abhibhūtaṃ, nipātīnti adhippāyo. **Bhavesūti** kāmabhavādīsu. **Hīnā narāti** hīnakammantā narā. **Maccumukhe lapantīti** antakāle sampatte maraṇamukhe paridevanti. **Avītataṇhāseti** avigatataṇhā. **Bhavābhavesūti** kāmabhavādīsu. Atha vā **bhavābhavesūti** bhavabhavesu, punappunabhavesūti vuttaṃ hoti.

784. Idāni yasmā avītataṇhā evaṃ phandanti ca lapanti ca, tasmā taṇhāvinaye samādapento “**mamāyite**”ti gāthamāha. Tattha **mamāyiteti** taṇhādīṭṭhimamattehi “mama”nti pariggahite vatthusmiṃ. **Passathāti** sotāre ālapanto āha. **Etampīti** etampi ādīnavam. Sesam pākaṭameva.

785. Evamettha paṭhamagāthāya assādaṃ, tato parāhi catūhi ādīnavañca dassetvā idāni saupāyaṃ nissaraṇaṃ nissaraṇānisamañca dassetuṃ sabbāhi vā etāhi kāmānaṃ ādīnavam okāraṃ saṃkilesaṃ dassetvā idāni nekkhamme ānisamaṃ dassetuṃ “**ubhosu antesū**”ti gāthādvayamāha. Tattha **ubhosu antesūti** phassaphassasamudayādīsu dvīsu paricchedesu. **Vineyya chandanti** chandarāgaṃ vinetvā. **Phassaṃ pariññāyāti** cakkhusamphassādīphassaṃ, phassānūsārena vā taṃsampayutte sabbe pi arūpadhamme, tesam vatthudvārārammaṇavasena rūpadhamme cāti sakalampi nāmarūpaṃ tīhi pariññāhi pariññitvā. **Anānugiddhoti** rūpādīsu sabbadhammesu agiddho. **Yadattagarahī tadakubbamānoti** yaṃ attanā garahati, taṃ akurumāno. **Nalippatī diṭṭhasutesu dhīro**ti so evarūpo dhitisampanno dhīro diṭṭhesu ca sutesu ca dhammesu dvinnam lepānaṃ ekenapi lepena na lippati. Ākāsamiva nirupalitto accantavodānappatto hoti.

786. Saññam pariññāti gāthāya pana ayaṃ saṅkhepattho – na kevalaṃ phassameva, apica kho pana kāmasaññādībhedaṃ **saññampi**, saññānūsārena vā pubbe vuttanayeneva nāmarūpaṃ tīhi pariññāhi pariññitvā imāya paṭipadāya catubbidhampi **vitareyya ogham**, tato so tiṇṇogho taṇhādīṭṭhipariggahesu taṇhādīṭṭhilepappahānena **nopalitto** khīṇāsavamuni rāgādisallānaṃ abbūhataṃ **abbūhasallo** satīvepullappattiyā **appamatto caram**, pubbabhāge vā appamatto caram tena appamādacārena abbūhasallo hutvā sakaparattabhāvādībhedaṃ **nāsīsatī lokamimam parañca**, aññadatthu carimacittanīrodhā nirupādāno jātavedova parinibbātīti arahattanīkūṭena desanaṃ niṭṭhāpesi dhammanettiṭṭhapanameva karonto, na uttarim imāya desanāya maggaṃ vā phalaṃ vā uppādesi khīṇāsavassa desitattāti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya guhaṭṭhakasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

3. Duṭṭhaṭṭhakasuttavaṇṇanā

787. Vadanti ve duṭṭhamanāpīti duṭṭhaṭṭhakasuttaṃ. Kā uppatti? Ādigāthāya tāva uppatti – munisuttanayena bhagavato bhikkhusaṅghassa ca uppannalābhasakkāraṃ asahamānā titthiyā sundarim paribbājikam uyyojesuṃ. Sā kira janapadakalyāṇī setavattaparibbājikāva ahosi. Sā sunhātā sunivattā mālāgandhavilepanavibhūsitā bhagavato dhammaṃ sutvā sāvattivāsīnaṃ jetavanato nikkhamanavelāya sāvattithito nikkhamitvā jetavanābhīmukhī gacchati. Manussehi ca “kuhim gacchasi”ti pucchitā “samaṇaṃ gotamaṃ sāvake cassa ramayitum gacchāmī”ti vatvā jetavanadvārakoṭṭhake vicaritvā jetavanadvārakoṭṭhake pidahite nagaram pavisitvā pabhāte puna jetavanaṃ gantvā gandhakuṭṭisamīpe pupphāni vicinantī viya carati. Buddhupaṭṭhānaṃ āgatehi ca manussehi “kimatthaṃ āgatāsi”ti pucchitā yaṃkiñcīdeva bhaṇāti. Evaṃ aḍḍhamāsamatte vītikkante titthiyā taṃ jīvitā voropetvā parikhāṭe

nikkhipitvā pabhāte “sundariṃ na passāmā”ti kolāhalaṃ katvā rañño ca ārocetvā tena anuññātā jetavanaṃ pavisitvā vicinantaṃ viya taṃ nikkhattatthānā uddharitvā mañcakaṃ āropetvā nagaraṃ abhiharitvā upakkosaṃ akaṃsu. Sabbhaṃ pāḷiyaṃ (udā. 38) āgatanayeneva veditabbaṃ.

Bhagavā taṃ divasaṃ paccūsasamaye buddhacakkhunā lokaṃ volokento “titthiyā ajja ayasaṃ uppādessanti”ti ñatvā “tesaṃ saddahitvā mādise cittaṃ pakopetvā mahājano apāyābhimukho mā ahoṣī”ti gandhakuṭṭidvāraṃ pidahitvā antogandhakuṭṭiyaṃyeva acchi, na nagaraṃ piṇḍāya pāvīsi. Bhikkhū pana dvāraṃ pidahitaṃ disvā pubbasadisameva pavisīṃsu. Manussā bhikkhū disvā nānappakārehi akkosīṃsu. Atha āyasmā ānando bhagavato taṃ pavattiṃ ārocetvā “titthiyehi, bhante, mahāyaso uppādito, na sakkā idha vasitūṃ, vipulo jambudīpo, aññattha gacchāmā”ti āha. Tatthapi ayase utthite kuhiṃ gamissasi ānandāti? “Aññaṃ nagaraṃ bhagavā”ti. Atha bhagavā “āgamehi, ānanda, sattāhamevāyaṃ saddo bhavissati, sattāhaccayena yehi ayaso kato, tesameva upari patissati”ti vatvā ānandattherassa dhammadesanattaṃ “**vadanti ve**”ti imaṃ gāthamabhāsi.

Tattha **vadantīti** bhagavantaṃ bhikkhusaṅghaṃ upavadanti. **Duṭṭhamaṇāpi eke athopi ve saccamaṇāti** ekacce duṭṭhacittā, ekacce tathasaññinopi hutvā, titthiyā duṭṭhacittā, ye tesaṃ vacanaṃ sutvā saddahiṃsu, te saccamaṇāti adhippāyo. **Vādañca jātanti** etaṃ akkosavādaṃ uppannaṃ. **Muni no upetīti** akārakatāya ca akuppanatāya ca buddhamuni na upetī. **Tasmā muni natthi khilo kuhiñcīti** tena kāraṇena ayaṃ muni rāgādikhilehi natthi khilo kuhiñcīti veditabbo.

788. Imañca gāthaṃ vatvā bhagavā ānandattheraṃ pucchi, “evaṃ khumsetvā vambhetvā vuccamānā bhikkhū, ānanda, kiṃ vadanti”ti. Na kiñci bhagavāti. “Na, ānanda, ‘ahaṃ sīlavā’ti sabbattha tuṅhī bhavitabbaṃ, loke hi nābhāsamaṇaṃ jānanti missaṃ bālehi paṇḍita”nti vatvā, “bhikkhū, ānanda, te manusse evaṃ paṭicodentū”ti dhammadesanattāya “abhūtavādī nirayaṃ upetī”ti imaṃ gāthamabhāsi. Thero taṃ uggahetvā bhikkhū āha – “manussā tumhehi imāya gāthāya paṭicodetabbā”ti. Bhikkhū tathā akaṃsu. Paṇḍitamanussā tuṅhī ahesuṃ. Rājāpi rājapurise sabbato pesetvā yesaṃ dhuttānaṃ lañjaṃ datvā titthiyā taṃ mārāpesuṃ, te gahetvā niggaṃya taṃ pavattiṃ ñatvā titthiye paribhāsi. Manussāpi titthiye disvā leḍḍunā paharanti, paṃsunā okiranti “bhagavato ayasaṃ uppādesu”nti. Ānandatthero taṃ disvā bhagavato ārocesi, bhagavā therassa imaṃ gāthamabhāsi “**sakañhi diṭṭhiṃ...pe... vadeyyā**”ti.

Tassattho – yāyaṃ diṭṭhi titthiyajanassa “sundariṃ māretvā samañānaṃ sakyaputtīyānaṃ avaṇṇaṃ pakāsetvā etenupāyena laddhaṃ sakkāraṃ sādīyissāmā”ti, so taṃ diṭṭhiṃ kathaṃ atikkameyya, atha kho so ayaso tameva titthiyajanassa paccāgato taṃ diṭṭhiṃ accetuṃ asakkontaṃ. Yo vā sassatādivādī, sopi **sakaṃ diṭṭhiṃ kathaṃ accayeyya** tena **diṭṭhicchanda**na **anunīto** tāya ca **diṭṭhiruciya** **nivīṭṭho**, apica kho pana **sayamaṃ samattāni pakubbamāno** attanāva paripuññaṇi tāni diṭṭhigatāni karonto **yathā jāneyya, tatheva vadeyyāti**.

789. Atha rājā sattāhaccayena taṃ kuṇapaṃ chaḍḍāpetvā sāyanhasamayaṃ vihāraṃ gantvā bhagavantaṃ abhivādetvā āha – “nanu, bhante, idise ayase upanne mayhampi ārocetabbaṃ siyā”ti. Evaṃ vutte bhagavā, “na, mahārāja, ‘ahaṃ sīlavā guṇasampanno’ti paresaṃ ārocetuṃ ariyānaṃ patirūpa”nti vatvā tassā aṭṭhuppattiyāṃ “**yo attano sīlavatāni**”ti avasesagāthāyo abhāsi.

Tattha **sīlavatāni**ti pātimokkhādīni sīlāni āraññikādīni dhutaṅgavatāni ca. **Anānupuṭṭhoti** apucchito. **Pāvāti** vadati. **Anariyadhammaṃ kusalā tamāhu, yo ātumānaṃ sayameva pāvāti** yo evaṃ attānaṃ sayameva vadati, tassa taṃ vādaṃ “anariyadhammo eso”ti kusalā evaṃ kathenti.

790. **Santoti** rāgādikilesavūpasamena santo, tathā **abhinibbutatto. Itihanti silesu akatthamānoti** “ahamasmi sīlasampanno”tiādīnā nayena iti sīlesu akatthamāno, sīlanimittaṃ attūpanāyikaṃ vācaṃ abhāsamānoti vuttaṃ hoti. **Tamariyadhammaṃ kusalā vadanti**ti tassa taṃ akatthanaṃ “ariyadhammo eso”ti buddhādayo khandhādikusalā vadanti. **Yassussadā natthi kuhiñcī loketi** yassa khīṇāsavassa

rāgādayo satta ussādā kuhiñci loke natthi, tassa taṃ akatthanam “ariyadhammo eso”ti evaṃ kusalā vadantīti sambandho.

791. Evaṃ khīṇāsavaṇṇapattim dassetvā idāni diṭṭhigatikānaṃ titthiyānaṃ paṭipattim rañño dassento āha – “**pakappitā saṅkhatā**”ti. Tattha **pakappitā**ti parikappitā. **Saṅkhatā**ti paccayābhisaṅkhatā. **Yassā**ti yassa kassaci diṭṭhigatikassa. **Dhammā**ti diṭṭhiyo. **Purakkhatā**ti purato katā. **Santī**ti saṃvijjanti. **Avivadātā**ti avodātā. **Yadattani passati ānisaṃsaṃ, taṃ nissito kuppapaṭiccasantinti** yassete diṭṭhidhammā purakkhatā avodātā santi, so evaṃvidho yasmā attani tassā diṭṭhiyā diṭṭhidhammikañca sakkārādiṃ, samparāyikañca gativisesādiṃ ānisaṃsaṃ passati, tasmā tañca ānisaṃsaṃ, tañca kuppataṃ ca paṭiccasamuppannatāya ca sammutisantitāya ca kuppapaṭiccasantisāṅkhātā diṭṭhim nissitova hoti, so tannissitattā attānaṃ vā ukkaṃseyya pare vā vambheyya abhūtehipi guṇadosehi.

792. Evaṃ nissitena ca **diṭṭhīnivesā...pe... ādiyati ca dhammanti**. Tattha **diṭṭhīnivesā**ti idaṃsaccābhīnivesasāṅkhātāni diṭṭhīnivesanāni. **Na hi svātivattā**ti sukhena ativattitabbā na honti. **Dhammesu niccheyya samuggahī**nti dvāsaṭṭhidiṭṭhidhammesu taṃ taṃ samuggahitaṃ abhinivīṭṭhaṃ dhammaṃ nicchinitvā pavattattā diṭṭhīnivesā na hi svātivattāti vuttaṃ hoti. **Tasmā naro tesu nivesanesu, nirassati ādiyati ca dhammanti** yasmā na hi svātivattā, tasmā naro tesueva diṭṭhīnivesanesu ajasīlagosīlakukkurasīlapaṇḍitāpamaruppapātaukkuṭikappadhānakaṇṭakāpassayādibhedam sathāradhammakkhānagaṇḍibhedañca taṃ taṃ dhammaṃ nirassati ca ādiyati ca jahati ca gaṇhāti ca vanamakkato viya taṃ taṃ sākhanti vuttaṃ hoti. Evaṃ nirassanto ca ādiyanto ca anavaṭṭhitacittattā asantehipi guṇadosehi attano vā parassa vā yasāyasaṃ uppādeyya.

793. Yo panāyaṃ sabbadiṭṭhigatādidosadhunanāya paññāya samannāgatattā dhono, tassa **dhonassa hi...pe... anūpayo so**. Kiṃ vuttaṃ hoti? Dhonadhammasamannāgamā **dhonassa** dhutasabbapāpassa arahato **katthaci loke** tesu tesu **bhavesu pakappitā diṭṭhi natthi**, so tassā diṭṭhiyā abhāvena, yāya ca attanā kataṃ pāpakammaṃ paṭicchādentā titthiyā māyāya mānena vā etaṃ agatiṃ gacchanti, tampi **māyañca mānañca pahāya dhono** rāgādīnaṃ dosānaṃ **kena gaccheyya**, diṭṭhadhamme samparāye vā nirayādīsu gativisesesu kena saṅkhaṃ gaccheyya, **anūpayo so**, so hi taṇhādiṭṭhiupayānaṃ dvinnam abhāvena anūpayoti.

794. Yo pana tesam dvinnam bhāvena upayo hoti, so **upayo hi...pe... diṭṭhimidheva sabbanti**. Tattha **upayoti** taṇhādiṭṭhinissito. **Dhammesu upeti vādanti** “ratto”ti vā “duṭṭho”ti vā evaṃ tesu tesu dhammesu upeti vādam. **Anūpayam kena katham vadeyyati** taṇhādiṭṭhipahānena anūpayam khīṇāsavaṃ kena rāgena vā dosena vā katham “ratto”ti vā “duṭṭho”ti vā vadeyya, evaṃ anupavajjo ca so kiṃ titthiyā viya katapaṭicchādako bhavissatīti adhippāyo. **Attā nirattā na hi tassa atthīti** tassa hi attadiṭṭhi vā ucchedadiṭṭhi vā natthi, gahaṇam muñcanaṃ vāpi attanirattasaññitaṃ natthi. Kiṃkāraṇā natthīti ce? **Adhosi so diṭṭhimidheva sabbam**, yasmā so idheva attabhāve ñāṇavātena sabbam diṭṭhigataṃ adhosi, pajahi, vinodesīti arahattanikūṭena desanaṃ niṭṭhāpesi. Taṃ sutvā rājā attamano bhagavantaṃ abhivādetvā pakkāmīti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya duṭṭhaṭṭhakasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

4. Suddhaṭṭhakasuttavaṇṇanā

795. Passāmi suddhanti suddhaṭṭhakasuttaṃ. Kā uppatti? Atīte kira kassapassa bhagavato kāle bārāṇasivāsī aññataro kuṭumbiko pañcahi sakaṭasatehi paccantajanapadaṃ agamāsi bhaṇḍaggahaṇattham. Tattha vanacarakena saddhim mittam katvā tassa paṇṇākāram datvā pucchi –

“kacci, te samma, candanasāraṃ diṭṭhapubba”nti? “Āma sāmī”ti ca vutte teneva saddhiṃ candanavanam pavisitvā sabbasakaṭāni candanasārassa pūretvā tampi vanacarakaṃ “yadā, samma, bārāṇasiṃ āgacchasi, tadā candanasāraṃ gahetvā āgaccheyyāsi”ti vatvā bārāṇasiṃyeva agamāsi. Athāparena samayena sopi vanacarako candanasāraṃ gahetvā tassa gharaṃ agamāsi. So taṃ disvā sabbam paṭisanthāraṃ katvā sāyanhasamaye candanasāraṃ pisāpetvā samuggaṃ pūretvā “gaccha, samma, nhāyitvā āgacchā”ti attano purisena saddhiṃ nhānatitthaṃ pesesi. Tena ca samayena bārāṇasiyam ussavo hoti. Atha bārāṇasivāsino pātova dānaṃ datvā sāyam suddhavatthanivatthā mālāgandhādīni gahetvā kassapassa bhagavato mahācetiyaṃ vanditum gacchanti. So vanacarako te disvā “mahājano kuhiṃ gacchatī”ti pucchi. “Vihāraṃ cetiyavandanatthāyā”ti ca sutvā sayampi agamāsi. Tattha manusse haritālanamanosilādīhi nānappakārehi cetiye pūjaṃ karonte disvā kiñci citraṃ katum ajānanto taṃ candanaṃ gahetvā mahācetiye suvaṇṇiṭṭhakānaṃ. Upari kaṃsapātimittaṃ maṇḍalaṃ akāsi. Atha tattha sūriyuggamanavelāyaṃ sūriyarasmiyo uṭṭhahimsu. So taṃ disvā pasīdi, patthanañca akāsi “yattha yattha nibbattāmi, īdisā me rasmiyo ure uṭṭhahantū”ti. So kālam katvā tāvatimsesu nibbatti. Tassa ure rasmiyo uṭṭhahimsu, candamaṇḍalaṃ viyassa uramaṇḍalaṃ virocati, “candābho devaputto”tveva ca naṃ sañjānimsu.

So tāya sampattiyā chasu devalokesu anulomapaṭilomato ekaṃ buddhantaraṃ khepetvā amhākaṃ bhagavati uppanne sāvattiyam brāhmaṇamahāsālakule nibbatti, tathevassa ure candamaṇḍalasadisaṃ rasmimaṇḍalaṃ ahosi. Nāmakaraṇadivase cassa maṅgalaṃ katvā brāhmaṇā taṃ maṇḍalaṃ disvā “dhañṇapuñṇalakkhaṇo ayaṃ kumāro”ti vimhitā “candābho” tveva nāmaṃ akaṃsu. Taṃ vayappattaṃ brāhmaṇā gahetvā alaṅkaritvā rattakañcukaṃ pārupāpetvā rathe āropetvā “mahābrahmā aya”nti pūjetvā “yo candābham passati, so yasadhanādīni labhati, samparāyañca saggam gacchatī”ti ugghosentā gāmanigamarājadhānīsu āhiṇḍanti. Gatagataṭṭhāne manussā “esa kira bho candābho nāma, yo etaṃ passati, so yasadhanasaggādīni labhatī”ti uparūpari āgacchanti, sakalajambudīpo cali. Brāhmaṇā tucchahatthakānaṃ āgatānaṃ na dassenti, satam vā sahassam vā gahetvā āgatānameva dassenti. Evaṃ candābham gahetvā anuvarantā brāhmaṇā kamena sāvattim anuppattā.

Tena ca samayena bhagavā pavattitavaradhammacakko anupubbena sāvattim āgantvā sāvattiyam viharati jetavane bahujanahitāya dhammaṃ desento. Atha candābho sāvattim patvā samuddapakkhantakunnadī viya apākaṭo ahosi, candābhoti bhaṇantopi natthi. So sāyanhasamaye mahājanakāyam mālāgandhādīni ādāya jetavanābhikumham gacchantam disvā “kuhiṃ gacchathā”ti pucchi. “Buddho loke uppanno, so bahujanahitāya dhammaṃ deseti, taṃ sotum jetavanaṃ gacchāmā”ti ca tesam vacanaṃ sutvā sopi brāhmaṇagaṇaparivuto tattheva agamāsi. Bhagavā ca tasmim samaye dhammasabhāyam varabuddhāsane nisinnova hoti. Candābho bhagavantaṃ upasaṅkamma madhurapaṭisanthāraṃ katvā ekamantaṃ nisīdi, tāvadeva cassa so āloko antarahito. Buddhālokassa hi samīpe asītihatthabbhantare añño āloko nābhibhoti. So “āloko me naṭṭho”ti nisīditvāva uṭṭhāsi, uṭṭhahitvā ca gantumāraddho. Atha naṃ aññataro puriso āha – “kiṃ bho candābha, samaṇassa gotamassa bhīto gacchasi”ti. Nāham bhīto gacchāmi, apica me imassa tejena āloko na sampajjati punadeva bhagavato purato nisīditvā pādatalā paṭṭhāya yāva kesaggā rūparaṃsilakkhaṇādisampattim disvā “mahesakkho samaṇo gotamo, mama ure appamattako āloko uṭṭhito, tāvatakenapi maṃ gahetvā brāhmaṇā sakalajambudīpaṃ vicaranti. Evaṃ varalakkhaṇasampattisamannāgatassa samaṇassa gotamassa neva māno uppanno, addhā ayaṃ anomaguṇasamannāgato bhavissati sathā devamanussāna”nti ativiya pasannacitto bhagavantaṃ vanditvā pabbajjam yāci. Bhagavā aññataram theram āñāpesi – “pabbājehi na”nti. So taṃ pabbājetvā tacapañcakakammaṭṭhānaṃ ācikkhi. So vipassanaṃ ārabhitvā na cireneva arahattaṃ patvā “candābhatthero”ti vissuto ahosi. Taṃ ārabha bhikkhū katham samuṭṭhāpesum “kiṃ nu kho, āvuso, ye candābham addasaṃsu. Te yasaṃ vā dhanam vā labhimsu, saggam vā gacchimsu, visuddhim vā pāpuṇimsu tena cakkhudvārikarūpadassanena”ti. Bhagavā tassaṃ aṭṭhuppattiyam imaṃ suttamabhāsi.

Tattha paṭhamagāthāya tāvattho – na, bhikkhave, evarūpena dassanena suddhi hoti. Apica kho kilesamalinattā asuddham, kilesarogaṇaṃ avigamā sarogameva candābham brāhmaṇam aññaṃ vā

evarūpaṃ disvā diṭṭhigatiko bālo abhijānāti “**passāmi suddhaṃ paramaṃ arogaṃ**, tena ca diṭṭhisāṅkhātena dassanena **samsuddhi narassa hoti**”ti, so evaṃ abhijānanto taṃ dassanaṃ “**parama**”nti **ñatvā** tasmim̐ dassane **suddhānupassī** samāno taṃ dassanaṃ “maggañāṇa”nti **pacceṭi**. Taṃ pana maggañāṇaṃ na hoti. Tenāha – “**diṭṭhena ce suddhī**”ti dutiyagāthaṃ.

796. Tassattho – tena rūpadassanasāṅkhātena **diṭṭhena** yadi kilesasuddhi narassa hoti. Tena vā **ñāṇena so** yadi jātiādidukkaṃ pajahāti. Evaṃ sante ariyamaggato **aññena** asuddhimaggeneva **so sujjhati**, rāgādīhi upadhīhi saupadhiko eva samāno sujjhātīti āpannaṃ hoti, na ca evaṃvidho sujjhati. Tasmā **diṭṭhī hi naṃ pāva tathā vadānaṃ**, sā naṃ diṭṭhiyeva “micchādiṭṭhiko aya”nti katheti diṭṭhianurūpaṃ “sasso loko”tiādīnā nayena tathā tathā vadanti.

797. Na brāhmaṇoti tatiyagāthā. Tassattho – yo pana bāhitapāpattā **brāhmaṇo** hoti, so maggena adhiḡatāsavakkhayo khīṇāsavabrāhmaṇo ariyamaggañāṇato aññena abhimaṅgalasammatarūpasāṅkhāte **diṭṭhe** tathāvidhasaddasāṅkhāte **sute** avītikamasāṅkhāte **sīle** hatthivatādibhede **vate** pathaviādibhede **mute** ca uppanna micchāñāṇena **suddhiṃ na āha**. Sesamassa brāhmaṇassa vaṇṇabhaṇanattaṃ vuttaṃ. So hi tedhātukapuññe sabbasmiṅca **pāpe anūpalitto**, tassa pahīnattā attadiṭṭhiyā yassa kassaci vā gahaṇassa pahīnattā **attañjaho**, puññābhisaṅkhārādīnaṃ akaraṇato **nayidha pakubbamānoti** vuccati. Tasmā naṃ evaṃ pasamsanto āha. Sabbasseva cassa purimāpādena sambandho veditabbo – puññe ca pāpe ca anūpalitto, attañjaho nayidha pakubbamāno, na brāhmaṇo aññato suddhimāhāti.

798. Evaṃ na brāhmaṇo aññato suddhimāhāti vatvā idāni ye diṭṭhigatikā aññato suddhiṃ bruvanti, tesam̐ tassā diṭṭhiyā anibbāhakabhāvaṃ dassento “**purimaṃ pahāyā**”ti gāthamāha. Tassattho – te hi aññato suddhivādā samānāpi yassā diṭṭhiyā appahīnattā gahaṇamuñcanaṃ hoti. Tāya **purimaṃ** satthārādīṃ **pahāya aparaṃ** nissitā **ejāsāṅkhātāya** taṇhāya **anugatā** abhibhūtā rāgādibhedam̐ **na taranti saṅgaṃ**, tañca atarantā taṃ taṃ dhammaṃ uggaṇhanti ca **nirassajanti** ca makkaṭova **sākhanti**.

799. Pañcamagāthāya sambandho – yo ca so “diṭṭhī hi naṃ pāva tathā vadāna”nti vutto, so sayam̐ samādāyāti. Tattha **sayanti** sāmam̐. **Samādāyāti** gahetvā. **Vatānīti** hatthivatādīni. **Uccāvacanti** aparāparaṃ hīnapaṇītam̐ vā satthārato satthārādīṃ. **Saññasattoti** kāmasaññādīsu laggo. **Vidvā ca vedehi samecca dhammanti** paramatthavidvā ca arahā catūhi maggañāṇavedehi catusaccadhammaṃ abhisameccāti. Sesam̐ pākaṭameva.

800. Sa sabbadhammesu visenibhūto, yaṃ kiñci diṭṭhaṃva sutam̐ mutam̐ vāti sobhūripañño khīṇāsavo yaṃ kiñci diṭṭham̐ vā sutam̐ vā mutam̐ vā tesu sabbadhammesu mārasenaṃ vināsetvā ṭhitabhāvena visenibhūto. **Tamevadassinti** taṃ evaṃ visuddhadassim̐. **Vivaṭam̐ carantanti** taṇhacchadanādivigamena vivaṭam̐ hutvā carantaṃ. **Kenīdha lokasim̐ vikappayeyyāti** kena idha loka taṇhākappena vā diṭṭhikappena vā koci vikappeyya, tesam̐ vā pahīnattā rāgādīnā pubbe vuttenāti.

801. Na kappayantīti gāthāya sambandho attho ca – kiñca bhīyyo? Te hi tādisā santo dvinnam̐ kappānaṃ purekkhārānañca kenaci **na kappayanti na purekkharonti**, paramatthaaccantasuddhiadhigatattā anaccantasuddhiyeva akiriyasassatadiṭṭhiṃ **accanta suddhīti na te vadanti**. **Ādānagantham̐ gathitam̐ visajjāti** catubbidhampi rūpādīnaṃ ādāyakattā ādānagantham̐ attano cittasantāne gathitam̐ baddham̐ ariyamaggasatthena visajja chinditvā. Sesam̐ pākaṭameva.

802. Sīmātigoti gāthā ekapuggalādiṭṭhānāya desanāya vuttā. Pubbasadiso eva panassā sambandho, so evaṃ atthavaṇṇanāya saddhiṃ veditabbo – kiñca bhīyyo so īdiso bhūripañño catunnam̐ kilesasīmānaṃ atītattā **sīmātigo** bāhitapāpattā ca **brāhmaṇo**, itthambhūtassa ca **tassa natthi** paracittapubbenivāsañāṇehi **ñatvā vā** maṃsacakkhudibbacakkhūhi **disvā vā** kiñci **samuggahītam̐**, abhinivīṭṭhanti vuttaṃ hoti. So ca kāmarāgābhāvato **na rāgarāgī**, rūpārūparāgābhāvato **na virāgaratto**. Yato evaṃvidhassa “idaṃ para”nti kiñci **idha uggahitam̐ natthīti** arahattanikūṭena desanaṃ niṭṭhāpesi.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya suddhaṭṭhakasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

5. Paramatṭhakasuttavaṇṇanā

803. Paramanti diṭṭhīsūti paramatṭhakasuttam. Kā uppatti? Bhagavati kira sāvattthiyam viharante nānātitthiyā sannipatitvā attano attano diṭṭhiṃ dīpentā “idaṃ paramaṃ, idaṃ parama”nti kalahaṃ katvā rañño ārocesuṃ. Rājā sambahule jaccandhe sannipātāpetvā “imesaṃ hatthiṃ dassethā”ti āṇāpesi. Rājapurisā andhe sannipātāpetvā hatthiṃ purato sayāpetvā “passathā”ti āhaṃsu. Te hatthissa ekamekaṃ aṅgaṃ parāmasiṃsu. Tato rañña “kīdiso, bhaṇe, hatthī”ti puṭṭho yo soṇḍaṃ parāmasi, so “seyyathāpi, mahārāja, naṅgalisā”ti bhaṇi. Ye dantādīni parāmasiṃsu, te itaraṃ “mā bho rañño purato musā bhaṇī”ti paribhāsivā “seyyathāpi, mahārāja, bhittikhilo”tiādīni āhaṃsu. Rājā taṃ sabbaṃ sutvā “īdiso tumhākaṃ samayo”ti titthiye uyyojesi. Aññataro piṇḍacāriko taṃ pavattim ṇatvā bhagavato ārocesi. Bhagavā tassaṃ aṭṭhuppattiyam bhikkhū āmantetvā “yathā, bhikkhave, jaccandhā hatthiṃ ajānantā taṃ taṃ aṅgaṃ parāmasitvā vivadiṃsu, evaṃ titthiyā vimokkhantikadhammaṃ ajānantā taṃ taṃ diṭṭhiṃ parāmasitvā vivadanti”ti vatvā dhammadesanattaṃ imaṃ suttamabhāsi.

Tattha **paramanti diṭṭhīsu paribbasānoti** “idaṃ parama”nti gahetvā sakāya sakāya diṭṭhiyā vasamāno. **Yaduttari kuruteti** yaṃ attano sathhārādiṃ seṭṭhaṃ karoti. **Hīnāti aññe tato sabbamāhāti** taṃ attano sathhārādiṃ ṭhapetvā tato aññe sabbe “hīnā ime”ti āha. **Tasmā vivādāni avītivattoti** tena kāraṇena so diṭṭhikalāhe avītivattova hoti.

804. Dutiyagāthāya attho – evaṃ avītivatto ca yaṃ **diṭṭhe sute sīlavate muteti** etesu vatthūsu uppannadiṭṭhisāṅkhāte **attani** pubbe vuttappakāraṃ **ānisaṃsaṃ passati**. Tadeva so tattha sakāya diṭṭhiyā ānisaṃsaṃ “idaṃ seṭṭha”nti abhinivisitvā **aññaṃ sabbaṃ** parasathhārādikaṃ **nihīnato passati**.

805. Tatiyagāthāya attho – evaṃ passato cassa yaṃ attano sathhārādiṃ **nissito aññaṃ** parasathhārādiṃ **hīnaṃ passati taṃ** pana dassanaṃ **ganthameva kusalā vadanti**, bandhananti vuttaṃ hoti. Yasmā etadeva, **tasmā hi diṭṭhaṃva sutam mutam vā sīlabbatam bhikkhu na nissayeyya**, nābhiniveseyyāti vuttaṃ hoti.

806. Catutthagāthāya attho – na kevalaṃ diṭṭhasutādiṃ na nissayeyya, apica kho pana asaṅjātaṃ uparūpari **diṭṭhimpī lokasmiṃ na kappayeyya**, na janeyyāti vuttaṃ hoti. Kīdisaṃ? **Ñāṇena vā sīlavatena vāpi**, samāpattiñāṇādinā ñāṇena vā sīlavatena vā yā kappiyati, etaṃ diṭṭhiṃ na kappeyya. Na kevalaṅca diṭṭhiṃ na kappayeyya, apica kho pana mānenapi jātiādīhi vatthūhi **samoti attānamanūpaneyya, hīno na maññetha visesi vāpīti**.

807. Pañcamagāthāya attho – evaṃhi diṭṭhiṃ akappento amaññamāno ca **attam pahāya anupādiyāno** idha vā yaṃ pubbe gahitaṃ, taṃ pahāya aparaṃ aggaṇhanto tasmimpī vuttappakāre **ñāṇe** duvidhaṃ **nissayaṃ no karoti**. Akaronto ca **sa ve viyattesu** nānādiṭṭhivasena bhinnesu sattesu **na vaggasārī** chandādivasena agacchanadhammo hutvā dvasaṭṭhiyā diṭṭhīsu **kiñcipi diṭṭhiṃ na pacceti**, na paccāgacchatīti vuttaṃ hoti.

808-10. Idāni yo so imāya gāthāya vutto khīṇāsavo, tassa vaṇṇabhaṇanattaṃ “**yassūbhayante**”tiādikā tisso gāthāyo āha. Tattha **ubhayanteti** pubbe vuttaphassādibhede. **Paṇidhīti** taṇhā. **Bhavābhavāyāti** punappunabhavāya. **Idha vā huram vāti** sakattabhāvādibhede idha vā parattabhāvādibhede parattha vā. **Diṭṭhe vāti** diṭṭhasuddhiyā vā. Esa nayo sutādīsu. **Saññāti** saññāsamuttāpikā diṭṭhi. **Dhammāpi tesam na paṭicchitāseti** dvasaṭṭhidiṭṭhigatadhammāpi tesam “idameva saccaṃ moghamañña”nti evaṃ na paṭicchitā. **Pāraṅgato na pacceti tādīti** nibbānapāraṃ gato tena tena maggena pahīne kilese puna nāgacchatī, pañcahi ca ākārehi tādī hotīti. Sesam

pākaṭamevāti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya paramatṭhakasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

6. Jarāsuttavaṇṇanā

811. Appaṃ vata jīvitanti jarāsuttaṃ. Kā uppatti? Ekaṃ samayaṃ bhagavā sāvatthiyaṃ vassaṃ vasitvā yāni tāni buddhānaṃ sarīrārogyasampādanaṃ anuppannasikkhāpadapaññāpanaṃ veneyyadamaṇaṃ tathārūpāya aṭṭhuppattiyā jātakādīkathanantiādīni janapadacārikānimittāni, tāni samavekkhitvā janapadacārikaṃ pakkāmi. Anupubbena cārikaṃ caramāno sāyaṃ sāketam anuppatto añjanavanaṃ pāvisi. Sāketavāsino sutvā “akālo idāni bhagavantaṃ dassanāyā”ti vibhātāya rattiyā mālāgandhādīni gahetvā bhagavato santikaṃ gantvā pūjanavandanasammodanādīni katvā parivāretvā aṭṭhaṃsu yāva bhagavato gāmapavesanavelā, atha bhagavā bhikkhusaṅghaparivuto piṇḍāya pāvisi. Taṃ aññataro sāketako brāhmaṇamahāsālo nagarā nikkhanto nagaradvāre addasa. Disvā puttasiṇhaṃ uppādetvā “ciraḍiṭṭhosi, putta, mayā”ti paridevayamāno abhimukho agamāsi. Bhagavā bhikkhū saññāpesi – “ayaṃ, bhikkhave, brāhmaṇo yaṃ icchati, taṃ karotu, na vāretabbo”ti.

Brāhmaṇopi vacchagiddhinīva gāvī āgantvā bhagavato kāyaṃ purato ca pacchato ca dakkhiṇato ca vāmato cāti samantā āliṅgi “ciraḍiṭṭhosi, putta, ciraṃ vinā ahoṣī”ti bhaṇanto. Yadi pana so tathā kātum na labheyya, hadayaṃ phāletvā mareyya. So bhagavantaṃ avoca – “bhagavā tumhehi saddhiṃ āgatabhikkhūnaṃ ahameva bhikkhaṃ dātum samattho, mameva anuggahaṃ karoṭhā”ti. Adhivāsesi bhagavā tuṅhībhāvena. Brāhmaṇo bhagavato pattaṃ gahetvā purato gacchanto brāhmaṇiyā pesesi – “putto me āgato, āsanaṃ paññāpetabba”nti. Sā tathā katvā āgamaṇaṃ passantī ṭhitā bhagavantaṃ antaravīthiyaṃyeva disvā puttasiṇhaṃ uppādetvā “ciraḍiṭṭhosi, putta, mayā”ti pādesu gahetvā roditvā gharaṃ atinetvā sakkaccaṃ bhojesi. Bhuttāvino brāhmaṇo pattaṃ apanāmesi. Bhagavā tesam sappāyaṃ viditvā dhammaṃ desesi, desanāpariyosāne ubhopi sotāpannā ahesuṃ. Atha bhagavantaṃ yāciṃsu – “yāva, bhante, bhagavā imaṃ nagaraṃ upanissāya viharati, amhākaṃyeva ghare bhikkhā gahetabbā”ti. Bhagavā “na buddhā evaṃ ekaṃ nibaddhaṭṭhānaṃyeva gacchantī”ti paṭikkhipi. Te āhaṃsu – “tena hi, bhante, bhikkhusaṅghena saddhiṃ piṇḍāya caritvāpi tumhe idheva bhattakiccaṃ katvā dhammaṃ desetvā vihāraṃ gacchathā”ti. Bhagavā tesam anuggahatthāya tathā akāsi. Manussā brāhmaṇaṇca brāhmaṇiṇca “buddhapitā buddhamātā” tveva vohariṃsu. Tampi kulaṃ “buddhakula”nti nāmaṃ labhi.

Ānandatthero bhagavantaṃ pucchi – “ahaṃ bhagavato mātāpitaro jānāmi, ime pana kasmā vadanti ‘ahaṃ buddhamātā ahaṃ buddhapitā’”ti. Bhagavā āha – “nirantaraṃ me, ānanda, brāhmaṇī ca brāhmaṇo ca pañca jātisatāni mātāpitaro ahesuṃ, pañca jātisatāni mātāpitūnaṃ jeṭṭhakā, pañca jātisatāni kaniṭṭhakā. Te pubbasineheneva kathenti”ti imaṇca gāthamabhāsi –

“Pubbeva sannivāseṇa, paccuppannahitena vā;
Evaṃ taṃ jāyate pemaṃ, uppalaṃva yathodake”ti. (jā. 1.2.174);

Tato bhagavā sākete yathābhirantaṃ viharitvā puna cārikaṃ caramāno sāvatthimeva agamāsi. Sopi brāhmaṇo ca brāhmaṇī ca bhikkhū upasaṅkamitvā patirūpaṃ dhammadeṣanaṃ sutvā sesamagge pāpuṇitvā anupādisesāya nibbānadhātuyā parinibbāyiṃsu. Nagare brāhmaṇā sannipatiṃsu “amhākaṃ ṇātake sakkarissāmā”ti. Sotāpannasakadāgāmiānāgāmino upāsakāpi sannipatiṃsu upāsikāyo ca “amhākaṃ sahadhammike sakkarissāmā”ti. Te sabbepi kambalakūṭāgāraṃ āropetvā mālāgandhādīhi pūjentā nagarā nikkhāmesuṃ.

Bhagavāpi taṃ divasaṃ paccūsasamaye buddhacakkhunā lokaṃ volokento tesam

parinibbānabhāvaṃ ñatvā “tattha mayi gate dhammadesanaṃ sutvā bahujaṇassa dhammābhisamayo bhavissatī”ti ñatvā pattacīvaramādāya sāvattitho āgantvā ālāhanameva pāvīsi. Manussā disvā “mātāpitūnaṃ sarīrakiccaṃ kātukāmo bhagavā āgato”ti vanditvā aṭṭhaṃsu. Nāgarāpi kūṭāgāraṃ pūjentā ālāhanaṃ ānetvā bhagavantaṃ pucchīṃsu – “gahaṭṭhaariyasāvakaṃ kathaṃ pūjetabbā”ti. Bhagavā “yathā asekkhā pūjiyanti, tathā pūjetabbā ime”ti adhippāyena tesāṃ asekkhamunibhāvaṃ dīpento imaṃ gāthamāha –

“Ahiṃsakā ye munayo, niccaṃ kāyena saṃvutā;
Te yanti accutaṃ ṭhānaṃ, yattha gantvā na socare”ti. (dha. pa. 225);

Taṅca parisāṃ oloketvā taṅkhaṇānurūpaṃ dhammaṃ desento imaṃ suttamabhāsi.

Tattha **appaṃ vata jīvitaṃ idanti** “idaṃ vata manussānaṃ jīvitaṃ appaṃ parittaṃ ṭhitiparittatāya sarasaparittatāyā”ti sallasuttepi vuttanayametaṃ. **Oraṃ vassasatāpi miyyatīti** vassasatā oraṃ kalalādikālepi miyyati. **Aticcāti** vassasataṃ atikkamitvā. **Jarasāpi miyyatīti** jarāyapi miyyati.

812-6. Mamāyiteti mamāyitavattukāraṇā. **Vinābhāvasantamevidanti** santavinābhāvaṃ vijjamaṇavinābhāvameva idaṃ, na sakkā avinābhāvena bhavitunti vuttaṃ hoti. **Māmakoti** mama upāsako bhikkhu vāti saṅkhaṃ gato, buddhādīni vā vatthūni mamāyamāno. **Saṅgataṃ** samāgataṃ diṭṭhapubbaṃ vā. **Piyāyitanti** piyaṃ kataṃ. **Nāmaṃyevāvasissati akkheyyanti** sabbaṃ rūpādīdhammajātaṃ pahīyati, nāmamattameva tu avasissati “buddharakkhito, dhammarakkhito”ti evaṃ saṅkhātuṃ kathetuṃ. **Munayoti** khīṇāsavamunayo. **Khemadassinoti** nibbānadassinō.

817. Sattamaḡāthā evaṃ maraṇabbhāhate loke anurūpapaṭipattidassanattaṃ vuttā. Tattha **patilīnacarassāti** tato tato patilīnaṃ cittaṃ katvā carantassa. **Bhikkhunoti** kalyāṇaputhujjanassa sekkhassa vā. **Sāmaggiyamāhu tassa taṃ, yo attānaṃ bhavane na dassayeti** tassetāṃ patirūpamāhu, yo evaṃpaṭipanno nirayādibhede bhavane attānaṃ na dassayya. Evañhi so imamahā maraṇā mucceyyāti adhippāyo.

818-20. Idāni yo “attānaṃ bhavane na dassaye”ti evaṃ khīṇāsavo vibhāvito, tassa vaṇṇabhaṇanattaṃ ito parā tisso gāthāyo āha. Tattha **sabbatthāti** dvādasasu āyatanesu. **Yadidaṃ diṭṭhasutaṃ mutesu vāti** ettha pana yadidaṃ diṭṭhasutaṃ, ettha vā mutesu vā dhammesu evaṃ muni na upalimpatīti evaṃ sambandho vedītabbo. **Dhono na hi tena maññati, yadidaṃ diṭṭhasutaṃ mutesu vāti** atrāpi yadidaṃ diṭṭhasuttaṃ, tena vatthunā na maññati, mutesu vā dhammesu na maññatīti evameva sambandho vedītabbo. **Na hi so rajjati no virajjati**. Bālaputhujjanā viya na rajjati, kalyāṇaputhujjanasekkhā viya na virajjati, rāgassa pana khīṇattā “virāgo”tveva saṅkhaṃ gacchati. Sesāṃ sabbattha pākāamevāti. Desanāpariyosāne caturāsītiyā pāṇasahassānaṃ dhammābhisamayo ahoṣīti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya jarāsuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

7. Tissametteyyasuttavaṇṇanā

821. Methunamanuyuttassāti tissametteyyasuttaṃ. Kā uppatti? Bhagavati kira sāvattithiyaṃ viharante tissametteyyā nāma dve saḡāyā sāvattithiṃ agamaṃsu. Te sāyanhasamayaṃ mahājanaṃ jetavanābhimukhaṃ gacchantaṃ disvā “kuhiṃ gacchathā”ti pucchīṃsu. Tato tehi “buddho loke uppanno, bahujaṇahitāya dhammaṃ deseti, taṃ sotaṃ jetavanaṃ gacchāmā”ti vutte “mayampi sossāmā”ti agamaṃsu. Te avaññhadhammadesakassa bhagavato dhammadesanaṃ sutvā parisantare nisinnāva cintesuṃ – “na sakkā agāramajjhe ṭhitenāyaṃ dhammo paripūretu”nti. Atha pakkante

mahājane bhagavantam pabbajjam yācimsu. Bhagavā “ime pabbājehī”ti aññataram bhikkhum āñāpesi. So te pabbājetvā tacapañcakakammaṭṭhānam datvā araññāvāsam gantumāraddho. Metteyyo tissaṃ āha – “āvuso, upajjhāyo araññaṃ gacchati, mayampi gacchāmā”ti. Tisso “alam āvuso, bhagavato dassanaṃ dhammassavanañca ahaṃ pihemi, gaccha tva”nti vatvā na agamāsi. Metteyyo upajjhāyena saha gantvā araññe samañadhammaṃ karonto na cirasseva arahattaṃ pāpuṇi saddhiṃ ācariyupajjhāyehi. Tissassāpi jeṭṭhabhātā byādhiṇā kālamakāsi. So taṃ sutvā attano gāmaṃ agamāsi, tatra naṃ nātakā palobhetvā uppabbājesuṃ. Metteyyopi ācariyupajjhāyehi saddhiṃ sāvattim āgato. Atha bhagavā vutthavasso janapadacārikaṃ caramāno anupubbena taṃ gāmaṃ pāpuṇi. Tattha metteyyo bhagavantam vanditvā “imasmim, bhante, gāme mama gihisahāyo atthi, muhuttaṃ tāva āgametha anukampaṃ upādāyā”ti vatvā gāmaṃ pavisitvā taṃ bhagavato santikaṃ anetvā ekamantaṃ ṭhito tassatthāya ādigāthāya bhagavantam pañham pucchi. Tassa bhagavā byākaronto avasesagāthāyo abhāsi. Ayamassa suttassa uppatti.

Tattha **methunamanuyuttassāti** methunadhammasamāyuttassa. **Itti** evamāha. **Āyasmāti** piyavacanametam, **tissoti** nāmaṃ tassa therassa. So hi tissoti nāmena. **Metteyyoti** gottam, gottavaseneva cesa pākaṭo ahosi. Tasmā aṭṭhuppattiyam vuttam “tissametteyyā nāma dve sahāyā”ti. **Vighātanti** upaghātam. **Brūhīti** ācikkha. **Mārisāti** piyavacanametam, nidukkhāti vuttam hoti. **Sutvāna tava sāsanti** tava vacanam sutvā. **Viveke sikkhissāmaseti** sahāyam ārabha dhammadesanam yācanto bhaṇāti. So pana sikkhitasikkhoyeva.

822. Mussate vāpi sāsanti pariyaṭṭipattito duvidhampi sasanam nassati. **Vāpīti** padapūraṇamattam. **Etam tasmim anāriyanti** tasmim puggale etam anariyam, yadidaṃ micchāpaṭipadā.

823. Eko pubbe caritvānāti pabbajjāsankhātena vā gaṇavossaggaṭṭhena vā pubbe eko viharitvā. **Yānam bhantaṃva taṃ loke, hīnamāhu puthujjananti** taṃ vibbhantakam puggalam yathā hatthiyānādiyānam adantaṃ visamaṃ ārohati, ārohakampi bhañjati, papātepi papatati. Evaṃ kāyaduccaritādīvisamārohanena narakādīsu, atthabhañjanena jātipapātādīsu papatanena ca yānam bhantaṃva āhu hīnam puthujjanañca āhūti.

824-5. Yaso kitti cāti lābhasakkāro pasamsā ca. **Pubbeti** pabbajitabhāve. **Hāyate vāpi tassa sāti** tassa vibbhantakassa sato so ca yaso sā ca kitti hāyati. **Etampi disvāti** etampi pubbe yasakittinam bhāvam pacchā ca hānim disvā. **Sikkhetha methunam vippahātaveti** tisso sikkhā sikkhetha. Kim kāraṇam? **Methunam vippahātave**, methunappahānatthāyāti vuttam hoti. Yo hi methunam na vippajahati, **sākkappehi...pe... tathāvidho**. Tattha **paretoti** samannāgato. **Paresam nigghosanti** upajjhāyādīnam nindāvacanam. **Mañku hotīti** dummano hoti.

826. Ito parā gāthā pākaṭasambandhā eva. Tāsu **satthānīti** kāyaduccaritādīni. Tāni hi attano paresaṇca chedanatthena “satthānī”ti vuccanti. Tesu cāyam visesato codito musāvācanasatthāneva karoti – “iminā kāraṇenāham vibbhanto”ti bhaṇanto. Tenevāha – “**esa khvassa mahāgedho, mosavajjam pagāhati**”ti. Tattha **esa khvassāti** esa kho assa. **Mahāgedhoti** mahābandhanam. Katamoti ce? Yadidaṃ mosavajjam pagāhati, svāssa musāvādajjhogāho mahāgedhoti veditabbo.

827. Mandova parikissatīti pāṇavadhādīni karonto tatonidānañca dukkhamanubhonto bhogapariyesanarakkhānāni ca karonto momūho viya parikilissati.

828-9. “**Etamādīnavam nātvā, muni pubbāpare idhā**”ti etam “yaso kitti ca yā pubbe, hāyatevāpi tassa sā”ti ito pabhuti vutte pubbāpare idha imasmim sāsane pubbato apare samañabhāvato vibbhantakabhāve ādīnavam muni nātvā. **Etadariyānamuttamanti** yadidaṃ vivekacariyā, etam buddhādīnam ariyānam uttamam, tasmā vivekaññeva sikkhethāti adhippāyo. **Na tena seṭṭho maññethāti** tena ca vivekena na attānam “seṭṭho aha”nti maññeyya, tena thaddho na bhavyeyyāti vuttam hoti.

830. Rittassāti vivittassa kāyaduccaritādīhi virahitassa. **Oghatiṇṇassa pihayanti, kāmesu gadhitā pajāti** vatthukāmesu laggā sattā tassa caturoghiṇṇassa pihayanti iṇāyikā viya āṇaṇyassāti arahattanikūṭeṇa desanaṃ niṭṭhāpesi. Desanāpariyosāne tisso sotāpattiṭṭhalaṃ patvā pacchā pabbajitvā arahattaṃ sacchākāsīti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya tissametteyyasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

8. Pasūrasuttavaṇṇanā

831. Idheva suddhīti pasūrasuttaṃ. Kā uppatti? Bhagavati kira sāvattiyam viharante pasūro nāma paribbājako mahāvādī, so “ahamasmi sakalajambudīpe vādena aggo, tasmā yathā jambudīpassa jambupaññāṇaṃ, evaṃ mamāpi bhavitum arahatī”ti jambusākhaṃ dhajam katvā sakalajambudīpe paṭivādaṃ anāsādentō anupubbena sāvattim āgantvā nagaradvāre vālikatthalaṃ katvā tattha sākhaṃ ussāpetvā “yo mayā saddhim vādaṃ katum samattho, so imaṃ sākhaṃ bhañjatū”ti vatvā nagaraṃ pāvisi. Taṃ ṭhānaṃ mahājano parivāretvā aṭṭhāsī. Tena ca samayena āyasmā sārīputto bhattakiccaṃ katvā sāvattitho nikkhamati. So taṃ disvā sambahule gāmadārake pucchi – “kiṃ etaṃ dārakā”ti, te sabbaṃ ācikkhimsu. “Tena hi naṃ tumhe uddharitvā pādehi bhañjatha, vādatthiko vihāraṃ āgacchatū”ti ca bhañathā”ti vatvā pakkāmi.

Paribbājako piṇḍāya caritvā katabhattakicco āgantvā uddharitvā bhaggaṃ sākhaṃ disvā “kenidaṃ kārita”nti pucchi. “Buddhasāvakena sārīputtenā”ti ca vutte pamudito hutvā “ajja mama jayam samaṇassa ca parājayam paṇḍitā passantū”ti pañhavīmaṃsake kāraṇike ānetum sāvattim pavisitvā vīthisiṅghāṭakacaccareṣu vicaranto “samaṇassa gotamassa aggasāvakena saha vāde paññāpaṭibhānaṃ sotukāma bhonto nikkhamantū”ti ugghosesi. “Paṇḍitānaṃ vacanaṃ sossāmā”ti sāsane pasannāpi appasannāpi bahū manussā nikkhamimsu. Tato pasūro mahājanaparivuto “evaṃ vutte evaṃ bhañissāmī”tiādīni vitakkento vihāraṃ agamāsī. Thero “vihāre uccāsaddamahāsaddo janabyākulañca mā ahoṣī”ti jetavanadvāraḷṭṭhake āsanaṃ paññāpetvā nisīdi.

Paribbājako theram upasaṅkamitvā “tvam, bho, pabbajita, mayham jambudhajam bhañjāpesī”ti āha. “Āma paribbājakā”ti ca vutte “hotu no, bho, kāci kathāpavattī”ti āha. “Hotu paribbājakā”ti ca therena sampaṭicchite “tvam, samaṇa, puccha, aham vissajjessāmī”ti āha. Tato naṃ thero avaca “kiṃ, paribbājaka, dukkaraṃ pucchā, udāhu vissajjana”nti. Vissajjanaṃ bho, pabbajita, pucchāya kiṃ dukkaraṃ. Taṃ yo hi koci yaṃkiñci pucchati. “Tena hi, paribbājaka, tvam puccha, aham vissajjessāmī”ti evaṃ vutte paribbājako “sādhurūpo bhikkhu ṭhāne sākhaṃ bhañjāpesī”ti vimhitacitto hutvā theram pucchi – “ko purisassa kāmo”ti. “Saṅkapparāgo purisassa kāmo”ti (a. ni. 6.63) thero āha. So taṃ sutvā there viruddhasaññī hutvā parājayam āropetukāmo āha – “citravicitrāmmaṇaṃ pana bho, pabbajita, purisassa kāmaṃ na vadesī”ti? “Āma, paribbājaka, na vademī”ti. Tato naṃ paribbājako yāva tikkhattum paṭiññaṃ kārapetvā “suṇantu bhonto samaṇassa vāde dosa”nti pañhavīmaṃsake ālapitvā āha – “bho, pabbajita, tumhākaṃ sabrahmacārino araññe viharantī”ti? “Āma, paribbājaka, viharantī”ti. “Te tattha viharantā kāmavitakkādayo vitakke vitakkentī”ti? “Āma, paribbājaka, puthujjanā sahasā vitakkentī”ti. “Yadi evaṃ tesam samaṇabhāvo kuto? Nanu te agārikā kāmabhogino hontī”ti evaṇca pana vatvā athāparaṃ etadavoca –

“Na te ve kāmā yāni citrāni loke,
Saṅkapparāgañca vadesi kāmam;
Saṅkappayam akusale vitakke,
Bhikkhupi te hessati kāmabhogī”ti. (saṃ. ni. aṭṭha. 1.1.34);

Atha thero paribbājakassa vāde dosaṃ dassento āha – “kiṃ, paribbājaka, saṅkapparāgaṃ purisassa

kāmaṃ na vadesi, citravicitrārammaṇaṃ vadesī”ti? “Āma, bho, pabbajitā”ti. Tato naṃ thero yāva tikkhattuṃ paṭiññaṃ kārapetvā “suṇātha, āvuso, paribbājakassa vāde dosa”nti pañhavīmaṃsake ālapitvā āha – “āvuso pasūra, tava satthā atthī”ti? “Āma, pabbajita, atthī”ti. “So cakkhuvīññeyyaṃ rūpārammaṇaṃ passati saddārammaṇādīni vā sevati”ti? “Āma, pabbajita, sevati”ti. “Yadi evaṃ tassa satthubhāvo kuto, nanu so agāriko kāmabhogī hotī”ti evaṃ pana vatvā athāparaṃ etadavoca –

“Te ve kāmā yāni citrāni loke,
Saṅkapparāgaṃ na vadesi kāmaṃ;
Passanto rūpāni manoramāni,
Suṇanto saddāni manoramāni.

“Ghāyanto gandhāni manoramāni,
Sāyanto rasāni manoramāni;
Phusanto phassāni manoramāni,
Satthāpi te hessati kāmabhogī”ti.

Evaṃ vutte nippaṭibhāno paribbājako “ayaṃ pabbajito mahāvādī, imassa santike pabbajitvā vādasatthaṃ sikkhissāmī”ti sāvattiṃ pavisitvā pattacīvaraṃ pariyesitvā jetavanaṃ pavittṭho tattha lāludāyīṃ suvaṇṇavaṇṇaṃ kāyūpapannaṃ sarīrākārākappesu samantapāsādikaṃ disvā “ayaṃ bhikkhu mahāpañño mahāvādī”ti mantvā tassa santike pabbajitvā taṃ vādena niggahetvā salīgena taṃyeva tittṭhāyatanāṃ pakkamitvā puna “samaṇena gotamena saddhiṃ vādaṃ karissāmī”ti sāvattiyaṃ purimanayeneva ugghosetvā mahājanaparivuto “evaṃ samaṇaṃ gotamaṃ niggahessāmī”tiādīni vadanto jetavanaṃ agamāsi. Jetavanadvārakoṭṭhake adhvattā devatā “ayaṃ abhājanabhūto”ti mukhabandhamassa akāsi. So bhagavantaṃ upasaṅkamitvā mūgo viya nisīdi. Manussā “idāni pucchissati, idāni pucchissati”ti tassa mukhaṃ ulloketvā “vadehi, bho pasūra, vadehi, bho pasūrā”ti uccāsaddamahāsaddā ahesuṃ. Atha bhagavā “kiṃ pasūro vadissati”ti vatvā tattha sampattaparīsāya dhammadesanattaṃ imaṃ suttaṃ abhāsi.

Tattha paṭhamagāthāya tāva ayaṃ saṅkhepo – ime diṭṭhigatikā attano diṭṭhiṃ sandhāya **idheva suddhī iti vādayanti nāññesu dhammesu visuddhimāhu**. Evaṃ sante attano satthārādīni **nissitā** tattheva “esa vādo subho”ti evaṃ **subhaṃ vadānā** hutvā **puthū** samaṇabrāhmaṇā “sassato loko”tiādīsu **paccekasaccesu nivittṭhā**.

832. Evaṃ nivittṭhā ca – **te vādakāmāti** gāthā. Tattha **bālaṃ dahanti mithu aññamaññanti** “ayaṃ bālo ayaṃ bālo”ti evaṃ dvepi janā aññamaññaṃ bālaṃ dahanti, bālato passanti. **Vadanti te aññasitā kathojjanti** te aññamaññaṃ satthārādīṃ nissitā kalahaṃ vadanti. **Pasaṃsakāmā kusalā vadānāti** pasaṃsatthikā ubhopi “mayāṃ kusalavādā paṇḍitavādā”ti evaṃsaññino hutvā.

833. Evaṃ vadānesu ca tesu eko niyamato eva – **yutto kathāyanti** gāthā. Tattha **yutto kathāyanti** vivādakathāya ussukko. **Pasaṃsamicchaṃ vinighāti hotīti** attano pasaṃsaṃ icchanto “kathaṃ nu kho niggahessāmī”tiādīnā nayena pubbeva sallāpā kathaṃkathī vinighāti hoti. **Apāhatasminti** pañhavīmaṃsakehi “atthāpagataṃ te bhaṇitaṃ, byañjanāpagataṃ te bhaṇita”ntiādīnā nayena apahārite vāde. **Nindāya so kuppattīti** evaṃ apāhatasmiṃca vāde uppannāya nindāya so kuppattī. **Randhamesīti** parassa randhameva gavesanto.

834. Na kevalaṃca kuppattī, apica kho pana **yamassa vādanti** gāthā. Tattha **parihīnamāhu apāhatanti** atthabyañjanādito apāhataṃ parihīnaṃ vadanti. **Paridevatīti** tato nimittaṃ so “aññaṃ mayā āvajjita”ntiādīhi vippalapati. **Socatīti** “tassa jayo”tiādīni ārabha socati. **Upaccagā manti anutthunāti** “so maṃ vādena vādaṃ atikkanto”tiādīnā nayena suṭṭhutaṃ vippalapati.

835. Ete vivādā samaṇesūti ettha pana **samaṇā** vuccanti bāhiraparibbājakā. **Etesu ugghāti**

nighāti hotīti etesu vādesu jayaparājayādivasena cittassa ugghātaṃ nighātañca pāpuṇanto ugghātī nighātī ca hoti. **Virame kathojjanti** pajaheyya kalahāṃ. **Na haññadatthatthi pasamsalābhāti** na hi ettha pasamsalābhato añño attho atthi.

836-7. Chatthagāthāya attho – yasmā ca na haññadatthatthi pasamsalābhā, tasmā paramaṃ lābhaṃ labhantopi “sundaro aya”nti **tattha** diṭṭhiyā **pasamsito vā pana hoti** taṃ **vādaṃ parisāya majjhe** dīpetvā, tato **so tena** jayatthena tuṭṭhiṃ vā dantavidamsakaṃ vā āpajjanto **hasati**, mānena ca **uṇṇamati**. Kiṃ kāraṇaṃ? Yasmā **taṃ** jayatthaṃ **pappuyya yathāmāno** jāto, evaṃ uṇṇamato ca **yā uṇṇatīti** gāthā. Tattha **mānātimānaṃ vadate panesoti** eso pana taṃ uṇṇatiṃ “vighātabhūmī”ti abujjhamāno mānañca atimānañca vadatiyeva.

838. Evaṃ vāde dosaṃ dassetvā idāni tassa vādaṃ asampaṭicchanto “**sūro**”ti gāthamāha. Tattha **rājakhādāyāti** rājakhādanīyena, bhattavetanenāti vuttaṃ hoti. **Abhigajjameṭi paṭisūramicchanti** yathā so paṭisūraṃ icchanto abhigajjanto eti, evaṃ diṭṭhigatiko diṭṭhigatikanti dasseti. **Yeneva so, tena palehīti** yena so tuyhaṃ paṭisūro, tena gaccha. **Pubbeva natthi yadidaṃ yudhāyāti** yaṃ pana idaṃ kilesajātaṃ yuddhāya siyā, taṃ etaṃ pubbeva natthi, bodhimūleyeva pahīnanti dasseti. Sesagāthā pākaṭasambandhāyeva.

839-40. Tattha **vivādayantīti** vivadanti. **Paṭisenikattāti** paṭilomakārako. **Visenikatvāti** kilesasenāṃ vināsetvā. **Kim labhethoti** paṭimallaṃ kiṃ labhissasi. **Pasūrāti** taṃ paribbājakaṃ ālapati. **Yesīdha natthīti** yesaṃ idha natthi.

841. Pavitakkanti “jayo nu kho me bhavissatī”ti ādīni vitakkento. **Dhonena yugaṃ samāgamāti** dhutakilesena buddhena saddhiṃ yugaggāhaṃ samāpanno. **Na hi tvam sakkhasi sampayātaveti** kotthukādayo viya sīhādīhi, dhonena saha yugaṃ gahetvā ekapadampi sampayātuṃ yugaggāhameva vā sampādetuṃ na sakkhissasīti. Sesāṃ sabbattha pākaṭamevāti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya pasūrasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

9. Māgaṇḍiyasuttavaṇṇanā

842. Disvāna taṇhanti māgaṇḍiyasuttaṃ. Kā uppatti? Ekaṃ samayaṃ bhagavā sāvattthiyaṃ viharanto paccūsasamaye buddhacakkhunā lokaṃ volokento kurūsu kammāsadhammanigamavāsino māgaṇḍiyassa nāma brāhmaṇassa sapajāpatikassa arahattūpanissayaṃ disvā tāvadeva sāvattthito tattha gantvā kammāsadhammassa avidūre aññatarasmim vanasaṇḍe nisīdi suvaṇṇobhāsaṃ muñcamāno. Māgaṇḍiyopi taṅkhaṇaṃ tattha mukhadhovanatthaṃ gato suvaṇṇobhāsaṃ disvā “kiṃ ida”nti ito cito ca pekkhamāno bhagavantaṃ disvā attamano ahoṣi. Tassa kira dhītā suvaṇṇavaṇṇā, taṃ bahū khattiyakumārādayo vārayantā na labhanti. Brāhmaṇo evaṃladdhiko hoti “samaṇasseva naṃ suvaṇṇavaṇṇassa dassāmī”ti. So bhagavantaṃ disvā “ayaṃ me dhītāya samānavaṇṇo, imassa naṃ dassāmī”ti cittaṃ uppādesi. Tasmā disvāva attamano ahoṣi. So vegena gharaṃ gantvā brāhmaṇim āha – “bhoti bhoti mayā dhītāya samānavaṇṇo puriso diṭṭho, alaṅkarohi dārikaṃ, tassa naṃ dassāmī”ti. Brāhmaṇiyā dārikaṃ gandhodakena nhāpetvā vatthapupphālaṅkāradīhi alaṅkarontiyā eva bhagavato bhikkhācāraṇelā sampattā. Atha bhagavā kammāsadhammaṃ piṇḍāya pāvīsi.

Tepi kho dhītaraṃ gahetvā bhagavato nisinnokāsaṃ agamaṃsu. Tattha bhagavantaṃ adisvā brāhmaṇī ito cito ca vilokentī bhagavato nisajjattānaṃ tiṇasanthāraṃ addasa. Buddhānañca adhiṭṭhānabalena nisinnokāso padanikkhepo ca abyākulā honti. Sā brāhmaṇaṃ āha – “esa, brāhmaṇa, tassa tiṇasanthāro”ti? “Āma, bhotī”ti. “Tena hi, brāhmaṇa, amhākaṃ āgamanakammaṃ na sampajjissatī”ti. “Kasmā bhotī”ti? “Passa, brāhmaṇa, abyākulo tiṇasanthāro, neso kāmabhogino

paribhutto’’ti. Brāhmaṇo ‘‘mā, bhoti maṅgale pariyesiyamāne avamaṅgalaṃ abhaṇī’’ti āha. Punapi brāhmaṇī ito cito ca vicarantī bhagavato padanikkhepaṃ disvā brāhmaṇaṃ āha ‘‘ayaṃ tassa padanikkhepo’’ti? ‘‘Āma, bhotī’’ti. ‘‘Passa, brāhmaṇa, padanikkhepaṃ, nāyaṃ satto kāmesu gadhito’’ti. ‘‘Kathaṃ tvaṃ bhoti jānāsī’’ti ca vuttā attano nāṇabalaṃ dassentī āha –

‘‘Rattassa hi ukkuṭikaṃ padaṃ bhava,
Duṭṭhassa hoti anukaḍḍhitaṃ padaṃ;
Mūlhasa hoti sahasānupīlitaṃ,
Vivaṭṭacchadassa idamīdisaṃ pada’’nti. (a. ni. aṭṭha. 1.1.260-261; dha. pa. aṭṭha. 1.2
sāmāvatīvattu; visuddhi. 1.45);

Ayañcarahi tesam kathā vippakatā, atha bhagavā katabhattakicco tameva vanasaṅgaṃ āgato. Brāhmaṇī bhagavato varalakkhaṇakhacitaṃ byāmapabhāparikkhitaṃ rūpaṃ disvā brāhmaṇaṃ āha – ‘‘esa tayā, brāhmaṇa, diṭṭho’’ti? ‘‘Āma bhotī’’ti. ‘‘Āgatakammaṃ na sampajjissateva, evarūpo nāma kāme paribhuñjissatīti netam thānaṃ vijjati’’ti. Tesam evaṃ vadantānaññeva bhagavā tiṇasanthārake nisīdi. Atha brāhmaṇo dhītaraṃ vāmena hatthena gahetvā kamaṅgalaṃ dakkhiṇena hatthena gahetvā bhagavantaṃ upasaṅkamitvā ‘‘bho, pabbajita, tvaṅca suvaṇṇavaṇṇo ayaṅca dārikā, anucchavikā esā tava, imāhaṃ bhoto bhariyaṃ posāvanatthāya dammī’’ti vatvā bhagavato santikaṃ gantvā dātukāmo aṭṭhāsī. Bhagavā brāhmaṇaṃ anālapitvā aññena saddhiṃ sallapamāno viya ‘‘**disvāna taṇha**’’nti imaṃ gāthaṃ abhāsī.

Tassattho – ajapālanigrodhamūle nānārūpāni nimminivā abhikāmamāgataṃ māradhītaraṃ **disvāna taṇhaṃ aratiṃ ragañca** chandamattampi me **methunasmim nāhosi, kimevidaṃ** imissā dārikāya **muttakarīsapuṇṇaṃ** rūpaṃ disvā bhavissati sabbathā **pādāpi naṃ samphusitaṃ na icche**, kutonena saṃvasitunti.

843. Tato māgaṇḍiyo ‘‘pabbajitā nāma mānusake kāme pahāya dibbakāmatthāya pabbajanti, ayaṅca dibbepi kāme na icchatī, idampi itthirataṃ, kā nu assa diṭṭhī’’ti pucchitaṃ dutiyaṃ gāthamāha. Tattha **etādisaṃ ce ratananti** dibbitthirataṃ sandhāya bhaṇati, **nārīnti** attano dhītaraṃ sandhāya. **Diṭṭhigataṃ silavataṃ nu jīvīnti** diṭṭhiñca silañca vatañca jīvitañca. **Bhavūpapattiñca vadesi kīdisanti** attano bhavūpapattiñca kīdisaṃ vadasīti.

844. Ito parā dve gāthā visajjanapucchāyena pavattattā pākaṭasambandhāyeva. Tāsu paṭhamagāthāya saṅkhepattho – **tassa** mayhaṃ, māgaṇḍiyo, dvāsaṭṭhiditṭhigata**adhammesu** nicchinitvā ‘‘idameva saccam, moghamañña’’nti evaṃ **idaṃ vadāmīti samuggahitaṃ na hoti** natthi na vijjati. Kimkāraṇā? Ahañhi passanto **diṭṭhīsu** ādīnavaṃ kañci diṭṭhiṃ aggahetvā saccāni pavacinanto ajjhattaṃ rāgādīnaṃ santibhāvena **ajjhattasantisaṅkhātaṃ** nibbānameva addasanti.

845. Dutiyagāthāya saṅkhepattho – **yānimāni** diṭṭhigatāni tehi tehi sattehi vinicchinitvā gahitattā **vinicchayāti** ca attano paccayehi abhisāṅkhatabhāvādīnā nayena **pakappitāni** cāti vuccanti. **Te tvaṃ muni** diṭṭhigatadhamme aggahetvā **ajjhattasantīti yametamattham brūsi**, ācikkha me, **kathaṃ nu dhīrehi paveditaṃ** kathaṃ pakāsitaṃ dhīrehi taṃ padanti.

846. Athassa bhagavā yathā yena upāyena taṃ padaṃ dhīrehi pakāsitaṃ, taṃ upāyaṃ sapaṭipakkhaṃ dassento ‘‘**na diṭṭhiyā**’’ti gāthamāha. Tattha ‘‘na diṭṭhiyā’’tiādīhi diṭṭhisutiattasamāpattiñāṇabāhiraṃ silabbatāni paṭikkhipati. ‘‘**Suddhimāhā**’’ti ettha vuttaṃ **āha**-saddam sabbattha nakārena saddhiṃ yojetvā purisabyattayaṃ katvā ‘‘diṭṭhiyā suddhiṃ nāhaṃ kathaṃ’’ti evamattho veditabbo. Yathā cettha, evaṃ uttarapadesupī. Tattha ca **adiṭṭhiyā nāhāti** dasavatthukaṃ sammādiṭṭhiṃ vinā na kathaṃ. Tathā **assutiyāti** navaṅgaṃ savanaṃ vinā. **Aññāti** kammaṃ katasaccānulomikaññaṃ vinā. **Asīlatāti** pātimokkhasaṃvaram vinā. **Abbatāti** dhutaṅgavataṃ vinā. **Nopi tenāti** tesu ekamekena diṭṭhiādīmattenāpi no kathamīti evamattho veditabbo. **Ete ca nissajja**

anuggahāyāti ete ca purime diṭṭhiādibhede kaṇhapakkhiye dhamme samuggahātakaraṇena nissajja, pacchime adiṭṭhiādibhede sukkapakkhiye atammayatāpajjanena anuggahāya. **Santo anissāya bhavaṃ na jappeti** imāya paṭipattiyā rāgādivūpasamena santo cakkhādīsu kañci dhammaṃ anissāya ekampi bhavaṃ apihetuṃ apatthetuṃ samattho siyā, ayamassa ajjhattasantīti adhippāyo.

847. Evaṃ vutte vacanattham asallakkhento māgaṇḍiyo “**no ce kirā**”ti gāthamāha. Tattha diṭṭhādīni vuttanayāneva. Kaṇhapakkhiyāniyeva pana sandhāya ubhayatrāpi āha. Āha-saddaṃ pana nocekira-saddena yojetvā “**no ce kirāha** no ce kira kathesi”ti evaṃ attho daṭṭhabbo. **Momuhanti** atimūlham, mohanam vā. **Paccenti** jānanti.

848. Athassa bhagavā taṃ diṭṭhiṃ nissāya puccham paṭikkhipanto “**diṭṭhiṃca nissāyā**”ti gāthamāha. Tassattho – tvam, māgaṇḍiya, **diṭṭhiṃ nissāya** punappunam pucchamāno yāni te diṭṭhigatāni samuggahitāni, tesveva **samuggahītesu** evaṃ **pamohaṃ** āgato, **ito ca** mayā vuttaajjhattasantito paṭipattito dhammadesanato vā **aṇumpi** yuttasaññaṃ na passasi, tena kāraṇena tvam imaṃ dhammaṃ **momuhato** passasīti.

849. Evaṃ samuggahītesu pamohena māgaṇḍiyassa vivādāpattiṃ dassetvā idāni tesu aññesu ca dhammesu vigatappamohassa attano nibbivādamaṃ dassento “**samo vivesi**”ti gāthamāha. Tassattho – **yo** evaṃ tividhamānena vā diṭṭhiyā vā **maññati**, **so tena** mānena tāya diṭṭhiyā tena vā puggalena vivadeyya. Yo pana amhādiso imāsu **tīsu vidhāsu avikampamāno**, **samo vivesīti na tassa hoti**, na ca hīnoti pāṭhaseso.

850. Kiñca bhiyyo – **saccanti** soti gāthā. Tassattho – **so** evarūpo pahīnamānadiṭṭhiko mādiso bāhitapāpattādīnā nayena **brāhmaṇo** “idameva sacca”nti **kiṃ vadeyya** kiṃ vatthum bhaṇeyya, kena vā kāraṇena bhaṇeyya, “mayham saccam, tuyham musā”ti vā **kena** mānena diṭṭhiyā puggalena vā vivadeyya? **Yasmim** mādiso khīṇāsavo “sadiśohamasmi”ti pavattiyā **samaṃ** vā, itaradvayabhāvena pavattiyā **visamaṃ vā** maññitaṃ **natthi**, **so** samānādīsu **kena vādaṃ paṭisamuyeyya** paṭipphareyyāti. Nanu ekaṃseneva evarūpo puggalo – **okaṃ pahāyāti** gāthā?

851. Tattha **okaṃ pahāyāti** rūpavattādiviññāṇassa okāsaṃ tatra chandarāgappahānena chaḍḍetvā. **Aniketasārīti** rūpanimittaniketādīni taṇhāvasena asaranto. **Gāme akubbaṃ muni santhavānīti** gāme gihisanthavāni akaronto. **Kāmehi rittoti** kāmesu chandarāgābhāvena sabbakāmehi puthubhūto. **Apurekkharānoti** āyatiṃ atabhāvaṃ anabhinibbattento. **Kathaṃ na viggayha janena kayirāti** janena saddhiṃ viggāhikakathaṃ na katheyya. So evarūpo – **yehi vivittoti** gāthā.

852. Tattha **yehi**ti yehi diṭṭhigatehi. **Vivitto vicareyyāti** ritto careyya. **Na tāni uggayha vadeyya nāgoti** “āguṃ na karoti”tiādīnā (cūḷani. bhadrāvudhamāṇavapucchānidessa 70; pārāyanānugītigāthānidessa 102) nayena nāgo tāni diṭṭhigatāni uggahetvā na vadeyya. **Jalambujanti** jalasaññite ambumhi jātaṃ kaṇṭakanāḷaṃ vārijaṃ, padumanti vuttaṃ hoti. **Yathā jalena pañkena ca nūpalittanti** taṃ padumaṃ yathā jalena ca pañkena ca anupalittaṃ hoti, **evaṃ muni santivādo agiddhoti** evaṃ ajjhattasantivādo muni gedhābhāvena agiddho. **Kāme ca loke ca anūpalittoti** duvidhepi kāme apāyādike ca loke dvīhipi lepehi anupalitto hoti.

853. Kiñca bhiyyo – **na vedagūti** gāthā. Tattha **na vedagū diṭṭhiyāyakoti** catumaggavedagū mādiso diṭṭhiyāyako na hoti, diṭṭhiyā gacchanto vā, taṃ sārato paccanto vā na hoti. Tattha vacanattho – yāyatīti yāyako, karaṇavacanena diṭṭhiyā yāṭīti diṭṭhiyāyako. Upayogathe sāmivacanena diṭṭhiyā yāṭīpi diṭṭhiyāyako. **Na mutiyā sa mānameṭīti** mutarūpādibhedāya mutiyāpi so mānaṃ na eti. **Na hi tammayo soti** taṇhādiṭṭhivasena tammayo hoti tapparāyaṇo, ayaṃ pana na tādiso. **Na kammunā nopi sutena neyyoti** puññābhisankhārādīnā kammunā vā sutasuddhīādīnā sutena vā so netabbo na hoti. **Anūpanīto sa nivesanesūti** so dvinnampi upayānaṃ pahīnattā sabbesu taṇhādiṭṭhinivesanesu anūpanīto. Tassa ca evaṃvidhassa – **saññāvīrattassāti** gāthā.

854. Tattha **saññāvirattassāti** nekkhammasaññāpubbaṅgamāya bhāvanāya pahīnakāmādisaññassa. Iminā padena ubhatobhāgavimutto samathayāniko adhippeto. **Paññāvimuttassāti** vipassanāpubbaṅgamāya bhāvanāya sabbakilesehi vimuttassa. Iminā sukkhavipassako adhippeto. **Saññañca diṭṭhiñca ye aggahesum, te ghaṭṭayantā vicaranti loketi** ye kāmasaññādikaṃ saññaṃ aggahesum, te visesato gahaṭṭhā kāmādhikaraṇaṃ, ye ca diṭṭhiṃ aggahesum, te visesato pabbajitā dhammādhikaraṇaṃ aññaṃaññaṃ ghaṭṭentā vicarantīti. Sesamettha yaṃ avuttaṃ, taṃ vuttānusāreṇeva veditabbaṃ. Desanāpariyosāne brāhmaṇo ca brāhmaṇī ca pabbajitvā arahattaṃ pāpuṇimsūti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya māgaṇḍiyasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

10. Purābhedasuttavaṇṇanā

855. Kathaṃdassīti purābhedasuttaṃ. Kā uppatti? Imassa suttassa ito paresaṇca pañcannaṃ kalahavivādacūḷabyūhamahābyūhatuvaṭakaattadaṇḍasuttānaṃ sammāparibbājanīyassa uppattiyāṃ vuttanayeneva sāmāññato uppatti vuttā. Visesato pana yatheva tasmiṃ mahāsamaye rāgacaritadevatānaṃ sappāyavasena dhammaṃ desetum nimmitabuddhena attānaṃ pucchāpetvā sammāparibbājanīyasuttamabhāsi, evaṃ tasmiṃyeva mahāsamaye “kiṃ nu kho purā sarīrabhedā kattabba”nti uppannaccittānaṃ devatānaṃ cittaṃ ñatvā tāsāṃ anuggahattaṃ aḍḍhateḷasabhikkhusataparivāraṃ nimmitabuddhaṃ ākāseṇa ānetvā tena attānaṃ pucchāpetvā imaṃ suttamabhāsi.

Tattha pucchāya tāva so nimmito **kathaṃdassīti** adhipaññaṃ **kathaṃsīloti** adhisīlaṃ, **upasantoti** adhicittaṃ pucchati. Sesāṃ pākaṭameva.

856. Vissajjane pana bhagavā sarūpena adhipaññādīni avissajjetvāva adhipaññādippabhāvena yesaṃ kilesānaṃ upasamā “upasanto”ti vuccati, nānadevatānaṃ āsayānulomena tesāṃ upasamameva dīpento “**vītaṇho**”tiādikā gāthāyo abhāsi. Tattha ādito aṭṭhannaṃ gāthānaṃ “taṃ brūmi upasanto”ti imāya gāthāya sambandho veditabbo. Tato parāsaṃ “sa ve santoti vuccatī”ti iminā sabbapacchimena padena.

Anupadavaṇṇanāyena ca – **vītaṇho purā bhedāti** yo sarīrabhedā pubbameva pahīnataṇho. **Pubbamantamanissitoti** atītaddhādibhedāṃ pubbantamanissito. **Vemajjhenupasaṅkheyyoti** paccuppannepi addhani “ratto”tiādīnā nayena na upasaṅkhātabbo. **Tassa natthi purakkhatanti** tassa arahato dvinnāṃ purekkhārānaṃ abhāvā anāgate addhani purakkhatampi natthi, taṃ brūmi upasantoti evamettha yojanā veditabbā. Esa nayo sabbattha. Ito paraṃ pana yojanaṃ adassetvā anuttānapadavaṇṇanaṃyeva karissāma.

857. Asantāsīti tena tena alābhakena asantasanto. **Avikatthīti** sīlādīhi avikatthanasīlo. **Akukkucoti** hatthakukkucādivirahito. **Mantabhāṇīti** mantāya pariggahetvā vācaṃ bhāsītā. **Anuddhatoti** uddhaccavirahito. **Sa ve vācāyatoti** so vācāya yato saṃyato catudosavirahitaṃ vācaṃ bhāsītā hoti.

858. Nirāsattīti nittaṇho. **Vivekadassī phassesūti** paccuppannesu cakkhusamphassādīsu attādibhāvavivekaṃ passati. **Diṭṭhīsu ca na nīyatīti** dvāsaṭṭhidīṭṭhīsu kāyaci diṭṭhiyā na nīyati.

859. Patilīnoti rāgādīnaṃ pahīnattā tato apagato. **Akuhakoti** avimhāpako tīhi kuhanavattūhi. **Apihālūti** apihanasīlo, patthanātaṇhāya rahitoti vuttaṃ hoti. **Amaccharīti** pañcamaccheravirahito. **Appagabbhoti** kāyapāgabbhiyādivirahito. **Ajēcucchoti** sampannasīlādītāya ajēcucchanīyo asecanako manāpo. **Pesūṇeyye ca no yutoti** dvīhi ākārehi upasaṃharitabbe pisuṇakamme ayutto.

860. Sātiyesu anassāvīti sātavattḥūsu kāmagaṇesu taṇhāsanthavavirahito. **Sanḥoti** saṇhehi kāyakammādīhi samannāgato. **Paṭibhānavāti** pariyattiparipucchādhigamapaṭibhānehi samannāgato. **Na saddhoti** sāmaṃ adhigatadhammaṃ na kassaci saddahati. **Na virajjatīti** khayā rāgassa virattattā idāni na virajjati.

861. Lābhakamyā na sikkhatīti na lābhapatthanāya suttantādīni sikkhati. **Aviruddho ca taṇhāya, rasesu nānugijjatīti** virodhābhāvena ca aviruddho hutvā taṇhāya mūlarasādīsu gedhaṃ nāpajjati.

862. Upekkhakoti chaḷaṅgupekkhāya samannāgato. **Satoti** kāyānupassanādisatiyutto.

863. Nissayanāti taṇhādīṭṭhinissayā. **Ñatvā dhammanti** aniccādīhi ākārehi dhammaṃ jānitvā. **Anissitoti** evaṃ tehi nissayehi anissito. Tena aññatra dhammaññā natthi nissayānaṃ abhāvoti dīpeti **bhavāya vibhavāya vāti** sassatāya ucchedāya vā.

864. Taṃ brūmi upasantoti taṃ evarūpaṃ ekekagāthāya vuttaṃ upasantoti kathemi. **Atarī so visattikanti** so imaṃ visatādibhāvena visattikāsaṅkhātaṃ mahātaṇhaṃ atari.

865. Idāni tameva upasantaṃ pasaṃsanto āha “**na tassa puttā**”ti evamādi. Tattha puttā atrajādayo cattāro. Ettha ca puttapariggahādayo puttādīnāmena vuttāti veditabbā. Te hissa na vijjanti, tesam vā abhāvena puttādayo na vijjantīti.

866. Yena naṃ vajjuṃ puthujjanā, atho samaṇabrāhmaṇāti yena taṃ rāgādinā vajjena puthujjanā sabbepi devamanussā ito bahiddhā samaṇabrāhmaṇā ca ratto vā duṭṭho vāti, vadeyyuṃ. **Taṃ tassa apurakkhatanti** taṃ rāgādivajjaṃ tassa arahato apurakkhataṃ **tasmā vādesu nejatīti** taṃ kāraṇā nindāvācānesu na kampati.

867. Na ussesu vadateti visiṭṭhesu attānaṃ antokatvā “**ahaṃ visiṭṭho**”ti atimānavasena na vadati. Esa nayo itaresu dvīsu. **Kappaṃ neti akappiyoti** so evarūpo duvidhampi kappaṃ na eti. Kasmā? Yasmā akappiyo, pahīnakappoti vuttaṃ hoti.

868. Sakanti mayhanti pariggahitaṃ. **Asatā ca na socatīti** avijjamānādinā asatā ca na socati. **Dhammesu ca na gacchatīti** sabbesu dhammesu chandādivasena na gacchati. **Sa ve santoti vuccatīti** so evarūpo naruttamo “**santo**”ti vuccatīti arahattanikūṭena desanaṃ niṭṭhāpesi. Desanāpariyosāne koṭṭisatasahassadevatānaṃ arahattappatti ahoṣi, sotāpannādīnaṃ gaṇaṇā natthīti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya purābhedasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

11. Kalahavivādasuttavaṇṇanā

869. Kuto pahūtā kalahā vivādāti kalahavivādasuttaṃ. Kā uppatti? Idampi tasmiṃyeva mahāsamaye “**kuto nu, kho, kalahādayo aṭṭha dhammā pavattantī**”ti uppannacittānaṃ ekaccānaṃ devatānaṃ te dhamme āvikātuṃ purimanayeneva nimmitabuddhena attānaṃ pucchāpetvā vuttaṃ tattha pucchāvissajjanakkamena ṭhitattā sabbagāthā pākaṭasambandhāyeva.

Anuttānapadavaṇṇanā panetāsaṃ evaṃ veditabbā – **kutopahūtā kalahā vivādāti** kalaho ca tassa pubbhāgo vivādo cāti ime kuto jātā. **Paridevasokā sahamaccharā cāti** paridevasokā ca maccharā ca kutopahūtā. **Mānātimānā sahapesuṇā cāti** mānā ca atimānā ca pesuṇā ca kutopahūtā. **Teti** te sabbepi aṭṭha kilesadhammā. **Tadiṅgha brūhīti** taṃ mayā pucchitamatthaṃ brūhi yācāmi taṃ ahanti.

Yācanattho hi **in**ghāti nipāto.

870. Piyappahūtāti piyavatthuto jātā. Yutti panettha niddese (mahāni. 98) vuttā eva.

Maccherayuttā kalahā vivādāti iminā kalahavivādādīnaṃ na kevalaṃ piyavatthumeva, macchariyampi paccayaṃ dasseti. Kalahavivādasīsenā cettha sabbepe te dhammā vuttāti veditabbā. Yathā ca etesaṃ macchariyaṃ, tathā pesuṇānañca vivādaṃ. Tenāha – “**vivādajātesu ca pesuṇāni**”ti.

871. Piyāsu lokasmiṃ kutonidānā ye cāpi lobhā vicaranti loketi “piyā pahūtā kalahā”ti ye ettha vuttā. Te piyā lokasmiṃ kutonidānā, na kevalañca piyā, ye cāpi khattiyādayo lobhā vicaranti lobhahetukā lobhenābhībhūtā vicaranti, tesam so lobho ca kutonidānoti dve atthe ekāya pucchāya pucchati. **Āsā ca niṭṭhā cāti** āsā ca tassā āsāya samiddhi ca. **Ye samparāyāya narassa hontī**ti ye narassa samparāyāya hontī, parāyanā hontīti vuttaṃ hoti. Ekā evāyampi pucchā.

872. Chandānidānānīti kāmaccchandādichandanidānāni. **Ye cāpi lobhā vicarantī**ti ye cāpi khattiyādayo lobhā vicaranti tesam lobhopi chandanidānoti dvepe atthe ekato vissajjeti. **Itonidānā**ti chandanidānā evāti vuttaṃ hoti. “Kutonidānā kutonidānā”ti (su. ni. 273) etesu ca saddasiddhi sūcilomasutte vuttanayeneva veditabbā.

873. Vinicchayāti taṇhādīṭṭhivinicchayā. **Ye vāpi dhammā samaṇena vuttā**ti ye ca aññepe kodhādīhi sampayuttā, tathārūpā vā akusalā dhammā buddhasamaṇena vuttā, te kutopahūtāti.

874. Tamūpanissāya pahoti chandoti taṃ sukhadukkhavedanaṃ. Tadubhayavatthusāṅkhātaṃ sātāsātaṃ upanissāya saṃyogaviyogapatthanāvasena chando pahoti. Ettāvata “chando nu lokasmiṃ kutonidāno”ti ayaṃ pañho vissajjito hoti. **Rūpesu disvā vibhavaṃ bhavañcāti** rūpesu vayañca uppādañca disvā. **Vinicchayaṃ kubbati jantu loketi** apāyādike loke ayaṃ jantu bhogādhiḡamanatthaṃ taṇhāvinicchayaṃ “attā me uppanno”tiādīnā nayena diṭṭhivinicchayañca kurute. Yutti panettha niddese (mahāni. 102) vuttā eva. Ettāvata “vinicchayā cāpi kutopahūtā”ti ayaṃ pañho vissajjito hoti.

875. Etepi dhammā dvayameva santeti etepi kodhādayo dhammā sātāsātadvaye sante eva pahonti uppajjanti. Uppatti ca nesam niddese (mahāni. 103) vuttāyeva. Ettāvata tatiyapañhopi vissajjito hoti. Idāni yo evaṃ vissajjitesu etesu pañhesu kathaṃkathī bhavēyya, tassa kathaṃkathāpahānūpāyaṃ dassento āha – “**kathaṃkathī ñāṇapathāya sikkhe**”ti, ñāṇadassanañāṇādhiḡamanatthaṃ tisso sikkhā sikkheyyāti vuttaṃ hoti. Kiṃ kāraṇaṃ? **Ñatvā pavuttā samaṇena dhammā**. Buddhasamaṇena hi ñatvāva dhammā vuttā, natthi tassa dhammesu aññāṇaṃ. Attano pana ñāṇābhāvena te aḡānanto na jāneyya, na desanā dosena, tasmā kathaṃkathī ñāṇapathāya sikkhe, ñatvā pavuttā samaṇena dhammāti.

876-7. Sātaṃ asātañca kutonidānāti ettha sātaṃ asātanti sukhadukkhavedanā eva adhippetā. **Na bhavanti heteti** na bhavanti ete. **Vibhavaṃ bhavañcāpi yametamatthaṃ etaṃ me pabrūhi yatonidānanti** sātāsātānaṃ vibhavaṃ bhavañca etampi yaṃ atthaṃ. Liṅgabyattayo ettha kato. Idaṃ pana vuttaṃ hoti – sātāsātānaṃ vibhavo bhavo cāti yo esa attho, evaṃ me pabrūhi yatonidānanti. Ettha ca sātāsātānaṃ vibhavabhavavattukā vibhavabhavadiṭṭhiyo eva vibhavabhavāti atthato veditabbā. Tathā hi imassa pañhassa vissajjanapakkhe “bhavadiṭṭhipi phassanidānā, vibhavadiṭṭhipi phassanidānā”ti niddese (mahāni. 105) vuttaṃ. **Itonidānanti** phassanidānaṃ.

878. Kismiṃ vibhūte na phusanti phassāti kismiṃ vītivatte cakkhusamphassādayo pañca phassā na phusanti.

879. Nāmañca rūpañca paṭiccāti sampayuttakanāmaṃ vatthārammaṇarūpañca paṭicca. **Rūpe vibhūte na phusanti phassā**ti rūpe vītivatte pañca phassā na phusanti.

880. Kathaṃ sametassāti kathaṃ paṭipannassa. **Vibhoti rūpanti** rūpa vibhavati, na bhavēyya vā.

Sukhaṃ dukhañcāti it̥hāniṭṭhaṃ rūpameva pucchati.

881. Na saññasaññīti yathā sametassa vibhoti rūpaṃ, so pakatisaññāya saññīpi na hoti. **Na visaññasaññīti** visaññāyapi virūpāya saññāya saññī na hoti ummattako vā khittacitto vā. **Nopi asaññīti** saññāviraḥitopi na hoti nirodhasamāpanno vā asaññasatto vā. **Na vibhūtasaññīti** “sabbaso rūpasaññāna’ntiadinā (dha sa. 265; vibha. 602) nayena samatikkantasaññīpi na hoti arūpajjhānalābhī. **Evaṃ sametassa vibhoti rūpanti** etasmiṃ saññasaññītidibhāve aṭṭhatvā yadetam vuttam “so evaṃ samāhite citte...pe... ākāsānañcāyatanasamāpattiṭṭhāyā cittaṃ abhinīharatī”ti. Evaṃ sametassa arūpamaggasamaṅgino vibhoti rūpaṃ. **Saññānidāna hi papañcasāñkhāti** evaṃ paṭipannassāpi yā saññā, tannidāna taṇhādīṭṭhipapañcā appahīnā eva hontīti dasseti.

882-3. Ettāvataggaṃ nu vadanti, heke yakkhassa suddhiṃ idha paṇḍitāse. Udāhu aññampi vadanti ettoti ettāvata nu idha paṇḍitā samaṇabrāhmaṇā aggamaṃ suddhiṃ sattassa vadanti, udāhu aññampi etto arūpasamāpattito adhikaṃ vadantīti pucchati. **Ettāvataggampi vadanti heketi** eke sassatavādā samaṇabrāhmaṇā paṇḍitamānino ettāvataṭṭhi aggamaṃ suddhiṃ vadanti. **Tesam paneke samayaṃ vadantīti** tesameva eke ucchedavādā samayaṃ ucchedam vadanti. **Anupādisese kusalā vadānāti** anupādisese kusalavādā samānā.

884. Ete ca ñatvā upanissitāti ete ca diṭṭhigatike sassatucchedadiṭṭhiyo nissitāti ñatvā. **Ñatvā munī nissaye so vimamsīti** nissaye ca ñatvā so vimamsī paṇḍito buddhamuni. **Ñatvā vimuttoti** dukkhāniccādīto dhamme ñatvā vimutto. **Bhavābhavāya na sametīti** punappunaṃ upapattiyā na samāgacchatīti arahattanikūṭeṇa desanaṃ niṭṭhāpesi. Desanāpariyosāne purābhedasutte vuttasadisoyevābhisamayo ahoṣīti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya kalahavivādasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

12. Cūlabyūhasuttavaṇṇanā

885-6. Sakamaṃ sakamaṃ diṭṭhiparibbasānāti cūlabyūhasuttaṃ. Kā uppatti? Idampi tasmiṃyeva mahāsamaye “sabbepi ime diṭṭhigatikā ‘sādhurūpamhā’ti bhaṇanti, kiṃ nu kho sādhurūpāva ime attanoyeva diṭṭhiyā paṭiṭṭhahanti, udāhu aññampi diṭṭhiṃ gaṇhantī”ti uppannacittānaṃ ekaccānaṃ devatānaṃ tamatthaṃ pakāsetuṃ purimanayeneva nimmitabuddhena attānaṃ pucchāpetvā vuttam.

Tattha ādīto dvepi gāthā pucchāgāthāyeva. Tāsu **sakamaṃ sakamaṃ diṭṭhiparibbasānāti** attano attano diṭṭhiyā vasamānā. **Viggayha nānā kusalā vadantīti** diṭṭhibalaggāhaṃ gahetvā, tattha “kusalāmhā”ti paṭijānamānā puthu puthu vadanti ekaṃ na vadanti. **Yo evaṃ jānāti sa vedi dhammaṃ idaṃ paṭikosamakevali** soti tañca diṭṭhiṃ sandhāya yo evaṃ jānāti, so dhammaṃ vedi. Idaṃ pana paṭikkosanto hīno hotīti vadanti. **Bāloti hīno. Akkusaloti** avidvā.

887-8. Idāni tisso vissajjanagāthā hontī. Tā purimaḍḍhena vuttamatthaṃ pacchimaḍḍhena paṭibyūhitvā ṭhitā. Tena byūhena uttarasuttato ca appakattā idaṃ suttaṃ “cūlabyūha”nti nāmaṃ labhati. Tattha **parassa ce dhammanti** parassa diṭṭhiṃ. **Sabbeva bālāti** evaṃ sante sabbeva ime bālā hontīti adhippāyo. Kiṃ kāraṇaṃ? **Sabbevime diṭṭhiparibbasānāti sandiṭṭhiyā ceva na vīvadātā. Saṃsuddhapaññā kusalā mutimāti** sakāya diṭṭhiyā na vīvadātā na vodātā saṃkiliṭṭhāva samānā saṃsuddhapaññā ca kusalā ca mutimanto ca te hontī ce. Atha vā “sandiṭṭhiyā ce pana vīvadātā”tipi pāṭho. Tassattho – sakāya pana diṭṭhiyā vodātā saṃsuddhapaññā kusalā mutimanto hontī ce. **Na tesam kocīti** evaṃ sante tesam ekopi hīnapañño na hotī. Kiṃkāraṇaṃ? **Diṭṭhi hi tesampi tathā samattā**, yathā itaresanti.

889. Na vāhametanti gāthāya saṅkhepattho – **yaṃ** te **mithu** dve dve janā **aññamaññaṃ** “bālo”ti āhu, ahaṃ **etaṃ tathiyaṃ** tacchanti **neva brūmi**. Kimkāraṇā? Yasmā sabbe te **sakaṃ sakaṃ diṭṭhiṃ** “idameva **saccaṃ** moghamañña”nti **akāṃsu**. Tena ca kāraṇena **paraṃ** “bālo”ti **dahanti**. Ettha ca “tathiya”nti “kathiva”nti dvepi pāṭhā.

890. Yamāhūti pucchāgāthāya **yaṃ diṭṭhisaccaṃ tathiyanti eke āhu**.

891. Ekañhi **saccanti** vissajjanagāthāya ekaṃ **saccaṃ nirodho maggo vā**. **Yasmiṃ pajā no vivade pajānanti** yamhi sacce pajānanto **pajā no vivadeyya**. **Sayaṃ thunantī** attanā vadanti.

892. **Kasmā nūti** pucchāgāthāya **pavādiyāseti vādino**. **Udāhu te takkamanussarantī** te vādino udāhu attano **takkamattaṃ anugacchanti**.

893. Na **hevāti** vissajjanagāthāya **aññatra saññāya niccānī** ṭhapetvā saññāmattena **niccanti** gahitaggahaṇāni. **Takkañca diṭṭhīsu pakappayitvāti** attano micchāsaṅkappamattaṃ **diṭṭhīsu** janetvā. Yasmā pana **diṭṭhīsu vitakkaṃ** janentā **diṭṭhiyopi** janenti, tasmā niddese **vuttaṃ** “**diṭṭhigatāni** janenti **sañjanentī**”tiādi (mahāni. 121).

894-5. Idāni evaṃ nānāsacesu asantesu **takkamattamanussarantānaṃ diṭṭhigatikānaṃ** vipaṭṭipattim dassetuṃ “**diṭṭhe sute**”tiādikā gāthāyo **abhāsi**. Tattha **diṭṭheti** diṭṭhaṃ, diṭṭhasuddhinti **adhippāyo**. Esa nayo **sutādīsu**. **Ete ca nissāya vimānadassīti** ete diṭṭhidhamme **nissayitvā** suddhibhāvasaṅkhātaṃ **vimānaṃ asammānaṃ** passantopi. **Vinicchaye ṭhatvā pahassamāno, bālo paro akkusaloti cāhāti** evaṃ **vimānadassīpi** tasmim diṭṭhivinicchaye **ṭhatvā tuṭṭhijāto hāsajāto** hutvā “**paro hīno ca avidvā cā**”ti evaṃ **vadatiyeva**. Evaṃ sante **yenevāti** gāthā. Tattha **sayamattanāti** sayameva attānaṃ. **Vimānetīti** garahati. **Tadeva pāvāti** tadeva **vacanaṃ diṭṭhiṃ** vadati, taṃ vā **puggalaṃ**.

896. **Atisāradiṭṭhiyāti** gāthāyattho – **so** evaṃ tāya **lakkhaṇātisāriniyā atisāradiṭṭhiyā samatto** puṇṇo **uddhumāto**, tena ca **diṭṭhimānena matto** “**paripuṇṇo ahaṃ kevalī**”ti evaṃ **paripuṇṇamānī sayameva** attānaṃ **manasā** “**ahaṃ paṇḍito**”ti **abhisiṅcati**. Kimkāraṇā? **Diṭṭhī hi sā tassa tathā samattāti**.

897. **Parassa ceti** gāthāya sambandho attho ca – kiñca **bhiyyo?** Yo **so** **vinicchaye ṭhatvā** **pahassamāno** “**bālo paro akkusalo**”ti **cāha**. Tassa **parassa ce hi vacasā** **so** tena **vuccamāno nihīno** hoti. **Tumo saḥā hoti nihīnapañño**, **sopi** teneva **saha nihīnapañño** hoti. **Sopi** hi **naṃ** “**bālo**”ti **vadati**. Athassa **vacanaṃ appamaṇaṃ**, **so** pana **sayameva vedagū ca dhīro ca hoti**. Evaṃ sante **na koci bālo samaṇesu atthi**. **Sabbepi** hi te attano **icchāya paṇḍitā**.

898. **Aññaṃ itoti** gāthāya sambandho attho ca – “**atha ce** **sayam vedagū hoti dhīro**, **na koci bālo samaṇesu atthī**”ti **evañhi** **vuttepi** **siyā** **kassaci** “**kasmā**”ti. Tattha **vuccate** – **yasmā aññaṃ ito yābhivadanti dhammaṃ aparaddhā suddhimakevalī te, evampi titthiyā puthuso vadanti**, **ye** **ito aññaṃ diṭṭhiṃ** **abhivadanti**, **ye** **aparaddhā viraddhā suddhimaggaṃ**, **akevalino** **ca** **teti** **evaṃ** **puthuttitthiyā** **yasmā** **vadantīti** **vuttaṃ** **hoti**. **Kasmā** **panevaṃ** **vadantīti** **ce?** **Sandiṭṭhirāgena hi te bhirattā**, **yasmā** **sakena** **diṭṭhirāgena** **abhirattāti** **vuttaṃ** **hoti**.

899-900. **Evaṃ** **abhirattā** **ca** – **idheva suddhinti** gāthā. Tattha **sakāyaneti** **sakamagge dalhaṃ vadānāti** **dalhavādā**. **Evañca** **dalhavādesu** **tesu** **yo** **koci** **titthiyō** **sakāyane** **vāpi** **dalhaṃ** **vadāno kamettha bāloti paraṃ daheyya**, **saṅkhepato** **tattha** **sassatucchedasaṅkhāte** **vitthārato** **vā** **natthikaissarakāraṇaniyatādibhede** **sake āyatane** “**idameva sacca**”nti **dalhaṃ** **vadāno** **kaṃ** **paraṃ** **ettha** **diṭṭhigate** “**bālo**”ti **saha** **dhammena** **passeyya**, **nanu** **sabbopi** **tassa** **matena** **paṇḍito** **eva** **suppaṭipanno** **eva** **ca**. **Evaṃ** **sante** **ca sayameva so medhagamāvaheyya paraṃ vadaṃ bālamasuddhidhammaṃ**, **sopi**

param “bālo ca asuddhidhammo ca aya”nti vadanto attanāva kalahaṃ āvaheyya. Kasmā? Yasmā sabbopi tassa matena paṇḍito eva suppaṭipanno eva ca.

901. Evaṃ sabbathāpi **vinicchaye thatvā sayam pamāya uddhamsa lokasmiṃ vivādameti**, diṭṭhiyaṃ thatvā sayañca satthārādīni minivā so bhiiyo vivādametīti. Evaṃ pana vinicchayesu ādīnavam ṇatvā ariyamaggena **hitvāna sabbāni vinicchayāni na medhagam kubbati jantu loketi** arahattanikūṭena desanaṃ niṭṭhāpesi. Desanāpariyosāne purābhedasutte vuttasadiso evābhisamayo ahoṣīti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya cūlabyūhasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

13. Mahābyūhasuttavaṇṇanā

902. Ye kecimeti mahābyūhasuttaṃ. Kā uppatti? Idampi tasmiṃyeva mahāsamaye “kiṃ nu kho ime diṭṭhiparibbasānā viññūnaṃ santikā nindameva labhanti, udāhu pasamsampi”ti uppannacittānaṃ ekaccānaṃ devatānaṃ tamatthaṃ āvikātuṃ purimanayena nimmitabuddhena attānaṃ pucchāpetvā vuttaṃ. Tattha **anvānantīti** anu ānayanti, punappunaṃ āharanti.

903. Idāni yasmā te “idameva sacca”nti vadantā diṭṭhigatikā vādino kadāci katthaci pasamsampi labhanti, yaṃ etaṃ pasamsāsaṅkhātaṃ vādaphalaṃ, taṃ appaṃ rāgādīnaṃ samāya samatthaṃ na hoti, ko pana vādo dutiye nindāphale, tasmā etamatthaṃ dassento imaṃ tāva vissajjanagāthamāha. “**Appaṇhi etaṃ na alaṃ samāya, duve vivādassa phalāni brūmī**”tiādi. Tattha **duve vivādassa phalānīti** nindā pasamsā ca, jayaparājayādīni vā taṃsabhāgāni. **Etampi disvāti** “nindā aniṭṭhā eva, pasamsā nālaṃ samāyā”ti etampi vivādaphale ādīnavam disvā. **Khemābhipassaṃ avivādabhūmīti** avivādabhūmiṃ nibbānaṃ “khema”nti passamāno.

904. Evañhi avivadamaṇo – **yā kācimāti** gāthā. Tattha **sammutiyoti** diṭṭhiyo. **Puthujjāti** puthujjanasambhavā. **So upayaṃ kimeyyāti** so upagantabbatṭhena upayaṃ rūpādīsu ekampi dhammaṃ kiṃ upeyya, kena vā kāraṇena upeyya. **Diṭṭhe sute khantimakubbamānoti** diṭṭhasutasuddhīsu pemaṃ akaronto.

905. Ito bāhirā pana – **sīluttamāti** gāthā. Tassattho – sīlaṃyeva “uttama”nti maññamānā **sīluttamā** eke bhonto saṃyamamattena **suddhiṃ** vadanti, hatthivatādīñca **vataṃ samādāya upaṭṭhitā**, **idheva** diṭṭhiyaṃ **assa** satthuno **suddhīti bhavūpanitā** bhavajjhositā samānā vadanti, apica te **kusalā vadānā** “kusalā maya”nti evaṃ vādā.

906. Evaṃ sīluttamesu ca tesu tathā paṭipanno yo koci – **sace cutoti** gāthā. Tassattho – **sace** tato **sīlavatato** paravicchandanena vā anabhisambhuṇanto vā **cuto hoti**, so taṃ sīlabbatādīkammaṃ puññābhisāṅkhārādīkammaṃ vā **virādhayitvā pavedhatī**. Na kevalaṃ vedhati, apica kho taṃ sīlabbatasuddhiṃ **pajappatī** ca vippalapati **patthayati** ca. Kimiva? **Satthāva hīno pavasaṃ gharamhā**. Gharamhā pavasanto satthato hīno yathā taṃ gharaṃ vā satthaṃ vā pattheyyāti.

907. Evaṃ pana sīluttamānaṃ vedhakāraṇaṃ ariyasāvako – **sīlabbataṃ vāpi pahāya sabbanti** gāthā. Tattha **sāvajjanavajjanti** sabbākusalaṃ lokiyakusalañca. **Etaṃ suddhiṃ asuddhīti** **apatthayānoti** pañcakāmaguṇādibhedam etaṃ suddhiṃ, akusalādibhedam asuddhiñca apatthayamāno. **Virato careti** suddhiyā asuddhiyā ca virato careyya. **Santimanuggahāyāti** diṭṭhiṃ agahetvā.

908. Evaṃ ito bāhirake sīluttame saṃyamena visuddhivāde tesam vighātaṃ sīlabbatappahāyino

arahato ca paṭipattiṃ dassetvā idāni aññathāpi suddhivāde bāhirake dassento “**tamūpanissāyā**”ti gāthamāha. Tassattho – santaññepi samaṇabrāhmaṇā, te **jigucchitaṃ** amarantapaṃ vā diṭṭhasuddhiādīsu vā aññataraññataraṃ **upanissāya** akiriyadiṭṭhiyā vā **uddhaṃsarā** hutvā **bhavābhavesu avītataṇhāse suddhimanutthunanti** vadanti kathentīti.

909. Evaṃ tesam avītataṇhānaṃ suddhiṃ anutthunantānaṃ yopi suddhippattameva attānaṃ maññeyya, tassapi avītataṇhattā bhavābhavesu taṃ taṃ vatthum **patthayamānassa hi jappitāni** punappunaṃ hontiyevāti adhippāyo. Taṇhā hi āsevitā taṇhaṃ vaḍḍhayateva. Na kevalaṅca jappitāni, **pavedhitaṃ vāpi pakappitesu**, taṇhādiṭṭhīhi cassa pakappitesu vatthūsu pavedhitampi hotīti vuttaṃ hoti. Bhavābhavesu pana vītataṇhattā āyatim **cutūpapāto idha yassa natthi, sakena vedheyya kuhiṃva jappeti** ayametissā gāthāya sambandho. Sesam niddese vuttanayameva.

910-11. Yamāhūti pucchāgāthā. Idāni yasmā ekopi ettha vādo sacco natthi, kevalam diṭṭhimattakena hi te vadanti, tasmā tamatthaṃ dassento “**sakañhi**”ti imam tāva vissajjanagāthamāha. Tattha **sammutinti** diṭṭhiṃ.

912. Evametesu sakaṃ dhammaṃ paripuṇṇaṃ bruvantesu aññassa pana dhammaṃ “hīna”nti vadantesu yassa kassaci – **parassa ce vambhayitena hīnoti** gāthā. Tassattho – yadi **parassa** ninditakāraṇā **hīno** bhaveyya, **na koci dhammesu visesi** aggo bhaveyya. Kiṃ kāraṇaṃ? **Puthū hi aññassa vadanti dhammaṃ, nihīnato** sabbeva te **samhi daḥhaṃ vadānā** sakadhamme daḥhavādā eva.

913. Kiṅca bhiyyo – **saddhammapūjāti** gāthā. Tassattho – te ca titthiyā **yathā pasamsanti sakāyanāni, saddhammapūjāpi nesam** **attheva** vattati. Te hi ativiya sathhārādīni sakkaronṭi. Tattha yadi te pamāṇā siyuṃ, evaṃ sante **sabbeva vādā tathiyā bhaveyyuṃ**. Kiṃ kāraṇaṃ? **Suddhī hi nesam paccattameva**, na sā aññatra sījhati, nāpi paramatthato. Attani diṭṭhigāhamattameva hi taṃ tesam parapaccayaneyyabuddhīnaṃ.

914. Yo vā pana viparīto bāhitapāpattā brāhmaṇo, tassa – **na brāhmaṇassa paraneyyamatthīti** gāthā. Tassattho – **brāhmaṇassa** hi “sabbe saṅkhārā aniccā”tiādīnā (dha. pa. 277; netti. 5) nayena sudiṭṭhattā parena netabbaṃ ñāṇaṃ natthi, diṭṭhidhammesu “idameva sacca”nti nicchinitvā **samuggahītam**pi natthi. Taṃkāraṇā so diṭṭhikalāhāni atīto, na ca so **seṭṭhato passati dhammamaññaṃ** aññatra satipaṭṭhānādīhi.

915. Jānāmīti gāthāya sambandho attho ca – evaṃ tāva paramatthabrāhmaṇo na hi seṭṭhato passati dhammamaññaṃ, aññe pana titthiyā paracittañāṇādīhi jānantā passantāpi “**jānāmi passāmi** **attheva eta**”nti evaṃ vadantāpi ca **diṭṭhiyā suddhiṃ paccenti**. Kasmā? Yasmā tesu ekopi **addakkhi ce** addasa cepi **tena** paracittañāṇādīnā yathābhūtaṃ atthaṃ, **kiñhi tumassa tena** tassa tena dassanena kiṃ kataṃ, kiṃ dukkhapariññā sādhitā, udāhu samudayapahānādīnaṃ aññataraṃ, yato sabbathāpi atikkamitvā ariyamaggaṃ te titthiyā aññeneva **vadanti suddhiṃ**, atikkamitvā vā te titthiye buddhādayo aññeneva vadanti suddhinti.

916. Passam naroti gāthāya sambandho attho ca. Kiṅca bhiyyo? Yvāyaṃ paracittañāṇādīhi addakkhi, so **passam naro dakkhati nāmarūpaṃ**, na tato paraṃ **disvāna vā ñassati tānimeva** nāmarūpāni niccato sukhatō vā na aññathā. So evaṃ passanto **kāmaṃ bahum passatu appakaṃ vā** nāmarūpaṃ niccato sukhatō ca, athassa evarūpena dassanena **na hi tena suddhiṃ kusalā vadantīti**.

917. Nivissavādīti gāthāya sambandho attho ca – tena ca dassanena suddhiyā asatiyāpi yo “jānāmi passāmi attheva eta”nti evaṃ nivissavādī, etaṃ vā dassanaṃ paṭicca diṭṭhiyā suddhiṃ paccento “idameva sacca”nti evaṃ nivissavādī, so **subbinayo** na hoti taṃ tathā **pakappitaṃ** abhisankhataṃ **diṭṭhiṃ purekkharāno**. So hi yaṃ sathhārādīṃ **nissito, tattheva subham vadāno suddhiṃ vado**, “parisuddhavādo parisuddhadassano vā aha”nti attānaṃ maññaṃāno tattha tathaddasā so, tattha sakāya

diṭṭhiyā aviparītameva so addasa. Yathā sā diṭṭhi pavattati, tatheva naṃ addasa, na aññathā passituṃ icchatīti adhippāyo.

918. Evaṃ pakappitaṃ diṭṭhiṃ purekkharānesu titthiyesu – **na brāhmaṇo kappamupeti saṅkhāti** gāthā. Tattha **saṅkhāti** saṅkhāya, jānītvāti attho. **Napi ñāṇabandhūti** samāpattiñāṇādinā akatataṇhādiṭṭhibandhu. Tattha viggaho – nāpi assa ñāṇena kato bandhu atthīti napi ñāṇabandhu. **Sammutiyo** diṭṭhisammutiyo. **Puthujjāti** puthujjanasambhavā. **Uggahaṇanti maññeti** uggahaṇanti aññe, aññe tā sammutiyo uggaṇhantīti vuttaṃ hoti.

919. Kiñca bhīyyo – **vissajja ganthānīti** gāthā. Tattha **anuggahoti** uggahaṇavirahito, sopi nāssa uggahoti anuggaho, na vā uggaṇhāntīti anuggaho.

920. Kiñca bhīyyo – so evarūpo – **pubbāsaveti** gāthā. Tattha **pubbāsaveti** atītarūpādīni ārabba uppajjamānadhamme kilese. **Naveti** paccuppannarūpādīni ārabba uppajjamānadhamme. **Na chandagūti** chandādivasena na gacchati. **Anattagarahīti** katākatavasena attānaṃ agarahanto.

921. Evaṃ anattagarahī ca – **sa sabbadhammesūti** gāthā. Tattha **sabbadhammesūti** dvāsaṭṭhidiṭṭhidhammesu “yaṃ kiñci diṭṭhaṃ vā”ti evaṃpabhedesu. **Pannabhāroti** patitabhāro. Na kappetīti **na kappiyo**, duvidhampi kappam na karotīti attho. **Nūparatoti** puthujjanakalyāṇakasekkhā viya uparatisamaṅgīpi na hoti. **Na patthiyoti** nittaṇho. Taṇhā hi patthiyatīti patthiyā, nāssa patthiyāti na patthiyoti. Sesam tattha tattha pākaṭamevāti na vuttaṃ. Evaṃ arahattanikūṭena desanaṃ niṭṭhāpesi, desanāpariyosāne purābhedasutte vuttasadiso evābhisamayo ahoṣīti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya mahābyūhasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

14. Tuvaṭakasuttavaṇṇanā

922. Pucchāmi tanti tuvaṭakasuttaṃ. Kā uppatti? Idampi tasmimyeva mahāsamaye “kā nu kho arahattappattiyā paṭipatti”ti uppannacittānaṃ ekaccānaṃ devatānaṃ tamatthaṃ pakāsetuṃ purimanayeneva nimmitabuddhena attānaṃ pucchāpetvā vuttaṃ.

Tattha ādigāthāya tāva **pucchāmīti** ettha adiṭṭhajotanādivasena pucchā vibhajitā. **Ādiccabandhanti** ādiccassa gottabandhuṃ. **Vivekaṃ santipadañcāti** vivekañca santipadañca. **Kathaṃ disvāti** kena kāraṇena disvā, kathaṃ pavattadassano hutvāti vuttaṃ hoti.

923. Atha bhagavā yasmā yathā passanto kilese uparundhati, tathā pavattadassano hutvā parinibbāti, tasmā tamatthaṃ āvikaronto nānappakārena taṃ devaparisaṃ kilesappahāne niyojento “**mūlaṃ papañcasaṅkhāyā**”ti ārabhitvā pañca gāthā abhāsi.

Tattha ādigāthāya tāva saṅkhepattho – papañcāti saṅkhātattā papañcā eva papañcasaṅkhā. Tassā avijjādayo kilesā mūlaṃ, taṃ papañcasaṅkhāya mūlaṃ **asmīti** pavattamānañca **sabbaṃ** mantāya **uparundhe**. **Yā kāci ajjhattaṃ taṇhā** upajjeyyuṃ, **tāsaṃ vinayā sadā sato sikkhe** upaṭṭhitassati hutvā sikkheyyāti.

924. Evaṃ tāva paṭhamagāthāya eva tisikkhāyuttaṃ desanaṃ arahattanikūṭena desetvā puna mānappahānavasena desetūṃ “**yaṃ kiñci**”ti gāthamāha. Tattha **yaṃ kiñci dhammabhijaññā ajjhantanti** yaṃ kiñci uccākulīnatādikaṃ attano guṇaṃ jāneyya **atha vāpi bahiddhāti** atha vā bahiddhāpi ācariyupajjhāyānaṃ vā guṇaṃ jāneyya. **Na tena thāmaṃ kubbethāti** tena guṇena thāmaṃ

na kareyya.

925. Idānissa akaraṇavidhiṃ dassento “**seyyo na tenā**”ti gāthamāha. Tassattho – **tena** ca mānena “seyyoha”nti vā “nīcoha”nti vā “sarikkhoha”nti vāpi **na maññeyya**, tehi ca uccākulīnatādīhi guṇehi **phuṭṭho anekarūpehi** “ahaṃ uccākulā pabbajito”tiādīnā nayena **attānaṃ vikappento na tiṭṭheyya**.

926. Evaṃ mānappahānavasenapi desetvā idāni sabbakilesūpasamavasenapi desetum “**ajjhattamevā**”ti gāthamāha. Tattha **ajjhattamevupasameti** attani eva rāgādisabbakilese upasameyya. **Na aññato bhikkhu santimeseyyāti** ṭhapetvā ca satipaṭṭhānādīni aññena upāyena santiṃ na pariyeseyya. **Kuto nirattā vāti nirattā kuto eva**.

927. Idāni ajjhattaṃ upasantassa khīṇāsavassa tādibhāvaṃ dassento “**majjhe yathā**”ti gāthamāha. Tassattho – **yathā mahāsamuddassa** uparimaheṭṭhimabhāgānaṃ vemajjhasaṅkhāte catuyojanasahassappamāṇe **majjhe** pabbatantare ṭhitassa vā majjhe samuddassa **ūmi na jāyati, ṭhitova** so **hoti** avikampamāno, **evaṃ** anejo khīṇāsavo lābhādīsu **ṭhito** assa avikampamāno, so tādiso rāgādiussadaṃ **bhikkhu na kareyya kuhlīcīti**.

928. Idāni etaṃ arahattanikūṭena desitaṃ dhammadesanaṃ abbhānumodanto tassa ca arahattassa ādipaṭipadaṃ pucchanto nimmitabuddho “**akittayī**”ti gāthamāha. Tattha **akittayīti** ācikkhi. **Vivaṭacakkhūti** vivaṭehi anāvaraṇehi pañcahi cakkhūhi samannāgato. **Sakkhidhammanti** sayam abhiññātaṃ attapaccakkhaṃ dhammaṃ. **Parissayavinayanti** parissayavinayanaṃ. **Paṭipadaṃ vadehīti** idāni paṭipattiṃ vadehi. **Bhaddanteti** “bhaddaṃ tava atthū”ti bhagavantaṃ ālapanto āha. Atha vā bhaddaṃ sundaraṃ tava paṭipadaṃ vadehīti vuttaṃ hoti. **Pātimokkhaṃ atha vāpi samādhinti** tameva paṭipadaṃ bhinditvā pucchati. Paṭipadanti etena vā maggaṃ pucchati. Itarehi sīlaṃ samādhīna pucchati.

929-30. Athassa bhagavā yasmā indriyaṃvarāro sīlassa rakkhā, yasmā vā iminā anukkamena desiyamānā ayaṃ desanā tāsāṃ devatānaṃ sappāyā, tasmā indriyaṃvarato pabhuṭi paṭipadaṃ dassento “**cakkhūhi**”tiādīmāraddho. Tattha **cakkhūhi neva lolassāti** adīṭṭhadakkhitabbādivasena cakkhūhi lolo nevassa. **Gāmakathāya āvaraye sotanti** tiracchānakathāto sotaṃ āvareyya. **Phassenāti** rogaphassena. **Bhavañca nābhijappeyyāti** tassa phassassa vinodanattāya kāmabhavādibhavañca na pattheyya. **Bheravesu ca na sampavedheyāti** tassa phassassa paccayabhūtesu sīhabyagghādīsu bheravesu ca na sampavedheyya, avasesesu vā ghānindriyamanindriyavisayesu nappavedheyya. Evaṃ paripūro indriyaṃvarāro vutto hoti. Purimehi vā indriyaṃvarāraṃ dassetvā iminā “araññe vasatā bheravaṃ disvā vā sutvā vā na vedhitabba”nti dasseti.

931. **Laddhā na sannidhiṃ kayirāti** etesaṃ annādīnaṃ yaṃkiñci dhammena labhitvā “araññe ca senāsane vasatā sadā dullabha”nti cintetvā sannidhiṃ na kareyya.

932. **Jhāyī na pādalolassāti** jhānābhirato ca na pādalo assa. **Virame kukkucā nappamajjeyyāti** hatthakukkucādikukkucāṃ vinodeyya. Sakkaccakāritāya cettha nappamajjeyya.

933. **Tandiṃ māyaṃ hassaṃ khiḍḍanti** ālasiyañca māyañca hassañca kāyikacetāsikakhiḍḍaṃca. **Savibhūsanti** saddhiṃ vibhūsāya.

934-7. **Āthabbaṇanti** āthabbaṇikamantappayogaṃ. **Supinanti** supinasatthaṃ. **Lakkhaṇanti** maṇilakkhaṇādīṃ. **No vidaheti** nappayojeyya. **Virutanti** migādīnaṃ vassitaṃ. **Pesuṇiyanti** pesuññaṃ. **Kayavikkayeti** pañcahi sahadhammikehi saddhiṃ vañcanāvasena vā udayapatthanāvasena vā na tiṭṭheyya. **Upavādaṃ bhikkhu na kareyyāti** upavādakare kilese anibbattento attani parehi samaṇabrāhmaṇehi upavādaṃ na janeyya. **Gāme ca nābhisaṃjeyyāti** gāme ca gihisaṃsaggādīhi

nābhisajjeyya. **Lābhakamyā janaṃ na lapayeyyāti** lābhakāmatāya janaṃ nālapayeyya. **Payuttanti** cīvarādīhi sampayuttaṃ, tadatthaṃ vā payojitaṃ.

938-9. Mosavajje na nīyethāti musāvāde na nīyetha. **Jīvitenāti** jīvikāya. **Sutvā rusito bahuṃ vācaṃ, samaṇānaṃ vā puthujanānanti** rusito ghaṭṭito parehi tesa samaṇānaṃ vā khattiyādibhedānaṃ vā aññesaṃ puthujanānaṃ bahumpi aniṭṭhavācaṃ sutvā. **Na paṭivajjāti** na paṭivadeyya. Kiṃ kāraṇaṃ? **Na hi santo paṭisenikaronti.**

940. Etañca dhammamaññāyāti sabbametaṃ yathāvuttaṃ dhammaṃ ñatvā. **Vicinanti** vicinanto. **Santīti nibbutiṃ ñatvāti** nibbutiṃ rāgādīnaṃ santīti ñatvā.

941. Kiṃkāraṇā nappamajjeiti ce – **abhibhū hi soti** gāthā. Tattha **abhibhūti** rūpādīnaṃ abhibhavitā. **Anabhibhūtoti** tehi anabhibhūto. **Sakkhidhammanītihamadassīti** paccakkhameva anītihaṃ dhammamaḍḍakki. **Sadā namassamanusikkheti** sadā namassanto tisso sikkhāyo sikkheyya. Sesam sabbattha pākaṭameva.

Kevalaṃ pana ettha “cakkhūhi neva lolo” tiādīhi indriyaṣaṃvaro, “annānamatho pānāna” ntiādīhi sannidhipaṭikkhepamukhena paccayapaṭisevanasīlaṃ, methunamosavajjapesuṇiyādīhi pātimokkhasaṃvarasīlaṃ, “āthabbaṇaṃ supinaṃ lakkhaṇa” ntiādīhi ājīvapārisuddhisīlaṃ, “jhāyī assā” ti iminā samādhī, “vicinaṃ bhikkhū” ti iminā paññā, “sadā sato sikkhe” ti iminā puna saṅkhepato tisso sikkhā, “atha āsanesu sayanesu, appasaddesu bhikkhu vihareyya, niddaṃ na bahulīkareyyā” tiādīhi sīlasamādhīpaññānaṃ upakārāpakārasaṅgaṇhanavinodanāni vuttānīti. Evaṃ bhagavā nimmitassa paripuṇṇapaṭipadaṃ vatvā arahattanikūṭeṇa desanaṃ niṭṭhāpesi, desanāpariyosāne purābhedasutte vuttasadisoyevābhisamayo ahoṣīti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya tuvaṭakasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

15. Attadaṇḍasuttavaṇṇanā

942. Attadaṇḍā bhayaṃ jātanti attadaṇḍasuttaṃ. Kā uppatti? Yo so sammāparibbājanīyasuttassa uppattiyāṃ vuccamānāya sākiyakoliyānaṃ udakaṃ paṭicca kalaho vaṇṇito, taṃ ñatvā bhagavā “ñātakā kalahaṃ karonti, handa ne vāressāmī” ti dvinnaṃ senānaṃ majjhe ṭhatvā imaṃ suttamabhāsi.

Tattha paṭhamagāthāyattho – yaṃ lokassa diṭṭhadhammikaṃ vā samparāyikaṃ vā bhayaṃ jātaṃ, taṃ sabbam **attadaṇḍā bhayaṃ jātaṃ** attano duccharitakāraṇā jātaṃ, evaṃ santepi **janaṃ passatha medhagaṃ**, imaṃ sākiyādijanaṃ passatha aññamaññaṃ medhagaṃ hiṃsakaṃ bādhakanti. Evaṃ taṃ paṭiviruddhaṃ vipaṭipannaṃ janaṃ paribhāsivā attano sammāpaṭipattidassanena tassa saṃvegaṃ janetuṃ āha “**saṃvegaṃ kittayissāmi, yathā saṃvijitaṃ mayā**” ti, pubbe bodhisatteneva satāti adhippāyo.

943. Idāni yathānena saṃvijitaṃ, taṃ pakāraṃ dassento “**phandamāna**” ntiādīmāha. Tattha **phandamānanti** taṇhādīhi kampamānaṃ. **Appodaketi** appaudake. **Aññamaññehi byāruddhe disvāti** nānāsatte ca aññamaññehi saddhiṃ viruddhe disvā. **Maṃ bhayaṃ māvisīti** maṃ bhayaṃ pavitṭhaṃ.

944. Samantamasāro lokoti nirayaṃ ādiṃ katvā samantato loko asāro niccasārādirahito. **Disā sabbā sameritāti** sabbā disā aniccatāya kampitā. **Ichhaṃ bhavanamattanoti** attano tāṇaṃ icchanto. **Nāddasāsiṃ anositanti** kiñci ṭhānaṃ jarādīhi anajjhāvutthaṃ nāddakkiṃ.

945. Osānetveva byāruddhe, disvā me aratī ahūti yobbaññādīnaṃ osāne eva antagamake eva vināsake eva jarādīhi byāruddhe āhatacitte satte disvā arati me ahosi. **Athettha sallanti** atha etesu sattesu rāgādisallaṃ. **Hadayanissitanti** cittanissitaṃ.

946. “Kathaṃānubhāvaṃ salla”nti ce – **yena sallena otiṇṇoti** gāthā. Tattha **disā sabbā vidhāvati** sabbā duccaritadisāpi puratthimādidisāvidisāpi dhāvati. **Tameva sallamabbuyha, na dhāvati na sīdatī** tameva sallaṃ uddharitvā tā ca disā na dhāvati, caturoghe ca na sīdatī.

947. Evaṃmahānubhāvena sallena otiṇṇesvapi ca sattesu – **tattha sikkhānugīyanti, yāni loke gadhitānī** gāthā. Tassattho – ye **loke** pañca kāmagaṇā paṭilābhāya gijjhantīti katvā “gadhitānī”ti vuccanti, cīrakālāsevitattā vā “gadhitānī”ti vuccanti, **tattha** taṃ nimittaṃ hatthisikkhādikā anekā **sikkhā** kathīyanti ugghayanti vā. Passatha yāva pamatto vāyaṃ loko, yato paṇḍito kulaputto **tesu** vā gadhitesu tāsū vā sikkhāsū adhimutto **na siyā**, aññadatthu aniccādidassanena **nibbijjha sabbaso kāme attano nibbānameva sikkheti**.

948. Idāni yathā nibbānāya sikkhitabbaṃ, taṃ dassento “**sacco siyā**”tiādīmāha. Tattha **saccoti** vācāsaccena ñāṇasaccena maggasaccena ca samannāgato. **Rittapesuṇoti** pahīnapesuṇo. **Vevicchanti** macchariyaṃ.

949. Niddaṃ tandiṃ sahe thīnanti pacalāyikaṇca kāyālasiyaṇca cittālasiyaṇcāti ime tayo dhamme abhibhaveyya. **Nibbānamanasoti** nibbānaninnacitto.

950-51. Sāhasāti rattassa rāgacariyā dibhedā sāhasakaraṇā. **Purāṇaṃ nābhinandeyyāti** atītarūpādīṃ nābhinandeyya. **Naveti** paccuppanne. **Hiyyamāneti** vinassamāne. **Ākāsaṃ na sito siyāti** taṇhānissito na bhaveyya. Taṇhā hi rūpādīnaṃ ākāsanato “ākāso”ti vuccati.

952. “Kiṃkāraṇā ākāsaṃ na sito siyā”ti ce – “**gedhaṃ brūmī**”ti gāthā. Tassattho – ahañhi imaṃ ākāsaṃsaṅkhātāṃ taṇhaṃ rūpādīsū gijjhanato **gedhaṃ brūmī** “gedho”ti vadāmi. Kiṅca bhīyyo – avahananaṭṭhena “**ogho**”ti ca ājavanaṭṭhena “**ājava**”nti ca “idaṃ mayhaṃ, idaṃ mayha”nti jappakāraṇato “**jappana**”nti ca dummuñcanaṭṭhena “**ārammaṇa**”nti ca kampakaraṇena “**pakampana**”nti ca brūmi, esā ca lokassa palibodhaṭṭhena duratikkamanīyaṭṭhena ca **kāmapaṅko duraccayoti**. “Ākāsaṃ na sito siyā”ti evaṃ vutte vā “kimetaṃ ākāsa”nti ce? **Gedhaṃ brūmīti**. Evampi tassā gāthāya sambandho veditabbo. Tattha padayojanā – ākāsanāti gedhaṃ brūmīti. Tathā yvāyaṃ mahoghoti vuccati. Taṃ brūmi, ājavaṃ brūmi, jappanaṃ brūmi, pakampanaṃ brūmi, yvāyaṃ sadevake loke kāmapaṅko duraccayo, taṃ brūmīti.

953. Evametaṃ gedhādipariyāyaṃ ākāsaṃ anissito – **saccā avokkammāti** gāthā. Tassattho – pubbe vuttā tividhāpi **saccā avokkamma** moneyyappattiyā **munīti** saṅkhyāṃ gato nibbānatthale **tiṭṭhati brāhmaṇo**, sa ve evarūpo sabbāni āyatanāni nissajjitvā “**santo**”ti vuccatīti.

954. Kiṅca bhīyyo – **sa ve vidvāti** gāthā. Tattha **ñatvā dhammanti** aniccādinayena saṅkhatadhammaṃ ñatvā. **Sammā so loke iriyānoti** asammāiriyanakarānaṃ kilesānaṃ pahānā sammā so loke iriyamāno.

955. Evaṃ apihento ca – **yodha kāmeti** gāthā. Tattha **saṅganti** sattavidhaṃ saṅgaṇca yo accatari **nājjhetīti** nābhijjhāyati.

956. Tasmā tumhesupi yo evarūpo hotumicchati, taṃ vadāmi – **yaṃ pubbeti** gāthā. Tattha **yaṃ pubbeti** atīte saṅkhāre ārabha uppajjanadhammaṃ kilesajātaṃ atītakammaṇca. **Pacchā te māhu kiñcananti** anāgatepi saṅkhāre ārabha uppajjanadhammaṃ rāgādikiñcanaṃ māhu. **Majjhe ce no**

gahessasīti paccuppanne rūpādidhammepi na gahessasi ce.

957. Evaṃ “upasanto carissasī”ti arahattappattiṃ dassetvā idāni arahato thutivasena ito parā gāthāyo abhāsi. Tattha **sabbasoti** gāthāya **mamāyitanti** mamattakaraṇaṃ, “mama ida”nti gahitaṃ vā vatthu. **Asatā ca na socatīti** avijjamānakāraṇā asantakāraṇā na socati. **Na jīyatīti** jānimpī na gacchati.

958-9. Kiñca bhiyyo – **yassa natthīti** gāthā. Tattha **kiñcananti** kiñci rūpādidhammajātaṃ. Kiñca bhiyyo – **aniṭṭhurīti** gāthā. Tattha **aniṭṭhurīti** anissukī. “Aniddhurī”tipi keci paṭhanti. **Sabbadhī samoti** sabbattha samo, upekkhakoti adhippāyo. Kiṃ vuttaṃ hoti? Yo so “natthi me”ti na socati, tamaḥ avikampinaṃ puggalaṃ puṭṭho samāno aniṭṭhurī ananugiddho anejo sabbadhi samoti imaṃ tasmīṃ puggale catubbidhamānisaṃsaṃ brūmīti.

960. Kiñca bhiyyo – **anejassāti** gāthā. Tattha **nisañkhatīti** puññābhisañkhārādīsu yo koci sañkhāro. So hi yasmā nisañkhariyati nisañkharoti vā, tasmā “nisañkhatī”ti vuccati. **Viyārambhāti** vividhā puññābhisañkhārādīkā ārambhā. **Khemaṃ passati sabbadhīti** sabbattha abhayaeva passati.

961. Evaṃ passanto **na samesūti** gāthā. Tattha **na vadateti** “sadiśohamasmī”tiādinā mānavasena samesupi attānaṃ na vadati omesupi ussesupi. **Nādeti na nirassatīti** rūpādīsu kañci dhammaṃ na gaṇhāti; na nissajjati. Sesam sabbattha pākaṭameva. Evaṃ arahattanikūṭena desanaṃ niṭṭhāpesi, desanāpariyosāne pañcasatā sākiyakumārā ca koliyakumārā ca ehibhikkhupabbajjāya pabbajitā, te gahetvā bhagavā mahāvanaṃ pāvisīti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya attadaṇḍasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

16. Sāriputtasuttavaṇṇanā

962. Na me diṭṭhoti sāriputtasuttaṃ, “therapañhasutta”ntipi vuccati. Kā uppatti? Imassa suttassa uppatti – rājagahakassa seṭṭhissa candanaghaṭikāya paṭilābham ādiṃ katvā tāya candanaghaṭikāya katassa pattassa ākāse ussāpanaṃ āyasmato piṇḍolabhāradvājassa iddhiyā pattaggahaṇaṃ, tasmīṃ vatthusmīṃ sāvakaṇaṃ iddhipaṭikkhepo, titthiyānaṃ bhagavatā saddhiṃ paṭihāriyaṃ kattukāmatā, paṭihāriyakaraṇaṃ, bhagavato sāvattigamaṇaṃ, titthiyānubandhanaṃ, sāvattiyānaṃ pasenadino buddhūpagamaṇaṃ kaṇḍambapātubhāvo, catunnaṃ parisānaṃ titthiyajayatthaṃ paṭihāriyakaraṇussukkanivāraṇaṃ, yamakapaṭihāriyakaraṇaṃ, katapaṭihāriyassa bhagavato tāvatimsabhavanagamaṇaṃ, tattha temāsaṃ dhammadesanā, āyasmatā mahāmoggallānattherena yācitassa devalokato sañkassanagare oroḥaṇanti imāni vatthūni antarantare ca jātakāni vitthāretvā yāva dasasahassacakkavāḷadevatāhi pūjyamāno bhagavā majjhe mañimayena sopānena sañkassanagare oruyha sopānakaḷevare aṭṭhāsi –

“Ye jhānappasutā dhīrā, nekkhammūpasame ratā;

Devāpi tesam pihayanti, sambuddhānaṃ satīmata”nti. (dha. pa. 181) –

Imissā dhammapadagāthāya vuccamānāya vuttā. Sopānakaḷevare ṭhitam pana bhagavantaṃ sabbapaṭhamaṃ āyasmā sāriputto vandi, tato uppalavaṇṇā bhikkhunī, athāparo janakāyo. Tatra bhagavā cintesi – “imissaṃ parisati moggallāno iddhiyā aggoti pākaṭo, anuruddho dibbacakkhunā, puṇṇo dhammakathikattena, sāriputtaṃ pañāyaṃ parisā na kenaci guṇena evaṃ aggoti jānāti, yaṃnūnāhaṃ sāriputtaṃ paññāguṇena pakāseyya”nti. Atha theram pañham pucchi. Thero bhagavatā pucchitaṃ pucchitaṃ puthujjanapañham, sekkhapañham, asekkhapañhañca, sabbam vissajjesi. Tadā naṃ jano “paññāya aggo”ti aññāsi. Atha bhagavā “sāriputto na idāneva paññāya aggo, atītepi paññāya aggo”ti jātakam ānesi.

Atīte parosahassā isayo vanamūlaphalāhārā pabbatapāde vasanti. Tesam ācariyassa ābādho uppajji, upatthānāni vattanti. Jeṭṭhantevāsī “sappāyabhesajjam āharissāmi, ācariyam appamattā upatthahathā”ti vatvā manussapatham agamāsi. Tasmim anāgateyeva ācariyo kalamakāsi. Tam “idāni kalam karissati”ti antevāsikā samāpattimārabba pucchimsu. So ākiñcaññāyatanasamāpattim sandhāyāha – “natthi kiñcī”ti, antevāsino “natthi ācariyassa adhigamo”ti aggahesum. Atha jeṭṭhantevāsī bhesajjam ādāya āgantvā tam kalakatham disvā ācariyam “kiñcī pucchitthā”ti āha. Āma pucchimhā, “natthi kiñcī”ti āha, na kiñcī ācariyena adhigatanti. Natthi kiñcīti vadanto ācariyo ākiñcaññāyatanam pavedesi, sakkātabbo ācariyoti.

“Parosahassampi samāgatānam,
Kandeyyum te vassasatam apaññā;
Ekopi seyyo puriso sapañño,
Yo bhāsitassa vijānāti attha”nti. (jā. 1.1.99);

Kathite ca pana bhagavatā jātaka āyasmā sārīputto attano saddhivihārikānam pañcannam bhikkhusatānamatthāya sappāyaseñāsānagocarasīlavatādīni pucchitum “**na me diṭṭho ito pubbe**”ti imam thutigātham ādim katvā aṭṭha gāthāyo abhāsi. Tamattham vissajjento bhagavā tato parā sesagāthāti.

Tattha **ito pubbeti** ito sañkassanagare otaraṇato pubbe. **Vagguvadoti** sundaravado. **Tusitā gaṇimāgatoti** tusitakāyā cavitvā mātukucchim āgatattā tusitā āgato, gaṇācariyattā gaṇī. Santuṭṭhaṭṭhena vā tusitasāñkhātā devalokā gaṇim āgato tusitānam vā arahantānam gaṇim āgatoti.

963. Dutiyagāthāya **sadevakassa lokassa yathā dissatīti** sadevakassa lokassa viya manussānampi dissati. Yathā vā dissatīti tacchato aviparītato dissati **cakkhumāti** uttamacakkhu. **Ekoti** pabbajjāsāñkhātādīhi eko. **Ratinti** nekkhammaratiādīm.

964. Tatiyagāthāya **bahūnamidha baddhānanti** idha bahūnam khattiyādīnam sissānam. Sissā hi ācariye paṭibaddhavuttittā “baddhā”ti vuccanti **atthi pañhena āgamanti** atthiko pañhena āgatomhi, atthikānam vā pañhena āgamanam, pañhena atthi āgamanam vāti.

965. Catutthagāthāya **vijigucchati** jātīādīhi aṭṭiyato **rittamāsananti** vivittam mañcapīṭham. **Pabbatānam guhāsu vāti** pabbataguhāsu vā rittamāsanam bhajatoti sambandhitabbam.

966. Pañcamagāthāya **uccāvacesūti** hīnapaṇītesu. **Sayanesūti** vihārādīsu senāsanesu. **Kīvanto tattha bheravāti** kittakā tattha bhayakaraṇā. “Kuvanto”tipi pāṭho, kūjantoti cassa attho. Na pana pubbenāparam sandhiyati.

967. Chaṭṭhagāthāya **katī parissayāti** kittakā upaddavā. **Agatam disanti** nibbānam. Tañhi agatapubbattā agatam tathā niddisatabbato disā cāti. Tena vuttam “agatam disa”nti. **Abhisambhaveti** abhibhaveyya. **Pantamhīti** pariyante.

968-9. Sattamagāthāya **kyāssa byappathayo assūti** kīdisāni tassa vacanāni assu. Aṭṭhamagāthāya **ekodi nipakoti** ekaggacitto paṇḍito.

970. Evaṃ āyasmatā sārīputtena tīhi gāthāhi bhagavantam thometvā pañcahi gāthāhi – pañcasatānam sissānamatthāya senāsanagocarasīlavatādīni pucchito bhagavā tamattham pakāsetum “**vijigucchamānassā**”tiādīnā nayena vissajjanamāradhho. Tattha paṭhamagāthāya tāvattho – jātiādīhi **vijigucchamānassa rittāsanam sayanam sevato ce sambodhikāmassa** sārīputta, bhikkhuno **yadidam phāsu** yo phāsuvihāro **yathānudhammam** yo ca anudhammo, **tam te pavakkhāmi yathā pajānam** yathā pajānanto vadeyya, evam vadāmīti.

971. Dutiyagāthāya **pariyantacārīti** sīlādīsu catūsu pariyañtesu caramāno. **Ḍaṃsādhīpātānanti** piṅgalamakkhikānañca sesamakkhikānañca. Sesamakkhikā hi tato tato adhipatitvā khādanti, tasmā “adhipātā”ti vuccanti. **Manussaphassānanti** corādīphassānaṃ.

972. Tatiyagāthāya **paradhammikā** nāma satta sahadhammikavajjā sabbepi bāhirakā. **Kusalānuesīti** kusaladhamme anvesamāno.

973. Catutthagāthāya **ātāṅkaphassenāti** rogaphassena. **Sītaṃ atuṇhanti** sītañca uṇhañca. **So tehi phuṭṭho bahudhāti** so tehi ātāṅkādhī anekehi ākārehi phuṭṭho samānopi. **Anokoti** abhisāṅkhāraviññāṇādīnaṃ anokāsabhūto.

974. Evaṃ “bhikkhuno vijjucchato”tiādīhi tīhi gāthāhi puṭṭhamatthaṃ vissajjetvā idāni “kyāssa byappathayo”tiādīnā nayena puṭṭhaṃ vissajjento “**theyyaṃ na kāre**”tiādīmāha. Tattha **phasseti** phareyya. **Yadāvilattaṃ manaso vijaññāti** yaṃ cittassa āvilattaṃ vijāneyya, taṃ sabbhaṃ “**kaṇhassa pakkho**”ti vinodayeyya.

975. **Mūlampi tesam palikhañña tiṭṭheti** tesam kodhātīmānānaṃ yaṃ avijjādikaṃ mūlaṃ, tampi palikhañitvā tiṭṭheyya. **Addhā bhavanto abhisambhaveyyāti** evaṃ piyappiyaṃ abhibhavanto ekaṃseneva abhibhaveyya, na tatra sithilaṃ parakkameyyāti adhippāyo.

976. **Paññaṃ purakkhatvāti** paññaṃ pubbaṅgamaṃ katvā. **Kalyāṇapīṭīti** kalyāṇāya pīṭiyā samannāgato. **Caturo saheṭha paridevadhmeti** anantaragāthāya vuccamāne paridevanīyadhamme saheyya.

977. **Kiṃsū asissāmīti** kiṃ bhuñjissāmi. **Kuvaṃ vā asissanti** kuhiṃ vā asissāmi. **Dukkhaṃ vata settha kvajja sessanti** imaṃ rattim dukkhaṃ sayim, ajja āgamanarattim kattha sayissaṃ. **Ete vitakketi** ete piṇḍapātānissite dve, senāsanānissite dveti cattāro vitakke. **Aniketacārīti** apalībodhacārī nittāṇhacārī.

978. **Kāleti** piṇḍapātākāle piṇḍapātasaṅkhātāṃ annaṃ vā cīvarakāle cīvarasaṅkhātāṃ vasaṃ vā laddhā dhammena samēnāti adhippāyo. **Mattaṃ so jaññāti** paṭiggahaṇe ca paribhoge ca so pamāṇaṃ jāneyya. **Idhāti** sāsane, nipātamattameva vā etaṃ. **Tosanatthanti** santosatthaṃ, etadatthaṃ mattaṃ jāneyyāti vuttaṃ hoti. **So tesu guttoti** so bhikkhu tesu paccayesu gutto. **Yatacārīti** saṃyatavihāro, rakkhitiriyāpatho rakkhitakāyavacīmanodvāro cāti vuttaṃ hoti. “Yaticārī”tipi pāṭho, soyevattho. **Rusitoti** rosito, ghaṭṭitoti vuttaṃ hoti.

979. **Jhānānuyuttoti** anupannuppādanena uppannāsevanena ca jhāne anuyutto. **Upekkhamārabha samāhitattoti** catutthajjhānupekkhaṃ uppādetvā samāhitacitto. **Takkāsayam kukkucciyūpachindeti** kāmavitakkādīṃ takkañca, kāmasaññādīṃ tassa takkassa āsayañca, hatthakukkucādīṃ kukkucciyañca upacchindeyya.

980. **Cudito vacībhi satimābhinandeti** upajjhāyādīhi vācāhi codito samāno satimā hutvā taṃ codanaṃ abhinandeyya. **Vācaṃ pamuñce kusalanti** ñāṇasamuṭṭhitaṃ vācaṃ pamuñceyya. **Nātiavelanti** ativelāṃ pana vācaṃ kālavelāñca sīlavelāñca atikkantaṃ nappamuñceyya. **Janavādadharmāyāti** janavādakathāya. **Na cetayeyyāti** cetanaṃ na uppādeyya.

981. **Athāparanti** atha idāni ito parampi. **Pañca rajānīti** rūparāgādīni pañca rajāni. **Yesam satimā vinayāya sikkheti** yesam upaṭṭhitassati hutvā vinayanatthaṃ tisso sikkhā sikkheyya. Evaṃ sikkhanto hi **rūpesu...pe... phassesu saheṭha rāgaṃ**, na aññeti.

982. Tato so tesam vinayāya sikkhanto anukkamena – **etesu dhammesūti** gāthā. Tattha **etesūti** rūpādīsu. **Kālena so sammā dhammaṃ parivīmaṃsamānoti** so bhikkhu yvāyaṃ “uddhate citte samādhissa kālo” tiādinā nayena kālo vutto, tena kālena sabbaṃ saṅkhatadhammaṃ aniccādinayena parivīmaṃsamāno. **Ekodibhūto vihane tamaṃ sotī** so ekaggacitto sabbaṃ mohādītamaṃ vihaneyya. Natthi ettha saṃsayo. Sesam sabbattha pākaṭameva.

Evam bhagavā arahattanikūṭena desanaṃ niṭṭhāpesi. Desanāpariyosāne pañcasatā bhikkhū arahattaṃ pattā, tiṃsakoṭisaṅkhyānañca devamanussānaṃ dhammābhisamayo ahoṣīti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya sārīputtasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

Niṭṭhito ca catuttho vaggo atthavaṇṇanāyato, nāmena

Aṭṭhakavaggoti.

5. Pārāyanavaggo

Vatthugāthāvaṇṇanā

983. Kosalānaṃ purā rammāti pārāyanavaggassa vatthugāthā. Tāsaṃ uppatti – atīte kira bārāṇasivāsī eko rukkhavaḍḍhakī sake ācariyake adutiyo, tassa soḷasa sissā, ekamekassa sahasaṃ antevāsikā. Evam te sattarasādhikasolaṣasahasā ācariyantevāsino sabbepi bārāṇasiṃ upanissāya jīvikam kappentā pabbatasamīpaṃ gantvā rukkhe gahetvā tattheva nānāpāsādavikatiyo niṭṭhāpetvā kullaṃ bandhitvā gaṅgāya bārāṇasiṃ ānetvā sace rājā atthiko hoti, rañño, ekabhūmikaṃ vā...pe... sattabhūmikaṃ vā pāsādaṃ yojetvā denti. No ce, aññesampi vikiṇṭvā puttadāraṃ posenti. Atha nesam ekadivasam ācariyo “na sakkā vaḍḍhakikamma niccaṃ jīvikam kappetuṃ, dukkarañhi jarākāle etaṃ kamma”nti cintevā antevāsike āmantesi – “tātā, udumbarādayo, appasāraruḅkhe ānethā”ti. Te “sādhū”ti paṭissunitvā ānayiṃsu. So tehi kaṭṭhasakuṇaṃ katvā tassa abbhantaraṃ pavisitvā yantaṃ pūresi. Kaṭṭhasakuṇo supaṇṇarājā viya ākāsaṃ laṅghitvā vanassa upari caritvā antevāsīnaṃ purato oruhi. Atha ācariyo sisse āha – “tātā, īdisāni kaṭṭhavāhanāni katvā sakkā sakalajambudīpe rajjaṃ gahetuṃ, tumhepi, tātā, etāni karoṭha, rajjaṃ gahetvā jīvissāma, dukkhaṃ vaḍḍhakisippena jīvitu”nti. Te tathā katvā ācariyassa paṭivedesuṃ. Tato ne ācariyo āha – “katamaṃ, tātā, rajjaṃ gaṅhāmā”ti? “Bārāṇasirajjaṃ ācariyā”ti. “Alaṃ, tātā, mā etaṃ rucci, mayañhi taṃ gahetvāpi ‘vaḍḍhakirājā vaḍḍhakiyuvarājā’ti vaḍḍhakivādā na muccissāma, mahanto jambudīpo, aññattha gacchāmā”ti.

Tato saputtadārā kaṭṭhavāhanāni, abhiruhitvā sajjāvudhā hutvā himavantābhīmukhā gantvā himavati aññataraṃ nagaraṃ pavisitvā rañño nivesaneyeva paccuṭṭhahaṃsu. Te tattha rajjaṃ gahetvā ācariyaṃ rajje abhisiṅciṃsu. So “kaṭṭhavāhano rājā”ti pākaṭo ahoṣi. Tampi nagaraṃ tena gahitattā “kaṭṭhavāhananagara”ntveva nāmaṃ labhi, tathā sakalaraṭṭhampi. Kaṭṭhavāhano rājā dhammiko ahoṣi, tathā yuvarājā amaccaṭṭhānesu ca ṭhapitā soḷasa sissā. Taṃ raṭṭhaṃ raññā catūhi saṅgahavatthūhi saṅgayhamānaṃ ativiya iddhaṃ phītaṃ nirupaddavañca ahoṣi. Nāgarā jānapadā rājānañca rājaparisañca ativiya mamāyiṃsu “bhaddako no rājā laddho, bhaddikā rājaparisā”ti.

Athekadivasam majjhimadesato vāñijā bhaṇḍaṃ gahetvā kaṭṭhavāhananagaraṃ āgamaṃsu paṇṇākārañca gahetvā rājānaṃ passiṃsu. Rājā “kuto āgatattā”ti sabbaṃ pucchi. “Bārāṇasito devā”ti. So tattha sabbaṃ pavattiṃ pucchitvā – “tumhākaṃ raññā saddhiṃ mama mittabhāvaṃ karoṭhā”ti āha. Te “sādhū”ti sampaṭicchīṃsu. So tesam paribbayaṃ datvā gamanakāle sampatte puna ādarena vatvā vissajjesi. Te bārāṇasiṃ gantvā tassa rañño ārocesuṃ. Rājā “kaṭṭhavāhanaraṭṭhā āgatānaṃ vāñijakānaṃ

ajjatagge suñkam muñcāmī”ti bherim carāpetvā “atthu me kaṭṭhavāhanā mitto”ti dvepi aditṭhamittā ahesum. Kaṭṭhavāhanopi ca sakanagare bherim carāpesi – “ajjatagge bārāṇasito āgatānaṃ vāñjikānaṃ suñkam muñcāmi, paribbayo ca nesam dātabbo”ti. Tato bārāṇasirājā kaṭṭhavāhanassa lekham pesesi “sace tasmim janapade datṭhum vā sotum vā araharūpaṃ kiñci acchariyam uppajjati, amhepi dakkhāpetu ca sāvetu cā”ti. Sopissa tatheva paṭilekham pesesi. Evaṃ tesam katikam katvā vasantānaṃ kadāci kaṭṭhavāhanassa atimahagghā accantasukhumā kambalā uppajjimsu bālasūriyarasmisadisā vaṇṇena. Te disvā rājā “mama sahāyassa pesemī”ti dantakārehi aṭṭha dantakaraṇḍake likhāpetvā tesu karaṇḍakesu te kambale pakkhipitvā lākhācariyehi bahi lākhāgoḷakasādise kārāpetvā aṭṭhapi lākhāgoḷake samugge pakkhipitvā vatthena veṭhetvā rājamuddikāya lañchetvā “bārāṇasirañño dethā”ti amacce pesesi. Lekhañca adāsī “ayaṃ paṇṇākāro nagaramajjhe amaccaparivutena pekkhitabbo”ti.

Te gantvā bārāṇasirañño adamsu. So lekham vācetvā amacce sannipātetvā nagaramajjhe rājaṅgaṇe lañchanam bhinditvā paliveṭhanam apanetvā samuggam vivaritvā aṭṭha lākhāgoḷake disvā “mama sahāyo lākhāgoḷakehi kīḷanakabālakānaṃ viya mayham lākhāgoḷake pesesī”ti mañku hutvā ekaṃ lākhāgoḷakam attano nisinnāsane pahari. Tāvadeva lākhā paripati, dantakaraṇḍako vivaram datvā dvebhāgo ahosi. So abbhantare kambalam disvā itarepi vivari sabbattha tatheva ahosi. Ekameko kambalo dīghato soḷasahatto vitthārato aṭṭhahatto. Pasārite kambale rājaṅgaṇam sūriyappabhāya obhāsitamiva ahosi. Tam disvā mahājano aṅguliyo vidhuni, celukkhepañca akāsī, “amhākam rañño aditṭhasahāyo kaṭṭhavāhanarājā evarūpaṃ paṇṇākāram pesesi, yuttam evarūpaṃ mittam kātu”nti attamano ahosi. Rājā vohārike pakkosāpetvā ekamekam kambalam agghāpesi, sabbepi anagghā ahesum. Tato cintesi – “pacchā pesentena paṭhamam pesitapaṇṇākārato atirekam pesetum vaṭṭati, sahāyena ca me anaggho paṇṇākāro pesito, kiṃ nu, kho, aham sahāyassa peseyya”nti? Tena ca samayena kassapo bhagavā uppajjitvā bārāṇasiyam viharati. Atha rañño etadahosi – “vatthuttayaratanato aññam uttamaratanam natthi, handāham vatthuttayaratanassa uppanabhāvam sahāyassa pesemī”ti. So –

“Buddho loke samuppanno, hitāya sabbapāṇinaṃ;
Dhammo loke samuppanno, sukhāya sabbapāṇinaṃ;
Saṅgho loke samuppanno, puññakkhetam anuttara”nti. –

Imam gātham, yāva arahattam, tāva ekabhikkhussa paṭipattiñca suvaṇṇapaṭṭe jātihiṅgulakena likhāpetvā sattaratanamaye samugge pakkhipitvā tam samuggam mañimaye samugge, mañimayam masāragallamaye, masāragallamayam lohitaṅgamaye, lohitaṅgamayam, suvaṇṇamaye, suvaṇṇamayam rajatamaye, rajatamayam dantamaye, dantamayam sāramaye, sāramayam samuggam peḷāya pakkhipitvā peḷam dussena veṭhetvā lañchetvā mattavaravāraṇam sovaṇṇaddhajam sovaṇṇālankāra hemajālasañchannam kāretvā tassupari pallaṅkam paññāpetvā pallaṅke peḷam āropetvā setacchattena dhāriyamānena sabbagandhapupphādīhi pūjāya kariyamānāya sabbatāḷāvacarehi thutisatāni gāyamānehi yāva attano rajjasīmā, tāva maggam alaṅkārapetvā sayameva nesi. Tatra ca ṭhatvā sāmantarājūnam paṇṇākāram pesesi – “evaṃ sakkaronthehi ayam paṇṇākāro pesetabbo”ti. Tam sutvā te te rājāno paṭimaggam āgantvā yāva kaṭṭhavāhanassa rajjasīmā, tāva nayimsu.

Kaṭṭhavāhanopi sutvā paṭimaggam āgantvā tatheva pūjento nagaram pavesetvā amacce ca nāgare ca sannipātapetvā rājaṅgaṇe paliveṭhanadussam apanetvā peḷam vivaritvā peḷāya samuggam passitvā anupubbena sabbasamugge vivaritvā suvaṇṇapaṭṭe lekham passitvā “kappasatasahashehi atidullabham mama sahāyo paṇṇākāratanam pesesī”ti attamano hutvā “asutapubbam vata suñimhā ‘buddho loke uppanno’ti, yaṃnūnāham gantvā buddhañca passeyyam dhammañca suṇeyya”nti cintetvā amacce āmantesi – “buddhadhammasaṅgharatanāni kira loke uppannāni, kiṃ kātabbam maññathā”ti. Te āhamsu – “idheva tumhe, mahārāja, hotha, mayam gantvā pavattim jānissāmā”ti.

Tato soḷasasahassaparivārā soḷasa amaccā rājānam abhivādetvā “yadi buddho loke uppanno puna dassanam natthi, yadi na uppanno, āgamissāmā”ti niggaṭā. Rañño pana bhāgineyyo pacchā rājānam

vanditvā “ahampi gacchāmī”ti āha. Tāta, tvam tattha buddhuppādam ñatvā puna āgantvā mama ārocehīti. So “sādhū”ti sampañicchitvā agamāsi. Te sabbepe sabbattha ekarattivāsenā gantvā bārāṇasim pattā. Asampattesseva ca tesu bhagavā parinibbāyi. Te “ko buddho, kuhiṃ buddho”ti sakalavihāraṃ āhiṇḍantā sammukhasāvake disvā pucchiṃsu. Te nesam “buddho parinibbuto”ti ācikkhiṃsu. Te “aho dūraddhānaṃ āgantvā dassanamattampi na labhimhā”ti paridevamānā “kiṃ, bhante, koci bhagavatā dinnaovādo atthī”ti pucchiṃsu. Āma, upāsakā atthi, saraṇattaye patitthātabbam, pañcasīlāni samādātābbāni, aṭṭhaṅgasamannāgato uposatho upavasitabbo, dānaṃ dātābbam, pabbajitabbanti. Te sutvā taṃ bhāgineyyaṃ amaccaṃ ṭhapetvā sabbe pabbajiṃsu. Bhāgineyyo paribhogadhātuṃ gahetvā kaṭṭhavāhanaraṭṭhābhimukho pakkāmi. Paribhogadhātu nāma bodhirukkhapattacīvarādīni. Ayaṃ pana bhagavato dhammakaraṇaṃ dhammadharaṃ vinayadharamekaṃ therāṇa gahetvā pakkāmi, anupubbena ca nagaraṃ gantvā “buddho loke uppanno ca parinibbuto cā”ti rañño āroce tvā bhagavatā dinnovādaṃ ācikkhi. Rājā therāṃ upasaṅkamitvā dhammaṃ sutvā vihāraṃ kārapetvā cetiyaṃ patitthāpetvā bodhirukkhaṃ ropetvā saraṇattaye pañcasu ca nīccasīlesu patitthāya aṭṭhaṅgupetaṃ uposathaṃ upavasanto dānādīni dento yāvatāyukaṃ ṭhatvā kāmāvacaradevaloke nibbatti. Tepi soḷasasahassā pabbajitvā puthujjanakālakiriyaṃ katvā tasseva rañño parivārā sampajjiṃsu.

Te ekaṃ buddhantaraṃ devaloke khetvā amhākaṃ bhagavati anuppanneyeva devalokato cavitvā ācariyo pasenadirañño pitu purohitassa putto jāto nāmena “bāvarī”ti, tīhi mahāpurisalakkhaṇehi samannāgato tiṇṇaṃ vedānaṃ pāragū, pituno ca accayena purohitaṭṭhāne aṭṭhāsi. Avasesāpi soḷasādhikasōḷasasahassā tattheva sāvatthiyā brāhmaṇakule nibbattā. Tesu soḷasa jeṭṭhantevāsino bāvarissa santike sippaṃ uggahesum, itare soḷasasahassā tesameva santiketi evaṃ te punapi sabbe samāgacchiṃsu. Mahākosalarājāpi kālamakāsi, tato pasenadiṃ rajje abhisiñciṃsu. Bāvarī tassāpi purohito ahosi. Rājā pitarā dinnāṇa aññaṇa bhogaṃ bāvarissa adāsi. So hi daharakāle tasseva santike sippaṃ uggahesi. Tato bāvarī rañño ārocesi – “pabbajissāmaṃ, mahārājā”ti. “Ācariya, tumhesu ṭhitesu mama pitā ṭhito viya hoti, mā pabbajitthā”ti. “Alaṃ, mahārāja, pabbajissāmī”ti. Rājā vāretum asakkonto “sāyaṃ pātaṃ mama dassanaṭṭhāne rājuyyāne pabbajathā”ti yāci. Ācariyo soḷasasahassaparivārehi soḷasahi sissehi saddhiṃ tāpasapabbajjaṃ pabbajitvā rājuyyāne vasi, rājā catūhi paccayehi upaṭṭhahati. Sāyaṃ pātaṇcassa upaṭṭhānaṃ gacchati.

Athekadivasam antevāsino ācariyaṃ āhaṃsu – “nagarasamīpe vāso nāma mahāpalibodho, vijanasampātaṃ ācariya okāsaṃ gacchāma, pantsenāsanavāso nāma bahūpakāro pabbajitāna”nti. Ācariyo “sādhū”ti sampañicchitvā rañño ārocesi. Rājā tikkhattum vāretvā vāretum asakkonto dvesatasahassāni kahāpaṇāni datvā dve amacce āṇāpesi “yattha isigaṇo vāsaṃ icchati, tattha assamaṃ katvā dethā”ti. Tato ācariyo soḷasādhikasōḷasasahassajāṭṭhāparivuto amaccehi anuggahamāno uttarajanapadā dakkhiṇajanapadābhimukho agamāsi. Tamatthaṃ gahetvā āyasmā ānando saṅgītikāle pārāyanavaggassa nidānaṃ āropento imā gāthāyo abhāsi.

Tattha **kosalanam purāti** kosalaratthassa nagarā, sāvatthitoti vuttaṃ hoti. **Ākiñcaññanti** akiñcanabhāvaṃ, pariggahūpakaraṇavivekanti vuttaṃ hoti.

984. So assakassa visaye, aḷakassa samāsaneti so brāhmaṇo assakassa ca aḷakassa cāti dvinnampi rājūnaṃ samāsanne visaye āsanne raṭṭhe, dvinnampi raṭṭhānaṃ majjheti adhippāyo. **Godhāvarī kūleti** godhāvariya nadiyā kūle. Yattha godhāvarī dvidhā bhijjivā tiyojanappamaṇaṃ antaradīpamakāsi sabbam kapiṭṭhavanasañchannaṃ, yattha pubbesarabhaṅgādayo vasiṃsu, tasmim deseti adhippāyo. So kira taṃ padesaṃ disvā “ayaṃ pubbasamaṇālayo pabbajitasāruppa”nti amaccānaṃ nivedesi. Amaccā bhūmiggaṇatthaṃ assakarañño satasahassaṃ, aḷakarañño satasahassaṃ adāsu. Te taṇca padesaṃ aññaṇa dviyojanamattanti sabbampi pañcayojanamattaṃ padesaṃ adāsu. Tesam kira rajjasīmantare so padeso hoti. Amaccā tattha assamaṃ kāretvā sāvatthito ca aññaṃpi dhanam āharāpetvā gocaragāmaṃ nivesetvā agamaṃsu. **Uñche na ca phalena cāti** uñchācariyāya ca vanamūlaphalena ca. Tasmā vuttaṃ “tasseva upanissāya, gāmo ca vipulo ahū”ti.

985. Tattha **tassāti** tassa godhāvarīkūlassa, tassa vā brāhmaṇassa upayogathe cetam sāmivacanam, tam upanissāyāti attho. **Tato jātena āyena, mahāyaññamakappayīti** tasmim gāme kasikammādinā sataśahassaṃ āyo uppajji, tam gahetvā kuṭumbikā rañño assakassa santikaṃ agamaṃsu “sādiyatu devo āya”nti. So “nāhaṃ sādiyāmi, ācariyasseva upanethā”ti āha. Ācariyopi tam attano aggahetvā dānayaññam akappayi. Evaṃ so saṃvacchare saṃvacchare dānamadāsi.

986. Mahāyaññanti gāthāyattho – so evaṃ saṃvacchare saṃvacchare dānayaññam yajanto ekasmim saṃvacchare tam **mahāyaññam** yajitvā tato gāmā nikkhamma **puna pāvisi assamaṃ**. Paviṭṭho ca paṇṇasālam pavisitvā “suṭṭhu dinna”nti dānam anumajjanto nisīdi. Evaṃ **tasmim paṭipaviṭṭhamhi** taruṇāya brāhmaṇiyā ghare kammaṃ akātukāmāya “eso, brāhmaṇa, bāvarī godhāvarītīre anusamvaccharam sataśahassaṃ vissajjeti, gaccha tato pañcasatāni yācitvā dāsim me ānehi”ti pesito **añño āgañchi brāhmaṇoti**.

987-8. Ugghaṭṭapādoti maggagamanena ghaṭṭapādatalo, paṇhikāya vā paṇhikaṃ, goppakena vā goppakaṃ, jaṇṇukena vā jaṇṇukaṃ āhacca ghaṭṭapādo. **Sukhañca kusalam pucchīti** sukhañca kusalañca pucchi “kacci te, brāhmaṇa, sukham, kacci kusala”nti.

989-91. Anujānāhīti anumaññāhi saddahāhi. **Sattadhāti** sattavidhena. **Abhisankharitvāti** gomayavanapupphakusatiṇādīni ādāya sīgham sīgham bāvarissa assamadvāram gantvā gomayena bhūmim upalimpitvā pupphāni vikiritvā tiṇāni santharivā vāmapādam kamaṇḍalūdakena dhovitvā sattapādamattam gantvā attano pādātaḥ parāmasanto evarūpaṃ kuhanam katvāti vuttam hoti. **Bheravam so akittayīti** bhayajanakaṃ vacanam akittayī, “sace me yācamānassā”ti imaṃ gāthamabhāsīti adhippāyo. **Dukkhīti** domanassajāto.

992-4. Ussussatīti tassa tam vacanam kadāci saccam bhavyeyāti maññamāno sussati. **Devatāti** assame adhivatthā devatā eva. **Muddhani muddhapāte vāti** muddhe vā muddhapāte vā.

995-6. Bhotī carahi jānātīti bhotī ce jānāti. **Muddhādhipātāñcāti** muddhapātāñca. **Nāṇametthāti** nāṇam me ettha.

998. Purāti ekūnatimsavassavayakāle. Bāvaribrāhmaṇe pana godhāvarītīre vasamāne aṭṭhannaṃ vassānam accayena buddho loke udapādi. **Apaccoti** anuvamso.

999. Sabbābhiññābalappattoti sabbābhiññāya balappatto, sabbā vā abhiññāyo ca balāni ca patto. **Vimuttoti** ārammaṇam katvā pavattiyā vimuttacitto.

1001-3. Sokassāti soko assa. **Pahūtapaññoti** mahāpañño. **Varabhūrimedhasoti** uttamavipulapañño bhūte abhiratavarapañño vā. **Vidhuroti** vigatadhuro, appaṭimoti vuttam hoti.

1004-9. Mantapārageti vedapārage. **Passavhoti** passatha **ajānatanti** ajānantānam. **Lakkhaṇāti** lakkhaṇāni. **Byākkhātāti** kathitāni, vitthāritānīti vuttam hoti. **Samattāti** samattāni, paripuṇṇānīti vuttam hoti. **Dhammena manusāsātīti** dhammena anusāsati.

1011. Jātim gottañca lakkhaṇanti “kīva ciram jāto”ti mama jātiñca gottañca lakkhaṇāñca. **Mante siseti** mayā paricitavede ca mama sisse ca. **Manasāyeva pucchathāti** ime satta pañhe citteneva pucchatha.

1013-8. Tissametteyyoti ekoyeva esa nāmagottavasena vutto. **Dubhayoti** ubho. **Paccekagaṇinoti** viṣum viṣum gaṇavanto. **Pubbavāsānavāsītāti** pubbe kassapassa bhagavato sāsane pabbajitvā. Gatapaccāgatavattapuññāvāsānāya vāsītacittā. **Puramāhissatīti** māhissatināmikaṃ puram, nagaranti

vuttam hoti. Tañca nagaram pavitthāti adhippāyo, evam sabbattha. **Gonaddhanti** godhapurassa nāmaṃ. **Vanasavhayanti** pavananagaraṃ vuccati, “vanasāvatti”nti eke. Evam vanasāvattitho kosambim, kosambito ca sāketam anuppattānaṃ kira tesam soḷasannaṃ jaṭilānaṃ chayojanamattā parisā ahoṣi.

1019. Atha bhagavā “bāvarissa jaṭilā mahājanam samvaḍḍhentā āgacchanti, na ca tāva nesam indriyāni paripākaṃ gacchanti, nāpi ayam deso sappāyo, magadhakhetto pana tesam pāsānakacetiyaṃ sappāyaṃ. Tatra hi mayi dhammaṃ desente mahājanassa dhammābhisamayo bhavissati, sabbanagarāni ca pavisitvā āgacchantā bahutarena janena āgamissanti”ti bhikkhusaṅghaparivuto sāvattitho rājagahābhimukho agamāsi. Tepi jaṭilā sāvattim āgantvā vihāraṃ pavisitvā “ko buddho, kuhiṃ buddho”ti vicinantā gandhakuṭimūlam gantvā bhagavato padanikkhepaṃ disvā “rattassa hi ukkuṭikaṃ padaṃ bhava...pe... vivaṭṭacchadassa idamīdisaṃ pada”nti (a. ni. aṭṭha. 1.1.260-261; dha. pa. aṭṭha. 1.20 sāmāvatīvattu; visuddhi. 1.45) “sabbaññu buddho”ti niṭṭham gatā. Bhagavāpi anupubbena setabyakapilavatthuādīni nagarāni pavisitvā mahājanam samvaḍḍhento pāsānakacetiyaṃ gato. Jaṭilāpi tāvadeva sāvattitho nikkhamitvā sabbāni tāni nagarāni pavisitvā pāsānakacetiyaṃ eva agamaṃsu. Tena vuttam “**kosambiñcāpi sāketam, sāvattiñca puruttamaṃ. Setabyam kapilavatthu**”ntiādi.

1020. Tattha māgadham puranti magadhapuraṃ rājagahanti adhippāyo. **Pāsānakam cetiyanti** mahato pāsānassa upari pubbe devaṭṭhānaṃ ahoṣi. Uppanne pana bhagavati vihāro jāto. So teneva purimavohārena “pāsānakam cetiya”nti vuccati.

1021. Tasitovudakanti te hi jaṭilā vegasā bhagavantaṃ anubandhamānā sāyaṃ gatamaggaṃ pāto, pāto gatamaggañca sāyaṃ gacchantā “ettha bhagavā”ti sutvā ativiya pītipāmojjajātā taṃ cetiyaṃ abhiruhiṃsu. Tena vuttam “**turitā pabbatamāruhu**”nti.

1024. Ekamantaṃ ṭhito haṭṭhoti tasmim pāsānake cetiye sakkena māpitamahāmaṇḍape nisinnaṃ bhagavantaṃ disvā “kacci isayo khamanīya”ntiādinā nayena bhagavatā paṭisammodanīye kate “khamanīyaṃ bho gotamā”tiādihi sayampi paṭisanthāraṃ katvā ajito jeṭṭhantevāsī ekamantaṃ ṭhito haṭṭhacitto hutvā manopañhe pucchi.

1025. Tattha ādissāti “kativasso”ti evam uddissa. **Jammananti** “amhākaṃ ācariyassa jātim brūhi”ti pucchati. **Pāraminti** niṭṭhāgamaṃ.

1026-7. Vīsaṃ vassasatanti vīsativassādhikaṃ vassasataṃ. **Lakkhaṇeti** mahāpurisalakkhaṇe. Etasmim ito paresu ca itihāsādīsu anavayoti adhippāyo parapadaṃ vā ānetvā tesu pāramim gatoti yojetabbaṃ. **Pañcasatāni vāceti**ti pakatīalasadummedhamānavakānaṃ pañcasatāni sayam mante vāceti. **Sadhammeti** eke brāhmaṇadhamme, tevijjake pāvacaṇeti vuttam hoti.

1028. Lakkhaṇānaṃ pavicayanti lakkhaṇānaṃ vitthāraṃ, “katamāni tānissa gatte tīṇi lakkhaṇāni”ti pucchati.

1030-31. Pucchañhīti pucchamānaṃ **kametaṃ paṭibhāsati**ti devādīsu kaṃ puggalaṃ etaṃ pañhavacanaṃ paṭibhāsati.

1032-33. Evam brāhmaṇo pañcanaṃ pañhānaṃ veyyākaraṇaṃ sutvā avasese dve pucchanto “**muddham muddhādhīpātāñcā**”ti āha. Athassa bhagavā te byākaronto “**avijjā muddhā**”ti gāthamāha. Tattha yasmā catūsu saccesu aññāṇabhūtā avijjā saṃsārassa sīsaṃ, tasmā “avijjā muddhā”ti āha. Yasmā ca arahattamaggavijjā attanā sahaṇṇātehi saddhāsatisamādhikattukamyatāchandavīriyehi samannāgatā indriyānaṃ ekarasaṭṭhabhāvamupagatattā taṃ muddham adhipāteṭi, tasmā “**dhijjā muddhādhīpātīni**”tiādimāha.

1034-8. Tato vedena mahatāti atha imaṃ pañhaveyyākaraṇaṃ sutvā uppannāya mahāpītiyā santhambhitvā alīnabhāvaṃ, kāyacittānaṃ udaggaṃ patvāti attho. Patitvā ca “**bāvari**”ti imaṃ gāthamāha. Atha naṃ anukampamāno bhagavā “**sukhito**”ti gāthamāha. Vatvā ca “**bāvarissa cā**”ti sabbaññupavāraṇaṃ pavāresi. Tattha **sabbesanti** anavasesānaṃ soḷasasahassānaṃ. **Tattha pucchi tathāgatanti** tattha pāsāṇake cetiye, tattha vā parisāya, tesu vā pavāritesu ajito paṭhamam pañham pucchīti. Sesam sabbagāthāsu pākaṭamevāti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya vatthugāthāvaṇṇanā niṭṭhitā.

1. Ajitasuttavaṇṇanā

1039. Tasmim pana pañhe **nivutoti** paṭicchādito. **Kissābhilepanam brūsīti** kiṃ assa lokassa abhilepanam vadesi.

1040. Vevicchā pamādā nappakāsatiti macchariyahetu ca pamādahetu ca nappakāsati. Macchariyam hissa dānādiguṇehi pakāsituṃ na deti, pamādo sīlādīhi. **Jappābhilepananti** taṇhā assa lokassa makkaṭalepo viya makkaṭassa abhilepanam. **Dukkanti** jātiādikaṃ dukkham.

1041. Savanti sabbadhi sotāti sabbesu rūpādiāyatanesu taṇhādikā sotā sandanti. **Kiṃ nivāraṇanti** tesam kiṃ āvaraṇam kā rakkhāti? **Samvaram brūhīti** taṃ tesam nivāraṇasankhātam samvaram brūhi. Etena sāvasesappahānaṃ pucchati. **Kena sotā pidhiyyareti** kena dhammena ete sotā pidhiyyanti pacchijjanti. Etena anavasesappahānaṃ pucchati.

1042. Sati tesam nivāraṇanti vipassanāyuttā. Kusalānaṃ dhammānaṃ gatiyo samannesamānā sati tesam sotānaṃ nivāraṇam. **Sotānaṃ samvaram brūmīti** tamevāham satim sotānaṃ samvaram brūmīti adhippāyo. **Paññāyete pidhiyyareti** rūpādīsu pana aniccatādiपाठिवेदhasādhikāya maggapaññāya ete sotā sabbaso pidhiyyantīti.

1043. Paññā cevāti pañhagāthāya, yā cāyaṃ tayā vuttā paññā yā ca **sati**, yañca tadavasesam **nāmarūpaṃ, etaṃ** sabbampi **kattha** nirujjhati, **etaṃ me** pañham **puṭṭho brūhīti** evaṃ saṅkhepattho veditabbo.

1044. Vissajjanagāthāya panassa yasmā paññāsatiyo nāmeneva saṅgahaṃ gacchanti, tasmā tā viṣuṃ na vuttā. Ayamettha saṅkhepattho – **yaṃ maṃ** tvam, **ajita, etaṃ pañham apucchi** “katthetaṃ uparujjhatī”ti, taṃ te **yattha nāmañca rūpañca asesam uparujjhati**, taṃ vadanto **vadāmi**, tassa, tassa hi **viññāṇassa nirodhena** saheva apubbaṃ acarimaṃ **etthetaṃ uparujjhati**. Ettheva viññāṇanirodhe nirujjhati etaṃ, viññāṇanirodhā tassa nirodho hoti. Taṃ nātivattatīti vuttaṃ hoti.

1045. Ettāvata ca “dukkhamassa mahabbhaya”nti iminā pakāsitaṃ dukkhasaccaṃ, “yāni sotānī”ti iminā samudayasaccaṃ paññāyete pidhiyyareti iminā maggasaccaṃ, “asesam uparujjhatī”ti iminā nirodhasaccanti evaṃ cattāri saccāni sutvāpi ariyabhūmiṃ anadhigato puna sekhāsekhapaṭipadaṃ pucchanto “**ye ca saṅkhātadhammāse**”ti gāthamāha. Tattha **saṅkhātadhammāti** aniccādivasena parivīmaṃsitadhammā, arahataṃ etaṃ adhivacanaṃ. **Sekhāti** sīlādīni sikkhamānā avasesā ariyapuggalā. **Puthūti** bahū sattaṇā. **Tesam me nipako iriyam puṭṭho pabrūhīti** tesam me sekhāsekhānaṃ nipako paṇḍito tvam puṭṭho paṭipattiṃ brūhīti.

1046. Athassa bhagavā yasmā sekhena kāmacchandanivaraṇaṃ ādiṃ katvā sabbakilesā pahātabbā eva, tasmā “**kāmesū**”ti upaḍḍhagāthāya sekhapaṭipadaṃ dasseti. Tassattho – vatthu “**kāmesu**”

kilesakāmena **nābhigijjheyya** kāyaduccaritādayo ca manaso āvilabhāvakare dhamme pajahanto **manasā nāvilo siyāti**. Yasmā pana asekho aniccādivasena sabbasaṅkhārādīnaṃ paritullitattā kusalo sabbadhammesu kāyānupassanāsatiādīhi ca sato sakkāyaditthiādīnaṃ bhinnattā bhikkhubhāvaṃ patto ca hutvā sabbiriyāpathesu **paribbajati**, tasmā “**kusalo**”ti upaḍḍhagāthāya asekhapaṭipadaṃ dasseti. Sesam sabbattha pākaṭameva.

Evam bhagavā arahattanikūṭena desanaṃ niṭṭhāpesi, desanāpariyosāne ajito arahatte patiṭṭhāsi saddhiṃ antevāsisaṃhassena, aññesaṅca anekasaṃhassānaṃ dhammacakkhuṃ udapādi. Saha arahattappattiyā ca āyasmato ajitassa antevāsisaṃhassassa ca ajinajaṭāvākacīrādīni antaradhāyimsu. Sabbeva iddhimayapattacīvaradharā, dvaṅgulakesā ehibhikkhū hutvā bhagavantaṃ namassamānā pañjalikā nisīdimṣūti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya ajitasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

2. Tissametteyyasuttavaṇṇanā

1047. Kodha santussitoti tissametteyyasuttaṃ. Kā uppatti? Sabbasuttānaṃ pucchāvasikā eva uppatti. Te hi brāhmaṇā “katāvākāsā pucchavho”ti bhagavatā pavāritattā attano attano saṃsayam pucchimsu. Puṭṭho puṭṭho ca tesam bhagavā byākāsi. Evam pucchāvasikānevetāni suttānīti veditabbāni.

Niṭṭhite pana ajitapañhe “kathaṃ lokaṃ avekkhantaṃ, maccurājā na passatī”ti (su. ni. 1124; cūḷani. piṅgiyamāṇavapucchā 144) evam mogharājā pucchitum ārabhi. Tam “na tāvassa indriyāni paripākaṃ gatānī”ti ñatvā bhagavā “tiṭṭha tvam, mogharāja, añño pucchātū”ti paṭikkhipi. Tato tissametteyyo attano saṃsayam pucchanto “**kodhā**”ti gāthamāha. Tattha **kodha santussitoti** ko idha tuṭṭho. **Iñjitāti** taṇhādītṭhivipphanditāni. **Ubhantamabhiññāyāti** ubho ante abhijānitvā. **Mantā na lippatīti** paññāya na lippati.

1048-9. Tassetamatthaṃ byākaronto bhagavā “**kāmesū**”ti gāthādvayamāha. Tattha **kāmesu brahmacariyavāti** kāmanimittaṃ brahmacariyavā, kāmesu ādīnavaṃ disvā maggabrahmacariyena samannāgatoti vuttaṃ hoti. Ettāvatā santusitaṃ dasseti, “vītataṇho”tiādīhi aniñjitaṃ. Tattha **saṅkhāya nibbutoti** aniccādivasena dhamme vīmaṃsitvā rāgādīnibbānena nibbuto. Sesam tattha tattha vuttanayattā pākaṭameva.

Evam bhagavā imampi suttaṃ arahattanikūṭeneva desesi. Desanāpariyosāne ayampi brāhmaṇo arahatte patiṭṭhāsi saddhiṃ antevāsisaṃhassena, aññesaṅca anekasaṃhassānaṃ dhammacakkhuṃ udapādi. Sesam pubbasadisamevāti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya tissametteyyasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

3. Puṇṇakasuttavaṇṇanā

1050. Anejanti puṇṇakasuttaṃ. Imampi purimanayeneva mogharājānaṃ paṭikkhipitvā vuttaṃ. Tattha **mūladassāvinti** akusalamūlādīdassāvīm. **Isayoti** isināmakā jaṭilā. **Yaññanti** deyyadhammaṃ. **Akappayimsūti** pariyesanti.

1051. Āsīsamānāti rūpādīni patthayamānā. **Itthattanti** itthabhāvaṅca patthayamānā,

manussādibhāvaṃ icchantāti vuttaṃ hoti. **Jaraṃ sitāti** jaraṃ nissitā. Jarāmukhena cettha sabbavaṭṭadukkhāṃ vuttaṃ. Tena vaṭṭadukkhānissitā tato aparimuccamānā eva kappayimsūti dīpeti.

1052. Kaccissu te bhagavā yaññapathe appamattā, atāruṃ jātiṅca jaraṅca mārisāti ettha yaññoyeva yaññapatho. Idaṃ vuttaṃ hoti – kacci te yaññe appamattā hutvā yaññaṃ kappayantā vaṭṭadukkhāmatariṃsūti.

1053. Āsīsantīti rūpapaṭilābhādayo patthenti. **Thomayantīti** “suyiṭṭhaṃ suci dinna”ntiādinā nayena yaññādīni pasamsanti. **Abhijappantīti** rūpādipaṭilābhāya vācaṃ bhindanti. **Juhantīti** denti. **Kāmābhijappanti paṭicca lābhanti** rūpādipaṭilābhāṃ paṭicca punappunaṃ kāme eva abhijappanti, “aho vata amhākaṃ siyu”nti vadanti, taṅhaṅca tattha vaḍḍhentīti vuttaṃ hoti. **Yājayogāti** yāgādhimuttā. **Bhavarāgarattāti** evamimehi āsīsanādīhi bhavarāgeneva rattā, bhavarāgarattā vā hutvā etāni āsīsanādīni karontā **nātarīṃsu** jātiādivaṭṭadukkhāṃ na uttarīṃsūti.

1054-5. Athakocarahīti atha idāni ko añño atārīti. **Saṅkhāyāti** ñāṇena vīmaṃsitvā. **Paroparānīti** parāni ca orāni ca, parattabhāvasakattabhāvādīni parāni ca orāni cāti vuttaṃ hoti. **Vidhūmoti** kāyaduccarītādidhūmavirahito. **Anīghoti** rāgādīghavirahito. **Atāri soti** so evarūpo arahā jātijaraṃ atāri. Sesamettha pākaṭameva.

Evam bhagavā imampi suttaṃ arahattanikūṭeneva desesi. Desanāpariyosāne ayampi brāhmaṇo arahatte patiṭṭhāsi saddhiṃ antevāsīsahassena, aññesaṅca anekasatānaṃ dhammacakkhūṃ udapādi. Sesam vuttasadisamevāti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya puṇṇakasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

4. Mettagūsuttavaṇṇanā

1056. Pucchāmi tanti mettagusuttaṃ. Tattha **maññāmi taṃ vedaguṃ bhāvitattanti** “ayaṃ vedagū”ti ca “bhāvitatto”ti ca evaṃ taṃ maññāmi.

1057. Apucchasīti ettha a-iti padapūraṇamatte nipāto, pucchasicceva attho. **Pavakkhāmi yathā pajānanti** yathā pajānanto ācikkhati, evaṃ ācikkhissāmi. **Upadhinidānā pabhavanti dukkhāti** taṅhādiupadhinidānā jātiādidukkhavisesā pabhavanti.

1058. Evam upadhinidānato pabhavantesu dukkhesu – **yo ve avidvāti** gāthā. Tattha **pajānanti** saṅkhāre aniccādivasena jānanto. **Dukkhasa jātipabhavānupassīti** vaṭṭadukkhassa jātikāraṇaṃ “upadhī”ti anupassanto.

1059. Sokapariddavañcāti sokaṅca paridevaṅca. **Tathā hi te vidito esa dhammoti** yathā yathā sattā jānanti, tathā tathā paññāpanavasena vidito esa dhammoti.

1060-61. Kittayissāmi te dhammanti nibbānadhammaṃ nibbānagāminipaṭipadādhammaṅca te desayissāmi. **Diṭṭhe dhammeti** diṭṭhe dukkhādīdhamme, imasmiṃyeva vā attabhāve. **Anītihanti** attapaccakkhaṃ. **Yaṃ viditvāti** yaṃ dhammaṃ “sabbe saṅkhārā aniccā”tiādinā nayena sammasanto viditvā. **Tañcāhaṃ abhinandāmīti** taṃ vuttapakāradhammajotakaṃ tava vacanaṃ ahaṃ patthayāmi. **Dhammamuttamanti** taṅca dhammamuttamaṃ abhinandāmīti.

1062. Uddhaṃ adho tiriyañcāpi majjheti ettha **uddhanti** anāgataddhā vuccati, **adhoti** atītaddhā,

tiriyañcāpi majjheti paccuppannaddhā. **Etesu nandiñca nivesanañca, panujja viññāṇanti** etesu uddhādīsu tañhañca diṭṭhinivesanañca abhisankhāraviññāṇaṇca panudehi, panuditvā ca **bhave na tiṭṭhe**, evaṃ sante duvidhepi bhave na tiṭṭheyya. Evaṃ tāva panujjasaddassa panudehīti imasmiṃ atthavikappe sambandho, panuditvāti etasmiṃ pana atthavikappe bhave na tiṭṭheti ayameva sambandho. Etāni nandinivesanaviññāṇāni panuditvā duvidhepi bhave na tiṭṭheyyāti vuttaṃ hoti.

1063-4. Etāni vinodetvā bhave atīṭṭhanto eso – **evaṃvihārīti** gāthā. Tattha **idhevāti** imasmiṃyeva sāsane, imasmiṃyeva vā attabhāve. **Sukittitaṃ gotamanūpadhīkanti** ettha **anupadhīkanti** nibbānaṃ. Taṃ sandhāya bhagavantaṃ ālapanto āha – “sukittitaṃ gotamanūpadhīka”nti.

1065. Na kevalaṃ dukkhameva pahāsi – **te cāpīti** gāthā. Tattha **aṭṭhitanti** sakkaccaṃ, sadā vā. **Taṃ taṃ namassāmīti** tasmā taṃ namassāmi. **Sameccāti** upagantvā. **Nāgāti** bhagavantaṃ ālapanto āha.

1066. Idāni taṃ bhagavā “addhā hi bhagavā pahāsi dukkha”nti evaṃ tena brāhmaṇena viditopi attānaṃ anupanetvāva pahīnadukkhena puggalena ovdanto “**yaṃ brāhmaṇa**”nti gāthamāha. Tassattho – **yaṃ** tvaṃ abhijānanto “ayaṃ bāhitapāpattā **brāhmaṇo**, vedehi gatattā **vedagū**, kiñcanābhāvena **akiñcano**, kāmesu ca bhavesu ca asattattā **kāmabhava asatto**”ti jaññā jāneyyāsi. **Addhā hi so imaṃ oghaṃ atāri, tiṇṇo ca pāraṃ akhilo akañkho.**

1067. Kiñca bhīyyo – **vidvā ca yoti** gāthā. Tattha **idhāti** imasmiṃ sāsane, attabhāve vā. **Visajjāti** vossajjivā. Sesam sabbattha pākaṭameva.

Evaṃ bhagavā imampi suttaṃ arahattanikūṭeneva desesi. Desanāpariyosāne ca vuttasadiso eva dhammābhisamayo ahoṣīti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya mettagūsuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

5. Dhotakasuttavaṇṇanā

1068-9. Pucchāmi tanti dhotakasuttaṃ. Tattha **vācābhikañkhāmīti** vācaṃ abhikañkhāmi. **Sikkhe nibbānamattanoti** attano rāgādīnaṃ nibbānatthāya adhisīlādīni sikkheyya. **Itoti** mama mukhato.

1070. Evaṃ vutte attamano dhotako bhagavantaṃ abhitthavamāno kathaṃkathāpamokkhaṃ yācanto “**passāmaha**”nti gāthamāha. Tattha **passāmahaṃ devamanussaloketi** passāmi ahaṃ devamanussaloke. **Taṃ taṃ namassāmīti** taṃ evarūpaṃ namassāmi. **Pamuñcāti** pamocehi.

1071. Athassa bhagavā attādīnameva kathaṃkathāpamokkhaṃ oghataraṇamukhena dassento “**nāha**”nti gāthamāha. Tattha **nāhaṃ sahissāmīti** ahaṃ na sahissāmi na sakkhissāmi, na vāyamissāmīti vuttaṃ hoti. **Pamocanāyāti** pamācetum. **Kathaṃkathinti** sakañkhaṃ. **Taresīti** tareyyāsi.

1072-5. Evaṃ vutte attamanataro dhotako bhagavantaṃ abhitthavamāno anusāsaniṃ yācanto “**anusāsa brahme**”nti gāthamāha. Tattha **brahmāti** seṭṭhavacanametam. Tena bhagavantaṃ āmantayamāno āha – “anusāsa brahme”nti. **Vivekadhammanti** sabbasañkhāravivekanibbānadhammaṃ. **Abyāpajjamānoti** nānappakārataṃ anāpajjamāno. **Idheva santoti** idheva samāno. **Asitoti** anissito. Ito parā dve gāthā mettagusutte vuttanayā eva. Kevalaṃhi tattha dhammaṃ, idha santinti ayaṃ viseso. Tatiyagāthāyapi pubbaḍḍhaṃ tattha vutanayameva aparaddhe **saṅgoti** sajjanattānaṃ, laggananti vuttaṃ hoti. Sesam sabbattha pākaṭameva.

Evam bhagavā imampi suttaṃ arahattanikūṭeneva desesi. Desanāpariyosāne ca vuttasadiṣo eva dhammābhisamayo ahoṣīti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya dhotakasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

6. Upasīvasuttavaṇṇanā

1076. Eko ahanti upasīvasuttaṃ. Tattha mahantamoghanti mahantaṃ oghaṃ. Anissitoti puggalaṃ vā dhammaṃ vā anissito. No visahāmīti na sakkomi. Ārammaṇanti nissayaṃ. Yaṃ nissitoti yaṃ puggalaṃ vā dhammaṃ vā nissito.

1077. Idāni yasmā so brāhmaṇo ākiñcaññāyatanaḷābhī tañca santampi nissayaṃ na jānāti, tenassa bhagavā tañca nissayaṃ uttari ca niyyānapathaṃ dassento “**ākiñcañña**”nti gāthamāha. Tattha pekkhamānoti taṃ ākiñcaññāyatanasamāpattiṃ sato samāpajjitvā vuṭṭhahitvā ca aniccādivasena passamāno. Natthīti nissāyāti taṃ “natthi kiñcī”ti pavattasamāpattiṃ ārammaṇaṃ katvā. Tarassu oghanti tato pabhuti pavattāya vipassanāya yathānurūpaṃ catubbidhampi oghaṃ tarassu. Kathāhīti kathaṃkathāhi. Taṇhakkhayaṃ nattamahābhīpassāti rattindivaṃ nibbānaṃ vibhūtaṃ katvā passa. Etenassa diṭṭhadhammasukhavihāraṃ katheti.

1078-9. Idāni “kāme pahāyā”ti sutvā vikkhambhanavasena attanā pahīne kāme sampassamāno “sabbesū”ti gāthamāha. Tattha hitvā maññanti aññaṃ tato heṭṭhā chabbidhampi samāpattiṃ hitvā. Saññāvimokkhe parameti sattu saññāvimokkhesu uttame ākiñcaññāyatane. Tiṭṭhe nu so tattha anānuyāyīti so puggalo tattha ākiñcaññāyatanabrahmaloke avigacchamāno tiṭṭheyya nūti pucchati. Athassa bhagavā saṭṭhikappasahassamattaṃyeva ṭhānaṃ anujānanto tatiyagāthamāha.

1080. Evaṃ tassa tattha ṭhānaṃ sutvā idānissa sassatucchedabhāvaṃ pucchanto “tiṭṭhe ce”ti gāthamāha. Tattha pūgampi vassānanti anekasaṅkhyampi vassānaṃ, gaṇarāsinti attho. “Pūgampi vassāni”tipi pāṭho, tattha vibhattibyattayena sāmivacanassa paccattavacanāṃ kattabbaṃ, pūganti vā etassa bahūnīti attho vattabbo. “Pūgāni”ti vāpi paṭhanti, purimapaṭhoyeva sabbasundaro. Tattheva so sīti siyā vimuttoti so puggalo tatthevākiñcaññāyatane nānādukkhehi vimutto sītibhāvappatto bhavye, nibbānappatto sassato hutvā tiṭṭheyyāti adhippāyo. Cavetha viññānaṃ tathāvidhassāti udāhu tathāvidhassa viññānaṃ anupādāya parinibbāyeyyāti ucchedaṃ pucchati, paṭisandhiggahaṇatthaṃ vāpi bhavyeṃyāti paṭisandhimpī tassa pucchati.

1081. Athassa bhagavā ucchedasattaṃ anupagamma tattha uppannaṃ ariyasāvakaṃ anupādāya parinibbānaṃ dassento “accī yathā”ti gāthamāha. Tattha atthaṃ paletīti atthaṃ gacchati. Na upeti saṅkhanti “asukāṃ nāma disaṃ gato”ti vohāraṃ na gacchati. Evaṃ munī nāmakāyā vimuttoti evaṃ tattha uppanno sekkhamuni pakatiyā pubbeva rūpakāyā vimutto tattha catutthamaggāṃ nibbattetvā dhammakāyassa pariññātattā puna nāmakāyāpi vimutto ubhatobhāgavimutto khīṇāsavo hutvā anupādāparinibbānasaṅkhātāṃ atthaṃ paleti, na upeti saṅkhaṃ “khattiyo vā brāhmaṇo vā”ti evamādikaṃ.

1082. Idāni “atthaṃ paletī”ti sutvā tassa yoniso atthaṃ asallakkhento “atthaṅgato so”ti gāthamāha. Tassattho – so atthaṅgato udāhu natthi, udāhu ve sassatiyā sassatabhāvena arogo avipariṇāmadhammo soti evaṃ taṃ me munī sādhu viyākarohi. Kiṃ kāraṇaṃ? Tathā hi te vidito esa dhammoti.

1083. Athassa bhagavā tathā avattabbaṃ dassento “atthaṅgatassā”ti gāthamāha. Tattha

atthaṅgatassāti anupādāparinibbutassa. **Na pamāṇamatthīti** rūpādippamāṇaṃ natthi. **Yena naṃ vajjuntī** yena rāgādinā naṃ vadeyyuṃ. **Sabbesu dhammesūti** sabbesu khandhādiddhammesu. Sesam sabbattha pākaṭameva.

Evam bhagavā imaṃ suttaṃ arahattanikūṭeneva desesi. Desanāpariyosāne ca vuttasadiso eva dhammābhisamayo ahoṣīti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya upasīvasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

7. Nandasuttavaṇṇanā

1084-5. Santi loketi nandasuttaṃ. Tattha paṭhamagāthāya attho – **loke** khattiyādayo **janā** ājīvakanigaṇṭhādike sandhāya “santi munayo”ti vadanti, **tayidaṃ kathamsūti** kiṃ nu kho te samāpattiñāḍinā ñāṇena uppannattā ñāṇūpapannaṃ **no munim vadanti**, evaṃvidhaṃ nu vadanti, **udāhu** ve nānappakārakena lūkhajīvitasāṅkhātena **jīvitenūpapannanti** athassa bhagavā tadubhayaṃ paṭikkhipitvā munim dassento “**na diṭṭhiyā**”ti gāthamāha.

1086-7. Idāni “diṭṭhādīhi suddhī”ti vadantānaṃ vāde kaṅkhāpahānatthaṃ “**ye kecime**”ti pucchati. Tattha **anekarūpenāti** kotūhalamaṅgalādinā. **Tattha yatā carantāti** tattha sakāya diṭṭhiyā guttā viharantā. Athassa tathā suddhiabhāvaṃ dīpento bhagavā dutiyaṃ gāthamāha.

1088-90. Evam “nātarimsū”ti sutvā idāni yo atari, taṃ sotukāmo “**ye kecime**”ti pucchati. Athassa bhagavā oghatiṇṇamukhena jātijarātiṇṇe dassento tatiyaṃ gāthamāha. Tattha **nivutāti** ovuṭṭa pariyoṇaddhā. **Yesīdhāti** yesu idha. Ettha ca **su**-iti nipātamattaṃ. **Taṇhaṃ pariññāyāti** tīhi pariññāhi taṇhaṃ parijānitvā. Sesam sabbattha pubbe vuttanayattā pākaṭameva.

Evam bhagavā arahattanikūṭeneva desanaṃ niṭṭhāpesi, desanāpariyosāne pana nando bhagavato bhāsitaṃ abhinandamāno “**etābhinandāmi**”ti gāthamāha. Idhāpi ca pubbe vuttasadiso eva dhammābhisamayo ahoṣīti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya nandasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

8. Hemakasuttavaṇṇanā

1091-4. Ye me pubbeti hemakasuttaṃ. Tattha **ye me pubbe viyākamsūti** ye bāvariādayo pubbe mayhaṃ sakaṃ laddhiṃ viyākamsu. **Huraṃ gotamasāsanāti** gotamasāsanā pubbataraṃ. **Sabbaṃ taṃ takkavaḍḍhananti** sabbaṃ taṃ kāmavitakkādivaḍḍhanaṃ. **Taṇhānigghātananti** taṇhāvināsaṇaṃ. Athassa bhagavā taṃ dhammaṃ ācikkhanto “**idhā**”ti gāthādvayamāha. Tattha **etadaññāya ye satāti** etaṃ nibbānapadamaccutaṃ “sabbe saṅkhārā aniccā”tiādinā nayena vipassantā anupubbena jānitvā ye kāyānupassanāsatiādīhi satā. **Diṭṭhadhammābhinibbutāti** viditadhammattā, diṭṭhadhammattā, rāgādinibbānena ca abhinibbutā. Sesam sabbattha pākaṭameva.

Evam bhagavā imampi suttaṃ arahattanikūṭeneva desesi. Desanāpariyosāne ca pubbasadiso eva dhammābhisamayo ahoṣīti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya hemakasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

9. Todeyyasuttavaṇṇanā

1095. Yasmim kāmāti todeyyasuttaṃ. Tattha **vimokkho tassa kīdisoti** tassa kīdiso vimokkho icchitabboti pucchati. Idāni tassa aññavimokkhābhāvaṃ dassento bhagavā dutiyaṃ gāthamāha. Tattha **vimokkho tassa nāparoti** tassa añño vimokkho natthi.

1097-8. Evaṃ “taṇhakkhayo eva vimokkho”ti vuttepi tamatthaṃ asallakkhento “**nirāsaso so uda āsasāno**”ti puna pucchati. Tattha **uda paññakappīti** udāhu samāpattiñādinā ñāṇena taṇhākappaṃ vā diṭṭhikappaṃ vā kappayati. Athassa bhagavā taṃ ācikkhanto dutiyaṃ gāthamāha. Tattha **kāmabhaveti** kāme ca bhava ca. Sesam sabbattha pākaṭameva.

Evaṃ bhagavā imampi suttaṃ arahattanikūṭeneva desesi. Desanāpariyosāne ca pubbasadiso eva dhammābhisamayo ahoṣīti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya todeyyasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

10. Kappasuttavaṇṇanā

1099. Majjhe sarasminti kappasuttaṃ. Tattha **majjhe sarasminti** purimacchimakoṭipaññābhāvato majjhabhūte saṃsāreti vuttaṃ hoti. **Tiṭṭhatanti** tiṭṭhamānānaṃ. **Yathāyidaṃ nāparaṃ siyāti** yathā idaṃ dukkhaṃ puna na bhaveyya.

1101-2. Athassa bhagavā tamatthaṃ byākaronto tisso gāthāyo abhāsi. Tattha **akiñcananti** kiñcanapaṭipakkhaṃ. **Anādānanti** ādānapaṭipakkhaṃ, kiñcanādānavūpasamanti vuttaṃ hoti. **Anāparanti** aparapaṭibhāgadīpavirahitaṃ, seṭṭhanti vuttaṃ hoti. **Na te mārassa paddhagūti** te mārassa paddhacarā paricārakā sissā na honti. Sesam sabbattha pākaṭameva.

Evaṃ bhagavā imampi suttaṃ arahattanikūṭeneva desesi desanāpariyosāne ca pubbasadiso eva dhammābhisamayo ahoṣīti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya kappasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

11. Jatukaṇṇisuttavaṇṇanā

1103-4. Sutvānahanti jatukaṇṇisuttaṃ. Tattha **sutvānaḥam vīramakāmakāminti** ahaṃ “itipi so bhagavā”tiādinā nayena vīraṃ kāmānaṃ akāmanato akāmakāmim buddhaṃ sutvā. **Akāmamāgamanti** nikkāmaṃ bhagavantaṃ pucchitum āgatomi. **Sahajanettāti** saha jātasabbaññūtaññācakkhu. **Yathātacchanti** yathātathaṃ. **Brūhi meti** puna yācanto bhaṇati. Yācanto hi sahasakkhattumpi bhaṇeyya, ko pana vādo dvikkhattum. **Tejī tejasāti** tejena samannāgato tejasā abhibhuyya. **Yamaḥam vijaññaṃ jātijarāya idha vipphānanti** yamaḥam jātijarānaṃ pahānabhūtaṃ dhammaṃ idheva jāneyyaṃ.

1105-7. Athassa bhagavā taṃ dhammamācikkhanto tisso gāthāyo abhāsi. Tattha **nekkhammaṃ daṭṭhu khematoti** nibbānañca nibbānagāminiñca paṭipadaṃ “khema”nti disvā. **Uggahitanti**

taṇhādittḥivasena gahitaṃ. **Nirattaṃ vāti** nirassitabbaṃ vā, muñcitabbanti vuttaṃ hoti. **Mā te vijjitthāti** mā te ahosi. **Kiñcanaṃti** rāgādikiñcanaṃ vāpi te mā vijjittha. **Pubbeti** atīte saṅkhāre ārabha uppanakilesā. **Brāhmaṇāti** bhagavā jatukaṇṇiṃ ālapati. Sesam sabbattha pākaṭameva.

Evaṃ bhagavā imampi suttaṃ arahattanikūṭeneva desesi. Desanāpariyosāne ca pubbasadiso eva dhammābhisamayo ahosīti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya jatukaṇṇisuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

12. Bhadrāvudhasuttavaṇṇanā

1108-9. Okañjahanti bhadrāvudhasuttaṃ. Tattha **okañjahanti** ālayaṃ jahaṃ. **Taṇhacchidanti** chataṇhākāyacchidaṃ. **Anejanti** lokadhammesu nikkampaṃ. **Nandiñjahanti** anāgatarūpādipatthanājahaṃ. Ekā eva hi taṇhā thutivasena idha nānappakārato vuttā. **Kappañjahanti** duvidhakappajahaṃ. **Abhiyāceti** ativiya yācāmi. **Sutvāna nāgassa apanamissanti itoti** nāgassa tava bhagavā vacanaṃ sutvā ito pāsāṇakacetiyo bahū janā pakkamissanti adhippāyo. **Janapadehi saṅgatāti** aṅgādīhi janapadehi idha samāgatā. **Viyākarohīti** dhammaṃ desehi.

1110. Athassa āsayānulomena dhammaṃ desento bhagavā dve gāthāyo abhāsi. Tattha **ādānataṇhanti** rūpādīnaṃ ādāyikaṃ gahaṇataṇhaṃ, taṇhupādānanti vuttaṃ hoti. **Yaṃ yañhi lokasmimupādiyanti** itesū uddhādībhedesu yaṃ yaṃ gaṇhanti. **Teneva māro anveti jantuntī** teneva upādānapaccayanibbattakammābhisāṅkhāranibbattavasena paṭisandhikkhandhamāro taṃ sattaṃ anugacchati.

1111. Tasmā pajānanti tasmā etamādīnaṃ aniccādivasena vā saṅkhāre jānanto. **Ādānasatte iti pekkhamāno, pajam imaṃ maccudheyye visattanti** ādātabbatṭhena ādānesu rūpādīsu satte sabbaloke imaṃ pajam maccudheyye laggaṃ pekkhamāno. **Ādānasatte vā ādānābhiniṅgāhe** puggale ādānasaṅgahetuṅca imaṃ pajam maccudheyye laggaṃ tato vītikkamituṃ asamatthaṃ iti pekkhamāno kiñcanaṃ sabbaloke na uppādiyethāti sesam sabbattha pākaṭameva.

Evaṃ bhagavā imampi suttaṃ arahattanikūṭeneva desesi. Desanāpariyosāne ca pubbasadiso eva dhammābhisamayo ahosīti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya bhadrāvudhasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

13. Udayasuttavaṇṇanā

1112-3. Jhāyinti udayasuttaṃ. Tattha **aññāvimokkhanti** paññānubhāvaniṅgātaṃ vimokkhaṃ pucchati. Atha bhagavā yasmā udayo catutthajjhānālābhī, tasmāssa paṭiladdhajjhānavasena nānappakārato aññāvimokkhaṃ dassento gāthādvayamāha. Tattha **pahānaṃ kāmaccchandānanti** yamidaṃ paṭhamajjhānaṃ nibbattentassa kāmaccchandappahānaṃ, tampi aññāvimokkhaṃ pabrūmi. Evaṃ sabbapadāni yojetabbāni.

1114. Upekkhāsatisamsuddhanti catutthajjhānaupekkhāsatiṃ saṃsuddhaṃ. **Dhammatakkapurejavanti** iminā tasmim catutthajjhānavimokkhe ṭhatvā jhānaṅgāni vipassitvā adhigataṃ arahattavimokkhaṃ vadati. Arahattavimokkhassa hi

maggasampayuttasammāsaṅkappādibhedo dhammatakkopurejava hoti. Tenāha – “dhammatakkopurejava”nti. **Avijjāya pabhedananti** etameva ca aññāvimokkhaṃ avijjāpabhedanasāṅkhātāṃ nibbānaṃ nissāya jātatā kāraṇopacārena “avijjāya pabhedana”nti pabrūmīti.

1115-6. Evaṃ avijjāpabhedanavacanena vuttaṃ nibbānaṃ sutvā “taṃ kissa vipphānena vuccatī”ti pucchanto “**kiṃsu saṃyojano**”ti gāthamāha. Tattha **kiṃsu saṃyojanoti** kiṃ saṃyojano. **Vicāraṇanti** vicāraṇakāraṇaṃ. **Kissassa vipphānenāti** kiṃ nāmakassa assa dhammassa vipphānena. Athassa bhagavā tamatthaṃ byākaronto “**nandisaṃyojano**”ti gāthamāha. Tattha **vitakkassāti** kāmavitakkādiko vitakko assa.

1117-8. Idāni tassa nibbānassa maggaṃ pucchanto “**kathaṃ satassā**”ti gāthamāha. Tattha **viññāṇanti** abhisāṅkhāraviññāṇaṃ. Athassa maggaṃ kathento bhagavā “**ajjhatañcā**”ti gāthamāha. Tattha **evaṃ satassāti** evaṃ satassa sampajānassa. Sesam sabbattha pākaṭameva.

Evaṃ bhagavā imampi suttaṃ arahattanikūṭeneva desesi. Desanāpariyosāne ca pubbasadiso eva dhammābhisamayo ahoṣīti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya udayasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

14. Posālasuttavaṇṇanā

1119-20. Yo atītanti posālasuttaṃ. Tattha yo atītaṃ ādisatīti yo bhagavā attano ca paresaṅca “ekampi jāti”ntiādibhedam atītaṃ ādisati. **Vibhūtarūpasaññissāti** samatikkantarūpasaññissa. **Sabbakāyappahāyino** tadaṅgavikkhambhanavasena sabbarūpakāyappahāyino, pahīnarūpabhavapaṭisandhikassāti adhippāyo. **Natthi kiñcīti passatoti** viññāṇābhāvavipassanena “natthi kiñcī”ti passato, ākiñcaññāyatanaḷābhinoti vuttaṃ hoti. **Ñāṇaṃ sakkānupucchāmīti** sakkāti bhagavantaṃ ālapanto āha. Tassa puggalassa ñāṇaṃ pucchāmi, kīdisaṃ pucchitabbanti. **Kathaṃ neyyoti** kathaṃ so netabbo, kathamassa uttariñāṇaṃ uppādetabbanti.

1121. Athassa bhagavā tādise puggale attano appaṭihatañāṇataṃ pakāsetvā taṃ ñāṇaṃ byākātuṃ gāthādvayamāha. Tattha **viññāṇaṭṭhitiyo sabbā, abhijānaṃ tathāgatoti** abhisāṅkhāravasena catasso paṭisandhivasena sattāti evaṃ sabbā viññāṇaṭṭhitiyo abhijānanto tathāgato. **Tiṭṭhantameṇaṃ jānātīti** kammābhisāṅkhāravasena tiṭṭhantaṃ etaṃ puggalaṃ jānāti “āyatim ayaṃ evaṃgatiko bhavissatī”ti. **Vimuttanti** ākiñcaññāyatanādīsu adhimuttaṃ. **Tapparaṇanti** tammayaṃ.

1122. **Ākiñcaññasambhavaṃ ñatvāti** ākiñcaññāyatanajanakaṃ kammābhisāṅkhāraṃ ñatvā “kinti palibodho aya”nti. **Nandī saṃyojanaṃ itīti** yā ca tattha arūparāgasāṅkhātā nandī, taṅca saṃyojanaṃ iti ñatvā. **Tato tattha vipassatīti** tato ākiñcaññāyatanasamāpattito vuṭṭhahitvā taṃ samāpattiṃ aniccādivasena vipassati. **Etaṃ ñāṇaṃ tathaṃ tassāti** etaṃ tassa puggalassa evaṃ vipassato anukkameneva uppannaṃ arahattañāṇaṃ aviparītaṃ. **Vusīmatoti** vusitavantassa. Sesam sabbattha pākaṭameva.

Evaṃ bhagavā imampi suttaṃ arahattanikūṭeneva desesi. Desanāpariyosāne ca pubbasadiso eva dhammābhisamayo ahoṣīti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya posālasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

15. Mogharājasuttavaṇṇanā

1123. Dvāhaṃ sakkanti mogharājasuttaṃ. Tattha **dvāhanti** dve vāre ahaṃ. So hi pubbe ajitasuttassa ca tissametteyyasuttassa ca avasāne dvikkhattuṃ bhagavantaṃ pucchi. Bhagavā panassa indriyaparipākaṃ āgamayamāno na byākāsi. Tenāha – “dvāhaṃ sakkam apucchissa”nti. **Yāvataṭṭhiyaṃ devīsi, byākarotīti me sutanti** yāvataṭṭhiyaṃ sahadhammikaṃ puṭṭho visuddhidevabhūto isi bhagavā sammāsambuddho byākarotīti evaṃ me sutam. Godhāvaritūreya kira so evamassosi. Tenāha – “byākarotīti me suta”nti.

1124. Ayaṃ lokoti manussaloko. **Paro lokoti** taṃ ṭhapetvā avaseso. **Sadevakoti** brahmalokaṃ ṭhapetvā avaseso upapattidevasammutidevayutto, “brahmaloko sadevako”ti etaṃ vā “sadevake loka”tiādinayanidassanamattaṃ, tena sabbopi tathāvuttappakāro loko veditabbo.

1125. Evaṃ **abhikkantadassāvinti** evaṃ aggadassāvaṃ, sadevakassa lokassa ajjhāsayaḍhimuttigatiparāyaṇādīni passituṃ samatthanti dasseti.

1126. Suññato lokaṃ avekkhassūti avasiyapavattasallakkhaṇavasena vā tucchasaṅkhārasamanupassanāvasena vāti dvīhi kāraṇehi suññato lokaṃ passa. **Attānudiṭṭhiṃ ūhaccāti** sakkāyadiṭṭhiṃ uddharitvā. Sesam sabbattha pākaṭameva.

Evaṃ bhagavā imampi suttaṃ arahattanikūṭeneva desesi. Desanāpariyosāne ca vuttasadiso eva dhammābhisamayo ahoṣīti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya mogharājasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

16. Piṅgiyasuttavaṇṇanā

1127. Jiṅṇohamasmīti piṅgiyasuttaṃ. Tattha **jiṅṇohamasmī abalo vītavaṇṇoti** so kira brāhmaṇo jarābhībhūto vīsavassasatiko jātiyā, dubbalo ca “idha padaṃ karissāmī”ti aññattheva karoti, vinaṭṭhapurimacchavivaṇṇo ca. Tenāha – “jiṅṇohamasmī abalo vītavaṇṇo”ti. **Māhaṃ nassaṃ momuho antarāvāti** māhaṃ tuyhaṃ dhammaṃ asacchikatvā antarāyeva avidvā hutvā anassim. **Jātijarāya idha vippahānanti** idheva tava pādamaṃle pāsāṇake vā cetiya jātijarāya vippahānaṃ nibbānadhammaṃ yamaṃ vijaṇṇaṃ, taṃ me ācikkha.

1128. Idāni yasmā piṅgiyo kāye sāpekkhatāya “jiṅṇohamasmī”ti gāthamāha tenassa bhagavā kāye sinehappahānatthaṃ “**disvāna rūpesu vihaññamāne**”ti gāthamāha. Tattha **rūpesūti** rūpahetu rūpapaccayā. **Vihaññamāneti** kammakāraṇādīhi upahaññamāne. **Ruppanti rūpesūti** cakkhurogādīhi ca rūpahetuyeva janā ruppanti bādhiyanti.

1129-30. Evaṃ bhagavatā yāva arahattaṃ tāva kathitaṃ paṭipattiṃ sutvāpi piṅgiyo jarādubbalatāya viṣesaṃ anadhigantvāva puna “**disā catasso**”ti imāya gāthāya bhagavantaṃ thomento desanaṃ yācati. Athassa bhagavā punapi yāva arahattaṃ, tāva paṭipadaṃ dassento “**taṇhādhipanne**”ti gāthamāha. Sesam sabbattha pākaṭameva.

Imampi suttaṃ bhagavā arahattanikūṭeneva desesi. Desanāpariyosāne ca piṅgiyo anāgāmiphale paṭiṭṭhāsi. So kira antarantārā cintesi – “evaṃ vicitrapaṭibhānaṃ nāma desanaṃ na labhi mayhaṃ

mātulo bāvarī savanāyā”ti. Tena sinehavikkhepena arahattaṃ pāpuṇituṃ nāsakkhi. Antevāsino panassa sahasasajaṭilā arahattaṃ pāpuṇimsu. Sabbeva iddhimayapattacīvaradharā ehibhikkhavo ahesunti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya piṅgiyasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

Pārāyanatthutigāthāvaṇṇanā

Ito paraṃ saṅgītikārā desanaṃ thomentā “**idamavoca bhagavā**”tiādīmāhaṃsu. Tattha **idamavocāti** idaṃ parāyanaṃ avoca. **Paricārakasoḷasānanti** bāvarissa paricārakena piṅgiyena saha soḷasannaṃ buddhassa vā bhagavato paricārakānaṃ soḷasannanti paricārakasoḷasannaṃ. Te eva ca **brāhmaṇā**. Tattha soḷasaparisā pana purato ca pacchato ca vāmapassato ca dakkhiṇapassato ca cha cha yojanāni nisinnā ujukena dvādasayojanikā ahoṣi. **Ajjiṭṭhoti** yācito **atthamaññāyāti** pāḷiatthamaññāya. **Dhammamaññāyāti** pāḷimaññāya. **Pārāyananti** evaṃ imassa dhammapariyāyassa adhivacanaṃ āropetvā tesam brāhmaṇānaṃ nāmāni kittayantā “**ajito tissametteyyo...pe... buddhaseṭṭhaṃ upāgamu**”nti āhaṃsu.

1131-7. Tattha **sampannacaraṇanti** nibbānapadaṭṭhānabhūtena pātimokkhasīlādīnā sampannaṃ. **Isinti** mahesiṃ. Sesam pākaṭameva. Tato paraṃ **brahmacariyamacarimsūti** maggabrahmacariyaṃ acarimsu. **Tasmā pārāyananti** tassa pārabhūtassa nibbānassa ayananti vuttaṃ hoti.

Pārāyanānugītigāthāvaṇṇanā

1138. **Pārāyanamanugāyissanti** assa ayaṃ sambandho – bhagavatā hi pārāyane desite soḷasasahassā jaṭilā arahattaṃ pāpuṇimsu, avasesānaṅca cuddasakoṭṭisaṅkhānaṃ devamanussānaṃ dhammābhisamayo ahoṣi. Vuttañhetam porāṇehi –

“Tato pāsāṅake ramme, pārāyanasamāgame;
Amataṃ pāpayī buddho, cuddasa pāṅakoṭṭiyō”ti.

Niṭṭhitāya pana dhammadesanāya tato tato āgatā manussā bhagavato ānubhāvena attano attano gāmanigamādīsveva pāturaheṣuṃ. Bhagavāpi sāvatthimeva agamāsi paricārakasoḷasādīhi anekehi bhikkhusahashehi parivuto. Tattha piṅgiyo bhagavantaṃ vanditvā āha – “gacchāmaṃ, bhante, bāvarissa buddhuppādaṃ ārocetuṃ, paṭissutañhi tassa mayā”ti. Atha bhagavatā anuññāto ñāṇagamaneneva godhāvarītiraṃ gantvā pādaganena assamābhimukho agamāsi. Tamenam bāvarī brāhmaṇo maggaṃ olokeno nisinno dūratova khārijaṭṭhādivirahitaṃ bhikkhavesena āgacchantaṃ disvā “buddho loke uppanno”ti niṭṭhaṃ agamāsi. Sampattañcāpi naṃ pucchi – “kiṃ, piṅgiya, buddho loke uppanno”ti. “Āma, brāhmaṇa, uppanno, pāsāṅake cetiye nisinno amhākaṃ dhammaṃ desesi, tamahaṃ tuyhaṃ desessāmi”ti. Tato bāvarī mahatā sakkārena saporiso taṃ pūjetvā āsanaṃ paññāpesi. Tattha nisīditvā piṅgiyo “**pārāyanamanugāyissa**”ntiādīmāha.

Tattha **anugāyissanti** bhagavatā gītaṃ anugāyissaṃ. **Yathāddakkhīti** yathā sāmaṃ saccābhisambodhena asādhāraṇaṅāṇena ca addakkhi. **Nikkāmoti** pahīnakāmo. “Nikkamo”tipi pāṭho, vīriyavāti attho nikkhanto vā akusalapakkhā. **Nibbanoti** kilesavanavirahito, taṇhāvirahito eva vā. **Kissa hetu musā bhaṇeti** yehi kilesehi musā bhaṇeyya, ete tassa pahīnāti dasseti. Etena brāhmaṇassa savane ussāhaṃ janeti.

1139-41. **Vaṇṇūpasañhitanti** guṇūpasañhitaṃ. **Saccavhayoti** “buddho”ti sacceneva avhānena nāmena yutto. **Brahmeti** taṃ brāhmaṇaṃ ālapati. **Kubbanakanti** parittavanaṃ. **Bahupphalaṃ**

kānanamāvaseyyāti anekaphalādivikatibharitaṃ kānanam āgamma vaseyya. **Appadasseti** bāvaripabhutike parittapaññe. **Mahodadhinti** anotattādiṃ mahantaṃ udakarāsīṃ.

1142-4. Yeme pubbeti ye ime pubbe. **Tamanudāsīnoti** tamonudo āsino. **Bhūripaññānoti** ñāñadhajo. **Bhūrimedhasoti** vipulapañño. **Sandiṭṭhikamakālikanti** sāmam passitabbaphalaṃ, na ca kālantare pattabbaphalaṃ. **Anītikanti** kilesaātivirahitaṃ.

1145-50. Atha naṃ bāvarī āha “**kiṃ nu tamhā**”ti dve gāthā. Tato piṅgiyo bhagavato santikā avippavāsameva dīpento “**nāham tamhā**”tiādimāha. **Passāmi naṃ manasā cakkhunāvāti** taṃ buddhaṃ ahaṃ cakkhunā viya manasā passāmi. **Namassamāno vivasemi rattinti** namassamānova rattim atināmemi. **Tena teneva natoti** yena disābhāgena buddho, tena tenevāhampi nato tanninno tapponoti dasseti.

1151. Dubbalathāmakassāti appathāmakassa, atha vā dubbalassa dutthāmakassa ca balavīriyahīnassāti vuttaṃ hoti. **Teneva kāyo na paletīti** teneva dubbalathāmakattena kāyo na gacchati, yena vā buddho, tena na gacchati. “Na paretī”tipi pāṭho, so evattho. **Tatthāti** buddhassa santike. **Saṅkappayantāyāti** saṅkappagamanena. **Tena yuttoti** yena buddho, tena yutto payutto anuyuttoti dasseti.

1152. Pañke sayānoti kāmakaddame sayamāno. **Dīpā dīpaṃ upaplavinti** sathhārādito sathhārādiṃ abhigacchīṃ. **Athaddasāsīṃ sambuddhanti** sohaṃ evaṃ duddiṭṭhīṃ gahetvā anvāhiṇḍanto atha pāsāṇake cetiye buddhamaddakkhīṃ.

1153. Imissā gāthāya avasāne piṅgiyassa ca bāvarissa ca indriyaparipākaṃ viditvā bhagavā sāvatthiyaṃ ṭhitoyeva suvaṇṇobhāsaṃ muñci. Piṅgiyo bāvarissa buddhaguṇe vaṇṇayanto nisinnō eva taṃ obhāsaṃ disvā “kiṃ ida”nti vilokento bhagavantaṃ attano purato ṭhitaṃ viya disvā bāvaribrāhmaṇassa “buddho āgato”ti ārocesi, brāhmaṇo utthāyāsanaṃ añjalim paggahetvā atthāsi. Bhagavāpi obhāsaṃ pharivā brāhmaṇassa attānaṃ dassento ubhinnaṃ sappāyaṃ viditvā piṅgiyameva ālapamāno “**yathā ahū vakkalī**”ti imaṃ gāthamabhāsi.

Tassattho – **yathā vakkalī**thero saddhādhimutto ahosi, saddhādhurena ca arahattaṃ pāpuṇi. Yathā ca soḷasannaṃ eko **bhadravudho** nāma yathā ca **āḷavi gotamo, evameva tvampi pamuñcassu saddhaṃ**. Tato saddhāya adhimuccanto “sabbe saṅkhārā aniccā”tiādinā nayena vipassanaṃ ārabhitvā **maccudheyassa pāraṃ** nibbānaṃ gamissasīti arahattanikūteneva desanaṃ niṭṭhāpesi. Desanāpariyosāne piṅgiyo arahatte bāvarī anāgāmiphale paṭiṭṭhahi. Bāvaribrāhmaṇassa sissā pana pañcasatā sotāpannā ahesuṃ.

1154-5. Idāni piṅgiyo attano pasādaṃ pavedento “**esa bhiyyo**”tiādimāha. Tattha **paṭibhānavāti** paṭibhānapaṭisambhidāya upeto. **Adhideve abhiññāyāti** adhidevakare dhamme ñatvā. **Parovaranti** hīnapaṇītaṃ, attano ca parassa ca adhidevattakaraṃ sabbaṃ dhammajātaṃ vedīti vuttaṃ hoti. **Kaṅkhīnaṃ paṭijānanti** kaṅkhīnaṃyeva satam “nikkaṅkhamhā”ti paṭijānantānaṃ.

1156. Asaṃhīranti rāgādīhi asaṃhāriyaṃ. **Asaṃkuppanti** akuppaṃ avipariṇāmadhammaṃ. Dvīhipi padehi nibbānaṃ bhaṇati. **Addhā gamissāmīti** ekaṃseneva taṃ anupādisesaṃ nibbānadhātuṃ gamissāmi. **Na mettha kaṅkhāti** natthi me ettha nibbāne kaṅkhā. **Evaṃ maṃ dhārehi adhimuttacittanti** piṅgiyo “evameva tvampi pamuñcassu saddha”nti. Iminā bhagavato ovādena attani saddhaṃ uppādetvā saddhādhureneva ca vimuñcivā taṃ saddhādhimuttataṃ pakāsento bhagavantaṃ āha – “evaṃ maṃ dhārehi adhimuttacitta”nti. Ayamettha adhippāyo “yathā maṃ tvaṃ avaca, evameva adhimuttaṃ dhārehi”ti.

Iti paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Suttanipāta-aṭṭhakathāya soḷasabrāhmaṇasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

Niṭṭhito ca pañcama vaggo atthavaṇṇanāyato, nāmena

Pārāyanavaggoti.

Nigamanakathā

Ettāvatā ca yaṃ vuttam –

“Uttamaṃ vandaneyyānaṃ, vanditvā ratanattayaṃ;
Yo khuddakanikāyamhi, khuddācārappahāyina.

“Desito lokanāthena, lokanittharaṇesinā;
Tassa suttanipātassa, karissāmatthavaṇṇana’’nti.

Ettha uragavaggādipañcavaggasaṅgahitassa uragasuttādisattatisuttappabhedassa suttanipātassa atthavaṇṇanā katā hoti. Tenetaṃ vuccati –

“Imaṃ suttanipātassa, karontenatthavaṇṇanaṃ;
Saddhammaṭṭhitikāmena, yaṃ pattaṃ kusalaṃ mayā.

“Tassānubhāvato khippaṃ, dhamme ariyappavedite;
Vuḍḍhiṃ virūḷhiṃ vepullaṃ, pāpuṇātu ayaṃ jano’’ti.

(Pariyattipamāṇato catucattālīsamattā bhāṇavārā.)

Paramavisuddhasaddhābuddhivīriyappaṭimaṇḍitena
sīlācārajjavamaddavādiguṇasamudayasamuditena sakasamayasamayantaragahanajjhogāhaṇasamatthena
paññāveyyattiyasamannāgatena tipīṭakapariyattipabhede sāṭṭhakathe satthusāsane
appaṭihatañāṇappabhāvena mahāveyyākaraṇena
karaṇasampattijanitasukhaviniggaṭamadhurodāravacanalāvaṇṇayuttana yuttamuttavādinā vādīvarena
mahākavinā chaḷabhiññāpaṭisambhidāḍḍippabhedaguṇapaṭimaṇḍite uttarimanussadhamme
suppatiṭṭhitabuddhīnaṃ theravaṃsappadīpānaṃ therānaṃ mahāvihāravāsīnaṃ vaṃsālankārabhūtena
vipulavisuddhabuddhīnā **buddhaghosoti** garūhi gahitanāmadheyyena therena katā ayaṃ
paramatthajotikā nāma suttanipāta-aṭṭhakathā –

Tāva tiṭṭhatu lokasmim, lokanittharaṇesinaṃ;
Dassenti kulaputtānaṃ, nayaṃ paññāvisuddhiyā.

Yāva buddhoti nāmampi, suddhacittassa tādino;
Lokamhi lokajetṭhassa, pavattati mahesinoti.

Suttanipāta-atthavaṇṇanā niṭṭhitā.